

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



Benim Yerim Senin Yanın

Sister's Planet

JULIE GARWOOD

©psilon

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantev.org>

BENİM YERİM SENİN YANIN

Orijinal Adı: Castles

Yazarı: Julie Garwood

Genel Yayın Yönetmeni: Meltem Erkmen

Çeviri: Yeşim Öksüzöğlü

Editör: Yağmur Yavaş

Düzeltili: Fahrettin Levent

Kapak Uygulama: Berna Özbek Keleş

Kapak Görseli: travillion.com

1. Baskı: Şubat 2016

ISBN: 978-605-173-110-0

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 12280

© 1993 Julie Garwood

Türkçe Yayım Hakkı: Nurcihan Kesim Ajans aracılığı ile

© Epsilon Yayıncılık Hizmetleri Tic. San. Ltd. Şti.

Baskı ve Cilt: Mimoza Matbaacılık

Merkez Efendi Mah. Davutpaşa Cad. No: 123

Kat: 1-3 Topkapı-İst

Tel: (0212) 482 99 10 Fax: (0212) 482 99 78

Sertifika No: 33198

Yayımlayan:

Epsilon Yayıncılık Hizmetleri Tic. San. Ltd. Şti.

Osmanlı Sk. Osmanlı İş Merkezi No: 18 / 4-5 Taksim / İstanbul

Tel: (0212) 252 38 21 Faks: 252 63 98

İnternet adresi: www.epsilonyayinevi.com

c-mail: epsilon@epsilonyayinevi.com

Benim Yerim Senin Yanın

Julie Garwood

Çeviri
Yeşim Öksüzoğlu

@psilon®

Eğlence ve ilham kaynağı, iyi bir dinleyici olan Sharon
Felice Murphy'ye...

Sen olmasan ben ne yapardım?

Giriş

İngiltere, 1819

O gerçek bir kadın avcısıydı.

Aptal kadının hiç şansı yoktu. Ne takip edildiğini biliyordu ne de gizli hayranının gerçek niyetinden haberdardı.

Genç adam onu nezaketle öldürdüğüne inanıyordu. Bu becerisiyle gurur duyuyordu. Acımasız olabilirdi. Olmamıştı. İştahı yatıştırılmayı talep ediyordu ve işkencenin erotik düşünceleri onu muazzam bir şekilde tahrik etse de, bu temel içgüdüye teslim olmamıştı. O bir insandı, hayvan değil. Öncesinde kendi kendine haz vermişti ve hatun da ölmeyi kesinlikle hak ediyordu, yine de gerçek bir şefkat göstermişti. Çok nazik davranmıştı -düşünceliydi.

Her şeye rağmen kadın gülümseyerek ölmüştü. Kasten onu hazırlıksız yakalamıştı, böylece her şey bitmeden önce, o dişinin kahverengi gözlerinde anlık bir dehşet yakalamıştı. O zaman yaralı evcil hayvanını yatıştıran her iyi efendi gibi kadına bir şarkı mırıldanmış, onu boğarken şefkatini kadının duymasına izin vermiş ve öldürme işi tamamlanıp da onun kendisini duyamayacağı ana kadar sempati dolu şarkısına son vermemişti.

Merhametsiz davranmamıştı. Onun öldüğünden emin ol-

duğunda dahi, kendine gülümseme izni vermeden önce kadının yüzünü öteye çevirmişti. Hepsinin nihayet sona ermiş olmasının verdiği rahatlık ve her şeyin iyi gitmiş olmasının verdiği tatminle kahlkaha atmak istedi ama şu anda ses çıkarmaya cüret edemedi. Çünkü zihninin gerilerinde bir yerde böyle onursuzca bir hareketin onu bir insandan çok canavar gibi göstereceğine dair bir düşünce yatıyordu ve o kesinlikle bir canavar değildi. Hayır, hayır, kadınlardan nefret etmiyordu, onlara hayrandı -çoğuna en azından- ve affedilebilir olanlara karşı ne acımasız ne de kalpsiz davranırdı.

Ama korkunç bir şekilde zekiydi. Bu gerçeği kabul etmenin ayıp bir yanı yoktu. Kovalamaca canlandırıcıydı ama baştan sona kadının her tepkisini önceden tahmin edebilmişti. Sanıyordu ki kadının kibri ona muazzam derecede yardımcı olmuştu. Kadın kendini dünyevi olarak nitelendirecek kadar saf bir hatundu -tehlikeli bir kavram yanılgısı- ve kendisi de onun beğenilerinin şeytani olmaktan çok uzak olduğunu kanıtlamıştı.

Silah seçimlerinde tatlı bir ironi olmuştu. Onu öldürmek için hançerini kullanmayı planlamıştı. Keskin ucun, kadının içine iyice battığını duyumsamak istemiş ve bıçağı onun yumuşak ve pürüzsüz tenine sapladığı her seferinde ellerine dökülen sıcak kanını hissetmeye can atmıştı. Pilici deş, pilici deş. Talimat aklında yankılanıyordu. Ama bu arzuya teslimi olmamıştı çünkü hâlâ içindeki sestten daha güçlüydü ve o teşvik anında hançeri hiç kullanmamaya karar vermişti. Ona vermiş olduğu elmas kolye kadının boynundan sarkıyordu. Pahalı süsü sımsıkı kavramış ve onun canını almak için bunu kullanmıştı. Bu silahın uygun olduğunu düşünmüştü. Kadınlar süs eşyalarından hoşlanırlardı ve bu kadın çoğundan daha çok seviyordu. Kolyeyi de onunla beraber gömmeyi bile düşünmüştü ama cesedinin üzerine, çürümeyi hızlandırması için tepelerden getirdiği kireçtaşı yığınına tam dökmek üzereyken bu eğiliminden vazgeçip kolyeyi cebine attı.

Arkasına bir kez bile bakmadan mezardan uzaklaştı. Ne vicdan azabı ne de suçluluk hissediyordu. Kadın ona iyi bir şekilde hizmet etmişti ve şimdi hoşnuttu.

Yeri yoğun bir sis kaplamıştı. Anayola ulaşana dek çizmelerine kireçtaşı tozu buluşturmuştu fark etmemişti. Yeni Wellington marka çizmelerinin muhtemelen mahvolduğu gerçeğiyle canını sıkmadı. Zafer coşkusuna hiçbir şey gölge düşüremezdi. Tüm yükü üzerinden alınmış gibi hissetti. Ama daha fazlası da vardı -elleri onun üzerindeyken tekrar hissettiği telaş, o muhteşem aşırı mutluluk hali... Ah, evet, bu seferki sonuncusundan daha da iyiydi.

Yaşadığını ona tekrar hissettirmişti. Dünya bir kez daha güçlü ve yiğit bir adamın seçimleri için ümit verici bir yer olmuştu.

Bu gecenin anısını uzun, çok uzun süre için kullanacağını biliyordu. Ve sonra, coşku zayıflamaya başladığında tekrar ava çıkacaktı.

Birinci Bölüm

Başrahibe Mary Felicity her zaman mucizelere inanırdı ama bu tatlı dünyada geçirdiği altmış yedi yılın tamamında, 1820 yılının dondurucu şubat ayında İngiltere'den mektup gelene dek onlardan birine gerçekten hiç şahit olmamıştı.

Başrahibe, ilk başta bu kutsanmış haberlere inanmaya korkmuştu çünkü bu durumun şeytanın, umutlarını yükseltip sonra onları yere çarpma hilesi olmasından ürkmüştü. Ama sonra resmi mektuba görev duygusuyla cevap verdikten ve Williamshire Dükü'nün mührünün basıldığı ikinci bir tasdik geldikten sonra, bu hediyeyi gerçekten olduğu şekilde kabul etti.

Bir mucize.

Nihayet o haylaz çocuktan kurtulacaklardı. Başrahibe ertesi gün sabah ibadeti sırasında iyi haberleri diğer rahibelerle paylaştı. O akşam ördek çorbası ve fırından yeni çıkmış esmer ekmekle bunu kutladılar. Rahibe Rachael belirgin bir biçimde sersemlemişti ve akşam duası sırasında yüksek sesle güldüğü için iki kez uyarılması gerekti.

Takip eden öğleden sonra o haylaz çocuk -ya da daha doğrusu, Prenses Alesandra- Başrahibe'nin sade ofisine

çağrıldı. Ona manastırdan ayrılacağı haberi verilirken Rahibe Rachael kızın çantalarını toplamakla meşguldü.

Başrahibe kendisi kadar yaşlı ve çizgilerle dolu geniş bir masanın arkasında, yüksek arkalıklı bir sandalyede oturuyordu. Rahibe, sorumluluğunun bu açıklamaya olan tepkisini beklerken dalgın bir şekilde tesbihinin boncuklarını çekiyor, siyah elbisesinin kenarını çekiştiriyordu.

Prenses Alesandra haberler karşısında afalladı. Gergin bir hareketle ellerini birbirine geçirdi ve başını eğdi, böylece Başrahibe onun gözyaşlarını göremezdi.

“Otur Alesandra. Başının tepesinden konuşmak istemiyorum.”

“Nasıl istersiniz Başrahibe.” Sert sandalyenin ucuna ilmişti, Başrahibe’yi memnun etmek için duruşunu dikleştirdi ve ellerini kucağında kavuşturdu.

“Bu haber hakkında ne düşünüyorsun?” diye sordu Başrahibe.

“Yangın yüzünden, değil mi Başrahibe? Bu aksilik yüzünden beni hâlâ affetmediniz.”

“Saçmalık,” diye karşılık verdi Başrahibe. “Bu düşüncesizliğin için seni bir aydan uzun bir süre önce affettim.”

“Beni göndermeye sizi Rahibe Rachael mi ikna etti? Ne kadar üzgün olduğumu ona söyledim ve yüzü artık eskisi kadar yeşil de değil.”

Başrahibe başını iki yana salladı. Maskarahlıklarının bazılarının hatırlatılmasıyla kız onu kazara kızdırmaya başladığı için kaşlarını da çatmıştı.

“O iğrenç çamurun çilleri yok edeceğine neden inandığını benim aklım almıyor. Ama Rahibe Rachael da o tecrübeyi kabul etti. Seni suçlamıyor... yani hemen hemen,” diye aceleyle ekledi, böylece söylediği yalan Tanrı’nın gö-

zünde sadece bağışlanır türden bir günah olarak görülebilirdi. “Alesandra, ben gitmen için vasine yazmadım. O bana yazdı. İşte, Williamshire Dükü’nün mektubu. Bunu okuyunca sana doğruyu söylediğimi göreceksin.”

Resmi mektuba uzanırken Alesandra’nın eli titriyordu. Mektubu Başrahibe’ye geri vermeden önce içindekilere hızla bir göz attı.

“Aciliyeti görebiliyorsun, değil mi? Vasinin bahsettiği bu General Ivan kulağa oldukça itibarsız biriymiş gibi geliyor. Onunla tanıştığını hatırlıyor musun?”

Alesandra başını iki yana salladı. “Babamın vatanını birkaç kez ziyaret ettik ama çok küçüktüm. Onunla tanıştığımı hatırlamıyorum. Tanrı aşkına, benimle neden evlenmek istesin ki?”

“Vasin, General’in sebeplerini anlıyor,” diye karşılık verdi Başrahibe. Parmak uçlarıyla mektuba vurdu. “Babanın halkı seni unutmadı. Sen onların hâlâ sevgili prenseslerisin. General, eğer seninle evlenirse kitlelerin desteğini de arkasına alarak krallığı ele geçirebileceğine dair bir fikre sahip. Bu zekice bir plan.”

“Ama ben onunla evlenmek istemiyorum,” diye fısıldadı Alesandra.

“Vasin de bunu istemiyor,” dedi Başrahibe. “Ama General’in hayır’ı cevap olarak kabul etmeyeceğine ve başarısını garanti altına almak için gerekirse seni zorla alıkoyacağına inanıyor. Williamshire Dükü’nün İngiltere’ye olan seyahatte sana göz kulak olmak istemesinin nedeni bu.”

“Buradan ayrılmak istemiyorum Başrahibe. Gerçekten istemiyorum.”

Alesandra’nın sesindeki ıstırap Başrahibe’nin kalbini sızlattı. Prenses Alesandra’nın geçen onca yılda karıştığı

tüm yaramaz planlar o an için unutulmuştu. Başrahibe, o ve hasta annesi buraya ilk kez geldiklerinde küçük kızın gözlerindeki kırılganlık ve korkuyu hatırladı. Annesi yaşarken Alesandra bir azize gibi yaşamıştı. Çok küçüktü -sadece on iki yaşındaydı- ve sevgili babasını henüz altı ay önce kaybetmişti. Yine de çocuk muazzam bir güç sergilemişti. Annesiyle gece gündüz ilgilenme sorumluluğunu tamamen üstlenmişti. Annesinin hiçbir şekilde iyileşme olasılığı yoktu. Hastalığı kadının hem vücuduna hem aklına zarar vermişti. Kadın sonlara doğru acıdan delirdiğinde, Alesandra annesinin hasta yatağına tırmanmış ve çelimsiz kadını kollarına almıştı. Onu nazikçe ileri geri sallayarak ona yumuşak şarkılar söylemişti, sesi bir melek gibiydi. Annesine olan sevgisini görmek iç sızlatıcı derecede güzeldi. Nihayet şeytanın işkencesi sona erdiğinde annesi kızının kollarında ölmüştü.

Alesandra kimsenin onu teselli etmesine izin vermemişti. Gecenin karanlığında, küçük odasında tek başına ağlamış, bölmesinin etrafını kuşatan beyaz perdeler hıçkırıklarını rahibe adaylarından saklayamamıştı.

Annesi şapelin arkasındaki sevimli ve çiçeklerle bezeli yapay yeraltı odasına gömülmüştü. Alesandra onu bırakma düşüncesine tahammül edemiyordu. Manastırın toprakları, ailesinin ikinci evi olan Stone Haven'e komşuydu ama Alesandra oraya bir ziyaret için bile gitmemişti. "Sonsuza kadar burada kalacağımı sanmıştım," diye fısıldadı Alesandra.

"Buna kaderinin ortaya çıkışı olarak bakmalısın," diye önerdi Başrahibe. "Hayatının bir bölümü kapanıyor ve diğer bölümü ise başlatmak üzere."

Alesandra başını tekrar öne eğdi. "Tüm bölümlerimin

burada olmasını isterdim Başrahibe. İsteseydiniz, Williamshire Dükü'nün ricasını geri çevirir ya da o beni unuttana dek sonsuz bir mektuplaşmayla onu bekletirdiniz."

"Peki ya General?"

Alesandra bu ikileme çoktan bir cevap düşünmüştü bile. "Bu ibadethaneye ihlalde bulunmaya cesaret edemez. Burada kaldığım sürece güvende olurum."

"Gücü arzulayan bir adam, bu manastıra hükmeden kutsal kanunları çiğneyip çiğnemediğine aldırmaz Alesandra. Kesinlikle bu ibadethaneye ihlalde bulunurdu. Ayrıca sevgili vasini kandırmamı önerdiğinin farkında mısın?"

Rahibe'nin sesinde bunun için barındırdığı bir azar vardı. "Hayır Başrahibe," diye karşılık verdi Alesandra hafifçe iç çekerek. Rahibe'nin duymak istediği cevabın bu olduğunu biliyordu. "Sanırım kandırmak yanlış olurdu..."

Sesindeki efkâr, Başrahibe'nin başını sallamasına neden oldu. "Seninle uzlaşmayacağım. Ortada geçerli bir sebep olsa bile..."

Alesandra bu ihtimale atladı. "Ah, ama var," dedi pat diye. Derin bir nefes aldıktan sonra ilan etti. "Bir rahibe olmaya karar verdim."

Alesandra'nın onların kutsal düzenlerine katılmasının düşüncesi bile, Başrahibe'nin omurgasından buz gibi bir hissin geçmesine neden oldu. "Tanrı hepimizin yardımcısı olsun," diye mırıldandı.

"Defterler yüzünden, değil mi Başrahibe? Beni sadece birazcık... sahtecilik yüzünden göndermek istiyorsunuz."

"Alesandra..."

"Muhasebe defterlerinin ikinci sırasını sadece bankacı size borç versin diye yaptım. Benim ödeneklerimi kullan-

mayı reddettiniz ve yeni şapele ne kadar ihtiyacınız olduğunu biliyordum... yangın ve diğer her şeyden sonra. Ve borcu aldınız, değil mi? Tanrı kesinlikle kandırmacamı affetmiş ve hesaplardaki numaraları değiştirmemi istemiştir. Yoksa bana rakamlar konusunda iyi çalışan bir kafa vermezdi. Değil mi Başrahibe? Kalbimde biliyorum ki, Tanrı beni ufak hilem için affetti.”

“Hile mi? Sanırım doğru sözcük, *hırsızlık* olacaktı,” dedi Başrahibe sertçe.

“Yok Başrahibe,” diye düzeltti Alesandra. “*Hırsızlık*, çalmak anlamına gelir ve ben hiçbir şey çalmadım. Ben sadece değiştirdim.”

Başrahibe’nin yüzündeki ateşli kaş çatışı, Alesandra’ya onu yalanlamaması ya da hâlâ hassas bir konu olan muhasebeciliği gündeme getirmemesi gerektiğini anlatıyordu.

“Yangına gelince...”

“Başrahibe, o talihsiz aksilik için üzgün olduğumu zaten itiraf ettim,” dedi Alesandra hızla. Başrahibe tekrar tamamen kızmadan önce konuyu değiştirmek için acele ediyordu. “Bir rahibe olmayı istediğimi söylerken çok ciddi dim. Bir çağrı aldığımı inanıyorum.”

“Alesandra, sen Katolik değilsin.”

“Değiştiririm,” diye hararetle söz verdi Alesandra.

Sessizlik içinde uzun bir an geçti. Ardından Başrahibe öne eğildi. Hareketiyle sandalye gıcırdadı. “Bana bak,” diye emretti.

Tekrar konuşmaya başlamadan önce Prenses’in onun talimatını yerine getirmesini bekledi. “Bunların tamamen ne ile alakalı olduğunu anladığımı inanıyorum. Sana bir söz vereceğim,” dedi, sesi yatıştırıcı bir fısıltı halindeydi. “Annenin mezarına iyi bakacağım. Eğer bana bir şey olursa

o zaman Rahibe Justina ya da Rahibe Rachael onun bakımıyla ilgilenecek. Annen unutulmayacak. Her gün dualarımızda yer almaya devam edecek. Bu, sana sözümdür.”

Alesandra gözyaşlarına boğuldu. “Onu terk edemem.”

Başrahibe ayağa kalkıp hızla Alesandra’nın yanına gitti. Kolunu onun omuzlarına dolayıp hafifçe vurdu. “Onu arkanda bırakıyor olmayacaksın. Her zaman kalbinde olacak. O senin hayatına devam etmeni isterdi.”

Yaşlar Alesandra’nın yüzünden akıyordu. Ellerinin tersiyle onları sildi. “Williamshire Dükü’nü tanımıyorum Başrahibe. Onunla sadece bir kez karşılaştım ve neye benzediğini pek hatırlamıyorum. Ya onunla anlaşılamazsam? Ya beni istemezse? Kimseye yük olmak istemiyorum. Lütfen izin verin, burada kalayım.”

“Alesandra, bu meselede bir seçim şansımın olduğuna inanmaya kararlı görünüyorsun ama bu doğru değil. Ben de senin vasiinin ricasına uymalıyım. İngiltere’de iyi iş çıkaracaksın. Williamshire Dükü’nün altı çocuğu var. Bir tane daha olması onun için yük olmaz.”

“Ben artık çocuk değilim,” diye hatırlattı Alesandra, Rahibe’ye. “Ve vasiim şimdiye kadar muhtemelen epey yaşlanıp yorgun düşmüştür.”

Başrahibe gülümsedi. “Williamshire Dükü, yıllar önce baban tarafından seçilip senin vasiin olarak atandı. Bu İngiliz’i seçmesinde iyi bir sebebi vardı. Babanın yargısına inan.”

“Evet Başrahibe.”

“Mutlu bir hayat sürebilirsin Alesandra,” diye devam etti Başrahibe. “Tabii biraz kendini kısıtlamayı hatırladığın sürece. Hareket etmeden önce düşün. İşin anahtarı bu. Sağduyu sahibisin. Kullan onu.”

“Sözleriniz için teşekkür ederim Başrahibe.”

“Bu kadar itaatkâr davranmayı kes. Bu sana hiç yakışmıyor. Sana bir öğüt daha vereceğim ve tüm dikkatini toplamamı istiyorum. Dik otur. Bir prenses gevşek durmaz.”

Daha dik oturacak olursa omurgasının kopabileceğini düşündü. Alesandra omuzlarını biraz daha kaldırdı ve başıyla onayladığında Rahibe’yi tatmin ettiğini biliyordu.

“Dediğim gibi,” diye devam etti Başrahibe. “Prenseler olmanın burada hiç önemi olmadı ama İngiltere’de olacak. Görüntüler her zaman devam ettirilmeli. Hayatını idare ederken düşünmeden yapılacak hareketlere izin veremezsin. Şimdi söyle bana Alesandra, senden kalbine kazınanı tekrar tekrar istediğim iki kelime neydi?”

“Ağırlaşlılık ve edep Başrahibe.”

“Evet.”

“Yeni hayatımdan hoşlanmazsam... buraya geri dönebilir miyim?”

“Burada her zaman hoş karşılanacaksın,” diye söz verdi Başrahibe. “Şimdi git ve eşyalarını toplamasında Rahibe Rachael’a yardım et. İhtiyatlı bir önlem olarak gece yarısı gideceksin. Veda etmek için şapelde bekliyor olacağım.”

Alesandra ayağa kalkıp hızlı bir reverans yaptıktan sonra odadan çıktı. Başrahibe küçük odanın ortasında durup uzun bir süre sorumluluğunun arkasından baktı. Prensesin gidişinin bir mucize olduğuna inanıyordu. Başrahibe her zaman sabit bir programa uyardı. Alesandra hayatına girdiğinde programlar ortadan kalkmıştı. Rahibe kaostan hoşlanmazdı ama kaos ve Alesandra el ele ilerliyor gibiydi. Yine de güçlü ve irade sahibi Prenses’in ofisten çıktığı an, Başrahibe’nin gözleri yaşlarla doldu. Sanki güneşin önüne kara bulutlar geçmişti.

Tanrı yardımcısı olsun, bu afacanı ve maskaralıklarını özleyecekti.

İkinci Bölüm

Londra, İngiltere, 1820

Ona yunus diyorlardı. O da genç kadına yumurcak diyordu ve Prenses Alesandra vasisinin oğlu Colin'e neden yüzen bir memelinin adının lakap olarak verildiğini bilmiyordu ama adamın ona taktığı lakabın ardındaki nedenlerin gayet farkındaydı. İsmi hak etmişti. Küçük bir kızken gerçekten bir yumurcaktı ve sadece Colin ve onun abisi Caine kendisinin yanındayken utanç verici bir şekilde yaramazlık yapmıştı. Çok küçük -ve şımarık- olduğu göz önünde bulundurulunca, sadece bir çocuk olduğu ve akrabalarıyla hizmetkârlar tarafından üzerine düşüldüğü gerçeği de hesaba katılırsa bu doğal bir sonuçtu. Ama hem annesi hem de babası sabırlı bir mizaçla ödüllendirilmişler ve o büyüyüp de sinir krizlerinden vazgeçene ve biraz dizginlenmeyi öğrenene dek onun uygunsuz davranışlarını görmezden gelmişlerdi.

Annesiyle babası onu kısa bir ziyaret için İngiltere'ye götürdüklerinde Alesandra çok küçüktü. Williamshire Dükü'yle Düşesi hayal meyal bir hatıraydı, kızları hiç hatırlamıyordu ve daha büyük olan iki oğulları da sadece puslu bir anı olarak vardı. Caine ve Colin. O ikisi aklında

iki dev olarak kalmıştı ama o zamanlar kendisi çok kt ve onlar da yetişkin iki adamdı. Zihni muhtemelen onların boyutlarını abartıyordu. Bugün iki kardeşin herhangi birini kalabalığın içinde tanıyabileceğinden emin değildi. Genç kadın, Colin'in onun geçmişteki davranışını ve ona yumurcak dediğini unutmuş olduğunu umuyordu. Colin'le iyi anlaşmak, her şeye katlanmayı daha kolay bir hale getirecekti. stlenmek üzere olduğu iki görev zor olacaktı ve her bir günün sonunda güvenli bir cennete sahip olmak, çok büyük bir zorunluluktu.

İngiltere'ye kasvetli bir pazartesi sabahı ulaşmış ve derhal Williamshire Dükü'nn taşra mülküne götürülmek üzere karşılanmıştı. Alesandra iyi hissetmiyordu ama mide bulantısının endişeden kaynaklandığına inanıyordu. Hızlı iyileşti çünkü aileye içtenlik ve sevgiyle kabul ediliyordu. Hem Dk hem Düşes ona kendi evlatlarından biriymiş gibi davranıyorlardı. Tuhaflığı kısa zamanda dağıldı. Ona zel bir önem verilmedi, hatta her an aklından geçenleri söylemesine bile izin vardı. Alesandra ve vasisi arasında sadece bir anlaşmazlık vardı. O ve karısı, genç kadına Londra'ya kadar eşlik edecek ve sezon için şehirdeki evlerini açacaklardı. Alesandra'nın on beşten fazla randevusu vardı ama şehre doğru yola ıkınmayı planladıkları andan birkaç gün önce Dk ve Düşes çok hastalanmıştı.

Alesandra yalnız gitmek istedi. Kimseye yk olmak istemediğinde ısrarcı oldu ve sezon için kendi kiralık evini tutmayı teklif etti. Bunu sadece düşünmek bile Düşes'te çarpıntıya sebep oldu ama Alesandra ayaklarını sağlam bastı. Vasisine her şeye rağmen bir yetişkin olduğunu ve kendisine bakabileceğini hatırlattı. Dk böyle bir konuşmayı duymamış olacaktı. Tartışma günlerce sürdü. So-

nunda, Londra'dayken Caine ve karısı Jade'le aynı evde kalmasına karar verildi.

Ne yazık ki gitmesi beklenen günden bir gün önce hem Caine hem de Jade, son günlerde Dük, Düşes ve dört kızlarını ele geçiren aynı gizemli hastalığa yakalandılar.

Geriye kalan tek seçenek Colin'di. Eğer Alesandra babasının iş ortaklarıyla o kadar çok sayıda randevu ayarlamış olmasaydı, vasisi iyileşene dek taşrada kalırdı. Colin'e rahatsızlık vermek istemiyordu, özellikle de geçirdiği berbat iki yılı babasından duyduktan sonra. Colin'in ihtiyacı olan son şeyin kaos olduğunu düşünebiliyordu. Ama Williamshire Dükü, misafirperverliğinden yararlanması ve vasisinin isteklerini reddetmenin kibar bir davranış olmadığı konusunda ısrarcı olmuştu. Üstelik birkaç gün Colin'le yaşamak, ona sunacağı teklifi daha kolay kabul etmesine yardımcı olabilirdi.

Akşam yemeği saatinden kısa bir süre sonra Colin'in kapısına vardı. Genç adam çoktan akşam için dışarı çıkmıştı. Alesandra, Williamshire Dükü'nün gönderdiği notu baş uşağa teslim ederken onun yanında yeni özel hizmetçisi ve iki güvenilir koruma, siyah beyaz döşenmiş giriş salonuna doluşmuştu. Baş uşak, Flannaghan adında yakışıklı, genç bir adamdı. Yirmi beş yaşından fazla olamazdı. Genç kadının gelişi onu açıkça germişti, sürekli ona baş selamı verip durması ve beyazımsı sarı saçlarının diplerine kadar kızarmasından anlaşılıyordu bu. Alesandra onun rahatsızlığını nasıl yatıştıracağından emin değildi.

"Evimize bir prensesin gelmesi büyük bir onur," dedi hizmetkâr kekeleyerek. Sertçe yutkunduktan sonra aynı duyuruyu tekrarladı.

"Umarım patronunuz da sizin gibi hisseder bayım,"

diye karşılık verdi genç kadın. “Rahatsızlık vermek istemem.”

“Hayır, hayır,” dedi Flannaghan aceleyle, bu fikirle afalladığı açıktı. “Siz asla rahatsızlık veremezsiniz.”

“Bunu söylemeniz büyük bir iyilik bayım.”

Flannaghan tekrar sertçe yutkundu. Endişeli bir sesle, “Ama Prenses Alesandra,” dedi, “burada tüm çalışanlarınız için yeteri kadar oda olduğunu sanmıyorum.” Baş uşağın yüzü utançla yanıyordu.

“İdare ederiz,” diye ona güvence verdi Alesandra gülümseyerek, onu sakinleştirmeye çalışıyordu. Zavallı genç adam hasta görünüyordu. “Williamshire Dükü korumalarını da almam konusunda ısrar etti ve özel hizmetçim olmadan da bir yere gidemem. Adı Valena. Düşes onu benim için bizzat seçti. Valena, Londra’da yaşıyor ama babamın ülkesinde doğup büyümüş. Bu pozisyona başvurmuş olması harika bir tesadüf değil mi? Evet, tabii ki öyle,” diye yanıtladı, Flannaghan daha tek kelime edemedi. “Henüz yeni işe alındığı için onu gönderemem. Bu hiç de kibar bir davranış olmaz, değil mi? Anlıyorsunuzdur. Anladığınızı görebiliyorum.”

Flannaghan ona açıklanmakta olan şeyin ucunu tamamen kaçırmıştı ama sırf genç kadını memnun etmek adına, hemfikir olduğunu belirtircesine başını salladı. Nihayet bakışlarını güzel prensesten çekip alabildi. Özel hizmetçiye baş selamı verdi ama sonra, “O sadece bir çocuk!” diye yumurtlayarak bu asil davranışını mahvetti.

“Valena benden bir yaş büyük,” diye açıkladı Alesandra. Açık renk saçlı kadına dönüp daha önce Flannaghan’ın hiç duymadığı bir dilde onunla konuşmaya başladı. Kulağa Fransızca gibi geliyordu ama hizmetkâr öyle olmadığını biliyordu.

“Hizmetkârlarınızdan herhangi biri İngilizce konuşabiliyor mu?” diye sordu.

“İstediklerinde,” diye karşılık verdi genç kadın. Yakası beyaz kürklü, şarap rengi pelerinin en üstündeki bağı çözdü. Tehdit edici bakışları olan siyah saçlı, uzun ve kaslı bir koruma, kıyafeti ondan almak için bir adım öne çıktı. Genç kadın tekrar Flannaghan’a dönmeden önce ona teşekkür etti. “Gece için yerleşmek hoşuma gider. Yağmur yüzünden buraya olan yolculuk günün çoğunu aldı bayım ve iliklerime kadar dondum. Dışarıda hava korkunç,” diye ekledi başını sallayarak. “Yağmur, karla karışık sanki, değil mi Raymond?”

“Aynen öyle Prenses,” dedi koruma, şaşırtıcı derecede nazik bir sesle.

“Hepiniz gerçekten fazlasıyla bitkiniz,” dedi genç kadın, Flannaghan’a.

“Elbette bitkinsiniz,” diye ona katıldı Flannaghan. “Lütfen beni takip edin,” dedi. Yanında Prenses’le beraber merdivenlerden çıkmaya başladı. “İkinci katta dört yatak odası var Prenses Alesandra ve bir üst katta da hizmetkârlar için üç oda bulunuyor. Eğer korumalarınız odalarını paylaşırsa...”

“Raymond ve Stefan odalarını paylaşmaktan memnun olurlar,” dedi genç kadın, baş uşak devam etmeyince. “Bayım, Colin’in abisiyle karısı iyileşene dek sürecek, geçici bir çözüm bu. Mümkün olan en kısa sürede onların yanına taşınacağım.”

Flannaghan merdivenlerinin geri kalanını çıkmasına yardımcı olmak için Alesandra’nın dirseğini tuttu. Baş uşak o kadar hevesli görünüyordu ki, onun yardımına ihtiyaç duymadığını söylemeye genç kadının kalbi el verme-

di. Eğer ona yaşlı bir kadın gibi davranmak bu genç adamı memnun edecekse Alesandra ona izin vercekti.

Hizmetkâr, korumaların takip etmediğini fark etmeden önce sahanlığa ulaştılar. İki adam evin arkalarına doğru gözden kaybolmuşlardı. Alesandra, onların evin tüm girişlerini öğrenmek için alt katları incelediklerini açıkladı, işleri bitince yukarı gelirlerdi.

“Ama neden ilgileniyorlar...”

Genç kadın onun sözünü bitirmesine izin vermedi. “Bizi güvende tutmak için bayım.”

Flannaghan başıyla onayladı, gerçi Prenses’in neden bahsettiği konusunda hâlâ bir fikri yoktu aslında.

“Bu gece patronumun odasında kalmanız sorun olur mu? Çarşafılar daha bu sabah değiştirildi ve diğer odalar misafir ağırlamaya uygun değil. Patronumun geçirdiği finansal zorluklar yüzünden çalışanlar olarak sadece ben ve aşçı varız. Ben de diğer yataklara çarşaf sermeyi gerekli görmedim çünkü bilmiyordum ki biz...”

“Endişelenmenize gerek yok,” diye araya girdi genç kadın. “İdare ederiz, söz veriyorum.”

“Bu kadar anlayışlı olduğunuz için çok iyisiniz. Eşyalarınızı yarın büyük misafir odasına taşıyım.”

“Colin’i unutmuyor musunuz?” diye sordu genç kadın. “Sanırım beni yatağında bulmak onu rahatsız eder.”

Flannaghan bunun tam tersi olacağını düşünüyordu ve utanç verici düşünceleri yüzünden anında kızardı. Hâlâ biraz sarsılmış durumda olduğunu fark etti ve bir ahmak gibi davranmasının nedeninin bu olduğuna şüphe yoktu. Misafirlerinin gelişinin verdiği şaşkınlık, bu berbat durumunun asıl nedeni olamazdı ama. Hayır, neden Prenses Alesandra’ydı. O, tanıştığı en muhteşem kadındı. Ona her

baktığında kendi düşüncelerini unutuyordu. Kadının gözleri mavinin harikulade bir tonuydu. Gördüğü en uzun ve kesinlikle en koyu kirpiklere sahipti ve ten rengi enfes bir şekilde saftı. Tenindeki tek leke, burnunun üzerine serpiştirilmiş çillerdi ama Flannaghan bu kusuru tamamen harika buluyordu.

Baş uşak düşüncelerini düzene sokmak için boğazını temizledi. “Eminim patronum bu gece diğer odalardan birinde uyumayı sorun etmeyecektir. Zaten eve yarın sabahdan önce gelme ihtimali yüksek. Biraz evrak işi yapmak üzere Zümrüt Gemicilik Şirketi’ne gitti ve gittiğinde genellikle gece orada kalır. Anlıyorsunuz ya, zamanı unuttur.”

Açıklama yaptıktan sonra Flannaghan onu koridor boyunca çekeştirmeye başladı. İkinci katta dört oda vardı. İlk kapı ardına kadar açıktı ve hem genç kadın hem Flannaghan girişte duraksadı.

“Burası çalışma odası Prenses,” diye açıkladı Flannaghan. “Biraz dağınık ama patronum herhangi bir şeye dokunmama izin vermez.”

Alesandra gülümsedi. Çalışma odası dağınık olmaktan öteydi, her yerde kâğıt yığınları vardı. Ama yine de sıcak ve davetkâr bir odaydı. Maun bir çalışma masası kapıya dönüktü. Solda ufak bir şömine, sağda kahverengi deri bir koltukla ona uyan bir ayak pufu, ikisinin arasındaki alanda da güzel bir şaraprengi ve kahverengi karışımı kilim vardı. Duvarlardaki raflarda kitaplar diziliydi, köşeye sığdırılmış ahşap bir dosya dolabında bir yığın muhasebe defteri istiflenmişti.

Çalışma odası fazlasıyla erkeksiydi. Brendi ve deri koku odayı doldurmuştu. Prenses bu aromayı oldukça

memnun edici buldu. Hatta gürleyen ateşin karşında kıvrılıp üzerinde sabahlığı ve terlikleriyle varlıkları hakkındaki son raporları okurken hayal edebiliyordu kendini.

Flannaghan onu koridorda çekıştirdi. İkinci kapı Colin'in yatak odasıydı. Baş uşak hızlanıp kapıyı açmak için onun önüne geçti.

“Patronunun böyle uzun saatler çalışma alışkanlığı mı var?” diye sordu Alesandra.

“Evet, var,” diye yanıtladı Flannaghan. “Bu şirketi birkaç yıl önce iyi bir arkadaşı olan St. James Markisi'yle beraber kurdu ve bu iki beyefendi işlerini düze çıkarmak için epey mücadele verdiler. Rekabet acımasızdır.”

Alesandra başıyla onayladı. “Zümrüt Gemicilik Şirketi'nin harika bir ünü var.”

“Öyle mi?”

“Ah evet. Colin'in babası hisseleri satın alabilmeyi istiyor. Yatırımcılara kesinlikle kâr kazandırırđı ama ortaklar hisselerin hiçbirini satmayacaklar.”

“Tüm kontrolü ellerinde tutmak istiyorlar,” diye açıkladı Flannaghan. Sonra sırtıttı. “Babasına tam olarak bunu söylerken duydum.”

Genç kadın başıyla onaylayarak odaya girdi ve konuyu kapattı. Flannaghan havanın soğukluğunu fark edip ateş yakmak için hızla şömineye gitti. Valena yatağın yanındaki komodinde duran mumları yakmak için hanımının etrafından dolanıp odada ilerledi.

Colin'in yatak odasının her bir zerresi de tıpkı çalışma odası gibi erkeksi ve çekiciydi. Yatak kapıya bakıyordu. Oldukça büyüktü ve üzerinde koyu şikolata kahvesi bir örtü seriliydi. Duvarlar canlı bir beje boyanmıştı. *Kaliteli ahşaptan maun mobilyalar için uygun bir fon*, diye düşündü genç kadın.

Yatak başının yanında iki pencere bulunuyordu ve bej saten perdeleri vardı. Valena kumaşı pencere camlarından uzak tutan bağları çözdü, böylece oda aşağıdaki sokağa kapanmış oldu.

Alesandra'nın solunda çalışma odasına açılan bir kapı vardı ve sağında uzun ve ahşap bir paravanın arkasında duran başka bir kapı daha görülüyordu. Genç kadın odanın karşısına yürüyüp kapıyı ardına kadar açtı ve orada bitişik bir yatak odası buldu. Renkler ana süitle benzerdi ama yatak daha ufak boyutlardaydı.

"Burası harika bir ev," diye belirtti genç kadın. "Colin iyi seçmiş."

"Mülkün sahibi o değil," dedi ona Flannaghan. "Temsilcisi, kira için ona iyi bir fiyat verdi. Sahipleri Amerika'dan dönünce yazın sonunda tekrar taşınmak zorunda kalacağız."

Alesandra gülümsemesini saklamaya çalıştı. Uşağının ona ait tüm finansal sırları ele vermesine Colin'in memnun olacağından şüpheliydi. Flannaghan onun karşılaştığı en coşkulu hizmetkârdı. Ferahlatıcı bir şekilde dürüsttü ve Alesandra ondan anında hoşlanmıştı.

"Eşyalarınızı yarın sabah bitişik odaya taşıyım," diye seslendi Flannaghan, onun diğer odaya baktığını fark edince. Şömineye dönüp büyümekte olan ateş bir odun daha attıktan sonra doğruldu. Ellerini pantolonunun bacaklarına sürttü. "Bu iki oda, büyük olan yatak odaları," diye açıkladı. "Bu kattaki diğer ikisi epey küçük. Kapıda bir kilit var," diye ekledi başını sallayarak.

Raymond adındaki koyu renk saçlı koruma kapıyı çaldı. Alesandra girişe koşup onun fısıltılı açıklamasını dinledi.

"Raymond az önce, alt kattaki salonda bulunan pence-

relerden birinde kırık bir mandal olduğunu söyledi. Tamir etmek için izninizi istiyor.”

“Şimdi mi demek istiyorsunuz?” diye sordu Flannaghan.

“Evet,” diye karşılık verdi genç kadın. “Raymond evhamlıdır,” diye ekledi. “Ev güvenli olana kadar rahat etmeyecek.”

Uşağın iznini beklemeden kendi onayını bildirerek başını salladı Alesandra. Valena hanımının geceliğini ve sabahlığını çoktan çıkarmıştı. Gürültüyle esneyince, Alesandra yardım etmek üzere döndü.

“Valena, git de uyu. Geri kalan eşyalarımı çıkarmak için yarın yeterince vakit olacak.”

Hizmetçi, hanımına başıyla selam verdi. Flannaghan aceleyle ilerledi. Hizmetçiye koridorun ucundaki son odayı almasını önerdi. En küçük yatak odası diye açıklamada bulundu ama yatak oldukça konforluydu ve oda da gerçekten rahattı. Valena’nın bunu uygun bulacağından emindi. Alesandra’ya iyi geceler dileğinde bulunduktan sonra, yerleşmesine yardımcı olmak için koridorun sonuna doğru hizmetçiye eşlik etti.

Alesandra’nın uykuya dalması otuz dakikadan az sürdü. Her zamanki alışkanlığıyla birkaç saat gürültülü bir şekilde uyudu ama sabahın ikisinde aniden uyandı. İngiltere’ye döndüğünden beri bütün gece kesintisiz uyuyamıyordu ve bu duruma alışmıştı. Sabahlığını giyip ateşe bir odun attıktan sonra evraklarla dolu çantasıyla yatağa geri döndü. Önce bankerinin Lloyd’s of London*’ın son günlerdeki finansal durumuyla ilgili raporlarını okuyacaktı ama eğer

*Londra, İngiltere’de bulunan büyük sigorta borsası. -ç.n.

bu uykusunu getirmezse, varlıklarının yeni bir çizelgesini yapacaktı.

Alt kattan gelen gürültülü bir şamata, dikkatini dağıttı. Flannaghan'ın sesini tanıdı ve sesindeki zıvanadan çıkmış tonu fark edince patronunun sinirini yatıştırmaya çalıştığını tahmin etti.

Merak onu ele geçirdi. Terliklerini giydi, sabahlığının kuşağını sıktı ve sahanlığa gitti. Gölgelelerin karanlığında durdu ama altındaki giriş salonu mum ışığıyla aydınlıktı. Raymond ve Stefan'ın, Colin'in yolunu nasıl engellediğini görünce hafifçe nefesini saldı. Genç adamın sırtı ona dönüktü ama Raymond başını kaldırıp Alesandra'yı fark etti. Genç kadın hemen gitmesini işaret etti ona. Adam arkadaşının sırtını dürtüp Colin'e baş selamı verdikten sonra giriş salonunu terk etti.

Flannaghan korumaların gidişini fark etmemişti. Alesandra'yı da fark etmemişti. Eğer genç kadının orada durup ağzından çıkan her kelimayı dinlediğini bilseydi, asla devam etmezdi.

"Tam da gerçek bir prensesin olması gerektiğini düşündüğüm gibi biri," dedi patronuna, sesinden kulak tırma-
layıcı bir coşku tütüyordu. "Saçı gece yarısı rengine ve omuzlarının etrafında süzülüyor gibi görünen yumuşak dalgalarla dolu. Gözleri mavi ama mavinin daha önce hiç görmediğim bir tonunda. Çok parlak ve açıklar. Ve siz kesinlikle onun yanında dağ gibi yükselirsiniz. Çünkü başını kaldırıp doğrudan bana baktığında ben bile kendimi bir dev gibi hissettim, beceriksiz bir dev ama olsun. Çilleri var lordum." Flannaghan nefes almasına yetecek kadar bir süre duraksadı. "O gerçekten harika."

Colin, uşağın Prenses hakkındaki yorumlarına pek dik-

kat etmiyordu. Flannaghan merdivenlerden koşturarak gelip adamların Williamshire Dükü'nün yanından geldiğini açıkladığı sırada, Colin yolunu kapatan yabancılardan birine yumruğunu geçirip iki adamı da sokağa atmak üzereydi. Colin iki adamdan büyük olanın gitmesine izin vermişti ve şimdi bir kez daha ellerindeki kâğıt yığını araştırıp ortağının tamamladığı raporu arıyordu. O şeyi ofiste bırakmadığını umdu çünkü yatağa gitmeden önce rakamları muhasebe defterine girmeye kararlıydı.

Colin kötü bir ruh halindeydi. Baş uşağının müdahale etmiş olmasıyla gerçekten de biraz hayal kırıklığına uğramıştı. İyi bir yumruk kavgası, hüsrânının bir kısmından kurtulmasına yardım edebilirdi.

Kayıp kâğıdı tam da Flannaghan tekrar başladığı sırada buldu.

“Prenses Alesandra minyon bir kadın ama elimde olmadan hatlarının ne kadar biçimli olduğunu fark ettim.”

“Yeter,” diye emretti Colin, sesi yumuşak ama hükmediciydi.

Uşak, Prenses Alesandra'nın hayli miktardaki niteliklerine dair olan ayinine son verdi. Hayal kırıklığı üzgün ifadesinden belli oluyordu. Konuya henüz ısınmıyordu sadece ve en azından yirmi dakika daha devam edebilirdi. Çünkü henüz onun gülümsemesinden ya da duruşundaki asaletten bahsetmemişti...

“Tamam Flannaghan,” diye söze başladı Colin, uşağın düşüncelerini bölerek. “Hadi meselenin asıl noktasına varmayı deneyelim. Bir prenses öylece bizimle kalmaya mı karar vermiş? Bu doğru mu?”

“Evet lordum.”

“Neden?”

“Ne neden lordum?”

Colin iç çekti. “Senin fikrince...”

“Fikir beyan etmek benim haddime değil lordum,” diye araya girdi Flannaghan.

“Bu seni ne zaman durdurdu?”

Flannaghan sırtıttı. Sanki az önce bir iltifat almış gibi davranıyordu.

Colin esnedi. *Tanrım*. Yorgundu. Bu gece arkadaşlık edecek ruh halinde değildi. Şirketin defterleriyle uzun saatler boyu çalışmaktan bitkin düşmüş, lanet numaraları yeteri bir kazançla bağdaştıramadığı için hayal kırıklığına uğramış ve tüm bu rekabetin içinde mücadele etmekten aşırı yorulmuştu. Sanki her yeni gün, iş dünyasına kapılarını ilk kez açan yeni bir gemicilik şirketi açıyormuş gibi geliyordu ona.

Finansal endişelerine bir de kendi ağrı sızlıları eklenmişti. Birkaç yıl önce bir deniz kazasında yaralanan sol bacağı şimdi acı verici bir şekilde zonkluyordu ve genç adamın yapmak istediği tek şey, sıcak bir brendi eşliğinde yatağına yatmaktı.

Yorgunluğuna teslim olmayacaktı. Yatmadan önce yapılması gereken işleri vardı daha. Pelerinini Flannaghan’a doğru fırlattı, esasını şemsiyeliğe yerleştirdi ve taşımakta olduğu kâğıtları kenardaki masaya koydu.

“Lordum, size içecek bir şey getirmemi ister misiniz?”

“Çalışma odamda bir brendi içeceğim,” diye karşılık verdi genç adam. “Neden bana lordum diye sesleniyorsun? Bana Colin deme iznine sahipsin.”

“Ama o öncedendi.”

“Neden önce?”

“Gerçek bir prensesin bizimle yaşamaya gelmesinden

önce,” diye açıkladı Flannaghan. “Artık size Colin demem uygun olmaz. Size Sör Hallbrook dememi mi tercih ederdiniz?”

“Ben Colin’i tercih ederdim.”

“Ama size açıkladım lordum, öyle olmaz.”

Colin güldü. Flannaghan kendini beğenmiş bir tavırla konuşmuştu. Giderek abisinin baş uşağı Sterns gibi davranıyordu ve Colin’in buna hepten şaşırması lazımdı. Sterns, Flannaghan’ın dayısıydı ve terbiyesine başlamak için genç adamı Colin’in evine yerleştirmişti.

“Dayın kadar kibirli bir hale бүtünüyorsun,” diye belirtti Colin.

“Böyle söylemeniz çok hoş lordum.”

Colin tekrar güldü. Ardından uşağına başını salladı. “Prenses konusuna geri dönelim, olur mu? Neden burada?”

“Bana söylemedi,” dedi Flannaghan. “Ve sormamın da münasebetsizce olacağını düşündüm.”

“Yani öylece içeri girmesine izin mi verdin?”

“Babanızdan bir not getirmişti.”

Nihayet bu labirentin sonuna gelmişlerdi. “Nerede bu not?”

“Salona koydum... yoksa yemek odasına mıydı?”

“Git ve o şeyi bul,” diye emretti Colin. “Belki onun notu bu kadının neden yanında iki haydutla gezdiğini açıklar.”

“Onlar onun koruması lordum,” diye açıkladı Flannaghan, sesi savunmacıydı. “Onları babanız gönderdi,” dedi başını sallayarak. “Ve bir prenses, haydutlarla seyahat etmez.”

Flannaghan’ın yüzündeki ifade, kadına duyduğu saygı-

dan ötürü neredeyse komik görünüyordu. Prenses kesinlikle duygusal hizmetkârın gözlerini kamaştırmıştı.

Baş uşak, notu aramak üzere salona koşturdu. Colin üfleyerek masanın üzerindeki mumları söndürdü, kâğıtlarını topladı ve merdivenlere yöneldi.

Prenses Alesandra'nın gelişinin sebebini nihayet anlamıştı. Bu komplonun arkasında babası vardı. Adamın çöpçatanlık girişimleri daha taşkın bir hal almıştı ve Colin onun oyunlarından başka bir tanesiyle uğraşacak ruh halinde değildi.

Genç kadını fark etmeden önce merdivenleri yarılamıştı. Tırabzan onu bir rezaletten korudu. Colin eğer korkuluklara sıkıca tutunmuyor olsa arka üstü düşeceğinden emindi.

Flannaghan abartmamıştı. Tam bir prenses gibi görünüyordu. Güzel olanından. Saçları omuzlarına dökülüyor ve gerçekten de gece yarısı kadar koyu görünüyordu. Beyazlar içindeydi ve -Tanrım- ilk görüşte tanrıların onun kararlılığını sınamak için gönderdiği bir hayale benziyordu.

Sınavı geçemedi. Elinden gelenin en iyisini yapmasına rağmen, yine de ona verdiği fiziksel tepkisini kontrol etme konusunda güçsüzdü.

Babası onu bu defa kesinlikle alt etmişti. Colin onu bu son seçimi için övmeyi hatırlayacaktı -kadını paketleyip gönderdikten sonra elbette.

Uzun bir an için birbirlerine bakarak öylece durdular. Genç kadın onun kendisiyle konuşmasını bekliyordu. Genç adam da onun varlığının sebebini kendisine açıklamasını bekliyordu.

İlk vazgeçen Alesandra oldu. İlerleyip en üst basamağa yakın bir noktada durdu, başıyla selam verip konuştu. "İyi akşamlar Colin. Seni tekrar görmek güzel."

Sesi muhteşem bir şekilde cazibeliydi. Colin onun söylediklerine odaklanmaya çalıştı. Bu iş saçma bir şekilde zordu.

“Tekrar mı?” diye sordu. *Tanrım*. Sesi huysuz çıkmıştı.

“Evet, ben henüz küçük bir kızken tanışmıştık. Bana yumurcak derdin.”

Bu sözler, genç adamın istemsizce gülümsemesine neden oldu. Bu karşılaşmayla alakalı hiçbir şey hatırlamıyordu gerçi. “Sen de bir yumurcak mıydın?”

“Ah evet,” diye karşılık verdi genç kadın. “Bana söylediklerine göre seni tekmelemişim -aslına bakarsan birkaç kez- ama bu uzun zaman önceydi. Artık büyüdüm ve bu lakabın günümüzde uygun olduğunu sanmıyorum. Yıllardır kimseyi tekmelemedim.”

Colin yaralı bacağını ağırlığının bir kısmından kurtarmak için tırabzana yaslandı. “Nerede tanıştık?”

“Babanın taşradaki evinde,” diye açıkladı genç kadın. “Annem ve babamla ziyarete gelmiştik ve sen de o sırada Oxford’dan eve gelmiştin. Abin daha yeni mezun olmuştu.”

Colin onu hâlâ hatırlamıyordu. Bu onu şaşırtmadı. Ailesi sürekli evde misafir ağırlardı ve genç adam onlardan kimseye pek dikkat etmezdi. Hatırladığı kadarıyla çoğu talihsizdi ve nazik bir kalbe sahip olma hatasında bulunan babası, yardım için yalvaran herkesi evine alırdı.

Genç kadın ellerini ağırbaşlı bir şekilde kavuşturdu, oldukça rahat görünüyordu. Ama Colin onun parmaklarının nasıl beyazladığını fark etmişti ve kadının onları aslında ya korkudan ya da gerginlikten birbirine bastırıldığını biliyordu. Genç kadın onu inandırmaya çalıştığı kadar huzurlu değildi. Onun savunmasızlığı aniden genç adam için

aşikâr bir hal aldı ve kendini onu yatıştırmak için bir yol ararken buldu.

“Annenle baban şimdi neredeler?” diye sordu.

“Ben on bir yaşındayken babam öldü,” diye karşılık verdi genç kadın. “Bir sonraki yaz da annem öldü. Bayım, kâğıtlarınızı toplamanıza yardımcı olmamı ister misin?” diye ekledi aceleyle, konuyu değiştirmeyi umuyordu.

“Ne kâğıtları?”

Kadının gülümseyişi büyüleyiciydi. “Düşürdüklerin.”

Aşağı bakınca kâğıtlarının basamaklara yayıldığını gördü. Eli sadece havayı kavramış halde orada dururken kendini tam bir geri zekâlı gibi hissetti. Kendi dalgınlığına sırtıttı. Baş uşağından daha iyi bir halde olmadığını düşündü kendi kendine, en azından Flannaghan’ın sersem davranışı için kabul edilebilir bir mazereti vardı. Gençti, tecrübesizdi ve daha akıllıca davranmamıştı.

Colin akıllıca davranmalıydı ama. Uşağından yaş ve tecrübe olarak daha olgundu. Ama bu gece tamamen yorgun olduğunu hatırlattı kendi kendine ve bir avanak gibi davranmasının nedeni kesinlikle buydu.

Üstelik kadın tam bir güzellik abidesiydi. Colin iç çekti. “Kâğıtları sonra alırım,” dedi ona. “Tam olarak neden buradasın Prenses Alesandra?”

“Abin ve karısı hastalandı,” diye açıkladı genç kadın. “Şehirdeyken onlarla kalacaktım ama son anda rahatsızlandılar ve bana da onlar iyileşene dek seninle kalmam söylendi.”

“Bu talimatları sana kim verdi?”

“Baban.”

“Neden böyle bir durumla ilgilendi?”

“O benim vasım Colin.”

Bu haber karşısında genç adam şaşkınlığını frenleyemedi. Babası ona böyle bir vesayetten hiç bahsetmemişti ama Colin meselenin sadece bu olmadığını tahmin ediyordu. Babası kendi bildiğini okur ve sırlarını oğullarına açmazdı.

“Londra’ya sezon için mi geldin?”

“Hayır,” diye karşılık verdi genç kadın. “Bazı partilere katılmayı dört gözle beklesem de ilginç yerleri gezip dolaşmayı umuyordum.”

Colin’in merakı depreşti. Ona doğru bir adım daha attı.

“Gerçekten sana herhangi bir rahatsızlık vermek istemedim,” dedi genç kadın. “Kendime bir konak kiralamayı ya da ailenin Londra evini açmayı önerdim ama baban bunların hepsine kulak tıkadı. Bana öyle olmayacağını söyledi.” Duraksayıp iç çekti. “Onu ikna etmeye çalıştım. Ama tartışmayı kazanamadığım bir gerçek.”

Tanrım. Bu kadının güzel bir gülümsemesi vardı. Bulaşıcıydı da. Kendini onun gülümsemesine karşılık verirken buldu. “Kimse babamla olan bir tartışmayı kazanamaz,” diye ona katıldı genç adam. “Hâlâ neden burada olduğunu açıklamadın,” diye hatırlattı ona.

“Açıklamadım, değil mi? Bu çok karışık,” dedi genç kadın başını sallayarak. “Görüyorsun, daha önce Londra’ya gelmem gerekmiyordu ama artık gerekiyor.”

Genç adam başını iki yana salladı. “Yarım yamalak açıklamalar beni çıldırıyor. Ben fazlasıyla açık sözlüyümdür -ortağımdan kaptığım bir özellik, ya da bana söylenen bu. Safi dürüstlüğü takdir ederim çünkü çok ender rastlanır. Evimde misafir olduğun sürece, tam bir açık yürekliliğe minnettar olurum. Anlaştık mı?”

“Evet, elbette.”

Genç kadın ellerini tekrar birbirine kenetledi. Colin

onu korkutuyor olmalıydı. Muhtemelen kulağa bir canavar gibi geliyordu. Tanrı biliyor, kendini aniden öyle hissetmeye başlamıştı. Kadının ondan açıkça korkması genç adamı üzdüyse bile, aynı zamanda memnun etmişti çünkü kendi bildiğini okumuştı. Genç kadın onun emrine karşı çıkmamış ya da çekingen davranmamıştı. Colin bir kadında çekingenlikten nefret ederdi.

Genç adam sesini nazik çıkması için zorlayarak sordu. “Şimdi birkaç münasip soruya cevap vermek sana uyar mı?”

“Kesinlikle. Ne bilmek istiyorsun?”

“Neden yanında iki koruma var? Şimdi gelmek istediğin yere vardığına göre, gitmeleri gerekmiyor mu? Yoksa konukseverliğimi senden esirgeyeceğimi mi düşündün?”

Genç kadın önce son soruya cevap verdi. “Ah, bana evinde yer açmayı reddedeceğini hiç düşünmedim bayım. Baban bana karşı çok cömert olacağın konusunda beni temin etti. Okumanız için gönderdiği not, Flannaghan’da,” diye ekledi başını sallayarak. “Baban aynı zamanda korumalarımı yanımda tutmamda da ısrarcı oldu. Hem Raymond hem Stefan, eskiden yaşadığım manastırın başrahibesi tarafından, benimle beraber İngiltere’ye seyahat etmeleri için işe alındılar. Baban da onların kalması konusunda ısrar etti. İki korumanın da arkada onları özleyecek bir aileleri yok ve ikisinin de ücreti dolgun. Onlar hakkında gerçekten endişelenmemelisin.”

Colin öfkesini dizginledi. Kadın şimdi oldukça ağırbaşlı görünüyordu. “Onlar hakkında endişelenmiyordum,” diye karşılık verdi. Sırıttı ve başını tekrar iki yana salladı. “Biliyor musun, ağzından bir cevap almanın çok zor bir şey olduğu belli.”

Genç kadın başıyla onayladı. “Aynı şeyi Başrahibe de söylerdi bana. Bunu, en kötü kusurlarımdan biri olarak görürdüm. Kafam karıştırdıysam özür dilerim. Niyetim bu değildi efendim.”

“Alesandra, bu komplonun arkasında babam var, değil mi? Seni bana o gönderdi.”

“Evet ve hayır.”

Alesandra, Colin’in kaç çatışını durdurmak için hızla elini kaldırdı. “Kaçamak cevap vermiyorum. Beni sana baban gönderdi ama sadece Caine ve karısının hasta olduğunu öğrendikten sonra. Ortada bir komplo olduğuna inanmıyorum gerçi. Ne de olsa, annenle baban şehirde bana eşlik edecek kadar iyileşinceye dek onlarla taşrada kalmamı istediler. Eğer tüm randevularımı ayarlamış olmasaydım kalırdım da.”

Kadın içten görünüyordu. Colin hâlâ bu planın arkasında babasının olduğu düşüncesiyle dudak büküyordu. Babasını henüz bir hafta önce kulüpte görmüştü ve o zaman tamamen sağlıklıydı. Colin malum tartışmayı da hatırlıyordu. Babası aşırı sıradan bir tavırla konuyu evliliğe getirmiş ve bir eş bulması için Colin’e dırdır ederken acımasız bir hale bürünmüştü. Colin dinliyormuş gibi yapmış ve babası hızını kaybettiğinde genç adam ona yalnız kalmaya kararlı olduğunu söylemişti.

Colin’in aklından neler geçtiğine dair Alesandra’nın hiçbir fikri yoktu. Ama adamın kaç çatışını onu geriordu. Genç adam kesinlikle şüpheli biriydi. Koyu kestane rengi gür saçları ve yeşilden çok ela gözleriyle onun yakışıklı bir adam olduğunu düşündü. Gülümsediğinde o gözler fazlasıyla parlıyordu. Yanağının sol tarafında küçük ve sevimli bir gamzesi de vardı. Başrahibe’den bile daha fazla

göz korkutucuydu ve Alesandra bunun etkileyici bir başarı olduğunu düşünüyordu.

Sessizliğe uzun süre katlanamadı. “Baban benim alışılmadık koşullarım hakkında seninle konuşmayı planlıyordu,” diye fısıldadı. “Bu mesele hakkında çok açık sözlü olacaktı.”

“İş, babama ve onun planlarına gelince hiçbir şey açık olmaz.”

Genç kadın omuzlarını geriye atıp ona kaşlarını çattı. “Baban tanışma zevkini tattığım en onurlu adamlardan biridir. Bana fazlasıyla kibar davrandı ve sadece benim için en iyisi olduğunu düşündüğü kararları aldı.”

Babasını savunurken Prensese’in sesi kulağa öfkeli geliyordu. Colin sıırttı. “Onu bana savunmana gerek yok. Babamın onurlu olduğunu biliyorum. Onu sevmemin yüzlerce nedeninden biri bu.”

Genç kadının duruşu rahatladı. “Böyle iyi bir adam baban olduğu için çok şanslısın.”

“Sen de bu şansa sahip miydin?”

“Ah evet,” diye karşılık verdi genç kadın. “Babam harika bir adamdı.”

Colin geri kalan basamakları çıkarken Alesandra gerilemeye başladı. Duvara çarptıktan sonra döndü ve koridorda yavaşça odasına doğru yürüdü.

Colin ellerini arkasında kavuşturup onun hemen arkasında yürümeye başladı. *Flannaghan haklıymış*, diye düşündü kendi kendine. Alesandra’nın yanında dağ gibi yükseliyordu. Muhtemelen boyutları genç kadının gözünü korkutuyordu.

“Benden korkmana gerek yok.”

Genç kadın aniden durdu ve dönüp ona baktı. “Kork-

mak mı? Tanrı aşkına, neden senden korktuğumu düşünü-
dün ki?”

Sesi kuşkulu geliyordu. Colin omuz silkti. “Sahanlığa ulaştığımda oldukça aceleyle geri çekildin,” diye belirtti. Gözlerinde yakaladığı korkudan ya da ellerini birbirine dolayıp bükmesinden bahsetmedi. Eğer korkmamış gibi davranmak istiyorsa genç kadının istediğini yapmasına izin verecekti.

“Şey, çok korkmadım,” dedi Alesandra. “Sadece... geceliğim ve sabahlığımla laflamaya pek alışkın değilim. Aslında Colin, burada epey güvende hissediyorum. Bu hoş bir his. Son günlerde biraz ürkektim.”

Kızardı, sanki itirafı onu utandırmış gibiydi.

“Neden ürkek?” diye sordu Colin.

Alesandra soruya cevap vermek yerine konuyu değiştirdi. “Londra’ya geliş sebebimi öğrenmek ister miydin?”

Colin neredeyse o an oracıkta kahkahayı basacaktı. Son on dakikadır azimle bunu öğrenmeye çalışmamış mıydı? “Eğer bana söylemek istersen,” dedi.

“Aslında seyahatimin iki nedeni var,” diyerek söze başladı. “Benim için ikisi de eşdeğer öneme sahip. Birincisi, çözmek istediğim bir gizemi barındırıyor. Bir yıl kadar önce Victoria Perry adında genç bir hanımla tanıştım. Bir dönem Kutsal Haç Manastırı’nda kaldı. Ailesiyle beraber Avusturya’da geziyormuş ve fena hastalanmış. Kutsal Haç’taki rahibeler hemşirelik yetenekleriyle tanınırlar ve Victoria’nın iyileşeceği kesinleşince ailesi sağlığına kavuşması için onu orada bırakmanın güvenli olacağını hissetmiş. Onunla hemen arkadaş olduk ve İngiltere’ye döndükten sonra bana en az ayda bir kere, bazen de daha sık yazıyordu. Keşke mektupları saklasaydım çünkü içlerinden bir-iki tanesinde ona kur yapan gizli bir hayrandan

bahsediyordu. Olanların çok romantik olduğunu düşünüyordu.”

“Perry... Ben bu ismi nerede duydum?” diye yüksek sesle düşündü Colin.

“Bilmiyorum bayım.”

Genç adam gülümsedi. “Lafını kesmemeliydim. Lütfen devam et.”

Alesandra başıyla onayladı. “Elime geçen son mektupta ekim ayının ilk gününün tarihi var. Derhal cevap yazdım ama başka bir haber alamadım. Endişelendim elbette. Babanın evine vardığımda Victoria’ya görüşme talebi göndermek için bir ulak yollayacağımı söyledim babana. Son zamanlarda olan bitenleri öğrenip arayı kapatmak istiyordum. Victoria çok heyecanlı bir hayat sürüyordu ve onun mektuplarından çok keyif alıyordum.”

“Görüşmeni yaptın mı?”

“Hayır,” diye karşılık verdi Alesandra. Durdu ve dönüp Colin’e baktı. “Baban bana skandaldan bahsetti. Victoria’nın daha alt sınıftan bir adamla kaçtığı düşünülmüştü. Gretna Green’de evlenmişler. Böyle bir hikâye düşünebiliyor musun? Ailesi kesinlikle buna inanıyor. Baban bana onların kızlarını reddettiklerini söyledi.”

“Şimdi hatırladım. Skandalı ben de duydum.”

“Hiçbiri doğru değil.”

Genç adam onun sesindeki hararet karşısında tek kaşını kaldırdı. “Değil mi?” diye sordu.

“Hayır, değil,” dedi genç kadın. “Ben iyi bir insan sarrafıyım Colin. Victoria’nın kaçmadığı konusunda sana güvence veriyorum. O tür biri değildir. Başına gerçekten ne geldiğini öğreneceğim. Baş belada olabilir ve belki yardıma ihtiyacı vardır,” diye ekledi. “Yarın kardeşi Neil’a bir not gönderip görüşmek için yalvaracağım.”

“Ailenin, kızlarının utancının tekrar deşilmesini isteyeceğini sanmıyorum.”

“Çok kurnaz olacağım.”

Sesinden içtenlik akıyordu. Bu kadın dramatik bir şeydi ve o kadar lanet derecede güzeldi ki söylediğı bir şeye dikkat etmek zordu. Gözleri, genç adamı büyülemişti. Colin onun, odasının kapı kolunu tuttuğunu fark etti. Muhteşem kokusuyla dikkati daha da dağıldı. Aralarındaki havada güllerin hafif kokusu süzölüyordu. Colin aralarına mesafe koymak için hemen geriye doğru bir adım attı.

“Yatağında uyuyor olmam sorun olur mu?”

“Orada uyuduğunu bilmiyordum.”

“Flannaghan yarın eşyalarımı bitişik odaya taşıyacak. Bu gece eve döneceğini sanmıyordu. Sadece bir gecelik bir şey ama şimdi yan odadaki yatağa çarşaf serecek vakti olduğu için, size yatağınızı mutlulukla teslim ederim.”

“Sabah değıştiririz.”

“Bana çok nazik davranıyorsunuz. Teşekkür ederim.”

Colin sonunda onun gözlerinin altındaki koyu gölgeleri fark etti. Kadın açık bir şekilde bitkindi ve kendisi de onu sorguya çekerek uyumaktan alıkoyuyordu.

“Dinlenmen gerekiyor Alesandra. Vakit gecenin bir yarısı.”

Genç kadın başıyla onaylayıp adamın odasının kapısını açtı. “İyi geceler Colin. Konukseverliğin için tekrar teşekkürler.”

“Talihsizlik yaşadığı sırada bir prensese sırtımı döncmezdim.”

“Affedersin?” Onun bu yorumla ne demek istediğine dair genç kadının en ufak bir fikri yoktu. Talihsizlik yaşadığı fikrini nereden çıkarmıştı acaba?

“Alesandra, Londra’ya gelmenin diğcr sebebi neydi?”

Genç kadının bu soruyla kafası karışmış gibiydi. Colin, ikinci sebebin çok da önemli bir şey olmaması gerektiğine karar verdi. "Sadece merak ettim," diye itiraf etti omuz silerek. "İki nedenin olduğunu söyledin ve ben de düşündüm ki... boş ver. Şimdi yatağa git. Sabah görüşürüz. İyi uykular Prenses."

"Sebebi şimdi hatırladım," dedi genç kadın pat diye.

Colin tekrar ona döndü. "Evet?"

"Sana söylememi ister misin?"

"Evet, isterim."

Genç kadın uzun bir an ona baktı. Tereddütü açıktı. Kırılmalı da. "Sana dürüst olmamı mı istersin?"

Colin başıyla onayladı. "Elbette isterim."

"Peki o zaman. Dürüst olacağım. Baban sana bunu söylemememi önerdi ama sen bilmekte ısrarcı olduğun ve ben de dürüst olacağıma söz verdiğim için..."

"Evet?" diye üsteledi genç adam.

"Londra'ya seninle evlenmek için geldim."

Aniden yine acıktı. İştahının birdenbire üstüne çullanması ona özgü bir durumdu. Asla bir uyarısı olmazdı. Uzun, çok uzun bir süredir avlanmayı düşünmemişti ama şimdi, gecenin bir yarısı, Sör Johnston'ın kütüphanesinin kapısında durmuş, Veliht Prens ile ilgili son dedikoduları dinler ve sosyetenin unvan sahibi başka beyefendileriyle birlikte brendisini yudumlarken ihtiyacıyla neredeyse boğuluyordu.

Gücün içinden akıp gittiğini hissedebiliyordu. Gözleri yanıyordu. Karını ağrıyordu. Açtı, açtı, açtı.

Yine beslenmesi gerekiyordu.

Üçüncü Bölüm

Alesandra gecenin kalanında pek fazla uyuyamadı. Londra'ya gelişinin ikinci sebebini yumurtladığında Colin'in yüzünde beliren ifade, genç kadının nefesinin boğazında düğümlenmesine sebep olmuştu. *Tanrım*. Adam küplere binmişti. Alesandra ne kadar denerse denesin, onun öfkeli görüntüsünü, uyumasına yetecek kadar uzun süre aklından silemedi.

Çok fazla dürüstlük, diye düşündü kendi kendine. Gerçeği söylemek hiç de işine yaramamıştı. Sessiz kalmalıydı. Alesandra gürültülü bir şekilde iç çekti. Hayır, gerçeği söylemek zorundaydı. Başrahibe bu gerçeği onun beynine kazımişti.

Düşünceleri anında Colin'in öfkeli ifadesine geri döndü. Yanağında o kadar sevimli bir gamzesi olan bir adamın gözleri nasıl o kadar buz gibi olabiliyordu? Colin sinirlendiğinde tehlikeli biri olabilirdi. Alesandra, kendini bu kadar utandırmadan ve Colin'i de tamamen kızdırmadan önce, genç adamın babasının bu gerçekten ona bahsetmiş olmasını dilerdi gerçekten de.

Onunla bir sonraki karşılaşmasından ödü kopuyordu. Kıyafetlerini giyerken oyalandı. Valena ona yardım edi-

yordu. Hizmetçi, Alesandra'nın saçlarını tararken sürekli gevezelik ediyordu. Prenses'in geçireceği günün tüm detaylarını öğrenmek istiyordu. Dışarı çıkacak mıydı? Hizmetçisinin ona eşlik etmesini istiyor muydu? Alesandra onun sorularına elinden gelen en iyi şekilde cevap verdi.

"Bugünden sonra kalacak başka yer bulmamız gerekebilir," diye belirtti. "Belirler belirlemez, planlarımı seninle paylaşacağım Valena."

Hizmetçi, Alesandra'nın kraliyet mavisi yürüyüş elbisesinin sırtındaki düğmeleri iliklemeyi bitirdiğinde kapı çalındı.

Flannaghan, Prenses'i mümkün olan en kısa sürede salonda patronuna katılması için davet etti.

Alesandra onu bekletmenin iyi bir fikir olacağını sanmıyordu. Saçını örmek için vakit yoktu ve o zahmete katlanmak istemiyordu zaten. Manastırda yaşarken özel hizmetçisi yoktu ve bu formaliteyi bir karın ağrısı olarak görüyordu. Kendine bakmayı öğrenmişti.

Valena'yı gönderdi, Flannaghan'a bir dakika içinde aşığıda olacağını söyledi ve bavuluna yöneldi. Vasisinin ona verdiği kartı çıkarıp saçlarını omuzlarına attıktan sonra odadan çıktı.

Ejderhayla yüzleşmeye hazırды. Colin onu salonda bekliyordu. Yüzü kapıya dönük, ellerini arkasında kavuşturmuş bir vaziyette şöminenin önünde duruyordu. Adamın kaşlarını çatmadığını fark edince genç kadın rahatladı. Colin artık sadece ondan biraz rahatsız oluyor gibiydi.

Alesandra girişte durdu, Colin'in onu kendisine katılması için davet etmesini bekliyordu. Colin uzun süre bir şey söylemedi. Sadece orada durup ona öylece baktı. Genç kadın, onun, düşüncelerini kontrolü altına almaya

alışıyor olabileceğini tahmin etti. Ya da fkmesini. Onun bu yakından inceleyişi karşısında kızardığını hissetti, sonra kendisi de onu inceleyerek en az onun kadar kaba davranmakta olduğunun farkına vardı.

Bu adamı fark etmemek zordu. Çok ekiciydi. Sert ve formda bir vücudu vardı. Açık kahve gderi pantolon, cilalanmış kahverengi uzun çizmeler ve bembeyaz bir gömlek giymişti. Kişiliğinin de giydiği kıyafetlerle aynı şekilde kendini gösterdiğini düşündü Alesandra, nk Colin gömleğinin st düğmesini açık bırakmıştı ve o kolalı kravatlardan birini takınıyordu. Belli ki muhafazakr sosyete- de yaşayan birine göre biraz asiydi. Saçı modaya hiç uygun değildi. Epey uzundu *-en az omuz hizasında*, diye tahmin etti ge kadın- ama tam uzunluğunu söyleyemiyordu çünkü Colin saçlarını deri bir şeritle ensesinde toplamıştı. Kesinlikle zgr bir adamdı. Uzun boyluydu ve hem omuzları hem de uylukları kaslıydı. Alesandra'ya, günlük gazetelerde karakalem çizimlerini gördüğü vahşi görünüş- l o sınıra yakın, medeniyetten uzak yaşayan kişileri hatırlatıyordu. Colin muhteşem bir şekilde yakışıklıydı, evet, ama yıpranmış bir görünüşü de vardı. *Onu ulaşılmazlıktan koruyan şey*, diye karar verdi ge kadın, *eğlendiği zaman y- zünde beliren gülümsemenin sıcaklığıydı*.

şu an eğlenmiyordu.

"İçeri gel ve otur Alesandra. Konuşmamız gerekiyor."

"Kesinlikle," diye hemen cevap verdi ge kadın.

Flannaghan aniden kadının yanında belirdi. Onun odada ilerlemesine yardım etmek için dirseğinden tuttu. "Buna gerek yok," diye seslendi Colin. "Alesandra yardım almadan yürüyebiliyor."

"Ama o bir prenses," diyerek patronuna hatırlatmada

bulundu Flannaghan. “Ona her tür inceliği göstermeliyiz.”

Colin’in bakışı, baş uşağa sözlerine bir son vermesini söylüyordu. Flannaghan gönülsüzce Alesandra’yı bıraktı.

Kırılmış görünüyordu. Alesandra hemen onun incinmiş duygularını yatıştırmaya çalıştı. “Sen çok düşünceli bir adamsın Flannaghan,” diyerek onu övdü.

Baş uşak anında dirseğini yeniden kavradı. Genç kadın onun kendisini sırma işlemeli kanepeye götürmesine izin verdi. Oturunca, Flannaghan onun önünde çömelip etkelerini düzeltmeyi denedi. Genç kadın onun yardımına izin vermeyecekti.

“Başka bir şeye ihtiyacınız var mı Prenses?” diye sordu. “Aşçı kahvaltınızı birkaç dakika içinde hazır edecek,” diye ekledi bir baş onayıyla. “Beklerken bir fincan çikolata ister miydiniz?”

“Hayır, teşekkür ederim,” diye yanıtladı Alesandra. “Bir kalemle mürekkep hokkasına ihtiyacım var,” diye ekledi. “Gidip bana onları getirme kibarlığını gösterebilir misin?”

Flannaghan bu işi halletmek için salondan koşarak çıktı.

“Diz çökmemesine şaşırdım,” dedi Colin ağır ağır.

Esprisi genç kadının gülümsemesine neden oldu. “Böyle iyi kalpli bir hizmetkâra sahip olduğun için şanslısın Colin.”

Genç adam cevap vermedi. Flannaghan Alesandra’nın istediği şeylerle beraber hızla içeri girdi. Kalemle hokkayı dar bir sehpaye yerleştirdikten sonra sehpayı kaldırıp genç kadının yanına taşıdı.

Alesandra ona teşekkür etti elbette ve bu ufak övgü adamın zevkten kızarmasına neden oldu.

“Kapıyı arkandan kapat Flannaghan,” diye emretti Colin. “Konuşmamızın bölünmesini istemiyorum.”

Sesi yine rahatsız olmuş gibiydi. Alesandra hafifçe iç çekti. Colin pek yumuşak başlı bir adam değildi.

Tüm dikkatini ev sahibine verdi. "Seni sinirlendirdim. Gerçekten üzgünüm..."

Colin, özrünü tamamlamasına izin vermedi. "Beni sinirlendirmedi, dedi tersçe.

Alesandra yalnız olsa kahkahayı basardı. Bu adam sinirliydi, o kadar. Çenesi kilitlenmişti ve eğer bu, duygularını ele veren bir işaret değilse Alesandra ne olduğunu bilmiyordu.

"Anlıyorum," diyerek sırf sakinleştirmek için ona katıldı.

"Ama," diye söze başladı Colin keskin ve saçmalığa tahammülü olmayan bir ses tonuyla, "alakalı birkaç meseleyi burada hemen halletmemiz gerektiğine inanıyorum. Tanrı aşkına, neden seninle evleneceğimi düşündün?"

"Baban söyledi."

Colin hiddetini saklama gereği bile duymadı. "Ben yetişkin bir adamım. Kendi kararlarımı kendim veririm."

"Evet, elbette yetişkin bir adamsın," diyerek ona katıldı Alesandra. "Ama her zaman onun oğlu olacaksın Colin. Onun senden yapmanı istediği şeyleri yapmak senin görevin. Oğullar, babalarına itaat etmelidirler, yaşları ne olursa olsun."

"Bu saçmalık."

Alesandra omuzlarını kaldırarak zarif bir şekilde omzunu silktilti. Colin sabrına sığındı. "Babamla ne çeşit bir pazarlığa giriştin bilmiyorum ve eğer benim adıma sana sözler verdiyse de üzgünüm ama anlamayı istiyorum ki, seninle evlenmek gibi bir niyetim yok."

Alesandra bakışlarını ellerinde tuttuğu karta indirdi. "Pekâlâ," dedi.

Onun böylesi sıradan bir sesle dile getirdiği kabulü, genç adamı şüphelendirdi. “Reddettiğim için kızmadın mı?”

“Hayır, tabii ki kızmadım.”

Genç kadın başını kaldırıp gülümsedi. Colin’in kafası karışmış gibiydi. “Hayal kırıklığına uğradım,” diye itiraf etti Alesandra. “Ama kesinlikle kızmadım. Seni pek tanımıyorum. Kızmam anlamsız olurdu.”

“Kesinlikle,” diyerek ona katıldı Colin, başıyla onayladı. “Beni tanımıyorsun. Neden benimle evlenmek isteye-sin ki, yani eğer...”

“Çoktan açıkladığıma inanıyorum bayım. Baban bana seninle evlenme talimatı verdi.”

“Alesandra, anlamamı istiyorum ki...”

Genç kadın cümlesini bitirmesi için ona müsaade etmedi. “Kararını kabul ediyorum bayım.”

Colin kendine rağmen gülümsedi. Prenses Alesandra çok perişan görünüyordu.

“Uygun birini bulmakta hiç sorun yaşamayacaksın. Sen çok güzel bir kadınsın Prenses.”

Genç kadın omzunu silkti. İltifatından etkilenmediği açıktı.

“Bana sormanın senin için zor olduğunu sanıyorum,” diye söze başladı Colin.

Alesandra omuzlarını dikleştirdi. “Sormadım,” diye bildirdi. “Sadece babanın öncelikli amacının ne olduğunu açıkladım.”

“Öncelikli amacı mı?”

Genç adamın sesi, sanki ona gülüyormuş gibi çıkıyordu. Alesandra utançla kızardığını hissetti. “Benimle dalga geçme bayım. Bu konuşma sen benimle alay etmeden de yeterince zor zaten.”

Colin başını iki yana salladı. Tekrar konuştuğunda sesi nazikti. “Seninle dalga geçmiyordum,” dedi. “Bunun senin için zor olduğunu fark ettim. Hem senin hem de benim rahatsızlığımızdan babamı sorumlu tutuyorum. Bana bir eş bulma çabasından asla vazgeçmeyecek.”

“Sana evlilikle ilgili bir şey söylemememi önermişti. Bu sözcük senin yanında kullanıldığında isilik döktüğünü söyledi. Onun ne istediğini sana açıklamadan önce senin beni tanıman için biraz zaman vermemi istedi. O... senin benden hoşlanmayı öğrenebileceğini düşünüyordu.”

“Bak, senden zaten hoşlandım,” dedi Colin. “Ama şu an kimseyle evlenecek bir pozisyonda değilim. Programıma göre beş yıl sonra iyi bir finansal durumda olacağım ve o zaman bir eş alabileceğim.”

“Başrahibe senden hoşlanırdı Colin,” diye bildirdi Alessandra. “Programları sever. Onlar olmadan hayatın altüst olacağına inanır.”

“Bu manastırda ne kadar yaşadın?” diye sordu Colin, konuyu evlilikten uzaklaştırmaya hevesli bir şekilde.

“Uzun bir süre,” diye karşılık verdi Prens. “Colin, üzgünüm ama seni bekleyemem. Gerçekten hemen evlenmem gerek. Bu talihsizlik,” diye ekledi iç çekerek. “Senin kabul edilebilir bir koca olacağına inanıyorum.”

“Ve bunu nereden biliyorsun?”

“Baban bana öyle söyledi.”

Genç adam o zaman kahkaha attı. Kendine engel olmamıştı. *Tanrım*. Bu kadın masum biriydi. O sırada kadının elindeki kartı bükmekte olduğunu fark etti ve hemen kendini durmaya zorladı. Genç kadın utanmıştı zaten. Kahkahası sadece onun rahatsızlığını arttırıyordu.

“Babamla konuşup seni bu çileden kurtaracağım,” diye

söz verdi Colin. “Bu fikirleri aklına onun soktuğunu biliyorum. Oldukça ikna edici biri olabiliyor, değil mi?”

Alesandra ona cevap vermedi. Bakışlarını kucağında tuttu. Colin kendini aniden ahlaksız bir herif gibi hissetti çünkü onu hayal kırıklığına uğratmıştı. *Kahretsin*, diye düşündü. Hiç mantıklı davranmıyordu.

“Alesandra, babamla yaptığın bu pazarlık elbette bir kazanç da getiriyordur. Ne kadar?”

Alesandra ona tam miktarı söyleyince Colin alçak bir ısıklık çaldı. Şömineye yaslanarak başını iki yana salladı. Şimdi babasına kızgındı. “Pekâlâ, Tanrı şahidim olsun, hayal kırıklığına uğramayacaksın. Eğer sana bir servet sözü verdiyse ödeyecektir. Pazarlığın sana düşen kısmını al...”

Alesandra susması için elini kaldırdı, bilinçsiz bir şekilde Başrahibe’nin hareketini taklit etmişti.

Colin farkına bile varmadan ona itaat etti. “Yanlış anladın bayım. Baban bana bir şey için söz vermedi. Ben ona söz verdim. Ama pazarlığımı da kabul etmiyordu ve hatta ben ona bir koca için ödeme teklif edince bile afalladı.”

Colin tekrar kahkaha attı. Genç kadının ona şaka yaptığından emindi.

“Bütün bunlar hiç de komik değil Colin. Üç hafta içinde evlenmek zorundayım ve baban da sadece bana yardım ediyor. Ne de olsa o benim vasım.”

Colin’in oturması gerekiyordu. Kanepenin karşısındaki deri koltuğa yürüyüp üzerine yayıldı.

“Üç hafta içinde evlenecek misin?”

“Evet,” diye karşılık verdi genç kadın. “Ve babandan yardım istememin sebebi de bu.”

“Alesandra...”

Genç kadın kâğıdı havada salladı. “Bir liste hazırlama konusunda yardım istedim.”

“Ne için liste?”

“Uygun adaylar.”

“Ve?”

“O da bana seninle evlenmemi söyledi.”

Colin öne doğru eğildi, dirsekleri dizlerinin üzerindeydi ve kaşlarını çatıyordu. “Dikkatle dinle,” diye emretti. “Seninle evlenmiyorum.”

Alesandra anında kaleme uzandı. Hokkaya batırdı, ardından kartın en tepesine bir çizgi çekti.

“Bunu neden yaptın?”

“Senin üzerini çizdim.”

“Nereden çizdin?”

Prences çileden çıkmış gibiydi. “Listemden. Templeton Kontu’nu tanıyor olabilir misin acaba?”

“Evet.”

“İyi bir adam mıdır?”

“Kahretsin, hayır,” diye mırıldandı genç adam. “Bir hovarda. Kumar borçlarının bir kısmını ödemek için kız kardeşinin çeyizini kullandı ama hâlâ her gece kumar masalarında.”

Alesandra bir kez daha hızla kalemi hokkaya batırıp listesindeki ikinci ismi sildi. “Onun kumar alışkanlığından babanın haberdar olmaması tuhaf.”

“Babam artık kuliplere gitmiyor.”

“Bu da durumu açıklar,” diye karşılık verdi genç kadın. “Tanrım, bu beklediğimden de zor bir hal alıyor.”

“Alesandra, evlenmek için neden bu kadar acele ediyorsun?”

Alesandra’nın kalemi havada asılı kaldı. “Anlayamadım?” diye sordu, dikkati tamamen kartına yönelmişti.

Colin sorusunu tekrar etti. “Üç hafta içinde evlenmen gerektiğini söyledin. Nedenini merak ediyorum.”

“Kilise,” diye açıkladı Alesandra hızlı bir baş onayıyla. “Colin, bir ihtimal Townsend Markisi’ni tanıyor olabilir misin? Onun korkunç bir alışkanlığı var mı?”

Colin’in sabrı tükendi. “Listeyi kaldır ve sorularıma cevap vermeye başla. Tanrı aşkına, kilisenin ne alakası var...”

Alesandra onun sözünü kesti. “Annen çoktan ayarladı. Diğer tüm ayarlamaları da yaptı. O en muhteşem leydi ve Tanrım, çok planlı. Güzel bir düğün olacak. Umarım sen de katılabilirsin. Büyük bir düğün olmamasına karar verdim, bu, annenle babanı düş kırıklığına uğrattı ama küçük ve samimi bir şey ayarlandı.”

Colin, vesayeti altındaki bu kadının aklını yitirdiğini babasının fark edip etmediğini merak etti. “Şunu anlamama izin ver,” diye söze başladı. “Tüm ayarlamaları yaptın ama ortada evlenilecek bir adam...”

“Övgüyü ben kabul edemem,” diye araya girdi genç kadın. “Az önce açıkladığım gibi, tüm işi annen yaptı.”

“Bu işe yanlış açıdan yaklaşıyor musun? Genelde önce damat bulunur Alesandra.”

“Sana katılıyorum ama bu genelle uyan bir durum değil. Sadece hemen evlenmem lazım.”

“Neden?”

“Lütfen kabalık ettiğimi düşünme ama benimle evlenmemeyi seçtiğin için daha fazlasını bilmemen bence en iyisi. Ama yine de eğer istersen, yardımını kabul etmekten memnun olurum.”

Colin’in konunun kapanmasına izin vermeye niyeti yoktu. Genç kadının evlenme zorunluluğunun nedenini öğrenecekti ve bunu gün bitmeden yapacaktı. Şimdilik küçük bir hile kullanıp sorusunu ona sonra yöneltmeye karar verdi.

“Sana yardım etmekten mutluluk duyarım,” dedi. “İhtiyacın olan nedir?”

“Lütfen bana uygun olabilecek beş -hayır, şunu altı yapalım- adam adı verebilir misin? Bu hafta onlarla görüşeceğim. Önümüzdeki pazartesiye kadar birinde karar kılmam gerek.”

Tanrım! Bu kadın çileden çıkarıcıydı. “İstediğin şartlar neler?” diye sordu tatlılıkla.

“İlk olarak, onurlu biri olmalı,” diye söze başladı Alesandra. “İkincisi, unvanı olmalı. Eğer halktan biriyle evlenirsem babam mezarında ters döner.”

“Benim unvanım yok,” diye hatırlattı Colin ona.

“Sana şövalye nişanı verildi. Bu sayılır.”

Genç adam güldü. “En önemli şartı atladın, değil mi? Varlıklı olmak zorunda.”

Alesandra ona kaşlarını çatı. “Sanırım az önce beni aşağıladın,” diye bildirdi. “Yine de beni pek tanıımıyorsun ve bu sebepten alaycılığını affediyorum.”

“Alesandra, çoğu kadın rahat bir hayat sürmek için koca arar,” diye karşı çıktı Colin.

“Zenginlik benim için önemli değil,” diye karşılık verdi Prenses. “Sen bir köylü kadar fakırsın ama yine de seninle evlenmeye gönüllüydüm ben, hatırladın mı?”

Colin onun dürüstlüğü karşısında bir parça gücendi. “Benim zengin mi fakir mi olduğumu nereden biliyorsun?”

“Baban söyledi. Biliyor musun Colin, kaşlarını çatı-
ğında bana bir ejderhayı hatırlatıyorsun. Eskiden Rahibe Mary Felicity’ye ejderha derdim ama yüzüne söyleyemeyecek kadar korkaktım. Senin kaş çatışın da her bir zeresiyle aynı derecede şiddetli ve bu lakabın sana daha çok uyduğuna inanıyorum.”

Colin onun kendisini yemlemesine izin vermeyi reddetti. Konuyu değiştirmesine de izin vermeyecekti. "Bir kocada aradığın diğer şartlar neler?"

"Beni rahat bırakması gerekiyor," dedi bir an dūřündükten sonra. "Ben... etrafımda dolanıp duran bir adam istemiyorum."

Colin yine kahkahayı bastı. Kadının yüzündeki ifadeyi görünce bu hareketinden anında pişman oldu. *Kahretsin*, onun duygularını incitmişti. Genç kadının gözleri de dolmuştu.

"Ben de özellikle dolanıp duran bir eř istemem," diye itiraf etti Colin, kabulünün onun incinmişliğini yatıştıracadıı dūřünüyordu.

Alesandra ona bakmadı. "Zengin bir kadın ilgini çeker miydi?" diye sordu.

"Hayır," diye karşılık verdi Colin. "Uzun zaman önce, dışarıdan hiçbir yardım almadan kendi servetimi yapmaya karar verdim ve kendime verdiğim bu sözü tutmak niyetindeyim. Abim bana ve ortağıma biraz kaynak borç vermeyi önerdi ve elbette babam da yardım etmeyi teklif etti."

"Ama sen onları reddettin," diye karřılık verdi genç kadın. "Baban senin çok fazla özgür olduęunu dūřünüyor."

Colin konuyu değiştirmeye karar verdi. "Kocan seninle aynı yatağı paylaşacak mı?"

Genç kadın ona cevap vermeyi reddetti. Kalemmini tekrar kaldırdı. "Listene başla lütfen."

"Hayır."

"Ama bana yardım edeceğini söyledin."

"Bu aklını yitirmiş olduğunu fark etmeden önceydi."

Alesandra kalemi masaya koyup ayağa kalktı. "Lütfen, müsaadenle."

“Nereye gidiyorsun?”

“Toplanmaya.”

Colin onun peşinden kapıya gitti. Kolunu kavrayıp yüzüne bakması için onu çevirdi. *Kahretsin*, onu gerçekten üzmüştü. Gözlerinde yaşlar görmekten nefret ediyordu, özellikle de sıkıntısının nedeninin kendisi olduğunu bilirken.

“Seninle ne yapacağıma karar verene kadar burada kalacaksın,” dedi Colin, sesi huysuzdu.

“Geleceğime ben karar veririm Colin, sen değil. Bırak gideyim. İstenmediğim yerde kalmam.”

“Burada kalacaksın.”

Colin onun geri adım atması için emrine bir de bakış ekledi. İşe yaramadı. Alesandra’nın gözü korkmamıştı. Aslında, o da bakışına karşılık verdi. “Beni istemiyorsun, unuttun mu?” diye meydan okudu.

Colin gülümsedi. “Ah, seni pekâlâ da istiyorum. Sadece seninle evlenmek istemiyorum. Sana karşı tamamen dürüstüm ve yüzündeki kızarıklıktan seni utandırdığımı anlıyorum. Giriştiğin bu saçma oyun için lanet olası derecede genç ve masumsun. Bırak babam...”

“Baban bana yardım edemeyecek kadar hasta,” diyerek lafını kesti Alesandra. Kolunu çekerek kendini kurtardı. “Ama yardımına gelecek başkaları olacaktır. Endişelenmene gerek yok.”

Colin neden ağağlanmış hissettiğini bilmiyor ama hissediyordu. “Babam senin için arama görevini yerine getiremeyecek kadar hasta olduğundan, bu görev benim omuzlarıma yüklenir.”

“Hayır, yüklenmez,” diye karşı çıktı Prenses. “Abin Caine, benim vasim olarak hareket eder. Sıradaki kişi o.”

“Ama Caine de buna elverişli bir şekilde hasta, değil mi?”

“Onun hastalığında elverişli bir yan olduğunu sanmıyorum Colin.”

Genç adam onunla bu noktayı tartışmadı, aslında onu duymamış gibi davrandı. “Ve bu aile hastalığı sürecinde, senin vasin olarak nereye ve ne zaman gideceğine ben karar veririm. Bana o meydan okuyan bakışı atma genç bayan,” diye emretti. “Ben her zaman bildiğimi okurum. Neden bu kadar çabuk evlenmen gerektiğini düşündüğünü akşam çökmeden öğreneceğim.”

Alesandra başını iki yana salladı. Colin onun çenesini kavrayıp sabit durmasını sağladı. “Tanrım, amma inatçı-sın.” Genç kadının burnunu sıkıp onu bıraktı. “Birkaç saate dönerim. Olduğun yerde kal Alesandra. Eğer gidersen peşinden gelirim.”

Raymond ve Stefan girişte bekliyordu. Colin iki korumanın yanından geçtikten sonra durdu. “Gitmesine müsaade etmeyin,” diye emretti.

Raymond derhal başıyla onayladı. Alesandra’nın gözleri büyüdü. “Onlar benim korumalarım Colin,” diye seslendi. *Kahretsin!* Adam onun burnunu sıkıp tenezzül eden bir tavırla konuşurken ona çocukmuş gibi davranmıştı ve şimdi Alesandra da gerçekten çocuk gibi davranıyordu.

“Evet, onlar senin korumaların,” diyerek ona katıldı Colin. Ön kapıyı açtıktan sonra ona döndü. “Ama bana cevap verirler. Bu doğru değil mi, çocuklar?”

Hem Raymond hem de Stefan anında başlarıyla onayladılar. Genç kadın bir parça darılmıştı, neredeyse onun bu otoriter yöntemleri hakkındaki fikrini yumurtlayacaktı.

Ağırbaşlılık ve edep. Kelimeler zihninde yankılandı. Baş-

rahibe'nin arkasında durup omzunun üzerinden baktığını hissedebiliyordu. Sağma bir histi elbette çünkü Rahibe bir okyanus mesafesindeydi. Yine de nutukları kök salmıştı. Alesandra durgun bir ifade takınmaya çalıştı ve onayladığını belirtmek için başını salladı.

“Uzun süreliğine mi gidiyorsun Colin?” diye sordu, sesi oldukça sakindi.

Genç adam onun sesinin boğuk çıktığını düşündü. Prenses ona bağırarak istiyor gibiydi. Colin gülümsedi. “Muhtemelen,” diye cevap verdi. “Beni özleyecek misin?”

Alesandra onunla aynı şekilde gülümsedi. “Muhtemelen hayır.”

Kapı Colin'in kahkahasının üstüne kapandı.

Dördüncü Bölüm

Onu hiç özlemedi. Colin akşam yemeği saatinden uzun bir süre sonrasına dek eve gelmedi. Alesandra onun uzak durmasına minnettardı çünkü müdahalesini istemiyordu ve adam kesinlikle müdahale edecek gibi görünüyordu.

Alesandra randevularıyla meşguldü. Sabahın geri kalanını ve tüm öğleden sonrayı babasının eski arkadaşlarını eğlendirerek geçirdi. Saygılarını ve Londra'dayken ona yardımlarını sunmak için birbirleri ardına uğradılar. Ziyaretçilerin çoğu sosyetenin unvanlı üyeleri idi ama sanatçılar ve işçiler de vardı. Alesandra'nın babasının geniş bir arkadaş çevresi vardı. Harika bir insan sarrafıydı, genç kadının babasından aldığını düşündüğü bir özellikti bu ve babasının arkadaşlarının hepsinden hoşlandığını fark etti.

Matthew Andrew Dreyson onun son randevusuydu. Yaşlı ve göbekli adam, babasının İngiltere'de güvendiği vekili olmuştu ve hâlâ Alesandra'nın bazı mal varlıklarını idare ediyordu. Dreyson, Lloyd's of London listelerinde çok istenen o bağışçı pozisyonunu yirmi üç yıldan fazla süredir elinde tutuyordu. Bir banker olarak standartları oldukça yüksekti. Sadece ahlaklı olmakla kalmıyordu, aynı

zamanda zekiydi. Alesandra'nın babası karısına, ölümü halinde finansal tavsiye için Dreyson'a gidilmesi yönünde talimat vermiş, o da kızına iletmmişti.

Alesandra onu akşam yemeğine kalması için davet etti. Flannaghan ve Valena yemeği servis ettiler. Flannaghan masadaki finansal tartışmayı dinlemekle meşgulken özel hizmetçi işin çoğunu yapmıştı gerçi. Baş uşak bir kadının piyasa hakkında bu kadarengin bilgiye sahip olması karşısında afallatmıştı ve kulak misafiri olduğu şeyleri sonra patronuna anlatmak için zihnine notlar alıyordu.

Dreyson çeşitli tavsiye mektuplarını inceleyerek rahat iki saat harcadı. Alesandra kendininkilerden birini ekledikten sonra işlemlerini tamamladı. Banker, koçanını Lloyd's'taki senetlerin önüne yerleştirirken genç kadının baş harflerini kullandı, çünkü bir kadının yatırım yapması aklın almayacağı bir şeydi. Alesandra'nın vermiş olduğu tavsiyelerin gerçekten kendisinden çıktığını bilseydi, Dreyson bile afallardı ama genç kadın bir adamın kadınlar hakkındaki önyargılarını anlıyordu. Albert Amca dediği eski bir aile dostu uydurarak bu engelin üstesinden gelmişti. Dreyson'a, bu adamla gerçekten kan bağı olmadığını ama onu çok fazla sevdiğini ve yıllar önce akrabasıymış gibi düşünmeye başladığını söyledi. Dreyson'un adamı araştırmayacağından emin olmak için, Albert'in babasının oldukça yakın bir arkadaşı olduğunu ekledi.

Dreyson'un merakı genç kadının açıklamasıyla yatıştı. Bir adamdan yatırım emirleri almakla ilgili bir endişesi yoktu ama Albert'in temsilcisi olarak genç kadının imzasını atmasına izin vermesinin tuhaf olduğunu birden çok kez dile getirdi. Kadının danışmanı ve fahri akrabasıyla tanışmak istedi ama Alesandra, Albert'in bugünlerde

inzivaya çekildiğini ve ziyaretçi kabul etmediğini açıkladı aceleyle. İngiltere'ye taşındığından beri adamın huzur dolu günlük rutini açısından ziyaretçileri dikkat dağıtıcı bulduğu şeklinde bir yalan söyledi. Dreyson ayarladığı her bir senetten, güzel bir aracı kârı aldığı ve Albert Amca'nın tavsiyeleri isabetli olduğu için Prenses'le tartışmadı. Eğer Albert onunla tanışmak istemiyorsa, öyle olsun. İstedığı son şey, müşterisiyle arasına mesafe girmesiydi. Albert'ın sadece tuhaf bir adam olduğuna karar verdi.

Akşam yemeğinden sonra salona geçtiler. Flannaghan, Dreyson'a bir kadeh porto şarabı ikram etti. Alesandra misafirinin karşısındaki kanepeye oturup Kraliyet Borsası'nın zeminlerini sürekli ziyaret eden yatırımcılarla ilgili birkaç tane eğlendirici hikâye dinledi. Genç kadın yatırımcıların kendi işlerini yürüttüğü ve kutu dedikleri tahta bölmelerle dolu parlak parkeleri kendi gözleriyle görmeyi çok isterdi. Dreyson 1710'da başlayan, "Odadaki Ziyaretçi" şeklinde bahsedilen tuhaf bir gelenekten bahsetti. "Beyefendilerden oluşan bir izleyici kitlesi masalarında oturup içkilerini yudumlarken," diye açıklamaya başladı, "Kidney" olarak bilinen bir uşak kürsüye çok benzeyen bir şeye çıkıp gazeteleri yüksek ve net bir sesle okurdu." Alesandra bu eylemleri zihninde canlandırmaktan bile hoşlanmıştı ama kadınlar Kraliyet Borsası'na alınmıyorlardı.

Dreyson içkisini bitirirken Colin eve geldi. Pelerinini Flannaghan'a doğru attıktan sonra uzun adımlarla salona geldi. Ziyaretçiyi fark edince aniden durdu.

Hem Alesandra hem de Dreyson ayağa kalktılar. Genç kadın temsilcisini ev sahibine tanıttı. Colin, Dreyson'un kim olduğunu zaten biliyordu. Dreyson'un ünü, gemici-

*(İng.) Böbrek. -ç.n.

lik topluluğunda iyi bilindiği için genç adam etkilenmişti. Banker, pek çokları tarafından finansal dahi olarak düşünülüyordu. Colin adamı takdir ediyordu. Piyasadaki bu acımasız iş kolunda Dreyson, müşterilerinin işlerini kendi kârının önüne koyan birkaç kişiden biriydi. Gerçekten onurluydu ve Colin bir temsilcide bunu dikkate değer bir özellik olarak görürdü.

“Önemli bir toplantıyı mı bölüyorum?” diye sordu Colin.

“İşimizi tamamladık,” diye cevap verdi Dreyson. “Sizinle tanışmak bir zevk bayım. Şirketinizin gelişimini izliyorum ve sizi tebrik etmeliyim. Beş yıl gibi bir sürede üç gemisi olan bir mülkiyetten, yirmiden fazlasına sahip olacak şekilde yükselmek oldukça etkileyici.”

Colin başıyla onayladı. “Ortağım la ben rekabette kalmaya çalışıyoruz,” dedi.

“Hisseleri hiç dışarıdan biriyle paylaşmayı düşündünüz mü bayım? Çünkü ben bizzat böyle sağlam bir yatırıma para harcamak isterim.”

Colin’in bacağı acı verici bir şekilde zonkluyordu. Duruşunu değiştirdi, irkildikten sonra başını iki yana salladı. Oturup sakat bacağına uzatmak ve ağrı gidene kadar içmek istiyordu. Ama kendini şımartacak durumda değildi ve kanepenin kenarına yaslanana kadar duruşunu tekrar değiştirdikten sonra, temsilciyle sürdürdüğü sohbete aklını vermeye zorladı.

“Hayır,” diye bildirdi. “Zümrüt Gemicilik Şirketi’nin hisseleri yarı yarıya Nathan’la benim aramda. Dışarıdan hisse satın alacak biriyle ilgilenmiyoruz.”

“Eğer fikrinizi değiştirirseniz...”

“Değiştirmeyeceğim.”

Dreyson başıyla onayladı. "Prenses Alesandra, aile hastalığı süresince onun geçici vasisi olarak davrandığınızı söyledi."

"Bu doğru."

"Size büyük bir onur bahşedilmiş," dedi Dreyson. Durarak Alesandra'ya gülümsedi. "Onu iyi koruyun bayım. Ender rastlanan bir hazinedir."

Alesandra, Dreyson'un övgüsü karşısında utandı. Ama Banker, Colin'e babasının nasıl olduğunu sorunca dikkati dağıldı.

"Babamı yeni gördüm," diye karşılık verdi Colin. "Gerçekten çok hastaydı ama artık iyileşiyor."

Alesandra şaşkınlığını saklayamadı. Colin'e döndü. "Ama sen..." Tam zamanında kendini durdurdu. Colin'in ona inanmadığı ve babasının yalanını yakalamaya çalıştığına dair gerçeği yumurtlayacaktı neredeyse. Genç adamın davranışını utanç verici buldu. Ama özel meseleler asla iş ortaklarının önünde tartışılmamalıydı. Ne kadar rahatsız olursa olsun Alesandra bu kutsal kuralı bozmayacaktı.

"Ama ben ne?" diye sordu Colin. Sırtışı genç kadının söylemek üzere olduğu şeyi bildiğini gösteriyordu.

Alesandra ifadesini sabit tuttu ancak gözlerindeki bakış buz gibiydi.

"Ama sen babana ya da annene çok fazla yaklaşmadın, değil mi?" diye sordu. "Bu hastalığın bulaşıcı türden olabileceğine inanıyorum," diye açıkladı Dreyson'a.

"Olabileceğine mi?" Colin kahkahasını öksürükle bastırdı.

Alesandra onu yok saydı. Bakışlarını doğrudan temsilciye dikti. "Colin'in abisi birkaç gün önce bir-iki saatliğine babasını ziyarete geldi ve şimdi hem o hem de sevgili karı-

sı hastalar. Adamı uyarırdım elbette ancak ata binmek için dışarıdaydım ve ben dönene kadar Caine gelip gitmişti.”

Dreyson’un ifadesi ailenin durumuna gösterdiği sempatiyi ifade ediyordu. Hem Alesandra hem Colin, temsilciyle beraber girişe yürüdüler. “Eğer sizin programınıza da uygunsa, imzanız için hazırlanacak kâğıtlarla beraber üç gün içinde tekrar geleceğim.”

Banker bir dakika sonra gitti. Colin kapıyı onun arkasından kapattı. Arkasını dönüp ondan birkaç santim uzakta durmuş, ona bakan Alesandra’yı gördü. Genç kadın ellerini kalçalarına koymuştu.

“Bana bir özür borçlusun,” dedi Alesandra.

“Evet, borçluyum.”

“Senin nasıl... Borçlu musun?”

Genç kadının öfkeli tiradı bitti. Colin gülümsedi. “Evet, borçluyum,” dedi tekrar. “Babam ve abimin sana göz kulak olamayacak kadar hasta olduğunu söylediğinde sana inanmadım.”

“Bizzat kendin öğrenmek zorundaydın, değil mi?”

Colin onun sesindeki öfkeyi yok saydı. “İtiraf ediyorum, bunların hepsinin bir komplo olduğuna inanıyordum,” dedi ona. “Ve babamı gerçekten yanımda getirmeyi düşündüm.”

“Ne amaçla?”

Colin tamamen dürüst olmaya karar verdi. “Seni benden alması için Alesandra.”

Prences, incinen duygularını ondan saklamaya çalıştı. “Burada kalmamın sana bu kadar rahatsızlık verdiği için üzgünüm.”

Colin iç çekti. “Bunu kişisel olarak almamalısın. Sadece şu an tamamen iş meselelerinin içine batmış durumdayım ve vasiyi oynayacak zamanım yok.”

Alesandra onun sözlerini fazlasıyla kişisel olarak aldığı-
nı söyleyemeden önce Colin baş uşağına döndü.

“Flannaghan, bana bir içki getir. Sıcak bir şey. Bugün
soğuk bir at yolculuğu yaptım.”

“Hak ettiğin cezayı bulmuşsun,” diye araya girdi Ale-
sandra. “Şüpheci mizacın bir gün başına bela açacak.”

Colin, yüzü onunkinden birkaç santim uzakta durana
dek öne eğildi. “Şüpheci mizacım beni hayatta tutuyor
Prenses.”

Alesandra onun bu sözlerle neyi kastettiğini bilmiyor-
du. Onun kendisine kaç çatış şeklinden de hoşlanmadı, bu
yüzden onu yalnız bırakmaya karar verdi. Merdivenlerden
çıkmağa üzere döndü. Colin de peşinden gitti. Alesand-
ra’nın bir şeyler mırıldandığını duyabiliyordu ama net bir
kelime yakalayamadı. Dikkati, kadının söylediklerine pek
dikkat edemeyecek kadar dağılmıştı zaten. Colin, onun
kalçalarının yumuşak salmışını ya da seksi, küçük poposu-
nu ne kadar cazibeli bulduğunu fark etmemeye çalışmakla
fazlasıyla meşguldü.

Alesandra arkasında gürültülü bir iç çekme duydu ve
onun kendisini merdivende takip ettiğini anladı. Arkasını
dönmeden sordu. “Caine’i de ziyaret ettin mi, yoksa onun
hasta olduğunu söylediğinde babanın sözüne mi inandın?”

“Ona uğradım.”

Genç kadın dönüp ona kaşlarını çatı. Neredeyse ada-
ma çarpıyordu. Alesandra merdivenlerde yukarıda oldu-
ğundan şimdi gözleri aynı hizadaydı.

Genç kadın, Colin’in yüzünün ne kadar bronz oldu-
ğunu, ağzının ne kadar sert görüldüğünü ve inanılmaz
gülümsemesiyle gözlerinin nasıl da yeşil yeşil parladığını
fark etti.

Colin, Alesandra'nın burnunun üzerindeki seksi çilleri fark etti.

Alesandra düşüncelerinin gittiği yeri beğenmedi. "Toz içindesin Colin ve atın gibi kokuyorsun. Banyo yapman gerek."

Genç adam onun ses tonundan hoşlanmadı. "Bana dik dik bakmayı kesmen gerekiyor," diye emretti, sesi kadınıninkine denk bir şekilde tersti. "Vesayet altındaki biri, vasisine böyle saygısızca davranmamalı."

Alesandra'nın böyle gerçekçi bir yoruma vereceği hazır cevabı yoktu. Colin kısa bir süreliğine onun vasisiydi ve kendisi de muhtemelen ona saygı göstermeliydi. Ne var ki ona katılmak istemiyordu ve tüm bunların nedeni, Colin'in onu orada istemediğini net bir şekilde ifade etmiş olmasıydı.

"Abin daha iyi hissediyor mu?"

"Yarı ölü gibi," dedi Colin oldukça neşeli bir şekilde.

"Caine'den hoşlanmıyor musun?"

Güldü. "Elbette abimden hoşlanıyorum."

"O zaman neden onun yarı ölü gibi olduğunu söylerken bu kadar mutlusun?"

"Çünkü gerçekten hasta ve babamla komplolarına dâhil değil."

Alesandra başını iki yana salladıktan sonra tekrar arkasını dönüp koşar adımlarla geri kalan basamakları çıktı. "Karısı daha iyi hissediyor mu?" diye seslendi omzunun üzerinden.

"O da Colin kadar yeşil," diye karşılık verdi Colin. "Neyse ki küçük kızları buna maruz kalmamış. O ve Sterns taşrada kalıyorlar."

"Sterns kim?"

“Onların dadiya dönüşen baş uşakları,” diye açıkladı Colin. “Caine ve Jade iyileşene kadar Londra’da kalacaklar. Annem daha iyi hissediyor ama kız kardeşlerim hâlâ mide-lerinde bir şey tutamıyorlar. Senin hastalanmamış olman tuhaf değil mi Alesandra?”

Alesandra ona bakmadı. Bundan sorumlu olduğunu biliyor ve itiraf etmekten nefret ediyordu. “Aslında şimdi bunu düşününce İngiltere’ye olan yolculuğum sırasında biraz hastalandım,” dedi sıradan bir tavırla.

Colin kahkaha attı. “Caine sana Salgın diyor.”

Alesandra ona bakmak için tekrar arkasını döndü. “Kimseyi kasten hasta etmedim. Gerçekten beni mi suçluyor?”

“Evet.” Colin sırf ona sataşmak için yalan söyledi.

Genç kadının omuzları düştü. “Yarın abinle karısının yanına taşınmayı umuyordum.”

“Taşınamazsın.”

“Şimdi de benimle tıklıp kaldığını düşünüyorsun, değil mi?”

Alesandra onun inkârını bekledi. Ne de olsa bir beyefendi, yalan bile olsa sırf kibar olmak için nazık bir şey söylerdi.

“Alesandra, seninle tıklıp kaldım.”

Bu kadar dürüst olduğu için genç kadın ona dik dik baktı. “Durumu kabul edip memnun olmayı da deneyebilirsin.”

Koridorda hızla ilerleyip adamın çalışma odasına girdi. Genç adam kapı çerçevesine yaslanıp kadının şöminenin yanındaki kâğıtlarını toplamasını izledi.

“Ailemin hasta olduğuna inanmadığım için gerçekten üzülmedin, değil mi?”

Alesandra ona cevap vermedi. "Baban durumum hakkında seninle konuştu mu?"

Kadının gözlerindeki korku Colin'i şaşırttı. "Uzun bir konuşma yapabilecek durumda değildi."

Genç kadın görünür bir şekilde rahatladı.

"Ama durumunu sen bana anlatacaksın, değil mi?"

Colin sesini alçak ve yatıştırıcı tuttu. Genç kadın yine de sanki ona bağırmış gibi davrandı. "Babanın açıklamasını tercih ederim."

"O açıklayamaz. Sen yapacaksın."

"Evet," diye nihayet ona katıldı Alesandra. "Sana anlatan kişi ben olmalıyım. Flannaghan'ın yolunu kapatıyorsunuz," diye ekledi, bu kesintiyle rahatladığı açıktı.

"Prenses Alesandra, bir ziyaretçiniz var. Neil Perry, Hargrave Kontu, sizinle konuşmak için salonda bekliyor."

"Ne istiyormuş?" diye sordu Colin.

"Neil, Victoria'nın abisi," diye açıkladı Alesandra. "Bu sabah ona uğramasını rica eden bir not gönderdim."

Colin masasına yürüyüp oraya yaslandı. "Onu kız kardeşiyle ilgili sorgulayacağını biliyor mu?"

Alesandra elindeki evrakları Flannaghan'a verdi, onları odasına koymasını rica etti ve sonra Colin'e döndü. "Görüşmenin amacını ona tam olarak açıklamadım."

Biraz hile yaptığı için Colin'in onu azarlayacak zamanı olmasın diye odadan aceleyle çıktı. Geri dönmesi için adamın yaptığı çağrılar yok sayarak koridorda ilerleyip odasına gitti. Neil'a soracağı soruların listesini yapmıştı ve hiçbirini unutmak istemiyordu. Kâğıt parçası komodinin üstündeydi. Onu katlayıp yatak örtülerini düzelten Flannaghan'a gülümsedi ve aceleyle aşağı indi.

Flannaghan onu takdim etmek istedi. Alesandra izin

vermedi. Neil salonun hemen önünde ayakta duruyordu. Alesandra girişe ulaştığında adam döndü ve başını eğerek onu selamladı.

“Bu kadar kısa sürede geldiğiniz için minnettarım,” diye söze başladı genç kadın reveransını tamamlar tamamlamaz.

“Konuşmak istediğiniz konunun fazlasıyla önemli olduğundan bahsetmişsiniz Prensces. Daha önce tanıştık mı? Eğer karşılaşmış olsaydık bunu hatırlayacağımdan kesinlikle eminim.”

Alesandra, Victoria’nın abisinin hoş davranmaya çalıştığını düşündü ama gülümsemesi biraz alaycı bir şekilde küçümsüyormuş gibiydi. Hargrave Kontu ondan sadece birkaç santim uzundu ve o kadar kaskatı duruyordu ki, kıyafetleri yoğun bir şekilde kolalanmış gibiydi. Alesandra onun ince yüzünde Victoria’ya benzeyen bir şey bulamadı, gözlerinin renginden başka. Kahverenginin aynı tonundaydılar. Ama Victoria, ailesinin hoş yüz hatlarını almıştı. Kızın burnu küçük ve düzdü. Neil’ininki ise uzundu, bir şahinin gagasını hatırlatıyordu ve fazlasıyla dardı. Alesandra onun baştan aşağı sevimsiz bir adam ve genizden gelen sesinin de kulak tırmalayıcı olduğunu düşündü.

Görüntülerin hiçbir şey ifade etmeyeceğini hatırlattı kendi kendine. Neil’in da kız kardeşi gibi tatlı bir yarıdılıştı olması için dua etti. Adam mızımız görünüyordu. Genç kadın öyle olmamasını umdu.

“Lütfen içeri gelip oturun. Sizinle beni endişelendiren bir konu hakkında konuşmak istiyordum ve birkaç soru sormama müsamaha göstermenizi rica ediyorum.”

Neil başıyla onayladıktan sonra dönüp odada ilerledi. Genç kadının kanepede yerini almasını bekledikten sonra

yandaki koltuğa oturdu. Bacak bacak üstüne atıp ellerini dizinin üstünde birleştirdi. Alesandra adamın tırnaklarının bir erkek için epey uzun ve kusursuzca manikürlü olduğunu fark etti.

“Daha önce hiç bu konağın içinde bulunmamıştım,” diye belirtti Neil. Odanın içine bakındı. Sözlerine devam ederken sesinde bir aşağılama vardı. “Konumu fevkalade elbette ama anladığıma göre kiralık.”

“Evet öyle,” diyerek kabul etti Alesandra.

“Berbat bir şekilde küçük, değil mi? Bir prensesin daha uygun bir konut talep edeceğini sanırdım.”

Neil bir züppeydi. Alesandra ona antipati duymamaya çalışıyordu ancak adamın sözleri bunu zorlaştırıyordu.

Ne var ki o, Victoria’nın abisiydi ve Alesandra’nın da arkadaşını bulabilmek için onun yardımına ihtiyacı vardı.

“Ben burada çok mutluyum,” diye belirtti, sesinin hoş çıkması için uğraşarak. “Şimdi bayım, sizinle kız kardeşiniz hakkında konuşmak istiyorum.”

Adam bunu duymaktan hoşlanmamıştı. Gülümsemesi anında soldu. “Kız kardeşim bir tartışma konusu değil Prenses Alesandra.”

“Fikrinizi değiştirmenizi umuyorum,” diye karşılık verdi genç kadın. “Victoria’yla geçen sene tanıştım,” diye ekledi başını sallayarak. “Seyahati sırasında hastalanınca benimle beraber Kutsal Haç Manastırı’nda kaldı. Laf arasında benden bahsetmiş olabilir mi?”

Neil başını iki yana salladı. “Kız kardeşimle nadiren konuşurduk.”

“Gerçekten mi?” Alesandra şaşkınlığını saklayamadı.

Neil gürültülü ve abartılı bir şekilde iç çekti. “Victoria annemizle yaşırdı. Benim kendi mülküm var,” diye ek-

ledi, sesinde bir böbürlenme iziyle. “Tabii şimdi o, Tanrı bilir nereye gittiği için annem de yanıma taşındı.”

Adam parmaklarını dizine vurmaya başladı, sabırsızlığı aşıkardı.

“Bu konuda konuşmak sizin için zorsa özür dilerim ama Victoria için endişeleniyorum. Onun kaçıp evleneceğine inanmıyorum.”

“Endişelenmeyin,” diye karşılık verdi adam. “O kimse-
nin endişesine değmez. Kendi eliyle yaptı...”

“Duygusuz tutumunuzu anlamıyorum. Victoria’nın başı belada olabilir.”

“Ben de sizin tutumunuzu anlamıyorum Prens,” diye aynı şekilde karşılık verdi Neil. “Uzun zamandır İngiltere’de değildiniz, bu yüzden de bir skandalın insanın sosyal duruşuna neler yapabileceğini bilmiyorsunuz. Victoria’nın düşüncesiz hareketleri yüzünden annem neredeyse mahvoluyordu. Çünkü on beş yıldır ilk kez Ashford’un balosuna davet edilmedi. Bu hakaret onu bir ay yatağa düşürdü. Kız kardeşim her şeyi bir kenara attı. O bir aptaldı ve her zaman da öyle olacak. İstedığı kişiyle evlenebilirdi. Onun en az üç tane unvanlı beyefendiyi geri çevirdiğini biliyorum. Victoria sadece kendini düşündü elbette. Annemiz iyi bir eşleşme için endişelenip kaygılanırken o, âşığıyla buluşmak için arka kapıdan sızıyormuş.”

Alesandra öfkesine hâkim olmak için mücadele etti. “Bunu kesin olarak bilemezsiniz,” diye karşı çıktı. “Skandala gelince...”

Cümlesini bitiremedi. “Belli ki siz de bir skandalı umursamıyorsunuz,” diye mırıldandı Neil. “Kız kardeşimle bu kadar iyi anlaşmanıza şaşmamalı.”

“Tam olarak ne ima ediyorsunuz?” diye sordu genç kadın.

“Bekâr bir adamla aynı evde yaşıyorsunuz,” dedi adam. “Şimdiden fısıltılar dolaşiyor bile.”

Alesandra öfkesini kontrol etme girişimiyle derin bir nefes aldı. “Bu fısıltılar tam olarak nedir?”

“Bazıları Sör Colin Hallbrook’un kuzeniniz olduğunu söylüyor. Diğerleri de âşığınız olduğuna inanıyor.”

Alesandra listesini kucasına koyup ayağa kalktı. “Kız kardeşiniz bana sizden çok nadir bahsetti ve nedenini şimdi anlıyorum. Siz değersiz bir adamsınız Neil Perry. Eğer Victoria’nın durumu için endişelenmiyorsa olsaydım sizi şu an evden dışarı atardım.”

“Bu sıkıcı işle senin adına ben ilgilenirim.”

Bu sözleri Colin girişten söylemişti. Kapı çerçevesine yaslanmış, kollarını sıradan bir tavırla göğsünde bağlamıştı. Rahat görünüyordu ama gözleri... *ah Tanrım*, gözleri öfkesini ele veriyordu. Alesandra, Colin’i hiç böyle öfkeli görmemişti. Karşılık olarak titredi.

Neil araya girilmesi karşısında irkilmiş gibiydi. Hızla toparlandı, beceriksizce bacaklarını çözüp ayağa kalktı.

“Benimle görüşmek istemenizin gerçek nedenini bilseydim buraya asla gelmezdim. İyi günler Prenses Alesandra.”

Genç kadın bakışlarını Colin’den alıp da onunla konuşmıyordu. Colin’in saldırıya hazırlandığı şeklinde tuhaf bir fikre kapılmıştı.

Fikrin doğruluğu kanıtlandı. Flannaghan misafirleri için kapıyı açık tutuyordu. Colin ilerleyip baş uşağının yanında durdu. İfadesi örtülüydü ve bu yüzden onu gerçekten de dışarı fırlatmayı düşündüğü konusunda Neil’in hiçbir fikri yoktu.

Alesandra gözlerini kırpmış olsa gözden kaçırırdı. Ne-

il'in bir domuzun acı içindeki feryadına çok benzeyen bir şekilde kızgınlıkla cıyaklayacak zamanı oldu sadece. Colin onu ensesiyle pantolonunun belinin arkasından kavrayıp kaldırdı ve dışarı attı. Neil oluğa düştü.

Alesandra hafifçe soluğunu tuttu, eteklerini kaldırıp ön kapıya koştu. Flannaghan kapıyı kapatmadan önce Hargrave Kontu'nun sokakta yayılmış olduğunu görmesine izin verdi.

Genç kadın dönerek Colin'le yüz yüze geldi. "Şimdi ne yapacağım? Onu böyle dışarıya attıktan sonra onun bir daha buraya geleceğinden şüpheliyim Colin."

"Adam sana hakaret etti. Buna izin veremem."

"Ama sorularına cevap vermesi için ona ihtiyacım var."

Colin omzunu silkti. Alesandra parmaklarını tedirgin bir şekilde saçlarında dolaştırdı. Colin'in yaptığından memnun mu yoksa rahatsız mı olduğuna karar veremiyordu. "Listemi ne yaptım?"

"Hangi liste Prenses?" diye sordu Flannaghan.

"Neil'a soracağım soruların olduğu liste."

Hızla salona dönüp eğildi ve kâğıt parçasını kanepenin altında buldu.

Flannaghan'la Colin onu izliyorlardı. "Prenses Alesandra listelere sıkı sıkıya inanıyor lordum," dedi Flannaghan.

Colin bu ufak bilgi hakkında yorum yapmadı. Alesandra yanından geçip merdivenlerden çıkarken genç adam ona kaşlarını çatı.

"Perry'yi buraya tekrar davet etmene izin vermiyorum Alesandra," diye seslendi, kendini beğenmiş adamın art niyetli yorumlarına karşı içi hâlâ öfkeyle yanıyordu.

"Onu kesinlikle tekrar davet edeceğim," diye seslendi

Alesandra omzunun üzerinden. “Benim vasım olduğun sürece, burası senin olduğu kadar benim de evim. Victoria’nın iyi olup olmadığını öğrenmekte kararlıyım Colin ve eğer bunun anlamı, onun korkunç abisine katlanmaksa, o zaman, katlanacağım.”

Colin baş uşağına döndü. “Onun içeri girmesine izin verme. Anladın mı?”

“Kesinlikle lordum. Prensesimizi iftiracılardan korumak bizim görevimiz.”

Alesandra çoktan merdivenlerin üstündeki köşeyi dönmüştü, bu yüzden Colin’in emrini ya da Flannaghan’ın onayını duymadı. Genel olarak erkeklerden, özellikle de Neil Perry’den adamakıllı bıkmıştı. Bir süre için Victoria’nın abisini aklından uzaklaştırmaya karar verdi. Bir sonraki hareketinin ne olacağını düşünmek için yarın yeterince yakın bir tarihi.

Valena, hanımını odasında bekliyordu. O ve Flannaghan, Alesandra’nın eşyalarını çoktan Colin’in odasından bitişik odaya taşımışlardı.

Alesandra yatağın kenarına oturup ayakkabılarını tekmeleyerek çıkardı. “Görünüşe göre burada birkaç gün daha kalacağız Valena.”

“Sandıklarınız geldi Prenses. Eşyalarınızı yerleştirmeye başlayayım mı?”

“Yarın yeterince iyi. Yine de erken olacağını biliyorum ama sanırım şimdi yatacağım. Kalıp bana yardım etmene gerek yok.”

Valena onu yalnız bıraktı. Alesandra yatmaya hazırlanırken oyalandı. Bugünkü görüşmelerden dolayı fazlasıyla tükenmiş hissediyordu. Babasının o kadar çok arkadaşıyla konuşmak ve onun hakkında harika hikâyeler dinlemek

hem onu hem de annesini özlemesine neden olmuştu. Eğer Neil o kadar bencil ve acımasız kalpli bir adam olduğunu kanıtlamasa, Alesandra ruh halini kontrol edebilirdi belki. Genç kadın ona bağırarak ve onu seven bir anneyle kız kardeşe sahip olduğu için minnettar olması gerektiğini söylemek istemişti. *Perry anlamaz ya da umursamazdı*, diye düşündü, çünkü adam onun tanıdığı bir sürü insan gibi ailelerini çantada keklik sananlardandı.

Alesandra kendine acıma duygusuna dakikalar içinde teslim oldu. Onu gerçekten önemseyen kimse yoktu. Colin onu baş belası olarak gördüğünü açıkça göstermişti ve oğlundan açık ara daha nazik ve anlayışlı olan gerçek vasisi de muhtemelen onun bir baş belası olduğunu düşünüyor-du.

Annesini istiyordu. Sıkıcı hayatına dair anılar onu şu an rahatlatmıyordu. Yalnızlıkla içinin sızlamasına neden oluyordu. Birkaç dakika sonra yatıp örtülerin altına saklandı ve uyuyana kadar ağladı. Gecenin ortasında uyandı, kendisi veya durumunu hakkında daha iyi hissetmiyordu ve Tanrı yardımcısı olsun, tekrar ağlamaya başladı.

Colin onu duydu. O da yatmıştı. Ama uyuyamıyordu. Bacağındaki zonklama onu uyanık tutuyordu. Alesandra çok ses yapmıyordu ama Colin evdeki her sese alışmıştı. Aniden örtüleri kenara atıp yataktan çıktı. Odasında yolu yarılarmıştı ki, çırlıçıplak olduğunu fark etti. Bir pantolon giyip kapı koluna uzandı ve sonra durdu.

Onu teselli etmek istiyordu ama aynı zamanda onu ağ-larken duyduğu için utandıracağını da biliyordu. Sesler örtülüydü, bu da ona kadının mümkün olduğunca sessiz olmaya çalıştığını gösteriyordu. Genç kadın duyulmak istemiyordu ve Colin onun mahremiyetine saygı duyması gerektiğini biliyordu.

“Lanet olsun,” diye mırıldandı kendi kendine. Artık kendi düşüncelerini tanıyamıyordu. Genelde bu kadar karsarsız değildi. İçgüdülerini ona Alesandra’yla arasına mesafe koyması gerektiğini söylüyordu. Genç kadın onun uğraşmaya hazır olmadığını bir karmaşaydı.

Arkasını dönüp kendi yatağına gitti. Nihayet asıl gerçeği kendine itiraf etti. Tek yaptığı, Alesandra’yı utançtan korumak değildi. Hayır, aynı zamanda onu şehvet düşkünü fikirlerinden de koruyordu. Genç kadın yataktaydı, muhtemelen üzerinde sadece geceliği vardı ve her şeye lanet olsun, eğer kadına yaklaşırsa ona dokunacağını biliyordu.

Colin dişlerini gıcırdatıp gözlerini kapadı. Eğer yan odadaki masum şey, onun ne düşündüğünü bilseydi korumalarına yatağının etrafında nöbet tuttururdu.

Tanrım.

Onu istiyordu.

Bir fahişeyi öldürdü. Bu bir hataydı. Hiç de tatmin edici olmamıştı. Mutlak güç ve heyecanın telaşı eksikti. Uygun bir açıklama bulmadan önce sorunu günlerce düşünmüştü. Dalgalanma sadece tatmin edici bir avdan sonra geliyordu. Fahişe çok kolay olmuştu ve kadının çılgınlıkları onu heyecanlandırırsa da aynı şey değildi. Hayır, hayır. Mesele, avı cezbetmek için kullandığı zekâydı. Bir masumun usta tarafından baştan çıkarılmasıydı. Bunlar her şeyi değiştiren bileşenlerdi. Fahişe kirliydi. Diğerleriyle yatmayı hak etmiyordu. Onu bir vadiye atıp vahşi hayvanlara bıraktı.

Bir leydiye ihtiyacı vardı.

Ertesi sabah Alesandra alt kata inene kadar Colin gitmişti. Genç kadın o sabah ulaşan davetiye yığnını düzenlerken Flannaghan ve Raymond onunla beraber yemek masasında oturdu. Stefan şimdi uyuyordu çünkü gece nöbetini o tutmuştu. Alesandra birinin tüm gece uyanık kalmasının gerekli olduğuna inanmıyordu ama iki korumanın daha kıdemli olanı Raymond onu dinlemiyordu. *Bir tehlike olması ihtimaline karşın biri tetikte olmalı,* diye tartışmıştı Raymond ve Alesandra onu yetkilendirdiği için adamın işini istediği şekilde yapmasına cidden izin vermiyordu.

“Ama artık İngiltere’deyiz,” diye korumaya bir kez daha hatırlattı.

“General hafife alınmaması gereken biri,” diye karşılık verdi Raymond. “Buraya geldik, değil mi? Bir sonraki müsait gemiyle adamlarını buraya göndermiş olabilir.”

Alesandra o zaman onunla tartışmayı kesti ve dikkatini önündeki davetiye yığnına verdi.

“Londra’da olduğumu bu kadar kısa süre içinde bu kadar çok kişinin öğrenmesi beni hayrete düşürüyor,” diye belirtti.

“Ben şaşırmadım,” diye karşılık verdi Flannaghan. “Aşçıdan duyduğuma göre, ki o da kasaptan duymuş bunu, bir çalkantıya sebep olmuşsunuz. Korkarım burada kaldığınız için adınızın yanında biraz dedikodu geçiyormuş ama yanınızda bir özel hizmetçi ve iki koruma bulundurmanız, yorumları iğneleyici olmaktan yoksun bırakmış. Bir de epey gülünç konuşmalar var... gerçekten saçmalık...”

Alesandra zarflardan birinden bir not çıkarıyordu. Durup Flannaghan’a baktı. “Neymiş saçmalık?”

“Bazıları sizinle patronumun akraba olduğuna inanı-

yor,” diye açıkladı uşak. “Colin’in sizin kuzeniniz olduğun-u sanıyorlar.”

“Neil Perry bundan bahsetmişti,” dedi genç kadın. “Ayrıca Colin’in benim âşığım olduğuna inananlar olduğundan da bahsetmişti.”

Flannaghan tamamen afalladı. Genç kadın uzanıp onun eline hafifçe vurdu. “Sorun yok. İnsanlar neye inanmak isterlerse ona inanırlar. Zavallı Colin. Etrafında olmama zaten güç bela katlanıyor, bir de birisi benden bahsederken onun kuzeni olduğumu ima ederse, ne yapacağını Tanrı bilir.”

“Böyle bir şeyi nasıl söylersiniz?” diye sordu Flannaghan. “Lordum burada olmanıza bayılıyor.”

“Etkilendim Flannaghan.”

“Neden Prensese?”

“Bana köklü bir yalan söylerken yüz ifaden değişmedi.”

Flannaghan, genç kadın gülümseyene dek gülmedi. “Şey, muhasebe defterleri hakkında endişelenmekle fazlasıyla meşgul olmasaydı burada olmanıza bayılırdı,” diye belirtti.

Alesandra onun durumu kurtarmaya çalıştığını düşünüyordu. Başını sallayarak katılıyormuş gibi yaptıktan sonra dikkatini görevine çevirdi. Flannaghan yardım etmek için ricada bulundu. Genç kadın ona zarfların üzerine mühürünü basma görevini verdi. Arması çok alışılmadık türdendi. Flannaghan hiç böyle bir şey görmemişti. Net bir şekilde görülen bir kalenin dış hatları vardı ve bir kule-nin tepesinde kartal ya da doğan gibi görünen bir şey duruyordu.

“Bu kalenin bir adı var mı Prensese?” diye sordu Flannaghan, bu şaşırtıcı detayla meraklanmıştı.

“Stone Haven” diyorlar. Annemle babam orada evlenmiş.”

Ona sorulan her soruya yanıt verdi. Flannaghan’ın şen ruh hali onu da rahatlatıyordu. Baş uşak, onun bir değil iki kalesi olduğunu öğrendiğinde buna inanamadı ve yüzündeki ifade, Alesandra’nın kahkaha atmasına neden oldu. Gerçekten de tatlı bir adamdı.

Tüm sabah boyunca beraber çalıştılar ama saat biri vurunca Alesandra elbisesini değiştirmek için üst kata çıktı. Flannaghan’a sadece daha çok ziyaretçi beklediğini ve en iyi haliyle görünmek istediğini söyledi.

Flannaghan, Prenses’in tek bir şeyi değiştirmesi gerektiğini düşünmüyordu. Zaten olduğundan daha güzel görünmesi gibi bir şey imkânsızdı.

Colin o akşam eve yedi civarında geldi. Ofisteki koltuğunda bu kadar uzun saatler boyunca oturup kaldığı için tutulmuştu ve rahatsızdı. Ağır muhasebe defterlerini kolunun altında taşıyordu.

Baş uşağını üst kata çıkan merdivenlerde yayılırken buldu. Ona kapıyı açan Raymond olmuştu.

Flannaghan bitkin görünüyordu. “Sana ne oldu?” diye sordu Colin.

Baş uşak sersemlik halinden silkinip ayağa kalktı. “Bugün yine ziyaretçilerimiz vardı. Prenses beni uyarmadı. Onun yüzünü kara çıkarmadım elbette. Bana ziyaretçileri olacağını söyledi ama kim olduğunu fark etmedim. Sonra refakatçileriyle birlikte o adam geldi, ben de aşçının hazırladığı çayı döktüm. O gittikten sonra kapıda bir liman işçisi belirdi. Onun dilenci olduğunu sandım ama Prenses Alesandra benim, adama arka kapıdan gelmesini ve aşçının

*(ing.) Taş Cennet. -ç.n.

ona yiyecek bir şeyler vereceğini söylediğini duyup araya girdi. Çünkü adamı bekliyormuş ve biliyor musunuz lordum, Prenses ona ötekine yaptığı kadar saygıyla davrandı.”

“Hangi öteki?” diye sordu Colin, hizmetkârın acayip hikâyesini takip etmeye çalışarak.

“Veliaht Prens.”

“O burada mıydı? Lanetleneneceğim.”

Flannaghan tekrar merdivenlere oturdu. “Eğer dayım Sterns, ayıbımdan haberdar olursa beni kulaklarımdan çiviler.”

“Ne ayıbı?”

“Çayı, Veliaht Prens’in çeketine döktüm.”

“Aferin sana,” diye karşılık verdi Colin. “Ödeyebilecek duruma geldiğimde zam alacaksın.”

Flannaghan gülümsedi. Patronunun Veliaht Prens’ten ne kadar hoşlanmadığını unutmuştu. “Ben onun varlığıyla epey sarsıldım ama Prenses Alesandra sıra dışı bir şey olmuyormuş gibi davrandı. Çok asildi. Veliaht Prens de her zamanki kendini beğenmiş halinde değildi. Karasevdalı bir delikanlı gibi davrandı. Prenses’e büyük bir ilgi beslediği besbelliydi.”

Alesandra yukarıdaki sahanlıkta belirdi. Colin başını kaldırıp baktı ve anında kaşlarını çatı. Göğsündeki daralma ona nefes almayı bıraktığını hatırlatıyordu.

Genç kadın tepeden tırnağa güzel görünüyordu. Her hareketinde ışıқта parlayan gümüş ve beyaz renkte bir elbise giymişti. Elbisesinin kesimi fazla dekolteli değildi ama yine de yakasının üzerinde görünen bir parça ten vardı.

Saçları buklelerinin arasından geçirilmiş ince beyaz bir kurdeleyle toplanmıştı. Saç tutamları boynunun altında kıvrılıyordu.

Nefes kesici şekilde güzel görünüyordu. Colin'in vücudundaki her sinir onun görüntüsüne tepki veriyordu. Onu kollarına almak istiyordu, onu öpmek, tatmak...

"Sen hangi cehenneme gittiğini sanıyorsun?" Soruyu bir generalin ses tonuyla tersçe sormuştu. Öfke, şehvetini örterdi -ya da o öyle umuyordu.

Sözlerindeki düşmanlık karşısında Alesandra'nın gözleri büyüdü. "Operaya," diye yanıtladı. "Veliaht Prens, bu gece locasını kullanmam için ısrar etti. Raymond'u da yanıma alıyorum."

"Evde kalıyorsun Alesandra," diye bildirdi Colin.

"Prenses, operanın içine girip Veliaht Prens'in yanında oturmamı bekleyemezsiniz benden," dedi Raymond, böyle iri ve korkunç bir adam için bir şekilde ağlamaklı olan bir sesle.

"O orada olmayacak Raymond," diye açıkladı genç kadın.

"Yine de içeri giremem. Bu uygun olmaz. Ben arabada bekleyeceğim."

"Bensiz hiçbir yere gitmiyorsun," diye duyurdu Colin. Söylediğinde ciddi olduğunu anlayabilsin diye buna bir de sert bir bakış ekledi.

Alesandra'nın gülümsemesi ışık saçıyordu. Colin onun aslında Raymond'u evden operaya sürüklemek gibi bir niyetinin olmadığını fark etti. Genç kadın onu kendisine uyum göstermesi için zekice bir şekilde kandırmıştı.

"Acele edip üzerini değiştir Colin. Geç kalmak istemeyiz."

"Operadan nefret ederim."

Colin, tabağındaki sebzeleri yemekten şikâyet eden bir çocuk gibi konuşuyordu. Alesandra'nın ona en ufak bir

acıması yoktu. O da operadan özellikle nefret ederdi fakat bu gerçeği ona itiraf etmeyecekti. O zaman genç adam evde kalmak isterdi ve Alesandra, Veliht Prens'i, locasını kullanmayıp aşağılayamazdı gerçekten.

"Çok kötü Colin. Bana çoktan gideceğine dair söz verdin. Acele et."

Alesandra eteğinin ucunu kaldırarak merdivenlerden indi. Flannaghan onu ağzı açık izliyordu. Genç kadın yanından geçerken ona gülümsedi.

"Bir prenses gibi hareket ediyor," diye fısıldadı Flannaghan patronuna.

Colin gülümsedi. "O bir prenses Flannaghan."

Colin aniden gülümsemeyi kesti. Alesandra'nın elbisesinin üst kısmı, onun fark ettiğinden daha düşüktü. Bu kadar yakından ve yukarıdan genç adam onun göğsünün kıvrımını görebiliyordu.

"Biz herhangi bir yere gitmeden önce elbiseni değiştirmek zorunda kalacaksın," diye belirtti.

"Neden değiştirmek isteyeyim?"

Colin bir şeyler mırıldandı. "Bu elbise çok... baştan çıkarıcı. Oradaki bütün erkeklerin sana gözlerini dikip cüretle bakmalarını mı istiyorsun?"

"Sence bakarlar mı?"

"Kahretsin, evet."

Genç kadın gülümsedi. "Güzel."

"Onların dikkatini cezbetmek mi istiyorsun?" Colin'in sesi kuşkuluydu.

Genç kadın çileden çıkmış gibiydi. "Elbette dikkatlerini cezbetmek istiyorum. Ben bir koca bulmaya çalışıyorum, unuttun mu?"

"Elbiseni değiştiriyorsun."

“Pelerinimi üzerimde tutarım.”

“Değiştir.”

Bu hararetli tartışma sırasında başını ileri geri çevirmekten Flannaghan’ın boynu ağrımaya başlamıştı.

“Gülünç oluyorsun,” diye belirtti Alesandra. “Ve korkunç bir şekilde geri kafalı davranıyorsun.”

“Ben senin vasinim. İstedğim her lanet şekilde davranırım.”

“Colin, bu konuda mantıklı ol. Valena tüm kırıksıklıkları düzeltmek için çok çabalayıp büyük zaman harcadı.”

Colin onun bitirmesine izin vermedi. “Zamanı boşa harcıyorsun.”

Alesandra başını iki yana salladı. Adamın kaş çatışı ne kadar göz korkutucu bir hale bürünürse bürünsün, pes etmeyecekti.

Colin ona doğru yürüdü. Alesandra onun ne yapacağını anlayamadan adam, elbisesinin korsajını kavradı ve kuması çenesine çekmeye çalıştı.

“Elbisenin düzeltilmesi gerektiğini düşündüğüm her seferinde, nerede olursak olalım, aynı bu şekilde yukarı çekeceğim.”

“Değiştireceğim.”

“Değiştirebileceğini düşünmüştüm.”

Colin onu bırakır bakmaz Alesandra dönüp koşarak merdivenlerden çıktı. “Sen korkunç bir adamsın Colin.”

Genç adam onun hakaretini önemsemedi. İstedğini almıştı ve önemli olan da buydu. O bekâr yirtıcıların ona arzuyla bakmasına izin verirse, lanetlenmeye razıydı.

Yıkayıp resmi kıyafetlerini giymesi uzun zaman almamıştı. On beş dakikadan kısa bir süre sonra alt kattaydı.

Alesandra’nın işi daha uzun sürdü. O tekrar merdiven-

lerden inerken Colin yemek odasına doğru amaçsızca yürüyordu. Yeşil bir elma yiyordu. Alesandra'yı merdivende görünce durdu. Bakışları uzun bir an boyunca kadının elbisesinin korsajında kaldı, sonra başıyla onayladı. Tatminle gülümsedi. Alesandra onun, zaferinden gayet de kına yakabilecek halde olduğunu düşündü. Orman yeşili elbiseyi münasip bulduğu belliydi. Ama münasip değildi. Korsajın kesimi derin bir V şeklindeydi ama genç kadın vasisini sakinleştirmek adına ortasına bir dantel yerleştirmişti.

Elbiseyi kasten Colin'i kışkırtmak için seçmemişti. Bu elbise elinde kalan tek seçenektir. Diğer elbiseler giyilmeyecek kadar kırışık ve Valena bunu ütölemeyi yeni bitirmişti.

Colin kesinlikle şık görünüyordu. Siyah ona yakışıyordu. Kolalı, beyaz kravatını çekiştirirken bir yandan da elmasını yedi.

Yine de inanılmaz derecede seksi görünüyordu. Ceketinin kumaşı geniş omuzlarında gerilmişti. Pantolonu edepsizce tam oturmuştu ve Alesandra elinde olmadan uyluklarındaki kasın şişkinliğini fark etti.

Colin yolculuklarının çoğunda dalgın gibiydi. Alesandra küçük arabada onun karşısına oturup ellerini kucagında birleştirmişti. Colin'in bacakları onu köşeye sıkıştırıyordu, karanlıkta adamın boyutları daha da göz korkutucuydu. Sessizliği de.

"Veliaht Prens'le arkadaş olduğunuzu fark etmemiştim," diye belirtti Colin.

"O benim arkadaşım değil. Onunla bu sabah tanıştım."

"Flannaghan bana, Prens'in sana tutulduğunu söyledi."

Alesandra başını iki yana salladı. "O benim olduğum şeye tutuldu, olduğum kişiye değil."

“Ne demek bu?”

Alesandra cevap vermeden önce hafifçe iç çekti. “Resmi bir ziyarette bu Colin. Prens, ben bir prenses olduğum için geldi. Beni kişisel olarak hiç tanımaz. Şimdi anladın mı?”

Colin başıyla onayladı. “Sosyetenin çoğu, olduğun şey yüzünden sana kucak açacaktır Alesandra. Sana sunulan arkadaşlıklarda bulunabilecek sığılığı anlamış olmana memnunum. Olgunluğa sahip olduğunu gösterir bu.”

“Olgunluk mu? Hayır, bu alaycılığı gösterir.”

Colin gülümsedi. “O da var.”

Sessizlik içinde birkaç dakika geçti. Sonra Colin tekrar konuştu. “Ondan hoşlandın mı?”

“Kimden?”

“Prens’ten.”

“Onu bir fikir beyan edecek kadar tanımıyorum.”

“Kaçamak cevap veriyorsun Alesandra. Bana doğruyu söyle.”

“Diplomatik davranıyordum,” diye karşılık verdi Prenses. “Ama sana dürüst bir cevap vereceğim. Hayır, ondan özellikle hoşlanmadım. İşte, artık mutlu musun?”

“Evet. Cevabın, iyi bir karakter tahlilcisi olduğunu kanıtlıyor.”

“Belki Prens’in iyi bir kalbi vardır,” dedi Alesandra, ondan hoşlanmadığını itiraf ettiği için suçlu hissederek.

“Yok.”

“Neden ondan hoşlanmıyorsun?”

“Sözünden döndü —ortağıma verdiği bir sözden,” diye açıkladı Colin. “Veliaht Prens, Nathan’ın karısı Sara’ya ait büyük bir hazineyi elinde tutuyordu ve bir süre sonra kendine saklamaya karar verdi. Onursuzca bir şeydi.”

“Bu çok rezilce,” diyerek ona katıldı Alesandra.

“Sen neden ondan hoşlanmıyorsun?”

“O tam bir... kendini beğenmiş gibiydi,” diye itiraf etti.

Colin bir homurtu çıkardı. “O tam bir...” Aklından geçen kaba sözcüğü kullanmadan önce kendini durdurdu ve başka bir kelime buldu. “Suratsızdır.”

Araba, Kraliyet Opera Binası’nın önünde sarsılarak durdu. Alesandra beyaz eldivenlerini düzelitti, tüm dikkati Colin’in üzerindeydi. “Ortağına yapmış olduğu şeyi bilseydim onun senin evine girmesine asla izin vermezdim. Senden özür dilerim Colin. Evin, sadece arkadaşlarının davet edilmesi gereken kalendir.”

“Onu geri mi çevirirdin?”

Alesandra başıyla onayladı. Colin ona göz kırptı. Alesandra’nın kalbi aniden vahşi bir hızla atmaya başladı. *Yüce Tanrım*. Bu adam bir büyücüydü.

Raymond arabacıyla beraber önde yolculuk etmişti. Oturduğu yerden atladi ve onlara kapıyı açtı.

Önce Colin indi, sonra dönüp Alesandra’ya yardım etti. Genç kadın onun eline uzanırken pelerini açıldı. Korsajına yerleştirdiği mendil kaydı ve kaldırırma adım attığında dantel yere düştü.

Colin onu yakaladı. Alesandra’nın kışkırtıcı yakasına tek bir bakış attıktan sonra ona dik dik bakmaya başladı.

Küplere binmişti. Prenses onun kaş çatışından uzaklaşmaya çalışarak geriledi ve neredeyse kaldırımın kenarından düşüyordu. Colin onu yakaladı ve yüzü arabanın kapısına gelecek şekilde döndürdü. Dantel parçasını kadının elbisesinin içine tekrar sokuşturdu.

Bu aşağılanmaya katlanan Alesandra onun kaş çatışına denk bir şekilde kaşlarını çatı. Bakışları uzun bir an için birbirine kilidlendikten sonra genç kadın sonunda pes edip döndü.

Colin, omuzlarına pelerini yerleştirip onu yanına yapıştırdı ve merdivenlere döndü. Alesandra onun olay çıkarmamasına minnettar olması gerektiğini tahmin ediyor ve kimsenin küçük anlaşmazlıklarını fark ettiğini sanmıyordu. Colin onu Opera Binası'na giren kalabalığın görüş alanından çıkarmıştı. Evet, minnettar olmalıydı. Ama değildi. Colin yaşlı bir adam gibi davranıyordu.

"Muhasebe defterlerinizle çok fazla zaman harcıyorsunuz bayım. Gerçekten daha çok dışarı çıkmalısın. Öyle olsa benim elbisemin hiç de uygunsuz olmadığını fark ederdin. Aslında oldukça ciddi bir elbise."

Alesandra onun inanmayan homurtusunu onaylamadı. Onu tekmelemekten hoşlanacağını düşünüyordu. "Vasilik görevini fazlasıyla benimsedin, değil mi?"

Merdivenlerden çıkarlarken Colin kolunu onun omuzlarında tutmaya devam etti. Alesandra omuzlarını silkerek ondan kurtulmaya çalıştı. Ama Colin sahiplenici davranmaya kararlıydı ve genç kadın sonunda pes etti.

"Alesandra, babam senin güvenliğin için bana güvendi. Bu görevden hoşlanıp hoşlanmamamın bir önemi yok. Ben senin vasinim ve sen de emrettiğim gibi yapacaksın."

"Senin babana fazla benzememen yazık. O çok tatlı ve anlayışlı bir adam. Ondan bir-iki ders öğrenebilirsin."

"Sen bir sürtük gibi giyinmeyi bıraktığında daha fazla anlayışlı olacağım," diye söz verdi Colin.

Alesandra'nın nefesini içine çekışı, hıçkırık gibi çıktı. "Hiç kimse bana sürtük demeye cüret edemez."

Colin bu öfkeli sözlerle cevap vermedi. Ama gülümsedi.

İkisi de uzun, çok uzun bir süre boyunca tek kelime daha etmedi. Veliaht Prens'in locasına götürüldüler ve yana oturdular.

Opera Binası tam kapasite doluydu ama Colin gösteriyi sadece Alesandra'nın izlediğine emindi. Diğer herkes genç kadını izlemişti.

Alesandra onların bakışlarının farkında değilmiş gibi davranıyordu. Colin'i de lanet derecede etkiliyordu. Güzelliğiyle öyle sakın duruyordu ki... Duruşu demir çubuk gibi dimdikti ve dikkatini bir kez olsun sahneden çekmedi. Ama Colin onun ellerini görebiliyordu. Kucağında sımsıkı bir şekilde birbirine kenetlediği ellerini.

Colin hafifçe ona yaklaştı. Ardından uzanıp elini, ellerinin üzerine koydu. Alesandra bakışlarını ona çevirmedi fakat elini kavrayıp sıkıca tuttu. Gösterinin geri kalanında öyle durdular.

Boynundaki kolalı, beyaz kravat Colin'i delirtiyordu. O şeyi koparıp atmak, sahneye yukarıdan bakan korkulukların üzerine çıkıp gözlerini kapamak istiyordu. Eğer böyle utanç verici bir şekilde davranmaya cüret ederse, Alesandra muhtemelen kalp spazmı geçirirdi. Colin onu utandırmazdı elbette, ama *Tanrım*, sosyetenin etkinliklerindeki tüm o sahte dostluklardan nasıl da nefret ediyordu.

Veliaht Prens'in locasında oturmak zorunda olmaktan da nefret ediyordu. Ortağı Nathan bunu öğrenirse bir hafta boyunca ona bağırırdı. Nathan'ın karısı, o kadar da asil olmayan prens tarafından hileyle mirasından olduğu için ortağı, Veliaht Prens'ten, Colin'in ettiğinden daha çok nefret ediyordu.

Maruz kaldığı bu Tanrı'nın belası opera, Colin'in hızsız mizacına iyi gelmiyordu. O sırada gözlerini kapatıp sahneden gelen cırtlak sesleri duymamaya çalıştı.

Alesandra gösteri bitene kadar Colin'in uyukladığını fark etmedi. Operadan kendisi kadar hoşlanıp hoşlanma-

dığını sormak için ona döndü ama tam konuşmak üzereyken genç adam horlamaya başladı. Alesandra neredeyse kahkahayı basıyordu. İfadesini sakın tutmak için tüm gücünü kullanması gerekti. Opera gerçekten korkunçtu ve içten içe bu çile sırasında kendisi de uyuyakalmayı dilerdi. Ama böyle bir şeyi asla Colin'e itiraf etmeyecekti ve bunun nedeni adamın bundan sinsice zevk alacak olmasıydı.

Dirseğiyle Colin'i sertçe dürttü. Colin irkilerek uyandı.

"Gerçekten imkânsız birisin," dedi adama fısıldayarak.

Colin ona uykulu gözlerle sırtıttı. "Öyle olduğumu düşünmek hoşuma gider."

Onu rencide etmek mümkün değildi. Alesandra denemekten vazgeçti. Ayağa kalkıp pelerinini aldı ve locadan çıkmak üzere döndü. Colin de peşinden gitti.

Alttaki giriş salonunda sıkışık bir kalabalık vardı. Çoğu, Alesandra'ya daha yakından bakabilmek için bekliyordu. Alesandra kendini, tanıştırmak için yalvaran beyefendiler tarafından kuşatılmış bir halde buldu. Bu kargaşada Colin'i kaybetti ve sonunda onu gördüğünde genç adamın leydiler tarafından kuşatıldığını fark etti. İçlerinden biri, ta göğüslerinden dizlerine kadar vücudunu açıkça ortaya koyan, aşırı süslü kızıl saçlı bir kadın, Colin'in koluna yapışmıştı. Kadın üst dudağını yalayıp duruyordu, Alesandra'ya bir kâse kremayı fark eden bir sokak kedisini hatırlattı.

Colin de kadının yiyeceği olmuştu. Alesandra dikkatini, kendisini bilmem-ne-kontu olarak tanıtan bir beyefendinin söylediklerine vermeye çalıştı ama bakışları Colin'e dönüp duruyordu. Colin topladığı ilgiden çok mutlu olmuşa benziyordu ve bazı tuhaf nedenlerden ötürü bu tespit Alesandra'yı kudurttu.

Bu mantıksız kıskançlık patlaması genç kadına aniden

çarptı. Tanrım, bu en korkunç duygu olmalıydı. Kadının elini Colin'in kolunda görmeye bile katlanamıyordu.

Colin'den çok, kendinden tiksiniyordu. İngiltere'ye geldiği andan beri, bir prensesin davranması gerektiğini düşündüğü şekilde hareket etmek için elinden gelenin en iyisini yapıyordu. Başrahibe'nin iki kutsal sözü, *ağırbaşlılık* ve *edep*, zihninde yankılandı. Alesandra, Rahibe'nin düşünmeden yapılan eylemlerden kaçınma uyarısını hatırladı. Anlık bir dürtüyle aklına gelen fikirlerinin sebep olduğu ondan fazla bela örneği sıralayabilirdi.

Alesandra iç çekti. Tahminine göre, Colin'in yanına yürüyüp o berbat kadının elini genç adamın kolundan koparmak, düşünmeden yapılan bir hareket olarak nitelendirilirdi. Dahası, yarın çıkacak olan dedikodunun onu bu davranışından pişman edeceğini de biliyordu.

Giriş salonu üzerine geliyor gibiydi. Kimsenin gitmeye acelesi yoktu. Orada kimin olduğunu ve ne görülebileceğine bakmak için giderek daha çok insan o küçük alana doluyordu.

Genç kadının umutsuzca temiz havaya ihtiyacı vardı. Kendisinden resmi bir görüşme talep eden bir beyefendiden, ona not göndermesine izin vererek müsaade istedikten sonra insan kalabalığının içinden yolunu bularak ön kapılara doğru ilerledi.

Colin'in kendisini takip edip etmemesi umurunda değildi. Dışarı çıktı. Ön basamakta durup çok da temiz olmayan şehir havasını içine çekti ve pelerinini giydi. Colin'in arabası tam karşısındaydı. Raymond onu hemen fark etti. Arabacıyla beraber beklediği arabadan atladı.

Alesandra eteğinin ucunu kaldırıp basamaklardan inmeye başladı. Birisi kolunu yakaladı. Genç kadın nihayet

Colin'in kendisine yetiştigini düşündü. Adamın tutuşu acıtıyordu. Alesandra kolunu çekmeye çalıştı, sonra da ona tutuşunu gevşetmesini söylemek üzere döndü.

Colin değildi. Onu tutan yabancı baştan ayağa siyahlar içindeydi. Alnının çoğunu örten bir şapka giyiyordu. Genç kadın onun yüzünü pek seçemedi.

"Bırak beni," diye emretti.

"Şimdi bizimle eve gelmelisiniz Prenses Alesandra."

Genç kadının kalbine bir ürperti çöreklenmişti. Adam, onunla babasının vatanının diliyle konuşmuştu. O zaman ne olduğunu anladı. Paniklememeye çalıştı. Geri çekilip kaçmayı denedi ama sadece arkasında duran başka bir adam tarafından yakalandı. Şiddetli tutuşuyla adam onun canını yakıyordu. Alesandra aniden acıyı düşünemeyecek kadar öfkelenmişti. Arkadaşının da yardımıyla adam onu binanın yan tarafına doğru sürüklemeye başladı. Opera Binası'nın önündeki kolonların gölgelerinin arasından üçüncü bir adam belirdi ve Raymond'un müdahale etmesine engel olmak için merdivenlerden koşarak indi. Koruması, onu korumak için merdivenlerden çıkıyordu. İlk yumruğu Raymond attı ama adam sadece geriye doğru sendeledi. Sonra adam, Raymond'a keskin bir şeyle saldırdı. Alesandra, Raymond'un yüzünün yan tarafından fişkıran kanı görünce çığlık atmaya başladı.

Bir el genç kadının ağzını kapatıp sesi kesti. Alesandra onu elinden geldiğince sertçe ısırdı. Adam tutuşunu değiştiren acıyla uludu.

Şimdi genç kadını boğuyordu. Ona mücadeleleyi kesmesini, yoksa canını yakmak zorunda kalacağını söyleyip durdu.

Alesandra dehşete düşmüştü. Nefes alamıyordu. Bu

korkunç adamlardan kaçıp Raymond'a koşmaya kararlı bir halde mücadelelele devam etti. Ona yardım etmek zorundaydı. Koruması ölümcül bir şekilde kan kaybediyor olabilirdi ve yüce Tanrı, bu, onun hatasıydı. General'in adamlarının onun peşinden geleceğı konusunda ısrarcı olduğunda Raymond'u dinlemeliydi. Evde kalmalıydı... yapmalıydı...

Colin'i görmeden önce duydu. Daha önce duyduğu hiçbir şeye benzemeyen, öfkeli bir kükreme karanlıkta yankılandı. Onu arkadan tutan adam aniden uzaklaşıp kafa üstü taş sütunlara çarptı. Adam atılan bir elma çöğü gibi yere yığıldı.

Alesandra nefes almaya çalışırken öksürüyordu. Kolundan tutan yabancı onu önüne çekip Colin'e kalkan olarak kullanmaya çalıştı. Genç adam buna izin vermedi. O kadar hızla hareket etti ki, Alesandra'nın ona yardım edecek vakti olmadı. Colin'in yumruğı adamın yüzüne indi. Saldırganın şapkası bir yöne, kendisi de merdivenlerden aşağı uçtu. Bir pat sesiyle Raymond'un ayaklarının dibine düştü. Alesandra'nın koruması tamamen düşmanının etrafında daireler çizmekle meşguldü, tüm dikkati adamın elinde tuttuğı parıldayan bıçaktaydı.

Colin arkadan harekete geçti. Adam ona saldırmak için döndü. Colin bıçağı onun elinden itti, ileri doğru tekrar bir hamle yapıp kolunu yakaladı. Adamın kolunu doğal olmayan bir şekilde kıvrıldı. Kemik kırıldı ve bu korkunç sesi acı dolu bir çığlık takip etti. Ama Colin'in kurbanıyla olan işi henüz bitmemişti. Onu kafasından tutup başını arabanın arkasına vurdu.

Alesandra koşarak merdivenlerden indi. Raymond'un sağ yanağındaki derin kesikten akan kanı durdurmak için elbisesinin korsajına koyduğu mendili kullandı.

Colin saldırmak için bekleyen başkalarının olup olmadığını bilmiyordu ve düşüncesine göre, Alesandra eve gidece kadar güvende olmayacaktı.

“Arabanın içine bin Alesandra. Şimdi.”

Sesi öfkeyle sert çıkmıştı. Alesandra onun kendisine kızdığını düşündü. Emrini yerine getirmek için acele etti ama Raymond’u da yanında sürüklemeye çalışıyordu. Korumasının kolunu omzuna alıp ağırlığına destek vermeye çalıştı ve ona kendisine yaslanmasını fısıldadı.

“İyi olacağım Prens,” dedi Raymond ona. “İçeri girin. Burası sizin için güvenli değil.”

Colin onu korumadan çekip aldı. Yarı kaldırıp yarı itekleyerek arabanın içine bindirdikten sonra Raymond’a yardım etmek için döndü.

Eğer koruma, Alesandra’yla ilgilenebilecek durumda olsaydı Colin ona dokunmaya cüret eden bu piç kurullarından bazı cevaplar almak için geride kalırdı. Ama Raymond çok kan kaybetmişti ve artık yere yığılmak üzere gibi görünüyordu.

Colin alçak sesli bir küfür savurup içeri girdi. Arabacı anında atlara fısıldayıp hızla ilerlemeye başladı.

Alesandra korumasının yanına oturdu. “Neden kimse-
nin bize yardım etmediğini anlamıyorum,” diye fısıldadı. “Başımızın belada olduğunu göremediler mi?”

“Dışarıdaki tek kişi sizsiniz Prens,” diye yanıtladı Raymond. Kendini arabanın köşesine bıraktı. “Çok hızlı gerçekleşti. Refakatçiniz neden yanınızda değildi?”

Raymond soruyu sorarken başını çevirip Colin’e bir bakış attı. Yanağında tuttuğu mendil parlak kırmızıya dönüşüyordu. Kumaşı kesğin üzerinde düzelttikten sonra tekrar genç kadına döndü.

Alesandra ellerini kucagında kenetleyip bakışlarını yere eğdi. “Hepsi benim hatam,” dedi. “Sabırsızlandım ve içerde çok fazla kalabalık vardı. Biraz temiz hava almak istedim. Beklemem gerekirdi.”

“Kahretsin, evet, beklemen gerekirdi.”

“Lütfen bana kızma Colin.”

“Hillman hangi cehennemdeydi?”

“Yanımdan ayrılmadan önce benimle tanıştırdığın kont mu?”

“Yanımdan ayrılmadım,” diye mırıldandı Colin. “Hillman seni arkadaşlarıyla tanıştıyordu ve birkaç iş arkadaşım merhaba demek için bir dakikalığına arkamı döndüm. Kahretsin Alesandra, eğer gitmek istediysen neden Hillman’a gidip beni getirmesini söylemedin?”

“Bana sesini yükseltmen hiçbir işe yaramaz. Olanların tüm sorumluluğunu kabul ediyorum.”

Alesandra korumasına döndü. “Raymond, beni hiç affedebilecek misin? Evde kalmalıydım. Seni tehlikeye attım...”

Colin araya girdi. “Kilitli kapıların ardına saklanmana gerek yok Alesandra. Sadece bensiz dışarı çıkmamalıydın.”

“Yanımda sen olsaydın da saldırırlardı,” diye karşılık verdi Prenses.

Colin ona şüpheli bir bakış attı. “Açıklamaya başla,” diye emretti.

“Bana bağırmayı kestiğinde açıklayacağım.”

Colin bağırmiyordu ama genç kadının bunu fark edemeyecek kadar üzgün olduğu belliydi. Alesandra beyaz eldivenlerini çıkardı. Colin onun eldivenleri dörde katlayıp Raymond’a dönmesini izledi. Genç kadın, Raymond’a mendil artık kıpkırmızı olduğu için eldivenleri yarasına bastırmasını söyledi.

“Kahretsin Alesandra, yaralanabilirdin.”

“Sen de öyle Colin,” diye karşılık verdi Prens. “Raymond’un doktora ihtiyacı var.”

“Eve gider gitmez Winters’ı getirmesi için Flannaghan’ı yollarım.”

“Winters senin kişisel doktorun mu?”

“Evet. Alesandra, saldıran adamları tanıyor muydun?”

“Hayır,” diye karşılık verdi genç kadın. “En azından ismen tanımıyorum. Ama nereden geldiklerini biliyorum.”

“Onlar muhafazakârlar,” diye lafa karıştı Raymond.

Alesandra, Colin’in kaş çatışına bakmaya katlanamıyordu. Oturduğu yerin yastığına yaslanıp gözlerini kapadı. “O adamlar benim vatanımdan. Beni geri götürmek istiyorlar.”

“Ne amaçla?”

“Piç kurusu generalleriyle evlenmesi için,” diye cevap verdi Raymond. “Yanınızda bu sözcüğü kullandığım için özür dilerim Prens, ama Ivan kesinlikle bir piç.”

Colin’in daha fazla soru sormak için beklemesi gerekiyordu çünkü konağının kapısına varmışlardı. Ön kapı açılıp da Stefan’ı çağırana kadar Alesandra’nın arabanın güvenli ortamını terk etmesine izin vermedi. Stefan, Raymond’a yardım etmek üzere dışarı çıktı ve Colin de Alesandra’yı aldı.

Raymond’la ilgilenilmesi bir saat sürdü. Colin’in doktoru üç blok ötede yaşıyordu ve neyse ki akşam vakti evindeydi. Flannaghan onu Colin’in arabasıyla getirdi.

Sör Winters nazik bir sesi ve etkili bir tavı olan, beyaz saçlı, kahverengi gözlü bir adamdı.

Saldırının haydutlar yüzünden olduğuna inanıyordu. Kimse onun bu yanlış kanısını düzeltmedi.

“Bu kabadayı çeteleri sokaklarda kol gezerken Londra’da artık hiçbir yer güvenli değil. Bir şeyler yapılmalı ve kısa bir süre içinde, her saygıdeğer erkek ve kadın öldürülmeden önce yapılmalı.”

Doktor giriş salonunun ortasında duruyordu, Raymond’un yanağındaki hasarı inceleyip Londra sokaklarının durumuna yas tutarken eli korumanın çenesindeydi.

Colin, Raymond’a yemek odasındaki masaya oturmasını önerdi. Doktora yeterli ışık sağlamak için Flannaghan fazladan mum getirdi.

Kesik, ağır kokulu bir sıvıyla temizlendikten sonra siyah bir iple dikiş atıldı. Bu acı dolu çile sırasında Raymond bir kez bile irkilmedi ama onun yerine Alesandra irkildi. Korumanın yanına oturdu ve Winters onun etine iğneyi batırmaya başladığında genç kadın uzanıp Raymond’un elini tuttu.

Colin kapı eşiğinde durup izledi. Dikkati Alesandra’nın üstündeydi. Onun ne kadar üzgün olduğunu görebiliyordu. Gözlerinde yaşlar vardı ve omuzları sarsılıyordu. Colin gidip onu teselli etme dürtüsüyle savaştı.

Alesandra nazik ve şefkatli bir kadındı ve Colin onun kırılganlığını da gayet iyi görebiliyordu. Genç kadın, Raymond’a bir şeyler fısıldıyordu ama Colin sözleri anlayamadı. İleri doğru yürüdü ve onun dediklerini anladığında aniden durdu.

Alesandra, Raymond’a başına daha fazla bir şey gelmeyeceğine dair söz veriyordu. *Ivan*, dedi, *o kadar da kötü bir koca olamaz ne de olsa*. Raymond’a, meselenin üzerine hatırı sayılır bir şekilde düşündüğünü ve vatanına dönmeye karar verdiğini söyledi.

Raymond onun sözleriyle mutlu olmuşa benzemiyor-

du. Colin öfkelenmişti. “Bu gece hiçbir şeye karar veremeyeceksin Alesandra,” diye emretti.

Alesandra dönüp başını kaldırarak ona baktı. Colin’in sesindeki öfke onu şaşırtmıştı. Neden onun kararıyla ilgileniyordu?

“Evet Prenses,” dedi Raymond, genç kadının dikkatini çekerek. “Ne yapılması gerektiğine karar vermek için yarın da yeterince iyi bir zaman.”

Alesandra katılıyormuş gibi yaptı. Ama kararını vermişti. Başka birinin daha kendisi yüzünden incinmesine izin vermeyecekti. General’in, destekçilerinin hedeflerini yerine getirmek için bu kadar ileri gidebileceklerini bu geceye kadar fark etmemişti. Eğer Colin müdahale etmeseydi Raymond öldürülmüş olabilirdi.

Colin de yaralanabilirdi. Ah, evet, bu konudaki kararını vermişti.

Winters işini bitirip talimatlar verdikten sonra gitti. Raymond, Colin ona bir kadeh brendi doldurunca hepsini bir dikişte içti.

Raymond üst kata yatmaya gider gitmez, Flannaghan gece ritüeline başlayarak evin güvenli olduğundan emin olmak için kapılar ve pencerelerdeki kilitleri kontrol etmeye girişti.

Alesandra odasına gitmeye çalıştı ama kapı koluna uzanırken Colin onu yakaladı. Elinden tutup çalışma odasına götürdü. Tek kelime etmedi, sadece onu içeri sokup kapıyı arkasından sıkıca kapattı.

Alışılmadık koşullarını tamamen açıklama zamanının geldiğini düşündü genç kadın. Şömineye yürüyüp Flannaghan’ın düşünceli davranarak hazır ettiği ateşin ısıyla ellerini ısıtarak orada durdu.

Colin onu izledi ama tek kelime etmedi. Alesandra nihayet dönüp ona baktı. Kapıya yaslanmış ve kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Kaşlarını çatmıyor ve hiç de kızgın görünmüyordu -sadece düşünceliydi.

“Bu gece seni tehlikeye attım,” diye fısıldadı Alesandra. “Her şeyi anında anlatmam gerekirdi.”

Prenses bu gerçekçi yorumuna onun katılmasını bekledi. Onun başını iki yana salladığını görünce şaşırды. “Bu senin olduğu kadar benim de hatam Alesandra. Koşullarını anlatman için ısrarcı olmam gerekirdi. Sana çok fazla dikkat edemeyecek kadar kendi işlerimle meşguldüm. Vasin olarak ihmalkâr davrandım. Ama bu değışti. Bana her şeyi anlatacaksın, değil mi?”

Alesandra ellerini birbirine geçirdi. “Bunların hiçbirisi senin hatan değil. Burada, sorunlarımın sana sıkıntı vermesine yetecek kadar bir süre kalacağıma inanmıyordum, özellikle de uzun bir süre evlenmek gibi bir niyetinin olmadığını açıkladıktan sonra. Ayrıca General’in bir elçi gönderip geri dönmemi teklif edeceğine inanıyordum. Yanlış hüküm vermişim, görüyorsun. Onun medenice davranacağını sanıyordum. Davranmıyor. Açıkça kararlı ve... umutsuz.”

Gözlerine yaşlar doldu. Duygularının üzerindeki kontrolünü kazanmak için derin bir nefes aldı. “Bu gece olanlar için çok üzgünüm.”

Colin ona acıdı. “Sen sorumlu değildin.”

“Benim peşimdelerdi,” diyerek karşı çıktı Alesandra. “Raymond’un ya da senin değil.”

Colin nihayet hareket etti. Çalışma masasının arkasındaki koltuğa doğru yürüyüp oturdu, ayağını da yakındaki pufa yerleştirdi.

“General neden senin eve dönmeni istiyor?”

“Orası benim evim değil,” diye düzeltti onu Alesandra. “Ben orada doğmadım bile. Babam annemle evlenene kadar kraldı. Annem İngiliz’di ve yabancı olarak görülüyordu. Babam onunla evlenebilmek için tahttan indi ve küçük kardeşi Edward hükümdar oldu. Her şey oldukça incelikliydi.”

Colin onun söylediklerine bir yorum yapmadı, genç kadının onun ne düşündüğü hakkında hiçbir fikri yoktu. “Devam etmemi ister misin?” diye sordu Alesandra, endişesi belliydi.

“General’in neden senin eve dönmeni istediğini açıklamamı istiyorum,” diye tekrarladı Colin.

“Babam tebaası tarafından sevilirdi. Annemle evlendiği için onu hiç suçlamadılar. Aslında bunu oldukça romantik buldular. Babam annem için krallığından vazgeçti ve onunla tanışan herkes anneme hayran kalırdı. O sevgi dolu, iyi kalpli bir kadındı.”

“Görünüş olarak annene mi benziyorsun?”

“Evet.”

“O zaman ayrıca güzel bir kadınmış, değil mi?”

Colin ona iltifat etmişti ama Alesandra bunu kabul etmekte güçlük yaşıyordu. Annesi sadece güzel olmaktan çok daha fazlasıydı.

“Bir iltifat sana kaşlarını çatırmamalı,” diye belirtti Colin.

“Annem güzeldi,” dedi. “Ama aynı zamanda saf bir kalbi vardı. Keşke ona daha çok benzeseydin Colin. Benim düşüncelerim nadiren saf oluyor. Bu gece o kadar öfkelen-dim ki o adamları incitmek istedim.”

Colin ilk kez gülümsedi. “Ben onları incittim,” diyerek

hatırlattı. “Şimdi lütfen açıklamana devam et. Devamını duymaya sabırsızlanıyorum.”

“Babamın kardeşi geçen sene vefat etti ve ülke yeniden bir karmaşanın içine düştü. Görünüşe göre, bazıları benim eve dönmem gerektiğini düşünüyor. General evlilik istiyor ve eğer onun karısı olursam tahtı elde edebileceğine inanıyor.”

“Buna neden inanıyor?”

Alesandra hafifçe iç çekti. “Çünkü tahtın yaşayan tek varisi benim. Herkes babamın tahttan çekilmiş olduğunu pratik olarak unuttu. Daha önce dediğim gibi, o tebaası tarafından çok sevilirdi ve bu sevgi...”

Devam etmedi. Yanaklarındaki hafif kızarıklık karşısında Colin’in merakı uyandı. “Ve bu sevgi ne?” diye sordu.

“Bana aktarıldı,” diye yumurtladı genç kadın. “En azından sizin Savunma Bakanlığı’ndan Sör Richards bana böyle açıkladı ve sadık insanlardan yıllardır aldığım mektuplar da onun bu açıklamasını destekliyor.”

Colin koltuğunda doğruldu. “Sör Richards’ı tanıyor musun?” diye sordu.

“Evet,” diye yanıtladı Alesandra. “Bana fazlasıyla yardımcı oldu. Neden bu kadar şaşırmış gibisin? Bu yanlış bir şey mi? Onun adı geçince resmen irkildin.”

Colin başını iki yana salladı. “İngiltere’nin Emniyet Bölümü Başkanı nasıl bu işin içine karıştı?”

“O zaman Sör Richards’ı sen de tanıyorsun?”

“Onun için çalışıyorum.”

İrkilme sırası Alesandra’daydı. Ve afallama. “Ama o gizli işler... Colin, eğer onun için çalışıyorsan tehlikeli işlerin içine girmiş olmalısın. Yaşadığın bu ikili hayat hakkında annenle baban ne düşünüyor? Ah, evlenmeye niyetinin

olmamasına şaşmamak gerek. Karın her zaman endişelenirdi. Evet, endişelenirdi.”

Colin ona gerçeği söylediğine pişman oldu. “Eskiden onun için çalırdım,” diye düzeltti.

Alesandra onun yalan söylediğini düşündü. Kanıt, adamın gözlerindeydi. Bakışları... soğuk ve sertti. Onunla tartışmamaya karar verdi. Eğer Colin onun Emniyet Bölümü’ne dâhil olmadığını düşünmesini istiyorsa, Alesandra da ona inanmış gibi yapacaktı.

“Sör Richards işe neden ve nasıl karıştı?”

Colin’in asabi ses tonu, Alesandra’yı asıl konuya döndürdü. “Baban hastalanmadan bir gün önce Sör Richards beni ziyarete geldi. O ve iş arkadaşları -ya da onun söylediği şekilde amirleri- benim General Ivan’la evlenmemi istiyorlar.”

“O zaman General’i tanıyor?”

Alesandra başını iki yana salladı. “Onu duymuş,” diye açıkladı. “Sör Richards, Ivan’ı iki kötünün iyisi olarak görüyor.”

Colin alçak sesle bir küfür savurdu. Prenses bunu duymamış gibi yaptı. “Sör Richards, babana General’in daha kolay kontrol edileceğini söyledi. İngiltere ithalatta devamlılık istiyor ve eğer liderleriniz tarafından onunla evlenmeye ikna edilirim General de sizin ülkenizi dostu olarak görecektir. Tahtı kapmaya hevesli başka bir adam daha var ve Sör Richards onun daha acımasız olduğuna inanıyor. Ayrıca onun ticaret anlaşmalarında işbirliğine yanaşmayacağına da inanıyor.”

“Ve sen de kurbanlık kuzu oluyorsun, öyle mi?”

Alesandra cevap vermedi.

“Babam Sör Richards’a ne dedi?”

Alesandra ellerini birbirine geçirip bükmeye başladı. "Amir çok ikna edici olabiliyor. Baban onun görüşlerini dinledi ve meseleyi düşünceğine söz verdi. Richards git-tikten sonra baban evlilik aleyhinde karar verdi."

"Neden?"

Alesandra bakışlarını ellerine indirdi, teninin ne kadar kızardığını görünce hemen tutuşunu gevşetti. "Ben ağladım," diye itiraf etti. "Bunu kabul etmeye utanıyorum ama ağladım. Çok üzgündüm. Annen babana kızdı ve hararetili bir tartışmaya sebep oldum. Bu bana kendimi daha da perişan hissettirdi. Bencil davranarak herkesi hayal kırıklığına uğrattığımı hissettim. Tek mazeretim şu, annemle babamın çok mutlu bir evliliği vardı ve ben de aynı mutluluğu bulmak istiyordum. Beni sadece politik kazancı için isteyen bir adamla evlenerek aşkı ya da mutluluğu bulabileceğime hiç inanmadım. General'le hiç tanışmadım, ama Raymond'la Stefan bana onunla ilgili hikâyeler anlattılar. Eğer söylediklerinin yarısı bile doğruysa, o fazlasıyla nefesine düşkün bir adam."

Alesandra derin bir nefes almak için durdu. "Babanın yumuşak bir kalbi var. Beni üzgün görmeye dayanamadı. Ve bana göz kulak olacağına dair babama söz vermişti."

"Böylece senin benimle evlenmen gerektiğine karar verdi."

"Evet," diye yanıtladı Alesandra. "Bunu umuyordu ama tamamen bel bağlamamıştı. Aksi takdirde annen davetiyelerin üzerine senin adını yazardı. Anlasana, babana aşk için evlenmek istediğimi söylerken hayalperestlik ediyordum. Bir koca bulmanın aciliyetinden yola çıkarak artık bunun mümkün olmadığını farkına vardım ve evliliği bir iş anlaşması olarak değerlendirmeye karar verdim. Hayli mik-

tardaki mirasımın kullanımının karşılığında, kocam kendi yoluna gidecek, ben de benimkine. Seyahat edebileceğimi düşündüm... ve zamanla belki Kutsal Haç'a geri dönerim. Orası oldukça huzurluydu."

"Lanet olsun."

Alesandra mırıldanarak söylenen bu sözden ne çıkaracağını bilemedi. Tepki olarak kaşlarını çattıktan sonra, "Ayrıca sonunda kocamla arkadaş olacağımızı da umuyordum," dedi.

"Ya âşıklar?" diye sordu Colin.

Alesandra omuz silkti. "Zaman ve sabırla her şey mümkün Colin. Ama durumumu yeniden gözden geçirmek için vaktim var. Evet, İngiltere'deki beyefendiler daha medeni görünüyorlar ve en azından ahlaklı olan birini bulmayı ummuştum, ne var ki bu gece artık bunların hiçbirinin önemli olmadığını fark ettim. İşbirliği yapacağım. General'le evleneceğim. Yeterince belaya sebep oldum. Belki zamanla bu adam da... davranışlarını yumuşatmayı öğrenir."

Colin bir homurtu çıkardı. "Bir yılan, sürünmekten asla vazgeçmez. O değişmeyecek, sen de onunla evlenmeyeceksin. Bunu anladın mı?"

Alesandra onun sesindeki sertlik karşısında titredi. "Onayını istiyorum Alesandra."

Alesandra bunu vermedi. Raymond'un yüzünden akan kanın görüntüsü gözünün önünden gitmiyordu. "Artık daha fazla belaya..."

"Buraya gel."

Alesandra yürüyüp masasının önünde durdu. Colin parmağını bükerek ona yaklaşmasını işaret etti. Genç kadın masanın etrafından dolandı ve adama birkaç santim mesafede durdu.

“Eğer bir kocam olursa General planından vazgeçip beni rahat bırakır... değil mi?”

Alesandra'nın sesindeki korku ve umut karışımı Colin'e lanet derecede dert oldu. Alesandra böyle endişeler için fazla gençti. Colin'in küçük kız kardeşleri kadar kafası dağınık ve uçarı olmalıydı o.

Her şeye lanet olsun! Onun bir savunucuya ihtiyacı vardı. Colin uzanıp onun ellerini tuttu. Alesandra ellerini yine bükmemekte olduğunu fark etti. Rahatlamaya çalıştı. Yapamadı.

“General’le evlenmek söz konusu değil. Bunda anlaştık mı?”

Başıyla onaylayana dek genç adam onun ellerini sıktı. “Güzel,” dedi Colin o zaman. “Açıklamanda herhangi bir yeri atladın mı?”

“Hayır.”

Colin gülümsedi. “Kimse emniyetin başındaki adama itaatsizlik etmez,” dedi o sırada, Sör Richards’ı kastederek.

“Baban etti.”

“Evet, etmiş, değil mi?” Babasından aşırı miktarda memnundu. “Yarın Richards’la konuşur ve desteğini alıp alamayacağımızı anlarız.”

“Teşekkür ederim.”

Colin başıyla hızlıca onayladı. “Ailem senden sorumlu olduğu için, onlar kendileri iyi hisseder hissetmez babam ve abimle bir görüşme ayarlarım.”

“Ne amaçla?”

“Seninle ne halt edeceğimizi çözmek için.”

Colin bunu sözde şaka yapmak için söylemişti ama Alesandra ciddiye aldı. Ellerini çekip onunkilerden kurtardı. Adamın açık sözlülüğü onu gücendirmişti. Alesandra'nın

son derece hassas bir mizacı vardı. Colin ona duygularını daha iyi saklamasını önermeyi düşündü, ama sonra bundan vazgeçti çünkü muhtemelen bunu da bir hakaret olacak alacaktı.

“Bir yük haline gelmeyeceğim.”

“Öyle olduğunu söylemedim.”

“İma ettin.”

“Ben ima etmem. Her zaman neyse onu söylerim.”

Genç kadın dönüp kapıya doğru yürümeye başladı. “Bence yeniden gözden geçirme vaktim geldi.”

“Bunu zaten yaptın.”

“Tekrar yapacağım.”

Bir mide bulantısı dalgası Colin’i hazırlıksız yakaladı. Gözlerini kapatıp derin bir nefes aldı. Midesi guruldadı ve bu ani halsizlik durumunu akşam yemeğini atlamış olmasına yordu.

Kendini zorlayarak Alesandra’nın son yorumunu düşündü. “Şimdi neyi yeniden gözden geçireceksin?”

“Anlaşmamızı,” diye açıkladı Alesandra. “Yürümüyör. Gerçekten yarın kalacak başka bir yer bulmam gerektiğine inanıyorum.”

“Alesandra.”

Colin sesini yükseltmemişti ama sert sesinde hâlâ o ton vardı. Alesandra girişte durdu ve dönüp ona baktı. Kendini adamın bir sonraki dürüst, incitici hamlesine hazırladı.

Colin onun gözlerindeki yaşları görünce berbat hissetti. “Özür dilerim,” diye mırıldandı. “Sen bir yük değilsin. Ama şimdiki durumun bir karmaşa. Bu değerlendirmeye katılmıyor musun?” diye sordu.

“Evet, katılıyorum.”

Colin dalgın bir hareketle alnını ovdu ve oranın terle

nemlenmiş olduğunu hissedince şaşırdı. Sonra kravatını çekti. Kahretsin, çalışma odası sıcaktı. Şöminedeki ateşin gereğinden fazla ısıttığını sanıyordu. Ceketini çıkarmayı düşündü ama şimdi o derde katlanamayacak kadar bitkindi.

“Bu çok ciddi bir durum Colin,” diye ekledi Prenses, adam onun az önceki onayına cevap vermeyince.

“Ama dünyanın sonu değil, değil mi? Tüm bunlardan bunalmış gibi görünüyorsun.”

“Bunaldım,” diye haykırdı genç kadın. “Raymond bu gece yaralandı. Yoksa çoktan unuttun mu? Öldürülmüş olabilir. Ve sen... sen de yaralanabilirdin.”

Colin yine kaşlarını çatıyordu. Alesandra ona bu hadiseyi hatırlattığı için neredeyse pişman olmuştu. Geceyi böyle tatsız bir şekilde noktalamamaya karar verdi.

“Terbiyemi unuttum,” dedi Alesandra pat diye. “Şimdi sana teşekkür etmeliyim.”

“Etmeli misin? Neden?”

“Çünkü özür diledin,” diye açıkladı genç kadın. “Bunun senin için zor olduğunu biliyorum.”

“Ve bunu nereden biliyorsun?”

“Sesin tamamen huysuz ve bana dik dik bakıyorsun. Evet, zordu. Ama yine de özür diledin. Bu, özrünü benim için daha da hoş yapıyor.”

Yürüyüp Colin’in yanına geldi. Cesaretini kaybetmeden öne eğilip onu yanağından öptü. “Yine de vasım olarak babanı tercih ederim,” dedi ona, bir gülümseme kazanmayı umarak. “Onu şey yapmak daha kolay...”

Uygun sözcüğü arıyordu. Colin onun yerine buldu. “Yönlendirmek mi?”

Alesandra güldü. “Evet.”

“Dört küçük kız kardeşim onu yıprattı. Tüm o kadınlar tarafından pelteye döndü.”

Colin yorgun bir şekilde iç çekip tekrar alnını ovdu. Son birkaç dakika içinde zonklayan bir baş ağrısı geliştirmişti ve konuşulan konuya pek odaklanamıyordu. “Yatmaya git Alesandra. Saat geç oldu ve uzun bir gün geçirdin.”

Prenses çıkıyordu ama sonra durdu. “İyi misin? Yüzün çok solgun.”

“İyiyim,” dedi Colin. “Git yat.”

Kolaylıkla yalan söylemişti. Ama hiç de iyi değildi. Berbatı. İçi yanıyordu sanki. Midesi az önce bir parça sıcak kömür yutmuş gibi tepki veriyordu. Cildi yapış yapış ve sıcaktı, bu gece çok fazla yemediği için Tanrı’ya şükrederken buldu kendini. Yemeğin sırf düşüncesi bile öğürmek istemesine neden oluyordu.

Colin biraz uyursa daha iyi hissedeceğinden emindi. Gece saat birde gözlerini kapatıp ölmeyi diledi.

Saat üçte öldüğünü düşündü.

Ateşten yanıyordu ve operaya gitmeden önce yediği minicik elmayı en az yirmi kez kusmadıysa ne olsun.

Midesi nihayet içinde kurtulacak bir şey kalmadığı gerçeğini kabul etti ve sıkı bir düğüme döndü. Colin yatağa devrildi, yüzüstüydü ve kolları genişçe açıldı.

Ah evet, ölüm bir lütuf olabilirdi.

Beşinci Bölüm

Alesandra onun ölmesine izin vermeyecekti. Yalnız kalmasına da izin vermeyecekti. Colin'in odasından gelen kusma sesleriyle uyandığı an, örtüleri üstünden atıp yataktan çıktı.

Alesandra görünüşünü umursamadı. Onun odasına gidişi uygunsuz bir hareket olarak algılanırsa da önemi yoktu, Colin'in onun yardımına ihtiyacı vardı ve o da yardım edecekti.

O sabahlığını giyip yan kapıya gidene kadar Colin yatağına dönmüştü. Örtülerin üzerinde yüzüstü yatıyordu. Çırılçıplaktı. Genç kadın bunu fark etmemeye çalıştı. Colin her iki pencereyi de açmıştı ve oda şimdi o kadar soğuktu ki Alesandra nefesini görebiliyordu. Perdeler, pencerelerden giren sert rüzgâr ve içeri doluşan yağmurdan şişkin balonlar gibi uçuşuyordu.

"Yüce Tanrım, kendini öldürmeye mi çalışıyorsun?" diye sordu Alesandra.

Colin ona cevap vermedi. Alesandra aceleyle ilerleyip pencereleri kapattıktan sonra yatağa doğru döndü. Colin'in yüzünün sadece bir kısmını görebiliyordu ama bu

kadarı bile oradaki işkence dolu ifadeden ne kadar perişan hissettiğini tahmin etmesine yetmişti.

Bir mücadele vermesi gerekti fakat sonunda örtüleri adamın altından çekip üzerine örttü ve düzgün bir şekilde altına sıkıştırdı. Colin ona defolup kendisini yalnız bırakmasını söyledi. Alesandra bu emri yok saydı. Elinin tersini onun alnına koydu, oradaki ıyıı fark etti ve hemen ıslak, soğuk bir bez getirmeye gitti.

Colin onunla savaşılamayacak kadar halsizdi. Alesandra gecenin geri kalan kısmını onun yanında geçirdi, yaklaşık her beş dakikada bir alnını siliyor ve aynı sıklıkla onun için lazımlığı tutuyordu. Midesi artık boş olduğu için Colin artık başka bir şey kusacak durumda değildi ama yine de bunu denerken çok korkunç öğürme sesleri çıkarıyordu.

Su istedi ama Alesandra vermedi. Onunla mantıklı konuşmaya çalıştı ama Colin onu dinleyecek ruh halinde değildi. Neyse ki kendi başına su alamayacak kadar bitkindi.

“Eğer herhangi bir şey yutarsan aynen geri çıkacaktır. Ben bu hastalığı geçirdim Colin. Neden bahsettiğimi biliyorum. Şimdi gözlerini kapa ve biraz dinlenmeye çalış. Yarın daha iyi hissedeceksin.” Ona biraz umut vermek istiyordu ve bu sebepten kasten yalan söyledi. Eğer hastalık Colin’de de herkesle aynı şekilde seyrederse, genç adam nereden baksan bir hafta perişan olacaktı. Tahmini doğru çıktı. Colin ertesi gün kendini iyi hissetmedi, bir sonraki gün de. Alesandra ona bizzat kendisi baktı. Flannaghan ya da Valena’nın odaya girmesine izin vermedi, eğer Colin’e yaklaşırlarsa onların da hastalanacağından korkuyordu. Flannaghan onunla tartışmayı denedi. Ne de olsa Colin onun sorumluluğundaydı ve ona bakan kişinin kendisi olması gerekirdi. “Kendimi riske atmak,” diye açıkladı Flannaghan, “benim asil görevim.”

Alesandra, bu hastalığı zaten geçirdiğini ve bu yüzden Colin'in ihtiyaçlarını karşılayacak tek kişi olduğunu söyleyerek karşılık verdi. Tekrar hastalanması gibi bir durum oldukça şüpheliydi. Ama Flannaghan daha büyük bir kumar oynamış olacaktı ve eğer evdekilerle ilgilenemeyecek kadar hastalanırsa, o zaman her şeyi nasıl atlatacaklardı?

Flannaghan nihayet ikna oldu. Evi idare etmekle meşguldü ve Alesandra'nın bütün yazışmalarına cevap verme gibi ek bir görevi bile üstlenmişti. Konak tüm ziyaretçilere kapanmıştı. Doktor Sör Winters, Raymond'un yarasına bakmak için tekrar geldi ve hazır oradayken Alesandra ona Colin'in hastalığını danıştı. Doktor, Colin'in odasına gitmedi, hastalıkla temasa geçmeye hiç niyeti yoktu ama hastasının rahatsız midesini yatıştırabileceğini düşündüğü bir ilaç bıraktı ve ateşi düşürmek için sünger banyosu tavsiye etti.

Colin zor bir hastaydı. O gece ilerleyen saatlerde ateşi yükselince Alesandra doktorun tavsiyesini dinleyerek ona sünger banyosu yaptırmayı denedi. Göğsünü ve kollarını serinletici bir bezle sildikten sonra bacaklarına geçti. Colin uyuyor gibiydi ama Alesandra onun sakat bacağına dokununca adam neredeyse yataktan fırlıyordu.

"Huzur içinde ölmek istiyorum Alesandra. Şimdi buradan defol git."

Boğuk bağıırışı Alesandra'yı etkilemedi çünkü hâlâ sakat bacağının görüntüsüyle sersemlemiş durumdaydı. Dizinden topuğuna kadar, baldırı büyük bir yara dokusuyla kaplıydı. Alesandra onun nasıl yaralandığını bilmiyordu ama adamın katlanmak zorunda olduğu ısırap kalbini sızlattı.

Colin'in yürüyebilmesinin bile bir mucize olduğunu düşündü. Colin örtüleri tekrar bacaklarının üstüne örttü

ve bu defa çok daha bitkin bir sesle olsa da ona bir kez daha odasından çıkmasını söyledi.

Alesandra'nın gözlerinde yaşlar vardı. Gözyaşlarını Colin'in görmüş olabileceğini düşündü. Bacağına attığı anlık bir bakışın ağlamasına sebep olduğunu onun bilmesini istemiyordu. Colin gururlu ve boyun eğmeyen bir adamdı. Alesandra'nın merhametini istemezdi ve yarayla ilgili de asabi olduğu belliydi.

Alesandra onun dikkatini başka yöne çekmeye karar verdi. "Bağırışların beni en çok üzen şey Colin. Eğer bana böyle sert emirler vermeye devam edersen, muhtemelen çocuk gibi ağlayacağım. Ama ne kadar kötü kalpli hale bürünürsen bürün, gitmeyeceğim. Şimdi güzellikle bacağını bana uzat. Yıkayacağım."

"Alesandra, Tanrı'ya yemin ederim ki eğer beni yalnız bırakmazsan seni pencereden dışarı atacağım."

"Colin, sünger banyosu dün gece hiç de canını sıkınamıştı. Şimdi neden bu kadar rahatsızsın? Bu gece ateşin daha mı yüksek?"

"Dün gece bacaklarımı mı yıkadın?"

"Evet," diye bariz bir şekilde yalan söyledi.

"Başka lanet olası nereyi yıkadın?"

Alesandra onun neyi sorduğunu biliyordu. Ona cevap verirken kızarmamaya çalıştı. "Kolların, göğsün ve bacakların," dedi. "Orta kısmına karışmadım. Benimle kavga etmeye bir son ver bayım," diye emretti, örtünün altından adamın bacağını kavrarken.

Colin pes etti. Nefesinin altından çirkin bir kelime mırıldanıp gözlerini kapadı. Alesandra bezi soğuk suya batırdıktan sonra iki bacağını da nazikçe yıkadı.

Prenses'in soğukkanlılığı hiç azalmadı ve Colin'in ken-

disini izlediğini ancak onun üstünü tekrar örttükten sonra fark etti.

“İşte oldu,” dedi Alesandra hafifçe iç çekerek. “Daha iyi hissediyor musun?”

Colin’in bakışları gereken cevabı veriyordu. Alesandra, gülümsediğini o görmesin diye ayağa kalkıp arkasını döndü. Su kabını yüz yıkama leğeninin yanına koyduktan sonra sadece yarısı su dolu bir kadehi hastasına getirdi.

Ona içeceği verdi, kısa bir an için onu yalnız bırakacağını söyledi ve sonra da bunu yapmaya çalıştı. Genç adam onun elini yakalayıp sıkıca tuttu.

“Uygun mu var?” diye sordu Colin, sesi rahatsızlıktan ötürü huysuz çıkıyordu.

“Pek sayılmaz.”

“O zaman burada kalıp benimle konuş.”

Bacaklarını çekip yatağın yanına pat pat vurdu. Alesandra oturdu. Ellerini kucığında birleştirip umutsuzca onun göğsüne bakınamaya çalıştı.

“Hiç pijaman yok mu?” diye sordu.

“Hayır.”

“Kendini ört Colin,” diye önerdi. Emrini yerine getirmesi için onu beklemeden görevi kendi üstlendi.

Colin yorganı anında geri itti. Doğrulup oturdu, sırtını yatak başlığına dayadı ve gürültüyle esnedi.

“Tanrım, lanet derecede berbat hissediyorum.”

“Neden saçın bu kadar uzun? Artık omuzlarını geçmiş. Epey barbarca görünüyor,” diye ekledi Alesandra, ona hakaret ettiğini düşünmesin diye gülümseyerek. “Aslını soracak olursan, bir korsana benzemene neden oluyor.”

Colin omuz silkti. “O benim için bir hatırlatıcı,” dedi.

“Neyin hatırlatıcısı?”

“Özgür olmanın.”

Alesandra onun neden bahsettiğini bilmiyordu ama Colin daha fazlasını anlatma eğiliminde görünmüyordu. Ondan iş meselelerinde kaçırdığı kısımları anlatmasını isteyerek konuyu değiştirdi.

“Flannaghan, Borders’a not göndermeyi hatırladı mı?”

“İş arkadaşından mı bahsediyorsun?”

“Borders, iş arkadaşı değil. Şu günlerde gemicilik işlerinden emekli oldu ama ona ihtiyacım olduğunda yardım eder.”

“Evet,” diye yanıtladı Alesandra. “Flannaghan bir ulak gönderdi ve Bay Borders işlerle ilgileniyor. Her akşam günlük rapor gönderiyor ve hepsi kendini daha iyi hissettiğinde onları incelemen için çalışma masanda toplu halde duruyor. Bir de ortağından bir mektup geldi sana,” diye ekledi başını sallayarak. “Siz ikinizin denizin karşısında bir ofis daha açtığınızdan haberim yoktu. Kısa bir sürede dünya çapında olacaksınız, değil mi?”

“Belki. Şimdi bana senin neler yaptığını anlat. Dışarı çıkmadın, değil mi?”

Alesandra başını iki yana salladı. “Seninle ilgileniyordum. Victoria’nın abisine ikinci bir görüşme rica eden başka bir not gönderdim. Neil kısa bir not yazarak teklifimi geri çevirdi. Keşke onu kapıdan atmasaydın.”

“Onun buraya tekrar gelmesini istemiyorum Alesandra.”

Alesandra iç çekti. Colin ona kaşlarını çatı. “Gereksiz yere sorun çıkarıyorsun.”

“İhtiyatlı olmaya söz verdim. Victoria için endişeleniyorum ben,” diye ekledi genç kadın başını sallayarak.

“Başka kimse endişelenmiyor,” diye karşılık verdi Colin.

“Evet, biliyorum,” diye fısıldadı Alesandra. “Colin, eğer başın belada olsaydı, bedeli ne olursa olsun, sana yardım etmek için ne gerekiyorsa yapardım.”

Onun bu hararetli yemini Colin’in hoşuna gitti. “Yapar mıydın?”

Alesandra başıyla onayladı. “Artık bir aile sayılırsınız, değil mi? Baban benim vasım ve ben de seni bir abi olarak düşünmeye çalışıyorum...”

“Bu fikrin canı cehenneme.”

Alesandra’nın gözleri büyüdü. Colin ona öfkelenmiş gibiydi. “Seni bir abi olarak düşünmemi istemiyor musun?”

“Kesinlikle istemiyorum.”

Alesandra kırgın görünüyordu.

Colin yüzünde kuşkulu bir ifadeyle gözlerini ona dikti. Yüksek ateş, ona duyduğu arzuyu hiç eksiltmemişti. Lanet olsun, ona dokunmak için hissettiği, giderek artan arzusundan kurtulması için önce ölüp gömülmesi gerekiyordu.

Bu kadının kendi cazibesinden haberi yoktu. Aşırı ciddi ve münasip bir biçimde onun yanında oturuyordu, üstünde bakirelere özgü beyaz geceliği vardı ki bu geceliğin zerre kadar kışkırtıcı olmaması gerekiyordu ama kahretsini ki öyleydi. Kıyafet çenesine kadar düğmeliydi. Colin bunun fazlasıyla seksi olduğunu düşündü. Saçlarının da öyle. Bu gece saçları arkasında toplanmamıştı, rastgele dalgalar omuzlarına dökülüyordu. Buklelerini, Colin’in tamamen çekici bulunduğu bir tavırla arkaya itip duruyordu.

Eğer kendisini bir abi olarak düşünmesine izin verirse lanet olsundu.

“Bir haftadan kısa bir süre önce beni müstakbel kocan olarak düşünüyordun, unuttun mu?”

Onun bu mantıksız öfkesi Alesandra'ninkini besledi. "Ama sen de reddettin, unuttun mu?"

"Benimle bu ses tonuyla konuşma Alesandra."

"Bana sesini yükseltme Colin."

Colin uzun bir iç çekti. *İkimiz de yorgunuz*, dedi kendi kendine. Bu gece öfkelerinin bu kadar sert olmasının nedeni bu olmalıydı.

"Sen bir prensessin," dedi o sırada. "Ve ben de..."

Alesandra onun adına cümleyi tamamladı. "Bir ejderhasın."

"İyi," dedi Colin tersçe. "Bir ejderhayım o zaman. Ve prensesler ejderhalarla evlenmezler."

"Tanrım, bu gece çok aksisin."

"Ben her zaman aksiyim."

"O zaman birbirimizle evlenmeyecek olmamız bir lütf. Beni epey perişan ederdin."

Colin tekrar esnedi. "Muhtemelen."

Alesandra ayağa kalktı. "Şimdi uyumaya ihtiyacın var," dedi. Ona doğru eğilip eliyle alnına dokundu. "Dün geceki kadar yüksek olmasa da hâlâ ateşin var. Colin, sana söylemiştim diyen kadınlardan hoşlanmaz mısın?"

"Kahretsin, evet."

Alesandra gülümsedi. "Güzel. Kuşkucu yapın yüzünden başını belaya sokacağını söylediğimi hatırlıyorum ve haklıydım, değil mi?"

Colin ona cevap vermedi. Alesandra umursamadı. Zaffer sarhoşluğuyla meşguldü. Döndü ve odalarını birleştiren kapıya yöneldi. Ama onu kıskırtmayı bitirmemişti. "Caine'in gerçekten hasta olup olmadığını bizzat öğrenmeye gittin ve şimdi kendine bir bak."

Kapıyı açtı. "İyi geceler ejderha."

“Alesandra?”

“Evet?”

“Yanılmışım.”

“Öyle mi?” Alesandra onun kabulüyle heyecanlandı ve özrünün devamını duymak için bekledi. Her şeye rağmen adam o kadar da canavar değildi. “Ve?” diye üsteledi o devam etmeyince.

“Sen hâlâ bir yumurcaksın.”

Colin’in ateşi yedi gün yedi gece daha başına bela oldu. Sekizinci gece uyandığında kendini insan gibi hissediyordu, ateşin düştüğünü anladı. Yatağında Alesandra’yı bulmak onu şaşırttı. Genç kadın tamamen giyinikti ve omuzları yatak başlığına dayanmış şekilde oturur vaziyette uyumuştı. Saçı yüzüne düşmüştü ve Colin yataktan çıkarken hiç kıpırdamadı. Colin yüzünü yıkadı, temiz bir pantolon giyip yatağa döndü. Alesandra’yı kollarına alıp kaldırdı ve halsiz durumuna rağmen bu hiç de büyük bir çabaya neden olmamıştı. Alesandra ona göre tüy kadar hafifti. Kadın burnunu onun omzuna sürüp kadınsı bir şekilde iç çekince Colin gülümsedi. Onu kendi odasına taşıdı, yatağa yatırdı ve üzerini saten yorganla örttü.

Uzun bir süre orada durup ona baktı. Alesandra gözlerini hiç açmadı. Uykusuzluktan bitkin düştüğü belliydi. Colin, Tanrı’nın cezası o çile sırasında kadının yanında kaldığını biliyordu. Alesandra ona iyi bakmıştı ve Tanrım, bu konuda ne hissedeceğini biliyordu.

Ona borçlandığını biliyordu ama her şeye lanet olsun, duyguları minnettarlığın çok ötesindeydi. Bu kadın onun için önemli olmaya başlamıştı. Bu gerçeği kabul eder etmez, üzerindeki etkisini yumuşatmak için bir çare arama-

ya başladı. Şimdi, bir kadınla ilişki yaşanacak zaman değildi. Evet, zamanlama tamamen yanlıştı ve herhangi bir kadın için kendi hedefleri ve hayallerini bir kenara atamayacağından adı gibi emindi.

Gerçi Alesandra herhangi bir kadın değildi ve ondan kısa bir süre içinde uzaklaşmazsa, çok geç olacağını biliyordu. Lanet olsun, durum çok karışık. Zihni fazlasıyla çelişen duygularla doluydu. Onu istemediğini söyledi kendi kendine defalarca ama yine de bir başkasının ona sahip olma fikri midesini bulandırıyor.

Hiç mantıklı davranmıyordu. Colin nihayet kendini onun yatağının yanından uzaklaşmaya zorladı. Kendi odasına geri dönüp oradan da çalışma odasına gitti. En az bir aylık iş birikmişti ve tüm rakamları muhasebe defterlerine geçmek muhtemelen onu yeterince çok meşgul edecekti. Kendini işe gömmek, aklını Alesandra'dan uzaklaştırmak için tam da ihtiyacı olan şeydi.

Biri tüm işleri yapmıştı. Colin muhasebe defterlerini görünce inanmadı. Girişler tamamen günceldi ve bugünün gemicilik rakamlarıyla sona eriyordu. Toplamların hatasız olduğundan emin olmak için iki kez kontrol ederek bir saat harcadıktan sonra koltuğunda geriye yaslanıp okuması için ona bırakılan notlara girişti.

Caine'in açıkça görevi üstlendiğine karar verdi. Yardımı için abisine teşekkür etmeyi ihmal etmemeliydi. Bu tüm haftasını almış olmalıydı çünkü aktarımların eklendiği el-liden fazla sayfa vardı ve Colin bir yılı aşkın süredir bu kadar güncel bir tarihe gelememişti.

Dikkatini mesajlarına çevirdi. Colin çalışma odasında şafaktan öğleden sonraya, geç saatlere kadar çalıştı. Flannaghan, patronunun çok daha iyi olduğunu görmekten

memnun oldu. Ona bir kahvaltı tepsisi götürdü ve öğle vakti de bir yemek tepsisi taşıdı. Colin banyo yapıp beyaz gömlekle siyah pantolon giymişti ve Flannaghan lordunun yüzündeki rengin yeniden yerine geldiğini bildirdi. Uşak, anne tavuk gibi onun etrafında dört dönüyordu ve kısa sürede Colin'in dikkatini dağıttı.

Flannaghan o öğleden sonra saat üç civarı, babası ve abisinden gelen notları ona vermek için gelerek çalışmasını bir kez daha böldü.

Williamshire Dükü'nden gelen mesaj, Prenses Alessandra'nın güvenliği için duyduğu endişeyle doluydu. Belli ki Opera Binası'nın dışındaki saldırıyı duymuştu. Alessandra'nın geleceğini ayarlamak için bir aile toplantısı öneriyor ve Colin'den Prenses'i onun Londra'daki konağına getirecek kadar iyi hissettiği an bunu bildirmesini istiyordu.

Caine'in notu da benzerdi -defterler konusunda ettiği yardımdan bahsetmediği için aynı zamanda kafa karıştırıcıydı. Colin, Caine'in sadece alçakgönüllü davrandığını düşündü.

"Haberler iyi, değil mi?" diye sordu Flannaghan. "Aileniz tamamen iyileşmiş. Aşçı, babanızın bahçıvanıyla konuşmuş ve herkesin yeniden iyi hissettiğini söyledi. Babanız çoktan konağının hazırlanmasını söylemiş ve akşama kadar hazırlanmış olur. Düşes de onunla beraber ama kız kardeşleriniz bir-iki hafta daha taşra da kalma talimatı almışlar. İyileştigiinize dair bir mesajı iletmesi için bir ulak göndermemi ister miydiniz?"

Colin uşağının verdiği bilgilere şaşırmamıştı. Çalışanlar arasındaki dedikodu kazanı her zaman en son olaylarla güncel olurdu. "Babam bir aile toplantısı istiyor, yoksa sen

zaten bunu da bahçivandan öğrenmiş miydin?" diye sordu kuru bir sesle.

Flannaghan başıyla onayladı. "Duymuştum ama bana kesin bir tarih söylenmedi."

Colin sinirlenerek başını iki yana salladı. "Toplantıyı yarın öğleden sonra ayarla."

"Saat kaç?"

"İki."

"Ve abiniz?" diye sordu Flannaghan. "Ona da bir ulak göndermeli miyim?"

"Evet," diyerek onay verdi Colin. "Onun da orada olmak isteyeceğine eminim."

Flannaghan görevlerini yerine getirmek için hızla kapıya yöneldi. Girişe ulaştıktan sonra duraksadı. "Lordum, evimiz ziyaretçilere açıldı mı? Prenses Alesandra'nın talipleri bütün hafta içeri girmek için yalvardılar."

Colin kaşlarını çatı. "Yani bana serserilerin çoktan kampının önüne kamp kurduklarını mı söylüyorsun?"

Flannaghan patronunun sesindeki öfke karşısında irkil-di. "Bizimle beraber ikamet eden güzel ve bekâr bir prensesimiz olduğu haberi yangın gibi yayılmış."

"Lanet olsun."

"Aynen öyle lordum."

"Toplantıdan sonrasına kadar kimsenin girmesine izin yok," diye bildirdi Colin. Sonra gülümsedi. "Alesandra'nın taliplerine benim kadar kızmış görünüyorsun. Peki neden Flannaghan?"

Uşak ilgilenmiyormuş gibi yapmadı. "O kadar kızdım," diye itiraf etti. "O bize ait Colin," diye yumurtladı, ilk isimlerini kullandıkları o günlük ilişkilerine dönerek. "Ve o zamparaları ondan uzak tutmak bizim görevimiz."

Colin ona katılarak başını salladı. O sırada Flannaghan konuyu biraz değiştirdi. "Babasının iş arkadaşı konusunda ne yapmalıyım? Dreyson bir görüşme için yalvararak her bir sabah not gönderiyor. Onun imzalaması gereken evraklar varmış," diye ekledi. "Ama Prenses Alesandra'nın omzunun üstünden okuma şansı bulduğum notlardan birinde, Dreyson ona vereceği korkutucu haberler olduğunda ısrar ediyordu."

Colin koltuğunda ne eğildi. "Alesandra o nota nasıl tepki verdi?"

"Hiç de zgn değildi," diye karşılık verdi Flannaghan. "Onu sorguya çektim elbette ve en ufak bir kaygısının olup olmadığını sordum. Dreyson'un uyarısının muhtemelen piyasadaki darboğazla alakalı bir durum olduğunu söyledi. Onun neden bahsettiğini anlamadım."

"Finansal kayıplardan bahsetmiş," diye açıkladı Colin. "Dreyson'a da bir not yolla, babamın konağında Alesandra'yı ziyaret etmesi için davet edildiğini söyle. Saat e ayarla Flannaghan. O zamana kadar ailesel meseleleri halletmiş oluruz."

Uşak hâlâ gitmiyordu. "İstediğin başka bir şey mi var?"

"Prenses Alesandra bizi terk mi edecek?" Uşağın sesindeki endişe gün gibi ortadaydı.

"Büyük ihtimalle annemle babamın yanına taşınır."

"Ama lordum..."

"Babam onun vasisi Flannaghan."

"Olabilir," diye karşılık verdi uşak. "Ama siz ona göz kulak olmaya uygun tek kişisiniz. Bu kadar açık sözlü olduğum için affınıza sığınıyorum ama babanız iyice yaşlandı ve abinizin de bakacağı bir karısı ve çocuğu var. Bu da geriye sizi bırakıyor lordum. Aslına bakacak olursanız, eğer Prensesimize bir şey olursa fazlasıyla zleceğim."

“Ona hiçbir şey olmayacak.”

Patronunun sesindeki inanç, Flannaghan’ın endişesini yatıştırdı. Colin şimdi bir koruyucu gibi davranıyordu. Doğuştan sahiplenici bir adamdı, inatçı ve Flannaghan’ın görüşüne göre biraz da kalın kafalıydı çünkü Prenses Alessandra’yla birbirleri için yaratılmış olduklarını fark etmesi sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu.

Colin dikkatini muhasebe defterlerine çevirdi. Flannaghan öksürerek onun canını sıkma işini henüz bitirmediğini belli etti.

“Aklında başka ne var?”

“Sadece bahsetmem gerektiğini düşündüm de... yani, Opera’nın önünde gerçekleşen hadise...”

Colin defteri kapattı. “Evet?” diye üsteledi.

“Onu etkiledi. Bana hiçbir şey söylemedi ama o hadisenin üstesinden gelemediğini biliyorum. Hâlâ Raymond’un yaralanması yüzünden kendini suçluyor.”

“Bu çok saçma.”

Flannaghan başıyla onayladı. “Korumasından özür dileyip duruyor ve bu sabah, alt kata geldiğinde onun ağlamış olduğunu söyleyebilirim. Onunla konuşmanız gerektiğine inanıyorum lordum. Bir prenses ağlamamalı.”

Flannaghan kraliyet konusunda bir otoriteymiş gibi konuşuyordu. Colin başıyla onayladı. “Pekâlâ, onunla daha sonra konuşurum. Şimdi beni yalnız bırak. Aylardır ilk kez yetişmeye bu kadar yaklaştım ve bugünün toplamalarının girilmesini istiyorum. Akşam yemeğine kadar rahatsız edilmek istemiyorum.”

Flannaghan patronunun aksiliğine aldırmadı. Colin, Prenses’le ilgilenecekti ve gerçekten önemli olan tek şey buydu.

Baş uşağın neşeli ruh hali, öğleden sonranın geri kalanında acılı bir şekilde sınıandı. Vaktinin çoğunu ön kapıya cevap verip potansiyel talipleri geri çevirerek geçirdi. Bu kahrolası bir karın ağrısıydı.

O akşam saat yedide Sör Richards kapıda belirdi. Giriş iznini beklemedi. İngiltere'nin Emniyet Bölümü başkanı içeri alınmayı talep etti.

Flannaghan, Sör Richards'ı üst kata, Colin'in çalışma odasına götürdü. Seçkin görünüşlü, gri saçlı beyefendi, Colin'le konuşmadan önce baş uşağın gitmesini bekledi.

"O kadar da kötü görünmüyorsun," diye bildirdi. "İşlerin nasıl gittiğini görmek ve elbette, iyi götürdüğün iş konusunda seni övmek için kısa bir ziyarette bulunmak istedim. Wellingham işi kötü bir hal alabilirdi. İyi hallettin."

Colin koltuğunda geriye yaslandı. "Kötü bir hal aldı," diye hatırlattı amire.

"Evet, ama sen her zamanki inceliğinle hallettin."

Colin bir homurtuyla kahkaha atmadan önce kendini tuttu. İnceliğiyle halletmek mi? Amir, İngiltere'nin düşmanlarından birinin gerekli öldürülüşünü beyefendilerin ifadeleriyle nasıl da özetliyordu ama.

"Burada olmanın asıl sebebi ne Richards?"

"Seni tebrik etmek, elbette."

Colin o zaman kahkaha attı. Richards gülümsedi. "Biraz brendi alabilirim," dedi, elini duvara dayalı alçak bara doğru sallayarak. "Bana katılır mısın?"

Colin teklifi geri çevirdi. Amirin talebini yerine getirmek için ayağa kalkmaya yeltendi ama Richards elini sallayarak oturmasını işaret etti. "Ben alabilirim."

Amir, kendine bir kadeh doldurdu ve dönüp masanın karşısındaki deri arkalı koltuğa oturdu. "Morgan bir-

kaç dakikaya bize katılacak. Ama ben önce seninle konuşmak istedim. Başka bir sorun ortaya çıktı ve bunun tam da Morgan'ın halledebileceği türden bir görev olduğunu düşündüm. Anlarsın ya, elini taşının altına koyması için bir fırsat.”

“Rütbelilere mi katılıyor o zaman?”

“Ülkesinin hizmetinde olmak istiyor,” dedi Richards. “Onun hakkında ne düşünüyorsun Colin? Diplomasıyı bir kenara bırak ve bana adamla ilgili içten gelen tepkini söyle.”

Colin omzunu silkti. Uzun bir süre muhasebe defterlerine eğilmiş bir halde oturmaktan boynu tutulmuştu, düğümleri açmaya çalışarak omuzlarını yuvarladı. “Anladığıma göre, birkaç yıl önce ona babasından bir unvan ve arazi kaldı. O artık Oakmount Kontu, değil mi?”

“Evet,” diye yanıtladı Sör Richards. “Ama sadece yarı yarıya haklısın. Unvan ve arazi bir amcadan kaldı. Morgan'ın babası yıllar önce kaçtı. Çocuk büyürken o akrabadan bu akrabaya sürüklendi. Ortada bir gayrimeşruluk dedikodusu dönüyordu ve bazıları babanın çocuğu terk etmesinin nedeninin bu olduğunu düşündü. Morgan'ın annesi, o daha dört-beş yaşlarındayken ölmüştü.”

“Zor bir çocukluk,” diye belirtti Colin.

Amir ona katılıyordu. “Bu, onu bugün olduğu adam haline getirdi. Erkenden zekâsını kullanmayı öğrendi, anlıyorsun ya.”

“Onun geçmişî hakkında benden daha çok şey biliyorsun,” dedi Colin. “Benim ekleyebileceğim her şey üstün-körü olur. Onu çeşitli etkinliklerde gördüm. Sesyete tarafından epey seviliyor.”

Amir tekrar konuşmaya başlamadan önce brendiden

büyük bir yudum aldı. “Hâlâ bana kendi görüşünü söylemedin,” diye hatırlattı Colin’e.

“Kaçamak cevap vermiyorum,” diye karşılık verdi Colin. “Gerçekten onu bir fikir beyan edecek kadar iyi tanımıyorum. Yeterince hoş görünüyor. Nathan ondan özellikle hoşlanmıyor gerçi. Bunu söylediğini hatırlıyorum.”

Amir gülümsedi. “Ortağın kimseden hoşlanmaz.”

“Bu doğru, hoşlanmaz.”

“Morgan’dan hoşlanmamasının belirli bir nedeninden bahsetmiş miydi?”

“Hayır. Ondan şu güzel delikanlılardan biri diye bahsetti. Morgan yakışıklı bir adam ya da kadınların bana söyledikleri bu.”

“Nathan görünüşü yüzünden mi ondan hoşlanmıyor?”

Colin güldü. Sör Richards’ın sesi kuşkuluydu. “Ortağım büyüleyici olanlardan hoşlanmaz. Onların ne düşündüğünü asla bilemediğini söyler.”

Amir bu bilgiyi zihninin gerilerine kaydetti. “Morgan’ın neredeyse senin kadar çok bağlantısı var ve departmanımıza değerli bir kazanç olurdu. Yine de işleri ağırdan almaya kararlıyım. Bir kriz sırasında kendini nasıl idare edeceğini hâlâ bilmiyorum. Seninle konuşması için onu buraya davet ettim Colin. Bizim için ele almayı düşünebileceğin hassas bir mesele daha var. Eğer bir iyilik yapıp görevi üstlenmeye karar verirsen Morgan’ın da katılmasını isterim. Senden epey şey öğrenebilir.”

“Ben emekli oldum, hatırladın mı?”

Amir gülümsedi. “Ben de öyle,” dedi ağır ağır. “Tam dört yıldır dizginleri devretmeye çalışıyorum. Bu iş için çok yaşlandım artık.”

“Sen asla bırakmazsın.”

“Sen de öyle,” diye tahmin yürüttü Richards. “En azından şirketin senin eklediğin kazanç olmadan idare edilecek duruma gelene dek. Söylesene evlat. Ortağın bu ek kaynakların nereden geldiğini merak etmeye henüz başlamadı mı? Departmana tekrar yardım etmeye başladığını onun öğrenmesini istemediğini biliyorum.”

Colin ellerini ensesinde birleştirdi. “Farkında değil,” diye açıkladı. “Nathan ikinci ofisi açmakla meşguldü. Karısı Sara da ilk bebeklerini bugünlerde her an doğurabilir. Nathan’ın fark edecek zamanı olduğundan şüpheliyim.”

“Ve fark ettiğinde?”

“Ona gerçeği söyleyeceğim.”

“Nathan’ı tekrar kullanabilirdik,” dedi Richards.

“Bu söz konusu bile değil. Onun artık bir ailesi var.”

Sör Richards gönülsüzce kabullendi. Konuyu değiştirerek Colin’in kabul etmesini istediği göreve getirdi. “Şu göreve gelecek olursak,” diyerek söze başladı. “Son defakinden daha tehlikeli değil ama... ah, iyi akşamlar Prenses Alesandra. Sizi tekrar görmek büyük bir zevk.”

Prenses eşiğin hemen dışında duruyordu. Colin onun konuşmanın ne kadarına kulak misafiri olduğunu merak etti.

Alesandra gülümsedi. “Sizi de tekrar görmek güzel bayım,” diye karşılık verdi yumuşak bir fısıltıyla. “Umarım bölmüyorumdur. Kapı aralıktı ama eğer bir toplantının ortasındaysanız sonra geleyim.”

Sör Richards aceleyle ayağa kalkıp ona doğru yürüdü. Elini tutup başını eğdi. “Bölmüyorsunuz,” diyerek onu temin etti. “Gelin, oturun. Gitmeden önce sizinle konuşmak istiyordum.”

Prenses’in dirseğini kavradı ve onu bir koltuğa yönlendirdi.

dirdi. Alesandra onun da yerini almasını beklerken oturup eteklerini düzeltti.

“Kraliyet Opera Binası’nın dışında gerçekleşen talihsiz hadiseyi duydum,” diye belirtti Richards kaşlarını çatarak. Oturup Colin’e başını salladıktan sonra dikkatini yeniden ona çevirdi. “Üzüntünüzü atlatabildiniz mi?”

“Benim atlatacağım bir şey yok ki Sör Richards. Korumam yaralandı. Raymond’a toplam sekiz dikiş atılması gerekti ama dün dikişleri alındı. Artık daha iyi hissediyor. Doğru değil mi Colin?”

Alesandra konuşmaya Colin’i dâhil ederken dikkati tamamen Sör Richards’ın üzerindeydi. Colin onun dikkat eksikliğine aldırmadı. Tamamen aldığı keyfi saklamaya çalışmakla meşguldü. Sör Richards kızarıyordu. Colin buna inanamadı. Dik başlı, katı yürekli gizli operasyonlar amiri, okullu bir çocuk gibi kızarıyordu.

Alesandra adamı büyülüyordu. Colin, onun kendi etkisinden habersiz olduğunu mu yoksa bunu kasten mi yaptığını merak ediyordu. Prenses’in gülümseyişi masum bir şekilde tatlı, bakışları dolaysız, sabit ve sanki kirpiklerini kırptırmaya başlayacakmış gibiydi. Ondan sonra Colin baştan çıkarmanın o kadar da masumca olmadığını anladı.

“Konuştuğumuz diğer meseleyi gözden geçirme fırsatınız oldu mu?” diye sordu Alesandra. “Böyle önemli bir adamdan bir şeyler istemenin benim cüretkârlığım olduğunun farkındayım Sör Richards ve birini Gretna Green’e gönderme teklifiniz için ne kadar minnettar olduğumu da bilmenizi istiyorum.”

“O görevle çoktan ilgilendim,” diye karşılık verdi Amir. “Adamım Simpson daha bu akşam döndü. Haklıydınız Prenses. Robert Elliott ya da rakibi David Laing’de bir kayıt yok.”

“Biliyordum,” diye haykırdı Alesandra. Dua ediyormuş gibi ellerini birleştirdi ve dönüp Colin’e kaşlarını çatı. “Sana öyle söylemedim mi?”

Coşkusu Colin’i güldürdü. “Neyi söylemedin mi?”

“Leydi Victoria’nın evlenmek için kaçmadığını. Amir az önce şüphelerimi haklı çıkardı.”

“Bakın Prenses, onun orada evlenmiş olması -uzak da olsa- ihtimal dâhilinde. Hem Elliott hem de Laing kesin kayıt tutarlar, böylece gerçekleştirdikleri düğün sayısıyla böbürlenebilirler. Bu bir rekabet, anlıyorsunuz ya. Ama Gretna Green’de bir çifti evlendirebilen yalnızca onlar değil. Daha az tanınmış beyler kayıtlarla uğraşmaz. Sertifi-kayı doldurur ve kocaya teslim ederler. Yani görüyorsunuz canım, o yine de kaçmış olabilir.”

“Kaçmadı.”

Alesandra bu konuda ısrarcıydı. Colin başını iki yana salladı. “Uyuyan devi uyandırıyor Richards. Ona bu meselenin peşini bırakmasını söyledim ama beni dinlemiyor.”

Alesandra ona kaşlarını çatı. “Hiçbir şeyi uyandırmıyorum.”

“Evet, uyandırıyor sun,” diye cevap verdi Colin. “Sürekli sorularıyla onlara sıkıntı verirsen, Victoria’nın ailesinin kalbinin daha da kırılmasına neden olacaksın.”

Onun bu eleştirisi acı verdi. Genç kadın başını eğdi. “Eğer birini kasten inciteceğime inanıyorsan benim hakkımda çok kötü bir kanaatin olmalı.”

“Ona bu kadar sert davranmana gerek yok evlat.”

Colin çileden çıktı. “Sert davranmıyordum, sadece dü-rüst davranıyordum.”

Sör Richards başını iki yana sallayınca Alesandra ona gülümsedi. Kendi tarafında olmasına sevinmişti.

“Sadece kaygılanmamın nedenlerini dinleseydi Sör Richards, endişelerimi burun sokma olarak değerlendirmek için bu kadar aceleci davranmazdı.”

Amir, Colin’e bir bakış attı. “Onun nedenlerini dinlemedin mi? Sağlam bir kanıt öne sürüyor Colin. Tüm gerçekleri bilmeden hüküm vermemelisin.”

“Teşekkür ederim Sör Richards,” diye homurdandı Colin.

Alesandra bu kaba adamı yok saymaya karar verdi. “Bu soruşturmada bir sonraki adımımız nedir?” diye sordu Amir’e.

Sör Richards’ın kafası karışmış gibiydi. “Soruşturma mı? Sorunu bu açıdan hiç düşünmemiştim...”

“Bana yardım edeceğinizi söylediniz,” diye hatırlattı Amir’e. “Bu kadar hızla caymamalısınız.”

Sör Richards yardım için Colin’e baktı. Colin sırtıttı.

“Bu vazgeçme meselesi değil,” dedi Sör Richards. “Sadece soruşturduğum şeyin ne olduğundan emin değilim. Arkadaşınızın biriyle birlikte kaçtığı anlaşılan bir gerçek ve meselenin peşini bırakmanızı önermekte Colin haklı.”

“Neden anlaşılan bir gerçek?”

“Victoria bir not bırakmış,” diye açıkladı Sör Richards.

Genç kadın başını iki yana salladı. “O notu herhangi biri yazmış olabilir.”

“Evet, ama...”

“Bana yardım edeceğinizi fazlasıyla ummuştum Sör Richards,” diye araya girdi Alesandra. Ses tonu perişandı. “Son umudum sizdiniz. Victoria tehlikede olabilir ve ona yardım edebilecek sadece siz ve ben varız. Eğer gerçeği bulup çıkarabilecek biri varsa, o da sizsiniz. Siz çok zeki ve mantıklısınız.”

Sör Richards horoz gibi şişindi. Colin başını iki yana sallamak durumunda kaldı. Tek bir iltifat adamı pelteye çevirmişti.

“Evliliğin bir kaydını bulursam tatmin olur musunuz?”

“Hiç bulamayacaksınız.”

“Ama eğer bulursam...”

“Meselenin peşini bırakacağım.”

Sör Richards başıyla onayladı. “Pekâlâ,” diyerek kabul etti. “Ailesinden başlayacağım. Yarın abisiyle konuşması için bir adam gönderirim. Öyle ya da böyle, neler olduğunu öğreneceğim.”

Alesandra’nın gülümsemesi ışık saçıyordu. “Çok teşekkür ederim,” diye fısıldadı. “Ama sizi uyarmam gerek. Victoria’nın abisine bir not gönderdim ve bir kez daha görüşmeyi reddetti. Anlıyorsunuz ya, Colin ona kaba davrandı ve o da açıkça onu affetmiyor.”

“Beni reddetmeyecek,” diye bildirdi Sör Richards sert bir baş onayıyla.

Colin saçma bir konu olarak değerlendirdiği bu şeyi yeteri kadar dinlemişti. İngiltere’nin Emniyet Bölümü Amirî’nin başka bir ailenin özel ilişkilerine burnunu sokacak kadar kendini düşürmesi fikrinden hoşlanmamıştı.

Konuyu değiştirmek üzereydi ki Sör Richards’ın bir sonraki yorumu dikkatini çekti. “Prenses Alesandra, bize sağladığınız işbirliğinden sonra bu hassas meseleyi incelemek sizin için yapabileceğim küçük bir şey. Rahat olun canım. Siz İngiltere’den ayrılmadan önce sizin için bazı cevaplar bulacağım.”

Colin öne eğildi. “Geri sar Richards,” diye talep etti, sesi sertti. “Alesandra tam olarak nasıl bir işbirliğinde bulundu?”

Amir bu soruya şaşırır mışsa benziyordu. "Sana açıklamadı..."

"Gerekli olduğunu düşünmedim," dedi Alesandra pat diye. Aceleyle ayağa kalktı. "Şimdi bana müsaade ederse-
niz siz iki beyefendiyi kendi iş meselelerinizi konuşmanız için yalnız bırakayım."

"Alesandra, otur."

Colin'in ses tonu onunla tartışmamasını söylüyordu. Alesandra hafifçe iç çekip dediğini yaptı. Ama Colin'e bakmayı reddetti ve bakışlarını kucağına yöneltti. Kararı hakkında konuşmaktansa kaçıp saklanmayı yeğlerdi fakat bu korkak ve sorumsuz bir davranış olurdu ve Colin neye karar verildiğini öğrenmeyi hak ediyordu.

Ağırbaşlılık ve edep, diye düşündü kendi kendine. Colin onun ne kadar üzgün olduğunu asla öğrenmeyecekti ve bunda biraz olsun zafer vardı, değil mi?

"Richards'ın senin işbirliğine neden bu kadar memnun olduğunu açıkla bana."

"Babamın vatanına dönmeye karar verdim," diye açıkladı Alesandra hafif bir fısıltıyla. "General'le evleneceğim. Baban onay verdi."

Colin uzun süre hiçbir şey söylemedi. Gözlerini Alesandra'ya dikti. O da gözlerini kucağına dikti. "Bunların hepsine ben hastayken mi karar verildi?"

"Evet."

"Bana bak," diye emretti Colin.

Alesandra gözyaşlarına boğulmaya çok yakındı. Derin bir nefes aldı ve nihayet dönüp ona baktı.

Colin onun üzgün olduğunu biliyordu. Alesandra ellerini kucağında büküyor ve ağlamamaya çalışıyordu.

"Baskı altında değildi," diye lafa karıştı Sör Richards.

“Öyle bir altındaydı ki.”

“Bu benim kararımdı,” diye ısrar etti Prens.

Colin başını iki yana salladı. “Richards, hiçbir şeye karar verilmedi. Anlaşıldı mı? Alesandra hâlâ geçen haftaki hadiseye tepki veriyor. Koruması yaralandı, o da kendini sorumlu tutuyor.”

“Ben sorumluyum,” diye haykırdı Alesandra.

“Hayır,” diye karşı çıktı Colin, sesi vurguluydu. “Korkmuşsun.”

“Nedenlerimin ne olduğu önemli mi?”

“Kahretsin! Evet, önemli,” dedi Colin tersçe. Dikkatini tekrar Amir’e çevirdi. “Alesandra geçen hafta bana verdiği sözü unutmuş belli ki.”

“Colin...”

“Sessiz ol.”

Alesandra’nın gözleri inanamama ifadesiyle kocaman açıldı. “Sessiz ol mu? Burada tartışılan benim geleceğim, senin değil.”

“Ben senin vasım,” diye karşılık verdi Colin. “Senin geleceğine ben karar veririm. Bu gerçeği unutmuşa benziyorsun.”

Colin’in kaş çatışı, bir ejderhanın burnundan çıkan alevler kadar sıcaktı. Alesandra onunla tartışmamaya karar verdi. Colin hiç mantıklı davranmıyordu ve eğer ona bakmayı kesmezse, Alesandra kesinlikle ayağa kalkıp odayı terk edecekti.

Colin dikkatini tekrar Amir’e çevirdi. “Alesandra’yla ben geçen hafta bu sorunu konuştuk,” diye açıkladı. “Onun General’le evlenmemesi gerektiğine karar verdik. Ekonomideki iş arkadaşlarına anlaşmanın iptal olduğunu söyleyebilirsin.”

Colin o kadar öfkeliydi ki, sözlerine devam ederken Amir'in başını sallayarak ona katıldığının pek farkında değildi. "Onunla evlenmeyecek. General kulağa gerçekten kibar bir adammış gibi geliyor, değil mi? Gelinini onun adına kaçırmayı için bir katil çetesi göndermiş. Lanet olası bir kur yapma biçimi, ne dersin? Onun İngiltere'ye gelmesini nasıl da isterdim! O piç kurusuyla birkaç dakika geçirmek hoşuma giderdi."

Alesandra, Colin'in öfkesinin neden böyle giderek alevlendiğini anlamadı. Onu hiç bu kadar kızgın görmemişti. Korkamayacak kadar afallamıştı. Onu sakinleştirmek için ne söyleyeceğini ya da ne yapacağını bilemiyordu.

"Vazgeçmeyecek Colin," diye fısıldadı, sesindeki titremeyle irkilerek. "Başkalarını gönderecek."

"Bu benim sorunum, senin değil."

"Öyle mi?"

Alesandra'nın gözlerinde gördüğü korku, Colin'in öfkesinin bir kısmını götürdü. Onun kendisinden korkmasını istemiyordu. Ona cevap verirken sesini kasten yumuşattı. "Öyle."

Uzun bir an boyunca birbirlerine baktılar. Colin'in ifadesindeki şefkat, Alesandra'nın rahatlayarak ağlamak istemesine neden oldu. Colin onun İngiltere'den ayrılmasına izin vermeyecekti.

Gözlerindeki yaşları görmesin diye bakışlarını ondan çekmek için kendini zorladı. Kucığına bakıp duygularını kontrol etmek için derin bir nefes aldı. "Asil davranmaya çalışıyordum. Başka kimsenin incinmesini istemiyorum ve Sör Richards ticaret anlaşmalarıyla ilgili iyi bir fırsat olduğunu söyledi..."

"İş arkadaşlarım, General'in işbirliği yapacağına ina-

nyorlar,” diye araya girdi Sör Richards. “Ben şahsen bu saçmalığa katılmıyorum. Ben de Colin’le aynı fikirdeyim,” diye ekledi başıyla onaylayarak. “General güvenilecek bir adam değil. Yani görüyorsunuz ya canım, asil davranmana gerek yok.”

“Peki ya Colin incinirse?” diye sordu Alesandra dayanamayıp.

Hem Sör Richards hem de Colin bu soruyla kalakaldı. Alesandra’nın ifadesine korku tekrar yerleşmişti. Colin koltuğunda geriye yaslanıp gözlerini ona dikti. Bu kadın kendi güvenliği için korkmuyordu, hayır, onun için endişeleniyordu. Colin muhtemelen ona kızmalıydı. Kendi başının çaresine bakabilirdi ve Alesandra’nın onun için endişelendiğini bilmek biraz aşağılayıcı bir durumdu.

Bir de lanet derecede pohpohlayıcı.

Sör Richards tek kaşını kaldırıp Colin’e baktı, genç kadına cevap vermesini bekliyordu.

“Başımın çaresine bakabilirim,” dedi Colin. “Endişelenmeni istemiyorum, anladın mı?”

“Evet Colin.”

Anında onaylaması Colin’i memnun etti. “Şimdi bizi yalnız bırak Alesandra. Richards’la benim tartışacak başka meselelerimiz var.”

Alesandra büyük bir aceleyle odadan çıktı. Amir’e hoşça kalın bile demedi. Davranışı hanımlara yakışmayacak türdendi ama umurunda değildi. O kadar şiddetle titriyordu ki, kapıyı bile çıkarken güclükle kapattı.

Rahatlama dizlerinin bağını çözmüştü. Duvara yaslanıp çöktü ve gözlerini kapadı. Yanağından aşağı gözyaşı süzül-
dü. Kendini sakinleştirme çabasıyla derin bir nefes aldı.

Ne de olsa asil davranıp o korkunç adamla evlenmek

zorunda kalmayacaktı. Colin bu kararı onun ellerinden almıştı ve Alesandra o kadar minnettardı ki onun kızgın olmasına aldırmadı bile. Adlandıramadığı bir sebepten ötürü, Colin vasi olma görevini epey ciddiye alıyordu. Bir koruyucu gibi davranıyordu ve Alesandra birinin kendi tarafında olmasına o kadar memnundu ki dua ederek bu duruma şükretti.

“Prenses Alesandra, iyi misiniz?”

Prenses sıçrayarak ayağa kalktı. Ardından kahkahalara boğuldu. Flannaghan ve daha önce hiç karşılaşmadığı bir adam birkaç metre ötesinde duruyorlardı. Yaklaştıklarını duymamıştı bile.

Kızardığını hissetti. Baş uşağın arkasında duran yabancı ona gülümsüyordu. Alesandra, adamın muhtemelen onun aklını kaçırdığını düşündüğüne karar verdi. Duvar-
dan uzaklaştı, kendini zorlayarak gülmeyi kesti, “Oldukça iyiyim,” dedi.

“Ne yapıyordunuz?”

“Düşünüyordum,” diye karşılık verdi. *Ve dua ediyordum,* diye sessizce ekledi.

Flannaghan onun bu sözle ne demek istediğini bilmiyordu. Kafası karışmış bir ifadeyle ona bakmaya devam etti. Genç kadın misafirlerine döndü. “İyi akşamlar bayım.”

Baş uşak nihayet görgü kurallarını hatırlamıştı. “Prenses Alesandra, size Oakmount Kontu Morgan Atkins’i takdim edebilir miyim?”

Alesandra gülümseyerek onu selamladı. “Sizinle tanışmak bir zevk.”

Adam öne çıkıp elini tuttu. “O zevk bana ait Prenses. Sizinle tanışmak için sabırsızlanıyordum.”

“Öyle mi?”

Alesandra'nın gözlerindeki şaşkınlık karşısında adam gülümsedi. "Evet, öyle," diye onu temin etti. "Tüm Londra sizden bahsediyor ama sanırım bunu fark etmişsinizdir."

Alesandra başını iki yana salladı. "Hayır, fark etmemiştim," diye itiraf etti.

"Veliht Prens sizden övgüyle bahsediyor," diye açıkladı Morgan. "Kaşlarınızı çatmamalısınız Prenses. Hakkınızda sadece muhteşem şeyler duydum."

"Nasıl muhteşem şeyler?" diye sorma cüretini gösterdi Flannaghan.

Morgan baş uşağa cevap verirken bakışlarını Alesandra'dan çekmedi. "Onun çok güzel olduğunu duydum ve artık bu hikâyenin gerçek olduğunu biliyorum. O çok güzel - mükemmel, aslında."

Bu övgü karşısında Alesandra utandı. Elini onunkinden kurtarmaya çalıştı ama adam bırakmadı.

"Enfes bir şekilde kızarıyorsunuz Prenses," dedi. Adam daha da yaklaşınca mum ışığında Alesandra onun koyu kahverengi saçlarındaki hoş gri saç tellerini görebildi. Kahverengi-siyah gözleri gülümsemesiyle parlıyordu. Morgan, Flannaghan'dan pek fazla uzun değildi ama baş uşağı bastırmış gibi görünüyordu. Etrafını saran güç dolu auranın, muhtemelen sosyetedeki önemli yerinden kaynaklandığını düşündü. Unvanı ona mağrur ve kendinden emin olma izni kazandırıyordu.

Adam büyüleyiciydi ve bunun farkındaydı. Alesandra'yı yakından inceleyerek rahatsız ettiğini biliyordu.

"İngiltere'de kalmaktan keyif alıyor musunuz?" diye sordu.

"Evet, teşekkür ederim."

Morgan tam da Alesandra'ya ertesi gün öğleden sonra onu ziyaret etmek için kendisine izin verip veremeyeceğini sorarken Colin kapıyı açtı. Alesandra'nın kızarıklığını anında fark etti. Morgan'ın onun elini tuttuğunu gördü.

Kendine engel olamadan tepki verdi. Uzayıp Alesandra'nın kolunu kavradı ve onu kendi yanına çekti. Alesandra'nın fena halde sahiplenici bulduğu bir tavırla kolunu onun omuzlarına attı ve misafirlerine kaşlarını çatı.

"Alesandra yarın meşgul olacak," diye bildirdi. "İçeri gir Morgan. Amir seninle konuşmak için bekliyor."

Morgan, Colin'in sesindeki öfkeyi fark etmişe benzermiyordu ya da bunu yok saymayı tercih etmişti. Başını salladıktan sonra dikkatini tekrar genç kadına çevirdi.

"Müsaadenizle Prenses, kuzeninizi sizi ziyaret etmeme izin vermesi için ikna etme çabalarımıza devam edeceğim."

Alesandra başıyla onaylar onaylamaz, adam ona baş selamı verip çalışma odasına girdi.

"Beni sıkmayı kes kuzen," diye fısıldadı Alesandra.

Colin onun sesindeki kahkaha izini duydu ve başını eğip ona baktı. "Bu lanet olası fikre nereden kapılmış? Ona senin kuzenin olduğumu mu söyledin?"

"Hayır, elbette söylemedim," diye yanıtladı Alesandra. "Beni artık bırakacak mısın? Odama gidip kartımı getirmeliyim."

Colin onu bırakmadı. "Alesandra, neden bu kadar lanet derecede mutlusun?"

"Mutluyum çünkü General'le evlenmek zorunda kalmayacağım gibi görünüyor," dedi. Kıvrınarak Colin'in tutuşundan kurtuldu ve koridordan aşağı hızla ilerlemeye başladı. "Ve," diye seslendi omzunun üstünden, "listeme ekleyeceğim yeni bir isim var."

O koridorda koşarken Morgan çalışma odasından çıkıp onu izledi -kayıtsız gülümsemesi yüzündeydi- ta ki Colin ona çalışma odasına dönmesini sertçe hatırlatana dek.

Evli kadınların hepsi mutsuz yaratıklardı. Bu sürtüklerin hepsi kocaları tarafından ihmal edildiklerini hissederlerdi. Sızlanırlar, yakınırırlar ve hiçbir şey onları memnun etmezdi. Ah, o izlemişti, gözlemlemişti. Kocalar da genelde eşlerini yok sayarlardı ama o, onları yüzüstü bırakmazdı. İlgi ve dikkatin metreslere ayrıldığını, eşlerinse sadece varis üretmek için kullanılan asalaklar olduğunu herkes bilirdi. Bir eze katlanmak zorunda kalan bir erkek, kadın onun çocuğunu taşıyana dek gereken sıklıkla onunla çiftleşir, sonra da onu unutturdu.

O, evli kadınları bilerek görmezden geliyordu, çünkü avın çok bir şeye değmeyeceğine inanıyordu. Kaçmayacak bir köpeği kovalamaktan elde edilecek bir tatmin yoktu. Yine de bir tanesi ilgisini çekti. Çok perişan görünüyordu. Onu bir saattir izliyordu. Kadın kocasının koluna tutunmuştu ve onun ilgisini çekmek için sürekli bir şeyler söylemeyi ya da yapmayı deniyordu. Boşa harcanan bir çabaydı. Sevgili kocası, tamamen kulüpten arkadaşlarıyla konuşmakla meşguldü. Güzel, küçük karısıyla hiç ilgilenmiyordu.

Zavallı küçük hatun... Onu izleyen herkes, kocasını sevdiğini açıkça görebilirdi. Acınası bir şekilde mutsuzdu. O bunu değiştirmek üzereydi. O sırada gülümsedi, kararını vermişti. Av yine başlamıştı. Yakında, çok yakında, yeni evcil hayvanını sefaletinden kurtaracaktı.

Altıncı Bölüm

Colin saatlerce Sör Richards ve Morgan'la toplantıda kaldı. Alesandra akşam yemeğini yemek odasında tek başına yedi. Uyanık durmayı başarabildiği kadar alt katta kaldı, Colin'in ona katılmasını umuyordu. Geleceğine bu kadar çok ilgi gösterdiği için ona teşekkür etmek ve Oakmount Kontu hakkında birkaç soru sormak istiyordu.

Gece yarısına doğru pes edip yatmaya gitti. On beş dakika sonra Valena kapısını çaldı.

"Yarın sabah dışarı çıkmak üzere hazır olmanız isteniyor Prenses. Saat onda çıkmaya hazır olmanız gerek."

Alesandra yatağına girip örtüleri üstüne çekti. "Colin nereye gittiğimizi açıkladı mı?"

Özel hizmetçi başıyla onayladı. "Sör Richards'ın evine," diye cevapladı. "Bowers Caddesi'nde, numara on iki."

Alesandra gülümsedi. "Sana adresi mi verdi?"

"Evet Prenses. Bana verdiği talimatlar oldukça eksiksiz. Bekletilmek istemediğini size iletmemi istedi," dedi kaşlarını çatarak. "Söylememi istediği bir şey daha vardı... ah, evet, şimdi hatırladım. Williamshire Dükü ve Düşesi'yle öğleden sonra ayarlanan toplantı iptal edilmiş."

"Colin sana neden iptal edildiğini söyledi mi?"

“Hayır Prenses, söylemedi.”

Valena abartılı bir şekilde esnedi ve anında hanımından özür diledi. “Bu gece çok yorgunum,” diye fısıldadı.

“Elbette yorgunsun,” dedi Alesandra. “Epey geç oldu ve tüm günü çalışarak geçirdin Valena. Şimdi git yat. İyi uykular,” diye seslendi, hizmetçi aceleyle eşikten çıkarken.

Birkaç dakika sonra Alesandra uykuya daldı. Colin’e bakmakla geçen uzun hafta onu o kadar yormuştu ki bütün gece uyudu. Ertesi sabah sekizi biraz geçte uyandı ve hazırlanmak için acele etti. Soluk pembe yürüyüş elbisesini giydi. Colin, kıyafetin ciddi ve münasip kare kesimli yakasını onayladı.

Alesandra, kararlaştırılan gitme saatinden yirmi dakika önce aşağıdaydı. Colin saat onu birkaç dakika geçene dek ona katılmadı. Genç kadın onun merdivenlerden indiğini görür görmez seslendi. “Çoktan geç kaldık Colin. Acele et.”

“Planlarda bir değişiklik oldu Alesandra,” diye açıkladı Colin. Yanından geçip yemek odasına giderken ona göz kırptı.

Alesandra peşinden gitti. “Planlarda ne değişti?”

“Toplantı iptal oldu.”

“Sör Richards’la olan toplantı mı, öğleden sonraki toplantı mı? Valena dedi ki...”

Colin sandalyeyi çekip ona yemek masasına oturmasını işaret etti. “İki plan da iptal oldu,” dedi.

“Sıcak çikolata mı, çay mı alırsınız Prenses?” diye seslendi Flannaghan eşikten.

“Çay, teşekkür ederim. Colin, toplantının iptal olduğunu nasıl öğrendin? Girişte bekliyordum ve kapıya hiç ulak gelmedi.”

Colin ona cevap vermedi. Oturdu, gazeteyi açtı ve okumaya başladı. Flannaghan bisküvi dolu bir sepetle onun yanında belirdi ve Colin'in önüne yerleştirdi.

Alesandra hem rahatsız olmuş hem de kafası karışmıştı. "Sör Richards tam olarak neden bir toplantı istedi? Dün akşam onunla ikimiz de konuştuk."

"Kahvaltını et Alesandra."

"Açıklamayacaksın, değil mi?"

"Hayır."

"Colin, sabah ilk iş olarak kaba davranmak terbiyesizliktir."

Colin gazeteyi indirip ona sırtıttı. Alesandra sözlerinin ne kadar aptalca olduğunu fark etti. "Demek istediğim, kaba davranmak her zaman terbiyesizliktir."

Colin gazetesinin arkasında tekrar kayboldu. Alesandra parmak uçlarını masaya vurmaya başladı. Raymond o sırada yemek odasına girdi. Genç kadın ona hemen yanını işaret etti. "Bir ulak mı..."

Colin onun sözünü kesti. "Alesandra, sen benim sözü mü mü çiğniyorsun?"

"Hayır," diye yanıtladı. "Sadece anlamaya çalışıyorum. Şu gazetenin arkasına saklanmayı kesecek misin?"

"Sabahları hep böyle kötü bir ruh halinde mi olursun?"

Alesandra bu adamla makul bir sohbet yürütme çabasından vazgeçti. Yarım bisküvi yedikten sonra masadan kalkmak için iznini istedi. Onun yanından geçerken Raymond genç kadına anlayışlı bir bakış attı.

Alesandra üst kata çıktı ve sabahın geri kalanında yazışmaları üstüne çalıştı. Başrahibe'ye uzun bir mektup yazarak İngiltere'ye olan yolculuğuyla ilgili her şeyi anlattı. Vasisinden ve onun ailesinden bahsetti, sonunda Colin'le nasıl yaşamaya başladığını açıklayarak tam üç sayfa harcadı.

Zarfı kapatmak için mühürlerken Stefan kapıyı çaldı. "Aşağıya inmeniz isteniyor Prenses Alesandra."

"Misafirimiz mi var Stefan?"

Koruma başını iki yana salladı. "Dışarı çıkıyoruz. Pelerininize ihtiyacınız olacak. Bugün rüzgâr var."

"Nereye gidiyoruz?"

"Bir toplantıya Prenses."

"Bir var, bir yok, sonra yine var," diye belirtti Alesandra.

"Affedersiniz Prenses?"

Alesandra hokkanın kapağını kapatıp masada doğrulduktan sonra ayağa kalktı. "Sadece kendi kendime söyleniyordum," diye itiraf etti gülümseyerek. "Bu toplantı, Colin'in babasıyla mı, Sör Richards'la mı?"

"Emin değilim," diye itiraf etti Stefan. "Ama Colin girişte bekliyor ve gitmek için sabırsız görünüyor."

Alesandra, hemen aşağıda olacağını söyledi. Stefan ona baş selamı verip odadan çıkınca genç kadın aceleyle saçlarını taradı ve pelerinini almak için gardırobuna gitti. Listesini hatırladığında eşikten çıkmak üzereydi. Eğer Williamshire Dükü'nün konağına gidiyorlarsa, kartına kesinlikle ihtiyacı olacağına karar verdi, bu şekilde vasisi ve onun karısıyla beraber isimleri inceleyebilirlerdi. Hızla masaya gidip listeyi aldı ve pelerininin cebine koydu.

Colin girişte bekliyordu. Genç kadın pelerinini koluna almak için sahanlıkta durdu.

"Colin? Babanı mı yoksa Sör Richards'ı mı görmeye gidiyoruz?"

Colin cevap vermedi. Alesandra aceleyle merdivenlerden indi ve sorusunu tekrarladı.

"Sör Richards'ı görmeye gidiyoruz," diye açıkladı Colin.

“Neden bizi bu kadar kısa sürede tekrar görmek istiyor? Daha dün akşam buradaydı,” diye hatırlattı Alesandra ona.
“Kendince nedenleri var.”

Valena, Stefan ve Raymond’la salonun eşiğinin yanında duruyordu. Pelerinini giymesine yardımcı olmak için hızla hanımının yanına geldi.

Colin onun görevini üstlendi. Pelerini Alesandra’nın omuzlarına koyup elini tuttuktan sonra onu da peşinde sürükleyerek dışarı çıktı. Alesandra onun uzun adımlarına yetişebilmek için koşmak zorunda kalmıştı.

Raymond ve Stefan peşlerinden geliyordu. İki koruma, arabacıyla oturmak üzere oradaki raf şeklindeki oturağa tırmandılar. Colin ve Alesandra arabanın içinde karşılıklı oturdular.

Genç adam kapıları kilitledikten sonra minderlere yaslanıp ona gülümsedi.

“Neden kaşlarını çatıyorsun?” diye sordu.

“Neden böyle tuhaf davranıyorsun?”

“Sürprizlerden hoşlanmam.”

“Gördün mü? Bu tuhaf bir cevap.”

Colin uzun bacaklarını uzattı. Prenses ona daha çok alan sağlamak için eteklerini düzelterek köşeye çekildi.

“Sör Richards’ın bizimle ne hakkında konuşmak istediğini biliyor musun?” diye sordu.

“Onu görmeye gitmiyoruz,” diye açıkladı Colin.

“Ama sen dedin ki...”

“Yalan söyledim.”

Alesandra’nın nefesi kesilince Colin gülümsedi. “Bana yalan mı söyledin?”

İnanamıyor gibiydi. Colin ağır ağır başını salladı. “Evet, sana yalan söyledim.”

“Neden?”

Kadının öfkesi Colin’in kahkaha atmak istemesine neden oldu. Prenses kızdığında çok keyifli bir şey oluyordu. Ve Tanrım, şu an kesinlikle kızgındı. Yanakları kızarmıştı ve *omuzları daha da gerilirse*, diye düşündü genç adam, omurgası kopabilirdi.

“Daha sonra açıklarım,” dedi ona. “Kaşlarını çatmayı kes yumurcak. Kötü hissetmeyecek kadar güzel bir gün.”

Alesandra nihayet onun ne kadar neşeli olduğunu fark etti. “Neden bu kadar mutlusun?”

Colin cevap niyetine omzunu silkti. Prenses hafifçe iç çekti. Bu adamın bilerek onun aklını karıştırmaya çalıştığına karar verdi. “Tam olarak nereye gidiyoruz Colin?”

“Aileyle bir toplantı yapıp ne yapacağımıza karar vereceğiz...”

Alesandra açıklamayı onun yerine tamamladı. “Benimle ne yapacağınıza mı?”

Colin başıyla onayladı. Alesandra bakışlarını kucağına indirdi ama genç adam onun ifadesini görmüştü. Kırgın görünüyordu. Colin onun duygularının incindiğini biliyor ama bu tepkiye sebep olacak ne söylediğini bilmiyordu.

Konuştuğunda sesi aksiydi. “Şimdi mesele ne?”

“Mesele yok.”

“Bana yalan söyleme.”

“Sen bana yalan söyledin.”

“Sana daha sonra açıklayacağımı söyledim,” diye karşı çıktı Colin. Kızgınlığını sesinden uzak tutmaya çalışarak, “Şimdi neden ağlamak üzereymiş gibi görüldüğünü açıkla,” diye ekledi.

“Daha sonra açıklarım.”

Colin öne eğildi. Çenesini kavrayıp onu kendine bakmaya zorladı. "Benim sözlerimi bana karşı kullanma," diye emretti.

Alesandra onun elini itti. "Pekâlâ," dedi. "Neden bu kadar mutlu olduğunu fark edince biraz üzüldüm."

"Mantıklı konuş, kahretsin."

Araba, Williamshire Dükü'nün konağının önünde durdu. Colin kapının kilidini açtı ama bakışlarını ondan çekmedi. "Ee?" diye üsteledi.

Alesandra omuzlarındaki pelerini düzeltti. "Bana kusura suzca mantıklı geldi," dedi bir baş onayıyla.

Raymond kapıyı açıp ona yardım etmek için elini uzattı. Genç kadın hemen dışarı çıktı, sonra dönüp Colin'e kaşlarını çattı. "Mutlusun çünkü sonunda benden kurtuluyorsun."

Colin onunla tartışmak üzere ağzını açtı ama Alesandra onu susturmak için elini kaldırdı. "Endişelenmene gerek yok bayım. Üzüntümü atlattım. Artık içeri girelim mi?"

Olgun davranmaya çalışıyordu. Colin ona izin vermedi. Kahkaha atmaya başladı. Genç kadın dönüp hızla merdivenlerden çıktı. Raymond ve Stefan her iki yanında durdular.

"Hâlâ üzgün görünüyorsun yumurcak."

Kapı baş uşak tarafından açıldığında Alesandra tam da bu kaba yorum hakkında ne düşündüğünü Colin'e söylemek üzere dönmüştü. "Eğer bana bir kez daha yumurcak dersen, yemin ederim çok onursuzca bir şey yapacağım. Ben üzgün değilim," dedi, bu yalanı ele veren bir sesle. "Sadece seninle arkadaş olmaya başladığımızı düşünmüştüm. Evet, düşündüm. Sen benim için bir kuzen gibi olmaya başlamıştın ve ben..."

Colin onun yüzüyle arasında birkaç santim kalana dek eğildi. "Ben senin kuzenin değilim," dedi tersçe.

Colin'in abisi Caine, baş uşağın görevini üstlenip kapı eşiğinde duruyordu ve birinin onu fark etmesini bekledi. Prenses Alesandra'nın sadece arkasını görebiliyordu. Onun minyon ve oldukça cesur bir kadın olduğunu düşündü. Colin üzerine doğru dağ gibi yükseliyor, ona en esash bakışını atıyordu ama kadın korkup kaçmıyordu. Azıcık bile gözü korkmuşa benzemiyordu.

"Herkes bizim kuzen olduğumuza inanıyor," dedi genç kadın tersçe.

"Herkesin ne düşündüğüne zerre önem vermiyorum."

Alesandra derin bir nefes aldı. "Bu sohbet saçmalık. Eğer benimle akraba olmak istemiyorsan, iyi öyle olsun."

"Ben seninle akraba değilim."

"Bağırmak zorunda değilsin Colin."

"Beni delirtiyorsun Alesandra."

"İyi günler."

Caine selamlamasını epey yüksek sesle bağırarak söylediği için duyulmuştu. Alesandra araya girilmesiyle öyle şiddetle irkildi ki Colin'e tutundu.

Hızla toparlandı. Kendini Colin'in kollarından geri çekip arkasını döndü. Durgun ve olgun bir ifade takınmaya çalıştı. Kapı eşiğinde duran inanılmaz derecede yakışıklı adam, Colin'in abisi olmalıydı. Gülümsemeleri neredeyse tıpatıp aynıydı. Ama Caine'in saçları biraz daha açık tondaydı ve gözleri tamamen farklı renkti. Griydiler ve genç kadının görüşüne göre Colin'in eladan-çok-yeşil gözleri kadar çekici olmanın yakınından bile geçmiyorlardı.

Alesandra reverans yapmayı denedi ama Colin ona izin vermedi. Kolunu yakalayıp onu kapıdan içeri soktu.

Prenses onu bırakması için adamı çimdikledi. Colin onun pelerinini almayı deneyince bir çekişme savaşı başladı. Genç kadın onun eline vurup durdu, pelerinin cebindeki kartını almak istiyordu.

Caine, kardeşinin arkasında duruyordu. Elleri arkasında kenetlenmişti ve umutsuzca gülmemeye çalışıyordu. Kardeşini uzun zamandır bu kadar dırdır ederken görmemişti.

Alesandra sonunda kartını çıkardı. "Artık pelerinimi alabilirsin, teşekkür ederim."

Colin gözlerini devirdi. Pelerini Caine'e doğru fırlattı. Abisi kıyafeti havada yakalarken Colin de Alesandra'nın elindeki kartı fark etti. "Tanrı aşkına, neden bu şeyi de yanında getirdin?"

"Ona ihtiyacım olacak," diye açıkladı genç kadın. "Bu listeye duyduğun tiksintiyi anlayamıyorum Colin. Düşmanlığın çok mantıksız."

İlgisini onun abisine. "Kardeşinizin kabalığını mazur görmelisiniz. Hastaydı."

Caine gülümsedi. Colin başını iki yana salladı. "Benim için mazeret bulmana gerek yok," diye belirtti. "Caine, bu senin Salgın diye bahsettiğin kadın. Alesandra, abimle tanış."

Alesandra yine reverans yapmaya çalıştı ve Colin yine mahvetti. Alesandra elbisesini tutmak için daha öne eğiliyordu ki Colin elini yakalayıp onu salona doğru çekiştirmeye başladı.

"Karin nerede Caine?" diye seslendi Colin omzunun üzerinden.

"Annemle beraber yukarıda," diye cevapladı abisi.

Alesandra kurtulmaya çalışarak Colin'in elini çekiştirdi.

“Neden beni bir koltuğa fırlatıp gitmiyorsun? Belli ki benden kurtulmak için acelen var.”

“Hangi koltuğu tercih edersin?”

Nihayet onu bıraktı. Alesandra bir adım geri çekildi ve anında Caine’e çarptı. Arkasını dönüp sakarlığı için ondan özür diledi ve babasının nerede olduğunu sordu. Onunla mümkün olan en kısa sürede gerçekten konuşmak istediğini söyledi.

Prenses çok ciddi ve endişeli görüldüğü için Caine gülümsemeye cüret etmedi. *Prenses Alesandra güzel bir şey*, diye düşündü kendi kendine. Gözleri mavinin parlak bir tonundaydı ve burnundaki çiller ona karısı Jade’i hatırlatıyordu. Genç kadının aslında çok güzel olduğunu fark etti.

“Jenkins üst kata çıktı, burada olduğunuzu babama haber veriyor Prenses Alesandra. Beklerken neden rahatınıza bakmıyorsunuz?”

Prenses bunun harika bir fikir olduğunu düşündü. Belli ki ailedeki tüm terbiyeyi Caine almıştı. Oldukça özenli ve kibardı. Kardeşinden sonra iyi bir değişiklik olmuştu.

Colin şöminenin yanında durmuş onu izliyordu. Genç kadın onu görmezden geldi. Vasisinin konağının dışına hiç dikkat etmemişti ama içi kadar gösterişli olduğunu hayal edebiliyordu. Salon, Colin’in evindekinin en az dört katıydı. Üç kanepe, fildişi renkteki mermer şöminenin etrafında yarım daire şeklinde dizilmişti. Williamshire Dükü’nün dünyanın her yerinden topladığı hazinelerle dolu sevimli bir odaydı. Bakışları odanın içinde dolaştı, sonra şömine rafının ortasında duran parlak bir nesneye takıldı. Zevkle nefesi kesildi. Babasının kalesinin altından bir kopyası, hiç de yanlış bir yerde durmuyordu. Çocukluğunun geçtiği evin taklidi, küçük bir brendi şişesinin boyutlarındaydı ve gerçek kalenin eksiksiz tüm detaylarına sahipti.

Alesandra'nın yüzündeki neşe dolu ifade, Colin'in nefesini kesti. "Alesandra?" diye sordu, bu tepkiye neyin neden olduğunu merak ederek.

Alesandra dönüp ona gülümsedi. Ardından aceleyle şömine rafına doğru yürüdü. Uzanıp altın kuleciklerden birine dokunurken eli titriyordu. "Bu benim evimin bir kopyası Colin. Oraya Stone Haven deniyor. Annem ve babamla orada yaşadım."

"Babanın annenle evlendiğinde krallığından vazgeçtiğini sanıyordum," diye belirtti Colin.

Genç kadın başıyla onayladı. "Evet, vazgeçti. Stone Haven'ı onunla evlenmeden önce satın almış. General de oraya dokunamaz. Kale Avusturya'da ve onun da orada yetki alanı olmayacak, tahtı ele geçirmeyi başarsa bile. Kale güvende olmaya devam edecek."

"Şimdi sahibi kim?" diye sordu Caine.

Alesandra ona cevap vermedi. Genç adam onun soruyu duymadığını sandı. Kale karşısında en az Colin'in görüldüğü kadar onun da merakı uyanmıştı. Evin taklidine bakarlarken iki kardeş, Alesandra'nın iki yanında durdular. "Detaylar oldukça etkileyici," diye belirtti Caine.

"Babam bunu, sizin babanıza hediye olarak verdi," diye açıkladı Alesandra. "O birazcık üçkâğıt çevirmiş -iyi niyetle, elbette- babanızın taşra evinde kalırken kaleyi aradım ama bulamadım. Kaybolduğunu sandım. Böyle şerefli bir yerde olması beni memnun etti."

Colin ona, işin içine üçkâğıt karışmış derken neyi kastettiğini sormak üzereydi ki, araya girildi.

"Elbette şerefli bir yere sahip," diye seslendi Williams-hire Dükü eşikten. "Baban benim arkadaşımı Alesandra."

Genç kadın vasisinin sesine doğru döndü ve onu gü-

lümseyerek selamladı. Williamshire Dükü yer yer grileşmiş saçları ve koyu gri gözleriyle seçkin görünümlü bir adamdı. Oğulları onun iyi görünüşünü ve elbette boyunu almışlardı.

“İyi günler baba,” dedi Colin.

Babası bu selamlamaya karşılık verdikten sonra salonun içine yürüdü. Odanın ortasında durup Alesandra’ya kollarını açtı.

Alesandra tereddüt etmedi. Ona doğru koşup kendini onun kollarına attı. Dük onu sıkıca sarıp başının tepesine öpücük kondurdu.

Colin ve Caine inanamayarak birbirlerine baktılar. Babalarının vesayeti altındaki kıza bulunduğu sevgi gösterisi karşısında afallamışlardı. Yaşlı adam genelde çok çekingen biriydi ama Alesandra’ya, sanki uzun zaman önce kaybettiği kızı gibi davranıyordu.

“Colin sana iyi davranıyor mu?”

“Evet, Henry Amca.”

“Henry Amca?” Colin ve Caine bu ismi aynı anda tekrar etmişlerdi.

Alesandra vasisinden uzaklaşarak dönüp Colin’e bir bakış attı. “Henry Amca benimle akraba olmayı sorun etmiyor.”

“Ama seninle akraba değil,” diye inatçı bir şekilde ona hatırlattı Colin.

Babası gülümsedi. “Bana amca demesini ben istedim,” diye açıkladı. “Alesandra artık ailenin bir parçası oğlum.”

Sonra Prenses’e döndü. “Otur da şu evlilik meselesini konuşalım.”

Alesandra onun dediğini yapmak için acele etti. Kartını yerde gördü ve hemen onu almaya gitti. Colin onun sır-

malı kanepenin ortasına yerleşmesini bekledi, sonra gidip yanına oturdu.

Kütlesi genç kadını köşeye ittirdi. Alesandra onun altında kalan eteklerini kurtarabilmek için sert uyluğunu dürterek uzaklaştırdı. “Müsait olan bir sürü koltuk var,” dedi fısıldayarak, böylece Williamshire Dükü oğlunu eleştirdiğini duymazdı. “Git başka yere otur kuzen.”

“Eğer bana bir kez daha kuzen dersen, yemin ederim seni boğazlarım,” diye tehdit etti Colin alçak bir homurtuyla. “Ve kıpırdanmayı kes.”

“Onu köşeye sıkıştırıyorsun oğlum. İleri kay.”

Colin kıpırdamadı. Babası kaşlarını çattı ve Alesandra’nın karşısındaki daha büyük kanepede Caine’in yanına oturdu.

“Siz ikiniz nasıl geçiniyorsunuz bakalım?” diye sordu babası.

“Colin tüm hafta hastaydı,” diye bildirdi Alesandra. “Bugün yanınıza mı taşıyorum Henry Amca?”

“Hayır.” Colin’in reddi aniydi -ve sert.

Babası oğluna kaş çattıktan sonra bakışlarını Alesandra’ya çevirdi. “Buraya taşınmak mı istiyordun?” diye sordu.

“Colin’in taşınmamı istediğini düşündüm,” diye yanıtladı Alesandra. İfadesinden kafa karışıklığı anlaşılıyordu. “Bana bakmak, istenmeyen bir yükümlülük gibiydi sanki. Bugün çok aksi davrandı. Sebebin heves olduğuna inanıyorum.”

Colin gözlerini devirdi. “Hadi asıl konuya dönelim,” diye mırıldandı.

Babası bu emri yok saydı. “Colin hevesli mi?” diye sordu Alesandra’ya.

“Evet amca,” diye yanıtladı genç kadın. Ellerini kucağında birleştirip ekledi. “Benden kurtulmak için hevesli. Bu yüzden kafamın karışmasını anlayabiliyorsun, değil mi? Birkaç dakika önce beni kanepeye fırlatıp buradan gitmeye hazırdı, şimdi de sana benim kendisiyle kalmam gerektiğini söylüyor.”

“Bu bir çelişki,” diye lafa karıştı Caine.

Colin öne eğildi. Dirseklerini dizlerine yaslayıp bakışlarını babasına dikti. “Tam da şimdi onu bir yerlere taşımanın iyi bir fikir olduğuna inanmıyorum. Opera Binası’nın dışında bir hadise gerçekleşti,” diye ekledi başını sallayarak.

Alesandra onun yan tarafını dürterek lafını kesti. Colin dönüp ona baktı.

“O konuya girmene gerek yok,” diye fısıldadı genç kadın. “Onu sadece endişelendireceksin.”

“Endişelenmesi gerekiyor,” dedi Colin. “Eğer sana göz kulak olma sorumluluğunu üstlenecekse, ne ile karşı karşıya olduğunu anlaması gerek.”

Colin onunla tartışması için ona zaman vermeden babasına döndü. Ne olduğunu hızla açıkladı, Sör Richards’la olan konuşmasından edindiği birkaç uygun detay ekledi ve Alesandra evlenene kadar bu tehditlerin geçmeyeceğine dair fikrini belirterek bitirdi.

“Ya da General taht mücadelesini kazanana veya kaybedene dek,” diye lafa karıştı Caine.

“Lanet olsun, bu bir yıl sürebilir,” diye tahminde bulundu Colin kaşlarını çatarak.

“Muhtemelen,” diyerek ona katıldı abisi. Babasına döndükten sonra, “Bence Colin haklı,” dedi. “Alesandra onunla kalmaya devam etmeli. O, bu meselelerde daha

tecrübeli ve böylesi seninle annem için daha tehlikesiz olur.”

“Saçmalık,” diye karşı çıktı babası. “Ailemi koruma konusunda bir-iki şey biliyorum. Yoluma çıkan herhangi bir tehlikeyi halledebilirim. Ama üzerine düşünmemiz gereken şey, şu dedikodu. Artık annenle kendimizi iyi hissettiğimiz için, Alesandra gelip bizimle yaşamalı. Bekâr bir erkekle bir kadının aynı evde yaşaması kabul edilemez.”

“Bu, geçen haftanın meselesiydi,” diye hatırlattı Caine, babasına.

“Hastalığımız sebebiyle,” diye karşılık verdi babası. “Elbette insanlar anlayacaktır.”

Colin kuşkulu görünüyordu. Babasının bu saf inancına ne söyleyeceğini bilmiyordu. Alesandra’nın taşınmasına karşı yürüttüğü tartışmada yardım etmesi için abisine döndü ve Caine’in de kuşkulu olduğunu fark etti.

“Sen hiç dedikodu duydun mu?” diye sordu babası Caine’e, şimdi bu endişeyle kaşlarını çatıyordu.

Caine başını iki yana salladı. Colin sabrını korumaya çalışıyordu. “Baba, burada önemli olan mesele dedikodu değil,” dedi. “Aileni atacağın tehlikeyle birkaç fısıltılı yorumu denk tutamazsın. Tabii ki insanlar konuşuyor. Alesandra’yla ben umursamıyoruz.”

“Kararımın üstüne tartışmana izin vermeyeceğim,” diye inatla ısrar etti babası. “Vesayetim altındaki birine göz kulak olamayacağıma inanarak beni aşağılıyorsun. Bunca yıl boyunca bir eş ve altı çocuğa hiç sorun çıkmadan baktım ben ve şimdi de durmayacağım.”

“Ama kimse annemi kaçırmak istemedi ya da...” diye söze başladı Caine.

“Yeter,” diye emretti babası. “Konu kapanmıştır.” Sesini

yumuşatarak ekledi. "Alesandra'nın mümkün olan en kısa sürede evlenmesi gerektiğini söylerken annen haklıydı. Bu, tüm saçmalığa bir son verirdi."

Colin, Caine'e baktı. "Şu lanet listesi var işte."

"O listeyi ona ben verdim oğlum."

Colin buna ne cevap vereceğini bilemedi.

"Ne listesi?" diye sordu Caine.

"Caine'e açıklamak zorunda mısınız?" diye fısıldadı Alesandra. Yanakları utançla pembeleşiyordu. "O zaten evli."

"Onun evli olduğunu biliyorum," diye karşılık verdi Colin sırtarak.

Caine, Alesandra'nın itirazını duymamış gibi yaptı. "Ne listesi?" diye sordu kardeşine tekrar.

"Adamlar," diye yanıtladı Colin. "O ve babam, evlenmeye uygun adamların listesini yapmışlar."

Caine bu açıklamaya dışarıdan hiç tepki göstermedi. Alesandra'nın ifadesinden, tartışmakta oldukları konunun onu rahatsız ettiğini söyleyebilirdi. Genç kadını biraz daha rahatlatmaya karar verdi. "Bu bana mantıklı geldi," dedi.

"Mantıklı mı? Bu barbarlık," dedi Colin ona.

Caine sırtışını bastıramadı.

"Komik değil," dedi Colin tersçe.

"Hayır," dedi Caine. "Komik değil."

"Bu çok ciddi bayım," diye lafa karıştı Alesandra başını sallayarak.

Caine biraz daha dik oturdu. "Yani, bu buluşmanın amacı listeden bir koca seçmek mi? Doğru anlamış mıyım?"

"Evet," diye yanıtladı Alesandra. "Geçen hafta adaylarla görüşmek istiyordum ama Colin hasta oldu ve ben de iyileşme sürecinde ona bakmakla meşguldüm."

“Ona baktın, öyle mi?” diye sordu Caine gülümseyerek.

Alesandra başıyla onayladı. “Gece gündüz,” dedi. “Bana ihtiyacı vardı.”

Colin çileden çıktı. “Sana ihtiyacım yoktu.”

Genç kadın onun aksi ses tonuna kızdı. Kanepede arkasına yaslandı. “Sen hiç değer bilmez bir adamsın,” diye fısıldadı.

Colin onun sözlerini yok saydı. Caine’c başını salladı. “Bu arada aklıma geldi,” dedi. “Yardımın için sana teşekkür etmek istiyorum. Bir yılı aşkın süredir muhasebe defterleri bu kadar düzenli olmamıştı.”

“Hangi muhasebe defterleri?”

“Gemicilik defterleri,” diye açıkladı Colin. “Yardıma minnettarım.”

Caine başını iki yana salladı. Alesandra dikkatini çekmek için Colin’i dürttü. “Elimizdeki meseleye dönemez miyiz? Bunun mümkün olan en kısa sürede ayarlanmasını istiyorum.”

“Muhasebe defterlerine dokunmadım,” dedi Caine kardeşine.

“O zaman kim...?”

Uzun bir süre için kimse tek kelime etmedi. Alesandra dikkatini elbisesinin katlarını düzeltmeye verdi. Colin yavaşça dönüp ona baktı.

“Defterlerim üzerinde çalışması için Dreyson ya da başka birini mi tuttun?”

“Elbette hayır. Defterlerin özeldir. Bir yabancıya onlara bakmasına izin vermem. Üstelik sen hastayken kimseyi kabul etmedik.”

“O zaman lanet olası işi kim yaptı?”

“Ben yaptım.”

Colin başını iki yana salladı. Alesandra yukarı aşağı salladı. “Benimle dalga geçme Alesandra. Bunun için uygun ruh halinde değilim.”

“Dalga geçmiyorum. İşi ben yaptım. Seyir defterlerini de düzenledim, dosyalayıp kaldırdım.”

“Sana kim yardım etti?”

Alesandra bu soruyla fazlasıyla aşağılandı. “Kimse bana yardım etmedi. Rakamlarla aram oldukça iyidir,” dedi. “Eğer bana inanmıyorsan, Başrahibe’ye yazma izni veriyorum sana. Ona ikinci bir seri defter hazırlamıştım, böylece bankacı ona... Ah Tanrım, muhtemelen bundan bahsetmemeliydim. Başrahibe buna günah demişti, ama ben öyle olduğuna inanmadım. Hırsızlık da değildi. Sadece borç alabilsin diye rakamları değiştirdim.”

Colin’in yüzünde afallamış bir ifade vardı. Alesandra itirafını onun utanç verici bulduğunu tahmin etti. Kendini açıklamaya çalışmaktan vazgeçip derin bir nefes aldı. “Senin muhasebe defterlerine gelince,” diye devam etti. “Sayıları geçirmek ve sütunları toplamak özel bir eğitim gerektirmiyor. Zor değildi, sadece sıkıcıydı.”

“Ya yüzdeler?” diye sordu Colin, hâlâ ona inandığından emin değildi.

Genç kadın omzunu silkti. “Yarım akıllı olan herhangi biri bile yüzdeleri halledebilir.”

Colin başını iki yana salladı. “Ama sen bir kadınsın...”

Colin, onun defter tutma eğitimini nerede aldığını hayal edemediğini ekleyecekti ama Alesandra sözünü bitirmesine izin vermedi.

“Bunun geleceğini biliyordum,” diye haykırdı. “Sırf kadın olduğum için modadan başka bir şeyi anlamamın

mümkün olmadığını düşünüyorsun, öyle değil mi? Pekâlâ bayım, şaşırmak üzeresin. Modaya zerre önem vermiyorum.”

Colin onun bu kadar kızdığını hiç görmemişti. Gözleri mavi alevlere dönmüştü. Colin neredeyse kadının boğazına sarılacaktı. Ama karar verdi, önce Prenses’i öpecekti.

Caine genç kadının imdadına yetişti. “Başrahibe borç parayı aldı mı Alesandra?”

“Evet, aldı,” diye cevapladı Alesandra, sesinde gurur çınlıyordu. “Başrahibe, bankacının defterlerin ikinci serisine baktığını bilmiyordu elbette, yoksa yeminleri onu bir itirafa zorlardı. Rahibeler çok sıkı kurallara uymak zorundalar. Çok geç olana dek fark etmedi. Parayı çoktan yeni şapele harcamıştı bile. Yani her şey epey yolunda gitti.”

Colin bir homurtu çıkardı. “Bahse girerim, gittiğini görmek onu üzümüştür,” dedi kuru bir sesle.

“Burada olmamızın asıl sebebine dönelim mi?” diye önerdi Caine. Ayağa kalkıp Alesandra’ya yürüdü. “Listene bir göz atabilir miyim lütfen?”

“Evet, elbette.”

Caine kartı alıp tekrar yerine döndü. “Henüz tam değil,” diye açıkladı Alesandra. “Listede şimdi on isim var ama eğer eklemek istediğin bir-iki kişi varsa, lütfen ekle.”

“Bence devam edip Gweneth olmadan başlamalıyız,” diye duyurdu vasisi. “Caine ilk ismi oku ve adamı tartışalım.”

Caine kâğıt parçasını açtı, içindekileri inceledi ve sonra kardeşine baktı.

“Başla oğlum,” diye ısrar etti babası.

“Listedeki ilk isim Colin,” diye bildirdi Caine, bakışları doğrudan kardeşine yönelmişti.

“Evet ama ben onun üstünü çizdim,” diye açıkladı Alesandra. “Adının üzerinden geçen çizgiyi görüyor musun? Lütfen üstünü çizmediğim isimlerden devam et.”

“Bekle,” dedi Caine. “Üstünün neden çizildiğini bilmek istiyorum Alesandra. Adını sen mi listeye koydun, yoksa babam mı Colin’i önerdi?”

“Adını ona ben verdim,” diye yanıtladı babası. “Biz listeye başladığımızda o henüz Colin’i tanımıyordu. Bunun sağlam bir eşleşme olacağına inanıyordum ama şimdi yürümeyeceğini görüyorum. Birbirlerine uygun değiller.”

Caine tam tersini düşünüyordu. Alesandra’yla Colin arasında uçuşan kıvılcımlar tutuşmak üzereydi ve ikisi de hayal kırıklıklarının arkasındaki gerçek sebebi umutsuzca kabul etmemeye çalışıyordu.

“Onların birbirine uygun olmadıkları sonucuna nereden vardın?” diye sordu Caine, babasına.

“Sadece şu ikisine birlikteyken bir bak oğlum. Herkes kolaylıkla görebilir. Alesandra korkunç bir şekilde rahatsız görünüyor, Colin de oturduğu andan beri kaşlarını çatmayı kesmedi. Anlaşamadıkları açık. Ve anlıyorsun ya, bu sağlam bir evliliğin en önemli malzemesidir.”

“Devam edebilir miyiz Caine?” diye sordu Colin.

“Colin, bu kadar kızgın olmak zorunda mısın?” diye sordu Alesandra.

Genç adam ona cevap vermedi. Alesandra dikkatini Caine’e çevirdi. “Hastaydı,” diye hatırlattı ona, Colin’in aksi ruh hali için öne sürdüğü bahaneyi kullanarak.

“Mesele bu konu,” diye lafa karıştı babası, Colin’e doğru kaşlarını çatarak.

“Eğer Colin seninle evlenmeyi kabul etseydi onu ister miydin Alesandra?” diye öğrenmek istedi Caine.

“O çoktan reddetti,” diye açıkladı Alesandra. “Neyse, zaten artık uygun değil.”

“Neden?” diye sordu Caine.

“Neden peşini bırakmıyorsun?” diye sordu Colin.

Caine kardeşinin itirazını yok saydı. Alesandra da. Cevabı düşünürken kaşlarını çattı. Caine’in kafasını karıştırmak istemiyordu ama bir başka uzun açıklamaya daha girmek istemiyordu. “Uygun değil çünkü mirasıma dokunmazdı.”

“Kahretsin evet, dokunmazdım.”

“İşte, şimdi anladın mı?”

Caine hiçbir şey anlamamıştı. Ama kardeşinin yüzündeki ifade daha fazla üstelememesini söylüyordu. Colin birinin boğazına sarılmaya hazır görünüyordu ve Caine onun kurbanı olmak istemedi.

“Bu meseleyi halletmenin daha iyi bir yolu var mı?” diye sordu Caine. “Alesandra’nın istediği kadar bekleme izni olmalı...”

“Ama zaman yok,” diye lafa karıştı babası.

“İlgin için teşekkür ederim Caine,” diye ekledi Alesandra.

“Devam et oğlum. Listedeki ikinci ismi oku.”

Caine pes etti. İkinci ismin de üstü çizilmişti. Caine üçüncü isimden devam etti. “Horton,” diye okudu. “Wheaton Kontu.”

“Onunla bir kez karşılaştım,” dedi babası. “Bana saygın bir delikanlı gibi geldi.”

Caine ona katılarak başıyla onaylarken Colin başını iki yana sallamaya başladı. “Onda ne gibi bir sorun var Colin?” diye sordu abisi.

“O adam ayyaş. Olmaz.”

“Ayyaş mı?” diye sordu babası. “Harton’un öyle olduğunu hiç fark etmemiştim. Üstünü çiz Caine,” diye ekledi kaşlarını çatarak. “Prenses’i bir ayyaşla evlendirmeyeceğim.”

“Teşekkür ederim Henry Amca.”

Colin patlamaya giderek yaklaştığını hissedebiliyordu. Öfkesini kontrol altında tutmak tüm gücüne mal oluyordu. Aslında neden bu kadar altüst olduğunu anlamıyordu. Alesandra’yla evlenmeme kararı almıştı ama her şeye lanet olsun ki başka birinin ona dokunması fikri hiç hoşuna gitmiyordu.

Sanki bu dünyada yapılacak en doğal şeymiş gibi arkasına yaslanıp kolunu Alesandra’nın omuzlarına doladı. Genç kadın içgüdüsel bir şekilde ona yaklaştı. Colin onun titreyişini hissedebiliyordu, o zaman bu çileye katlanmaktan onun da en az kendisi kadar nefret ettiğini anladı.

Caine haklıydı. Daha iyi bir yolu yoktu.

Abisi bir sonraki ismi okuyarak dikkatini çekti. “Kingsford, Lockwood Kontu.”

“Kingsford’u Gweneth önerdi,” diye bildirdi babası. “Onun kibar hallerine bayılmış.”

Colin başını iki yana salladı. “Kibar olabilir ama sadist zevklerine dair bir ünü var.”

“Yüce Tanrım,” diye mırıldandı babası. “Sadist zevkler mi dedin? Üstünü çiz Caine.”

“Evet baba,” diyerek ona katıldı Caine. Bir sonraki ismi okudu. “Williams, Coringham Markisi.”

“Onu ben önerdim,” diye açıkladı babası. Sesinden taze bir coşku seziliyordu. “İyi bir adam. Ailesini yıllardır tanırım. İyi kandan geliyor derler ya, Harry öyle.”

Caine ciddi ifadesini korumakta güçlük çekiyordu. Colin çoktan başını iki yana sallamaya başlamıştı.

“Harry bir kadın avcısı,” diye duyurdu Colin.

“Harry’nin bu huyunu hiç fark etmemiştim,” diye mırıldandı babası. “Gweneth’le daha sık dışarı çıkmamız gerek. Eğer sosyeteyle haşır neşir olsak bu gibi şeyleri öğrenirdim. Pekâlâ o zaman, o olmaz. Alesandra’yı, aldatma potansiyelinde olan biriyle evlendirmeyeceğiz.”

Caine sıradaki ismi okurken Colin’e baktı. “Johnson, Wentzhill Kontu.”

Colin başını iki yana sallamaya başladığında daha adamın unvanının tamamını okumayı bitirememişti.

Ve böyle devam etti. Colin adı geçen her adamda yanlış bir şey buldu. Caine listedeki son isme geldiğinde, Williamshire Dükü eli altında, tamamen yenilmiş bir bakışla kanepenin köşesine çökmüştü. Caine aldığı keyfi güçlkle bastırıyordu. Caine son ismi okuduğunda kardeşi uygun bir ahlaksızlık bulmakta zorlandı: Morgan, Oakmount Kontu. Caine kardeşinin onun hakkında ne söyleyeceğini duymak için ölüyordu.

“Morgan’la tanıştım,” dedi Alesandra. “Bir iş meselesini tartışmak için Colin’in evine geldi. Çok hoş görünüyordu.”

Alesandra’nın sesi ikna edicilikten yoksundu. Mutsuzluğunu saklamakta artık sorun yaşıyordu. Gerçekleşmekte olan şeyden nefret ediyordu. Geleceğinin ve kaderinin kontrolünü kaybettiğini hissediyordu. Ona o kadar korkunç gelen bir başka şey de şuydu, artık kendini bir hayır işi gibi görmeye başlıyordu.

“Morgan hakkında sana fikir veremem,” dedi Caine. “Onunla hiç karşılaşmadım.”

“Ben karşılaştım,” dedi babası. “Ondan yeterince hoşlandım. Belki onu davet ederiz ve... Tanrı aşkına! Şimdi neden başını sallıyorsun Colin?”

“Evet kardeşim?” diye araya girdi Caine. “Morgan’da ne gibi bir sorun var?”

Colin iç çekti. Adamda yanlış bir şey bulmakta zorlanıyordu. Caine de odaklanmasına yardımcı olmuyordu. Kahkaha atmaya başlamıştı.

“Bu komik değil,” dedi Colin tersçe.

“Evet, komik,” diyerek karşı çıktı Caine. “Bir bakalım,” dedi kelimeleri uzata uzata. “Şimdiye kadar dokuz olası adayı sarhoşluk, ağgözlülük, oburluk, kıskançlık, sapkınlık, hırs gibi şeylerle eledik ve Morgan’ın neden uygun olmadığına dair sebebini duymayı gerçekten çok isterim. Yedi ölümcül günahın hepsini kullandığına inanıyorum Colin.”

“Sen ne öneriyorsun Caine?” diye sordu Colin.

“Hiçbirinden hoşlanmıyorsun.”

“Kahretsin, kesinlikle hoşlanmıyorum. Ben Alesandra’nın mutluluğunu düşünüyorum. O bir prenses. Daha iyisini hak ediyor.”

Bu son yorum, Caine’e bilmesi gereken her şeyi söylüyordu. Colin’in neden böyle kötü bir ruh halinde olduğunu şimdi anlıyordu. Caine, kardeşinin Alesandra’yı istediğini ama kendini buna değer bulmadığını açıkça görebiliyordu. Ah evet, Caine meselenin bu olduğuna karar verdi. Colin ikinci oğuldu ve bu yüzden ona bir arazi ya da unvan kalmamıştı. Bir imparatorluk kurma takıntısı tamamen kendi çabasıyla tanınma başarısı arayışının bir parçasıydı. Caine, kardeşiyle özgür bir adam olduğu için gurur duyuyordu, ama kahretsin, bu gurur Alesandra’nın onun ellerinden kayıp gitmesine neden olacaktı.

Zorla evlendirilmediği sürece tabii.

“Ama ya Morgan?” diye sordu babası tekrar. “Onda ne gibi bir sorun var?”

“Hiçbir şey,” dedi Colin tersçe.

Babası gülümsemeye başlamıştı ki Colin devam etti. “Eğer Alesandra çarpık bacaklı çocukları olmasını umursamıyorsa.”

“Tanrı aşkına...” Babası yenilgiyle minderlerin üzerine geri çöktü.

“Morgan çarpık bacaklı mı?” diye sordu Caine, Alesandra’ya. Kendisiyle oldukça gurur duyduğunu hissetti. Bu soruyu bir gülümseme bile patlatmadan sorabilmişti.

“İtiraf etmeliyim ki bacaklarını fark etmedim, ama Colin çarpık bacaklı olduğunu söylüyorsa, öyle olmalı. Çocuk sahibi olmak zorunda kalacak mıyım?”

“Evet,” dedi Colin ona.

“Olmaz o zaman. Çarpık bacaklı çocuklarım olmasını istemem.”

Dönüp Colin’e baktı. “Bu acı verici bir durum mu?” diye sordu fısıldayarak.

“Evet,” diye yalan söyledi Colin.

Tartışma bir saat daha sürdü. Caine ve babası ortaya olası koca adayları isimleri atmaya devam ettiler ve Colin de onların her birinde bir hata buldu.

Caine tamamen iyi vakit geçiriyordu. Pufu yakına çekti, gerindi, ayaklarını uzatıp daha rahat bir pozisyon aldı.

Colin giderek daha da altüst oluyordu. Kolunu Alesandra’nın omuzlarından kaldırdı ve öne eğilerek dirseklerini dizlerine yaslayıp babasının başka bir aday düşüncesini bekledi.

Konuşma ne kadar uzarsa, Alesandra o kadar üzülüyordu. Sükûnet maskesinin arkasına saklandı, ama elleri kucığında yumruk olmuştu.

Tam önerilen başka bir isme daha katlanamayacağını

düşünürken Colin arkasına yaslanıp elini onun ellerinin üzerine kapattı.

Genç kadın onun tesellisini istemiyordu ama yine de eline tutundu.

“Alesandra, sen ne yapmak istiyorsun?”

Bu soruyu ona Caine sormuştu. Ona gerçeği söylemeyecek kadar, her şeyden çok istediği şeyin sevdiği bir adamla evlenmek olduğunu itiraf edemeyecek kadar utanıyordu. Annesiyle babasınıninki gibi bir evlilik istiyordu ve bu imkânsızdı.

“Sanırım ben bir rahibe olmak istedim ama Başrahibe bana izin vermedi.”

Gözlerinde yaşlar vardı ve bu yüzden hiçbirisi gülmedi. “Peki, neden izin vermedi?” diye sordu Caine.

“Ben Katolik değilim,” diye açıkladı Alesandra. “Bu önemli bir koşul.”

Genç adam o zaman gülümsedi. Sadece kendine engel olamamıştı. “Bir rahibe olarak mutlu olamazdın,” diye karşı çıktı.

Genç kadın şimdi de özellikle mutlu değildi, ama bunu belirtmenin kibar bir davranış olmayacağına karar verdi.

“Alesandra, neden gidip Gweneth’i bulmuyorsun?” diye önerdi vasisi. “Henüz Jade’le tanışmadın, değil mi? Git ve kendini Caine’in güzel karısına tanııt.”

Alesandra kendisine ferahlık bahşedilmiş gibi hareket etti. Yüzündeki rahatlamayı üçü de açıkça görebiliyordu.

Alesandra ayağa kalktıktan sonra Colin’in elini bırakmadığını fark etti. Hızla elini çekip odadan çıktı.

O salondan çıkarken üç adam da ayağa kalktı, sonra yerlerine oturdular. Colin pufu çekip ayağını üzerine yerleştirdi ve arkasına yaslandı.

“Bu onun için lanet derecede zor,” diye mırıldandı.

“Evet,” diyerek ona katıldı babası. “Keşke koşullarına alışması için zaman olsaydı, ama yok Colin.”

Caine konuyu değiştirmeye karar verdi. “Merak ediyorum baba,” dedi. “Alesandra’nın babasıyla nasıl tanıştın?”

“Ashford’un yıllık balosunda,” diye açıkladı babası. “Nathaniel ve ben anında birbirimize ısındık. Adam gibi adamdı,” diye ekledi başını sallayarak.

“Böylece sen de onun kızının sorumluluğunu üstlendin,” diye belirtti Colin.

Babasının ifadesi dramatik bir şekilde değişti. Artık fena halde üzgün görünüyordu. “Hayır, her şeyi yanlış anlamışsın,” dedi. “Hiçbirinizin bilmediği bir şey var ve sanırım günahlarımı itiraf etme zamanı geldi. Er ya da geç öğrenecektiniz zaten.”

Babalarının sesindeki ciddiyet, meselenin ölümcül bir önemi olduğunu iki oğlunun da anlamasına neden oldu. Tüm dikkatlerini ona verip düşüncelerini düzenlemesini beklediler.

O tekrar konuşmadan önce uzun dakikalar geçti. “Annen öldükten hemen sonra berbat durumdaydım Caine,” diye açıkladı. “Henüz Gweneth’le tanışmamıştım ve içmeye başlamıştım -aslına bakacak olursan, epey fazla içiyordum.”

“Sen mi? Ama sen asla içki içmezsin,” diye karşı çıktı Colin.

“Artık içmiyorum,” diyerek ona katıldı babası. “O zaman içiyordum. Kumar da oynuyordum. Borçlar birikti tabii ki ve ben de kayıplarımı kapatacak kadarını kazana-bileceğime inanarak kendimi aptal konumuna düşürüp durdum.”

Colin ve Caine bir şey söyleyemeyecek kadar afallamışlardı. Sanki aniden tamamen yabancı birine dönüşmüş gibi babalarına bakakaldılar.

“Bunu itiraf etmek benim için zor,” diye devam etti. “Hiçbir baba, oğullarının önünde günahlarını sıralamaktan hoşlanmaz.”

“Geçmiş geçmiştir,” dedi Colin ona. “Bırak gitsin.”

Babası başını iki yana salladı. “Bu o kadar basit değil,” diye açıkladı. “Anlamanızı istiyorum. Neredeyse mahvolmuştum ve Alesandra’nın babası olmasaydı mahvolurdum da. Bana miras kalan ve inşa etmek için çok çalıştığım her şey, borçlarıma maddi teminat olarak faizcilerin ellerindeydi. Evet, mahvolurdum.”

“Sonra ne oldu?” diye sordu Caine, babası devam etmeyince.

“Nathaniel imdadıma yetişti. Bir an White’s’taydım, hatırladığım bir sonraki an ise eve dönmüştüm. Bana çok fazla içmekten masalarda kendimden geçtiğimi söylediler. Gözlerimi açtığımda Nathaniel yanımda duruyordu ve Tanrım, öfkeliydi. O kadar akşamdan kalmaydım ki tek istediğim yalnız kalmaktı. Ama o gitmedi. Bir de beni tehdit etti.”

“Tehdidi neydi?” diye sordu Caine. Babasının itirafına o kadar şaşırılmıştı ki öne eğilip ellerini beklentiyle birbirine geçirmişti.

“Senin alt katta olduğunu söyledi,” dedi babası. “Çok küçük ve kolay etkilenir durumdaydın ve Nathaniel seni yukarı getirip babanın ne hale geldiğini sana göstermekle tehdit etti beni. Söylemeye gerek yok, bu tehdit beni ayılttı. Beni öyle küçük düşürücü bir durumda görmendense ölmeyi tercih ederdim.”

Uzun bir süre kimse bir şey söylemedi. Babasının içtiği günlere dair Caine'in bir hatırası yoktu. "Kaç yaşındaydım?" diye sordu.

"Neredeyse beş."

"Eğer o kadar küçüksem, muhtemelen seni sarhoş gördüğümü hatırlamazdım," diye belirtti.

"Nathaniel seni ne kadar çok sevdiğimi biliyordu," dedi babası. "Ah, zekiymi evet. O benim en karanlık saatim ve dönüm noktamdı."

"Borçlar konusunda ne yapıldı?" diye sordu Colin.

Babası gülümsedi. Bu soruyu soranın Colin olması ne kadar da tipikti. Küçük oğlu ailenin en gerçekçi üyesiydi -ve en disiplinli.

"Nathaniel tüm faizcilere gitti. Senetleri satın aldı. Bir günden daha kısa bir süre içinde tüm borçlarımdan kurtulmuştum. Senetleri bana vermeye çalıştı, ama sadakasını istemedim. Onları yırtıp atmasına izin de vermedim. Ödeyebilecek duruma gelene kadar onları saklamasını söyledim. Hatta faiz eklemesi konusunda ısrar ettim."

"Ve o borç ödendi mi?" diye sordu Caine.

"Hayır, ödenmedi. Nathaniel karısını Stone Haven'a geri götürdü. Gitmeden önce bana şu güzel hazineyi verdi," dedi şömüne rafının üzerinde duran kaleye doğru başını sallayarak. "Düşünün, benim için yaptığı onca şeyden sonra bana hediye verdi. Mektuplarla arayışta tuttuk elbette ve karısıyla İngiltere'ye bir sonraki gelişlerinde Alessandra da yanlarındaydı. Ona borcumun yarısını vermeyi denedim fakat almadı. Lanet derecede tuhaf bir durumdu. Çünkü bana o kadar onurla davranıyordu ki senetlerin nerede olduğunu soramıyordum. Bir sonraki kış öldü. Tanrım, onun ölümünün ardından hâlâ yas tutuyorum. Benim en sevgili arkadaşımdı."

İki oğlu da ona katıldılar. Nathaniel iyi bir arkadaş olmuştı.

“Senetler şimdi kimde?” diye sordu Caine.

“Çıkamaz da bu, oğlum. Bilmiyorum.”

“Alesandra’ya sordun mu?” diye öğrenmek istedi Colin.

“Hayır,” diye cevap verdi babası. “Bu alışverişten haberi olduğundan şüpheliyim. Vasisi olarak onun bazı hesaplarına erişimim var. Temsilcisi Dreyson yatırımlarıyla ilgileniyor ama onun da senetlerle ilgili bir şey bildiğinden şüpheliyim.”

“Eğer senetler ve faizi bugün istense, tüm miktarı ödebilecek durumda mısın?” diye sordu Caine.

“Hepsini değil,” diye karşılık verdi babası. “Ama artık ekonomik olarak güçlü bir konumdayım. Eğer senetler istenirse, ihtiyacım olanı borç alabilirim. Hiçbirinizin benim endişelendiğim gibi bir fikre kapılmasını istemiyorum. Nathaniel sistemli ve dikkatli bir adamdı. Senetleri güvenli bir yere koymuştur. Sadece şimdi nerede olduklarını merak ediyorum.”

“Ben de merak ediyorum,” diye ona katıldı Caine.

“İtirafLARımın amacı ikiye ayrılıyor,” diye devam etti babaları. “Birincisi, ikinizin de Alesandra’nın babasının nasıl biri olduğunu bilmenizi ve ona borçlu olduğumu anlamanızı istiyorum. İkincisi, kızı için nasıl hissettiğimi anlamanızı istiyorum. O artık bu dünyada yapayalnız ve onu zarar görmekten korumak benim görevim.”

“Bu bizim de görevimiz,” diye lafa karıştı Caine.

Colin de katılarak başıyla onayladı. Üç adam tekrar sessizliğe gömüldü, her biri kendi düşüncesinde kaybolmuştu.

Colin konunun tüm dallarını değerlendirmeye çalıştı.

Önerecek hiçbir şeyi yoktu. Kurması gereken bir imparatorluk vardı ve lanet olsun, bir eş için bir oda ya da zaman bile yoktu ortada.

Genç kadın onun dikkatini dağıtacaktı.

Ama ödenmesi gereken bir borç vardı ve üçü de Prenses Alesandra'ya göz kulak olma görevine şerefleri üzerine bağlıydı.

Babası onu güvende tutma görevini üstlenemeyecek kadar yaşlıydı. Colin onun piç kurularıyla başa çıkma konusunda da tecrübe sahibi olmadığına karar verdi.

Ve sonra Caine vardı. Abisi kendi arazisini idare etmekle meşguldü. Hem evliydi ve düşünmesi gereken kendi ailesi vardı.

Geriye sadece bir oğul kalıyordu.

Colin başını kaldırınca babasıyla abisinin gözlerini ona dikmiş olduklarını fark etti. Gürültülü bir şekilde iç çekti. Elbette, başından beri biliyorlar ve sadece onun da aynı sonuca varmasını bekliyorlardı.

“Lanet olsun, onunla evlenmek zorunda kalacağım, değil mi?”

Yedinci Bölüm

Güzel haberi Alesandra'ya Colin'in babası vermek istedi. Colin ona izin vermedi. Neye karar verildiğini ona söylemesi gerekenin kendisi olduğunu düşünüyordu.

"Sana bir öneride bulunabilir miyim kardeşim?" diye sordu Caine.

Colin'in baş onayını bekledikten sonra devam etti. "Ona bir şey anlatman gerektiğine inanmıyorum..."

Babası bitirmesine izin vermedi. "Bilmesi gerekecek Caine."

Oğlu gülümsedi. "Evet, bilmesi gerekecek," diyerek ona katıldı. "Ama babamın kadınlarla olan sınırlı deneyimini düşünecek olursak, ben yine de onlara bir şey anlatılmasından hoşlanmadıklarını tahmin edebiliyorum. Colin ona evlenme teklif etmeli."

"Bunu akşam yemeğinde masada yap o zaman," diye önerdi babası.

Colin gülümsedi. "Ne zaman ve nerede olacağına ben karar vereceğim," diye duyurdu.

"Bu gece sona ermeden bu işi halledeceğine dair bana söz veriyor musun?" diye talep etti babası. "Sen teklif ede-

ne kadar ben tek kelime edemem. Ve Gweneth ayarlamalar üzerinde çalışmaya başlamak zorunda.”

“Annem zaten her şeyi halletmiş,” diye karşılık verdi Colin.

Babası ayağa kalkıp ellerini birbirine sürttü. “Ne kadar memnun olduğumu anlatamam. Alesandra’nın da heyecanlanacağından eminim.”

Babası kendisinden fazlasıyla gurur duyuyormuş gibi görüldüğünden ne Colin ne de Caine, daha bir saatten kısa bir süre önce onun vesayeti altındaki kızla oğlu arasındaki evliliğe karşı olduğunu hatırlattı ona. Onların birbirine hiç uymadıklarına inanıyordu.

Caine, Colin’le özel bir konuşma yapmak istiyordu ama anneleri o sırada hızla salona girip herkesin dikkatini talep etti.

Williamshire Düşesi, sarı bukleleri ve ela gözleri olan minyon bir kadındı. Kocas ve oğulları onun yanında dev gibi kalıyorlardı. Yıllar, bu güzel kadına nazik davranmıştı. Çok az kırılgı ve saçında da griliğin sadece ufak bir izi vardı.

Gweneth aslında Caine’in üvey annesiydi ama kimse bu ayrıma dikkat etmiyordu. Kadın ona kendi oğluymuş gibi davranıyordu ve Caine de uzun zaman önce onu annesi olarak kabul etmişti.

“Jade ve Alesandra bir dakika içinde aşağıya gelirler. Hadi, yemek odasına gelin. Yemek soğuyacak. Çocuklar, annenize bir öpücük verin. Tanrım, sen kilo verdin Caine, değil mi? Colin, canım, bacağı nasıl? Sana acı veriyor mu?”

Oğulları, annelerinin sorularına gerçekten cevap beklemediğini anladı. Onun üzerlerine titremekten hoşlan-

dığını da anlıyorlar ve ikisinin de artık yetişkin adamlar olduğuna dair en ufak bir imada bulunmaksızın bu anaç endişeye katlanıyorlardı.

Gweneth, Colin'in bacağına sormaya cüret eden tek kişiydi. Diğer herkes bu acıyı yok saymaları gerektiğini anlıyordu.

"Caine, Prenses Alesandra çok tatlı bir genç kadın."

Bu yorumu yürüyerek salona giren karısı yapmıştı. Kocasının yanına giderken durup onu yanağından öptü, sonra Colin'in yanağını öpmek için tekrar durdu.

"Alesandra tarafından büyülendin mi yunus?" diye sordu Colin'e, denizde olduğu günlerde kazandığı lakabı kullanarak.

"O nerede?" diye sordu Colin.

"Babanın kütüphanesinde," diye yanıtladı Jade. Yeşil gözleri keyifle parlıyordu. "Tüm kitaplarını gördü ve neredeyse mutluluktan kendinden geçiyordu. Onu bıraktığımda, gemicilikteki son yeniliklerle ilgili dergilerine bakıyordu."

Gweneth hemen baş uşağa döndü, üst kata çıkıp Alesandra'ya yemeğin hazır olduğunu söylemesini istedi.

Jade kocasının koluna girdi. Aile toplantısında neye karar verildiğini ona sormak için ölüyordu ancak Colin ve annesiyle babası bu kadar yakındayken soramadı.

Caine karısının koyu kırmızı saçlarını omuzlarından geriye itip onu öpmek için eğildi.

"Sanırım biz devam etmeliyiz," diye duyurdu Gweneth. Kocasının koluna girip onun yanında yürüyerek salondan çıktı. Caine ona seslenene dek Colin onların peşinden gitti. "Sonra seninle özel olarak konuşmak istiyorum," dedi abisi.

“Konuşulacak bir şey yok,” diye karşı çıktı Colin. Abisinin ifadesinden onunla yine Alesandra’yı tartışmak istediğini anlayabiliyordu.

“Bence var,” diye karşılık verdi Caine.

“Araya girdiğim için beni affedin,” dedi Jade o sırada. “Ama aklıma uygun bir koca olarak harika bir öneri geldi. Johnson’ı düşündünüz mü? Onu hatırlarsın Colin. Lyon’ın iyi bir arkadaşıdır,” diye hatırlattı kayınbiraderine.

“Onu hatırlıyorum,” diyerek ona katıldı Colin.

“Ve?” diye üsteledi Jade, o devam etmeyince.

“Onun olmayacağını sana şimdiden söyleyebilirim,” dedi Caine ağır ağır.

“Neden olmasın?” diye sordu Jade. “Ondan hoşlanıyorum.”

“Ben de öyle,” diyerek ona katıldı Caine. “Ama Colin onda yanlış bir şeyler bulacaktır. Üstelik, mesele zaten ayarlandı.”

Genç kadın itiraz etmeye başlayacakken Caine başını iki yana salladı, duyguları incinmesin diye göz kırptı. “Sonra,” diye fısıldadı, yalnız kaldıklarında ona her şeyi açıklayacağını belirtmek için.

Colin arkasını dönüp salondan çıktı. Gerçi yemek odasına gitmedi ama merdivenlerden çıkmaya başladı.

“Bizziz başlayın,” diye seslendi aşağı, Caine’e doğru. “Birkaç dakika Alesandra’yla konuşmam lazım.”

Colin, onunla evleneceğini Alesandra’ya açıklamanın pek zaman alacağını sanmıyordu. Hayır, bu duyuru bir dakikadan fazla sürmezdi. Geri kalan zaman da beklentiler üzerine harcanacaktı. Genç adamın beklentileri.

Kütüphane uzun koridorun sonundaydı. Alesandra pencerenin önünde durmuş dışarı bakıyordu. Ellерinde

kalın bir kitap tutuyordu. Colin içeri girerken genç kadın döndü.

Colin kapıyı kapatıp arkasına yaslandı. Alesandra'ya kaşlarını çattı. O da karşılık olarak gülümsedi.

"Toplantınızı bitirdiniz mi?" diye sordu.

"Evet."

"Anlıyorum," diye fısıldadı Alesandra, genç adam devam etmeyince. Masaya doğru yürüyüp kitabı kurutma kâğıdının üzerine koydu. "Neye karar verildi?" diye sordu sonra, sesinin kulağa sadece biraz ilgileniyormuş gibi çıkması için umutsuzca uğraşıyordu.

Onunla evleneceğini söylemek üzereydi ki, Caine'in tavsiyesini hatırladı ve kararını sorguladı.

"Benimle evlenir misin Alesandra?"

"Hayır," diye yanıtladı genç kadın fısıltıyla. "Ama teklifin için teşekkür ederim."

"Düğünden sonra senle ben... ne demek hayır? Seninle evleneceğim Alesandra. Her şeye karar verildi."

"Hayır, benimle evlenmeyeceksin," diye karşı çıktı Alesandra. "Kaşlarını çatmayı kes Colin. Tuzaktan kurtuldun. Sen teklif ettin, ben seni geri çevirdim. Tekrar nefes almayaya başlayabilirsin."

"Alesandra..." diye söze başladı Colin, onun tamamen yok saydığı uyarı dolu bir ses tonuyla.

"Ben gittikten sonra aşağıda ne olduğunu tam olarak biliyorum," diye böbürlendi genç kadın. "Baban beni almayı kabul etmen için seni zekice yönlendirdi. Babamın ona verdiği hediye anlattı sana, değil mi?"

Colin gülümsedi. Alesandra aslında çok kurnazdı. "Evet," diye yanıtladı. "Ama anlattığı şey hediyeye değildi. Borçtu."

Kapıdan uzaklaşıp ona doğru yürüdü. Alesandra hemen geri gitmeye başladı.

“O sadece babana göre borç,” diye karşı çıktı.

Colin başını iki yana salladı. “Borcu boş ver,” diye emretti. “Ve mantıklı davranmaya başla. Evlenmen gerekiyor, kahretsin ve ben de senin kocan olmayı kabul ettim. Neden bu kadar zorluk çıkarıyorsun?”

“Çünkü beni sevmiyorsun.”

Alesandra kendini durduramadan bu gerçeği yumurtlamıştı. Colin afallamış gibiydi. Genç kadın o kadar utanıyordu ki, pencereyi açıp aşağı atlayabilmeyi diledi. Bu saçma fikir çığlık atmak istemesine neden oldu. Duygularını daha iyi kontrol etmesi gerektiğini söyledi kendi kendine.

“Sevginin herhangi bir şeyle ne alakası var? Listendeki diğer adamlardan birinin seni seveceğine gerçekten inanıyor musun? Lanet olsun, kimi seçersen seç, hakkında fikir beyan edecek kadar tanımıyor olacaksın zaten...”

Genç kadın onun lafını kesti. “Hayır, elbette beni sevmezdi. Ben de sevmesini istemezdim zaten. Bu tamamen ekonomik bir anlaşma olacaktı. Ama sen benim fonlarıma dokunmayacağını açık bir şekilde söyledin. Her şeyi kendi başına yapmaya kararlı olduğunu söylemiştin, hatırladın mı?”

“Hatırlıyorum.”

“Ve son beş dakika içinde fikrini mi değiştirdin?”

“Hayır.”

“İşte, nihayet anladın mı? Benimle evlenmekten bir şey kazanmayacağın için, beni sevmediğin için, ki evlilik için diğer sebep budur, o zaman bu asil fedakârlığının hiçbir anlamı yok.”

Colin masanın kenarına yaslanıp ona baktı. “Şunu anla-

mama izin ver,” diye mırıldandı. “Gerçekten bir koca satın alabileceğine inandın yani, öyle mi?”

“Elbette,” diye haykırdı Alesandra çileden çıkarak. “Kadınlar bunu her zaman yapar.”

“Beni satın almıyorsun.”

Colin’in sesi öfkeli geliyordu. Alesandra iç çekip sabrını korumaya çalıştı. “Seni satın almadığımı biliyorum,” diyerek ona katıldı. “Ve bu beni pazarlıkta zayıf bir konuma sokuyor. Buna izin veremem.”

Colin onun aklını başına getirmek için sarsmak üzere olduğunu hissetti. “Burada evlilikten bahsediyoruz, iş başvurusu kontratlarından değil,” dedi tersçe. “Kocanla yatmayı planlıyor muydun? Peki ya çocuklar Alesandra?”

Colin ona cevaplamak istemediği sorular soruyordu. “Belki... zamanla. Ahı, bilmiyorum,” diye fısıldadı. “Bu seni ilgilendirmez.”

Colin aniden harekete geçti. Alesandra onun niyetini tahmin edecek vakit bulamadan adam onu kollarına çekti.

Bir koluyla onu belinden tuttu ve diğer eliyle çenesini kaldırıp kendisine bakmasını sağladı.

Colin ona bağırarak isteyebileceğini düşünmüştü ama gözlerindeki yaşları gördükten sonra onunla tartışmakla ilgili her şeyi unuttu. “Sana sürekli dokunuyor olacağım,” diye bildirdi boğuk bir fısıltıyla.

“Neden?”

Colin onun bu kadar şaşkın görünmesine kızdı. “Bir kazanç olarak düşün,” dedi ağır ağır.

Muhtemelen onunla evlenme vaadini mühürlemek için ona sadece iffetli bir öpücük vermeliydi fakat genç kadın reddini fısıldayarak tekrarlayınca öfkesi yeniden alev aldı.

“Evet,” diye fısıldayarak karşılık verdi Colin ve sadece birkaç saniye sonra dudakları onunkilere saldırdı. Öpücüğün amacı onun itaatini kazanmaktı. Sert, talepkâr ve eksiksizdi. Dudaklarının onunkilere ilk temasında genç kadının geri çekilmeye çalıştığını hissetti ama onun kurtulma mücadelesini yok sayarak tutuşunu sıkılaştırdı. Eliyle çenesine baskı uygulayarak onu ağzını açmaya zorladı ve sonra onun direncinden kurtulmak için dili içeri daldı.

Öpücük hiç de nazik değildi. Ama, *Tanrım*, ateşliydi. Alesandra mücadele edip etmediğini bilmiyordu. Düşünmekte hepten sıkıntı yaşıyordu. Colin’in ağzı muhteşem bir şekilde kusursuzdu, onun durmasını hiç istemiyordu. Alesandra daha önce hiç öpülmemişti, bu yüzden bu tutkuyu daha önce hiç tatmamıştı. Şimdi bununla boğuluyordu. Colin kesinlikle tecrübeliydi. Ağzı tekrar tekrar genç kadınına eğildi, bu arada dili mahrem bir aşk oyunuyla onunkine sürtünüyordu.

Colin onun seksi, küçük inlemesini duyunca durması gerektiğini fark etti. Boğazından alçak sesli bir homurtu çıktı ve onu yine öptü. *Kahretsin*, onu istiyordu. Eli göğsünün şişkinliğine sürtündü ve elbisesinin üzerinden elinde hissettiği sıcaklık ve dolgunluk, onunla sevişmek için canının yanmasına sebep oldu.

Colin kendini ondan uzaklaşmaya zorladı. Alesandra onun üstüne yığıldı. Colin ona kendisini bırakmasını söyleyene dek Alesandra onun beline sarıldığını fark etmemişti.

Az önce başına gelenlerle kafası o kadar karışmıştı ki, ne söyleyeceğini ya da yapacağını bilemiyordu. Ondan uzaklaşmaya çalıştı ama o kadar titriyordu ki ayaklarının üstünde zor duruyordu.

Colin onu altüst ettiğini biliyordu. Yüzündeki sırıtış bunu fazlasıyla belli eden türdendi -ve kibirliydi.

"Bu benim ilk öpücüğümdü," diye kekeledi Alesandra, zavallı durumuna mazeret olarak.

Colin direnemedi. Onu yine kollarına çekip tekrar öptü. "Ve bu da ikinciydi," diye fısıldadı.

"Affınıza sığınıyorum," diye seslendi Jenkins çşikten. "Düşes yemek odasında onlara katılmanız için fazlasıyla ısrar ediyor."

Alesandra sıçrayarak Colin'den uzaklaştı. Sanki güneşten yanmış gibi davranıyordu. Yanakları utançla pembeleşti. Colin'in etrafından baş uşağa baktı. Adam ona gülümsedi.

"Geliyoruz Jenkins," diye seslendi Colin. Bakışları Alesandra'nın üstündeydi, onun utancı karşısında gülümsedi.

Alesandra onun yanından sıvışmaya çalıştı. Colin elini tutup onu bırakmadı. "Yemek sırasında duyuruyu yapacağım," dedi onu eşige doğru çekerken.

"Hayır," diye karşı çıktı Prenses. "Colin, öpücükler bir şey değıştirmedir. Seninle evlenip dikkatle düzenlediğin planlarımı mahvetmeyeceğim."

"Alesandra, ben her zaman kazanırım. Beni anladın mı?"

Genç kadın hanımlara yakışmayacak bir homurtu çıkardı. Colin onun elini sıkıp merdivenlerden inmeye başladı. Ona ayak uydurmak için Alesandra koşmak zorunda kaldı.

"Kibirli ve her zaman haklı olduklarını düşünen erkeklerden hoşlanmam," diye mırıldandı.

"Ben de," diyerek ona katıldı Colin.

"Ben seni kastediyordum." Tanrım, genç kadın çığlık atmak üzereymiş gibi hissetti. "Seninle evlenmiyorum."

“Göreceğiz.”

Demek vazgeçmeyecekti. Bu adam günah derecesinde inatçıydı. *Ama ben de öyleyim*, diye hatırlattı kendi kendine. Vasisi kendi kocasını seçebileceğine dair ona söz vermişti ve Colin’in göz korkutucu taktiklerinin önemi yoktu.

Akşam yemeği sinir bozucu bir şeye dönüştü. Alesandra’nın midesi düğüm düğüm olmuştu ve herhangi bir şeyi güçlükle yutuyordu. Aç olması gerekirdi ama değildi. Colin’in bir şey söylemesini bekleyip duruyor ve aynı zamanda onun ağzını hiç açmaması için dua ediyordu.

Jade onu sohbetin içine çekti. “Anladığım kadarıyla, Veliaht Prens sana uğramış,” diye belirtti.

“Evet,” diye yanıtladı Alesandra. “Eğer Colin’in ortağına miras meselesinde sahtekârlık ettiğini bilseydim onun Colin’in evine girmesine izin vermezdim.”

Jade gülümsedi. “Colin’in ortağı benim abim,” dedi. Düşes’e neden bahsettiklerini açıklamak için döndü. “Aileler arasındaki kavga sürerken Veliaht Prens, abimin karısının mirasını elinde tutuyordu, ama her şey çözüldükten sonra hediye kendine saklamaya karar verdi. Muazzam bir tutardı.”

“Gerçekten de Veliaht Prens’in içeri girmesine izin vermez miydin?” diye sordu Caine.

“Hayır, vermezdim,” dedi Alesandra tekrar. “Neden bu kadar şaşırmış görünüyorsunuz? Colin’in evi, kalesidir. Sadece arkadaşlarının içeri girme izni vardır.”

Alesandra dikkatini Jade’e çevirdiği için iki kardeşin paylaştığı sırtışı göremedi. “Victoria Perry adında bir leydi tanıyor olabilir misin?”

Jade başını iki yana salladı. “İsim bana tanıdık gelmedi. Neden sordun?”

“Onun için endişeleniyorum,” diye itiraf etti genç kadın. Victoria’yla nasıl tanıştığını ve ondan son kez mektup aldığı zamandan beri öğrendiklerini anlattı.

“Canım, bunun peşini daha fazla kovalamanın iyi bir fikir olduğuna inanmıyorum,” diye bildirdi Düşes. “Annesinin kalbi kırılmış olmalı. Her şeyi eşeleyip tekrar ortaya dökmek acımasızca olur.”

“Colin de bana aynı şeyi söyledi,” dedi Alesandra. “Muhtemelen haklısınız. Meseleyi rahat bırakmalıyım. Keşke onun için endişelenmeyi kesebilsem.”

Düşes sohbeti en büyük kızına çevirdi. Bu yıl Catherine sosyeteye tanıtılacaktı ve ilk balosuyla ilgili planlar yapıp duruyordu.

Caine yemeğin geri kalanı boyunca hiçbir şey söylemedi. Bakışlarını kardeşinin üzerinde tuttu.

Colin hiçbir şey ele vermiyordu. İfadesi taştan yontulmuş olabilirdi.

Tatlı servis edildiğinde Alesandra gerçekten rahatlamaya başladı, Colin hâlâ evlilik konusunu gündeme getirmemişti. Genç kadın onun meseleyi yeterince düşünecek zaman bulduğuna karar verdi. Evet, aklı başına gelmişti.

“Alesandra’yla konuşacak zamanın oldu mu oğlum?” diye sordu Williamshire Dükü.

“Evet,” diye yanıtladı Colin. “Şuna karar verdik...”

“Evlenmiyoruz,” dedi Alesandra pat diye.

“Bu da ne? Colin, her şeyin kararlaştırıldığını sanıyordum,” diye itiraz etti babası.

“Kararlaştırıldı,” diyerek ona katıldı Colin. Uzayıp Alesandra’nın elinin üzerine elini koydu. “Evleniyoruz. Alesandra karım olmayı kabul etti.”

Genç kadın inkârla başını iki yana sallamaya başladı, ama kimse onunla ilgilenmiyor gibiydi.

“Tebrikler,” diye duyurdu vasisi. “Gweneth, buna ka-
deh kaldırılır.”

“Önce Alesandra’nın kabul etmesi gerektiğini düşün-
müyor musunuz?” diye sordu Jade, kayınpederi elindeki
su dolu bardakla ayağa kalkarken.

Dük geri oturdu. “Evet, elbette,” diye karşılık verdi.

“Benimle evlenecek,” dedi Colin, sesi sert ve boyun eğ-
mezdi.

Alesandra ona döndü. “Bu asil fedakârlığı yapmana izin
vermeyceğim. Önümüzdeki beş yıl boyunca evlenmek
istemiyordun, hatırladın mı? Programına ne olacak?”

Colin’in bu soruya cevap vermesini beklemeden dik-
katini Henry Amca’ya çevirdi. “Onunla evlenmek istemi-
yorum amca. Sen de bana kendim seçebileceğime dair söz
vermiştin.”

Vasisi yavaşça başıyla onayladı. “Kocanı seçmene izin
vermeyi kabul ettim. Colin’i reddetmenin özel bir nedeni
var mı?”

“Ekonomik bir anlaşmayı kabul etmeyecek,” diye açık-
ladı genç kadın. “Başka kazançlar istiyor.”

“Kazançlar mı?” diye sordu Caine, merakı uyanmıştı.
“Ne gibi?”

Alesandra kızarmaya başladı. Onun açıklamasını uma-
rak Colin’e baktı. Genç adam başını iki yana salladı. “Bunu
sen başlattın, sen bitir,” diye emretti.

Colin’in gözlerindeki parıltı, keyfini ele veriyordu.
Alesandra omuzlarını dikleştirdi. “Pekâlâ,” diye duyurdu.
Caine’e cevap verirken ona bakamıyordu gerçi, gözlerini
onun arkasındaki duvara dikti. “Colin... samimi bir ilişki
istiyor.”

Kimse bu itiraf karşısında ne diyeceğini bilemedi. Va-

sisinin kafası tamamen karışmış gibiydi. Bir şey söylemek üzere ağzını açtı ama sonra fikrini değiştirdi.

“Evliliklerin çoğu samimi değil midir?” diye sordu Caine. “Evlilik yatağından bahsediyorsun, değil mi Alesandra?”

“Evet.”

“Ve?” diye üsteledi Caine.

“Benim evliliğim samimi olmayacak,” dedi Alesandra, sesi vurguluydu. Konuyu değiştirmeye çalışarak ekledi. “Colin babasıyla konuşana dek benimle evlenmek istemiyordu. Şimdi bir onur bağı hissediyor. Açıkçası benimle görev icabı evleniyor.”

Vasisi iç çekti. “Sana söz verdim,” diye kabul etti. “Eğer Colin’le evlenmek istemiyorsan seni zorlamayacağım.”

Düşes kendini peçetesiyle yelpazeliyordu. “Jade, canım, Alesandra’yla özel olarak konuşması gereken kişinin sen olduğuna inanıyorum. Sen daha gençsin, benim gibi sabit fikirli değilsin ve aklımdaki konuyu tartışan kişi mutlaka bir kadın olmalı. Görünüşe göre Alesandra... evlilik yatağı konusunda bazı korkular taşıyor... ve ben bunu açıklayacak nitelikte olduğumu sanmıyorum... yani...”

Önerisini bitiremedi. Düşes şimdi kendini şiddetle yelpazeliyordu ve yüzü alev almış gibiydi.

“Anne, senin çocukların var. Sanırım bu seni fazlasıyla nitelikli yapar,” dedi Colin ona.

Jade, kahkahasını kesmesi için kocasının böğrünü dirsekledi.

“Bence Morgan Atkins uygun olacaktır,” diye yumurtladı Alesandra. “Eğer mirasıma ihtiyacı varsa şartlarımı kabul eder ve ben de çarpık bacaklı çocuklarım olmasını sorun etmem. Hayır, hem de hiç sorun etmem.”

“Eğer kocanla samimi olmayı düşünmüyorsan hangi lanet şekilde çocuk sahibi olacaksın acaba?” diye sordu Colin.

“Ben geleceği düşünüyordum,” diye kekeledi Alesandra. İddialarındaki çelişkiyi fark etti ama hepsini toparlayacak bir yol düşünemiyor gibiydi. Tanımadığı bir adamla neden samimi olmak istesindi? Bu düşünce midесinin kasılmasına neden oluyordu.

“Jade, yemekten hemen sonra Alesandra’yla konuşman gerektiğine inanıyorum,” diye lafa karıştı Düşes.

“Tamam anne,” diyerek kabul etti Jade.

“Biri sana evliliğin gerçeklerinden hiç bahsetti mi?” diye sordu Caine.

Alesandra’nın kızarıklığı masa örtüsünü tutuşturacak kadar sıcaktı. “Evet, elbette. Başrahibe bana bilmem gereken her şeyi anlattı. Şimdi lütfen konuyu değiştirebilir miyiz?”

Vasisi ona acıdı. “Yani Morgan’ı mı seçtin?” diye sordu. Başıyla onaylamasını bekledikten sonra devam etti. “Pekâlâ. Boyunun ölçüsünü almak için onu akşam yemeğine davet ederiz.”

“Onunla ben de konuşmak istiyorum,” diye duyurdu Colin. “Bilmesi gerekiyor, elbette.”

“Neyi bilmesi?” diye sordu babası. Caine çoktan sırıtmaya başlamıştı. Kardeşinin bir şeylerin peşinde olduğunu biliyor ancak ne olduğunu hayal dahi edemiyordu. Caine’in aklında tek bir şey netti. Colin, Alesandra’yla evlenmeye karar vermişti ve artık onun kaçmasına izin vermemeyecekti.

“Evet oğlum,” dedi annesi. “Morgan’ın bilmesi gereken nedir?”

“Alesandra’yla yattığımızı.” Düşes peçetesini düşürdü ve küçük bir çığlık attı. Jade’in ağzı kocaman açıldı. Caine kahkaha atmaya başladı. Colin bu açıklamayı yaparken Williamshire Dükü suyundan bir yudum alıyordu. O da öksürmeye başladı.

Alesandra gözlerini kapatıp çığlık atma dürtüsüyle mücadele etti. “Onunla yattın mı?” diye sordu babası boğuk bir kükremeyle.

“Evet efendim,” diye cevap verdi Colin. Sesi epey keyifliydi, aslında neşeliydi de. Babasının hiddetinden hiç etkilenmemişe benziyordu. “Aslında pek çok kez.”

“Nasıl olur da kasten...” Alesandra devam edemedi. O kadar küçük düşmüştü ki, nefesini konuşacak kadar bile toplayamıyordu.

“Nasıl yalan söyleyebilirim?” diye sordu Colin ona. “Biliyorsun. Ben asla yalan söylemem. Birlikte uyuduk, değil mi?”

Herkas şimdi ona bakıyor, inkâr etmesini bekliyordu. “Evet,” diye fısıldadı Alesandra. “Ama biz...”

“Tanrı aşkına,” diye bağırdı vasisi.

“Henry, sakinleş. Kendini hasta edeceksin,” dedi karısı, adamın renginin nasıl koyulaştığını fark edince. Düşes sakin kalma çabasıyla kendini bir kez daha peçetesıyla yelpazelemeye başladı.

Colin sandalyesinde geriye yaslanıp etrafındaki öfkeli tartışmaya müsaade etti. Sıkılmış görünüyordu. Caine tamamen iyi vakit geçiriyor gibiydi. Jade kocasının kaburgalarını dürterek meseleyi daha çok ciddiye almasını sağlamaya çalışıyordu.

“Colin, bu yanlış anlaşılmayı düzeltmek için söyleyecek bir şeyin yok mu?” diye ısrar etti Alesandra, Caine’in

kahkahasının üzerinden duyulmak için neredeyse bağınyordu.

“Var,” diye yanıtladı Colin.

Alesandra rahatlama ve minnetle çöktü. Ama bu hissi kısa ömürlü oldu.

“Ben ona geçen haftayı nasıl geçirdiğimizi açıkladıktan sonra, Morgan hâlâ seninle evlenmek isterse, benden daha iyi bir adam demektir.”

“Ona hiçbir şey açıklamak zorunda değilsin.” Alesandra sesindeki öfkeyi kontrol etmeye çalışıyordu. Ağırbaşlılığını kaybetmek istemiyordu, ama Tanrım, Colin bunu zorlaştırıyordu. Kendine hâkimiyeti parça parça olmuştu ve çığlık atma ihtiyacıyla boğazı yanıyordu.

“Ah, ama bu durumu Morgan’a açıklamak zorundayım,” dedi Colin. “Yapılacak tek onurlu şey bu. Doğru değil mi, Caine?”

“Kesinlikle doğru,” diyerek ona katıldı Caine. “Yapılacak tek onurlu şey bu.”

Caine o sırada karısına döndü. “Hayatım, Alesandra’yla evlilik yatağı hakkında özel bir konuşma yapmana artık gerek kaldığına inanmıyorum.”

Alesandra bu yorumun üzerine Caine’e bir bakış attı, çünkü sırtısına bakarak onun dalga geçtiğini söyleyebilirdi.

“Yüce Tanrım, Nathaniel ne düşünüyor olmalı? Cennetten aşağıya bakıp kızını benim ellerime bıraktığı için pişmanlıkla başını sallıyordur muhtemelen.”

“Henry Amca, babamın hiçbir pişmanlığı olmazdı,” diye bildirdi Alesandra. Colin’e babasını üzdüğü için o kadar kızgındı ki, sesi gerilimle çatladı. “Günah dolu hiçbir şey olmadı. Onun odasına gittim, onunla uyudum ama sadece o çok talepkârdı ve ben çok bitkindim...”

Williamshire Dükü elleriyle alnını kapatıp alçak sesle inledi. Alesandra açıklamasıyla ortalığı iyice karıştırdığını biliyordu ve baştan başlamayı denedi. “Kıyafetlerim üzerimdeydi,” dedi pat diye. “Ve o...”

Colin’in hasta olduğunu ve onun yardımına ihtiyacı olduğunu açıklayacaktı ama bitiremeden önce lafı kesildi.

“Ben bir şey giymiyordum,” diye ailesini neşeyle bilgilendirdi Colin.

“Bu kadarı yeter,” diye bağırdı babası. Yumruğu masanın üstüne sertçe indi. Kristal kadehler bunun üzerine birbirlerine çarptılar.

Alesandra sığırdı, sonra dönüp Colin’e bir bakış attı. Hayatında hiç bu kadar kızmamıştı. Colin bilerek gerçeği işine geldiğince çarpıtiyordu ve şimdi vasisi onun bir fahişe olduğunu düşünüyordu. Orada bir saniye daha oturmayacağına karar verdi. Peçetesini masaya fırlatıp gitmeye çalıştı. Daha sandalyesini itmeden Colin onu yakaladı. Kolunu omuzlarına dolayıp onu yanına çekti.

“Siz ikiniz tam olarak üç gün içinde evleniyorsunuz. Caine, özel izin işini sen hallet. Colin, sen ne olduğu konusunda sessiz kal. Alesandra’nın itibarının senin şehvetin yüzünden tuzla buz olmasını istemiyorum.”

“Üç gün mü Henry?” diye sordu Gweneth. “Kilise bir sonraki pazar günü için ayırtıldı. Tekrar düşünemez misin?”

Kocasını başını iki yana salladı. “Üç gün,” diye tekrar etti. Colin’in kolunun Alesandra’nın omuzlarında olduğunu fark edince ekledi. “Görünüşe göre, ellerini ondan uzak tutamıyor.”

“Ama Henry...” diye yalvardı karısı.

“Kararımı verdim Gweneth. Eğer istersen birkaç yakın arkadaşı davet edebilirsin ama verdiğim tek ödün bu.”

“Hayır baba,” dedi Colin. “Her şey olup bitene dek evlilik haberinin yayılmasını istemiyorum. Bu şekilde Alesandra için daha güvenli olur.”

Babası başıyla onayladı. “Unutmuşum,” diye itiraf etti. “Evet, öylesi daha güvenli olur. Tamam o zaman, sadece yakın aile üyeleri orada olacak.”

Tüm dikkatini Alesandra’ya çevirdi. “Colin’le evlenmeye rıza göstermeni istiyorum,” diye emretti. “Ve şimdi istiyorum.”

“Kabul ediyor musun?” diye sordu Colin.

Kazanmıştı ve bunu biliyordu. Eğilip onu öptü. Alesandra bu sevgi gösterisiyle o kadar afallamıştı ki geri çekilmedi.

“Bu kadar yeter,” dedi Henry tersçe. “Evlenene kadar ona tekrar dokunmayacaksın.”

Alesandra, Colin’e döndü. “Benimle evlendiğine pişman olacaksın.”

Genç adam bu ihtimal konusunda pek de endişelenmiş benzemiyordu. Eğer gerçekten kaygılanmış olsa ona göz kırpmazdı. Jenkins kapıda belirdi. “Affedersiniz ekselansları, ama kapıda bir ziyaretçiniz var. Sör Richards oğlunuz Colin’le acil bir görüşme talep ediyor.”

“Onu salona gönder Jenkins,” diye seslendi Colin.

“Emniyet Amiri neden seni görmek istiyor?” diye öğrenmek istedi babası. “O daireden ayrıldığını sanıyordum.”

Sesindeki endişe, Alesandra’nın kafasını karıştırdı. Vasisine neden bu kadar endişelendiğini sormaya yeltendi ama bir şey söylemek için ağzını açtığında Colin onun omzundaki tutuşunu sıkılaştırdı. Genç kadın dönüp ona baktı. Adamın ifadesinden bir şey anlaşılmıyordu ve Alesandra

masadaki başka kimsenin ona susması için sessizce verdiği emri kimsenin fark etmediğini biliyordu.

“Bacağına olan şeyden sonra, Amir için çalışmaya neden devam edeceğini hayal edemiyorum,” diye lafa karıştı annesi.

Colin sabrını korumaya çalıştı. “Amir’in benim yaralanmamla bir alakası yoktu.”

“Çok uzun zaman önceydi,” diye hatırlattı Jade, Düşes’e.

“Tanrı şahidimdir, bu casusluk olayıyla işi bitti onun,” diye duyurdu babası.

Caine öne eğilerek Colin’in dikkatini çekti. “Sör Richards tam olarak neden burada?”

“Ondan yardım istedim,” diye yanıtladı Colin. “Ayrıca benim için birkaç bilgi toplayacak.”

“Hangi konuda?” diye sordu Caine.

“Alesandra.”

Babası rahatlamış görünüyordu. “Peki o zaman, bu oldukça iyi. Evet, Richards, General’i soracak doğru adam. Salona geçip bize ne anlatacağını dinleyelim mi?”

“Biz bu işin dışında kalmayacağız Henry,” diye duyurdu karısı. Ayağa kalkıp kocasının karşısında durdu. “Hadi gel Jade. Sen de Alesandra. Eğer mesele içimizden birini ilgilendiriyorsa hepimizi ilgilendiriyordur. Bu doğru değil mi Henry?” Ardından o ve diğerleri odadan çıktı.

Colin, Alesandra’yı bıraktı. Genç kadın hemen ayağa kalktı. Colin gidemeden genç kadın onun elini yakaladı.

“Baban artık benim bir fahişe olduğumu düşünüyor,” diye fısıldadı. “Eğer onun bu fikrini düzeltirsen minnettar kalırım.”

Colin onun kulağına doğru eğildi. “Biz evlendikten sonra her şeyi anlatırım.”

Colin'in sıcak nefesi, Alesandra'nın boynundan aşağı zevk dolu bir titreme gönderdi. Daha bir saat öncesine, Colin'in onu o kadar tutkuyla öpüşüne kadar, genç kadın onu çaresizce bir arkadaş... bir kuzen olarak düşünmeye çalışıyordu. Kendine yalan söylüyordu tabii ki, ama lanet olsun, işe yarıyordu. Ne var ki Colin ona dokunduğunda planlarını altüst etmişti. Artık sadece ona yakın durmak bile kalbinin hızla çarpmasına neden oluyordu. Kokusu o kadar harika, o kadar erkeksi ve... *Ah Tanrım*, gerçekten de düşüncelerini dizginlemesi gerekiyordu. "Alçak herifin tekisin Colin."

"Öyle olduğumu düşünmek hoşuma gider."

Alesandra onu kızdırmaya çalışmaktan vazgeçti. "Ailenin neden bilmesini istemiyorsun, yani onun için çalıştığımı..."

Colin onun bitirmesine izin vermedi. Ağzı, onunkinin üzerine hızlı ve sert bir öpücükle kapandı. O geri çekildiğinde Alesandra hafifçe iç çekip sorusunu tekrarladı. Colin onu yine öptü.

Genç kadın sonunda mesajı aldı ve sorularına bir son verdi. "Biz evlendikten sonra açıklayacak mısın?"

"Evet."

Jade yemek odasına geri döndü. "Colin, Alesandra'yla özel olarak konuşmak istiyorum. Bir dakika içinde orada oluruz." Alesandra, Colin'in yemek odasından çıkmasını bekledikten sonra yemek masasının etrafından dolanıp Jade'in yanında durdu. "Colin'le evlenme fikrinden gerçekten nefret mi ediyorsun?"

"Hayır," diye yanıtladı Alesandra. "Ve görüyorsun ya, sorun da bu."

"Bu nasıl sorun oluyor ki?"

“Colin zorla benimle evlendiriliyor. Görev duygusuyla hareket ediyor. Bunu kontrol edemem.”

“Anlamıyorum,” diye belirtti Jade.

Alesandra gergin bir hareketle saçını omzundan geriye attı. “Durumu kontrol etmek istiyordum,” diye fısıldadı. “Evlenmek zorunda kalacağım ilk kez belli olduğunda, içten içe çok kızgındım. Çok... güçsüz hissettim. Bu hiç adil değildi. Ama sonra evliliği kişisel bir ilişki değil de, bir iş alışverişi gibi düşünmeye başlayınca nihayet koşullarıma uygun şartlar buldum. Eğer kocamı seçip kendi şartlarımı belirlersem, onun beni sevip sevmemesinin bir öneminin kalmayacağına karar verdim. Bir iş anlaşması olacaktı, fazlası değil.”

“Ama Colin senin şartlarını kabul etmedi, değil mi? Şaşırmadım,” dedi Jade. “O özgür bir adam. Her şeyi kendi başına, ailesinden ya da arkadaşlarından yardım almadan yapmakla gurur duyuyor. Kontrol etmesi kolay olmayacaktır ama zamanla bunun seni mutlu edeceğine inanıyorum. Ona biraz güven Alesandra. Sana göz kulak olacaktır.”

Evet, diye düşündü Alesandra kendi kendine. Colin ona göz kulak olacaktı.

Ve o da genç adam için bir yük haline gelecekti. Colin onun mirasıyla ilgilenmiyordu, aslında parasına dokunmayacağını net bir şekilde ifade etmişti.

Unvanından da etkilenmiyordu. Bir prensesle evlenmek onun için tam bir dert olacaktı, çünkü yıl boyunca bir sürü önemli etkinliğe katlanmak zorunda kalacaktı. Veliht Prens’le karşılaşmak zorunda kalacaktı ve Tanrım, onun bundan nefret edeceğini biliyordu. Colin onun önerdiği her şeyi reddetmişti. Hayır, bu adil bir takas değildi.

Sekizinci Bölüm

Alesandra'yla Jade salona girdiklerinde Sör Richards herkesi selamlamayı henüz bitirmişti. Amir, bu iki leydiye döndü. Jade'i tanıyordu ve onu görmenin ne kadar harika olduğunu söyledikten sonra tüm dikkatini Alesandra'ya verdi.

"Henry bana iyi haberi verdi. Tebrikler Prenses. İyi bir adam seçtiniz."

Alesandra kendini zorlayarak gülümsedi ve teşekkür etti. Colin'in iyi bir adam olduğunu onayladı ve ona düğüne katılıp katılmayacağını sordu.

"Evet," diye yanıtladı Sör Richards. "Hayatta kaçırmam. Bir sır olarak saklamak yazık oluyor ama nedenleri anlıyorsunuzdur. Şimdi gelin ve oturun. İlginizi çekeceğini düşündüğüm bazı bilgiler var."

Sör Richards onu kanepelerden birine götürdü. Jade ve Caine onun karşısında oturuyorlardı, Dük ve Düşes de üçüncü kanepedeydiler.

Colin şöminenin önünde tek başınaydı. Ailesiyle de Amir'le de ilgilenmiyordu. Sırtı topluluğa dönüktü ve dikkatle şömine rafının üstündeki minyatürü inceliyordu.

Colin daha yakından bakmak için kaleyi kaldırırken Alesandra onu izledi. Colin'in yüzündeki ifade örtülüydü ve genç kadın onun ne düşündüğünü merak etti.

Düşes, düğün planlarını açıklıyordu. Bu samimi olayı mümkün olduğunca güzel kılmaya kararlıydı. Kocas, Colin'e seslenince lafı kesilmiş oldu.

"Ona dikkat et oğlum. Benim için paha biçilemez."

Colin başıyla onayladı ama dönmedi. Az önce, açılır köprünün hassas görünen bir zincirle tutturulduğunu fark etmişti. "Bu gerçekten de harika bir işçilik," diye belirtti, açılır köprüyü nazikçe çengelden çözerken. Kapı anında açıldı. Colin içine bakabilmek için kaleyi kaldırdı.

Alesandra onun gözlerindeki şaşkınlığı gördü. Gülümsüyordu da. Genç kadın da karşılık olarak gülümsedi. Alesandra'nın babasının uzun yıllar önce arkadaşına yaptığı üçkâğıdı genç adam yeni anlamıştı.

Colin, Caine'e döndü ve başının hızlı bir hareketiyle onu çağırdı. Caine ayağa kalkıp şömine rafına yürüdü. Colin, abisine tek kelime etmedi. Sadece ona kaleyi verdi, sonra dönüp oradan uzaklaştı ve Alesandra'nın yanına oturdu.

Düşes düğün planları konusundaki konuşmasına daha yeni ısınmıştı. Hem kocası hem de Amir onu sabırla dinliyorlardı.

Caine aniden gürültülü bir kahkaha patlattı. Herkesin dikkatini çekti elbette.

Caine, Alesandra'ya döndü. "Bunu biliyor muydun?"

Genç kadın başıyla onayladı. "Annem bana hikâyeyi anlattı."

"Sonra, babamla yalnız kaldığında ona gösterir misin?" diye sordu Caine.

“Evet, elbette.”

“Onu yerine koy,” diye emretti babası. “Elden ele gezdiğini görmek beni geriyor. Onun değeri hakkında bir fikrin var mı Caine?”

Oğlu güldü. “Evet baba. Değerini anlıyorum.” Açılır köprüyü kapattı ve kaleyi ait olduğu yere koydu.

“Anne, Sör Richards’ın senin düğün planlarıyla ilgilendiğini sanmıyorum,” dedi Colin. “Yeterince kibar davrandı. Birakalım da uğrama sebebine gelsin.”

Gweneth, Amir’e döndü. “Sadece kibar mı davranıyordunuz?”

“Elbette öyle yapıyordu Gweneth,” dedi kocası ona. Açık sözlülüğünü karısının eline hafifçe vurarak yumuşattı.

Caine, karısının yanındaki yerine döndü. Kolunu onun omuzlarına dolayıp kendine çekti. Alesandra hem vasisinin hem de onun büyük oğlunun eşlerine sevgi gösterisinde bulunma konusunda açık davrandıklarını fark etti. Caine karısının kolunu dalgın bir şekilde okşuyordu ve Henry Amcası da karısının elini bırakmamıştı. Alesandra âşık çiftlere imrendi. Vasisiyle karısının gerçek aşkla birleştiklerini biliyordu ve Caine’le Jade’in birbirine bakışlarından onların da evlenmeden önce âşık olduklarını tahmin etti.

Onunla Colin iste tamamen ayrı bir meseleydi. Alesandra, genç adamın onunla evlenerek nelerden vazgeçtiğinin farkında olup olmadığını merak etti, neredeyse hemen oracıkta ona soracaktı.

Sör Richards söz alarak onu bu utançtan kurtardı. “Colin benden küçük bir deneyde ona yardımcı olmamı istedi. Özel hizmetçi Valena’nın, Prenses’i kaçırmaya çalışan

zorbalarla anlaşma içinde olduğunu düşünmek için sebebi vardı.”

Alesandra, Amir’in açıklamasıyla afalladı. Colin’e döndü. “Ona güvenmemek için ne gibi bir sebebin vardı, o tatlı...”

Colin lafını kesti. “Bırak bitirsin Alesandra.”

“Colin haklıydı,” diye duyurdu Sör Richards. Ev sahibine gülümsedi. “İki oğlun da bu bölüm için çalışmaya başladığım günden beri karşılaştığım en iyi içgüdülere sahip.”

Henry’nin gözleri zevkle parladı. “Benden aldıklarını düşünmeyi sevdiğim bir özellik bu,” diye belirtti.

“Evet,” diyerek ona katıldı Gweneth. Kocasına olan sadakati mutlaktı. “Henry her zaman bir tilki kadar kurnaz olmuştur.”

Colin gülümsememeye çalıştı. O babasının tilkiden çok kuzu olduğuna inanıyor, ama bunu bir kusur olarak görmüyordu. Aslına bakılacak olursa, onun masumiyetine imreniyordu. O, kendisinininkini yıllar önce kaybetmişti.

Babası gerçekten ender bulunan bir adamdı. Hayatın karanlık kısmına bağışıklık kazanmış gibiydi. Onun genç bir adamken geçirdiği karanlık döneme dair itiraflarını dinlemek, babasını daha da harikulade yapmıştı. O tecrübe, adamı alaycı birine çevirmemişti. Çoğu zaman duygularını açıkça gösterirdi ve Colin eğer kendi mizacında biraz olsun yumuşaklık kaldıysa, bunun babasından geldiğini biliyordu.

“Evet, peki, dediğim gibi,” diye devam etti Amir. “Colin bana, hizmetçiye Prenses’in benim konağında bir toplantıda olacağı bilgisinin verildiğini söyledi. Ertesi sabah saat ona ayarlamıştı. Valena arkadaşlarına bildirmek için

gece evden çıktı. Colin, Alesandra'nın korumalarından birini onun arkasından göndermişti. Tıpkı beklendiği gibi ertesi sabah oradalar, dördü birden, Prenses'i kaçırmak için evimin yanında saklanmış bekliyorlardı."

"Yani hepsi dört kişi miydi?" diye sordu Colin. Haberler karşısında pek şaşırmamıştı. Alesandra dut yemiş bül-büle dönmüştü. Her zaman iyi bir insan sarrafı olduğuna inanmıştı ama şimdi Valena hakkında tamamen yanlış olduğunu kabul ediyordu. Alesandra'nın düşünceleri anında Victoria'ya kaydı ve onun hakkında da yanlış olup olmadığını merak etti.

"Yüce Tanrım, Valena'yı ben işe aldım," dedi Düşes pat diye. "O bana geldi, bunun tuhaf olduğunu düşünmeliydim ama Alesandra'nın babasının vatanına çok yakın bir yerde doğduğu için ondan memnun kaldım. Geçmişinin bir hatırlatıcısıyla onun daha rahat hissedeceğini düşündüm. Valena onun dilini konuşuyordu, anlıyorsunuz ya. Onun referanslarına baktım Henry. Evet, baktım, ama şimdi fark ediyorum ki daha titiz olmalıymışım."

"Kimse seni suçlamıyor anne," dedi Colin ona.

"Neden bana şüphelerinden bahsetmedin?" diye sordu Alesandra, Colin'e.

Colin bu soruya şaşırdı. "Çünkü bu, benim çözmem gereken bir sorundu, senin değil."

Söylediğinde samimi gibiydi. Alesandra bu kibirli fikre nasıl karşılık vereceğini bilemedi. "Ama nereden bildin? Seni ne şüphelendirdi?"

"Pencerelerden birindeki kilit, Raymond kontrol ettikten bir saat sonra açıldı," diye açıkladı Colin. "Ve birisi, adamları bizim operaya gittiğimiz konusunda uyarmış olmalıydı."

“Veliaht Prens bundan herhangi birine bahsetmiş ola...”

Colin onun sözünü kesti. “Evet, bahsetmiş olabilirdi,” diye ona katıldı. “Ama pencerenin kilidini açmazdı.”

“Hepsini yakaladınız mı?” diye sordu Henry o sırada, Amir’e.

“Evet, yakaladık,” diye yanıtladı Richards. “Güvenle gözaltına alındılar.”

“Yarın ilk iş onlarla konuşacağım,” diye bildirdi Colin.

“Ben de seninle gelebilir miyim?” diye sordu Alesandra.

“Hayır.”

Colin’in ses tonu, karşı çıkmaması gerektiğini söylüyordu. Babası da oğlunun kararını destekledi. “Bu söz konusu bile değil Alesandra.”

Tartışma sona erdi. Birkaç dakika sonra Sör Richards gitti. Colin onu kapıya kadar geçirdi. Aynı anda Caine ve Jade de vedalarını ettiler. Dük ve Düşes onlarla kapıya kadar yürüdü. Alesandra şöminenin yanında durup, aile üyelerinin birbiriyle konuşup gülüşmesini izledi ve aniden sevgi dolu, birbirine bağlı bir ailenin parçası olma özlemi, onu fazlasıyla kuşattı. Bu ihtimal karşısında başını iki yana salladı. Colin onunla onu sevdiği için evlenmiyordu. *Bunu unutmamalıyım*, dedi kendi kendine.

Kapı Jade ve Caine’in arkasından kapandı ve genç kadın o sırada Colin’in çoktan gittiğini fark etti.

Bir hoşça kal deme zahmetine bile girmemişti. Alesandra onun bu kaballığıyla o kadar incinmişti ki, vasisi gözlerindeki yaşları görmesin diye arkasını dönüp bakışlarını şömine rafına çevirdi.

Ağırbaşlılık ve edep, diye sessizce kendi kendine tekrarladı. O düğünü sükûnet pelerinine sımsıkı sarılarak atlata-

çaktı. Eğer Colin aptalca asil davranmakta kararlıysa, var-sın olsundu.

Kale dikkatini çekince, Colin'in onun rızasını almak için uyguladığı despot yöntemlerle ayağa kalkan sinirini tamamen unuttu. Annesiyle babasına duyduğu özlem içi-ni sızlattı.

Yüce Tanrım, perişan durumdaydı. Manastırdan asla ay-rılmamalıydı -hatasını şimdi anlıyordu. Orada güvendeydi ve annesinin anıları bir şekilde daha rahatlatıcıydı.

Alesandra kendisini ele geçirmeye başladığını hissettiği paniği durdurmak için derin bir nefes aldı. Neden bu ka-dar korktuğunu anlıyordu. Tanrı yardımcısı olsun, ejder-haya âşık oluyordu.

Bu onun için kabul edilemez bir durumdu. Ona olan hislerini Colin asla bilmeyecekti. Alesandra kendini so-nunda onu sevmeyen bir adama sarmaşık gibi dolanmış bir halde bulmayacaktı. Ne kadar isterse istesin, onun et-rafında dolaşp durmayacaktı da. Ve bu evliliği bir anlaşt-manın ötesinde bir şey olarak görmemek için kendini zor-layacaktı. Colin'in onunla evlenmek için nedenleri vardı, ne kadar aptalca olsalar da ve onun ismiyle korumasının karşılığında genç kadın onun kendi gündemine uymasına izin verecekti. Programına hiçbir şekilde karışmayacaktı ve bu düşünceli hareketinin karşılığında Colin de kendi kaderinin peşinden gitmesi için Alesandra'yı rahat bıraka-caktı.

Gözlerindeki yaşları sildi. Şimdi geçerli bir hareket pla-nı olduğu için kendini daha iyi hissediyordu. Yarın Colin'e bir görüşme yapmayı önerecek ve her şeyi aklında nasıl çözüme kavuşturduğunu anlatacaktı.

Müzakereye de izin verecekti ama sadece küçük mese-lelerde elbette.

“Alesandra, korumaların kısa bir süre içinde eşyalarını getirecekler.”

Bu duyuruyu yapan, salona giren vasisiydi. Genç kadın ona teşekkür etmek üzere döndü. Henry Amca onun gözlerindeki yaşları görünce kaşlarını çatı.

“Bu da ne?” diye sordu. “Kocan olması için yaptığım seçimden dolayı o kadar mı mutsuz oldun...”

Alesandra başını iki yana salladı. “Kaleye bakıyordum ve biraz ev hasreti çekmeme neden oldu.”

Dük rahatlamış görünüyordu. İlerleyip yanında durdu. “Bunu taşradaki evime götürmem gerektiğine inanıyorum. Ona dokunulduğunu görmek hoşuma gitmiyor. Colin ve Caine ellerini onun üstünden alamıyorlar, değil mi?” diye sordu sırtarak. “İkisi de bazen kafese kapatılmış boğalar gibi olabiliyorlar. Bu hazinenin kırılmasını istemiyorum.” Dönüp minyatüre baktı. “Bu hediyeğin arkasındaki hikâyeyi biliyor musun?” diye sordu.

“Babamın sana verdiğini söylemişti annem,” diye cevap verdi Alesandra.

“Kale bir hediye idi,” diye açıkladı Henry Amca. “Ama ben, babanın bana verdiği borcun sana anlatılıp anlatılmadığını soruyordum. Bunu duymaya ve babanın benim yardımına nasıl koştuğunu bilmeye hakkın var.”

Adamın sesi duygularla boğuk çıkıyordu. Alesandra başını iki yana salladı. “O bir borç değildi Henry Amca ve evet, ne olduğunu biliyorum. Annem bana hikâyeyi anlattı, çünkü babamın seni kandırma yönteminin zekice ve eğlenceli olduğunu düşünüyordu.”

“Nathaniel beni kandırdı mı? Nasıl?”

Alesandra dönüp kaleyi şömine rafından kaldırdı, vasisi içgüdüsel olarak onu dikkatli olması için uyarınca başıyla

onayladı. O izlerken genç kadın açılır köprüyü kilidinden çözüp kaleyi ona verdi.

“Tüm bu süre boyunca içindeydiler,” diye açıkladı nazik bir fısıltıyla. “Bir bak Henry Amca. Senetler orada.”

Vasisi onun dediklerini idrak edemiyor gibiydi. Yüzünde afallamış bir ifadeyle onun yüzüne bakıyordu.

“Tüm o yıllar boyunca...” Sesi heyecanla çatladı, gözleri fazlasıyla bulutlanmıştı.

“Babam kendi bildiğini okumaktan hoşlanırdı,” diye açıkladı Alesandra. “O bir hediye olduğunda ısrarcıydı, sen de borç olduğunda. Annem bana, senin senetlerin imzalanmasını talep ettiğini ve babamın da sana uyduğunu söyledi. Ama sana bu kaleyi hediye olarak verdiğinde, son gülün o oldu amca.”

“Senetlerle beraber.”

Alesandra elini onun koluna koydu. “Senetler sendeydi,” dedi. “Ve bu yüzden borcun ödendiğini kabul etmek zorundaydın.”

Vasisi kaleyi tutup içine baktı. İçindeki katlanmış kâğıtları anında fark etti. “Borç, sen oğlumla evlendiğinde ödenecek,” dedi.

Sözlerinin onu nasıl etkilediğine dair hiçbir fikri yoktu. Dikkati artık kalenin üzerindeydi, bu yüzden genç kadının yüzündeki ifadeyi kaçırdı.

Alesandra dönüp salondan çıktı. Giriş salonundan geçerken Gweneth Teyze’nin yanından geçti ama sesine konuşacak kadar güvenmiyordu.

Alesandra merdivenlerden aceleyle çıkarken Gweneth aceleyle salona girdi. “Henry, kıza ne söyledin?” diye sordu.

Henry ona yanına gelmesini işaret etti. “Alesandra iyi,

Gweneth. Sadece biraz sıla hasreti çekiyor, hepsi bu. Bırak biraz yalnız kalsın. Şuna bir bak,” dedi o sırada, dikkati tekrar hazinenin içinde saklanan senetlere döndü.

Alesandra bir an için unutuldu. Kimse merdivenlerde peşinden gelmediği için minnettardı. Henry Amca’nın çalışma odasına girdi, kapıyı arkasından kapattı ve anında gözyaşlarına boğuldu. En az yirmi dakika ağladı ve bunun tek sebebi kendini fena halde üzgün hissetmesiydi. Çocukça davrandığını biliyordu -ve acınası da- ama umurunda değildi.

Ağlamaya bir son verdiğinde daha iyi hissetmiyordu. Sinirleri hâlâ endişe ve kafa karışıklığıyla yıpranmış haldeydi.

Bir saat sonra Dreyson dış kapıda belirdi. Genç kadın onun hazırladığı kâğıtları imzaladı ve fonlarının babasının vatanından İngiltere Bankası’na transferiyle alakalı uzun açıklamaları dinledi. Dreyson’ın tuttuğu aracı paranın çıkarılmasında zorluk yaşıyordu ama Dreyson, bunun genç kadının endişelenmesini gerektirecek bir şey olmadığına dair güvence verdi. Sadece biraz zaman ve sabır gerekiyordu.

Alesandra ekonomik meselelere pek odaklanamıyordu. O gece erken yattı ve gelecek üç günü atlatacak gücü bulmak için dua etti.

Ne var ki zaman geçmedi. Gweneth Teyze onu düğün hazırlıklarıyla meşgul tuttu. Gweneth, kocasından ve ailesinden habersiz, törene katılmaları için birkaç yakın arkadaşını davet etmişti -aslında otuz sekiz kişi- ve düğünden önce yapılacak o kadar çok şey vardı ki, görev listesine güçlükle yetişiyordu. İçinde masalar için sipariş edilecek çiçekler, herkese servis edilmesini planladığı resmi akşam

yemeği için hazırlanacak yemekler ve aksi mizaçlı ama inanılmaz yaratıcı Millicent Norton tarafından dikilecek bir elbise vardı. Terzi ve üç yardımcısı, üçüncü kattaki büyük odalardan birini almışlardı, iğne ve iplikleriyle Millicent Norton'un sadece böyle etkinlikler için sakladığı ithal dantelin üzerinde gece gündüz çalışıyorlardı.

Elbisenin provalarında ona gerek kalmayınca Alesandra, Gweneth'in ona verdiği görev üzerinde çalıştı -bildirileri yazma. Listesinde iki yüzden fazla isim vardı. Zarflara adresler de yazılmalıydı elbette, çünkü Gweneth onların Colin ve Alesandra evlenir evlenmez gönderilmeye hazır olması konusunda ısrarcıydı.

Alesandra tüm bu yaygaraya niye gerek olduğunu anlamıyordu. O, sadece yakın aile, papaz ve Sör Richards'ın katılacağını sanıyordu. Yengesine neden bu kadar eziyete giriştiğini sordu ve Alesandra'nın babasının ailesine gösterdiği iyiliğin karşılığında en azından bu kadarını yapabileceği karşılığını aldı.

Düğün günü nihayet geldi çattı. Hava da Gweneth'i memnun edecek şekilde güzeldi. Böylece bahçe de kullanılabilirdi. Güneş parlaktı ve ısı, bahar havasına göre sıcaktı. Düşes, davetlilerin pelerin bile giymelerine gerek olmadığına karar verdi. Fransız kapıların açılmasını emretti ve hizmetkârlara taş döşemelerin süpürülmesi talimatını verdi.

Tören öğleden sonra dörtte olacaktı. Çiçekler öğlen gelmeye başladı. Kurye geçidi sonsuz gibiydi. Alesandra ayakaltından çekilmek için yemek odasında kaldı. Çiçek dolu iki devasa vazanın üst kata taşındığını görünce Gweneth'in tüm gücünü seferber ettiğine karar verdi. Kütüphanenin bile dekore edildiğini tahmin ediyordu. Belki de

Gweneth, kocasının Sör Richards'ı kütüphanede ağırlamaya karar verebileceğini düşünmüştü.

Alesandra törene hazırlanmak için odasına çıkmak üzereydi fakat Colin'in kız kardeşleri gelince bu görevden alınıldı. En gençleri Marian Rose henüz on yaşındaydı ve partide yer alacağı için o kadar heyecanlıydı ki güçlkle yerinde duruyordu. Marian, annesiyle babasının üçüncü kızları doğduktan neredeyse dört yıl sonra dünyaya geldiği ve Gweneth'in doğurganlık döneminin bittiğini düşündükleri için büyük sürpriz olmuştu. Annesiyle babası ve abileri en küçüklerinin üstüne titriyorlardı elbette, ama ablaları sayesinde tamamen şımartılmış değildi. Alison on dört, Jennifer on beş yaşındaydı ve Catherine daha yeni on altısına basmıştı.

Alesandra, Colin'in kız kardeşlerinin hepsinden hoşlanıyordu, ama favorisi Catherine'di. Kız kardeşlerin duygularını incitmekten korktuğu için nasıl hissettiğini diğerlerinin öğrenmemesi konusunda dikkatliydi.

Catherine tamamen harikaydı. Alesandra'nın tam tersiydi, belki de ondan bu kadar hoşlanmasının sebebi buydu. Colin'in kız kardeşine imrendiğini kabul ediyordu. Catherine aşırı şekilde sözünü sakınmayan biriydi. İnsan onun ne düşündüğünü asla tahmin etmek zorunda kalmıyordu. Genç kız her düşüncesini söylüyordu. Fazlasıyla dramatikti ve en yakın arkadaşı Leydi Michelle Marie'yle sık sık haylazlık yapıyordu. Catherine kısıtlamalar hakkında asla endişelenmiyordu. Alesandra onun ağırbaşlılık ve edebin ne olduğunu tamamen anladığından şüpheliydi ve Alesandra'nın tanıdığı en muhteşem ve dürüst insan oydu.

Ayrıca çok güzel bir genç kadına dönüşüyordu. Koyu sarı saçları ve ela gözleri vardı. Alesandra'dan rahat beş santim uzundu.

Colin'in kız kardeşlerinden hiçbirine Londra'ya çağırılma nedenleri söylenmemiştir ve anneleri onları bir araya toplayıp düğünü açıklayınca keyifle haykıran ilk kişi Catherine oldu. Kendini Alesandra'nın kollarına atıp ona sıkıca sarıldı.

"Michelle Marie, planlarını mahvettiğin için muhtemelen seni öldürmeye çalışacak," diye neşeyle bilgilendirdi Alesandra'yı. "Colin'le evleneceğini düşünüyordu. Yıllardan beri bunu planlıyordu."

Gweneth çileden çıkarak başını iki yana salladı. "Colin senin arkadaşınla hiç karşılaşmadı. Tanrı aşkına, neden onunla evleneceğini düşünmüş ki? O senin yaşında Catherine ve Colin onun için çok yaşlı. Neredeyse onun iki katı yaşında."

Alison ve Jennifer da koşturup Alesandra'ya sarıldılar. Üç kız kardeş de onu kucakladı ve Alesandra dengesini korumak için tüm gücünü kullandı. Hepsi aynı anda konuşuyorlardı, elbette. Bu, Alesandra için kaotik ve biraz da boğucuydu.

Marian Rose'a yer kalmamıştı. O geride durdu, ama uzun bir süre için değil. Dikkat çekme çabasıyla ayağını yere vurdu ancak bu işe yaramayınca kan donduran bir çığlık attı. Herkes sorunun ne olduğunu görmek için anında döndü ve Marian Rose, kendini Alesandra'ya fırlatma fırsatını kullandı.

Raymond ve Stefan çığlığı duyup koşarak geldiler. Gweneth kızının davranışı için özür dileyip Marian Rose'a sessiz olmasını söyledi ve ardından korumaları fazladan şarap kadehi sandıklarını kilerden taşıma işine koştu.

Raymond, Alesandra'ya işaret etti. Genç kadın, Colin'in ailesinden izin isteyip onun yanına gitti.

“Düşes, Fransız kapıları açıp duruyor Prenses. Biz de sürekli kapatıyoruz. Evin arkasında kilitli bir kapı olması güvenli değil. Lütfen onunla konuşabilir misiniz? Colin buraya gelip de tüm kapı ve pencereleri açık görünce kızacak.”

“Onunla konuşmaya çalışırım,” diye söz verdi Alesandra. “Dinleyeceğinden şüpheliyim. Sanırım her şeyin yolunda gideceğine inanmak durumunda kalacağız. Sadece birkaç saat daha, sonra endişe bitecek.”

Raymond, Prenses’e baş selamı verdi. Geriye yaslanıp işlerin yolunda gideceğini umacak değildi. Hem o hem de Stefan, ellerinde çiçekler, tepsiler ve hediyelerle konağa girip çıkan sürüyle yabancı karşısında saçlarını başlarını yolmak üzerelerdi. Kimin kim olduğunu sayıp durmak neredeyse imkânsızdı. Raymond mutfığa gitti. Bir uşağı yakalayıp Colin’e mesaj göndermesini emretti. Düşes bir korumayı dinlemezdi ama oğlunu kesinlikle dinleyecekti.

Raymond bununla da kalmadı. Üst kata, Williamshire Dükü’nün yanına çıkıp onu muhtemel tehlikeden haberdar etti.

Alesandra zaman kavranını yitirdi. Millicent Norton ve yardımcıları aşağıya inip genç kadın kalkmak üzereyken ona engel oldular. Terzi, gelinliğin Alesandra’nın odasındaki gardırobun önünde asılı olduğunu söyledi ve bu şüphesiz onun bu zamana kadar diktiği en seçkin elbiseydi. Alesandra ona tamamen katıldı. Terziye övgülerde bulunarak uzun, zarif elbiseyi giyerken çok dikkat edeceğine dair söz vererek daha da uzun zaman harcadı.

Millicent ve yardımcıları henüz gitmişti ki Gweneth koşturarak girişe geldi. “Yüce Tanrım! Alesandra, saat çoktan üç oldu ve sen hazırlanmaya başlamamışsın bile. Banyonu yaptın mı?”

“Evet, yenge.”

“Kızlar şimdi hazırlanıyorlar,” dedi Gweneth ona. Alesandra’nın elini tuttu ve merdivenlerden çıkmaya başladı. “Janet, Marian Rose’un saçını örmeyi tamamlar tamamlayamaz sana yardım edecek. Midende kelebekler mi uçuşuyor Alesandra? Biliyorum, heyecanlı olmalısın. Endişelenmemelisin ama. Her şey hazır. Güzel bir düğün olacak. Şimdi acele et, yoksa düğünü kaçıracaksın.”

Düşes kendi şakasına güldü. Odasına vardıklarında onun elini sevgiyle sıktıktan sonra kapıyı açıp içeri girdi. Alesandra, Marian Rose’un hizmetçiye saçını gevşetmesi için yalvarışını ve ardından da Gweneth’in ona sabit durması için verdiği emri duydu.

Alesandra’nın odası koridorun sonundaydı. Kapıyı açıp içeri girdi. Şimdi epey acelesi vardı, elbisesini çıkarmak dışında başka bir şeye dikkat etmedi. Düğmeler önündeydi ve daha kapıyı bile kapatmadan onları çözmüştü. Kıyafetlerini çıkardı, baştan aşağı bir kez daha yıkandı ve sonra beyaz bir sabahlık giydi. Arkasındaki kapı açıldığında be- lindeki kuşağı daha yeni bağlamıştı. Alesandra hizmetçinin ona yardım etmek için geldiğini sandı. Arkasını dönmeye yeltendi ama biri onu aniden arkasından kavradı. Bir el sessiz kalması için ağzına kapandı, içgüdüsel olarak atmaya giriştiği çığlık boğazında tıkanı.

Kapının sürgü sesini duydu ve odada onunla beraber en az iki adam olduğunu anladı.

Sakinliğini korumak, tüm kararlılığına mal oldu. Mücadele etmemek için kendini zorladı. İçten içe dehşete düşmüştü fakat bunun düşünme yetisine engel olmasına izin vermeyecekti. Daha sonra histeri krizine girebilirdi, bu korkunç adamlardan kurtulduktan sonra.

Sabırlı olmalıyım, dedi kendi kendine. Kurtulma fırsatını beklemeliydi. Bu dürtü ne kadar güçlü bir hal almaya başlarsa başlasın çılgılık atmayacaktı. Colin'in kız kardeşleri koşarak gelirdi ve yüce Tanrım, onların hiçbirinin zarar görmesini istemiyordu.

Alesandra bir eylem planı ayarlayınca sakinleşti. Konaktan yeterince uzaklaşınca kadar onlarla işbirliği yapacaktı. Böylesi aile için daha güvenli olurdu. Ondan sonra mücadele edecek, çılgılık atacak ve ısıracak, kendisine dokunduklarına onları pişman edecekti.

Kapı çalındı. Arkasındaki hain adam tutuşunu sıkılaştırdı. Fısıldayarak, içeri girmek isteyen her kimse ona gitmesini söylemesini emretti.

Alesandra başıyla onayladıktan sonra adam elini çekti. İkinci adam kapının sürgüsünü açtı. Alesandra onun yüzüne iyice baktı. Gür kaşları ve yağlı cildi olan, siyah saçlı bir adamdı. Yüzündeki uğursuz ifade, Alesandra'nın korkudan titremesine neden oldu. Adamın bakışından, birine zarar vermekten zerre vicdan azabı çekmeyeceğini biliyordu.

Arkasındaki adam, Alesandra'nın yüzünün önünde bir bıçak salladı ve genç kadın bunu adamın onu öldüreceğine dair bir tehdit olarak aldı.

Bu ihtimal onu endişelendirmiyordu çünkü onun blöf yaptığını biliyordu. General'in yaşayan bir geline ihtiyacı vardı, ölü değil. Korkunç adama kendi güvenliği için endişelenmediğini söylemeyi düşündü, sonra fikrini değiştirdi. Tartışmamak daha kurnazca olurdu. Eğer onun işbirliği yapacağını düşünürlerse, gardlarını biraz düşürürlerdi.

Alesandra'nın kapıyı sadece birkaç santim aralama izni vardı. Jade eşikte durmuş ona gülümsüyordu.

“Tanrım! Alesandra, giyinmemişsin bile. Sana yardım etmemi ister misin?”

Alesandra başını iki yana salladı. “Yardıma ihtiyacım yok Catherine, ama teklifin için teşekkür ederim. Neden aşağı inip kocanı beklemiyorsun? Eminim Henry konukları karşılarırken onun yanında olmandan hoşlanırdı.”

Jade’in ifadesi değişmedi. Kapı kapanana dek gülümsemeye devam etti. Kapının sürgüsünün yerine yerleştirildiğini duyduğunda koridorda koşmaya başladı.

Jade üstteki sahanlığa ulaştığında Colin girişe yeni adım atmıştı. Marian Rose, salondan koşarak çıktı ve kendini abisine doğru fırlattı. Genç adam onu kaldırıp yanağından öptükten sonra eğilip Caine’in kızı Olivia’yı kollarına aldı. Dört yaşındaki kız, amcasına ıslak bir öpücük verdi.

Jade merdivenlerden koşarak indi. Caine onu altta yakaladı. “Yavaş ol hayatım. Bir yerini kıracak...”

Karısının gözlerindeki korku, donup kalmasına neden oldu. “Ne oldu?” diye sordu.

“Alesandra bana Catherine dedi.”

Colin, yengesinin endişeli yorumunu duydu. Kızları yere bırakıp ilerledi. Bahçeye bakan Fransız kapıların ardına kadar açık olduğunu görüp kaşlarını çattı. Annesiyle babası tedbir ihtiyacını anlayamıyorlar mıydı?

“Sadece kafası karışmıştır,” diye önerdi Caine karısına. “Bugün onun düğün günü ve biraz gergin olması beklenir bir durum.”

Jade başını iki yana salladı. Açıklamak için Colin’e döndü. “Alesandra bana aşağı inip kocam Henry’nin yanında durmamı söyledi. Odasında biri vardı. Bundan eminim. Beni uyarmaya çalışıyordu.”

Colin merdivenlerden çıkmaya başlamıştı bile. “Ray-

mond'la Stefan'), Alesandra'nın penceresinin altında dikkatle beklemesini sağlayın," diye emretti. "Caine, sen arka merdivenleri tut. Muhtemelen onu oradan çıkarmaya çalışacaklar."

Daha talimatlarını bitirmeden sahanlığa ulaşmıştı, merdivenlerden inmeye başlayan annesiyle babasının yanından geçti ve koridordan aşağı devam etti.

Yapacakları konusunda ölümüne sakindi. Öfke içinde yanıyordu ama bu duygunun kararlarını etki altına almasına izin vermeyecekti. Sadece Alesandra güvende olduktan sonra öfkesini serbest bırakacaktı.

Alesandra'nın yatak odasına ulaştı, kilitli olduğundan emin olmak için kapıyı sessizce yokladıktan sonra tüm gücünü kullanarak omzuyla ahşaba sertçe yüklendi. Kapı menteşelerinden parçalandı, sürgü koptu ve kapıdan geriye kalanlar odanın içine uçtu.

Alesandra, Colin'i uyarmak için bağırmayı denedi ama onu tutan adamın eli bir kez daha ağzının üzerine kapandı.

İkinci adam elindeki bıçakla Colin'e meydan okudu. Colin öyle hızla hareket etti ki, düşmanı bıçağının elinden gittiğini çok geç olana dek anlamadı. Ama Colin onun elini bırakmadı. Kemik yerinden çıkana kadar kolunu önce sırtına doğru, sonra yukarı kıvrıdı. Adam acıyla uludu. Colin ona merhamet etmedi. Adamın kafasını eşğin yanındaki duvara vurdu.

Öfke ona dört adam gücü vermişti. Alesandra çok korkmuş görüldüğü ve o piç kurusunun da elleri onun üzerinde olduğu için, öfkesi gözünü neredeyse kör etmişti şimdi. Üzerindeki sabahlık, Colin'in onun altına bir şey giymediğini anlamasına yetecek kadar açıldı.

"Ellerini gelinimin üzerinden çek."

Colin kükreyerek bu emri verdikten sonra ilerlemeye başladı. Alesandra'yı tutan kişi, köşeye sıkıştığını biliyordu. Adam, Colin neredeyse onun üzerine gelene dek bekledi, sonra da Alesandra'yı öne itip odadan kaçmaya çalıştı.

Colin hızlı bir hareketle Alesandra'yı yatağa fırlatıp yoldan çektikten sonra dönüp adamı boynundan yakaladı.

Bu lanet herifin boynunu hemen oracıkta kırmayı düşündü ama Alesandra onu izliyordu ve Colin onu zaten olduğundan daha fazla korkutmak istemiyordu.

"Dışarı çıkmak için merdivenlerden daha kısa bir yol var," diye duyurdu.

Sesi çok sakın ve mantıklı çıktığı için Alesandra onun bir sonraki hamlesine hiç hazırlıklı değildi. Colin adamı kelimenin tam anlamıyla pantolonunun ortasından yakalayıp baş aşağı pencereden dışarı attı.

Pencere açık değildi. Kırılan camlar ve adamın omzunun çerçeveye sığmadığı yerlerden kopan tahta parçaları duvarlara ve yere sıçradı.

Colin soluğu kesilmiş gibi bile görünmüyordu. Pantolonundaki tozları görünce, "Lanet olsun," diye mırıldandı, iç çekti ve Alesandra'ya döndü.

Alesandra ne düşüneceğini bilmiyordu. Colin bir dakika önce oldukça ürkütücüydü, ama şimdi sıra dışı bir şey olmamış gibi davranıyordu.

O adamı öldürmüş olabileceğinin farkında değil miydi? Yoksa farkındaydı da sadece umurunda mı değildi?

Alesandra bunu bizzat öğrenmeye kararlıydı. Yataktan atlayıp pencereye doğru koştu. Yalın ayak, bir cam parçasına basmasına Colin engel oldu. Onu tekrara yatağa götürdü, sonra da sertçe kollarına çekti.

"Yüce Tanrım! Colin, sence onu öldürdün mü?"

Onun sesindeki saf korku, kavgaya şahit olduğu için genç adamın pişman olmasına neden oldu. Genç kadın bazı adamların cehennemin dibinde olmasının daha iyi olduğunu anlayamayacak kadar genç ve masumdu. Kollarında titreme şekli, Colin'den korktuğunu anlatıyordu.

"Hayır, onu öldürmedim," dedi boğuk bir fısıltıyla. "Raymond'un onu yakaladığına eminim."

Colin kendisiyle gurur duyuyordu. Abartı bir yalanı kahkahalara boğulmadan söyleyebilmişti.

Alesandra onun, böyle bir saçmalığa inanacağını düşündüğüne inanamıyordu. Genç adamın titrediğini hissetti, onun hâlâ o üzücü kavgaya tepki vermekte olduğunu anladı ve onu teselli etmeye karar verdi.

"Öyle diyorsan," diyerek kabul etti. Tuttuğu nefesini bırakıp ona dayanmış bir halde gevşedi. "Pencereyi açmayı unuttun, değil mi?"

"Evet," diye yalan söyledi Colin. "Unuttum."

Alesandra onun omzunun üzerinden bakındı. "Raymond'un onu yakaladığına emin misin?"

Colin onun sesindeki eğlenir ifadeyi duymadı. "Tamamen eminim."

Alesandra'ya daha sıkı sarılıp başının tepesini öptü.

"Seni incittiler mi?" diye sordu, sesi bu ihtimalle sertleşmişti.

Alesandra onun endişesiyle rahatladı. "Hayır," diye fısıldadı göğsüne doğru.

Gözünün kenarıyla bir hareket görüp tekrar Colin'e döndü. "Diğeri sürünerek kaçıyor."

"Caine onu bekliyor," diye yanıt verdi Colin. Onu öpmek için tekrar eğildi. Alesandra da aynı anda yüzünü kaldırdı. Baştan çıkarma, direnilmeyecek kadar büyüktü.

Colin'in ağız onunkini nazik bir dokunuşla kapladı ama bu, genç adam için yeterli değildi. Öpücüğü derinleştirdi ve ağızını açması için Alesandra'yı zorlaması gerekmeyince buna memnun oldu. Dili içeri kayıp onunkiyle buluştu ve boğazının gerilerinden alçak ve ilkel bir homurtu kurtuldu.

Öpücük genç kadını yiyip bitirdi. O kadar tecrübesizdi ki, onun sihirli dokunuşuna olan tepkisini kontrol edemiyordu. Üstelik onu yeterince tadamıyordu ve yüce Tanrım, adamın kokusu -çok temiz, çok harika bir şekilde erkeksi- fazlasıyla baştan çıkarıcıydı.

Onun bu kısıtlamasız karşılığı, Colin'in kontrolünü neredeyse un ufak ediyordu. Colin durma zamanının geldiğini biliyordu. Geri çekilmeye çalıştı ama Alesandra onun bu asil planına uymadı. Kollarını genç adamın boynuna dolayıp öpücüğü yeniden derinleştirmesi için saçlarından tutup kendine çekti.

Colin onun istediğini yapmasına izin verdi. Alesandra onun ağzının içine doğru iç çektikten sonra dilini ürkekçe onunkine sürttü. Colin kontrolünün kayıp gittiğini hissetti. Ağız sert bir taleple tekrar tekrar onunkine eğildi.

"Her şey yo... Tanrı aşkı... Bunu törenden sonraya sakla Colin."

Caine'in sesi Colin'le Alesandra'yı kuşatan tutku dolu sisi deldi. Colin yavaşça geri çekildi. Alesandra'nın kendini toplaması biraz daha uzun sürdü. Colin onun ellerini boynundan çekmesine yardım etti, kuşağını sıkılaştırdı. Alesandra bu görevi ondan almadı, ama adam sabahlığını düzeltip boynuna kadar kapatırken onu izledi.

"Şimdi giyinmen gerekiyor," diye önerdi Colin fısıldayarak, onun yüzündeki sersem ifadeye gülümsedi. Ale-

sandra onun dokunuşunun etkisinden hâlâ sıyrılamamıştı ve bu gerçek onu lanet derecede memnun etti.

“Beni duydun mu?” diye sordu Colin, Alesandra kıpırdamayınca.

Alesandra kendine gelmesi gerektiğini biliyordu. Bir adım geri çekilip bu şaşkın halinin sorumlusundan uzaklaştı. “Evet, giyinmem gerekiyor,” diyerek başıyla onayladı. Sonra başını iki yana sallayarak kendiyi çelişti. “Giyinemem. Onlar...”

“Ben sana yardım etmekten memnun olurum,” diye gönüllü oldu Jade. Colin’in yengesi endişe ve anlayışla kaşlarını çatıyordu. “Hiç zaman almaz,” diye söz verdi.

Alesandra dönüp zorla gülümsedi. Caine’le Jade’in sadece birkaç metre ötede durduklarını görünce şaşırdı. İkisinden birinin odaya girdiğini duymamıştı.

Colin’in öpücüğünün onu dünyadan koparmış olduğuna karar verdi ve Tanrını, adama yapışıp kaldığını görmüşler miydi acaba? Bu olasılığı düşünerek kızardı.

Aniden o kadar allak bullak olmuştu ki düşünemiyor gibiydi. Söylemek istediği bir şey vardı ama ne olduğunu hatırlayamıyordu. Dalgın bir tavırla parmaklarını saçlarından geçirdi. Hareketiyle sabahlığı hafifçe açıldı. Colin derhal öne çıkıp düzeltti. Şimdi tam sahiplenici bir koca gibi davranıyordu. Eğer ona kaşlarını çatıyor olmasaydı, Alesandra bunun bir sevgi ifadesi olduğuna inanabilirdi.

“Sabahlıkla insanları kabul etmemelisin,” dedi Colin ona. “Rahibelerin sana bir şey öğretmedi mi?”

Şaka yapmıyordu. Alesandra onun elini boynundan itirip biraz daha geriledi. “Merdivenlerde sürünen adamı yakaladın mı?” diye sordu Caine’e.

“Evet.”

“Güzel,” diye başıyla onayladı. “Çiçeklerle gelmişler,” diye ekledi başıyla onaylayarak. “Farkına varmalıydım... vazoları üst kata taşıdıklarını görünce... Ama ben...”

Herkes onun açıklamasını bitirmesini bekliyordu. Bir-iki dakika sonra onun başka bir şey söylemeyeceğini anladılar.

“Ötekine ne oldu?” diye sordu Caine.

“Colin onu pencereden attı.”

“Raymond onu yakaladı,” dedi Colin.

Caine neredeyse kahkahayı basıyordu ama kardeşi başını Alesandra’ya doğru eğince durdu. Anında başını sallayarak bu saçma yalanı onayladı. “Bunu bilmek güzel.”

“Diğer odalarda bekleyen başkaları olabilir mi?” diye sordu Alesandra.

Colin onu yanıtladı. “Hayır.”

“Korumaların evi tamamen kontrol etti.” Caine bu sözleri onun korkusunu yatıştırma girişiyle söylemişti. “Başka biri yok.”

Jade hafifçe nefesini tutunca kocasının dikkatini çekti. Genç adam dönüp onun gözlerindeki yaşları gördü. “Sorun nedir hayatım?” diye sordu fısıldayarak.

Jade, gardırobun önündeki zemini gösterdi. Caine dönüp gelinliği gördü ve alçak sesli bir küfür savurdu.

Alesandra, Colin'den başkasına dikkat etmiyordu. Sadece onda bir farklılık olduğuna karar verdi ama ne olabileceğine dair isim koyamıyordu.

“On dakika içinde evleniyoruz Alesandra. Eğer hâlâ bu sabahlığı giyiyor olacaksan, onun içinde evleneceksin. Caine, ceketleri değiştirelim. Benimkini yırttım.”

“Bugün evlenmenin iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum,” dedi Alesandra.

“On dakika,” diye tekrarladı Colin.

Genç adamın çenesindeki gerilim, onu mantıklı bir şekilde dinlemeyeceğini gösteriyordu. Alesandra yine de son bir kez daha denedi. “Hayır,” diye duyurdu, ifadesi isyankârdı.

Genç adam yüzlerinin arasında birkaç santim kalana dek öne eğildi. “Evet.”

Alesandra iç çekti. Ardından başıyla onayladı. Colin onun nihayet işbirliği yapacak olmasına o kadar memnun oldu ki, onu sertçe öptü. Ardından dönüp odadan çıktı.

“Gelinliğini mahvetmişler Colin.”

Ona haberi Jade vermişti. Alesandra gözyaşlarına boğuldu. Herkes onun elbise için üzüldüğünü sandı ama bu kadar perişan olmasının asıl sebebi o değildi. Colin’deki farklılığı henüz fark etmişti.

“Saçlarını kesmişsin.”

Alesandra’nın sesindeki öfke, Colin’i afallattı. Arkasını dönünce gözyaşlarının aktığını gördü ve hemen onu teselli etmek istedi. Ona doğru ilerlemeye başlar başlamaz, Alesandra gerilemeye başladı. O kıpırdamasın diye Colin durdu. Onun kazara bir cam parçasına basmasını istemiyordu. Paniklemesini de istemiyordu çünkü genç kadın tam da bunu yapacak gibi görünüyordu.

Alesandra çileli bir dönemden geçiyordu ve buna bir de çoğu gelinin gösterdiği gerginlik eklenince, davranışları mantıksız bir hal almıştı.

Colin, sakinleşmesine yardımcı olana dek onu alt kata indirip evlenmeye ikna edemeyeceğini biliyordu. Eğer onu asıl üzen mesele yerine saçından bahsetmek istiyorsa, genç adam ona izin verecekti.

“Evet,” dedi Colin, sesi başarabildiği kadar yatıştırıcı bir sesle. “Saçlarımı kestim. Bu canını mı sıktı?”

Alesandra başıyla onayladı. "Ah evet, canımı sıktı," dedi, sesi öfkeden titriyordu. "Aslına bakacak olursan, küplere binmeme neden oldu."

Colin'in ifadesinden onun neden bu kadar kızgın olduğunu anlamadığını söyleyebilirdi. Ona saçının neden bu kadar uzun olduğunu sorduğunda ona söylediği şeyi hatırlamadığı belliydi.

Özgürlük. Evet, ona söylediği buydu. Açıklamasının her kelimesini hatırlıyordu. Omuz hizasındaki saçları ona özgür bir adam olduğunu hatırlatıyordu.

Alesandra dikkatini onun ayaklarına verdi. "Neden pranga da takmıyorsun Colin?"

"Sen neden bahsediyorsun?" Colin hiddetini sesinden uzak tutamıyordu.

"Gelinliğe üzülüyor," diye karar verdi Caine.

"Buna karışma," diye emretti Alesandra.

Caine bu emir karşısında tek kaşını kaldırdı. Alesandra şu an tam bir prenses gibi hareket ediyor ve Caine'e de halkından biriymiş gibi davranıyordu. Genç adam gülümsemeye cesaret edemedi, keyfinin onun öfkesini tamamen sınıra getirmesinden korkuyordu. Alesandra öfkeli ve perişan görünüyordu.

"Ah Tanrım, bak bana ne yaptırdın," dedi Colin'e. Kollarını önünde birleştirip ona bir bakış attıktan sonra onun abisine döndü. "Yalvarırım seni terslediğim için beni affet. Genelde üzgünken kimseye bunu belli etmem ama bu adam Başrahibe'nin altın kurallarını unutmama neden oluyor. Eğer saçını kesmemiş olsa, böyle bir durumda olmazdım."

"Bu adam?" diye tekrarladı Caine sırtarak.

"Hangi altın kurallar?" diye sordu Jade, bu sözleri merak etmişti.

“Seni bu kadar üzen şey gelinlik değil mi?”

Alesandra, Jade’e, “Ağırbaşlılık ve edep,” diye açıkladıktan sonra Colin’e döndü. “Hayır, gerçekten de sorun elbise değil,” diye bildirdi. Derin bir nefes alıp kendine sakinleşme talimatı verdi. *Böyle duyarsız bir odun olmak Colin’in elinde değil*, diye düşündü ve genç adam özgürlüğünden vazgeçiyordu. “Ah, boş ver. Evet, elbette elbiseye üzüldüm. Annen daha çok üzülecek. O dantele bir servet harcamıştı. Hasar gördüğünü öğrenirse kalbi kırılacak.”

“Yani annemin duyguları için mi endişeleniyorsun?” diye sordu Colin, meselenin özüne inmeye çalışarak.

“Az önce öyle söylemedim mi? Colin, sen bana böyle bir zamanda nasıl gülümsersin? Giyecek hiçbir şeyim yok.”

“Eminim ki...”

Genç kadın onun bitirmesine izin vermedi. “Annene söylemeyeceğine dair bana söz ver,” diye talepte bulundu Alesandra. “Sözünü istiyorum Colin. Eğer öğrenirse düğünü mahvolur.”

“Bu senin düğünün Alesandra, onun değil.”

Genç kadın onu dinlemek istemiyordu. “Söz ver bana.”

Colin iç çekti. “Ona söylemeyeceğim.” Annesinin Alesandra’nın o elbiseyi giymediğini bal gibi de fark edeceğini eklemeyi. Alesandra hâlâ bunu düşünemeyecek kadar altüst olmuş durumdaydı ve Colin de ona hatırlatmayacaktı.

Prences, Jade ve Caine’e de söz vermişti. Herkesin hızlı onayı Alesandra’yı sakinleştirdi. Onun bu acayip davranışı karşısında Colin başını iki yana salladı. Onu omuzlarından yakalayıp yakınına çekti ve öptü. Ardından bıraktı ve odadan çıktı. Abisi de onu takip etti.

“Biraz gergin görünüyor, değil mi?” dedi Colin, Caine’e.

Abisi kahkahaya boğuldu. “Nedenini hayal dahi edemiyorum,” diye karşılık verdi kuru bir sesle. “Gelinin hırpalandı, karşılaştığım en çirkin piç kuruları tarafından kaçırmaya çalışıldı ve kesinlikle korkutuldu. Ayrıca seninle evlenmek istemediğini açık bir şekilde ifade etti ve gelinliği lime lime olmuş. Hayır, neden gergin olacağını hayal dahi edemiyorum.”

Colin’in omuzları düştü. “Zor bir gün oldu,” diye mırıldandı.

“Ancak düzelebilir,” diye tahminde bulundu Caine. Haklı olmak için Tanrı’ya yalvardı.

Girişe ulaşana dek iki kardeş de tek kelime etmedi. Merdivenlerden inerken ceketlerini değiştirdiler. Neredeyse tam olarak uydu, geçen birkaç yılda Colin’in omuzları geliştiği için şimdi tam olarak abisi kadar kaslıydı.

Colin salonda toplanan kalabalığı fark etti, sonra aniden durdu ve Caine’e döndü.

“Yanılıyorsun.”

“Düzelmeyecek mi?”

Colin başını iki yana salladı. “Alesandra’nın benimle evlenmek istemediğini söyledin. Yanılıyorsun. İstiyor.”

Caine gülümsedi. “Yani onun sana âşık olduğunu fark ettin mi?”

O bu sözleri bir gerçeği dile getirmek için söylemişti ama Colin bunu bir soru olarak aldı. “Hayır, beni henüz sevmiyor ama sevecek. Beş yıl içinde, kendi servetimi yaptıktan sonra hata yapmadığını fark edecek.”

Caine kardeşinin bu kadar kalın kafalı olduğuna inanmıyordu. “Onun zaten bir serveti var Colin. İhtiyacı olan şey...”

“Evlenmek,” diyerek onun cümlesini tamamladı Colin. “Bu insanlar burada ne arıyor?”

Konu değişikliği de kasıtlıydı elbette. Colin řu anda Alesandra'nın nedenlerine dair hararetle bir tartışmaya girmek istemiyordu. Kendisinin onunla evlenme nedenlerini ise özellikle dūřunmek istemiyordu.

Tören bir saat sonra geręekleřti. Colin, abisiyle rahibin önünde duruyordu. Gelinini beklemek onu delirtiyordu ve dengesini korumak tam bir mücadele gerektirdi. Kendi gerginliğine şaşıyordu çünkü o her zaman kontrollü bir adam olduğunu dūřunmekten hoşlanırdı. Hiřbir řey onu altüst edemezdi, kendine bunu hatırlattı. *Lanet olsun*, diye itiraf etti iç çekerek, şimdi altüst olmuş durumdaydı ve bu duygu onun mizacına o kadar yabancıydı ki, bununla nasıl mücadele edeceğini bilmiyordu. Kontrol eksikliği konusunda Alesandra'yı suçladı. Hayatına o girene dek, evlenme fikri Colin'in benzinin atmasına neden olurdu. Ama şimdi gerginliğinin sebebi tam tersiydi. Bařka bir řey ters gitmeden önce olayı bitirmek istiyordu.

Onu hâlâ kaybedebilirdi.

"Tanrı aşkına Colin. Bu bir düğün, cenaze töreni değil. Somurtmayı kes."

Colin abisine uyum sağlayacak ruh halinde deęildi. Zihni hâlâ yanlıř gidebilecek tüm o řeyleri dūřunmekle meřguldü.

Ve sonra Williamshire Dükü, kolunda Alesandra'yla salona girdi. Alesandra, Colin'in babasına tutunmuştu ama Colin adamı hiç fark etmedi. Bakışları gelinine odaklanmıştı. O yakına geldikçe Colin'in dengesi yerine geliyordu. Bir gönül ferahlığı duygusu onu endişeden kurtardı ve bu arada Alesandra onun yanına ulaştığında Colin hiç de somurtmuyordu.

Bu kadın ona ait olacaktı.

Alesandra o kadar gergindi ki titriyordu. Fildişi renğinde saten bir elbise giyyordu. Kesimi basit ama zarıftı. Yakası çok dekolteli değildi ama yine de kışkırtıcıydı. Hiç mücevher takmamıştı. Elinde çiçek taşıymıyordu ve saçları tokalarla tutturulmamıştı. Her hareketinde omuzlarında nazikçe salınan koyu renk bukleleri, ihtiyacı olan tek süs-tü.

Yüce Tanrım, bu kadın onu memnun ediyordu. Colin onun utangaçlığı karşısında gülümsedi. Alesandra ona bakınadı, vasisi onu yanağından öperken bile bakışları yer-deydi. Genç kadın onu bırakmak istemiyordu. Dük onun elini çekip Colin'in koluna koymak zorunda kaldı.

Aile ve arkadaşlardan oluşan kalabalık etraflarında do-landı. Alesandra neredeyse o an fırlayacaktı. Kendini tuza-ğa düşürülmüş, şaşkına dönmüş hissediyordu ve Colin'le ikisinin hata yapıyor oldukları düşüncesiyle dehşete düş-müştü. Titremesi o kadar arttı ki, güçlkle sabit durabili-yor ve doğru düzgün nefes alamıyor gibiydi. Sonra Colin elini tuttu ve tutuşunu sıkılaştırdı. Tuhaftı, ama onun do-kunuşu titreyişini biraz yatıştırdı.

Alesandra'nın korkusunun geri kalanından kurtulma-sına Caine'in dört yaşındaki kızı yardım etti. Küçük kız neler olduğunu anlamıyordu ve kalabalığın içinde kıvrıla kıvrıla yolunu açarak Alesandra'ya doğru ilerledi. Anne-sinin hararetle başını iki yana sallamasını görmemiş gibi yaptı ve yukarı uzanıp Alesandra'nın elini tuttu.

Rahip dua kitabını henüz açmıştı ki, aşağıya bir bakış atıp çocuğu gördü. Gülüşünü saklamak için hemen ök-sürmeye başladı.

Alesandra o kadar kontrollü değildi. Koyu renk saçlı, yeşil gözlü afacana bir bakış attı ve kahkahalara boğuldu.

Olivia açıkça hayatının en heyecanlı anını yaşıyordu ve onunla kimin ilgilenmesi gerekiyorsa görevini yapmamıştı. Çocuk tam bir felaketti. Eteğinin alt kısmı, bahçede biraz zaman geçirdiğini gösterecek biçimde kirlenmişti ve Düşes'in törenden sonra ikram etmeyi planladığı kırmızı punç lekesi onun mutfağı da ziyaret ettiğini gösteriyordu. Kuşağı kalçalarında sallanıyordu ama Alesandra'ya kontrolünü kaybettiren esas şey, Olivia'nın büyük, pembe fiyonguydu. Sağ gözünün üstünde tehlikeli bir şekilde sallanıyordu ve küçük kız başını kaldırıp Alesandra'ya gülümserken gözünü kırpıştırarak o şeyi başının üstüne itmeye çalışıyordu.

Olivia'nın görüntüsü karşısında Jade muhtemelen kalp çarpıntılarını geçiriyordu. Caine eğilip Colin'le Alesandra'nın arkasından uzanarak kızını yakalamayı denedi. Olivia geriye kaçılıp keyifle kıkırdadı.

Alesandra devreye girdi. Olivia'nın elbisesindeki lekeler için yapabileceği bir şey yoktu ama görünüşünü düzeltebilirdi. Colin'in tutuşundan kurtuldu, Olivia'nın kuşağını bağladı ve fiyongu başının üstüne yeniden sabitledi. Olivia bu velvele anına katlandı ve Alesandra işini tamamladığında küçük kız onun elini tekrar tuttu.

Alesandra tekrar doğrulup rahibe döndü. Hâlâ Colin'e bakmıyordu ama uzanıp elini onun parmaklarına sürttü. Colin işareti aldı ve elini tekrar tuttu.

Alesandra artık kontrollüydü. Rahibin sorularına cevap verirken sesi nerdeyse hiç titremedi. Colin'in karısı olmayı kabul eder etmez genç adamın görünür bir şekilde rahatladığını fark etti. O zaman başını kaldırıp Colin'e baktı ve onu kendisine gülümserken buldu. Gözlerindeki kıvılcım, Alesandra'nın kalbinin biraz daha hızlı atmasına neden oldu.

Nihayet bitmişti. Colin nazikçe onun yüzünü kaldırdı ve eğilip öptü. Herkes alkışladı, Colin dudaklarını onun-
kilere henüz sürtmüştü ki, birileri sırtına vurdu ve tebrik etmek için geriye çekti.

Alesandra'yı da yanında sürükledi. Onun görüş alanından... ya da dokunuşundan uzaklaşmasına izin vermeyecekti. Kolunu beline dolayıp onu yanına çekti.

Alesandra, törenin ardından gelen kutlamanın çoğunu hatırlamıyordu. Kendini bir sisin içinde yürüyormuş gibi hissetti. Yemeğin öncesinde, yemek sırasında ve sonrasında kadehler kaldırıldı ancak genç kadın ne söylendiğini hatırlamıyordu. Etrafı Colin'in ailesi ve arkadaşlarıyla çevrilmişti ve onların Alesandra'yı hemen kabul etmeleri, hem memnun edici hem de boğucuydu.

Sör Richards, Colin ve abisiyle kütüphanede iki çift laf etmekte ısrarcı oldu fakat Colin onu erteleyip durdu. Amir reddedilemezdi, ancak Alesandra korumalarının gözetiminde kalma sözü verdikten sonra Colin kabul etti. O ve Caine, Amir'i merdivenlerde takip ettiler. Toplantılarını yapıp aşağıya inmeleri on beş dakikadan az sürdü.

Colin gelinini salonda buldu. Alesandra aynı anda üç farklı sohbeti dinlemeye çalışıyordu. Marian Rose eve onunla gitmesi için ondan söz istiyor, Catherine onu tekrar ne zaman göreceğini soruyor, Colin'in babası oğullarını içeren komik bir çocukluk hikâyesini ortaya anlatıyordu.

Alesandra tüm bunlarla şaşkına dönmüş görünüyordu. Colin onu eve götürme vaktinin geldiğine karar verdi. Genç kadın onun bu kararına karşı çıkmadı, aslında rahatlamış görünüyordu.

Teşekkür edip vedalaşmak yirmi dakika sürdü. Arabaya binip konağına doğru yola koyulduklarında Colin'in tüm sabrı tükenmişti.

Arabanın içindeki sessizlik, az önce arkalarında bıraktıkları kaosla taban tabana zıttı. Colin uzun bacaklarını uzattı ve gözlerini kapatıp sırttı.

Düğün gecesini düşünüyordu.

Alesandra onun karşısında oturuyordu. Duruşu katıydı ve elleri kucığında sıkıca kenetlenmişti.

O da düğün gecesini düşünüyordu.

Colin gözlerini açtığı anda onun kaşlarını çatıldığını gördü. Ellerini büküp durduğunu da fark etti.

“Bir sorun mu var?” diye sordu, sorunun ne olabileceğini çoktan tahmin etmişti.

“Bu gece...”

“Evet?”

“Yatağını paylaşmam konusunda ısrar edecek misin?”

“Evet.”

Alesandra'nın omuzları düştü. Yüzünden renk gitti ve kahretsin, perişan görünüyordu. Colin neredeyse gülecekti. Kendine tam zamanında engel oldu ve kadının çektiği zorluktan keyif aldığı için kendini adi herifin teki gibi hissetti. Alesandra masumdu ve açıkça bilinmeyenden korkuyordu. Ona düşen vazife, Alesandra'nın korkusunu dindirmektir, körüklemek değil.

Colin öne eğilip ellerini tuttu. “İyi olacak,” dedi ona, sesi boğuk bir fısıltı halindeydi.

Genç kadının ona attığı bakış, buna inanmadığını gösteriyordu. “O zaman bu konuyu tekrar görüşmekle ilgilenmiyorsun, öyle mi?”

“Neyi tekrar görüşmekle?”

“Kazançlarını.”

Colin başını yavaşça iki yana salladı. Alesandra ellerini onunkilerden çekti. “Alesandra, her şey iyi olacak,” dedi Colin bir kez daha.

“Sen öyle diyorsun,” diye karşılık verdi genç kadın zayıf bir fısıltıyla. “Ama senin haklı olduğunu kanıtlayacak herhangi bir bilgi yok bende. Acaba sende, yatağa gitmeden önce okuyabileceğim konuyla ilgili bir kaynak var mıdır?”

Colin arkasına yaslanıp bacağını karşı koltuğa koydu ve gözlerini ona dikti. Hayrına dokunacak şekilde gülümse-miyordu. “Ne tür bir kaynak?”

“Sende bir el kitabı... ya da öyle bir şey vardır diye düşünmüştüm,” diye açıkladı Alesandra. Ellerini birbirine dolamış, bükmemeye çalışıyordu, böylece Colin onun ne kadar gergin olduğunu anlamazdı. “Sadece neler olacağını açıklayacak bir şey,” diye ekledi sıradan bir tavırla omuz silkerek. “Sadece biraz meraklandım, anlıyorsundur.”

Colin onun tamamen dehşete kapıldığını anlıyordu. Başıyla onayladı çünkü Alesandra, Colin’in yalan söylediğine inandığını sanabilirdi. Sonra sıradan bir sesle sordu. “Başrahibe’nin sana bilmen gereken her şeyi anlattığını söylememiş miydin?”

Genç kadın uzun süre cevap vermedi. Colin sabırla bekledi. Alesandra dönüp pencereden dışarı baktı. Dışarısı karanlıktı, ama ay, üzerinde gittikleri caddeyi tanıyıp neredeyse eve vardıklarını anlamasına yetecek kadar parlaktı. *Paniklemeyeceğim*, dedi kendi kendine. O yetişkin bir kadındı ve böyle allak bullak olması saçmaydı.

“Alesandra, bana cevap ver,” diye emretti Colin.

Alesandra utancını sakladı ve nihayet açıkladığında sesi soğukkanlı çıkıyordu. “Başrahibe benimle özel bir konuşma yaptı ama şimdi fark ediyorum da bana yeterince bilgi vermemiş.”

“Sana tam olarak ne anlattı?”

Genç kadın bu konudan bahsetmeye devam etmek iste-

iniyordu ve konuyu açmış olduğuna bile pişman olmuştu. "Ah, şundan bundan," diye fısıldadı omuz silkerek.

Colin konuyu kapatmasına izin vermedi. "Şu ve bu tam olarak nedir?"

Araba, konağın önünde durdu. Genç kadın kapı mandalına doğru hamle yaptı. Colin elini tuttu. "Hâlâ bana cevap vermedin," diye hatırlattı.

Alesandra, üzerinde duran ele baktı. Kendi elinin en az iki katıydı ve yüce Tanrım, Colin'in boyutlarına nasıl olmuştu da daha önce dikkat etmemişti? Onun yatağını paylaşacağını düşünmemiş olduğunu hatırlattı kendi kendine. En azından daha yıllar boyunca, bu fikirle barışana dek... ve yüce Tanrım, bu cahilce bilgi ne kadar da safçaydı. Alesandra aniden tam bir aptal gibi hissetti.

Her şeye rağmen bir rahibe olmakta gerçekten ısrarcı olmam gerekiyordu, diye karar verdi.

"Başrahibe bana kutsal emre uygun olmadığımı söyledi." Bu düşüncüyü yüksek sesle yumurtlamıştı, sonra yüksek sesle iç çekti. "Yeterince mütevazı değilim. Bana öyle söyledi."

Genç kadın konuyu kasten değiştiriyordu. Colin onun neyin peşinde olduğunu biliyordu elbette. "Peki ya sana evlilik yatağıyla ilgili ne söyledi?"

Alesandra nihayet cevap verdiğinde bakışlarını yine onun eline çevirdi. "Bir kadın bedeninin bir tapınağa benzediğini söyledi. İşte, söyledim. Şimdi artık beni bırakır mısın? Çıkmak istiyorum."

"Henüz değil," diye karşılık verdi Colin. Sesindeki şefkat, Alesandra'nın utancının bir kısmını alıp götürdü.

"Bana hepsini anlattıracaksın, değil mi?"

Colin onun yüzündeki hoşnutsuz bakışa gülümsedi. "Evet," diye onayladı. "Sana hepsini anlattıracağım."

“Colin, büyük ihtimalle fark etmedin ama bu konu beni utandırıyor.”

“Fark ettim.”

Alesandra onun sesindeki keyif izini duydu ama başını kaldırıp ona bakmayı reddediyordu çünkü gülümsemesini görürse muhtemelen çığlık atmaya başlayacaktı.

“Sen utanıyor musun?” diye sordu.

“Hayır.”

Alesandra elini bir kez daha onunkinden çekmeye çalıştı. Colin onu sımsıkı tuttu. *Tanrım*, bu adam inatçıydı. Açıklayana kadar arabadan çıkmasına izin vermeyeceğini biliyordu.

“Erkekler oraya tapınmak isteyecektir,” dedi genç kadın pat diye.

“Nereye?” diye sordu Colin, kafasının karıştığı belliydi.

“Tapınağa,” dedi Alesandra neredeyse bağırarak.

Colin gülmedi. Elini bırakıp arkasına yaslandı. Alesandra’nın hâlâ kaçmak istiyor olma ihtimaline karşılık bacağı etkin bir şekilde çıkışını kapatıyordu. “Anlıyorum,” diye cevap verdi. Sıradan tavrının, kadının sıkıntısını azaltacağını umarak sesini mümkün olduğunca doğal tutuyordu.

Genç kadının yüzünün rengi ziyadesiyle geri döndü. Şimdi güneş yanığından mustarip gibi görünüyordu. Colin onun masumiyetini inanılmaz derecede sevimli buluyordu.

“Sana başka ne söyledi?” diye sordu.

“Onlara izin vermemem gerektiğini.”

“Tapınmalarına mı?”

Genç kadın başıyla onayladı. “Evlenene kadar kimsenin bana dokunmasına izin vermemeliyim. Evlendikten sonrası için Başrahibe bana değerli ve asil sonucu yüzünden bunda bir sorun olmadığını söyledi.”

Açıklamasına nasıl bir tepki verdiğini görmek için başını kaldırıp ona baktı, Colin'in kuşkulu bakışını görünce onun pek anlamadığını düşündü. "Değerli sonuç, bir çocuk."

"O kadarını anladım."

Alesandra geriye yaslanıp dikkatini elbisesinin katlarını düzeltmeye verdi. Colin tekrar konuşmaya başlamadan önce sessizlik dolu uzun bir an geçti. "Birkaç detayı atmış, değil mi?"

"Evet," diye fısıldadı Alesandra. Colin'in nihayet onun bilgi eksikliğini anlamış olmasıyla rahatlamıştı.

"Okuyabileceğim bir kitap olsaydı..."

"Çalışma odamda bu konu üzerine bir şey yok," dedi Colin. "Basılmış böyle bir şey var mı, ondan bile emin değilim."

"Ama eminim ki..."

"Ah, bazı kitaplar var ama okumana izin vereceğim türden şeyler değil," dedi başını sallayarak. "Serbest piyasada da satılmazlar."

Colin uzanıp kapı mandalını çevirerek kapıyı açtı. Tüm bu süre boyunca bakışlarını, kızaran gelininde tuttu.

"Ne yapmamı öneriyorsun?"

Alesandra bu soruyu kucağına bakarak sormuştu. Colin, çenesini kaldırıp onu kendine bakmaya zorladı. Alesandra'nın mavi gözleri endişeyle bulutlanmıştı. "Bana güvenmeni öneriyorum."

Bu, genç kadına bir öneriden çok emir gibi geldi. Ama ona güvenmeye karar verdi ve bunun tek nedeni, önünde ona uygun başka bir seçenek olmamasıydı. Hızla bir baş onayı verdi. "Peki o zaman. Sana güveneceğim."

Hızlı onayı genç adamı memnun etti. Colin onun, ne-

ler olacağını önceden tam olarak bilmek istemesini anlıyordu. Bu, Alesandra'nın kontrolünü kazanma yoluydu. Ne kadar çok bilirse, o kadar az korkacaktı.

Alışıldık ve geleneksel olan, genç bir hanımın annesinden bilgi almasıydı elbette. En azından Colin, işleyişin böyle olduğunu biliyordu. Annesinin, kız kardeşi Catherine'le evlilik faaliyetlerinden bahsettiğini biliyordu. Ne olursa olsun, Alesandra'nın annesi, kızı bu bilgi için yeterince büyüyemeden ölmüştü.

Ve rahibelerden biri bu görevi üstlenmeye çalışmıştı. "Bu Başrahibe tam olarak kaç yaşında?" diye sordu Colin.

"Seksenlerinde görünüyor ama sanırım daha gençtir," diye karşılık verdi Alesandra. "Ona sormaya asla cesaret edemedim. Neden sordun?"

"Boş ver," dedi Colin. Konuyu tekrar onun endişesine çevirdi. "Alesandra, sana bilmen gereken her şeyi açıklayacağım."

Sesindeki şefkat, genç kadına yanağında yatıştırıcı bir okşayış gibi geldi. "Açıklayacak mısın?"

"Evet," diye söz verdi Colin neredeyse dalgın bir şekilde. Akıllı, yaşlı rahibenin tapınağa tapınmayı betimleyici sözler kullanarak Alesandra'ya hayatın gerçeklerini anlatmasını gözünün önüne getirmekle meşguldü. Tanrını, bu özel konuşmayı duymak için orada olmayı nasıl da isterdi.

Alesandra, Colin'in gözlerindeki kıvılcımı gördü ve hemen genç adamın onun saflığıyla eğlendiği sonucuna ulaştı.

"Böyle... tecrübesizce davrandığımı için üzgünüm."

"Sen tecrübesizsin," diye hatırlattı Colin ona nazikçe.

"Evet ve üzgünüm."

Colin kahkaha attı. "Ben değilim."

“Gerçekten tüm sorularıma cevap verecek misin?” diye sordu Alesandra, hâlâ ona inanıp inanmadığından emin değildi. “Hiçbir şeyi atlamayacaksın? Sürprizlerden hoşlanmam.”

“Hiçbir şeyi atlamayacağım.”

Alesandra iç çekti. Elbisesindeki kırıksıklıkları düzeltmeyi de kesti. Colin’in sözü, korkusunun üzerindeki kontrolünü tekrar kazanmasını sağlamıştı. Utancını onun eğlendirici bulmasını bile umursamadı. Colin ona gerekli bilgiyi verecekti ve önemli olan tek şey buydu. Rahatlama, onun minnetle zayıf düşmesine neden oldu.

“Peki o zaman, her şey yolunda gidecek,” dedi Prens. “Artık arabadan çıkmamız gerekmiyor mu?”

Colin kabul etti. Önce o indi, sonra inip Alesandra’ya yardım etmek üzere döndü. İki koruma, Prens için açık bir endişeyle kaşlarını çatmışlardı. Genç kadını kilitli kapılar ardına saklamak istiyorlardı.

Flannaghan yeni hanımlarını karşılamak için bekleyerek kapı eşiğinde dolanıyordu. Genç kadının pelerinini alıp koluna koyduktan sonra ona en içten tebriklerini sundu.

“Eğer yukarı şimdi çıkmak isterseniz banyo suyunuzu hazırladım Prens,” diye önerdi.

Bu stres dolu günden sonra uzun ve sıcak bir banyo fikri Alesandra’yı cezbedti. Bugünkü ikinci banyosu olabilirdi ama Başrahibe ona temizliğin imandan geldiğini söylerdi, bu yüzden kendini kötü hissetmedi.

“Colin, çalışma odasında benimle konuşacak,” dedi Flannaghan’a. “Banyomu ondan sonra yaparım.”

“Önce banyonu yap,” diye öneride bulundu Colin. “İncelemem gereken bazı evraklar var.”

Bu bir yalandı elbette. Colin'in düğün gecesinde çalışmak gibi bir niyeti yoktu fakat banyonun Alesandra'nın sakinleşmesine yardımcı olabileceğini düşünüyordu. Ve genç kadının ilgisinin dağılmasına ihtiyacı var gibiydi.

Bu Alesandra'nın lanet olası tek düğün gecesiydi ve şimdi biraz daha az endişeli ve duyguları üzerinde daha kontrollü görünüyorsa da, Colin onun sinirlerinin hâlâ yıpranmış halde olduğunu biliyordu.

"Nasıl istersen," diyerek kabul etti Alesandra. Dönüp baş uşağı merdivenlerde takip etti. Colin de tam arkasındaydı.

"Güzel bir düğün müydü?" diye sordu Flannaghan.

"Ah evet," diye yanıt verdi Alesandra, sesi coşkuyla dolmuştu. "Her şey oldukça yolunda gitti. Değil mi Colin?"

"Neredeyse kaçırılıyordun," diye hatırlattı Colin ona.

"Evet ama onun dışında harikaydı, değil mi?"

"Ve korkutuldun."

"Evet, ama..."

"Gelinliğini mahvettiler."

Alesandra en üst basamakta durdu ve dönüp ona baktı. Belli ki bu hadiselerin hatırlatılmasını istemiyordu.

"Her gelin, gelinliğinin kusursuz olduğuna inanmak ister," dedi.

Colin ona göz kırptı. "O zaman kusursuzdu."

Alesandra gülümsedi, tatmin olmuştu.

Flannaghan detayları ondan almak için yatak odasında Alesandra'yla yalnız kalana dek bekledi. Raymond ve Stefan oval küveti doldurmak için sıcak ve dumanı tüten sularla dolu fazladan kova taşıdılar. Baş uşak düşünceli bir tavır sergileyerek onun kıyafetlerini yerleştirmiş ve yatağın üzerine beyaz bir gecelikle sabahlık bırakmıştı.

Alesandra oyalanarak banyosunu yaptı. Sıcak su onu rahatlatıp omuzlarındaki gerilimi almıştı. Gül kokulu sabunla saçlarını yıkadı ve sonra kurutmak için şöminenin yanına oturdu. Acele etmek konusunda endişelenmiyordu çünkü Colin çalışıyordu ve muhtemelen zaman kavramını yitirmişti.

Onun çalışmasını bölmeye karar verdiğinde en az yarım saat geçmişti. Saçları tamamen kurumuştu ama sabahlığını giydikten sonra buklelerini tekrar taramak için on dakika daha harcadı. Sıcak banyo, şöminedeki ateşten gelen ısıyla birleşince onu uyuşturmuştu ve Colin'in açıklaması sırasında uyuyakalmak istemiyordu.

Koridordan aşağı çalışma odasına doğru yürüdü. Kapıyı çalıp içeri girdi. Colin çalışma masasında değildi. Alesandra onun odasına mı, yoksa alt kata mı indiğinden emin değildi. Colin'in o konuşmayı burada yapmak isteyeceğini varsayarak onu çalışma odasında beklemeye karar verdi ve bir kâğıt almak için masaya ilerledi. Tam hokkaya uzanıyordu ki Colin yatak odasına bağlanan kapı eşliğinde belirdi.

Colin'in görünüşü Alesandra'nın nefesini kesti. Belli ki Colin de banyo yapmıştı çünkü saçları hâlâ nemliydi. Giyinmemişti, üzerinde sadece siyah bir pantolon vardı. Düğmeleri iliklenmemişti.

Güçlü bir vücudu vardı. İnce, uzun hatlarının altında gizlenen dinç kuvvet, Alesandra'ya bir panteri hatırlatıyordu. Hareket ederken sıralı kasları hafifçe kasıldı. Göğsünde, beline doğru incelerek V şeklinde inen koyu renk kıllar vardı.

Genç kadın daha aşağıya bakmadı.

Colin kapı çerçevesine yaslandı, kollarını göğsünde ka-

vuşturup ona gülümsedi. Belli belirsiz bir kızarıklık, kadının yanaklarına yayıldı. Elindeki kâğıdı bir katlayıp bir açıyor ve umutsuzca soğukkanlı davranmaya çalışıyordu. Colin onun korkusunu yatıştırmak için ağırdan alması ve rahat davranması gerektiğini biliyordu. Zor bir girişim olacaktı, çünkü Colin bir bâkireyi daha önce hiç yatağına almamıştı ve Alesandra'nın beyaz gecelik ve sabahlık içindeki görüntüsü, vücuduna sıcak akımlar göndermeye başlamıştı bile. Sırf ona bakarak tahrik oluyordu. Bakışları genç kadının ağzına odaklandı, onun bu tatlı, dolgun ve büzülmüş dudaklarıyla kendisine yapmasından hoşlanacağı şeyleri düşünüyordu.

“Colin, ne düşünüyorsun?”

Colin ona doğruyu söylemenin iyi bir fikir olmadığına karar verdi. “O kâğıtla ne yaptığını merak ediyordum,” diye yalan söyledi.

Alesandra'nın konsantrasyonu gerginlikten o kadar dağılmıştı ki Colin'in ne sorduğunu anlamak için önce ellerine bakması gerekti. “Notlar için,” dedi hızlı bir baş onayıyla.

Colin tek kaşını kaldırdı. “Notlar mı?”

“Evet. Açıklaman sırasında notlar alabileceğimi düşündüm, böylece önemli bir yeri unutmam. Olur, değil mi Colin?”

Sesindeki endişe genç adamın keyfini böldü. “Ne kadar da disiplinlisin,” dedi.

Alesandra gülümsedi. “Teşekkür ederim. Babamın bana ilk öğrettiği şey, disiplinli olmanın ne kadar önemli olduğuydu. Sonra eğitimimi Başrahibe üstlendi.”

Yüce Tanrım, keşke daldan dala atlamayı bırakabilseydi.

“Baban öldüğünde kaç yaşındaydın?”

“On bir.”

“Yine de hatırlıyorsun...”

“Ah evet, bana öğrettiği her şeyi hatırlıyorum,” diye karşılık verdi genç kadın. “Bu benim onu memnun etme biçimimdi, Colin ve birlikte geçirdiğimiz zamanlardan tamamen keyif alırdım. İş alım satımından konuşmak onu mutlu ederdi ve dâhil olmak da beni.”

Kâğıdı bir yumak haline getirdi. Colin onun ne yaptığını bildiğinden şüpheliydi. “Sadece anahtar kelimeleri yazacağım,” diye söz verdi.

Colin başını yavaşça iki yana salladı. “Not almana gerek olmayacak,” diye ona güvence verdi. “Sana anlattığım her şeyi hatırlayacaksın.”

Kendisiyle lanet derecede gurur duyuyordu. Kahkaha atma dürtüsü neredeyse onu boğmuş olsa da kendini tutabilmişti.

“Peki o zaman.” Alesandra masaya dönüp kâğıdı tekrar oraya koymaya yeltenince yol açtığı dağınıklığı fark etti. Kâğıdı çöpe attıktan sonra gözlerini Colin’e dikti.

Colin’in gözlerindeki sıcak parıltı genç kadının zevkle titremesine, yüzündeki sırıtsı kalp atışlarının delice atmasına neden oldu. Alesandra derin bir nefes alıp kendi kendine sakinleşmesini söyledi.

Yüce Tanrım, bu adam güzeldi. Ne yaptığının farkına varmadan bu düşüncesini yüksek sesle yumurtlayıverdi.

Colin bu övgü karşısında kahkaha attı. Onun keyfi Alesandra’yı kızdırmadı, hatta kendini gülümserken buldu. “Bir ejderhaya göre,” diye ona sataştı.

Adamın bakışı, Alesandra’ya midesinde kelebekler uçuşuyormuş gibi hissettiriyordu. Ellerini meşgul tutması gerektiğine karar verdi ve hemen birbirine kenetledi. “Şimdi artık konuşmamızı yapacak mıyız?”

“Her şey sırayla,” diye bildirdi Colin. “Sana doğru düzgün bir nikâh öpücüğü vermediğimi fark ettim az önce.”

“Vermedin mi?”

Colin başını iki yana salladı. Ardından parmağını büke- rek onu çağırdı. Genç kadın yavaşça ilerleyerek onun tam önünde durdu.

“Şimdi beni öpecek misin?” diye sordu, sesi soluksuz bir fısıltı halindeydi.

“Evet.”

Bu kabulünü ağır ağır söylemişti Colin. Yavaşça kapı çerçevesinden doğrulup onun yanında yükseldi. Alesandra geriye doğru içgüdüsel bir adım attı. Hemen kendini durdurdu. *Colin'den korkmuyorum*, diye hatırlattı kendi kendine ve onun kendisini öpmesini gerçekten istiyordu. Tekrar ilerledi. “Beni öpme şeklinden hoşlanıyorum,” diye fısıldadı.

“Biliyorum.”

Colin'in sırtışı kibirliydi. Alesandra'nın gergin olduğunu biliyordu. Bundan hiç şüphesi yoktu. Ve kadının utancından keyif alıyordu.

“Nereden biliyorsun?” diye sordu Alesandra, o bu soruyu cevapladığında ona verecek zekice bir karşılık düşünürken.

“Bana karşılık verme biçimin, sana dokunmamdan hoşlandığını gösteriyor bana.”

Alesandra bu gerçeğe karşı söyleyecek zekice bir şey bulamadı. Aslında bir düşünce oluşturma konusunda güçlük çekiyordu. Bu durumundan tamamen sorumlu olan kişi Colin'di, elbette. Bakışlarındaki sıcaklık midesinin titremesine neden oluyordu.

Colin'in ellerini belinde hissedince aşağı baktı ve sa-

bahlığını çözmesini izledi. Onu durdurmaya çalıştı ama daha ellerini onunkinin üstüne koyamadan, Colin sabahlığı onun omuzlarından indiriyordu bile.

“Bunu neden yaptın?”

“Sıcaklamış görünüyorsun.”

“Ah.”

Sabahlık yere düştü. Gecelik, vücudunun yumuşak kıvrımlarını Colin’in seçebileceği kadar içini gösteriyordu. Alesandra kıyafetin katlarını vücuduna sıkıca dolamaya çalıştı. Colin ona kendini koruyacak zaman tanımadı. Onu kendine sıkıca çekti. “Kollarını bana sar Alesandra. Seni öperken bana sarıl.”

Alesandra kollarını onun boynuna dolarken Colin aşağı doğru eğilip dudaklarını azar azar öpmeye başladı. Dili, kadının alt dudağının içinde gezinerek Alesandra’ya omurgası boyunca titremeler gönderdi. Genç kadın daha sıkı sarılıp parmak uçlarında yükselerek öpücüğü derinleştirmeye çalıştı. Göğüsleri Colin’in göğsüne sürtündü ve aniden onun tenini hissetmenin verdiği tuhaf duyguyla kesik kesik iç çekti. Göğüsleri aniden ağırlaşmış ve gerilmiş ve göğüs uçları sertleşmişti. Kötü bir his değildi, sadece tuhaf ve harikaydı. Ona kasten bir kez daha sürtündü ama Colin ne yaptığını anlamasın diye hafifçe yapmıştı. Colin’in onun arsız olduğunu düşünmesini istemiyordu. Arsız olmak istiyordu gerçi, çünkü genç adamın vücudunun sıcaklığı ona afrodizyak etkisi yapıyordu ve sanki ona yeterince yaklaşmıyor gibiydi.

Colin dişleri, dili ve dudaklarıyla Alesandra’nın dudaklarına sataşarak kadını çılgına çeviriyordu. Genç kadın bu nazik işkenceye uzun süre dayanamayacaktı. Sabırsızca Colin’in saçlarını çekip daha fazlasını istediğini kelime kullanmadan ifade etti.

Colin'in ağız nazik bir okşayışla nihayet onunkinin üstüne yerleşti ve dili onunkiyle buluşmak için içeri girdi. Dünyadaki tüm zaman onlarınmış gibi davranıyordu. Yavaş ve planlıydı, Alesandra'nın içindeki tutku ateşini körüklerken sadece az bir baskı kullanıyordu.

Alesandra'nın yumuşakça inlemesi, Colin'in ona yaptıklarından ne kadar hoşlandığını gösteriyordu. Colin geri çekildi, kadının gözlerindeki tutkuyu gördü, kendisinin-kinin yansıması olduğunu biliyordu ve alçak sesle inledi. "Çok tatlı," diye fısıldadı Alesandra'nın ağızına doğru. "Benim için aç," diye emretti sert bir fısıltıyla.

Bu emre uyması için ona zaman tanımadan başparmağıyla çenesini açmaya zorladı. Dili içeri girdi, sonra tekrar girmeden önce geri çekildi. Alesandra ona karşı tamamen yumuşayıp istekli hale geldi ve bu masum karşılık Colin'in yavaş gitme fikrini tamamen unutmasına neden oldu. Aniden öyle bir açlık hissetmişti ki, hızını kontrol edemedi. Ağız sertleşip talepkâr bir hal aldı. Dillerinin arasındaki aşk oyunu -Colin'inki arsız, Alesandra'nın ki türke- ikisinin de arzusuyla titremesine neden oldu. Colin'in içine saldıran ateşle Alesandra yaklaşan şeyden korkamayacak kadar kuşatılmıştı. Düşünemiyordu, sadece tepki veriyordu. Ona yaslanmış bir şekilde huzursuzca kıpırdandı, şu an ne yaptığının ya da genç adama ne yaptığının farkında değildi. Parmaklarını Colin'in saçlarından geçirdi ve kıvranmaya başlayıp sertliğine sürtünerek ayartıcı bir şekilde hareket etmeye başlayınca genç adamın kontrolü kopma noktasına geldi. Öpücük şehvetli ve yırtıcı bir hal aldı. Colin'in ağız ilkel bir sahiplenmeyle onunkinin üzerine eğilince tutku tutuşarak vahşi arzuya dönüştü. Genç adamın açlığı onun-kinini körüklüyordu.

Öpücük sonsuz gibiydi ama çok erken bitti. Colin geri çekildiğinde Alesandra'nın ağzı kızarmış ve ıslaktı. Ağzının tadı şimdi Colin'in ağzındaydı, ama bu genç adam için yeterli değildi.

Alesandra onun göğsüne yığılıp yüzünü çenesinin altına soktu. Adamın köprücük kemiğine çarpan nefesi kesik kesikti.

Colin onu kucaklayıp kaldırarak odasına taşıdı. Genç kadını nazikçe yatağının ortasına yerleştirip yanında dikilerek ona baktı. Ateşli bakışları, Alesandra'yı hem ısıttı hem de titremesine neden oldu.

Colin'in öpücükleriyle sarhoş olmuştu. Colin başparmaklarını pantolonunun beline takıp aşağı indirmeye başlayınca zihni ayıldı. Gözlerini kapatıp başını çevirdi. Ama Colin ondan daha hızlıydı. Alesandra daha öteki tarafa dönmeden o pantolonunu çıkarıp yatakta ona katılmıştı bile.

Colin, Alesandra'yı geceliğinden yakaladı. Onu kendine çekerken kumaş yırtıldı. Gecelik tamamen kenara atılıp Colin onun vücudunu kendisiyle kapladığında Alesandra ancak nefesini tutacak vakit bulmuştu.

Genç kadın tahta gibi kaskatı kesildi. Colin diziyile bacaklarını nazikçe ayırdı, ardından Alesandra'yı ilk gördüğü andan beri hayal ettiği gibi üzerine boylu boyunca uzandı. Sertliğini genç kadının bacaklarının birleşme noktasındaki yumuşak tüylere bastırdı ve o kadar iyi hissettirdi ki Colin alçak sesle tatmin dolu bir şekilde inledi.

Ama gerçeği hayalden daha iyiydi çünkü Alesandra'nın teninin ne kadar yumuşak ve pürüzsüz olduğunu asla hayal edemezdi. Göğüsleri hayal ettiğinden daha dolgundu ve onun altında titriyor oluşuna verdiği karşılığın yoğun-

luğunu da yakalayamamıştı. Bu, hayatı boyunca hayal ettiği cennete en yakın şeydi.

“Colin, şimdi konuşmamızı yapmamız gerekmiyor mu?”

Colin ona bakmak için dirseklerinin üzerinde doğruldu. Alesandra’nın gözlerinde endişe, kendininkinde zafer vardı.

“Kesinlikle.” Colin onu sabit tutmak için yanaklarını kavrayıp uzun ve sert bir şekilde öptü.

Colin onu zevkten titretiyordu. Alesandra kendine engel olamadan, adamın sıcaklığını daha çok hissetmek için kollarını beline sardı. Ayak parmakları adamın bacaklarının altında büküldü ve aniden ona sadece sarılmak yeterli gelmedi. Ona dokunmalı, okşamalıydı. Elleri genç adamın sırtında yukarı kaydı, ardından kollarının yanından aşağı indi.

Alesandra’nın, Colin’in tenine değen dokunuşu bir kelebeğin kanatları gibi hafifti ama genç adamın bu zamana kadar tecrübe ettiği en erotik temastı. Colin ilgisini boynuna yöneltti. Alesandra ona daha iyi erişim sağlamak için başını belli belirsiz eğdi. Colin’in dişleri kulağına nazikçe asılarak vücuduna, şelale gibi ayak parmaklarına kadar inen zevk dalgaları gönderdi ve yüce Tanrım, adamın dili düşünmeyi imkânsız hale getiriyordu.

Alesandra sessizce daha fazlasını talep edecek şekilde hareket etti. Colin pozisyonunu değiştirip onu boynundan aşağı doğru öpmeye başladı. Daha da aşağı inip göğüslerinin arasındaki vadiyi öptü. Alesandra gül ve kadın gibi kokuyordu. Baş döndürücü bir karışımdı. Colin onun tatlı kokusunu içine çekti ve onu diliyle tattı.

Alesandra’nın vücudundan tamamen faydalanıyordu.

Alesandra, o durursa öleceğini düşündü. Göğüsleri, Colin avuçlayınca hemen daha fazlası için sızlamaya başladılar. Genç kadın içinde büyüyen hüsrânı anlayamadı. Sanki her yerinde dikiş yerleri varmış ve hepsi atmak üzereymiş gibi hissediyordu. O sırada Colin'in dili, göğüs ucunu sıyırdı. Genç kadın neredeyse yataktan düşüyordu. Korku ve zevkle haykırdı. Bu his neredeyse katlanılamayacak kadar yoğundu, ama enfes bir şekilde harikaydı da. Elleri iki yanına düştü ve içine dolan duygu fırtınasında kendini sabitlemek için çarşafı yumruklarının içine aldı.

“Colin!”

Adı bir hıçkırık olarak çıkmıştı ve Colin, göğüs ucunu ağzına alıp emmeye başlayınca Alesandra ona yaslanmış bir halde kıvranmaya başladı. Colin onu kontrolünün ötesine zorluyordu. Elleriyle her yerini okşuyordu. Alesandra derin ve pürüzlü bir nefes alıp kıvranmaya başladı. Colin'in ağzı onunkini tekrar yakalarken eli, bekâretini koruyan yumuşak tüylerin içine kaydı. Alesandra onu durdurmaya çalıştı ama Colin reddedilemezdi. Parmakları yavaşça dar ve kaygan açıklığa girdi, sonra geri çekildi. Başparmağının ucu, genç kadını tam da delirteceğini bildiği noktayı okşuyordu.

Colin, Alesandra'nın aklında tatminden başka bir şey kalmayınca dek onunla parmaklarıyla sevişti. Daha önce ona böyle bir dürüstlikle karşılık veren bir kadınla birlikte olmamıştı. Bu, kendi kontrolünü sağlamasını imkânsız hale getiriyordu.

“Bebğim, çok darsın,” diye fısıldadı.

Alesandra onun ne söylediğine pek odaklanamıyordu.

“Sızlamama neden oluyorsun. Lütfen...”

Ondan ne istediğini bilmiyordu, bildiği tek şey, eğer

Colin bu tatlı işkenceyi yatıştırarak bir şey yapmazsa aklını kaçıracğıydı.

Colin onun kendisine hazır durumda olması için dua ediyordu. Genç kadının ellerini çarşaftan alıp boynuna doladı. Diziyle kadının bacaklarını daha geniş açtı ve ellerini, kalçalarının altına koyup onu yakına çekti. Sertliğinin ucu, kadının sıvı sıcaklığıyla kuşatılmıştı. Yavaşça içine doğru bastırdı, bekâretinin bariyerini hissedince durdu, ardından engeli geçmek için nazikçe ilerlemeyi denedi. Bariyer geçit vermedi. Colin'in çenesi sıkıca gerildi ve sanki bir kilometre koşmuş gibi nefesi sık bir hal aldı. Zevk şimdiden o kadar yoğundu ki, geriye kalan kontrolünü de güçlükle koruyordu. Onun canını yaktığını biliyordu. Alesandra hem ağzının içine doğru bağıyor hem de onu itmeye çalışıyordu.

Colin onu tatlı sözlerle yatıştırmaya çalıştı. "Tatlım, iyi olacak. Acı uzun sürmeyecek. Bana tutun. Ah bebeğim, öyle hareket etme... henüz değil."

Nazik olmaya çalışmak sadece acısını uzatırdı... ve Colin'i öldürüyordu. Alnı terle kaplanmıştı ve eğer Alesandra'nın derinlerine gömülmezse aklını hepten yitirecekti.

Genç kadını tutuşunu değiştirip kalçalarını kaldırdı ve tek bir güçlü darbeyle derine girdi. Alesandra çığlık attı, şimdi acısı adamın aldığı zevk kadar yoğundu, onu tekrar itmeye çalıştı. Colin'in ağırlığı hiçbir harekete izin vermiyordu. Egemenliği tamdı ve yüce Tanrım, Alesandra ona ikinci bir deri gibi uymuştu. Colin kendisine alışması için ona zaman tanımak istediğinden biraz geri çekilip tekrar girme dürtüsüne direndi. Genç kadının tırnakları omuzlarına geçti, Colin onun serbest kalmak istediğini biliyordu. Başka bir yakıcı öpücükle genç kadının ağzını tekrar ya-

kalamaya çalıştı ama Alesandra başını çevirdi. Colin onun yerine önce kulağını, sonra yanağını öptü, kadının içindeki tutkuyu yeniden alevlendirmeye yetecek kadar bir süre, kontrolünden geriye kalanları elinde tutmaya çalışıyordu. Yaşlar Alesandra'nın yüzünden akıyordu ve hafifçe hıçkırıyordu.

“Tatlım, ağlama. Özür dilerim. Tanrım, canını yakmak zorundaydım. Sadece birkaç dakika içinde daha iyi olacak. Lanet derecede iyi hissettiriyorsun. Bana tutun bebeğim. Bana tutun.”

Colin'in sesindeki endişe, kelimelerinden daha çok yattırdı onu. Zevk acıyla savaşıyordu. Çelişen duygularla Alesandra'nın kafası o kadar karışmıştı ki, ne yapacağını bilmiyordu. Colin'in durmasını istiyordu, ama onunla iç içe kalmasını da istiyordu. Genç adamın nefesi kulağında sıcaktı. Sertti de. Bu ses onu heyecanlandırıyordu. Kendisine neler olduğunu anlamıyordu. Vücudu rahatlamayı talep ediyordu ama ne rahatlamasıydı bu, Bilmiyordu. Aniden hareket etme dürtüsü geldi, vücudundaki her sinir beklentiyle haykırıyordu.

“Hareket etmek istiyorum.” Alesandra'nın sesi, kafa karışıklığıyla dolu zayıf bir fısıltı halindeydi.

Colin dirseklerinin üzerinde doğrulup ona baktı. Alesandra'nın gözleri tutkuyla parlıyordu ama genç adama göre daha da önemli olan, ağlamayı kesmişti.

“Ben de hareket etmek istiyorum. Geri çekilip tekrar derinlerine dalmak istiyorum.”

Colin'in sesi duygularla sertleşmişti. Alesandra içgüdüsel bir şekilde onu sıktı. Durumun gerçekten de daha iyi olduğundan emin olmak için test etmeye karar verdi. Bir dakika önce genç adamın kendisini parçalara ayırdığını

hissetmişti ama şimdi zonklama o kadar yoğun değildi ve çekingen bir şekilde hareket ettiğinde acı hissetmedi. Temasın ihtişamı onu şaşırttı.

“Bu... güzel hissettirmeye başladı.”

Colin’in ihtiyacı olan tek izin buydu. Kontrolü koptu. Ağzı açgözlü bir öpücükle onunkini kavradı. İçindeki açlık kontrolden çıkmıştı. Yavaşça ondan geri çekilip tekrar derinlerine girdi. Bu birleşme Colin’i adeta yakıyordu ve Alesandra, sertliğinin etrafında tekrar kasılıp girişiyle buluşmak için kalçalarını kaldırıncı, Colin yüzünü onun boynuna gömerek vahşi bir şekilde inledi. İçinde büyüyen baskı işkence edici bir şekilde güzeldi. Colin daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştı. Alesandra, kollarında ateş gibiydi ve onun vahşi, kısıtlamasız karşılığı genç adamın ruhunu ta derinden sarsıyordu. Genç kadın hiçbir şeyi tutmuyordu ve bu bencillikten uzak tavır Colin’i de aynı şeyi yapmaya zorladı. Onun içine tekrar tekrar girerken yatak protestoyla gıcırdıyordu. Colin’in aklında ikisini de rahatlamaya kavuşturmak dışında bir şey yoktu.

Bu onları hızla vurdu. İlk önce Alesandra rahatladı ve içgüdüsel bir şekilde Colin’i sıkıp belini ona doğru bükünce genç adam da kendi orgazmına teslim oldu.

Alesandra’nın gerçekliğe dönüşü uzun zaman aldı. Kocasına tutunup mutluluk dolu teslimiyet dalgalarının onu yıkamasına izin verdi. Aklının bir parçası, Colin’e sarıldığı sürece güvende olduğunu anlıyordu. Kontrollü olmak için endişelenmesine gerek yoktu. Colin onunla ilgilenirdi. Alesandra gözlerini kapadı ve bu harika sevişmenin, tüm düşüncelerini yok etmesine izin verdi.

Kendini hiç bu kadar güvende, bu kadar özgür hissetmemişti.

Colin tam tersi bir tepki yaşıyordu. Ona az önce olan şeylerden dolayı sarsılmıştı, çünkü hiçbir zaman kontrolünü tamamen elden bırakmak için kendine izin vermemişti. Asla. Bu onu ölümüne korkuttu. Alesandra'nın ipeksi uylukları onu aklını başından alacak şekilde sıkıştı. Alesandra masum olandı, kendisi deneyimliydi ama yine de genç kadın onu tüm savunmalarından arındırabilmişti. Colin kendisinden bir parçayı geri tutmayı başaramamıştı ve sona doğru ikisi de doyuma ulaşırken, Alesandra ne kadar onun merhametine kalmışsa, o da o kadar onunkine kalmıştı -ve Tanrı yardımcısı olsun, daha önce hiç bu kadar iyisi olmamıştı. Bu onu ölümüne korkuttu.

Colin hayatında ilk defa kendini savunmasız ve kapana kısılmış hissediyordu.

Hâlâ iç içeydiler. Colin onu hissederek tekrar sertleşmeden önce yavaşça geri çekildi. Bu hareketin neden olduğu zevk karşısında dişlerini sıktı. Henüz ondan uzaklaşacak gücü yoktu, ama muhtemelen onu ağırlığıyla ezdiğini biliyordu. Genç kadının kolları onun boynuna dolanmıştı. Colin uzanıp nazikçe onları çekerek uzaklaştırdı. Aşağı eğilip onun boynunun altını öptü, çılgınca atan nabzını hissetti ve bundan kibirli bir şekilde erkeksi tatmin duydu çünkü genç kadının da tamamen düzelmediğini fark etmişti.

Bir dakika sonra sırtüstü uzanarak Alesandra'dan uzaklaştı. Derin ve titrek bir nefes alıp gözlerini kapadı. Etraflarındaki havaya sevişme kokusu yayılmıştı. Genç kadının tadı hâlâ damağındaydı ve Tanrı yardımcısı olsun, tekrar sertleştiğini hissedebiliyordu.

Alesandra nihayet kendini düşüncelerinden kurtarıp ona döndü. Bir dirseğinin üzerinde doğrulup ona baktı.

Genç adamın kaş çatışı onu afallattı. “Colin?” diye fısıldadı. “İyi misin?”

Colin başını çevirip ona baktı. Bir saniye içinde ifadesi değişti. Colin ona savunmasızlığını gösterecek değildi. Ona gülümsedi ve elinin tersini yanağında gezdirdi. Alessandra onun okşayışıyla yanağını eğdi.

“İyi olup olmadığını sana ben sormalıyım,” diye açıkladı Colin.

Genç kadın ondan daha iyi görünüyordu. Gözleri hâlâ tutkuyla parlıyordu, ağzı öpücükleriyle şişmişti, saçları tek omzundan salınıyordu ve Colin onun dünyadaki en seksi kadın olduğunu düşünüyordu.

“Canını yaktım, değil mi?”

Alessandra yavaşça başıyla onayladı. Adamın bu gerçeğe karşı o kadar da endişeli görünmediğini fark etti. “Ben şeydim...”

“Ateşli mi?”

Alessandra kızardı. Colin güldü. Ardından onu kollarına çekip yüzünü göğsüne saklamasına izin verdi. “Utanmak için biraz geç, değil mi? Yoksa birkaç dakika önce ne kadar da vahşi olduğunu unuttun mu?”

Unutmamıştı. İffetsiz karşılığını düşünürken saç diplerine kadar kızardı. Göğsü utançla doldu. Colin’in ona gülmesi umurunda değildi. Az önce dünyadaki en muhteşem şey başına gelmişti ve bunu hiçbir şeyin mahvetmesine izin vermeyecekti. Sıcak bir parıltı hâlâ onu kuşatmış, kendini mutlu ve uykulu hissetmesine neden oluyordu.

“Pek ağırbaşlı değildim, değil mi?”

“Yani bana durmamam için yalvarırken ağırbaşlı olmadığını mı söylemek istiyorsun?”

Colin, cevabını beklerken tembel bir tavırla Alessandra’nın poposunu okşuyordu.

“Bunu yaptım, değil mi?”

Sesindeki hayret Colin’i gülümsetti. “Evet,” dedi uzata uzata. “Yaptın.”

Alesandra iç çekti. “İyiydi, değil mi?”

Genç adam güldü. “İyiden katbekat ötedeydi.”

Sessizlik içinde uzun dakikalar geçti. Colin gürültüyle esneyerek bu huzurlu arayı bozdu.

“Colin? Ben yaptım mı... ben şey miydim...”

Sorusunu bitirebilecek gibi görünmüyordu. Kendi kıvrılganlığı, onu yeterli olup olmadığını öğrenmesine engel olacak kadar ürkekletmişti.

Genç adam onun şimdi neye ihtiyacı olduğunu biliyordu. “Alesandra?”

Adamın onun adını fısıldayış şekli bir okşama gibiydi. “Evet?”

“Kusursuzdun.”

“Böyle söylemen çok hoş.”

Alesandra ona sarılmış halde rahatladı ve gözlerini kapadı. Adamın yumuşak kahkahasına karışan kalp atışları onu yatıştırıyordu. Colin’in bir eli sırtında geziniyor, diğeri boynunu nazikçe okşuyordu. Adını tekrar fısıldadığında genç kadın uykuya dalmak üzereydi.

“Hmm?”

“Açıklama yapmaya şimdi başlamamı ister misin?”

Colin birkaç dakika bekledikten sonra onun uykuya daldığını fark etti. Parmaklarını saçlarından geçirip hafifçe duruşunu değiştirerek başının tepesini öptü. “Bir kadının vücudu tapınak gibidir,” diye fısıldadı.

Bir cevap beklemiyordu ve alamadı da. Örtüleri üzerlerine çekip kollarını gelinine doladı ve gözlerini kapadı.

Uykuya dalmadan önceki son düşüncesi onu gülüm-

setti. Rahibe, Alesandra'ya erkeklerin tapınmak isteyeceğini söylerken tamamen haklıydı. Ve kendisi kesinlikle tapınmıştı.

Ne deliydi ne de kontrolden çıkmış. Hâlâ vicdan sahibiydi. Sadece onu dinlememeyi seçiyordu. Evet, neyi yanlış yaptığını biliyordu. Yine onun için önemliydi, ya da en azından ilk kez önemliydi. Kadın onu reddetmiş ve ölmeyi hak etmişti. Öfke, ellerini hançerine yönlendirmişti. Sadece onu öldürmek istemişti. Bu telaşı beklemiyordu, bu kadar güçlü, bu kadar yenilmez hissedebileceğini bilmiyordu.

Durabilirdi. Bardağını kaldırıp büyük bir yudum aldı. Duracağım, diye yemin etti.

Çizik botları köşede duruyordu. Uzun bir an onlara baktıktan sonra yarın atmaya karar verdi. Masada çiçekler vardı... bekliyordu... hazırды... onunla alay ediyordu.

Bardağı şömineye fırlattı. Cam kırıkları yere saçıldı. Şişeye uzanırken yeminini tekrarlıyordu.

Duracaktı.

Dokuzuncu Bölüm

Alesandra ertesı sabah geç uyandı. Colin çoktan odadan çıkmıştı. Bu iyi bir şeydi çünkü acınası halini onun görmesini istemiyordu. Çok gergindi ve canı yanıyordu, yataktan kalkarken ihtiyar bir kadın gibi inledi. *Ve buna şaşmamak gerek*, diye düşündü kendi kendine yataktaki kan lekelerini görünce. Sevişmenin onu kanatacağını kimse ona anlatmamıştı. O sırada endişe ve rahatsızlıkla kaşlarını çattı çünkü kimsenin ona hiçbir şey anlatmadığı da bir gerçektir. Kanamak olağan bir durum muydu? Ya hiç de olağan değilse? Ya Colin, iyileşmeyecek bir şeyi yırttıysa?

Paniklememeye çalıştı ve banyo yapana dek bunu başardı. Ama hissettiği hassasiyet ve havluya bulaşan kan onu korkuttu. Utanmıştı da. Flannaghan'ın çarşafı değişirken lekeleri görmesini istemiyordu, bu yüzden çarşafı kendi çıkardı.

Giyinirken kaygılanmaya devam etti. Üzerine soluk mavi bir elbise geçirip ona uyan yumuşak deri ayakkabılar giydi. Elbisenin kare yakasında ve uzun kollarının kol ağzında beyaz bir kenar vardı. Fazlasıyla kadınsı bir elbiseydi ve Alesandra'nın en sevdiklerinden biriydi. Saçlarını dalga dalga olana dek fırçaladı ve kocasını aramaya çıktı.

Bir gece önce paylaştıkları mahremiyetten sonra, gün ışığındaki ilk karşılaşmaları Alesandra için tuhaf olacaktı ve bir an önce bunu atlatmak istiyordu. Eğer denerse, utancını saklayabileceğinden emindi.

Colin çalışma odasında masasında oturuyordu. Kori-dora açılan kapılar açıktı. Alesandra eşikte durdu, onun çalışmasını bölüp bölmemesi gerektiğini düşündü. Ama Colin bakışlarını hissetmiş olmalıydı çünkü aniden başını kaldırıp baktı. Okuduğu mektuba odaklanmaktan hâlâ kaşları çatıktı ama ifadesi hızla değişti. Ona gülümserken gözlerine şefkat yerleşti.

Alesandra onun gülümsemesine karşılık verebileceğini düşündü. Ama emin olamıyordu. *Yüce Tanrım*, onun etrafında olmasına hiç alışabilecek miydi? Çok yakışıklı bir adamdı. Omuzları bugün genç kadına daha geniş görünüyordu, saçları daha koyu, teni daha bronz gibiydi. Giydiği beyaz gömlek, cazibesini vurguluyordu. Ten rengine tam bir tezat oluşturuyordu. Bakışları Colin'in ağzına yöneldi ve aniden aklına, onun kendisini nasıl öptüğüne dair hatıralar doldu... her yerini.

Alesandra aceleyle bakışlarını çenesine indirdi. Ne kadar utandığını ona gösterecek değildi. Ağırbaşlı ve sofistike olacaktı.

"Günaydın Colin." Ses tonu, bir kurbağanınki gibi çatlak çıkmıştı. Yüzü alev almış gibi hissediyordu. Geri çekilmek tek seçenek gibiydi. Onunla sonra, daha kontrollü olduğu bir anda yüzleşmeyi deneyecekti. "Görüyorum ki meşgulsün," dedi aceleyle geri çekilirken. "Ben aşağıya ineceğim."

Dönüp yürümeye başladı.

"Alesandra."

“Evet?”

“Buraya gel.”

Alesandra eşiğe geri döndü. Colin koltuğunda geriye yaslanıp parmağını bükerek onu çağırdı. Alesandra omuzlarını dikleştirip zorla gülümseyerek içeri yürüdü. Masaya ulaşınca durdu. Bu, Colin için yeterince iyi değildi. Yanını işaret etti. Alesandra masanın etrafından dolanırken soğukkanlı tavrını korudu. Ne kadar tuhaf hissettiğini Colin asla bilmeyecekti.

Genç adam uzun bir an boyunca ona baktı. “Sorunun ne olduğunu bana söyleyecek misin?”

Alesandra’nın omuzları hafifçe düştü. “Kandırması zor bir adamsın,” diye belirtti.

Colin kaşlarını çatı. “Sen hiç beni kandırmaya çalışmayacağına göre, bu durumun pek bir önemi yok, değil mi?”

“Hayır.”

Colin bir-iki dakika daha bekledi, karısı açıklamayınca tekrar sordu. “Seni neyin rahatsız ettiğini söyle bana.”

Alesandra bakışlarını yere eğdi. “Bu... bana tuhaf geliyor... seni şeyden sonra görmek...”

“Neden sonra?”

“Dün gecedен.”

Hafif bir kızarıklık yanaklarını pembeleştirdi. Colin onun bu tepkisini enfes buldu -ve tahrik edici. Onu kucığına çekip parmağıyla çenesini kaldırdı ve gülümsedi. “Ve?” diye üsteledi.

“Beraber yaptığımız şeyin anısı, gündüz vakti utanma neden oluyor.”

“Benim ise o anı, sana tekrar sahip olmak istememe neden oluyor.”

Bu kaba itirafla genç kadının gözleri irileşti. “Ama yapamazsın.”

“Eminim yapabilirim,” dedi Colin neşeyle.

Alesandra başını iki yana salladı. “Ben yapamam,” diye fısıldadı.

Colin kaşlarını çatı. “Neden yapamazsın?”

Yüzündeki kızarıklık, teni yanıyormuş gibi hissettiriyordu. “Yapamayacağımı söylemem yeterli değil mi?”

“Kahretsin hayır, yeterli değil.”

Alesandra bakışlarını kucağına indirdi. “Bunu zorlaştırıyorsun,” diye belirtti. “Eğer annem burada olsaydı onunla konuşabilirdim, ama...”

Devam etmedi. Sesindeki hüznün, Colin’e öfkesini unutturdu. Karısı bir şey için endişeleniyordu ve o da ne olduğunu bulmaya kararlıydı. “Benimle konuşabilirsin,” dedi. “Ben senin kocamı, unuttun mu? Aramızda hiç sır olmamalı. Sevişmekten hoşlandın,” diye ekledi başını sallayarak.

Sözleri Alesandra’ya son derece kibirli geldi. “Belki,” diye karşılık verdi, sırf onun sinirini ateşlemek için.

Colin çileden çıktığını belli etti. “Belki mi? Kollarımda dağıldın,” diye fısıldadı. Bu anı, sesinin boğuklaşmasına neden oldu. “Bu kadar çabuk mu unuttun?”

“Hayır. Unutmadım. Colin, canımı yaktın.”

Alesandra bu gerçeği yumurtlayıp ondan özür bekledi. O zaman ona yarasından bahsedecekti ve Colin de ona neden tekrar dokunamayacağını anlayacaktı.

“Bebeğim, canını yaktığımı biliyorum.”

Sesindeki sıcaklık o kadar sert, o kadar erkeksiydi ki Alesandra titredi. Onun kucağında kıpırdandı. Colin anında kalçalarını kavrayıp onu sabitledi. Bu sohbetin ona ne yaptığı konusunda Alesandra’nın bir fikri yoktu tabii ki -o tatlı poposunun mahrem bir şekilde ona yaslanmış olması, genç adamı arzuyla sertleştiriyordu.

Alesandra artık utanmıyordu. Kocasının duygusuz tavırlar içinde olduğunu fark ettiği için kızmıştı. Adam pişman bile değildi.

Yüzündeki huysuz bakış, Colin'i gülümsetti. "Tatlım," diye söze başladı, sesi şimdi yatıştırıcıydı. "Tekrar öyle acımayacak."

Alesandra başını iki yana salladı. Gözlerine bakamadığı için bakışlarını çenesine indirdi. "Anlamıyorsun," diye fısıldadı. "Bir şey... oldu."

"Ne oldu?" diye sordu Colin sabrını koruyarak.

"Kanamım. Çarşafta vardı ve ben..."

Colin nihayet anladı. Kollarını etrafına dolayıp onu göğsüne çekti. Aklında iki amaç vardı. Birincisi, ona sarılmak istiyordu ve ikincisi, gülümsediğini görmesini istemiyordu. Genç kadın onun kendisine güldüğünü sanabilirdi.

Alesandra onun kucaklayışını da istemiyordu ama koca-sı ondan daha güçlü ve daha kararlıydı. O istese de istemese de Colin onu yatıştıracaktı. Alesandra nihayet pes edip ona yaslı bir halde rahatladığında, Colin iç çekip çenesini başının tepesine dayadı. "Ve sen de bir sorun olduğunu düşündün, değil mi? Açıklamam gerekirdi. Özür dilerim. Boşu boşuna endişelenmişsin."

Sesindeki şefkat, genç kadının korkusunu bir nebze azalttı. Gerçi ona inanıp inanmadığından hâlâ emin değildi. "Bana kanamam gerektiğini mi söylemek istiyorsun?"

Sesi kuşkuluydu -ve bu fikirle afallamış gibi. Colin gülmedi. "Evet," diye bildirdi. "Kanamam gerekiyordu."

"Ama bu... barbarca."

Colin bu görüşe katılmıyordu. Ona bu durumu memnun edici ve baştan çıkarıcı bulduğunu söyleyince, genç kadın onun da bir barbar olduğunu söyledi.

Alesandra rahibelerle beraber bir kozada yaşamıştı. Oraya küçük bir kız olarak ulaşmış ve oradan bir kadın olarak ayrılmıştı. Vücudunda gerçekleşen değişimler ya da bu değişimlerin uyandırdığı hislerle ilgili herhangi biriyile konuşma izni olmamıştı ve genç kadının şehveti zarar görmediği veya mahvolmadığı için Colin kendini şanslı sayıyordu. Başrahibe, onunla seks hakkında konuşmak istememiş olabilirdi ama Alesandra'nın aklını korkutucu saçmalıklarla da doldurmamıştı. Rahibe, tapınak ve tapınma gibi benzetmelerle, hatta asil ve değerli diyerek evlilik yatağını yüceltmışti de. Ve onun bu tavrından dolayı Alesandra bunun alçaltıcı ya da hatalı bir durum olduğuna inanmamıştı.

Tatlı karısı, ıssız kabuğundan çıkan bir kelebek gibiydi. Kendi şehveti ve tutkulu karşılığı muhtemelen onu ölüme korkutmuştu.

"O rahibeler kafana korku tohumları ekerek aklını çarpıtmadıkları için şanslıyım," dedi Colin.

"Bunu neden yapacaklardı ki?" diye sordu Alesandra, kafasının karıştığı belliydi. "Ettiğimiz evlilik yeminleri kutsaldı. Dini ayınle alay etmek günah olur."

Colin ondan o kadar memnun oldu ki karısına sarıldı. Boşuna kaygılanmış olduğu için ondan tekrar özür diledi ve sonra neden kanaması gerektiğine dair ona her detayı anlattı. Onunla da kalmadı. Başrahibe, Alesandra'ya bir çocuğun o birleşmenin asil ve değerli sonucu olduğunu söylemişti. Colin ona gebeliğin tam olarak nasıl meydana geldiğini açıkladı. Tembel hareketlerle karısının sırtını okşarken ona vücutlarındaki farklılıklardan bahsetti. Bu doğal gelişen konferans, neredeyse yirmi dakika sürdü. O açıklamasına başladığında Alesandra utanmıştı ama

Colin'in gerçekçi ses tonu, utangaçlığından kurtulmasına yardımcı oldu. Alesandra, kocasının vücudu konusunda aşırı meraklıydı ve onu sorularla bunalttı. Colin hepsine cevap verdi.

Konuşma bittiğinde Alesandra epey rahatlamıştı. Biraz geriye çekildi, açıklama için ona teşekkür etmeyi düşünüyordu fakat adamın gözlerindeki sıcak ışıltı, söylemek üzere olduğu şeyleri unutmamasına neden oldu. Bunun yerine onu öptü.

"Sen gerçekten de inandın mı bizim hiç..."

Alesandra onun bitirmesine izin vermedi. "Yapamayacağımızdan endişelendim."

"Seni şimdi istiyorum."

"Çok hassasım," diye fısıldadı Alesandra. "Ve sen az önce iyileşmenin birkaç gün alacağını söyledin."

"Doyumu bulmanın başka yolları da var."

Alesandra'nın merakı kabardı. "Var mı?" diye sordu soluksuz bir fısıltıyla.

Colin başıyla onayladı. "Pek çok yol."

Colin'in ona bakış şekli, genç kadının arzuyla kıpırdanmasına neden oldu. Karın boşluğunda sıcak bir alev birikiyordu, aniden kocasına daha da yaklaşmak istedi. Kollarını onun boynuna doladı, parmaklarını saçlarından geçirip gülümsedi. "Kaç tane yol?"

"Yüzlerce," diye abarttı Colin.

Gülümseme şekli, Alesandra'yla dalga geçtiğini söylüyordu. O da aynı şekilde karşılık verdi. "O zaman muhtemelen sen bana açıklarken not almalıyım. İçinden bir-iki tanesini unutmak istemem."

Colin kahkaha attı. "Görsel anlatım, not almaktan daha eğlenceli olur."

"Affedersiniz lordum, ama aşağıda bir ziyaretçiniz var."

Alesandra, Flannaghan'ın sesini duyduğunda neredeyse Colin'in kucağından zıplıyordu. Colin onu bırakmadı. Uşağıyla konuşurken bakışlarını karısından çekmedi. "Kim?"

"Sör Richards."

"Kahretsin."

"Ondan hoşlanmıyor musun?" diye sordu Alesandra.

Colin iç çekti. Alesandra'yı kucağından kaldırıp ayağa kalktı. "Elbette ondan hoşlanıyorum," diye karşılık verdi. "Kahretsin, çünkü o baştan savılamaz. Onu görmek zorundayım. Flannaghan, yukarı gönder."

Baş uşak derhal Amir'i çağdırmaya gitti. Alesandra gitmek üzere döndü. Colin elini tutup onu geri çekti. Kollarını ona dolayıp eğildi ve uzun bir öpücük verdi. Ağzı sıcak, ıslak ve talepkardı, geri çekildiğinde genç kadın arzuyla titriyordu. Dizginsiz karşılığı Colin'i memnun etti. "Sonra," diye fısıldadıktan sonra onu bıraktı.

Gözlerindeki karanlık vaat, neden bahsettiğine dair bir şüphe bırakmıyordu. Alesandra henüz sesine güvenmediği için başıyla onayladı. Dönüp çalışma odasından çıktı. Saçlarını omuzlarından çekerken elleri titriyordu ve koridordan aşağı yürümek için döndüğünde duvara çarptı. Acınası durumu karşısında iç çekti. Adamın tek yapması gereken ona bir bakmaktır ve Alesandra'nın zihni salataya dönüyordu. Bir öpücük ve o kendinden geçiyordu.

Bu hayalperest bir düşünce, diye düşündü genç kadın, ama yine de doğrudu. Belki bir kocası olması durumunun yeniliği geçince Colin'e alışır. Kesinlikle bunu umuyordu, çünkü ömrünün geri kalanında duvarlara çarpıp bir pus içinde gezmek istemiyordu.

Colin için çantada keklik olmak da istemiyordu. Bu düşünce onu gülümsetti. Colin onun ilgisiz hale gelmesine izin vermezdi. O talepkâr ve arzulu bir adamdı ve eğer dün gece bir göstergeyse, onda da aynı özellikler vardı.

Alesandra, Colin'in yatak odasına geri döndü, pencere-lerden birinin önünde durarak dışarı baktı. Harikulade bir gündü çünkü Colin onu istiyordu. *Dün gece kusursuzdum herhalde*, diye düşündü kendi kendine. Bu ondan gelen öylesine bir övgü değildi, yoksa kocası onu bugün o kadar kısa bir süre içinde tekrar istemezdi, değil mi?

İstemek ve sevmek aynı şey değildi. Alesandra bu gerçeği gayet iyi anlıyordu. Kendini gerçekçi biri olarak görüyordu. Evet, Colin onunla görev duygusuyla evlenmişti. Bu gerçeği değiştiremezdi. Kendisini sevmesi için onu zorlayamazdı da tabii ki, ama zamanla genç adamın kalbinin sahibi olacağına inanıyordu. Çoktan onun arkadaşısı olmuştu zaten, değil mi?

Bu iyi ve güçlü bir evlilik olacaktı. İkisi de Tanrı'nın ve şahitlerin huzurunda ölüm onları ayırana dek karı-koca olarak yaşayacaklarına yemin etmişlerdi. Colin ona olan bağlılık yeminini bozmayacak kadar onurluydu ve elbette yıllar içinde onu sevmeyi öğrenecekti.

Alesandra ona âşık olmaya başlamıştı bile. Derhal inkâr-la başını iki yana salladı. Kendi hislerini düşünmeye hazır değildi.

Kendi kırılganlığı onu korkuttu. Evliliğin onun düşündüğünden daha karmaşık olduğuna karar verdi.

"Prenses Alesandra, yatağa temiz çarşaf sersem sizi rahatsız eder miyim?"

Dönüp Flannaghan'a gülümsedi. "Sana yardım etmekten mutlu olurum."

Baş uşak sanki genç kadın pis bir laf etmiş gibi davrandı. Afallamış görünüyordu. Alesandra güldü. "Çarşafı nasıl değiştireceğimi biliyorum Flannaghan."

"Siz gerçekten de..."

Baş uşak devam edemeyecek kadar hayretler içindeydi. Alesandra onun bu davranışını kafa karıştırıcı buldu. "İngiltere'ye gelmeden önce yaşadığım yerde, kıyafetlerim ve odamdan tamamen ben sorumluydum. Eğer temiz çarşaf lüksüne ermek istiyorsam, onları değiştirmek zorundaydım."

"Kim bir prensesten böyle bir şeyi talep eder ki?"

"Başrahibe," diye yanıtladı Alesandra. "Bir manastırda yaşadım," diye açıkladı. "Ve bana özel muamele yapılmadı. Farklı biri olarak düşünülmemek beni mutlu ediyordu."

Flannaghan başıyla onayladı. "Neden bu kadar şımarmamış olduğunuzu şimdi anladım," diye yumurtladı. "Ben -ben bunu bir iltifat olarak söylemek istemişim," diye ekledi kekeleyerek.

"Teşekkür ederim," diye karşılık verdi genç kadın.

Baş uşak aceleyle yatağa ilerleyip çarşafı açmaya başladı. "Sizin yatağınıza çoktan temiz çarşaf serdim Prenses. Akşam yemeğinden sonra sizin için örtüleri de açarım."

Bu açıklama, kafasını karıştırdı. "Neden bu zahmete girdin? Ben kocamla onun yatağında uyuyacağımı sanıyordum."

Flannaghan onun sesindeki endişeyi fark etmedi. Çarşafın alt kısmını köşeye kusursuzca sıkıştırmayla meşguldü. "Lordum sizin kendi odanızda uyuyacağınızı söyledim," dedi.

Bu yarım yamalak açıklama Alesandra'nın kafasını daha

da karıştırdı. Yüzündeki ifadeyi Flannaghan göremesin diye arkasını dönüp pencereden dışarı bakıyormuş gibi yaptı. İncinmişliğini gözlerinden belli etmeyeceğinden şüpheliydi.

"Anlıyorum," diye karşılık verdi, söyleyecek daha iyi bir şeyi yoktu. "Colin nedenini açıkladı mı?"

"Hayır," diye cevap verdi Flannaghan. Doğrulup yatağın diğer tarafına yürüdü. "İngiltere'de karı-kocaların çoğu ayrı odalarda uyurlar. Burada böyle yapılır."

Alesandra biraz daha iyi hissetmeye başladı. O sırada Flannaghan açıklamasına devam etti. "Tabii ki Colin'in abisi Caine bu prensibe uymuyor. Sterns, markinin adamıdır. Aynı zamanda benim dayım," diye ekledi sesinde bir gurur tınısıyla. "Patronuyla karısının hiç ayrı uymadıklarını bir keresinde ağzından kaçırmıştı."

Alesandra anında tekrar perişan oldu. Elbette Caine ve Jade aynı yatakta yatıyorlardı. Onlar birbirlerine âşıktı. Dük ve Düşes'in de aynı odayı paylaştıklarına bahse girerdi çünkü onlar da birbirlerine karşı büyük bir sevgi besliyorlardı.

Alesandra omuzlarını dikleştirdi. Colin'e onu neden yatağında istemediğini sormayacaktı. Ne de olsa onun da bir gururu vardı. Adam bu evlilik hakkında nasıl hissettiğini açık bir şekilde gösteriyordu. Önce saçını kesmişti, şimdi de onu yalnız uyumaya zorluyordu. Öyle olsun, diye karar verdi. Kesinlikle duyguları incinmeyecekti. Hayır, tabii ki hayır. Bir yatağı paylaşmak sıkıntı olurdu. Gece boyunca onun sıcaklığını hissetmeye ihtiyacı yoktu ve onun kollarında olmayı kesinlikle özlemeyecekti.

Yalanlar işe yaramıyordu. Alesandra sonunda kendini iyi hissettirme çabalarına son verdi. Kendini meşgul etme-

ye, böylece aklının daha iyi şeylere odaklanacağına karar verdi.

Flannaghan yatağı yapmayı tamamladı. Alesandra onu koridorun sonuna kadar takip etti. Çalışma odasının kapısı kapalıydı. Baş uşağa Colin'in daha ne kadar toplantıda kalacağını düşündüğünü sormak için kapıdan uzaklaşana dek bekledi.

"Amir bir yığın evrak getirdi," dedi Flannaghan. "Bahse varım, işleri bitmeden önce rahat bir saat sürer."

Flannaghan birkaç saat yanlış hesaplamıştı. Elinde tepsiyle aşçının hazırladığı yiyecekleri yukarı taşıırken saat öğleden sonra ikiyi epey geçmişti. Aşağı inip Alesandra'ya adamların hâlâ evraklarını incelediğini söyledi.

Dreyson saat üçte uğrayacaktı ve Alesandra kendisiyle kocasına yazılmış ve o sabah ulaşmış olan yazışmalarla aceleyle ilgilenmeye çalışıyordu. On beşten fazla tebrik mektubu ve neredeyse bir o kadar da sınıflandırılacak davetiye vardı. Alesandra kâğıtları kümelere böldü, sonra her biri için liste yaptı. Flannaghan'a geri çevrilecek davetiye yığını verdi, kendisi de Neil Perry'ye, kız kardeşi hakkında konuşmak için ona zamanından bir saat ayırmasını rica eden bir başka not yazdı.

"Size hem bir özel hizmetçi hem de tam zamanlı bir sekreter bulması için lordumla konuşmam gerek," diye belirtti Flannaghan.

"Hayır," diye karşı çıktı Alesandra. "Bana şimdi ve sonra yardım etmekten hoşlanıyorsan, hiçbirine ihtiyacım yok Flannaghan ve patronun şirketini büyütüyor. Fazladan masrafa ihtiyacı yok."

Sesindeki hararet, baş uşağa eğer onun arkasından iş çevirirse genç kadının bundan rahatsız olacağını gösteri-

yordu. Flannaghan kabullenerek başını salladı. “Kocanızın ekonomik işleriyle ilgili bu kadar anlayışlı olmanız ne kadar hoş. Uzun süre fakir olmayacağız,” diye ekledi gülümseyerek.

Şimdi de fakir olmadıklarını düşündü Alesandra kendi kendine. *Eğer Colin benim kaynaklarımdan yararlınsaydı tabii,* diye düzeltti kendini. “Patronun çok inatçı,” diye fısıldadı.

Flannaghan bu yoruma neyin sebep olduğunu bilmiyordu. Kapı çalındı ve baş uşak derhal müsaade isteyerek masadan kalktı.

Morgan Atkins girişe yürüdü. Alesandra’nın yemek odasında olduğunu fark etti ve dönüp ona gülümsedi. “Tebrikler Prenses. Düğün haberinizi yeni aldım. Umarım çok mutlu olursunuz.”

Alesandra ayağa kalkmaya yeltendi ama Morgan ona oturmasını işaret etti. Colin ve Amir’le olan toplantısına çoktan geç kalmış olduğunu açıkladı.

Gerçekten de etkileyici bir beyefendiydi. Flannaghan’ın peşinden yukarı çıkmadan önce baş selamı verdi. Alesandra gözden kaybolana dek onu izledikten sonra başını iki yana salladı. Colin yanıliyordu. Morgan Atkins, biraz bile çarpık bacaklı değildi.

Yirmi dakika daha geçtikten sonra Sör Richards ve Morgan birlikte alt kata indiler. Ayrırlarken ikisi de Alesandra’yla karşılıklı hoşbeş ettiler. Amir ve yeni elemanı henüz gitmişlerdi ki Dreyson içeri girdi.

“Fazlasıyla telaşlanmış durumdayım Prenses,” diye bildirdi Dreyson, selamlamaları tamamlar tamamlamaz. “Biraz özel konuşabileceğimiz bir yer var mı?”

Raymond ve Stefan, Flannaghan’la beraber giriş salonunda duruyorlardı. Ne zaman bir ziyaretçi içeri girmek

istese, korumalar koşturarak geliyorlardı. Alesandra evlendiği ve General'in ulaşamayacağı bir yerde olduğundan, onların sağladığı korunmaya artık gerek olduğunu sanmıyordu ancak iki korumanın da işten çıkarılana dek görevlerine devam edeceklerini biliyordu. Alesandra da onlar için Londra'da uygun bir pozisyon bulana dek onları işten çıkaracak değildi. Raymond'la Stefan, İngiltere'de kalmak istediklerini bildirmişlerdi ve Alesandra onlara uyacak bir yol bulmaya kararlıydı. Böylesi sadık adamlar için en azından bunu yapabiliirdi.

"Salona geçelim mi?" diye teklif etti Alesandra, temsilciye.

Dreyson başıyla onayladı. Prenses yürüyüp yanından geçene dek bekledi, sonra Flannaghan'a döndü. "Sör Halbrook bugün evde mi?" diye sordu.

Flannaghan başıyla onayladı. Dreyson rahatlamış görünüyordu. "Benim için gidip onu getirmeniz sorun olur mu? Bu tatsız haberleri onun da duymak isteyeceğine inanıyorum."

Baş uşak ona verilen görevi tamamlamak için hızla merdivenlerden çıkmak üzere döndü. Dreyson salona girip Alesandra'nın karşısına oturdu.

"Kaşlarınız oldukça çatık," dedi Prenses. Ellerini kucığında birleştirip temsilciye gülümsedi. "Haberler bu kadar korkunç olabilir mi bayım?"

"Size iki kötü haber getirdim," diye kabul etti Dreyson. Sesi yorgun geliyordu. "Evliliğinizin ikinci gününde sizi tüm bunlarla rahatsız etmek zorunda kaldığım için üzgünüm." Devam etmeden önce iç çekti. "Bağlantım bana, varlığınızın oldukça büyük bir miktarının -aslında evinizdeki tüm varlığınızın- gönderilmeyeceğini söyledi

Prenses. Görüntüğe göre Ivan denilen General, akıllıca bir şekilde bu servete el koyacak bir yol bulmuş.”

Alesandra haberlere çok az tepki verdi. Adamın açıklamasıyla kafası biraz karışmıştı. “Paranın zaten Avusturya’daki bankaya yollandığını anlamıştım ben,” dedi. “Bu doğru mu?”

“Evet, yollandı,” diye karşılık verdi Dreyson.

“General Ivan’ın orada bir yetkisi yok.”

“Kolları epey bir mesafeye uzanıyor Prenses.”

“Gerçekten bankadan parayı mı çekmiş ya da hesabı mı dondurmuş?”

“Ne farkı var?”

“Lütfen bana cevap verin ve sonra ben de sorumun arkasındaki nedeni açıklayayım.”

“Dondurulmuş. Banka, Ivan’ın paraya dokumasına izin vermeyecek ama görevliler parayı İngiltere bankasına salmamak üzere ahlak dışı bir şekilde tehdit edilmiş.”

“Bu bir çıkmaz,” diyerek Alesandra ona katıldı.

“Çıkmaz mı? Prenses, ben buna felaket derim. O bankada ne kadar paranın boş durduğu hakkında bir fikriniz var mı? Çünkü bu sizin servetinizin büyük bir kısmı.”

Dreyson ağlama tehlikesi altındaymış gibi görünüyordu. Alesandra onu yatıştırmaya çalıştı. “Yine de yeterince rahat bir hayatım var,” diye hatırlattı ona. “Güvenilir yatırımlarınız sağ olsun, kimseye, hele kocama asla yük olmayacağım. Ama bu haber karşısında kafam karıştı. Eğer General onunla evleneceğime inanıyorsa o zaman neden...”

“Manastırdan ayrılmış olduğunuzu biliyordu,” diye açıkladı Dreyson. “Ve sanırım ondan kaçtığınızı da biliyordu. Ona karşı geldiğiniz için sizi cezalandırmaya çalışıyor Prenses.”

“İntikam her zaman iyi bir sebep olmuştur.”

Bu yorumu Colin eşikten yapmıştı. Alesandra ve Dreyson dönüp ona baktılar. Temsilci ayağa kalktı. Colin dönüp kapıyı arkasından kapattıktan sonra kanepede Alesandra'nın yanında yerini aldı. Dreyson'a tekrar oturmasını işaret etti.

“İntikamda iyi bir şey yoktur Colin,” diye bildirdi Alesandra.

Bakışlarını tekrar temsilciye çevirdi. “Sanırım varlığımın nasıl serbest bırakılacağını biliyorum. Başrahibe'ye yazıp ona tam miktar için bir senet yollamalıyım. Bankerler General tarafından korkutulmuş olabilir ama Rahibe tahsilat için onlara başvurursa, oldukça telaşlanacaklardır. Ah evet, biletin bu olduğuna inanıyorum Dreyson. Kutsal Haç'ın paraya ihtiyacı var. Benim değil.”

Colin başını iki yana salladı. “Varlığını oluşturmak için baban çok çalışmış. Onu öylece vermeni istemiyorum.”

“Neden ihtiyacım olsun ki?” diye karşı çıktı Alesandra.

Dreyson para miktarını tartışma arasında söyledi. Gözle görülür bir şekilde Colin'in benzi attı. Alesandra omuz silkti. “Değerli bir gaye için harcanacaktır. Babam bunu onaylardı. Annem hastayken onunla Başrahibe ve diğer rahibeler ilgilendi. Ona karşı çok sevgi doluydular. Evet, babam olsa onaylardı. Sen gitmeden önce mektubu yazıp senedi imzalayacağım Matthew.”

Alesandra tekrar kocasına döndü. Colin hâlâ onun kararından memnun gibi görünmüyordu ve bu konuda tartışmadığı için genç kadın ona minnettardı.

“Gemiye gelince Prenses,” diye araya girdi Dreyson. “Şartlarınıza ve varış tarihine onay verdiler.”

“Ne gemisi?” diye sordu Colin.

Alesandra konuyu değiştirmek için acele ediyordu. “Bir kötü haber daha olduğunu söylemiştin Matthew. O neydi?”

“Önce gemiyi açıklayacak,” diye ısrar etti Colin.

“Onun sürpriz olması gerekiyordu,” diye fısıldadı Alesandra.

“Alesandra?” Colin baştan savılamayacaktı.

“Babanın kütüphanesindeyken harika ve yeni bir buluşla ilgili bir şeyler okudum. Ona buharlı tekne deniyor Colin ve Atlantik’i sadece yirmi altı günde geçebiliyor. İnanılmaz değil mi?” diye ekledi aceleyle. “Mektubumun Başrahibe’ye ulaşması en az üç ay, belki de daha uzun zaman alacak.”

Colin başıyla onayladı. Bu yeni buluşun gayet farkındaydı elbette. O ve ortağı filolarına bundan bir tane ekleme ihtimalini tartışmışlardı. Ama fiyat fahişti ve bu fikir askıya alınmıştı.

“Ve sen de bir tane aldın, öyle mi?” Colin’in sesi öfkeden titriyordu. Karısına yanıt verecek vakit tanımadan dikkatini ve kaş çatışını temsilciye çevirdi. “Siparişi iptal et,” diye emretti.

“Bunu kastediyor olamazsın,” diye haykırdı Alesandra, üzüntüsü belliydi. Aniden Colin’e o kadar kızmıştı ki, onu tekmelemek istedi. Buharlı tekne, gelirleri dikkate değer ölçüde arttıracaktı ve kocası, sırf para onun mirasından geliyor diye inat ediyordu.

“Bunu kastediyorum,” dedi Colin tersçe. Parasına dokunmayacağını söylerken son derece açık davranmıştı ve Alesandra onun bu kararını göz göre göre hiçe saydığı için küplere binmişti.

Çenesindeki kasılma, genç kadına onu dinlemeyeceğini

gösteriyordu. Dreyson lafa girdiğinde, Alesandra ona siparişi iptal etmesini söylemek üzereydi.

“Anlamakta güçlük çekiyorum,” dedi temsilci. “Sör Hallbrook, hanımefendinin Albert Amca’sının düğün hediyesini reddedeceğinizi mi söylemek istiyorsunuz bana? Bence hediyeye kabul etmek geleneksel bir şeydir.”

“Albert Amca da kim?”

Colin bu soruyu Alesandra’ya sordu. Genç kadın ne yapacağını bilemedi. Eğer ona gerçeği, yani Albert diye birinin olmadığını söylerse, Dreyson aşağılanmış olurdu. Muhtemelen onunla daha fazla iş yapmak da istemezdi ve genç kadın bu ilişkiyi tehlikeye atmak istemiyordu.

Kocasına yalan söylemek de istemiyordu.

Gerçek kazandı. “O benim amcam değil,” diyerek söze başladı.

Dreyson hararetle onun lafını kesti. “Ama öyle olduğunu düşünmekten hoşlanıyor,” diye araya girdi. “Bir aile dostu. Ben onu yıllardır tanıyorum,” diye ekledi övünerek. “Onun yatırımlarından epey bir kâr elde ettiğimi de söylemeliyim. Albert, karınızın kaynaklarının bir kısmıyla ilgileniyordu, anlıyorsunuz ya ve eğer hediyesini kabul etmezseniz fazlasıyla güceneceğine inanıyorum.”

Colin’in bakışları Alesandra’dan ayrılmadı. Genç kadının ifadesi hiçbir şey ele vermiyordu. Oldukça rahat görünüyordu. Elleri tamamen farklı bir hikâye anlatıyordu ama. Kucağında sımsıkı kenetlenmişlerdi. Bir şeyler yolunda değildi ama Colin ne olduğunu tam kestiremiyordu.

“Neden bu Albert Amca’dan bana bahsetmedin? Ve neden düğüne davet edilmedi?”

Artık yalan söylemek zorunda kalacaktı. Gerçek bir şey kazandırmayacaktı.

Alesandra, Başrahibe'nin hoşnutsuzlukla başını iki yana salladığını görebiliyordu. Bu görüntüyü zihninden atmak için kendini zorladı. Daha sonra suçlu hissetmek için epey vakti olacaktı.

"Sana Albert'ten bahsettiğimi sanıyordum," dedi. Yalan söylerken kocasının çenesine bakıyordu. "Albert düğüne gelmezdi. Hiçbir yere gitmez o. Misafir de kabul etmez," diye ekledi başını sallayarak.

"O bir münzevi, görüyorsunuz ya," diye lafa karıştı Dreyson. "Alesandra, onun dış dünyayla olan tek bağlantısı. Ailesi de yok. Doğru değil mi Prenses? Eğer tereddüdünüz hediyenin fiyatından kaynaklanıyorsa, rahat olun. O bunu karşılayabilir Sör Hallbrook."

"Siz bu adamı yıllardır mı tanıyorsunuz?" diye sordu Colin, Dreyson'a.

"Evet, elbette."

Colin minderlere sırtını yasladı. Aceleyle yanlış sonuca vardığı için Alesandra'ya muhtemelen bir özür borçlu olduğunu biliyordu. Bunu daha sonra, yalnız kaldıklarında halletmeye karar verdi.

"Bir sonraki mektubunda ona teşekkürlerimi ilet," dedi Colin, Alesandra'ya.

"Öyleyse kabul ediyorsun..."

Colin başını iki yana sallayınca genç kadın sorusunu yarıda kesti. "Çok düşünceli davranmış ama bu fazlasıyla aşırı. Bunu kabul edemem -daha doğrusu kabul edemeyiz. Ona başka bir şey öner."

"Ne gibi?"

Colin omuz silkti. "Bir şeyler düşünürsün," dedi ona. "Konuşmak istediğiniz diğer mesele neydi?"

Dreyson huzursuzlandı. Açıklamaya başladı, sonra ani-

den durdu. Parmaklarını seyrelemeye başlamış gri saçlarından geçirirken boğazını temizledi. Sonra tekrar başladı. "Hassas bir durum gelişti," diye bildirdi. "Çirkin bir iş, sizi uyarmalıyım."

"Evet?" diye üsteledi Colin, Dreyson devam etmeyince.

"İkinizden biri, 1774'te çıkan Hayat Sigortası Yasası'na aşına mı?"

Colin ya da Alesandra'ya cevap verme zamanı tanımadı. "Bugünlerde kimse bu yasaya pek dikkat etmiyor. Üzerinden çok uzun zaman geçti."

"Neden ki?" diye sordu Alesandra, bu konuşmanın Tanrı bilir nereye gittiğini merak ederek.

"Utandırıcı bir çalışma bulundu," diye açıkladı Dreyson. "Bazı ahlaksız adamlar bir hayatı sigortalatıp sonra da parayı alabilmek için kiralık katil tutuyorlardı. Evet, bu rezil bir şey, ama doğru Prenses."

"Ama bunun ne alakası-"

Colin onun lafını kesti. "Ona açıklaması için zaman tanı Alesandra."

Genç kadın başıyla onayladı. "Evet, tabii ki," dedi fısıldayarak.

Dreyson dikkatini Colin'e çevirdi. "Anlaşmaya şirketlerin pek çoğu önem vermiyor artık. O kendi amacına hizmet etti, anlıyorsunuz ya... yani bir süre için. Ama karınızın adına düzenlenmiş bir sigorta poliçesi dikkatimi çekti. Tarihi dün öğlene ayarlanmış ve tutar da epey yüksek."

Colin alçak sesli bir küfür savurdu. Alesandra ona yaslandı. "Böyle bir şeyi kim yapsın? Ve neden?"

"Bazı koşullar var," diye ekledi Dreyson baş onayıyla. "Ve bir zaman toleransı da."

"Napolyon'un hayatının sigortalatıldığını duymuştum ama o sadece bir aylık bir süre içindi," diye fısıldadı Alesandra. "Ve Westminster Dükü atını sigortalatmıştı. Zaman toleransı derken kastettiğin bu muydu Matthew?"

Banker başıyla onayladı. "Evet Prens, kastettiğim bu."

"Bu poliçeyi kim ayarlamış?" diye öğrenmek istedi Colin. Sesindeki öfke güçlükle kontrol altına alınmıştı.

"Lloyd's of London mı?" diye sordu Alesandra.

"Hayır," diye yanıtladı Matthew. "Böyle duyulabilecek bir riske girmeyecek kadar saygındır onlar. Poliçeyi Morton ve Oğulları imzalamış. Onlar zanlı, bu tamam. Eğer tutar yeterince yüksek olursa herhangi bir sözleşmeyi onlar alıyorlar. Ben kesinlikle onlarla hiç anlaşımadım," diye ekledi başını sallayarak. "Ama bir arkadaşım yapmış ve bana haberi veren de o. Tanrı'ya şükür, ona rastlamışım."

"Bana ayrıntıları ver," diye emretti Colin. "Zaman limiti nedir?"

"Bir ay."

"Eğer ölürse parayı kim alacak?"

"Sözleşmeyi yapan adam ismini vermek istemiyormuş," diye yanıtladı.

"Bunu yapabilir mi?" diye sordu Alesandra.

"Evet," diye cevap verdi Dreyson. "Amcanız Albert de adının baş harflerini kullanarak ve istemediğinde bunları yazmadan aynı şeyi yapıyor Prens. Sigortacılar gizlilik yemini etmişlerdir."

Temsilci dikkatini tekrar Colin'e çevirdi. "Şu ana kadar arkadaşım ve ben, bu çirkin ayıbın arkasında kim olduğunu bulamadık. Ama bahse varım, karınızın kaynaklarına engel koyduran adi herifle aynı kişidir."

"General Ivan mı? Olamaz," diye karşı çıktı Alesand-

ra. "Colin'le sadece bir gündür evliyiz. Henüz biliyor olamaz."

"Önlemdir," diye tahminde bulundu Dreyson.

Colin, bankerin Alesandra'ya ne anlatmaya çalıştığını anladı. Kolunu karısına dolayıp onu sevgiyle sıktıktan sonra konuştu. "Muhtemelen adamlardan birini, senin arkandan göndermek için emir vermiştir. Sadece eğleniyordu karıcığım. O kahrolası zavallı bir ezik. Onunla evlenmek istemediğini açıkça biliyormuş. Gecenin köründe kaçmışsın."

"O acımasız biri, değil mi?"

Colin bundan daha iyi en az yüz tane tanımlama düşünebilirdi. "Evet, acımasız," diyerek sırf karısını memnun etmek için ona katıldı.

"Matthew, Morton ve Oğulları'nın her tür polişeyi ayarladığını söylerken bunu mu kastediyordun?"

"Polişe değil Prenses, sözleşme," diye düzeltti Dreyson. "Farkı ne?"

"Kocanız gemisini sigortalatacak diyelim," diye yanıtladı. "Onu bir felakete karşı korumak için bir polişe alır. Sözleşme ise tamamen başka bir meseledir. En azından Morton ve Oğulları'nın ayarladığı türden belgeler farklı," diye ekledi mırıldanarak. "Bu sadece bir iddia, ama sigorta koruması gibi örtülü bir durum 1774 Anlaşmasını ihlal etmiyor. Şimdi sorunuzu yanıtlayacak olursam, evet, her tür sözleşmeyi ayarlıyorlar. Özellikle bir tanesini hatırlıyorum. Londra'daki herkes bundan bahsediyordu. Covington Markisi'nin karısı ona bir oğlan doğurdu ve hemen bir yıllığına bebeğin hayatı üzerine bir sözleşme yapıldı. Tutar yüksekti ve sadece bebeğin ölümü halinde ödenebilirdi."

“Sözleşmenin tam tersi yönde yapılabilceğini mi söylemek istiyorsunuz? Eğer bebek yaşarsa ödenmek üzere?”

“Evet Prenses,” diyerek onayladı Dreyson. “Herkes afalladı elbette. Marki köpürüyordu. Dedikodular yılın devamında da arttı, anlıyorsunuzdur, sözleşmenin alıcısının kimliği satın alma sırasında gizli kalabilecek olsa da onu bekleyen miktarı aldığı zaman açığa çıkacaktır. Belgeyi imzalamak için kendini Morton ve Oğulları’na göstermek zorunda. Bir vekil gönderemez.”

“Yani bir ay gibi bir süre içinde bu işin arkasında General Ivan’ın olup olmadığını öğreneceğiz,” dedi Alesandra.

Colin başını iki yana salladı. “Para sadece sen ölersen ödenecek, hatırladın mı? Ve sen sağlıklı bir şekilde kalacağın için General hiçbir şey alamayacak. İngiltere’ye gelmek için hiçbir sebebi yok.”

Genç kadın başıyla onayladı. “Evet, tabii ki. Matthew? Bebek yaşadı mı, öldü mü?” diye sordu, aklı hâlâ Covingham Markisi’yle alakalı hikâyede kalmıştı.

“Yaşadı.”

“Sözleşmeyi kim yaptırmış?”

“Bugüne kadar kimse öğrenemedi,” diye yanıt verdi. “Prenses, bu haberi böyle sakince karşıladığınızı gördüğüm sevinçtim,” diye ekledi.

Colin neredeyse gülümseyecekti. Alesandra tepkilerini saklamakta gerçekten çok iyiydi. Genç adam kollarında onun titrediğini hissedebiliyordu ama karısının yüzündeki ifade hiç bozulmadı. Oldukça rahat görünüyordu.

Colin bundan daha akıllıydı. “Endişelenmesi için bir sebep yok,” dedi. “Onu koruyacağımı biliyor. Matthew, senden devam edip bunun arkasında kim olduğunu bulmanı istiyorum,” diye emretti sonra. “General olduğunu varsayabiliriz ama gerçek bir kanıt istiyorum.”

“Evet, elbette. Vazgeçmeyeceğim.”

“Londra’daki herkesin bu sözleşmeden haberi olup olmadığını merak ediyorum,” dedi Alesandra. “Eğer öyleyse, birileri bir böbürlenme duymuş olabilir...”

“Eğer birileri böbürlenseydi, bunu duyardım,” diyerek onu temin etti Dreyson. “Ama ben olsam yeni skandalın dönmeye başlamasıyla bunun çok dikkat çekeceğine dair umutlanmazdım.”

“Ne skandalı?” diye sordu Alesandra, merakı kabarmıştı.

“Vikont Talbolt’un başındaki bela tabii ki. Karısı skandala yol açtı. Kocasını terk etti. Hayret verici, değil mi?”

Colin hiç bu kadar saçma bir şey duymamıştı. Evlilikleri ne kadar zorlaşırsa zorlaşırsın karı-kocalar bir arada kalırdı. “Başka bir açıklaması olmalı,” dedi.

“Vikont’u tanıyor musun?” diye sordu Alesandra kocasına.

“Evet. Oxford’a abimle beraber gitmişti. İyi bir adamdır. Leydi Roberta muhtemelen birkaç günlüğüne taşradaki mülklerine gitmiştir. Theton her zaman dedikodu yapmak için sebep arar.”

Dreyson başını sallayarak onayladı. “Söylentiyi Lord Thornton’dan duydum ve dedikoduyu onun yaptığını itiraf edecek ilk kişi benim. Yine de gerçekler konuşur. Leydi Roberta buharlaşıp uçmuş gibi görünüyor. Vikont endişelenmenin de ötesinde.”

Alesandra’nın kollarından bir titreme geçti. “Buharlaşıp uçmuş mu?” diye fısıldadı.

“Ortaya çıkacaktır,” diye aceleyle ekledi Dreyson, Prenses’in ne kadar endişelendiğini fark edince. “Bahse varım, bir karı-koca kavgası yaşamışlardır ve hanımefendi onu

cezalandırıyordur. Birkaç gün içinde saklandığı yerden çıkar.”

Banker ayağa kalktı. Colin giriş salonuna kadar onunla yürüdü. Alesandra seslenerek ikisini de durdurdu. “Matthew, sözleşme ne kadar rezil olursa olsun, meblağ yeterince yüksekse, Morton ve Oğulları kabul eder mi?”

“Evet Prens.”

Alesandra, Colin’e gülümsedi. “Kocacığım, beni koruma konusunda ciddi olduğunu kanıtlamanı isteyeceğim senden.”

Ona bu hakareti ettikten sonra karısı ona gülümsemeye devam etme cüretini gösteriyordu. Colin onun bir şeylerin peşinde olduğunu biliyordu ancak bunun ne olduğuna dair en ufak bir düşüncesi yoktu.

“Aklında ne var?” diye sordu.

Alesandra onun yanına yürüdü. “Benim üzerime bir sözleşme yap, tam miktar ve tam zaman limiti için de kendini hak sahibi olarak yazdır.”

O daha teklifini bitirmeden Colin başını iki yana sallamaya başlamıştı bile.

“Bu zekice bir plan,” diye itiraz etti Alesandra. “Bana başını sallamayı kes.”

“Peki polişe yaşarsan mı ölürsen mi ödeme yapacak Alesandra?”

Genç kadın ona hoşnutsuz bir bakış attı. “Yaşarsam tabii ki.”

Bakışlarını Dreyson’a çevirdi. “Morton ve Oğulları’yla iş yapmaktan hoşlanmadığını biliyorum ama bu ufak işlemini halledemez misin?”

“Ben henüz bunu kabul etmedim-”

“Lütfen Matthew,” diye araya girdi Alesandra, kocasının itirazını görmezden gelerek.

“Onun adının herkesin okuyabileceği bir belgenin üstünde olmasını mı istiyorsunuz?” diye sordu Dreyson.

“Evet, tabii ki,” diye karşılık verdi genç kadın.

“Yüksek bir prim ödemelisiniz ve sizin imzanızın yanına kendi imzasını atmaya gönüllü bir sigortacı olup olmadığınızdan emin değilim,” dedi Dreyson, Colin’e.

“Bana bir keresinde eğer ücret yeterince yüksekse, Lloyd of London’ın batan bir gemiyi sigortalayacağını söylemiştin,” diye bankere hatırlatmada bulundu Alesandra. “Halka açık bahislerde edindiği bu lekeli itibarıyla, eminim Morton ve Oğulları, bir kazanç sağlama şansına atlayacaktır.”

“Belki... eğer Sör Hallbrook’tan başka biriyle evlenmiş olsaydınız, bu doğru olabilirdi. Ama kocanızın itibarı, planınızı boşa çıkarıyor Prenses. Kimse ona karşı bahse girmez.”

“Nedenmiş o?” diye sordu Alesandra.

Dreyson gülümsedi. “Kocanız bir çeşit efsane oldu. Çoğu çevrede ondan korkuluyor. İşi, anlarsınız ya, yani Savunma Bakanlığı için yaptığı-”

“Bu kadarı yeter Dreyson,” diye lafını kesti Colin. “Karrımı endişelendiriyorsun.”

Temsilci derhal özür diledi. “Belgeyi ayarlaması için birini bulmaya çalışayım mı Sör Hallbrook?”

“Olduğu gibi söyle,” dedi Colin. “Bir bahis.”

“Eğer beni güvende tutma konusundaki yeterliliğinden şüphelen varsa, o zaman zor kazanılmış parana dokunma konusunda gönülsüzlüğünü anlarım-”

“Seni koruyacağımı bal gibi biliyorsun,” dedi Colin tersçe. “Tanrı biliyor, Alesandra, çoğu kadın birilerinin onun arkasından böyle bir sözleşme yaptığını öğrenince ağlar ama sen...”

“Evet?”

Colin başını iki yana salladı. Sonunda yenilgiyi kabul etti fakat bunu zarafetle yapmadı. “Yap o zaman,” diye homurdandı. “Eğer karım, yürürlükte iki belge olduğunu Londra’daki herkesin bilmesini istiyorsa bırakalım istediği olsun.”

Alesandra gülümsedi. “Biliyor musun Colin, aslında kendi kabiliyetin üzerine iddiaya giriyorsun. Aslında kazanma şansın oldukça yüksek,” diye ekledi. “Benim fikrimce, kazanç senin. Bu konuda bu kadar somurtkan davranmamalısın. Sana itimadım tam. Bu yüzden endişelenecek bir sebep göremiyorum ben.”

Alesandra, fikirleri hakkında Colin’in söylemesi gerekenleri duymak için beklemedi. Temsilciye iyi günler diledi ve üst kata çıktı.

Flannaghan gölgelerin içinden çıktı. Dreyson’ın ön kapıdan çıkmasına müsaade ettikten sonra hızla patronunun yanına gitti. “Hiç endişelenmedi, değil mi lordum?”

“Ne kadarına kulak misafiri oldun?”

“Hepsine.”

Colin başını iki yana salladı. “Dayın memnun olurdu. Onun tatsız huylarının hepsini almışsın.”

“Teşekkür ederim lordum. Prenses’inizin sadakati sizi memnun etmiş olmalı.”

Colin gülümsedi. Uşağına cevap vermeden üst kata, çalışma odasına çıktı. Flannaghan’ın sözleri zihninde yankılanıyordu.

Benim prensesim, diye düşündü kendi kendine. Evet, artık onun prensesiydi ve ah, onu nasıl da memnun ediyordu.

Onuncu Bölüm

Bu adam onu kızdırıyordu. İlk kavgalarını o gece ilerleyen saatlerde yaptılar. Alesandra çoktan yatmaya gitmişti ama uyuyamıyordu ve ertesi gün tamamlamak istediği görevler listesi üzerinde çalıştı. Kendi odasındaydı tabii ki, çünkü Flannaghan'ın söylediğine göre, Colin'in onun uyumasını istediği yer burasıydı ve kocası böyle duygusuz bir odun olduğu için Alesandra çaresizce üzülmemeye çalışıyordu. Colin böyle biriydi ve bunu değiştiremezdi, değil mi? Evlilikleri de aşk birlikteliği değildi, eğer Colin ondan ayrı kalmak istiyorsa, Alesandra buna kızmamalıydı. Ama kızırıyordu. Kendini savunmasız -ve korkmuş- hissediyor ve bu duyguların herhangi biriyle neden lanetlendiğini anlayamıyordu.

Kendisine ne olduğunu anlamaya çalıştı. Colin onu pazarlıktaki çok daha zayıf el haline soktuğu için kendini bu kadar güvensiz hissettiğine karar verdi. Sonra bu gerçek dışı düşünceye başını salladı. Ne üstüne pazarlık etmek zorundaydı? Kocas, onun vermesi gereken her şeyi reddetmişti.

Tanrı yardımcısı olsun, kendisi için üzülmeğe başlıyordu. Başrahibe günlük nutuklarından birinde, ona kadın-

lar ve erkeklerin sıklıkla asla sahip olamayacakları şeyleri istediklerini söylemişti. İmrenmek, demişti, *kısa sürede kıskançlığa dönüşür ve bu günahkâr duygunun kısıkları, insanı bir kez yakalayınca onu hemen ardından perişanlık takip eder.* Kıskançlık; neşe, sevgi ya da mutluluk gibi şeylere yer kalmayana dek yakar tüketirdi.

“Ama ben kıskanmıyorum,” diye fısıldadı Alesandra kendi kendine. Ne var ki imreniyordu, bu itiraf karşısında hafifçe iç çekti. Colin’in abisinin mutlu evliliğine imrenmeye başlamıştı bile. Ve Tanrım, kısa bir süre sonra kıskanç bir cadaloza dönüşüp hayatının geri kalanında perişan olacağı anlamına mı geliyordu bu?

Evlilik, diye karar verdi, karmaşık bir müessese.

Colin’in buna zamanı yoktu. Hesapları üzerinde çalışmak için akşam yemeğinin hemen ardından çalışma odasına çekilmişti. Bir karısının olması, onun alışkanlıklarını değiştirmeyecekti. Bir imparatorluk kuruyordu ve hiç kimse, özellikle de istenmeyen karısı, planlarını bölemezdi. Colin onu karşısına oturtup görüşlerini anlatmak zorunda değildi. Genç adamın hareketleri kendisi adına konuşurdu.

Alesandra onun tavırlarına üzülüyordu. Aslında onun kendini böyle adamasını onaylıyordu. Hiç şüphesi de yoktu. Colin belirlediği her hedefe ulaşacaktı. O güçlü, korkunç derecede zeki ve mükemmel bir şekilde kontrol-lüydü.

Alesandra’nın onun yoluna çıkmak gibi bir niyeti yoktu. Dikkatini de dağıtmayacaktı. Colin’in ihtiyacı olan son şey, bağımlı bir ești. Yine de... geceleri, işler tamamlan-dığında kocasının onunla birlikte olmasını dilerdi. Onun kollarında uykuya dalmak, gecenin karanlık saatlerinde

kendine yaslandığını hissetmek hoş olurdu. Kocasının ona dokunma şeklinden hoşlanıyordu, onu öpüş şeklinden...

İnledi. Kocası hakkında hayallere dalmayı kesmezse listesine asla odaklanamayacaktı. Kendini sersemlik halinden kurtarıp çalışmaya vermeye zorladı.

Colin odasındaki bağlantı kapısından odasına geldiğinde neredeyse gece yarısı olmuştu. Üzerinde sadece siyah bir pantolon vardı ama yatağın yanına varana denk onu da çıkardı.

- Çıplaklığı konusunda her zaman oldukça rahattı. Alesandra da rahat olmaya çalıştı. "Hesapların üzerine çalışmayı bitirdin mi?"

Bu soruyu yatağa bakarak sormuştu. Yüzüne renk akın etti ve sesi sanki boğuluyormuş gibi çıktı.

Colin sırtıttı. "Evet," diye yanıtladı. "Artık tamamen yakaladım."

"Neyi yakaladın?"

Colin gülmemeye çalıştı. "Alesandra, bunda utanılacak hiçbir şey yok."

"Utanmıyorum."

Bu bariz yalanı söylerken gerçekten de kocasının gözlerine bakabilmişti. Colin bunu bir ilerleme olarak aldı. Örtüleri kaldırıp yatağa girdi. Genç kadın hızla kâğıtları onun yolundan çekti.

Colin sırtını yatak başına yaslayıp gürültüyle iç çekti. Sakinleşmesi için ona bilerek zaman veriyordu. Alesandra'nın eğer biraz daha kızarırsa alev alacağını düşünüyordu. Kâğıtlarına uzandığında kadının elleri titriyordu. Colin onun kendisinin yanında neden böyle gergin davrandığını anlamıyordu, ama ona sormak için beklemeye karar verdi. Sorular onun durumunu şu an daha da kötüleştirirdi.

“Üşüyor musun?”

“Hayır.”

“Ellerin titriyor.”

“Belki de biraz üşümüşümdür. Banyodan sonra sağım hâlâ ıslak ve kurutacak vaktim olmadı.”

Colin elini uzatıp onun ensesini kavradı. Gerilimi hissedince masaj yaparak düğümleri açmaya başladı. Alesandra gözlerini kapatıp zevkle inledi.

“Ne üzerine çalışıyorsun?” diye sordu Colin.

“Herkesin görevleri için yaptığım liste. Flannaghan için bir liste yaptım, aşçı için bir tane, Raymond ve Stefan için birer tane ve kendim için bir sürü liste. Ah, bir de baş liste, elbette. Bunu yeni bitirdim.”

Dönüp kocasına bakma hatasını yaptı. O sırada aklı uçup gitti. Açıklamasını bitirip bitirmediğini bile hatırlayamıyordu.

Adamın yaptığının hepsi buydu. Eğer onun böylesi güzel gözleri, böylesi harika bir gülümsemesi olmasaydı, dişleri Tanrı’nın kilerin olduğu kadar beyaz olmasaydı, Alesandra bunları fark ederek tutulmaz ve her düşüncesini unutmazdı. Gözlerini kapatmanın bir faydası dokunmadı. Hâlâ kocasının vücudundan gelen sıcaklığı hissedebiliyor, hâlâ onun temiz erkek kokusunu alabiliyor, hâlâ...

“Baş liste nedir?”

“Affedersin?”

Colin sırttı. “Baş liste,” diye tekrarladı.

Alesandra’nın altüst olduğunu biliyordu. Eğer gülümsemesi bir gösterge sayılırsa onun rahatsızlığından keyif de alıyordu. Bu kavrayış genç kadının kontrolünü biraz olsun kazanmasına yardımcı oldu.

“Benim listelerimin listesi,” diye açıkladı.

“Listelerinin listesini mi yaptın?”

“Evet, elbette.”

Colin kahkahalara boğuldu. Onun bu eğlencesiyle yatak sallanıyordu. Alesandra bu tavrına hemen kızdı. “Colin, listeler düzenin anahtarıdır.”

Sesi buram buram otorite kokuyordu. O çok içten davrandığı için Colin kahkahasını kontrol etmeye çalıştı. “Anlıyorum,” dedi ağır ağır. “Peki bu önemli gerçeği nereden öğrendin?”

“Düzen hakkında öğrenmem gereken her şeyi bana Başrahibe öğretti.”

“Yani tıpkı sana şu cinsel yakınlığı anlatması gibi...”

Alesandra bitirmesine izin vermedi. “Çok daha fazlasını yaptı. Onun için... diğeri hakkında konuşmak çok zordu. Ne de olsa o bir rahibe ve yıllar önce bekâret yemini etmiş. Onun ketumluğunu anlıyorsun, değil mi? Pek bir deneyimi yok.”

“Hayır, pek deneyimi olduğunu düşünmüyorum,” diye kabul etti Colin.

Giderek yatağa yayılıyordu. Alesandra onun bacaklarına daha çok yer vermek için kenara kayıp durdukça, Colin rahatlayana kadar... yayılmaya devam ediyordu. Gerinip esneyerek kısa sürede tüm alanı kapladı.

Kâğıtlarını da alıp yatağın kendi tarafındaki komodine koyup iki mumu söndürdükten sonra tekrar Alesandra'ya döndü.

Alesandra ellerini kucağında birbirine dolayıp kendi kendine bu kadar gergin davranmaya bir son vermeyi emretti.

“Düzen olmasa, anarşi ortamında olurduk.”

Bu aptalca bir şeydi ama aklına söylenecek daha iyi bir

şey gelmemişti. Ona neden yatağına geldiğini sormak için ölüyordu. Her gece odasına gelip onunla mı uyuyacaktı? *Hayır*, diye düşündü kendi kendine. Bu mantıklı değildi. Colin'in yatağı daha büyüktü -ve çok daha rahattı.

Alesandra konuyu uyku ayarlamalarına getirmeye karar verdi. Ne de olsa karşısındaki kocasıydı ve konu ne kadar kişisel olursa olsun, ona istediği şeyi sorabilmeliydi.

Uzaktan bir gök gürleme sesi gelince neredeyse yataktan düşüyordu. Düşmeden önce Colin onu yakalayıp yanına çekti.

"Gök gürültüsü seni ürkütüyor mu?"

"Hayır," diye karşılık verdi Alesandra. "Colin, merak ediyorum da..."

"Geceliğini çıkar tatlım," diye emretti kocası aynı anda. Emri, Alesandra'nın tüm dikkatini çekti. "Neden?"

"Sana dokunmak istiyorum."

"Ah."

Karısı kıpırdamadı.

"Alesandra? Sorun ne?"

"Kafamı karıştırıyorsun," diye fısıldadı. "Ben sanıyordum ki sen şeyden hoşlandın... ve sonra Flannaghan bana dedi ki... şey, ben hoşlanmadım."

Alesandra saçmaladığını biliyordu. Açıklamaya çalışmaktan vazgeçip onun emrini değerlendirdi. Keşke Colin onu izlemiyor olsaydı. Keşke odanın içi de karanlık olsaydı. Şöminede yanan ateş, yatağa altın bir parıltı verecek kadar parlaktı hâlâ. Alesandra utanmaması gerektiğini biliyordu. Colin onun kocasıydı ve zaten vücudunun her bir santimini görmüştü. Utangaç olmaktan nefret ediyordu, keşke onun kadar çekincesiz olsaydı.

Ancak henüz evleneli iki tam gün bile olmamıştı. Ale-

sandra ona ne kadar tuhaf hissettiğini söylemeye karar verdi, belki utangaçlığından nasıl kurtulacağıyla ilgili birkaç öğüt elde ederdi.

O sırada Colin onun dikkatini çekerek geceliğini kalçalarının yukarısına kaldırdı. Alesandra'nın onun ellerine vurmamak için kendini zorlaması gerekti.

"Ne yapıyorsun?" Sesi soluk soluğaydı ve kendini tam bir aptal gibi hissetti. Onun tam olarak ne yaptığını biliyordu.

"Sana yardım ediyorum."

"Bu gece ne kadar gergin görüldüğümü fark ettin mi?"

"Evet, fark ettim," diye karşılık verdi Colin. Sesinde bir kahkaha izi, ama aynı zamanda da ateş vardı. Kadına dokunma arzusu bütün gün ona musallat olmuş, en olmadık anlarda konsantrasyonunu bozmuştu ve şimdi, nihayet, içinde biriken yoğun arzuyu tatmin edecekti.

"Hâlâ benim yanımda biraz utanıyorsun, değil mi Alesandra?"

Genç kadın gözlerini devirdi. Biraz utanmak mı? Utancından patlayacakmış gibi hissediyordu kendini.

Colin geceliği onun başından çekip çıkardı ve yatağın yanına fırlattı. Genç kadın hemen kendini örtülerle saklamaya çalıştı. Colin onun, bakışlarından kaçmasına izin vermedi ve nazikçe örtüleri belinden aşağı indirdi.

Bu kadın kusursuz bir forma sahipti. Göğüsleri dolgun, şehvetli ve güzeldi. Pembe göğüs uçları çoktan sertleşmiş ve hazırды, genç adam kibirle bu tepkiye kendi yakınlığının sebep olduğunu düşündü. Kadının kollarındaki tüylerin diken diken olmasını da soğuk havaya yormuyordu. Vücudu çoktan genç adama tepki vermeye başlamıştı ve henüz ona dokunmamıştı bile.

Colin ona uzun uzun baktı. Alesandra bakışlarını örtülere dikmişti. "Geceliksiz uyumaya alışkın değilim."

"Uyumayacağız tatlım."

Alesandra ilk kez gülümsediğini fark etti. "Biliyorum," diye fısıldadı. Kendi tuhaflığından bıktığına karar verdi ve içindeki kararlılığın her zerresine mal olsa da ona döndü. Onun gözlerinin içine -çok sıcak, çok şefkatli gözlerine-bakmak, cesaret göstermesini kolaylaştırdı. Kollarını kocasının boynuna dolayıp kendini ona bastırdı.

Ona bu kadar sıkı, bu kadar samimiyetle sarılmak harikaydı. Adamın göğsündeki kıllar, göğüslerini gıdıkladı. Zevkle iç çekti ve bilerek ona bir kez daha sürtündü. Kocasının karşılığında homurdandı. Elleriyle karısının poposunu kavrayıp onu sertliğine doğru çekti. Alesandra'nın yüzü çenesinin altına yerleşmişti. Colin onun çenesini kaldırıp başını onunkine doğru eğdi.

Önce alnını, sonra burun köprüsünü öptü ve sonra dişleriyle onun alt dudağını çekiştirerek ağzını açması için onu baştan çıkardı. Ağzı kadının aralanmış dudaklarının üzerine kapandı. Alesandra'nın ağzı o kadar harikulade bir şekilde yumuşaktı ki, tatlı tadı daha fazlası için ağgözlü hissetmesine neden oldu. Dilinin yavaş işgali kadını titretti. Geri çekilince karısı hafifçe sızlandı, ardından Colin diliyle daha derinleri işgal etti. Tembel aşk oyunu sürdürdü de sürdürdü, genç adamın ağzı onunkinin üzerine tekrar tekrar yerleşirken öpücük sonsuz gibi görünüyordu. Onun zevk dolu iç çekişleri, adamın zevkini arttırıyordu. Bu kadar kısıtsız karşılık veren başka bir kadın tanı mıyordu. Onun şehveti başını döndürüyordu ve yüce Tanrım, dün gece ona sahip olana dek, bir erkekle bir kadının arasında böyle bir tutkunun olabileceğini anlamamıştı. Alesandra hiçbir

şeyi sakınmıyordu ve bu dürüst karşılık, Colin'i kendi kal-
kanlarını, kendi bariyerlerini indirmeye zorluyordu.

Alesandra'yı sırtüstü yuvarlayıp yine öptü, sonra dik-
katini boynunun yan tarafına çevirdi. Genç kadının kula-
ğındaki nefesi hırıltılıydı. "Beni yakıyorsun," diye fısıldadı
Colin, sesi ihtiyaçla sertleşmişti. "O kadar hızla alev alı-
yorsun ki, bu beni hafiften çıldırtıyor."

Ona nasıl hissettirdiğini anlatırken adamın sesi nere-
deyse kızgın geliyordu, yine de genç kadın onun bu iti-
rafını bir iltifat olarak aldı. "Senin bana dokunma şeklin
yüzünden Colin," diye fısıldayarak karşılık verdi. "Elimde
değil, ben..."

Son sözleri alçak sesli bir inlemeyle son buldu, Colin
sertleşmiş göğüs uçlarından birini ağzına alıp emmeye
başlamıştı. Eli bacaklarının arasına kaydı ve içindeki ate-
şi okşamaya başladı. Parmakları yavaşça aralığını işgal etti.
Alesandra acı ve zevk içinde haykırdı ve aşağı uzanıp onun
elini tuttu. Onu itmek istiyordu, çünkü hâlâ çok hassastı
ama bunu yapamıyor ve Colin'in kollarını bükmeyi de ke-
semiyor gibiydi. Colin'in başparmağının ucu, bacaklarının
birleşme noktasındaki yumuşak bukleler arasında daireler
çizdi. Daha da derinleri araştırdı ve tenindeki ince kat-
manların arasında saklı duran sıcak yumruyu sıyırdı. Genç
kadın inleyerek onun adını söyledi.

"Colin, yapmamalıyız... yapamam... Yapma bunu,"
diye haykırdı, genç adamın parmakları bir kez daha içeri
dalınca. "Acıyor. Ah, Tanrım, durma."

Ona tutarsız emirler verirken Alesandra kocasına tu-
tundu. Mantıksız davrandığını biliyordu ama Colin'in
ona nasıl hissettirdiğini açıklamak için doğru kelimeleri
bulamıyor gibiydi. Colin onun ağzını kendisinininkiyle ka-

patarak itirazlarına bir son verdi. Öpücük ağgözlü, sonsuz ve tüketiciydi. Genç adamın bir sonraki geri çekilişinde Alesandra kendi arzusuna o kadar boğulmuş vaziyetteydi ki, acıyı düşünemiyordu bile. Neredeyse hiçbir şey düşünemiyordu.

Colin kollarındaki güzel kadına baktı ve onun gözlerinde gördüğü tutku karşısında neredeyse çözülüyordu. Verdiği öpücüklerden şişmiş ve kızarmış dudakları, onu yine çağırıyordu. Colin bu ihtiyaca teslim olup onu bir kez daha öptü.

“Sana sevişmenin birden fazla yolu var dediğimi hatırlıyor musun?” diye sordu Alesandra’ya, sesi duyguyla kalınlaşmıştı.

Alesandra onun kendisine sorduğu şeye odaklanmayı denedi ancak fena halde zor bir işti. Colin’deki her şey ona fazla geliyordu. Teninin üzerindeki teni çok sıcaktı ve Alesandra ona yaklaşmaya, daha da yaklaşmaya çalışarak huzursuzca kıpırdandı. Erkek ve seksin erotik bir karışımı olan kokusu, genç kadını sihirli dokunuşu kadar tahrik ediyordu. Ayak parmakları adamın kaslı bacaklarındaki kıllara doğru kıvrıldı, göğüsleri adamın göğsündeki sert tüylere sürtünüyordu. Elleri, genç adamın üst kollarındaki kasların şişkinliğini okşadı. Colin sıcak çelik gibiydi ve Alesandra’nın parmak uçlarının altında hissettiği safi güç, başlı başına sarhoş edici bir şeydi. Böylesi güçlü bir adamdı, yine de ona fazlasıyla nazik davranıyordu.

Colin sorusu için bir cevap beklemedi. Kadını tamamen tanıma ihtiyacı, diğer bütün düşüncelerini bertaraf etmişti. Onun düz karnını öptü, ıslak diliyle göbeğinde gezindi ve sonra Alesandra daha onun niyetini anlayamadan, elleriyle bacaklarını açtı ve ıslak sıcaklığını tatmak için aşağı doğru kayd.

"Hayır, yapmamalısın." Alesandra reddederek kırıdandı, kocasının yapmakta olduğu şey kesiklikle yasak olmalıydı. Hayret uyandırıcıydı... ve harika. Dilinin, vücudunun en mahrem yerindeki her erotik okşayışıyla genç kadının kontrolü daha da kayboluyordu. Akkor zevk, bedeninde dolaştı. Bu tatlı işkenceden öleceğini biliyordu. Colin'in sert dilinin, tutkusunun hassas yumrusundaki mahrem hareketleri, Alesandra'yı çılgına çevirdi. Adamı orada tutup erotik dokunuşundan daha fazla elde etmek için sırtını gererken bile ona durmasını söylemeye çalıştı.

Verdiği karşılık Colin'i delirtiyordu. Önce onu doruk noktasına ulaştırmak istiyordu, sonra kendisine nasıl zevk vereceğini ona öğretecekti ancak Alesandra'nın onun altında kısıtlamasız şekilde hareket ediş, genç adamın kontrolünün dağılmasına neden oluyordu. Kadının seksi inlemeleri Colin'i, onun içine girme isteğiyle çılgına çeviriyordu. Ne yaptığının artık pek farkında değildi. İhtiyaç onu etkisi altına alıyor, her düşüncesini yönetiyordu. Hareketleri sert ve şiddetli bir hal aldı, kadının ipeksi uyluklarının arasında diz çökerken onun kollarını boynundan çekti ve içinin derinlerine daldı. Alnında ter birikti, nefesi sığlaştı ve kadının sıkı derinliğinin onun sertliğinin her santimini sıkmasının verdiği inanılmaz his karşısında çenesini sıktı. Alesandra ona tamamen uyuyordu ve onu kuşatan ıslak sıcaklık, genç adamın vahşî bir zevkle sarsılmasına neden oldu. Kadının çığlık attığını duydu. Tatlı işkence karşısında yüzünü buruşturarak hareketlerini durdurdu.

"Canını mı yakıyorum bebeğim?"

Alesandra ona istese de cevap veremezdi çünkü yine ağzı adamınkiyle kaplanmış, kelimelerine ve düşüncelerine bir son vermişti. Kocasının sesindeki endişe, tutku-

nun şehvetli sisini deldi, Alesandra ona evet demek, canını yaktığını söylemek istiyordu ama bir önemi yoktu. Colin'in ona verdiği zevk daha yoğundu -ve daha talepkâr. Genç kadın şimdi rahatlamak için zonkluyordu. Colin ona uyacak kadar hızlı davranmıyordu. Alesandra bacaklarını onun kalçalarına dolayıp ona doğru bükülerek fazlasını, çok daha fazlasını istediğini kelime kullanmadan anlatmış oldu.

Colin anladı. Yüzünü genç kadının boyun çukuruna gömüp içinde hareket etmeye başladı. Girişleri ölçülü değil, sert ve hızlıydı çünkü artık herhangi bir şeyi kontrol etmesi imkânsızdı. Karısının içindeki ateş onu çağırıyor, yakıyordu ve Colin ona daha da yakınlaşmak istiyordu, buna ihtiyacı vardı.

Colin bu ıstırap ve coşkunun bitmesini hiç istemiyordu. Onun içine tekrar tekrar gömüldü. Ve etrafında kadının daha da sıkıştığını hissettiğinde, Alesandra onun adını haykırdı ve Colin onun da kendi doruğuna ulaştığını biliyordu. O sırada son bir kez derinlerine girdi ve tohumlarını içine boşaltırken kabullenme dolu alçak bir sesle homurdandı.

Ölmüş olduğunu sandı. Ölüp cennete gittiğini... Karısının üzerine yığılıp derin bir nefes aldı ve tekrar inledi. O kadar lanet derecede tatmin olmuştu ki, gülümseyecek gibiydi. Bunu yapamadı gerçi. O kadar gücü yoktu.

Alesandra'nın kendine gelmesi uzun sürdü. Kocasının kollarında kendini güvende, sıcak ve şefkatle kucaklanmış hissediyordu. Saniyeler önce hissettiği dehşet, Colin'in aldığı her pürüzlü nefeste geri plana çekiliyordu.

"Kahretsin, çok iyisin," diyerek sırtüstü yuvarlandı genç adam. *Bu adamın pek süslü bir dili yok,* diye düşündü

Alesandra gülümseyerek. Önemi yoktu. Onu memnun ettiği için kibirli bir şekilde kendisiyle gurur duyuyordu. Belki kendisi de ona övgüde bulunmalıydı. Onunla yüz yüze gelecek şekilde yan döndü, elini onun göğsüne, tam da hızla atan kalbinin üzerine koyarak fısıldadı. "Sen de iyisin. Aslına bakarsan, sen bu zamana kadar sahip olduğum en iyisisin."

Colin gözlerini açıp ona baktı. "Sahip olduğun tek kişi benim, hatırladın mı?" Sesi şefkatle boğuktu.

"Hatırlıyorum," dedi Alesandra.

"Başka hiçbir adam sana asla dokunmayacak Alesandra. Sen benimsin."

Alesandra onun bu sahipleniciliği karşısında rahatsız olmadı. Aslında bu tutumunu rahatlatıcı buluyordu çünkü bu durum, Colin'in onunla ilgilenmesi gerektiğini düşünmesine neden oluyordu. Artık ona aitti ve az önce yapmış olduğu şeyi başka bir adamla yapma düşüncesi onu iğrendiriyordu. Sadece Colin vardı ve o, Alesandra'ya aitti.

Yanağını adamın omzuna yasladı. "Senden başka kimseyi istemezdim."

Colin onun bu hararetli itirafını duymaktan hoşlandı ve ne kadar hoşnut olduğunu göstermek için eğilip onun başının tepesini öptü.

Sessizlik içinde uzun dakikalar geçti. Alesandra az önce olan şeyi düşündü ve kendi davranışından mantıklı bir şey çıkarmaya çalıştı. Ama bunun imkânsız bir görev olduğu ortaya çıktı, çünkü kocasına verdiği tepki en mantıksız şeymiş gibi görünüyordu.

"Colin?"

"Evet?"

• "Sen bana dokunduğunda kontrolüm buharlaşıp uç-

yor sanki. Aklım bedenimden ayrılıyormuş gibi. Bu hiç mantrıkla değil, değil mi?"

Genç adamın cevaplmasını beklemeden devam etti. "Bu korkutucu -hem de ezici- ama aynı zamanda... harika."

Colin karanlıkta gülümsedi. Karısının sesi tamamen akli karışmış gibiydi -endişeliydi de. "Bunun iyi hissettirmesi gerekir hayatım," diye fısıldadı.

"Başrahibe bu gerçekten bahsetmemişti."

"Hayır, bahsetmiş olabileceğini düşünemiyorum," diye karşılık verdi Colin.

"Bu acayip çiftleşme ritüelini bir mantığa oturtmak istirdim," diye bildirdi Alesandra.

"Neden?"

"Böylece anlayabilirdim," diye karşılık verdi. Yukarı uzanıp genç adama baktı. Gözleri kapalıydı ve yüzü huzurlu görünüyordu. Onun uyumak üzere olduğunu düşündü. Alesandra bu meselenin kapanmasına izin vermeye karar verdi. Kocasına doğru kıvrılıp gözlerini kapadı. Ama zihni onunla işbirliği yapmadı ve düşünceleri bir sorudan diğerine koşup durdu.

"Colin?"

Genç adam karşılık olarak homurdandı.

"Diğer kadınları yatağına aldın mı?"

Genç adam ona hemen cevap vermedi. Alesandra onun yanını dürttü. Colin iç çekti. "Evet."

"Çok fazla mıydı?"

Colin omuz silktiğinde neredeyse onu omzundan atıyordu. "Kimin saydığına bağlı."

Alesandra onun bu cevabından şiddetle hoşlanmadı. Diğer kadınlar iki tane miydi, yoksa yirmi mi? Colin'in

ondan başka sadece bir tane kadınla bile birlikte olması fikri midelerini düğümlüyordu. Tepkisi tamamen mantıksızdı. Geçmiş onu alakadar etmezdi. Ama ediyordu. “Onları istemene neden olan şey şehvet miydi, aşk mı?”

“Alesandra, bana bu soruları neden soruyorsun?” Sesi artık kızgın çıkıyordu. Bunu fark etmek de genç kadını rahatsız etti. Alesandra kendini kırılgan hissediyordu, ama duyarsız kocası bunu anlayamayacak kadar kalın kafalıydı.

Genç kadının öfkesi geldiği hızla kayboldu. O kendisini anlayamazken, Colin nasıl anlayabilirdi? Ona karşı pek adil davranmıyordu -ya da mantıklı.

“Sadece merak ettim,” diye fısıldadı. “O kadınların herhangi birini sevdin mi?”

“Hayır.”

“O zaman şehvet miydi?”

Colin tekrar iç çekti. “Evet.”

“Benimleyken de şehvet mi?”

Ya da aşk, diye sormak istiyordu. Sorusuna bu kelimeyi ekleyemeyecek kadar ürkmüştü, cevabın duymak istediği şey olmamasından korkuyordu. Ah Tanrım, hiç mantıklı değildi. Colin’in onu sevmediğini biliyordu. O zaman ondan bunu duymak için hissettiği bu tüketici istek nereden çıkmıştı? Tanrı aşkına, bunun ne önemi vardı? Colin onun bu sorgulamasına bir son vermek istiyordu. Genç kadın onu düşünmek istemediği şeyler üzerine cevap vermesi için zorluyordu. *Kahretsin, evet, onu yatağa atmamın nedeni şehvetti*, diye karar verdi Colin. Alesandra’yı ilk gördüğünde, anında yatağında istemişti.

Ama onu, yattığı diğer kadınlarla aynı kategoriye koymak acımasızlık gibi geldi. Onunla sevişmek tamamen farklı ve daha fazla, çok daha fazla tatmin ediciydi. Başka

hiçbir kadın, Colin'i onun yaktığı gibi yakmamış, başka hiçbir kadın kendini bu kadar tamamen kaybetmesine neden olmamıştı.

İşin içinde şehvetten fazlası vardı. Colin bu kadarını kendi kendine itiraf etti. Alesandra'yı önemsiyordu. Genç kadın artık ona aitti ve bir kocanın karısını korumak istemesi doğal bir eğilimdi.

Peki ya aşk? Colin onu sevip sevmediğini gerçekten bilmiyordu. Bu kahrolası aşk denen şeyin ne olduğunu kavramaya yetecek kadar tecrübesi yoktu. İlgüdüleri, hiç kimseyi gerçek bir yoğunlukla sevmeye yeteneğine sahip olmadığına dair dırdırcı soruya tepki veriyordu. Arkadaşı ve ortağı Nathan'ın, karısına âşık olduğu zaman çektiği ıstırabı hatırlıyordu. Colin, duygusal olarak Nathan'dan hiç de daha güçlü olmamanın sadece ihtimali karşısında bile bembeyaz kesildi. Böylesine kalın derili bir devin bu kadar derin bir şekilde tutulmasının mümkün olduğuna inanmamıştı. Ama Nathan tutulmuştu. Lanet derecede savunmasız da kalmıştı.

Colin tatsız sorularını bir kenara itip karısına uzandı. Genç kadın yatağın diğer tarafına, ondan uzağa kaymaya çalışıyordu. Colin ona izin verecek değildi. Onu kollarına çekti, nazikçe sırtüstü çevirdikten sonra baştan ayağa kendi vücuduyla örttü. Ağırlığını kollarıyla destekleyerek ona baktı. Genç kadının gözlerindeki yaşları görünce endişeyle kaşlarını çatı. "Yine canını mı yaktım tatlım? Senin içindeyken biraz çıldırıyorum. Ben..."

Sesi duygularla boğuklaşmıştı. Alesandra elini kaldırıp yanağını okşadı. "Ben de biraz çıldırıyorum," diye itiraf etti. "Tüm hassasiyetimi unutmama neden oluyorsun."

"O zaman neden üzgünsün?"

“Değilim. Sadece bazı şeyleri aklımda çözmeye çalışıyorum.”

“Aşk ve şehvet gibi şeyleri mi?”

Alesandra başıyla onaylayınca Colin gülümsedi. “Tatlım, sana karşı çok ama çok uzun zamandır şehvet duyuyorum. Ve sen de bana,” diye ekledi başını sallayarak.

İtirafının genç kadını memnun edeceğini düşünüyordu. O kaşlarını çatınca şaşırdı. “Şehvet bir günahtır,” diye fısıldadı Alesandra. “Seni çok çekici bulduğumu itiraf ediyorum ama özellikle yatağında istememiştim.”

“Ve hangi lanet sebepten istemedin?”

Alesandra itirafı karşısında onun kızdığına inanamıyordu. İşin içine egosu girdi, diye düşündü ve kendisi de bilmeden bunu ezmişti.

“Çünkü orada ne olacağını bilmiyordum. Kimse bana sevişmenin ne kadar harika olabileceğini anlatmadı. Şimdi anladın mı?”

Colin sırtıttı, mahcup görünüyordu.

“Biliyor musun Colin, az önce hepsini aklımda bir çözüme kavuşturdum,” diye bildirdi. “Neden savunmasız hissettiğimi anlayamıyordum ama artık nedenini biliyorum ve daha iyi hissediyorum.”

“Bunu bana açıkla,” dedi Colin.

“Bunun sebebi, bu yakınlığın benim için yeni olması elbette. Bu kadar muhteşem olabileceğine dair bir fikrim yoktu ve duygularımın işin içine bu kadar karışacağını farkına varmamıştım.” Duraksayarak ona gülümsedi. “Eğer senin deneyimin bende olsaydı, muhtemelen hiç bu kadar savunmasız hissetmezdim.”

“Bir adamın karısının kendini savunmasız hissetmesi günah değil,” diye bildirdi genç adam. “Ama senin durumunda hiç mantıklı gelmiyor.”

“Neden mantıklı gelmiyor?”

“Çünkü kesinlikle benim seninle ilgileneceğimi fark etmişsindir, bu yüzden savunmasız hissetmen için hiçbir neden yok.”

“Bu söylediğin çok kibirli bir laf kocacığım.”

Genç adam omuz silkti. “Ben kibirli bir adamım.”

“Kocalar hiç savunmasız hissederler mi?”

“Hayır.”

“Ama Colin, eğer...”

Genç adam onun karşı çıkışını bitirmesine izin vermedi. Ağzı onunkinin üstüne kapanarak tüm konuşmalara bir son verdi. Bunu sadece, onun aklını bu tuhaf konudan uzaklaştırmak için yaptığını düşünüyordu ama genç kadın onun dili için ağzını açıp kollarını da boynuna dolayınca, Colin susturamayacağını hissettiği ani bir tutku patlamasının içine düştü.

Onunla tekrar sevişti, nazik olmaya ve ağırdan almaya çalıştı ama Alesandra ona kısıtlamasız bir şekilde karşılık vererek onun bu asil niyetlerine son verdi. Colin’e imkânsız görünse de her seferi daha da iyi, hatta daha da tatmin edici oluyordu. Kendi boşalması neredeyse genç adamı öldürüyordu ve omzunda genç kadının gözyaşlarını hissedince, onun gerçekten canını yaktığını sandı.

Colin mumları yakıp ona döndü. Genç kadını kollarına alıp tatlı sözlerle yatıştırdı. Alesandra onun kendisini incitmediğine yemin ediyordu ama neden ağlamaya başladığını açıklayamadı.

Colin onu yeni bir sohbeta girmesi için zorlamadı. Kadının gürültülü esnemeleri bitkin olduğunu gösteriyordu. Tuhaftı ama Colin tamamen uyanıktı. Alesandra’ya zarar vermiş olabileme ihtimali onu şok etmişti ve tekrar rahat-

larnasının birkaç dakikadan uzun süreceğini biliyordu. Mumları söndürmek için döndüğünde karısının listeleri dikkatini çekti. En üstteki kâğıtta iki isim vardı. Birincisi Leydi Victoria'ydı, onu Leydi Roberta takip ediyordu. Alesandra her iki ismin yanına birer soru işareti eklemişti.

Bu durum elbette Colin'in merakını uyandırdı. Alesandra'yı dürttüğünde genç kadın neredeyse uykuya dalmıştı.

"Bütün bunlar ne ile alakalı?"

Alesandra gözlerini açmadı. Colin isimleri okuyup ondan açıklamasını istedi.

"Bunu sabah konuşamaz mıyız?"

Colin onun bu önerisini kabul etmek üzereyken genç kadın mırıldandı. "Bu iki kadın arasında bir bağlantı olabilir. Her şeye rağmen ikisi de ortadan kayboldu. Leydi Roberta'nın kocasıyla konuştuğundan sonra sana her şeyi açıklayacağım. İyi geceler Colin."

"Vikont'la konuşmayacaksın."

Ses tonu, Alesandra'nın uykulu halini değiştirdi. "Konuşmayacak mıyım?"

"Hayır, konuşmayacaksın. Adamın başında yeterince dert var. Senin onu sorularla yayılım ateşine tutmana ihtiyacı yok."

"Colin, ben..."

Genç adam sözünü tamamlamasına izin vermedi. "Bunu yasaklıyorum Alesandra. Onu rahatsız etmeyeceğine dair bana söz ver."

Onun bu zorba tavrı karşısında genç kadın afallamıştı -kızmıştı da. O ilgilendiği ya da endişelendiği bir şeyin peşinden gitmek için ailesinin iznine ihtiyaç duyan bir çocuk değildi ve onun kendi aklı olduğunu ve bunu uygun durumlarda kullanabileceğini en iyi Colin anlamalıydı.

“Söz ver bana Alesandra,” diye talep etti tekrar.

“Hayır.”

Colin az önce duyduklarına inanamıyordu. “Hayır mı?”

Yüzü hâlâ adamın çenesinin altında olduğu ve yüz ifadesini göremeyeceği için Alesandra yüzünü buruşturmanın güvenli olduğunu düşündü. Tanrım, adamın sesi tatsızdı. Kolu, onu daha da sıkı sardı. İyi bir eşin muhtemelen kocasını yatıştırması gerekeceğini düşündü Alesandra.

Ama kendi içinde iyi bir eş olmak gibi bir özelliğin olmadığını tahmin ediyordu, çünkü hiçbir adam -Colin bile- onun davranışlarını kontrol edemezdi.

Ondan izin istemek! Kendini ondan uzaklaştırıp doğrularak oturdu. Saçı yüzünün yarısını kapatıyordu. Omzundan geriye itip döndü ve genç adamın dik bakışlarına aynı şekilde karşılık verdi.

“Evlilik senin için yeni bir şey Colin, bu yüzden sana şu tavsiyemi iyi dinle...”

“Yanılıyorsam düzelt, ama biz seninle tam olarak aynı süredir evli değil miyiz?”

“Evet...”

“O zaman evlilik senin için de yeni bir şey, öyle değil mi?”

Genç kadın başıyla onayladı.

“Yeni ya da eski, Alesandra, yeminler değişmedi. Karılar, kocalarına itaat ederler.”

“Bizimki olağan bir evlilik değil,” diye karşılık verdi Alesandra. “Biz yeminlerimizi etmeden önce seninle bir çeşit anlaşmaya vardık. Belli ki unutmuşsun ve bu yüzden acımasız emrin karşısında sinirlenmeyeceğim. Ama sana hatırlatmalıyım, ikimiz de birbirimizin etrafında dolanmayacağımıza söz vermiştik.”

“Hayır, vermedik.”

“Bu, birbirimize verdiğimiz dile gelmemiş bir sözdü. Sana etrafında dolanacak bir koca istemediğimi söyledim, sen de etrafında dolanan bir eş istemediğini kabul ettin.”

“Peki bunun hangi lanet şekilde konuyla bir ilgisi...”

“Şu şekilde; etrafında dolanmak, araya girip engel olan biri için kullanılır,” dedi genç kadın ona. “Yardıımı ya da senin iş meselelerine karışmamı istemediğini pek çok sefer, yeterince açık bir şekilde belirttin. Ben de benim işlerime karışmadan konusunda ısrar ederek bu fırsatı kullanmak istiyorum.”

Alesandra onun gözlerine bakmayı bırakamadı. Kocasının inanamayan ifadesi onu geriyordu. Bakışlarını adamın genesine indirdi. “Babam asla anneme bir şeyi yasaklamazdı. Onların evlilikleri karşılıklı güven ve saygı temeli üzerine kuruluydu. Umuyorum, zamanla biz de bu tür bir anlaşmaya varabiliriz.”

“Bitirdin mi?”

Alesandra, Colin’in sesinin ona kızgınmış gibi çıkmamasına memnundu. Kocasının artık bu konuda mantıklı olacaktı. Onun söylemesi gerekenleri dinlemişti ve kibirli mizacının yoluna çıkmasına izin vermeyecekti.

“Evet, teşekkür ederim.”

“Bana bak.”

Alesandra hemen bakışlarını ona doğru kaldırdı. Genç adam uzun bir süre için hiçbir şey söylemedi. Ama bakışları Alesandra’yı endişelendirdi. Adamın ifadesi, ne düşündüğüne dair en ufak bir ipucu vermiyordu ve onun bu düşünceleriyle duygularını saklayabilme becerisi genç kadını etkiledi. Biraz da imrenmişti. Keşke kendisinin de bu kadar çok kontrolü olsaydı.

“Bana söylemek istediğin bir şey mi vardı?” diye sordu, sessizliğe bir saniye daha katlanamadığı anda.

Colin başıyla onaylayınca Alesandra gülümsedi.

“Vikont’la karısı hakkında konuşmayacaksın.”

Başladıkları yere geri dönmüşlerdi. Colin belli ki onun söylediği tek kelimeyi bile duymamıştı. Bu inatçı adamı tekmelemek istiyordu. Tekmelemedi elbette, çünkü o bir leydiydi ve imkânsız kocası şu anda onun ne kadar öfkeli olduğunu asla öğrenmeyecekti.

Tanrı şahidi olsun, bu adam Başrahibe’yi bile öfkeden kudurtabilirdi.

Colin gülümsememek için kendini zor tutuyordu. Mesele, üzerine gülünemeyecek kadar ciddiydi, ama yüce Tanrım, genç kadının yüzündeki ifade paha biçilemezdi. Sanki onu öldürmek istiyormuş gibi bakıyordu.

“Bana söz ver karıcığım.”

“Ah, pekâlâ,” diye bağırdı Alesandra. “Sen kazandın. Vikont’u rahatsız etmeyeceğim.”

“Bu bir kazanma kaybetme olayı değil,” diye karşılık verdi Colin. “Vikont’un başında yeterince sorun var. Perişanlığına daha fazla şey eklemeni istemiyorum.”

“Benim yargılarıma hiç güvenmiyorsun, değil mi Colin?”

“Hayır.”

Bu cevap, Alesandra’yı onun acımasız emrinden daha derin incitti. Yüzünü başka yöne çevirmeye çalıştı ama kocası uzanıp çenesini kaldırdı. “Ama sen benim yargılarıma güveniyor musun?”

Colin aynı reddi duymayı bekliyordu. Alesandra tüm güvenini verecek kadar iyi tanı mıyordu onu. Elbette zamanla, ikisi de birbirlerinin huylarını öğrendikçe, genç kadın ona güvenmeye başlayacaktı.

“Evet, elbette senin yargılarına güveniyorum.”

Colin şaşkınlığını ya da memnuniyetini dizginleyemedi. Genç kadını ensesinden kavrayıp onu kendine çekti ve aynı anda öne eğilerek sertçe öptü.

“İçgüdüsel olarak çoktan bana inanç duyduğunu bilmek beni memnun etti,” dedi.

Alesandra geri çekilerek kaşlarını çatı. “İçgüdüsel değil,” dedi. “Sen, sağlam yargılara vardığını çoktan bana kanıtladın.”

“Ne zaman oldu bu?”

“Benimle evlendin. O sırada sağlam bir yargıya varmış oldun. Tabii ki o sırada benim bilmediğim bir şeyi bildiğini şimdi anlıyorum.”

“Ben neyi biliyormuşum?”

“Başka kimsenin seni almayacağını.”

Alesandra bu yorumla onun öfkesini bilerek depreştirmeye çalışmıştı, çünkü ona hâlâ kızgındı ancak Colin hiç de alınmamıştı. Kibrine atılan tokadı fark etmemişti bile. O kahkahalara boğulunca, genç kadın ya onu aşağıladığını bilmediğine, ya da umursamadığına karar verdi.

“Beni memnun ettin Alesandra.”

“Elbette seni memnun ettim. Öylece pes ettim.”

Alesandra yastığını kabarttıktan sonra örtülerin altına girip yan döndü. “Evlilik beklediğimden daha karmaşık-mış,” diye fısıldadı. “Teslim olan taraf hep ben mi olmak zorundayım?”

Tanrım, kadının sesi kulağa mahzun geliyordu. “Hayır, her zaman teslim olmayacaksın.”

Genç kadının hanımlara yakışmayacak homurtusu, ona inanmadığını gösteriyordu. “Evlilik, bir alış veriş anlaşmasıdır,” diye öne sürdü Colin.

“Tüm verme işini karılar, tüm almayı da kocalar mı yapar?”

Colin bu soruya cevap vermedi. Yan dönerek karısını kendine çekti. Kadının omuzları göğsüne yaslanmış, poposu da kasıklarına dayanmıştı. Fazlasıyla pürüzsüz ve ipeksi uyluklarının arkası, kendi uyluklarının üstündeydi ve Tanrım, Colin onu hissetmeyi seviyordu. Bir kolunu kadının kalçasının üstüne attı, çenesini başının üstüne yasladı ve gözlerini kapadı.

Sessizlik içinde uzun bir an geçti. Colin, Alesandra’nın çoktan uyuyakaldığını düşündü ve tam kendisi de rahatlarlarken genç kadın fısıldadı. “İtaat kelimesinden hoşlanmıyorum Colin.”

“O kadarını anladım,” dedi Colin kuru bir sesle. “Bir prenses gerçekten de kimseye itaat etmek zorunda kalmamalı.” Önemsiz bir tartışmaydı bu. “Ama sen benim prensesimsin,” diye hatırlattı ona. “Ve bu yüzden ben en iyisinin ne olduğunu düşünüyorsam onu yapacaksın. İkimiz de bir süre için bu geleneğe uyacağız,” diye ekledi. “İkimizin de evli olmakla ilgili tecrübesi yok. Ben canavar değilim ama gerçek şu ki, bana itaat edeceğine yemin ettin. Yeminlerini söylerken verdiğin sözü duyduğumu özellikle hatırlıyorum.”

“Keşke daha mantıklı olsaydın.”

“Ben her zaman mantıklıyım.”

“Colin?”

“Evet?”

“Hadi yat uyu.”

Colin son sözü onun söylemesine izin verdi. Alesandra’nın uyuduğundan emin olacak kadar uzun bir süre beledikten sonra, yataktan kalkıp kendi odasına gitti.

Alesandra onun gittiğini hissetti. Neredeyse ona seslenip gecenin geri kalanında neden kendisiyle uyumak istemediğini soracaktı ama gururu ona engel oldu. Gözleri doldu, kendisini kocası tarafından reddedilmiş gibi hissediyordu. Tepkisi pek mantıklı değildi, özellikle de genç adamın onunla öylesi bir tutkuyla sevişmesinden sonra. Ancak bunların hepsini aklında bir düzene sokamayacak kadar yorgundu.

Alesandra'nın uykusu deliksiz değildi. Sadece bir saat sonra, Colin'in odasından bir kazıma sesi gelmesiyle uyanı. Araştırmak için hemen yataktan kalktı. Oraya girmek gibi bir niyeti yoktu, bu yüzden sabahlığıyla terliklerini giyme zahmetine katlanmadı.

Kapıyı açıp içeriye bir göz attığı sırada alçak sesli bir küfür duydu. Colin şöminenin önünde duruyordu. Bir puf çekmişti ve genç kadın izlerken, o da bir ayağını minderin üzerine koydu ve sakat bacağına iki eliyle masaj yapmak üzere eğildi.

Colin onun orada durup kendisini izlediğini bilmiyordu. Alesandra, onun yüzündeki ifadeden dolayı bundan emindi. Şu an savunmada değildi ve sadece profilini görebilse bile, bu kadarı onun ıstırap içinde olduğunu anlaması için yeterliydi.

Aceleyle odasına dalıp ona verebileceği her türlü imkânı sunmamak için Alesandra'nın tüm gücünü kullanması gerekti. Söz konusu olan, kocasının gururuydu ve eğer onun kendisini izlediğini bilse öfkeden kuduracağından Alesandra emindi.

Sakat kasları ovma acıyı dindirmiyordu. Colin doğrulup ileri geri volta atmaya başladı. Egzersiz yaparak, sol bacağının baldırındaki kastan geriye ne kalmışsa, oradaki

düğümünü açmaya çalışıyordu. Tüm ağırlığını sakat uzvuna vermek, göğsünden çıkan ağrı dolu bir kasılmaya neden oldu. Sanki bir yıldırım, vücudundaki tüm sinirleri vurmuş gibiydi ve neredeyse iki büklüm olmasına neden oldu. Colin bu işkenceye teslim olmayı reddediyordu. Çenesini sıktı, derin bir nefes alıp yürümeye devam etti. Geçmiş deneyimlerinden, yürüyerek nihayetinde kramp-tan kurtulacağını biliyordu. Bazı geceler sadece bir saat sürüyordu. Diğer geceler daha uzun, çok daha uzun zaman alıyordu.

Colin, Alesandra'nın odasına açılan bağlantı kapısına doğru yürüdü. Kapı koluna uzandı, sonra duraksadı. Ona bakmak istese de uyandırmak istemiyor ve uykusunun hafif olduğunu biliyordu. Bu gerçeği, hasta olduğu ve genç kadının onunla uyuduğu gece öğrenmişti.

Alesandra'nın dinlenmeye ihtiyacı vardı. Colin arkasını dönüp volta atmaya devam etti. Kendi emri ve onun itaatiyle ilgili konuşmalarından kısımlar birden aklına üşüştü. İtaat kelimesinden hoşlanmadığını söylerken genç kadının sesinin nasıl çıktığını hatırlıyordu. Lanet olsun, onu suçlayamazdı. Bir kadının hayatının geri kalanında kocasına itaat etme sözü vermek zorunda kalmasının biraz barbarca olduğunu düşünüyordu. Eğer muhafazakârlar onun yıkıcı düşüncelerinin kokusunu alırlarsa bu radikal görüşleri ona Newgate Hapishanesi'nde bir yer kazandırır ve Colin, bir parçasının -çok küçük bir parçasının- bir kadının onun her emrine uyması fikrini çekici bulduğunu itiraf edecek kadar dürüsttü. Bu cazibe uzun sürmezdi gerçi. Buyruklarını yerine getirmesi için para ödediği hizmetkârları vardı. Ve muhtemelen o kadar uysal eşler de vardı. Alesandra o gruba girmiyordu. *Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun*, diye düşündü. Alesandra cesur ve dik kafalıydı ve

Colin de onun başka türlü olmasını istemezdi. Her şey karşısında lanet derecede tutkulu bir kadındı.

Benim prensesim, diye karar verdi, mükemmeliyete varacak şekilde kusurlu.

Alesandra aceleyle yatağına dönüp örtülerin altına kayarken hiç ses yapmadı. Colin'in acı dolu ifadesini aklından atamıyordu. Kocasının kalbi sızladı. Onun acısının ne kadar korkunç olduğunu bu geceye kadar fark etmemişti, ama artık farkında olduğu için ona yardım etmenin bir yolunu bulacağına yemin etti.

Aniden bir görevi olmuştu. Mumları yakıp ihtiyacı olan şeylerin bir listesini yaptı. İlk olarak, uygun olan ne kadar basılı kaynak varsa okuyacaktı. Listesinde ikinci sırada, şu doktoru, yani Sör Winters'ı ziyaret etmek vardı. Onu soru yağmuruna tutup önerilerde bulunmasını isteyecekti. Alesandra'nın aklına, şimdilik listesine ekleyebileceği başka bir şey gelmiyordu, yorgundu ve elbette şu an çok ihtiyaç duyduğu uykusunu aldıktan sonra diğer eylem planları için bir şeyler düşünecekti.

Listeyi komodinin üzerine koyup mumları söndürdü. Yanakları, gözyaşlarından dolayı ıslaktı. Yatak örtüsünü kullanarak kuruladıktan sonra gözlerini kapatıp uykusuna geri döndü.

Tam uykuya dalmak üzereyken ani bir aydınlanma anı zihnine doldu. Colin, yatağında onun uyumasını bacağı yüzünden istemiyordu. İstirabını onun öğrenmesini istemiyordu. Evet, bu mantıklıydı. Buradaki mesele gururuydu elbette ama muhtemelen düşünceli de davranıyordu. Eğer her gece yürümesi gerekiyorsa, Alesandra'yı uyandırır. Bu da mantıklıydı. Alesandra rahatlayarak gürültülü bir iç çekti.

Colin onu hiç de reddetmemişti.

On Birinci Bölüm

Colin ertesi sabah Alesandra'yı sarsarak uyandırdı. "Tatlım, gözlerini aç. Gitmeden önce seninle konuşmak istiyorum."

Alesandra debelenerek doğrulup oturdu. "Nereye gidiyorsun?"

"İşe," diye karşılık verdi Colin.

Alesandra tekrar örtülerin altına kaymaya başladı. Colin yatağın yanına doğru eğilip onu omuzlarından kavradı. Genç kadının gözlerinin açık mı kapalı mı olduğunu söyleyemezdi, çünkü kıvrıkcık saçları yüzünü örtüp görüşünü engelliyordu. Bir eliyle onu tutup diğeriyle de saçını kadının omzundan geriye attı. Hem çileden çıkmıştı hem de eğleniyordu. "Şimdi uyanık mısın?"

"Öyle olduğuma inanıyorum."

"Ben eve dönene dek içeride kalmanı istiyorum. Stefan ve Raymond'a emirleri verdim zaten."

"Neden içeride kalmak zorundayım?"

"Otuz gün boyunca geçerli olan polişeyi çoktan unutun mu?"

Genç kadın gürültüyle esnedi. Herhalde unutmuştu.

“Şimdi sen bana, tüm bir ay boyunca kilitli kapılar ardında olacağımı mı söylüyorsun?”

“Tek seferde tek günü halledelim karıcığım.”

“Colin, saat kaç?”

“Şafağı birkaç dakika geçti.”

“Yüce Tanrım.”

“Talimatlarımı duydun mu?” diye sordu Colin.

Alesandra cevap vermedi. Yataktan çıktı, sabahlığını giydi ve genç adamın odasına yürüdü. Kocasını peşinden geldi.

“Ne yapıyorsun?”

“Yatağına yatıyorum.”

“Neden?”

“Ben buraya aitim.”

Kendini kocasının örtülerinin altına gömüp bir dakika içinde uykuya daldı. Colin örtüleri geri çekip eğildi ve onun alnını öptü.

Flannaghan koridorda bekliyordu. Colin baş uşağı talimatlarını verdi. Gelecek otuz gün boyunca konak bir kale gibi korunacak ve yakın aile dışında hiç kimsenin içeri girmesine izin verilmeyecekti.

“Ziyaretçileri dışarıda tutmak kolay lordum, ama en zoru prensesinizi içeride tutmak olacak.”

Flannaghan’ın kehanetinin doğruluğu ortaya çıktı. O sabah ilerleyen saatlerde bir savaş patlak verdi. Baş uşak yeni hanımını Colin’in odasında yerde otururken buldu. Etrafında kocasının ayakkabılarından oluşan bir yığın vardı.

“Ne yapıyorsunuz Prenses?”

“Colin’in yeni çizmelere ihtiyacı var,” diye karşılık verdi Alesandra. “Ama hiç giymediği en az beş çifti var. Wellington’lar daha moda olsa da eski Hessian çizmelerine düşkün.”

- Alesandra çizmelerin tabanlarına bakıyordu. "Flannaghan, sol çizmenin topuğunun pek yıpranmamış olduğunu fark ettin mi?"

Baş uşak, hanımının yanına diz çöktü ve onun kendisi için kaldırdığı çizmeye baktı. "Gıcır gıcır görünüyor," diye belirtti. "Ama biliyorum, o bu çizmeler..."

"Evet, bu çizmeleri giyiyor," diye araya girdi genç kadın. Çizmenin sağ tekini kaldırdı. "Bu iyice yıpranmış, değil mi?"

"Buna ne anlam veriyorsunuz Prensese?"

"Şimdi aramızda konuşuyoruz Flannaghan. Bu konuşmanın tek bir kelimesinin bile Colin'e gitmesini istemiyorum. Bacağı konusunda çok hassas."

"Tek kelime etmeyeceğim."

Alesandra başıyla onayladı. "Görünüşe göre, Colin'in sakat bacağı diğerinden biraz daha kısa. Bir ayakkabıcının bu ayakkabılara bakıp birkaç düzeltme yapmasını istiyorum."

"Bir topuğu daha yüksek yapmayı mı kastediyorsunuz? Colin fark eder Prensese."

Alesandra başını iki yana salladı. "Benim aklımdaki, uzunlamasına bir çeşit eklenti -mesela yumuşak bir deri yerleştirmek gibi bir şey. Colin'in çizmelerini kim yapıyor şimdi?"

"Bu çifti Hoby yaptı," diye cevap verdi Flannaghan. "Her şık beyefendi bu işi ona yaptırır."

"O zaman o yapmayacak," diye karşı çıktı genç kadın. "Bu deneyden kimsenin haberinin olmasını istemiyorum. Başka birini bulmalıyız."

"Curtis var," diye belirtti Flannaghan bir an düşündükten sonra. "Colin'in babasının ayakkabılarını yapardı."

Adam artık emekli oldu ama Londra'da yaşıyor ve size yardım etmeye ikna edilebilir.”

“Hemen gidip onu göreceğim. Colin’in çizmelerinden bir çifti yanımda götüreceğim sadece. Eğer şans bizden yanaysa, kocam çizmelerinin nereye gittiğini fark etmez bile.”

Flannaghan başını hararetle iki yana salladı. “Konaktan çıkamazsınız. Bu işi ben halletmekten mutlu olurum,” diye ekledi aceleyle, genç kadın onunla tartışacakmış gibi görününce. “Eğer Curtis’in ne yapmasını istediğinizi yazarsanız...”

“Evet,” diye ona katıldı genç kadın. “Bir öneri listesi yapacağım. Ne iyi bir fikir. Bu öğleden sonra gidebilir misin?”

Baş uşak derhal kabul etti. Alesandra ona bir çift çizme uzattıktan sonra ayağa kalktı. “Eğer bu plan işe yararsa, Curtis’e Colin için bir çift yarım Wellington yaptıracağım. Sonra pantolonunun altına giyeceği bir çifti olacak. Şimdi Flannaghan, senden isteyeceğim bir rica daha var.”

“Evet Prenses?”

“Sör Winters’a bir not götürebilir misin? Bu öğleden sonranın ilerleyen saatlerinde onunla görüşmek istiyorum.”

“Evet, elbette,” diye onayladı baş uşak. “Hekimi neden görmek istediğinizi sormaya cüret edebilir miyim?”

“Bu öğleden sonra hasta olacağım.”

Flannaghan durumu kavrayamadı. “Olacak mısınız? Nereden biliyorsunuz...”

Genç kadın iç çekti. “Eğer sana tam bir açıklama yapar ve sır tutmanı istersem, patronuna yalan söylemek zorunda kalacaksın. Bunu istemeyiz, değil mi?”

“Hayır, elbette istemeyiz.”

“Yani görüyorsun Flannaghan, bilmemen en iyisi.”

“Bunun Colin’le bir alakası var, değil mi?”

Genç kadın gülümsedi. “Belki,” diye karşılık verdi.

Alesandra diğer ayakkabıları gardıroba koyma işini Flannaghan’a bırakıp ayakkabıcı için listesini yapmak üzere odasına gitti. Gönderdiği çizmeler yumuşak, buzağı derisindendi ve Curtis’in çizmenin üst kısmının üzerindeki köprüyü, eklentiye genç kadının onun yapabileceğinden emin olduğu şekilde yerleştirmeye yetecek kadar gerebileceğine dair umudunu da listeye ekledi.

Sör Winters’a da bir görüşme ricasında bulunan bir not gönderdi. Zamanını da saat dört olarak belirledi.

Hekim dakikti. Stefan ona salona kadar eşlik etti. Koruma, adamı içeri alması için ısrarcı olduğu için hanımına kaşlarını çatı. Genç kadın ona gülümsedi.

“Yakın aile üyeleri dışında kimseye giriş izni verilmesi konusunda kocanız bize kesin talimatlar verdi,” diye fısıldadı Stefan.

“Sör Winters aileden sayılır,” diye karşılık verdi Alesandra. “Kendimi hiç iyi hissetmiyorum Stefan. Onun hizmetine ihtiyacım var.”

Koruma anında pişman oldu. Alesandra bu bariz yalanı söylediği için biraz suçluluk hissetti. Ama sadece Colin için en iyisini isteyerek hareket ettiğini kendi kendine hatırlatınca bu histen çabucak kurtuldu.

Salondaki Fransız kapıları kapatarak korumayı dışarıda bıraktı. Sör Winters yanında duruyordu. Kolunun altında kahverengi deriden bir çanta vardı. Genç kadın ona kanepeyi gösterdi.

“Eğer hastalandıysanız, yatakta olmanız gerekmez mi Prenses?”

Hekime gülümsedi. "O kadar hasta değilim," diye duyurdu. "Sadece boğazımda ufak bir gıdıklanma var. Hepsi bu."

"O zaman bu işin çaresi sıcak çay," diye karşılık verdi Sör Winters. "Ayrıca bir damla brendi de bunu halledecektir."

Beyaz saçlı adam çok içten olduğu ve fazla kafası karışık görüldüğü için Alesandra bu yalana daha fazla devam edemedi. "Buraya gelmenizi istememin başka bir amacı var," diye itiraf etti. "Sizinle Colin hakkında konuşmak istiyorum."

Alesandra hekimin karşısındaki koltuğa oturup ellerini kucağında kenetledi. "Sizi buraya getirmek için biraz hile yaptım," diye itiraf etti. Sanki az önce kötücül bir günahı itiraf etmiş gibi davranıyordu. "Boğazım aslında acımıyor. Aslına bakacak olursanız, yalnızca o inatçı kocama bağır-mak istediğim zamanlarda acıyor ve bunu yapamayacağı-mı da biliyorum."

Sör Winters gülümsedi. "Colin inatçı olabiliyor, değil mi?"

"Evet," diye fısıldadı genç kadın.

"O hasta o zaman, öyle mi?" diye sordu hekim, davet edilmesinin ardındaki gerçek nedeni anlamaya çalışarak.

Genç kadın başını iki yana salladı. "Sorun bacağı," diye açıkladı fısıldayarak. "Yarası hakkında konuşmuyor. Bu konuda hassas, anlıyorsunuz ya, ama korkunç bir acı içinde olduğunu biliyorum. Sıkıntısını hafifletecek bir şey yapılabilir mi diye merak ediyordum."

Hekim sırtını minderlere yasladı. Prensess'in yüzündeki kaygı ona, kadının endişesinin muazzam olduğunu söylüyordu. "Bu duruma nasıl geldiğini size anlatmadı, değil mi?"

“Hayır.”

“Bir köpekbahğı, bacağından bir ısırık aldı Prens. Onunla ben ilgilendim ve bacağına kesmeyi düşündüğüm zamanlar oldu. Colin’in ortağı Nathan bana izin vermedi. Kocanız bana kendi fikrini sunacak durumda değildi, anlıyorsunuz ya. En kötü kısımlarında neyse ki uyuyordu.”

Kapının çalınışı konuşmalarını böldü. Flannaghan elinde gümüş bir tepsiyle içeri girdi. Baş uşak ikisine de birer fincan sıcak çay doldurup salondan tekrar çıkana dek ne Alesandra ne de Sör Winters başka bir şey söyledi.

Sör Winters çantasını yoldan çekip tepsideki çeşit çeşit tatlı bisküvilerden aldı. Bir tanesini ağzına attıktan sonra çaydan büyük bir yudum aldı.

“Eğer durumunu konuştuğumuzu bilseydi, Colin fazlasıyla sinirlenirdi,” diye itiraf etti Alesandra. “Ve bana güceneceğini bildiğim için ben de suçluluk hissediyorum.”

“Saçmalık,” diyerek karşı çıktı Sör Winters. “Siz içtenlikle onun iyiliğini düşünüyorsunuz. Ona konuşmamızdan bahsedecek değilim. Şimdi, o zaman sorunuza gelelim. Ona nasıl yardımcı olabilirsiniz? Ağrı ısrarlı bir hal aldığına afyon tentürü ya da brendi önerirdim ama Colin’in ikisini de kullanmayacağını biliyorum.”

“Gururdan mı?” diye sordu Alesandra anlamaya çalışarak.

Winters başını iki yana salladı. “Bağımlılık yüzünden,” diye karşılık verdi. “Afyon bağımlılık yapar Prens ve bazıları sert alkollü içkilerin de aynı şekilde bağımlılık yaptığını söyleyebilir. Ne olursa olsun, Colin işi şansa bırakmayacaktır.”

“Anlıyorum,” diye yanıtladı Alesandra, hekim hemen devam etmeyince.

“Ayrıca bilekten dize kadar olan kısmı düzeltmek için çelik bir destek önerdim. Kocanız bu öneriyle afallamıştı.”

“O gururlu bir adam.”

Winters başıyla onayladı. “Görünüşe göre benden daha zeki hem de,” diye belirtti. “Ben onun bir daha asla yardım almadan yürüyebileceğine inanmamıştım. O, yanıldığımı kanıtladı. Kastan geriye ne kaldıysa, onu destekleyecek kadar güçlendi. Artık pek topallamıyor.”

“Geceleri yorgunken, işte o zaman topallıyor.”

“O zaman sıcak havlu uygulanmalı. Bu, bacağı güçlendirmez elbette ama sıkıntısını dindirir. Yatıştırıcı bir masajın da yardımı dokunur.”

Genç kadın bu önerileri uygulamasına Colin’in hiç izin verip vermeyeceğini merak ediyordu. Ama bu onun sorunuydu, Sör Winters’in değil ve bu konuda o gittikten sonra endişelenecekti.

“Başka bir şey?” diye sordu.

“Ağrı yoğunlaştığında bacağına dinlendirmeli,” diye duyurdu Sör Winters. “İstirap haline dönüşene kadar beklememeli.”

Alesandra ona katılarak başını salladı. Cesareti tamamen kırılmıştı ancak ifadesini, hissettiği hayal kırıklığını hekime belli etmeyecek kadar içten tuttu. Önerileri en iyi ihtimalle yüzeyseldi.

“Siz bana belirtilerle başa çıkmak için tavsiyelerde bulundunuz Sör Winters, ama ben sebep konusunda fikriniz vardır diye umuyordum.”

“Siz bir mucize umuyorsunuz,” diye karşılık verdi Sör Winters. “Bacağı tekrar sağlıklı hale getirmek için hiçbir şey yapılamaz Prensese.” Sesi nezaketle doluydu.

“Evet,” diye fısıldadı genç kadın. “Ben bir mucize umu-

yordum sanırım. Yine de önerileriniz yardımcı olacaktır. Eğer aklınıza bunlara ekleyecek daha fazla şey gelirse, bana bir not yazar mısınız? Verebileceğiniz tüm tavsiyeleri kullanabilirim.”

Sör Winters tepsideki son bisküviyi aldı. Aklı tamamen Colin’in durumuna odaklanmıştı ve tüm ikramı yediğinin farkında değildi. Alesandra onun fincanına daha fazla çay koydu.

“Tüm kocalar inatçı mıdır?” diye sordu.

Sör Winters gülümsedi. “Görünüşe göre bu, çoğu kocanın paylaştığı bir özellik.”

Bir doktora ihtiyaçları olduğunu kabul etmeyi reddeden unvanlı adamlarla ilgili bir sürü eğlenceli hikâye anlattı. En sevdiği, Ackerman Markisi hakkında olan öyküydü. Beyefendi bir düelloya katılmış ve omzundan vurulmuştu. Kimsenin yaraya bakmasına izin vermiyordu. Winters onunla ilgilenmesi için kardeşi tarafından çağırılmıştı.

“Onu White’s’taki kumar masalarından birinde bulduk,” dedi Alesandra’ya. “Onu oradan çıkarmak için üç arkadaşı gerekti. Ceketini çıkardığımızda her yer kandı.”

“Marki iyileşti mi?”

Winters başıyla onayladı. “Ölmeyecek kadar inatçıydı,” diye belirtti. “Bayılana dek yarasına önemsiz bir sıyrık demeye devam etti. Karısına, iyileşene kadar onu yatağa bağlamasını önerdim.”

Alesandra bu görüntü karşısında gülümsedi. “Colin de bir o kadar inatçı,” dedi. İç çekti. “Lütfen, bu konuşmayı sır olarak saklarsanız, size minnettar kalırım. Daha önce de söylediğim gibi, Colin bacağı konusunda epey hassas.”

Sör Winters fincanıyla tabağını tepsiye koydu, çantasını alıp gitmek üzere kalktı. “Endişelenmenize gerek yok

Prenses. Bu ziyaret hakkında tek kelime etmeyeceğim. Kaç tane eşin, kocalarının selametiyle ilgilenerek benim tavsiyeme başvurdıklarını bilseniz şaşardınız.”

Hekim tam kapı koluna uzanırken salonun kapısı açıldı. Colin, Winters’a yer açmak için yoldan çekildi. Hekime hızlıca bir baş selamı verip karısına döndü. “Flannaghan senin hasta olduğunu söyledi.” Ona cevap vermesi için zaman tanımadan doktora döndü. “Nesi var?”

Alesandra hekimin onun için yalan söylemesini istemedi. “Boğazımda bir yanma vardı ama şimdi daha iyi. Sör Winters sıcak çay tavsiye etti,” diye ekledi başını sallayarak.

“Evet, ettim,” diyerek ona katıldı Winters.

Bir şeyler yolunda değildi fakat Colin sorunun ne olduğunu bulamıyordu. Alesandra onun gözlerine bakamıyordu. Kocasını onu, yalan söylediğini bilecek kadar iyi tanıyordu. Alesandra hasta görünmüyordu. Yanakları kızarmıştı, bu da bir şey hakkında utandığını gösteriyordu. Genç adam o zaman sorunun ne olduğunu öğrenmek için yalnız kalana dek beklemek zorunda olduğuna karar verdi.

Colin hekimle vakit geçirirken Alesandra onun yanında durdu. Omzunun üstünden geriye bakınca Flannaghan’ın birkaç metre ötede olduğunu gördü. Baş uşak ona anlayışlı bir ifadeyle bakıyordu.

Alesandra kocasına yalan söylediği için zaten suçluluk duyuyordu, Flannaghan’ın ifadesi daha da kötü hissetmesine neden oldu.

Nedenlerinin saf olduğunu söyledi hemen kendi kendine. O sırada hafifçe iç çekti. Başrahibe için muhasebe defterlerinin ikinci sırasını hazırlarken tam da bu mazereti kullanmıştı. Günah, hâlâ bir günahı, ya da küçük hilesinden bahsedince rahibenin ona söylediği buydu. Büyük

ya da küçük, bunun bir önemi yoktu. Sesinde büyük bir otoriteyle, Başrahibe, Tanrı'nın bu dünyadaki her erkek ve kadının bütün günahlarının kesin listesini tuttuğu konusunda onu temin etmişti. Rahibe, Alesandra'nın listesinin muhtemelen okyanusların derinlerine kadar ulaşacağından şüpheleniyordu.

Alesandra bu kadar çok ya da bu kadar sık günah işlediğine inanmıyordu. Listesinin şimdiye kendi gölgesinin uzunluğuna ulaştığını düşündü. Tanrı'nın onun için tuttuğu kâğıtta iki sütun olup olmadığını merak etti -biri küçük ihmaller, diğeri daha önemli kabahatler için.

Sör Winters konuşmaya başladığında Alesandra bir anda düşüncelerinde sıyrılıp o ana döndü. "Elmas'm kaybını duyduğuma üzüldüm, Colin. Kötü şans."

"Bir elmas mı kaybettin?" diye sordu Alesandra anlamaya çalışarak.

Colin başını iki yana salladı. "O bir gemi Alesandra. İçindeki tüm yükü battı. Winters, bu kadar kısa sürede bunu nereden öğrendin? Ben bile daha dün öğrendim."

"Bir arkadaşımın bugün Lloyd's'da bazı iş ayarlamaları vardı. Onun temsilcilerinden biri bahsetmiş. Zararı sigortalamışlardı, değil mi?"

"Evet."

"Bunun, Nathan'la senin bu sene kaybettiğiniz ikinci gemi olduğu doğru mu?"

Colin başıyla onayladı.

"Neden bana söylemedin?" diye sordu Alesandra.

Hissettiği incinmeyi sesinden uzak tutmaya çalıştı. Bu zor bir işti.

"Endişelenmeni istemedim," diye açıkladı Colin.

Alesandra onun gerçek nedeni tam olarak söylediğine

inanmıyordu. Evet, muhtemelen onu endişelendirmek istemediği doğrudu, ama daha da önemlisi, onunla yüklerini paylaşmak istemiyordu. Genç kadın alınmarnaya çalıştı. Colin çok uzun süredir kendi düşüncelerini kendine saklıyordu ve elbette birine güvenmek onun için çok zordu. Karısına bile.

Sabırlı olacağım, diye karar verdi genç kadın. Colin ona güvenecek kadar rahatlamadan önce etrafında onun olmasına alışacaktı.

Yukarı çıkmak üzere izin istediğinde kocası hâlâ doktorla konuşuyordu. Odasına gidip doktorun ona Colin'in bacağındaki ağrıyı dindirmesi için sunduğu önerileri liste yapmaya başladı ama aklını işine vermiyordu.

Colin ona gemiden bahsetmeliydi, kahretsin. Eğer kocası endişeliyse, Alesandra'nın da endişelenmeye son derece hakkı vardı. Karılar ve kocaların sorunlarını paylaşmaları gerekirdi, değil mi?

Flannaghan onu yemeğe götürmek üzere geldi. Aşağı inerlerken Alesandra ondan başka bir iyilik daha istedi.

"Vikont Talbolt'un sorununu duydun mu?"

"Ah evet," diye karşılık verdi Flannaghan. "Herkes bunu konuşuyor. Leydi Roberta kocasını terk etmiş."

"Colin bana Vikont'la konuşmayı yasakladı ve onun isteklerine uymalıyım. Kocam, adamı üzeceğime inanıyor."

"Neden onunla konuşmak istiyorsunuz?"

"Karısının ani kayboluşuyla arkadaşım Leydi Victoria'nınkinin arasında bir bağlantı olabileceğine inanıyorum. O da ortadan kayboldu Flannaghan. Merak ediyordum da, benim için onun hizmetkârlarıyla konuşman sorun olur mu? Leydi Roberta'nın bilinmeyen bir hayranından ufak hediyeler almış olup olmadığını öğrenmek istiyorum."

“Ne tür hediyeler Prensese?”

Genç kadın omuz silkti. “Çiçekler -belki çikolatalar,” dedi. “Hizmetçiler böyle hediyeleri fark etmezler mi?”

Flannaghan başıyla onayladı. “Evet, elbette fark ederler. Kendi aralarında konuşurlar da. Ama benimle konuşmayacaklardır. Yarın pazara gittiğinde aşçı birkaç şey öğrenebilir. Bu ricayı ona ileteyim mi?”

“Evet, lütfen,” diye karşılık verdi Alesandra.

“Siz ikiniz ne fısıldaşıyorsunuz?”

Bu soruyu yemek odasının girişinden Colin sormuştu. Karısının irkilmesine neden olunca gülümsedi. Genç kadın rahat otuz santim sıçramıştı. “Bu gece biraz gergin gibisin,” diye belirtti genç adam.

Alesandra bu yoruma hızlı bir cevap veremedi. Flannaghan’ın peşinden yemek odasına gitti. Colin onun sandalyesini tuttuktan sonra onun yanına, masanın başına geçerek yerini aldı.

“Bir ay boyunca evde kilitli mi kalacağım?” diye sordu Alesandra.

“Evet.”

Colin bir yazışma yığınınını sınıflandırmakla meşguldü ve ona cevap verirken Alesandra’dan tarafa bakma zahmetine bile girmedi.

Bu adam doğru düzgün yemek yemek için bile işinden uzak kalamıyordu. Alesandra onun sindirim problemi olup olmadığını merak etti ve neredeyse ona kişisel bir soru soracaktı. Fikrini değiştirip konuyu daha önemli olan meseleye çevirdi.

“Catherine’in ilk balosu ne olacak? Sadece bir hafta sonra Colin. Kaçırmak istemiyorum.”

“Sana olan her şeyi anlatırım.”

“Bensiz mi gideceksin?”

Sesi incinmiş çıkıyordu. Colin gülümsedi. “Evet,” diye yanıtladı. “Ben katılmak zorundayım,” diye ekledi. “Ve sen de bu konuda mantıklı olmak zorundasın.”

Çenesinin katı duruşu genç adamın vazgeçmeyeceğini gösteriyordu. Alesandra sıkıntıyla parmak uçlarını masaya vurmaya başladı.

“Masadayken mektuplarını okumak kaba bir davranıştır.”

Colin ortağından gelen mektuba o kadar dalmıştı ki, karısının azarını duymadı bile. Uzun mektubu bitirdikten sonra kâğıtları masaya koydu.

“Nathan’ın karısı ona bir kız bebek doğurmuş. Ona Joanna adını vermişler. Mektup neredeyse üç ay öncesine ait ve o, Sara kendini yeterince iyi hisseder hissetmez onu ve bebeği kısa bir ziyaret için Londra’ya getireceğinden bahsetmiş. O yokken ofislere Jimbo göz kulak olacak.”

“Jimbo kim?” diye sordu Alesandra, bu tuhaf isim karşısında gülümseyerek.

“Oldukça iyi bir dost,” diye yanıtladı Colin. “Gemilerimizden biri olan Zümrüt’ün kaptanı, ama gemi şimdi bazı gerekli tamiratlardan geçiyor, bu yüzden Jimbo’nun fazladan zamanı var.”

“Bunlar iyi haberler Colin,” diye belirtti Alesandra.

“Evet, elbette.”

“O zaman neden kaşlarını çatıyorsun?”

Alesandra ona nedenini sorana kadar Colin kaşlarını çatığının farkında değildi. Sandalyesinde geriye yaslanıp tüm dikkatini ona verdi. “Nathan hisselerin yüzde on ya da yirmisini satışa çıkarmak istiyor. Bu fıkirden nefret ediyorum ve derinlerde bir yerde Nathan’ın da aynı şekilde

hissettiğini biliyorum. Ancak anlıyorum. Artık bir ailesi var ve onların ihtiyaçlarını karşılamak istiyor. O ve Sara kiralık bir dairede kalıyorlar ve artık bebek de olduğuna göre, daha fazla mahremiyeti olan bir yer istiyor.”

“Siz ikiniz hissedarlara neden bu kadar karşısınız?”

“Kontrolü elimizde tutmak istiyoruz.”

Alesandra çileden çıktı. “Eğer sadece yüzde on ya da yirmisi satılırsa, yine sen ve Nathan büyük ortaklar olacaksınız ve bu yüzden tüm kontrol de sizde olacak.”

Colin onun yürüttüğü mantıktan etkilenmişe benzeriyordu çünkü kaşları hâlâ çatıktı. Alesandra başka bir yaklaşım denedi. “Peki ya hisseleri aile üyelerine satsanız?”

“Hayır.”

“Tanrı aşkına! Neden?”

Colin iç çekti. “Bu borç almakla aynı şey olur.”

“Hayır olmaz,” diye karşı çıktı genç kadın. “Sonunda Caine ile baban yüklü bir kâr edinirler. Bu kulağa yatırırmış gibi geliyor.”

“Winters’ı neden çağırdın?”

Konuyu kasten karısına çeviriyordu. Alesandra onu bırakmaya hazır değildi. “Nathan bu satış için izin verdi mi?”

“Evet.”

“Ve sen ne zaman karar vereceksin?”

“Çoktan kararımı verdim. Satışla ilgilenmesi için Dreyson’u tuttum. Bu konu bu kadar yeter. Soruma cevap ver. Winters’ı neden çağırdın?”

“Bunu açıkladım zaten,” diye söze başladı genç kadın. “Boğazım...”

“Biliyorum,” dedi Colin. “Boğazında kaşıntı vardı.”

Alesandra peçetesini katlayıp katlayıp açıyordu. “Aslında hafif yanma.”

“Evet,” diyerek kabul etti Colin. “Şimdi bana doğruyu söylemeni istiyorum. Ve açıklarken bana bak.”

Alesandra peçetesini kucağına düşürüp başını kaldırarak nihayet ona baktı. “Yalan söylediğimi ima etmen kabalık.”

“Söyledin mi?”

“Evet.”

“Neden?”

“Çünkü sana gerçeği söyleseydim, bana kızardın.”

“Gelecekte bana yalan söylemeyeceksin karıcığım. Söz ver bana.”

“Sen bana yalan söyledin.”

“Ne zaman?”

“Artık Sör Richards için çalışmadığını söylediğinde. Muhasebe defterlerindeki para girişlerini gördüm Colin ve seninle yeni bir görev konusunda konuşurken onu duydum. Evet, bana yalan söyledin. Eğer gelecekte bana yalan söylemeyeceğine söz verirsen, ben de söz vermekten mutluluk duyarım.”

“Alesandra, ikisi aynı şey değil.”

“Hayır, değil.”

Genç kadın aniden kocasına öfkelen-di. Flannaghan içi yiyeceklerle dolu bir tepsiyle kanatlı kapılardan içeri girdiği sırada Alesandra peçetesini masanın üzerine fırlattı. “Ben risk almıyorum Colin. Sen alıyorsun. Beni hiç düşünmüyorsun, değil mi?”

Colin’in cevap vermesini beklemeden hızla devam etti. “Kendini bilerek tehlikeye atıyorsun. Ben asla böyle bir şey yapmam. Artık evli olduğumuza göre, sadece kendi selametimi düşünmüyorum, seninkini de düşünüyorum. Eğer sana bir şey olursa, mahvolurum ben. Ama bence

eğer bana bir şey olursa, sen sadece biraz rahatsız olursun. Cenaze törenim, işini birkaç saat için bir kenara bırakmak zorunda bırakır seni. Sonradan pişman olacağım bir şey söylemeden önce, müsaadenizle bayım.”

Ondan izin beklemeden masayı terk etti. Colin’in yerine oturması için verdiği emri de yok sayarak kendi odasına koştu. Kapıyı çarparak öfkesinin bir kısmını boşaltmak istedi. Ama bu dürtüye teslim olmadı çünkü hiç de asilce olmazdı.

Neyse ki Colin onun peşinden gelmemişti. Alesandra’nın yalnız kalmaya ihtiyacı vardı, böylece galeyana gelen duygularını kontrol edebilirdi. Colin’e bu kadar çabucak böylesi öfkelenmesine kendisi de biraz şaşırıyordu. *Ben onun koruyucusu değilim*, dedi kendi kendine. Eğer o Sör Richards için çalışmak istiyorsa, kendisi de onu bundan vazgeçirmek için onunla konuşmayı deneyemezdi ve denemeyecekti. Ama onun da böyle riskler almayı istememesi gerektiğine karar verdi. Eğer genç adam onu önemsiyor olsaydı onu böyle bilerek incitmezdi.

Alesandra yürüyerek sinirini atmaya denedi. Şöminenin önünde on dakika ileri geri volta attı, tüm bu süre boyunca mırıldanıyordu.

“Başrahibe hiçbir zaman kendini tehlikeye atmazdı. Ona nasıl bağlı olduğumu biliyordu ve asla risk almazdı. O beni seviyordu, kahretsın.”

Alesandra, Katolik olmasa da bu küfrü ettikten sonra istavroz çıkardı.

“Sör Richards’ın Rahibe’den kendisi için çalışmasını isteyeceğinden şüpheliyim Alesandra.”

Colin bunu kapı eşiğinden söylemişti. Genç kadın kendi zırvallıkları ve boş laflarına o kadar dalmıştı ki, kapının

açıldığını duymamıştı. Arkasına dönünce kocasının kapı çerçevesine yaslanmış olduğunu gördü. Kollarını sıradan bir tavırla göğsünde birleştirmişti. Gülümsüyordu, ama genç kadını neredeyse mahveden şey, onun gözlerinde gördüğü şefkatti. “Senin bu keyfin hiç hoşuma gitmiyor.”

“Senin bu davranışın hiç hoşuma gitmiyor,” diye karşılık verdi Colin. “Richards’la olan tüm bu işlerin seni üzdüğünü neden bana söylemedin?”

“Üzüldüğümü bilmiyordum.”

Bu tuhaf itiraf karşısında Colin tek kaşını kaldırdı. “İstifa etmemi mi istiyorsun?”

Alesandra başıyla onaylayacakken fikrini değiştirip başını iki yana salladı. “İstifa etmeyi istememi istiyorum. Arasında fark var Colin. Umarım bir gün anlayabilirsin.”

“Şimdi anlamama yardımcı ol.”

Alesandra şömineye doğru döndükten sonra tekrar konuşmaya başladı. “Manastırda yaşadığım dönemde hiç böyle riskler almazdım -en azından dersimi aldıktan sonra. Bir yangın çıkmıştı ve anlarsın ya, ben de içeride kapana kısılmıştım. Çatının çökmesinden hemen önce dışarı çıktım. Başrahibe endişeden kendini yiyordu. Gerçekten ağladı. İyi olduğum için o kadar minnettardı ve yapmam gerektiği gibi dua etmek yerine, Victoria’nın mektubunu okumak için mumlardan birini şamdandan çıkardığım için bana o kadar kızgındı ki... Ve ben korkunç hissettim çünkü bu kadar çok sıkıntı yaşamasına neden olmuştum. Yangın bir kazaydı, ama kendi kendime, bir daha asla aptalca davranmayacağıma dair söz verdim.”

“Eğer bir kazaysa, nasıl oluyor da aptalca davranmış oluyorsun?”

“Rahibelerin içeride muhafaza ettiği tabloları ve küçük heykelcikleri kurtarmak için içeri girip durdum.”

“Bu aptalcaymış.”

“Evet.”

“Başrahibe seni kızı gibi seviyordu, değil mi?”

Alesandra başıyla onayladı.

“Sen de onu seviyordun.”

“Evet.”

Sessizlik içinde uzun bir an geçti. “Sevgiyle beraber sorumluluk gelir,” diye fısıldadı Alesandra. “Başrahibe’nin bana nasıl kızdığını görmeden önce bu gerçeğin farkına varmamıştım.”

“Beni seviyor musun Alesandra?”

Colin meselenin tam da özüne inmişti. Alesandra ona bakmak için dönerken o da doğrulup kadına doğru yürümeye başladı. Genç kadın hemen geri adım attı.

“Seni sevmek istemiyorum.”

Alesandra’nın sesindeki panik Colin’i durdurmadı. “Beni seviyor musun?” diye sordu tekrar.

Bu gece şöminede ateş olmaması iyi olmuştu. Yoksa şimdiye elbisesi ateş almış olabilirdi çünkü genç kadın sırtını taşlara dayamıştı.

Acaba ondan mı, yoksa sorusundan mı kaçmaya çalışıyordu? Colin emin değildi. Ne var ki sorusuna ondan bir yanıt alma girişiminde acımasızdı. Onun gerçeği itiraf ettiğini duymak istiyordu... hayır, duymaya ihtiyacı vardı.

“Bana cevap ver Alesandra.”

Genç kadın aniden ondan kaçmaya çalışmayı bıraktı. Kollarını önünde birleştirip ilerledi ve adamın tam önünde durdu. Başını tamamen geriye atmıştı, bu şekilde onun gözlerine bakabiliyordu.

“Evet.”

“Evet, ne?”

“Evet, seni seviyorum.”

Colin’in tatmin dolu gülümsemesi her şeyi ele veriyordu. Hiç de şaşırma benzemiyordu ve bu, genç kadının kafasını tamamen karıştırdı.

“Seni sevdiğimi zaten biliyordun, değil mi?”

Colin ağır ağır başını sallayarak onayladı. Alesandra başını iki yana salladı. “Ben bilmezken, sen nasıl bilebilirsin?”

Colin onu kollarına çekmeye çalıştı. Alesandra hemen bir adım geri çekildi. “Ah hayır, yapmayacaksın. Beni öpmek istiyorsun, değil mi? Sonra da ben her düşüncemi unutacağım. Önce bana cevap vereceksin Colin.”

Genç adam engellenemezdi. Onu kollarına aldı, çenesini kaldırıp uzun uzun, sert bir şekilde öptü. Dili içeri girip onunkini okşadı. Colin nihayet başını kaldırdığında genç kadın yüksek sesle iç çekti. Adamın göğsüne yığılıp gözlerini kapattı. Genç adamın kolları onun beline dolanmıştı. Colin ona sıkıca sarılıp çenesini onun başının üstüne yasladı.

Ona sarılmak lanet derecede iyi hissettiriyordu. İş gününün sonu artık dört gözle beklediği bir şeydi çünkü karısının evde onu beklediğini biliyordu.

Colin aniden aydınlanarak bir eşe sahip olmaktan hoşlandığını fark etti. *Sadece bir eşe değil*, diye kendini düzeltti. Alesandra’ya. Eskiden akşamları korkuyla beklerdi çünkü bacağı genellikle o sıralarda işkence etmeye başlıyordu. Nazik, küçük gelini, aklını ağrılarından uzaklaştırmıştı gerçi. Onu çileden çıkarıyordu, onu büyülüyordu ve genç adam genellikle ona tepki vermekle o kadar meşgul oluyordu ki, aklında başka bir şeye yer kalmıyordu.

Ve Alesandra onu seviyordu.

“Şimdi soruna cevap vereceğim,” diye Alesandra’nın harika bir şekilde çekici bulduğu boğuk bir sesle fısıldadı genç adam.

“Ne sorusu?”

Colin kahkaha attı. “Sana dokunduğumda gerçekten de her düşünceni unutuyorsun, değil mi?”

“Bu utanç verici gerçek karşısında böyle mutlu olmana gerek yok. Ama sen böyle bir tutumdan uzaksın, değil mi? Beni öperken aklının düşüncelerle dolu olduğunu hayal edebiliyorum.”

“Evet, öyle.”

“Ah.” Genç kadının süngüsü düşmüş gibiydi.

“Ve her birinin merkezinde sana yapmak istediklerim var. Ağzımla, ellerimle, sonra...”

Alesandra uygunsuz bir şey duyma ihtimaline karşılık uzanıp onun ağzını eliyle kapattı. Tepkisi Colin’in tekrar kahkaha atmasına neden oldu.

Genç adam onun elini ağzından çekti. “Beni sevdiğini ne zaman fark ettiğimi merak ediyordun.”

“Evet, merak ettim.”

“Düğün gecemizdeydi,” diye açıkladı Colin. “Bana verdiğin karşılık, bana âşık olduğunu açık olarak gösteriyordu.”

Alesandra başını iki yana salladı. “Bana açık gelmedi.”

“Tabii ki açıktı tatlım,” diye karşılık verdi Colin. “Hiçbir şeyi saklayamadın. Her tepkin lanet derecede dürüsttü. Beni seviyor olmasan, kendini bu kadar bırakamazdın.”

“Colin?”

“Evet?”

“Kibrin konusunda gerçekten de bir şeyler yapmalısın. Kontrolden çıkıyor.”

“Kibrim hoşuna gidiyor.”

Alesandra bu taşkın yoruma cevap vermedi. “Programını bölmeyeceğim Colin. Sana söz veriyorum.”

“Böleceğini hiç düşünmedim,” dedi genç adam, onun sesindeki hararet karşısında gülümsedi.

“Planını değiştirmedin, değil mi? Hâlâ beş yıla ihtiyacın var, şeyden önce...” Devam etmedi.

“Neden önce?”

Dikkatini karına âşık olmaya vermeden önce, seni ahmak, diye düşündü Alesandra. *Ve çocuklara,* diye ekledi. Beş yıl içinde Colin muhtemelen birkaç çocuk sahibi olmaya karar vermiş olurdu. Alesandra o zamana kadar bebek sahibi olamayacak kadar yaşlanıp yaşlanmayacağını merak etti.

Alesandra’nın kesinlikle şu an bir bebeği olamazdı. Bebek, Colin’in üzerine çok fazla baskı yüklerdi. Bakın, ortağı Nathan nasıl da değişmişti. Daha önce kabul edilemez gördüğü bir şeyi şimdi yapmaya gönüllüydü. Hisse satmak kesinlikle son çareydi ve fikrini değiştirmesine sebep olan şey kızının doğumuydu.

“Alesandra, neden önce?” diye sordu Colin tekrar. Genç kadının sesindeki özlem kafasını karıştırmıştı.

“Hedeflerine ulaşmadan önce,” dedi genç kadın pat diye.

“Evet,” dedi Colin. “Hâlâ beş yıl var.”

Bunu söylerken yatağa doğru ilerliyordu. Kenara oturup ayakkabılarını çıkarmak üzere eğildi. “Richards için olan işlerim yüzünden endişelendiğini fark etmemiştim,” dedi konuyu tekrar bu meseleye çekerek. “Bir şey söylemeliydin.”

Ayakkabılarıyla çoraplarını kenara attıktan sonra dikkatini gömleğine verdi. “Ve birbirimize karşı sorumlulukla-

rımız olduğunu söylerken haklıydın. Senin duygularını düşünmeye zaman ayırmadım. Bu konuda özür dilerim.”

Alesandra, gömleğini belinden çekip başının üzerinden çıkarırken onu izledi. Bakışlarını ondan alamıyordu. Onun her kelimesine yapışıyor, kendisi hakkında ne hissettiğini söyleyeceğini umuyordu. Ona kendisini sevip sevmediğini soracak cesareti yoktu. *Colin bana sormakta bir sorun yaşamadı*, diye düşündü kendi kendine. Ama o zaten Alesandra’nın vereceği cevabı biliyordu.

Genç kadın onunkini bilmiyordu.

Hayalperest düşüncelerinden kurtulmak için başını iki yana salladı. Erkekler aşk gibi şeyleri düşünmezlerdi ya da en azından genç kadın düşünmediklerini sanıyordu. Eğer Colin, Richards için yaptığı tehlikeli iş konusunda onun hissettiklerini düşünmeye zaman ayırmadıysa, Tanrı aşkına neden onu sevmeyi düşünmeye zaman ayıracaktı ki? Akıllı tamamen şirketini bir imparatorluğa dönüştürmeye odaklanmıştı ve belli ki başka bir şeye yer yoktu.

Alesandra omuzlarını dikleştirip kararını verdi. Kocasının bu adanmışlığını takdire şayan bulduğunu hatırlattı kendi kendine. Sabırlı olabilirdi. Colin beş yıl gibi bir süre içinde ona zaman ayıracaktı.

Genç adam konuşmaya başlayınca onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. “Richards’a onun için birkaç evrak hazırlayacağıma dair söz verdim.” Duraksayarak gömleğini sandalyeye atıp doğruldu. “Bana sunulan diğer göreve gelince, bırakacağım onu Morgan alsın. Aslına bakarsan, o görevi almamaya çoktan karar vermiştim, çünkü en az iki ve muhtemelen üç hafta Londra’dan uzaklaşmamı gerektiriyordu. Ofisteki işler halledilebilirdi elbette, ama ben seni bırakıp gitmek istemedim.”

Genç kadın bunun, Colin'in ona bu zamana kadar söylediği en tatlı şey olduğunu düşündü. Genç adam onu özleyecekti. Ondan bu sözleri duymak istediğine karar verdi.

"Neden beni bırakıp gitmek istemedin?"

"Police yüzünden elbette."

Genç kadının omuzları düştü. "Stefan ve Raymond bana göz kulak olabilirlerdi."

"Sen benim sorumluluğumdasın Alesandra."

"Ama ben senin sorumluluğun olmak istemiyorum," diye mırıldandı genç kadın. "Aklında yeterince şey var. Listene beni de eklemene gerek yok."

Genç adam bu ufak konuşmaya bir şey demedi. Pantolonunun düğmelerini çözüp geri kalan kıyafetlerini çıkardı.

Alesandra'nın düşünceleri un ufak oldu. Kocasına bakmayı kesemiyordu. Tanrım, bu adam muhteşemdi. Genç kadının eski dönemlerde bir savaş lordunun olması gerektiğini hayal ettiği gibiydi. Colin tamamen kaslı, tamamen güçlüydü ve pürüzsüz, düzgün hatları vardı.

Genç adam odada ilerleyip kapıyı sürgülerken Alesandra onu bakışlarıyla takip etti. Colin yatağa dönerken tekrar onun yanından geçti. Örtüleri kaldırıp sırtını dikleştirdi ve parmağını bükerek genç kadını çağırdı.

Alesandra tereddüt etmedi. Yürüyüp doğrudan onun karşısında durdu. Elleri ağırbaşlı bir şekilde önünde kenetliydi. Durgun ve sakin görünüyordu, ama Colin öyle olmadığını biliyordu. Boynunun altındaki nabız çılgınca atıyordu. Saçlarını boynundan kaldırıp onu öpmek için eğildiğinde fark etmişti.

Genç kadın soyunmaya başladı. Colin onun ellerini elbisesinin korsajından nazıkçe itti. "İzin ver," diye fısıldadı.

Alesandra'nın elleri iki yanına düştü. Colin onu soy-
makta daha hızlıydı. Onun kadar dikkatli değildi ama. Kı-
yafetleri katlamakla zaman kaybetmeyip onları gömleğinin
üzerine yığın halinde attı. Genç kadının çıplak tenine ulaş-
mak için hevesliydi. İç gömleğinin yakasını bir arada tutan
dantel kurdeleyi çözerken ellerinin titrediğini fark etti ve
kendi kontrol eksikliği karşısında gülümsedi.

Genç kadına verdiği hızlı karşılığa şaşırdı. Nefesi çok-
tan düzensiz bir hal almıştı, kalp atışları göğüs kafesine çar-
pıyordu ve henüz ona dokunmamıştı bile -en azından ona
dokunmak istediği şekilde değil. Beklenti onu sertleştiriri-
yor, sızlamasına neden oluyordu.

Alesandra'nın düşünceleri biraz daha odaklıydı. Eğer
görevi kabul etseydi kendisini özleyeceğini ona söyletme-
ye kararlıydı.

Genç kadın, üzerindeki son kıyafet parçası da çıkınca
bakışlarını kocasının çenesine çevirip onun adını fısıldadı.
“Colin?”

“Evet?”

“Eğer Londra'dan gitseydin, beni özler miydin?”

Genç adam, Alesandra kendisini görebilsin diye onun
çenesini kaldırdı. Gülümsemesi şefkat doluydu. “Evet.”

Alesandra cevabıyla o kadar memnun olmuştu ki hafif-
çe iç çekti. Colin aşağı doğru eğilip ağzını onunkine sür-
tü. “Seni özleyip özlemeyeceğimi merak ediyor musun?”
diye sordu Alesandra.

“Hayır.”

“Neden peki?”

Colin onun ellerini alıp boynuna doladı. Ardından bur-
nunu kulağına sürtmeye başladı. “Çünkü beni özleyeceği-
ni zaten biliyorum. Beni seviyorsun, unuttun mu?”

Alesandra bu mantıkta hata bulamadı. Kocasının özsaygı konusunda bir sorunu yoktu. Genç kadın ona bunu söylemeyi düşündü ve Colin öpücükleriyle onun düşüncelerini çorbaya dönüştürmeyi keser kesmez bunu yapacaktı.

Kocası boynuna ıslak öpücükler kondurdu. Alesandra'nın nabızı artık çılgınca atıyordu ve onun kollarında şimdiden titriyordu. Colin bunun iyi bir başlangıç olduğunu düşündü.

Genç adam dokunuşuyla onu çılğına çeviriyordu ve bunun farkındaydı. Bu idrak anı genç kadının aklında aniden belirmişti.

Alesandra kendini ondan uzaklaştırdı. Colin onu bıraktı ama yüzündeki ifade kafa karışıklığını ele veriyordu.

“Ne oldu tatlım? Neden beni ittin? Beni istediğini biliyorum ve sen de seni ne kadar istediğimi bal gibi biliyor olmalısın.”

Alesandra kocasına karşı durumu lehine çevirmeye kararlıydı. Genç kadın yatağa gidip ortasına doğru ilerledikten sonra diz çöküp ona döndü. Kızardığını hissedebiliyordu ama utancına yenik düşmeyi reddetti. Colin onun kocası ve âşığıydı ve genç kadın onunla ne isterse yapabilecek durumda olmalıydı.

Parmağını bükerek Colin'i çağırdı. Colin onun cüreti karşısında o kadar şaşırmıştı ki kahkaha attı. Yatağa girip ona doğru uzandı. Alesandra başını iki yana salladı ve onu omuzlarından bastırarak sırtüstü uzanmasını istediğini sözsüz bir şekilde anlattı.

“Cüretim seni memnun ediyor mu?”

“Evet,” diye cevap verdi Colin. “Beni memnun ediyor.”

Alesandra'ya oyununa devam edecek cesareti veren şey,

Colin'in ne dediğinden çok, nasıl söylediğiydi. Parmaklarını kocasının göğsünden aşağı doğru gezdirdi.

"Bana dokunduğunda biraz çılgına dönüyorum," diye fısıldadı. "Ama bu gece..."

Devam etmedi. Parmak uçları yavaşça adamın göbeğinde daireler çizdi. Eli aşağı inince genç adamın içine çektiği hızlı nefes, gülümsemesine neden oldu.

"Evet?" diye sordu Colin, sesi ihtiyaçla kalın çıkıyordu.

"Ben kendiminkini kaybetmeden önce, sen kontrolünü kaybedeceksin. Meydan okumamı kabul ediyor musun kocacığım?"

Colin cevaben ellerini başının altına koyup gözlerini kapadı. "Ben kazanacağım Alesandra. Benim çok daha fazla deneyimim var."

Alesandra bu böbürlenme karşısında kahkaha attı. Tuhaftı ama onu sevdiğini itiraf etmek, onu tüm kısıtlamalardan özgür bırakmıştı. Kendini vahşi ve iffetsiz hissediyordu ve hiç de ağırbaşlı davranmaması umurunda bile değildi. Öylece çırlıçıplak dururken edebini korumanın pek de mümkün olduğunu sanmıyordu. "Seni sevdiğimi bana söylediğin için teşekkür ederim Colin."

"Rica ederim tatlım."

Colin beklentiyle gerilmişti. Konuşurken sesi pürüzlüydü. "Cesaretini yükseltme girişimin bitti mi?"

"Saldırımını planlıyorum," diye karşılık verdi genç kadın.

Bu yorum genç adamı güldürdü. Alesandra onun vücudu konusunda fazlasıyla meraklıydı. Colin onun tadını nasıl öğrendiyse, o da onun tadını öğrenmek istiyordu. Adama yapmak istediklerinin düşüncesi bile kızarıklığının artmasına neden oldu ama Colin'in gözleri kapalıydı, bu yüzden utancını saklama konusunda endişelenmedi.

“Colin, her şey serbest mi, yoksa yapmamam gereken bir şey var mı?”

“Hiçbir şey yasak değil,” diye yanıtladı kocası. “Vücutlarımız birbirimize ait.”

“Ah, bu çok hoş.”

Alesandra topuklarının üzerine yaslanıp nereden başlarsa kocasının hoşlanacağını düşündü. Boynu onu çağırıyordu ama sonra vücudunun geri kalanı da aynı şeyi yaptı.

“Tatlım, eğer başlamazsan uyuyakalacağım,” diye bildirdi Colin.

Alesandra çok zaman kaybetmeden merakını en çok uyandıran bölgeyle ilgilenmeye karar verdi.

Colin gözlerini açık tutmalıydı. Karısının ağzını, ereksiyonunda hissedince neredeyse kahrolası yataktan düşecekti. Zevk dolu inlemesi, vahşi bir bağırış şeklinde çıktı.

Genç adam çözüldü. Tohumlarını o an oracıkta saçmamak, kontrolünün her zerresine mal oldu. Alnında terler birikti. O boşalmak için kendine izin vermek üzere şiddetli bir ıstırap duyana dek, Alesandra’nın tatlı dili onun hassas teninde gezindi.

Bu işkenceye uzun süre dayanamadı. Aniden alçak sesle homurdanarak genç kadının omuzlarını kavradı ve yukarı çekti. Diziyile kadının bacaklarını açtı, kalçalarına oturacağı şekilde onu ayarladı, eliyle ensesini tutarak ağzını kendi ağzının üzerine getirdi ve tek bir sert hamlede içine girerken yumuşak dudaklarını öpücükle mühürledi. Hissettiği ıslak sıcaklık, genç kadının onun için hazır olduğunu gösteriyordu. Elleri kadının kalçalarının yanına inerek tekrar içine girebilmek için onu yukarı kaldırdı. Artık mantığını yitirmişti ve etrafında genç kadının içgüdüsel olarak kasıldığını hissettiğinde, vücudunun tepkisini kontrol edeme-

yecek kadar güçsüz kaldı. Boşalışı onu hazırlıksız yakaladı. Bir kez daha yüksek sesle inleyerek tohumlarını karısının içine boşalttı.

Kocasına bu kadar mahrem bir şekilde dokunmak ve onun kısıtsız tepkisini izlemek, Alesandra'nın zevkini arttırmıştı. Colin ondan önce doruğa ulaşmıştı ama onun içinde hareket etmeye devam etti. Zevk neredeyse katlanılamayacak kadar çoktu. Isı çözülüp vahşi bir ateş gibi vücudunda yayılmaya başlayınca kocasının ismini fısıldadı. Bu mutluluk haline teslim olurken kafasını arkaya attı. Colin onun boşalışının ilk kasılmalarını hissetti ve vücutlarının alt kısımlarına uzanıp onu okşadı. Dokunuşu karısını doruğa ulaştırdı. Alesandra ona doğru büküldü, zevk şelale gibi uzuvlarına akarken kaskatı kesildi.

Kasılmalar sürüyor ve sürüyor, yoğunluğuyla onu mahvediyordu ama Alesandra hiç korkmadı çünkü Colin kollarını ona dolamış ve onu göğsüne çekmişti. Genç adam ona sıkıca sarılıp tutku fırtınası dinene dek onu güvende tuttu.

Sevişmelerinin güzelliği, Alesandra için çok fazlaydı. Az önce olanlarla o kadar sarsılmıştı ki muazzam hicrılarla Colin'in boynuna yaslanmış bir halde ağlamaya başladı.

Colin de sarsılmıştı. Alesandra kontrolünü biraz olsun kazanana dek genç adam onun sırtını okşadı ve kış fırtınası kadar kulak tırmalayıcı bir sesle tatlı sözler söyledi.

"Her seferinde daha da iyi oluyor," diye fısıldadı Alesandra.

"Bu çok mu fena?" diye sordu Colin.

"Bir hafta içinde ölmüş olurum," diye karşılık verdi Alesandra. "Kalbimin nasıl da güm güm attığını hissedemiyor musun? Bunun benim için o kadar da iyi bir şey olmadığına eminim."

“Eğer ölürsen tatlım, mutlu bir halde ölmüş olursun,” diye böbürlendi Colin. “Üstte olmaktan hoşlandın, değil mi?”

Alesandra ağır ağır başını sallayarak onayladı. “Meydan okumayı ben kazandım, değil mi?”

Colin’in kahkahası odayı doldurdu. “Evet,” diyerek kabul etti.

Alesandra hoşnuttu. Gözlerini kapatarak kocasına sokuldu.

“Akşam yemeğimizi yemeyi unuttuk,” diye fısıldadı.

“Daha sonra yeriz,” diye yanıtladı genç adam. “Ben sıramı savdıktan sonra.”

Alesandra onun ne demek istediğini anlamadı. “Ne sırasını savdıktan sonra?”

Colin onu sırtüstü yuvarlayıp vücuduyla örttü. Ağırliğini dirseklerine verip ona gülümsedi.

Ağzı onunkinden birkaç santim uzaktayken cevap verdi. “Kazanma sırasını.”

On İkinci Bölüm

Colin'i sevmek ve ondan hoşlanmak iki taraflı bir ayna gibiydi. Bu adam mantığa çağırılması imkânsız ve öpülmesi oldukça kolay biriydi. Alesandra ona mirasından geri kalanı şirketine koymasını önermeyecek kadar akıllıydı ve nihayetinde ona yardımcı olabilmek için eski bir numarayla başvurmak zorunda kaldı. Babasının yolundan gitti ve sürekli kendi kendine, Colin anlamasa bile Tanrı'nın kendisini anlayacağını söyleyip durdu. Kocasını nihayetinde inadını yenecekti ama genç kadın onun aklını başına devşirmesini beklerken dışarıdan insanların şirketi almasını izlemeye niyetli değildi.

Hisseler piyasaya bir çarşamba sabahı saat onda açıldı. İki dakika sonra alışveriş tamamlandı, tüm yüzde yirmilik hisse satılmıştı. Meblağ aşırı derecede yüksekti.

Colin miktar karşısında afalladı. Şüphelenmişti de. Yeni hissedarların adını öğrenmek istedi. Dreyson'un ona sadece, tüm hisseleri alan tek bir alıcı olduğunu söyledi ama kim olduğunu söyleme özgürlüğüne sahip değildi.

"Sadece bir soruma cevap ver," diye talep etti Colin, "karımın adı hisse senetlerinde mal sahibi olarak geçiyorsa, bunu bilmek istiyorum."

Dreyson hemen başını iki yana salladı. “Hayır Sör Halbrook,” diyerek büyük bir dürüstlikle itiraf edebilecek durumdaydı. “Prenses Alesandra mal sahibi değil.”

Colin bankerin doğruyu söylediği konusunda tatmin oldu. O sırada ani bir ihtimal aklına geldi. “Peki ya akıl hocası, hani şu Albert Amca dediği adam? O mal sahibi mi?”

“Hayır,” diye anında cevap verdi Dreyson. “Onun bu şansa balıklama atlamış olacağından eminim ama hisseler göz açıp kapayıncaya kadar satıldı. Ona haber verecek zaman yoktu.”

Colin nihayet konuyu kapattı. Alesandra bir şükür duası etti çünkü kocası meseleyi daha derinlemesine araştırmayacaktı.

Alesandra hile yaptığı için fazlasıyla suçluluk duyuyordu. Kocasını yönlendirmenin yanlış olduğunu biliyordu, fakat günahı için onun inatçılığını suçluyordu. Bu kandırmacayı arkasında bırakabileceğini düşünmüştü ancak gerçeği kocasına itiraf etmeden devam ettikçe giderek daha da perişan oluyordu. Sık sık kendi kendine mırıldanıyordu. Neyse ki, Colin orada değildi de onu duymuyordu. Kocası gemicilik şirketinde yirmi dört saat çalışıyordu. Flannaghan, Alesandra’nın çıkardığı şamataı duydu elbette ama onun uzun süreli ev hapsinden dolayı asabi bir ruh halinde olduğunu düşündü.

O ay gerçekten de çok hızlı geçti. Catherine’in balosunun çarpıcı bir başarıya ulaştığı bildirildi ve etkinlik hem Düşes hem de gelini Leydi Jade tarafından canlı detaylarla anlatıldı. Alesandra katılamadığı için ikisi de üzülmüştü elbette fakat Colin’in onun kilitli kapılar ardında kalması kararının arkasındaki nedeni anlıyorlardı.

Ertesi öğleden sonra kendi betimlemelerini yapmak

için Catherine uğradı. Bir markiyle iki konta çoktan âşık olduğunu söyledi. Bu beyefendilerin onunla görüşmek için babasından izin almak üzere yazılacak notların gelmesini hevesle bekliyordu.

Colin çok uzun saatler çalıştığı için, Alesandra beraber geçirdikleri zamanların üzerine titriyor ve iş meselelerini açmıyordu. Yine de bunun gerekli olduğu anlar vardı. Emlak şirketi, Flannaghan'a cv sahiplerinin yurtdışında kalmaya karar verdiklerini ve konaklarını satmak istediklerini bildirdi. Alesandra evine bağlanmıştı ve satın almak istiyordu. Akşam yemeğinde konuyu açtı.

Colin'in onun mirasına karşı takındığı tavır değişmedi. Genç kadının parasıyla ne yapacağını umurunda olmadığını söyledi ona.

O zaman Alesandra daha belirleyici konuştu. "Bu konağı almak istiyorum," diye bildirdi.

Teklifini hemen reddetmesi için ona zaman tanımadan açıklamasına devam etti. "Sizin cehalet dolu İngiliz kanunlarınız yüzünden, evli bir kadının kendi başına sözleşme yapması neredeyse imkânsızdır. Seni bu meseleyle rahatsız etmezdim ancak kâğıtlara senin imza atman lazım."

"Bu kanunun nedenini anlamak kolay," diye karşılık verdi Colin. "Eşlerinin dâhil olduğu her evraktan yasal olarak kocalar sorumludur."

"Evet, ama tartıştığımız konu..."

"Konu daha çok, benim senin geçimini sağlayıp sağlamayacağım," diyerek onun lafını kesti genç adam. Sesi sertleşti. "Sağlayamayacağımdan şüpheli mi var?"

"Hayır, elbette yok," diye yanıtladı Alesandra.

Colin başını salladı, tatmin olmuştu. Alesandra iç çekti. Kocasının bu konu da hiç de mantıklı davranmayacaktı. Adı-

nın baş harflerini kullanıp Albert Amca'nın konağı onlar için satın aldığını söylemeyi kısa bir an için düşündü ama sonra bu fikri aklından çıkardı. Colin küplere binmeye meyilliydi. Üstelik böyle bir hile, su katılmamış bir yalan olurdu ve nedenleri sadece bencilce olduğu için bu ihlali Tanrı'nın affedeceğinden şüpheliydi. Hisseleri güvenceye alıp Colin ve ortağına yardımcı olmak amacıyla aile içinde tutmak için biraz hileye başvurmak bir şeydi, sırf sevdiği için bir evi satın alma konusunda kocasını yönlendirmek başka bir şey. Colin'le evlendi evleneli günahlarının listesi sayfaları aşmaya başlamıştı ama suçlarının çoğunun Tanrı'nın hafif ihmaller sütununda yer aldığından emindi. Onu kandıramazdı. "Nasıl istersen Colin. Bu konuda son derece mantıksız davrandığına inandığımı bir kenara yazmanı istiyorum."

"Yazıldı bil," diye karşılık verdi Colin kuru bir sesle.

Bu defa son sözü Alesandra'nın söylemesine bile izin vermemişti. Onun ihtiyaçlarına karşı tamamen duyar-sız davrandığı gibi, diğer insanlara tam tersi bir tutum içindeydi. Bazı durumlarda gerçekten oldukça düşünceli davranabiliyordu. Bir ay geçip de Raymond'la Stefan'ın Alesandra'yı korumasına gerek kalmayınca, Colin onlara kendi şirketinde iş teklif etti. İkisi de genç ve bekâr olan adamlar bir gemide çalışıp dünyayı gezmeye heveslilerdi ve Colin onları arkadaşı Jimbo'nun gözetimi altına verdi, böylece güzelce eğitileceklerdi.

Colin fazlasıyla tutkulu bir âşık olmaya devam ediyordu. Her geceyi onun yatağında geçiriyor ve genç kadınla seviştikten sonra o uyuyana dek sıkıca sarılıyordu. Sonra kendi odasına gidiyordu. Alesandra bu ritüeli günde-me getirmeye korkuyordu çünkü kocası bacağı hakkında

konuşmak istemediğini açıkça belli etmişti. Hatta bir sorunu yokmuş gibi davranıyordu. Alesandra onun aklının nasıl çalıştığını hiç anlamıyordu. Eğer insani bir zaafının olduğunu kabul ederse kendini eksik mi hissedecekti? Ve eğer Alesandra'yı sevseydi neşesini ve kederini onunla paylaşması gerekmez miydi? Ama Colin onu sevmiyordu *-en azından henüz değil*, diye hatırlattı kendi kendine genç kadın. Ümidi kırılmamıştı çünkü kocasına inancı tamdı. Ne de olsa o zeki bir adamdı ve Alesandra zamanla onun tavrının yumuşayacağından ve onun ne kadar iyi bir eş olduğunu fark edeceğinden emindi. Eğer bu farkındahıya beş yıl boyunca ulaşmayacaksa da sorun değildi. Bekleyebilirdi. Ona olan sözünü de tutacaktı. Burnunu sokmayacaktı.

Kocasının ayakkabılarına eklettirdiği parçalar ona göre burnunu sokmak değildi. Aslında kocasının artık özel Wellington çiftini neredeyse her gün giyiyor oluşundan büyük bir keyif alıyordu. Ayakkabıcı iki deri parça eklemişti. İlki çok kalın olmuştu ya da en azından Alesandra öyle olduğunu düşünüyordu, çünkü Colin o çizmeleri çıkarıp yeni bir çift almadan önce sadece birkaç dakika giymişti. Genç kadının astarın altına kaydırıldığı ikinci ek daha çok işe yaramıştı. Colin çizmeleri açtığına ve artık rahat olduklarına inanıyordu. Genç kadın akıllıca davranıp tek kelime etmemişti elbette. Flannaghan da öyle. Baş uşak, Alesandra'ya patronunun topallamasının gün sonunda pek göze çarpmadığını fısıldadı. Genç kadın ona katılıyordu. Planının başarısından o kadar memnun olmuştu ki hemen iki tane daha ekleme yapılmasını istedi, böylece kocasının rahat yürüyüş ayakkabıları ve resmi kıyafetleri için ayakkabıları olurdu.

Dış dünyaya karşı Colin hayatta tek bir şeyi umursa-

mayan bir adam olarak görünüyordu. Her zaman pervasız gülümsemesini takınıyordu ve Londra'daki en popüler adamdı. Bir odaya girdiğinde arkadaşları hemen etrafını sarıyordu. Kadınlar da bunun dışında değildi. Onun artık evli bir adam olması çoğu kadın için önemli değildi. Yanına üşüşmeye devam ediyorlardı. Colin etkileyiciydi ama flört etmiyordu. İşle eğlenceyi karıştırırken genellikle Alesandra'nın elini tutuyordu. Sadece zeki bir adam değildi -akıllıydı da. Gemicilik anlaşmalarının çoğu balo salonlarında görüşülüyordu. Alesandra bunu fark edince her gece geç saatlere kadar ayakta kalmalarını umursamadı.

Alesandra fazlasıyla kestiriyordu gerçi. Tam iki ay boyunca neredeyse her gece Colin'le partilere katıldılar ve genç kadın o kadar bitkindi ki, mide bulantıları yaşamaya başlamıştı.

Ama bu geceki etkinliği dört gözle bekliyordu çünkü Allenborough Kontu'nun balosuna Colin'in ailesi de katılacaktı. Dük ve Düşes, kızları Catherine'e eşlik edecekler ve Colin'in abisi Caine ve karısı da orada olacaktı.

Kont, balo için Harrison Evi'ni kiralamıştı. Mermer ve taştan muhteşem malikâne neredeyse Veliaht Prens'in sarayı kadar genişti.

Alesandra fildişi rengi elbisesini giydi. Yakası fazla açık değildi ama Colin yine de kendini homurdanmak zorunda hissetti. Tek süsü, boynuna gerdanlık gibi oturan altından safir bir kolyeydi, zincirin merkezinde tek bir tane safir vardı. Değerli mücevher en az iki karat büyüklüğündeydi ve kusursuz görünüyordu. Colin bu şeyin lanet bir servet değerinde olduğunu biliyordu ve Alesandra'nın bunu takmasından hoşlanmadı.

"Bu kolyeye özel olarak bağlıyım," diye belirtti Ale-

sandra, baloya gitmek üzere arabaya bindiklerinde. "Ama kaşlarını çatışından anlıyorum ki, bu senin umurunda değil. Neden Colin?"

"Sen neden hoşlanıyorsun?"

Alesandra'nın parmak uçları kolyede dolaştı. "Çünkü anneme aitti. Ne zaman bunu taksam aklıma o gelir. Bu kolye ona babamın hediyesiydi."

Colin'in tavırları anında yumuşadı. "O zaman takmalısın."

"Ama seni neden rahatsız etti? İlk fark ettiğinde kaşlarını çatıldığını gördüm."

Kocası omzunu silkti. "Hoşuma gitmedi çünkü onu sana ben almadım."

Alesandra bu sözleri nereye çekeceğini bilemedi. Kolyeyi çıkarmak amacıyla klipsi çözmek için ensesine uzandı. Colin onu durdurdu. "Aptallık ettim. Bırak kalsın. Rengi gözlerine uyuyor."

Kocasının yüzündeki bakıştan, onun az önce kendisini eleştirmedeği, övdüğü sonucuna vardı. Ellerini kucağında kavuşturup kocasına gülümsedi ve konuyu değiştirdi. "Ortağın artık her an eve dönebilir, değil mi?"

"Evet."

"Ondan hoşlanır mıyım?"

"Kesinlikle."

"Karısından hoşlanır mıyım?"

"Evet."

Genç kadın onun kısa cevaplarına kızmadı. Yüz ifadesinden acı içinde olduğunu söyleyebilirdi. *Belli ki bu gece bacağı sorun çıkarıyor,* diye tahmin yürüttü ve Colin bacağına onun yanındaki mindere koyunca tahmininin doğru olduğunu anladı.

Uzanıp bacağına dokunmamak için tüm kontrolünü kullandı. “Bu geceki etkinliğe katılmak zorunda değiliz,” dedi. “Bu akşam yorgun görünüyorsun.”

“Ben iyiyim,” dedi Colin, saçmalama der gibi ters bir ses tonuyla. Alesandra onunla tartışmamaya karar verdi.

Bir kez daha konuyu değiştirdi. “Nathan ve Sara’ya bebekleri için bir hediye vermemiz hoş olur.”

Colin oturduğu yerde arkasına yaslanıp gözlerini kapadı. Alesandra söylediklerine onun dikkat edip etmediğinden emin değildi. Bakışlarını kucağına indirip elbisesinin katlarını kıvırmaya başladı. “Bu görevle rahatsız edilmek istemediğini düşündüğümünden ben hallettim. Nathan’la senin bir gemicilik şirketiniz olduğu için, gemilerinizden birinin ufak bir kopyası hoş olur diye düşündüm. Bu fikre ne dersin? Bir ev aldıklarında, Sara hediyemizi şömine rafına koyabilir.”

“Onun bundan hoşlanacağına eminim,” diye yanıtladı Colin. “Sen neye karar verirsen bana uyar.”

“Kütüphanende gemilerinin birçok çizimi vardı,” dedi Alesandra. “Ustaya vermek üzere Zümrüt’ün çizimlerinden birini ödünç almamı umarım sorun etmezsin.”

Araba, Harrison Evi’nin önünde hızla durdu. Arabacı kapıyı açana dek Colin yarı yarıya uykulu görünüyordu. O sırada tavrı değişti. Alesandra’nın inmesine yardım ettikten sonra kolundan tutarak merdivenlerden çıkmaya başladı. Abisiyle karısının kendilerine doğru yürüdüklerini fark etti ve anında gülümsedi.

Colin mucizevi bir şekilde iyileşmemişti. Gülümsemesi zorlamaydı ama Alesandra onun ne kadar acı çektiğini fark eden tek kişinin kendisi olduğuna emindi. Hekim, ağrıdığında Colin’in bacağını dinlendirmesi gerektiği-

ni söylemişti. Ama kocası böyle bir tavsiyeyi dinlemezdi. Sırf iyi olduğunu kanıtlamak için muhtemelen bütün gece dans edecekti.

Gece havası nemli ve soğuktu. Alesandra aniden kendini sersemlemiş hissetti. Midesi de bulandı, aşçının hazırladığı hafif akşam yemeğini yemediği için minnettardı. İyi hissetmememin nedeni elbette bitkinlik, dedi kendi kendine.

Jade, Alesandra'nın benzinin nasıl soluk olduğunu fark edip kocalarının önünde bunu söyledi. Hem Caine hem de Colin dönüp ona baktılar.

"İyi hissetmediğini neden bana söylemedin?" diye sordu Colin.

"Sadece biraz yorgunum," diye yanıtladı Alesandra aceleyle. "Bana kaşlarını çatmayı kes Colin. Her gece dışarı çıkmaya alışkın değilim ve biraz bitkin düşmemin sebebi bu. Aslına bakarsan, zaman zaman evde kalmayı tercih ederim."

"Partilerden hoşlanmıyor musun?"

Kocası şaşırmış görünüyordu. Genç kadın omzunu silktilti. "Yapmamız gerekeni yapmalıyız," diye yanıtladı.

"Ne demek istediğini açıkla tatlım."

Genç adam konunun kapanmasına izin vermeyecekti. "Peki o zaman," dedi Alesandra. "Hayır, partilerden özellikle hoşlanmıyorum..."

"Neden bir şey söylemedin?"

Colin küplere binmişti. Alesandra başını iki yana salladı. "Çünkü her etkinlik sen ve Nathan için bir iş fırsatı," diye açıkladı. "Sen de dışarı çıkmaktan hoşlanmıyorsun," diye ekledi. "Ve yapmamız gerekeni yapmalıyız dememin sebebi bu. Eninde sonunda bir şey söyleyecektim."

Karısı kesinlikle keskin zekâlıydı. Genç adamın nedenlerini anlamıştı ve onu sürüklediği partiler konusunda gerçekte nasıl hissettiğini tam olarak biliyordu. “Eninde sonunda mı?” diye tekrarladı sırtarak. “Tam olarak ne zaman bir şikâyetle bulunacaktın?”

“Ben asla şikâyet etmem ve bunu yapacağımı söylediğin için bile özür dilemelisin,” diye karşı çıktı Alesandra. “Eninde sonunda dediğim süre, beş yıl sonrası olurdu. Ondan sonra evde oturma tercihimden bahsedecektim.”

Caine, Alesandra’ya gülümsedi. “O yatırım konusundaki tavsiyesi için arkadaşın Albert’e teşekkür et. Hisseler şimdiden üçe katladı.”

Alesandra başıyla onayladı.

“Ne yatırımı?” diye sordu Colin.

Caine cevap verdi. “Sizin eve son gelişimde yatırım fırsatlarıyla ilgilendiğimden bahsettim ve Alesandra da Albert’in Campton Glass’ı tavsiye ettiğini söyledi. Kamuya henüz açılmıştı.”

“Ben senin Kent’in tekstil fabrikasına yatırım yapacağını sanıyordum,” diye lafa karıştı Jade.

“Bunu hâlâ düşünüyorum,” diye karşılık verdi Caine.

Alesandra kendine engel olamadan başını iki yana salladı. “Bunun akıllıca bir yatırım olacağına inanmıyorum Caine. Umarım meseleyi önce enine boyuna düşünürsün.”

Colin’in bakışlarını üzerinde hissetti ama dönüp bakmadı. “Albert tekstil fabrikasıyla da ilgileniyordu. Temsilcisi Dreyson’u gidip oraya bakması için görevlendirdi. Dreyson oranın bir ateş kapanı ve kötü işletme olduğunu bildirdi. Orada yüzlerce kadın ve çocuk çalıştırılıyor ve şartlar içler acısı. Albert böyle bir yatırımla oranın sahibi-

ni veya kendisini zengin edecek değildi. Çünkü o zaman, diğer insanların çilesinden kâr ediyor olurdu -en azından son mektubunda bana yazdığı buydu.”

Caine hemen ona katıldı. Harrison Evi’nin giriş salonuna vardıklarında konu kapandı. Dük ve Düşes, Catherine’le birlikte yakındaki bir çardakta bekliyorlardı ve anında işaret ederek Caine, Colin ve eşlerini onlara katılması için çağırdılar. İş meseleleri bir kenara kaldırıldı. Catherine, Jade’e sarıldıktan sonra dönüp Alesandra’yı kucakladı. Safir kolyeyi anında fark etti ve kıskançlıktan bayılacağını duyurdu. Catherine’in boynunda bir sıra inci vardı. Eğer babası takması için ona safir vermiş olsaydı, eflatun elbisesinin çok daha çarpıcı görüneceğinden bahsederken dalgınlıkla kolyesine dokundu.

Bu çok-da-üstü-kapalı-olmayan ima karşısında Alesandra gülümsedi. Kimse onlara bakmadığından hızla kolyesini çıkarıp Catherine’e verdi.

“Bu, anneime aitti, bu yüzden ona çok dikkat etmelisin,” diye fısıldadı, Colin onları duyamasın diye. “Kapalı tuttuğun sürece klipsi oldukça güvenlidir, kaybetmezsin.”

Catherine gönülsüzce itiraz ederken kendi kolyesini çıkarıp Alesandra’ya verdi. Catherine kolyeyi takarken Jade, görüncesinin dans kartını tuttu, sonra da onu döndürerek klipsin kapalı olduğundan emin oldu.

“Buna dikkat etmelisin,” diye emretti ona.

Colin tam bir saat boyunca bu mücevher değişimini fark etmedi. Sör Richards aceleyle gelip aileyi selamladı ve Caine babasının sorduğu bir soruya cevap vermekle meşgulken Amir, Colin’e onunla özel olarak konuşmak istediği işaretini verdi. Richards’ın yüzündeki bakış, meselenin ciddi olduğunu gösteriyordu.

Colin'in babası Alesandra'ya dans teklif edince hızlı bir toplantı için fırsat doğdu. Onlar balo salonunun ortasına doğru yürürlerken Colin, Amir'in peşinden gitti. Richards, üçgensel bir girintinin girişinde durarak kalabalığı izledi.

İki adam birkaç dakika konuşmadan yan yana durdu. Colin, Neil Perry'nin geçtiğini görüp hoşnutsuzlukla kaşlarını çattı. Alesandra'nın bu adamı fark etmemesini umdu. Karısı, onu fark eder etmez ona yaklaşmaya çalışır ve kız kardeşiyle ilgili cevaplar vermeye zorlardı. Neil o zaman aşağılayıcı bir tavır takınırdı elbette, Colin de muhtemelen onun yüzünü dağıtmak zorunda kalırdı. Bu ihtimal Colin'i gülümsetti. O sırada kız kardeşi dikkatini çekti. Morgan'la eşleşmişti. Colin ellerini arkasında birleştirip çifti izledi. Morgan, Colin'i fark edip baş selamı verdi. Colin de selamına karşılık verdi.

Sör Richards da yeni çalışanına selam verdi. Gülümse-di de. Bu yüzden konuştuğunda sesinin sinirli çıkmasına Colin şaşırdı. "Görevi Morgan'a vermemeliydim," diye fısıldadı. "İşi rezil etti. Devins'i hatırlıyor musun?"

Colin başını salladı. Richards'ın bahsettiği adam arada bir hükümete bilgi toplaması için kullanılan bir ajandı.

"Öldü. Anlayabildiğim kadarıyla lanet bir kavganın ortasına düşmüş. Morgan, Devins'in paniklediğini söyledi. Devins'in kızı ortaya çıktığında bu ikisi bağlantıda oldukları kişiyi bekliyorlarmış. Tam bir kör talih. Kız arada kalmış. Lanet olsun Colin, her şey tereyağından kıl çeker gibi olmalıydı, ama Morgan'ın aceleciliği ve tecrübesizliği, basit ve kolay bir işi fiyaskoya çevirdi. Kötü şans ya da değil, adamın işe uygun içgüdüleri yok," diye ekledi başını sallayarak.

“Onu tekrar kullanma.” Colin’in sesi öfkeyle titredi. “Devins panik yapacak türden biri değildi. Öfkeli bir mizacı vardı, evet ama her zaman sağlam kararlar vereceğine güvenilebilen bir adamdı.”

“Evet, normal şartlar altında bu değerlendirmene katılırdım. Ama o aynı zamanda korumacı bir baba, Colin. Eğer kızının tehlikede olduğunu düşündüyse, paniklediğini hayal edebiliyorum.”

“Bir babanın tam tersi davranacağını düşünürdüm. Paniklememek için daha fazla nedeni vardı.”

Richards başıyla onayladı. “Morgan’a görev dışı kaldığını söyledim. Bu kararım onu üzdü elbette. İş kötü gittiği için özür diledi ve aşırı tepki verdiğini kabul etti. Seni de suçladı oğlum, çünkü sen güya onunla gidip işin inceliklerini göstermemişsin.”

Colin başını iki yana salladı. Bu mazereti yememişti. Amir’in yüzündeki bakıştan onun da yemediği anlaşılıyordu.

“Haklısın Richards. İçgüdüğü yok.”

“Çok yazık,” diye belirtti Amir. “Memnun etmeye hevesli ve paraya ihtiyacı var. Evleneceğini de düşünüyorum. Hanımlarca epey beğeniliyor.”

Colin tekrar dans pistine baktı. Morgan’ı anında buldu. Catherine’i pistte döndürürken ona gülümsüyordu. Kız kardeşi kakhaha atıyordu, çok iyi vakit geçirdiği belliydi.

Colin, Catherine’in taktığı kolyeyi o sırada fark etti. Kalabalıkta Alesandra’yı bulmak için aniden döndü. Önce babasını fark etti, sonra Alesandra’yı gördü. Karısı şu an Catherine’in incilerini takıyordu. Colin endişeyle kaşlarını çatı. Ama bunun sebebi mücevher değişimi değildi. Karısının benzi, elbisesi kadar beyaza dönmüştü. Bayılmak üzere gibi görünüyordu.

Colin, Amir'den izin isteyip karısının yanına gitti. Babasının omzuna dokundu ve Alesandra'yı kollarına aldı. Genç kadın kendini zorlayarak gülümsedi ve kocasına yaslandı.

Colin karısını ön terasa çıkarırken vals bitti.

"Gerçekten hastasın, değil mi tatlım?"

Caine dışarı açılan kapının hemen yanında karısıyla beraber duruyordu. Alesandra'nın yüzüne bir kez bakınca hemen geri çekildi. Yengesinin teni yeşile dönüyordu. Hastalığı artık her neyse, onun bulaşıcı olmaması için Tanrı'ya dua etti.

Alesandra bayılmak mı, yoksa kusmak mı istediğine karar veremiyordu. Eve gidene kadar ikisini de yapmamak için dua etti. Temiz havanın yardımı dokunmuştu gerçi, bir-iki dakika sonra başının dönmesi geçti.

"Her şey sürekli dönüyordu da dönüyordu," dedi kocasına.

Caine rahatlayarak nefesini bıraktı ve bir adım öne çıkarak yardımını teklif etti. Colin, Alesandra'yı abisine yaslanırlı halde bırakıp giderek vedalarını etti, sonra dönüp genç kadını aldı. Alesandra pelerin giymemişti, bu yüzden onları bekleyen arabalarına doğru basamaklardan inerlerken genç adam ceketini çıkarıp onun omuzlarına yerleştirdi.

İyileşmesi kısa süreli oldu. Arabanın sarsıntısı genç kadının midesinin tekrar ağrımamasına neden oldu. Ellerini kucağında birleştirdi ve kendini sakinleştirmek için derin nefesler almaya başladı.

Colin uzanıp onu kucağına aldı. Başını çenesinin altına sıkıştırıp ona sıkıca sarıldı.

Genç kadını konağın içine, yatak odasına taşıdı. Onu yatağın yanında oturur halde bırakıp rica ettiğı bir bardak soğuk suyu getirmeye gitti.

Alesandra örtülerin üstünde uzanıp gözlerini kapadı. Bir dakika sonra uykuya daldı.

Colin onu soydu. Flannaghan kapının dışında endişeyle volta atıyordu ama Colin onun yardım etmesine izin verecek değildi. Karısının kıyafetlerini çıkarıp onu örtülerin altına yerleştirdi. Genç kadın gerçekten bitkindi, çünkü şimdi bir bebek gibi uyuyordu ve Colin örtüleri tekrar örtebilmek için onu kaldırırken gözlerini bile açmadı.

Colin tüm geceyi onunla geçirmeye karar verdi. Eğer Alesandra hastalanırsa, yardıma ihtiyacı olma ihtimaline karşılık Colin onun yanında olmak istiyordu. Ve Tanrım, aniden o da kendini yorgun hissetmeye başlamıştı. Kıyafetlerini çıkarıp yatağa girerek onun yanına yattı. O da bir dakikadan kısa sürede uyuyakaldı. Şafaktan hemen önce, karısı poposunu ona sürtünce uyandı. Genç kadın hâlâ uyuyordu. Colin ne yapıyor olduğunu düşünemeyecek kadar uykuluydu. Onunla sevişti ve ikisi de doruğa ulaştığında, hâlâ onun içindeyken uykuya daldı.

Alesandra ertesi gün her zamanki kadar iyi hissediyordu. Catherine öğleden sonra saat ikide kolyeyi bizzat teslim etmek üzere eşikte belirdi. Vereceği haberler de vardı.

Sezonunda muhteşem zaman geçiriyordu ve evlilik bağıyla onun elini tutmak için babasına gelen tekliflerle ilgili her şeyi Alesandra'ya anlatmak istiyordu.

Catherine kolunu Alesandra'nın kine geçirip onu salona doğru çekti.

"Bu güzel pazar günü öğleden sonrasında abim nerede?"

"Çalışıyor," diye yanıtladı Alesandra. "Akşam yemeğinde evde olur."

Catherine kanepenin yanındaki koltuğa oturdu. Flann

naghan girişte durdu, kendisine ihtiyaç olup olmadığını öğrenmek için bekliyordu.

“Beyefendilerin hepsini aklımda tutamıyorum,” diye abarttı Catherine.

“İlgilendiğin beyefendilerin bir listesini yapmalısın,” diye tavsiyede bulundu Alesandra. “O zaman kafan karışmaz.”

Catherine bunun sağlam bir harekât planı olduğunu düşündü. Alesandra aniden Flannaghan’dan bir kalem kâğıt getirmesini istedi.

“Babamdan birkaç beyefendiyi geri çevirmesini istedim ve çok yumuşak başlı davrandı. Beni yerime yerleştirmek için çok acelesi yok.”

“Muhtemelen reddettiklerinin de bir listesini yapmalısın,” diye önerdi Alesandra. “Her isimle beraber nedenlerini de yazmalısın elbette, ne de olsa fikrini değiştirebilir ya da onları neden reddettiğini unutabilirsin.”

“Evet, bu harika bir fikir,” diye haykırdı Catherine. “Yardım etmen çok düşünceli bir davranış.”

Alesandra yardımcı olmaktan heyecanlanmıştı. “Düzen bunun anahtarı Catherine,” diye bildirdi.

“Neyin anahtarı?”

Alesandra cevap vermek için ağzını açtı ama sonra tam olarak emin olmadığını fark etti. “İyi yapılandırılmış mutlu bir hayatın,” diyerek yüksek sesli bir karara vardı.

Flannaghan onun istediği nesnelerle döndü. Alesandra ona teşekkür ettikten sonra Catherine’e döndü. “Reddedilenlerle başlayalım mı?”

“Evet,” diyerek ona katıldı Catherine. “Neil Perry’yi listede en üste yaz. Bana dün teklif etti. Ondan hiç hoşlanmadım.”

Alesandra listeye başlık attıktan sonra Perry'nin adını yazdı. "Ben de ondan özellikle hoşlanmıyorum," diye duyurdu. "Onu reddederek iyi bir karar vermişsin."

"Teşekkür ederim," diye yanıtladı Catherine. "Onun adının yanında hangi belirli sebebi yazmalıyım?"

"İğrençliği." Alesandra güldü. "O, bu işte," diye güldü. "Kız kardeşinin tam tersi. Victoria sevgi dolu bir leydiydi."

Catherine, Victoria'yı tanımıyordu, bu yüzden olumlu ya da olumsuz bir cevap veremedi. Kabul edilemez bulduğu adamların isimleriyle devam etti. Cazip adayların listesine odaklanmaya hevesli olduğundan bu görevinde acele ediyordu. Ayrıca Alesandra'yla paylaşmaya can attığı başka haberleri de vardı.

"Peki o zaman, hadi ikinci listeye başlayalım." Catherine ona dört isim verdi. Sonuncusu Morgan'dı. "Bana teklifte bulunmadı elbette, onunla henüz dün gece tanıştım ama Alesandra, o kadar yakışıklı ve etkileyici ki... Gülümsemediğinde, bak diyorum, kalbim sanki atmayı bırakıyor, gerçi onunla bir şansım olacağından şüpheliyim. Leydiler arasında fazlasıyla popüler. Yine de uğrama onayı alabilmek için babamdan izin isteyeceğinden bahsetti."

"Morgan'la tanıştım," diye karşılık verdi Alesandra. "Ve onun etkileyici olduğuna katılıyorum. Colin'in de ondan hoşlandığını sanıyorum."

"İyi bir av olurdu," diye karar verdi Catherine. "Yine de... dikkate almak istediğim bir başkası var."

"Adı ne, listeye ekleyeyim."

Catherine kızarmaya başladı. "Bu çok romantik bir şey," diye fısıldadı. "Ama babam öyle düşünmeyecek. Kimseye söylemeyeceğine söz vermen gerek."

"Neyi söylemeyeceğime?"

“Önce bana söz ver, sonra açıklayacağım. Elini kalbinin üstüne koy. Bu, yeminini daha bağlayıcı yapar.”

Alesandra gülmeye cüret etmedi. Catherine çok içten konuşuyordu. Duygularını incitmek istemedi. Söyleneni yapıp söz verirken elini kalbinin üstüne koydu.

“Şimdi açıklayacak mısın?”

“Beyefendinin adını henüz bilmiyorum,” dedi Catherine. “Dün gece balodaydı. Bundan eminim. Muhteşem olduğundan da eminim.”

“Eğer onunla karşılaşmadıysan muhteşem olduğunu nereden biliyorsun? Yoksa karşılaştın mı? Öyle oldu, değil mi? Sadece adını bilmiyorsun. Nasıl görüldüğünü anlat bana. Belki ben onunla karşılaşmışımdır.”

“Ah, onu henüz görmedim.”

“Kafamı karıştırıyorsun.”

Catherine güldü. “Şimdilik listeye yazabileceğimiz bir ismi var.”

Alesandra kalemını hokkaya batırdı. Catherine o bu işi tamamlayana dek bekledikten sonra fısıldadı. “Gizli Hayranım.”

Bu adı fısıldadıktan sonra mutlu mutlu uzun bir iç çekti. Alesandra aynı anda nefesini tuttu. Kalemını kucığına düşürdü. Pembe elbisesi mürekkebe bulandı.

“Yüce Tanrım, şu yaptığına bir bak,” diye haykırdı Catherine. “Elbisen...”

Alesandra başını iki yana salladı. “Elbiseyi boş ver,” diye karşılık verdi. Sesi endişeyle titriyordu. “Bu gizli hayranla ilgili her şeyi duymak istiyorum.”

Catherine kaşlarını çattı. “Ben yanlış bir şey yapmadım Alesandra. Neden bana bu kadar kızdın?”

“Kızmadım... en azından sana değil,” dedi Alesandra.

“Bana bağırdın.”

“Bağırmak istemedim.”

O sırada Catherine’in gözlerindeki yaşları gördü. Görümcesi çok gergin biriydi, duyguları kolaylıkla inciniyordu. Hâlâ onun bir kadından ziyade, çocuk olduğunu fark etti Alesandra ve o an orada endişelerinden bahsetmemeye karar verdi. Önce Colin’le konuşacaktı. Bu gizli hayran konusunda ne yapılacağını o bilirdi.

“Seni üzdüğüm için özür dilerim. Lütfen beni affet.” Devam ederken sesinin yumuşak çıkması için kendini zorladı. “Bu gizli hayranla ilgili her şeyi dinlemeyi çok isterim. Açıklayacak mısın?”

Catherine gözlerini kırpıştırarak gözyaşlarını bastırdı. “Açıklayacak pek bir şey yok,” dedi. “Bu sabah üzerinde bir kartla hoş bir buket geldi. Bir mesaj yoktu -sadece imza vardı.”

“Neydi peki?”

“Gizli Hayranın. Bunun çok romantik olduğunu düşündüm. Sen neden bu kadar tuhaf davranıyorsun anlayamıyorum.”

“Yüce Tanrım.” Alesandra bu sözleri fısıldayıp kanepeye yığıldı. Korkuları, zihninde cirit atıyordu. *Colin beni dinlemek zorunda kalacak, diye karar verdi, eğer dediğimi yapmak için uyurken onu bağlamak zorunda kalsam bile dinleyecek!*

“Titriyorsun Alesandra,” dedi Catherine.

“Sadece biraz üşüdüm.”

“Annem, Jade’e senin gebe olduğunu söylemiş.”

“Ne olduğumu?”

Alesandra bağırmak istememişti elbette ama Catherine’in yumurtladığı bu sözler, onu neredeyse çılgılık attıracak kadar şaşırtmıştı.

“Colin’in bebeğini taşıyor olabileceğini düşünüyorlar,” diye açıkladı Catherine. “Öyle misin?”

“Hayır, elbette hayır. Bu mümkün değil. Henüz çok erken.”

“Üç aydan uzun süredir evlisiniz,” diye hatırlattı ona Catherine. “Annem, Jade’e, senin mide bulantılarının bir belirti olabileceğini söylemiş. Eğer hamile değilsen hayal kırıklığına uğrayacaktır. Emin misin Alesandra?”

“Evet, eminim.”

Catherine’e doğruyu söylemiyordu. Hiç de emin değildi. Yüce Tanrım, hamile olabilirdi. Son aybaşından beri uzun zaman geçmişti -üç ay öncesiydi. Emin olmak için tekrar saydı. Evet, doğruydu. Krampları evlenmeden iki hafta önce olmuştu... o zamandan beri de yoktu. Bitkinliğinin sebebinin mide rahatsızlığı olmaması mümkün müydü? Daha önce hiç gün içinde kestirmemiş olduğunu düşündü kendi kendine ama şimdi öğleden sonra dinlenmeden bir günü geçirdiğı pek olmuyordu. Elbette Colin’le her gece dışarıya çıkmaları kötü etkiliyordu ve geç saate kadar ayakta kalmalarının bu kestirmeleri gerekli kıldığına gerçekten inanıyordu.

Eli korumacı bir tavırla karnına yerleşti. “Colin’in çocuklarını doğurmayı isterim,” dedi. “Ama onun önemli bir programı var ve araya girmeyeceğime söz verdim.”

“Bir programın bebeklerle ne alakası var?”

Alesandra kendini toplamaya çalıştı. Sanki bir sisin içindeymiş gibi hissediyordu. Düşüncelerini toparlamıyor gibiydi. Neden fark etmemişti... bu ihtimal... tek mantıklı cevaptı... Ah evet, hamileydi.

“Alesandra, açıklasana,” diye bastırdı Catherine.

“Beş yıllık bir program,” diye yumurtladı Alesandra. “Ondan sonra çocuklarım olacak.”

Catherine onun kendisine şaka yaptığını sandı. Kahkahalara boğuldu. Alesandra görümcəsi birkaç dakika sonra veda edip gidene kadar sakinliğini korudu. Ardından koşarak odasına çıktı, kapıyı çarparak kapattı ve anında göz yaşlarına boğuldu.

İç i çelişkili duygularla doluydu. Colin'in oğlunu ya da kızını taşıyor olmak, onu heyecanlandırıyordu. Ona gerçek bir mucize gibi gelen bir şekilde, içinde değerli bir hayat gelişıyordu ve neşeyle dolmuştu -bir de suçlulukla.

Colin bu bebek haberiyle hiç de mutlu olmayabilirdi. Onun iyi bir baba olma yeterliliğine dair Alesandra'nın bir şüphesi yoktu fakat bir çocuk, ek yük olmaz mıydı şimdi? Ah Tanrım, keşke Colin onu sevseydi. Keşke mirası konusunda da bu kadar inatçı davranmasaydı.

Suçlu hissetmek istemiyordu ve Tanrı aşkına nasıl aynı anda hem sevinçten havalara uçup hem de korkabilirdi? Flannaghan bir fincan sıcak çayla hanımının yanına çıktı. Kapıya vurmak üzereyken onun ağladığını duydu. Ne yapacağını bilemeyerek orada öylece durdu. Sorunun ne olduğunu öğrenmek istiyordu elbette, böylece ona yardım edebilirdi ancak genç kadın kapıyı kapatmıştı, yani yalnız kalmak istiyordu.

Ön kapının açıldığını duyunca hızla dönüp merdivenlerden indi. Colin içeri girerken o sahanlıkta durdu. Colin yalnız değildi. Ortağı Nathan peşinden geldi. Adam o kadar uzundu ki, eş iğ in kavisinin altından geçerken başını eğmek zorunda kaldı.

Flannaghan hanımı konusundaki endişesini misafirin yanında söylemeyecek kadar terbiyeliydi. Aceleyle merdivenlerden inip patronuna baş selamı verdikten sonra dönüp ortağına selam verdi.

“Salona geçeceğiz,” dedi Colin. “Caine ve karısı kısa bir süre sonra bize katılacaklar. Alesandra nerede?”

“Prenses üst katta dinleniyor,” diye cevap verdi Flannaghan. Evin asil efendisi gibi davranmaya çalışıyordu. Nathan’la daha önce karşılaşmıştı elbette, ama yine de adamdan biraz olsun gözü korkuyordu.

“Bırakalım da abim gelene kadar dinlensin.” Ortağına döndü ve, “Her gece dışarı çıkmak zorunda kaldık,” dedi. “Alesandra bitkin düştü.”

“Her gece dışarı çıkmaktan hoşlanıyor mu?” diye sordu Nathan.

Colin gülümsedi. “Hayır.”

Colin ve ortağı salona girdikleri sırada kapı çalındı. Flannaghan gelenlerin Colin’in ailesi olduğunu düşündü. Aceleyle kapıyı açıp başını eğerek selam vermek üzereyken verandada sadece ulak bir çocuğun durduğunu fark etti. Ulağın elinde kırmızı kurdeleyle bağlanmış, beyaz bir kutu vardı. Paketi Flannaghan’a verdi.

“Prenses Alesandra’nın bunu almasını sağlamak üzere para aldım,” diye bildirdi.

Flannaghan kutuyu alıp başını salladıktan sonra kapıyı kapattı. Dönüp merdivenlerden çıkmaya başladı, artık gülümsüyordu çünkü Prenses’in yanına gitmek için iyi bir sebebi vardı ve umuyordu ki odasına girince onu bu kadar üzen nedeni öğrenebilecekti.

Kapı tekrar çalındı. Flannaghan kutuyu kenardaki masaya koyup ön kapıya döndü. Bir dakikadan az zaman olduğundan ulağın geri döndüğünü düşündü.

Eşikte Colin’in abisiyle eşi bekliyordu. Leydi Jade, Flannaghan’a hoş bir şekilde gülümsedi. Ama Caine baş uşağa pek dikkat etmiyordu. Karısına şiddetle kaşlarını çatmıştı.

“İyi günler,” ded Flannaghan kapıyı genişçe açarken.

Jade hızla içeri girip ona selam verdi. Caine de ona baş selamı verirken kafası meşgul görünüyordu.

“Bu tartışma bitmedi,” dedi karısına sertçe, saçmalık kabul etmeyen bir sesle.

“Evet, bitti,” diye karşılık verdi genç kadın. “Fazlasıyla mantıksız davranıyorsun kocacığım. Flannaghan, Colin’le Nathan neredeler?”

“Salonda sizi bekliyorlar leydim.”

“Bu meselenin özüne ulaşacağım Jade,” diye mırıldandı Caine. “Ne kadar sürerse sürsün.”

“Mantıksızca kıskanç davranıyorsun Caine.”

“Kahretsin doğru, öyle davranıyorum.”

Karısının peşinden salona giderken bu vurgulu sözleri yüksek sesle söyledi.

Jade salona girdiğinde hem Nathan hem de Colin ayağa kalktılar. Nathan kız kardeşini kollarına alıp sımsıkı sarıldı. Kız kardeşine sesini yükselttiği için Caine’e bir bakış attı, sonra buna bir de azar ekledi.

“Bir koca, karısına sesini yükseltmemelidir.”

Caine kahkaha attı. Colin de ona katıldı. “Tamamen çark etmişsin,” diye belirtti Caine. “Sürekli bağırıp çağırdığını hatırlıyorum da.”

“Ben değişmiş bir adamım,” diye yanıtladı Nathan, sakin ve gerçekçi bir sesle. “Ben memnunum.”

“Bahse varım, sürekli bağırıp çağıran kişi artık senin Sara’ndır.”

Nathan sırtıttı. “O küçük kadın tam bir asabi,” diye karşılık verdi.

Jade, Nathan’ın yanındaki koltuğa oturdu. Abisi yerine oturup dikkatini yeniden Caine’e verdi. “Siz ikiniz fikir ayrılığına mı düştünüz?”

“Hayır,” diye cevap verdi Jade.

“Evet,” dedi Caine tam o anda.

“Şimdi bu konudan bahsetmek istemiyorum,” diye bildirdi Jade. Kasten konuyu değiştirdi. “Bebegi görmek için ölüyorum Nathan. Sana mı, yoksa Sara’ya mı benziyor?”

“Benim gözlerimi ve Sara’nın ayaklarını almış, Tanrı’ya şükür,” diye yanıtladı Nathan.

“Şimdi neredeler?” diye sordu Colin.

“Bebegi göstereyim diye Sara’yı annesine bıraktım.”

“Londra’da bulunurken onun ailesiyle mi kalacaksınız?” diye sordu Caine.

“Kesinlikle hayır,” diye yanıt verdi Nathan. Sesi gerçekten titremişti. “Beni çılgına çevirirlerdi ve muhtemelen içlerinden birini öldürürdüm. Sizinle kalacağız.”

Caine başıyla onayladı. Ve gülümsedi. Sormak yerine bilgilendirmek, tam Nathan’lık işti. Jade neşeyle ellerini çırttı. Bu haberle heyecanlandığı belliydi.

“Karin nerede?” diye sordu Nathan, Colin’e.

“Flannaghan onu getirmek için yukarı çıktı. Bir dakika içinde burada olur.”

O bir dakika, on dakika oldu. Alesandra mürekkep lekeli elbisesini çoktan çıkarmış ve güzel bir eflatun elbise giymişti. Yazı masasında oturmuş, tüm dikkatini hayalperest bir şekilde Colin için görevler listesi hazırlama işine vermişti. Bu listeyi kocasına hiçbir zaman göstermeyecekti elbette, çünkü emirlerin hiçbirisi uygun değildi. Eşlerin, kocalarına önerilerde bulunmaktan daha akıllı olmaları gerektiğini öğreniyordu. Çoğu koca, Colin de dâhil, bir şey yapmak üzere emir almaktan hoşlanmıyordu.

Yine de öyleymiş gibi yapmakta bir sakınca yoktu ve beklentilerini yazmak, ona kendini iyi hissettiriyordu. Kâ-

ğının tepesine Colin'in adını yazdı. Ardından emirler listesi yer alıyordu.

İlk olarak, genç adam onun, Victoria'yı ve kendine gizli hayran diyen adamı kapsayan panik uyandırıcı tesadüflerle ilgili endişelerini dinlemeliydi. Parantez içinde Catherine'in adını yazdı.

İkincisi, Colin onun mirasına karşı tutunduğu tavır konusunda bir şeyler yapmalıydı. Parantez içinde inatçı kelimesini yazdı.

Üçüncüsü, Colin onu sevdiğini fark etmek için beş yıl beklememeliydi. Şimdi farkına varmalı ve ona söylemeliydi.

Dördüncüsü, baba olacağı için mutlu olmayı denemeliydi. Programına engel olduğu için onu suçlamamalıydı.

Alessandra listesini okuyup yüksek sesle iç geçirdi. Colin'in bebeğini doğuracağı için o kadar heyecanlanmış ve genç adam mutsuz olacak diye o kadar korkmuştu ki, aynı anda hem ağlamak hem de çığlık atmak istiyordu.

Uzun uzun iç çekti. Bu kadar dağılmak ya da duygusallık ona göre değildi.

Listesine bir soru ekledi: "Hamile eşler rahibe olabilir mi?"

İşi henüz bitmemişti ve bir cümle daha ekledi: "Başrahibe beni seviyor."

İşte -bu önemli hatırlatma kendini biraz daha iyi hissetmesine neden oldu. Başını salladı, şimdi daha sakindi ve yırtıp atma niyetiyle kâğıdı eline aldı.

Flannaghan araya girdi. Kapıyı çaldı ve genç kadın ona gelmesini söyleyince aceleyle içeri girdi.

Prenses'in ağlamayı kestiğini görünce rahatladı. Gözleri hâlâ biraz şiş görünüyordu, ama ne o ne de genç kadın bu durumdan bahsetti.

“Prenses, bizim...”

Genç kadın onun lafını bitirmesine müsaade etmedi. “Lafını kestiğim için affına sığınıyorum ama sana soracağım soruyu unutmak istemiyorum. Aşçı, Vikont’un evinden biriyle konuşabilmiş mi? Bu konuda sana sürekli rahatsızlık verdiğimi biliyorum ve özür dilerim. Ama cevaplarımı almak için ciddi nedenlerim var Flannaghan. Lütfen bana karşı sabırlı ol.”

“Henüz pazarda, çalışanlardan biriyle karşılaşmamış,” diye yanıtladı Flannaghan. “Bir öneride bulunabilir miyim?”

“Evet, elbette.”

“Neden onu Vikont’un konağına yollamıyorsunuz? Eğer arka kapıdan girerse, Vikont onun uğradığını bilmez. Çalışanların da ona bundan bahsedeceğini zannetmiyorum.”

Alesandra ona katılarak anında başıyla onayladı. “Bu iyi bir fikir,” dedi övgüyle. “Bu, daha fazla ertelenemeyecek kadar önemli. Lütfen aşçıdan şimdi gitmesini iste. Arabamızı kullanabilir.”

“Ah hayır Prenses, arabayla gitmek istemez. Bu uygun olmaz. Vikont’un evi iki adımlık mesafede,” diye abarttı. “Kısa bir yürüyüş onun hoşuna gider.”

“Öyle diyorsan,” diye yanıtladı Alesandra. “Şimdi, ben araya girmeden önce sen benimle ne konuşmak istiyordun?”

“Misafirimiz var,” diye açıkladı Flannaghan. “Kocanızın ortağı burada. Lordumun abisi ve karısı da onlarla.”

Alesandra kalkmaya yeltendi ama sonra fikrini değiştirdi. “Bir dakika bekle, arkandan gelirim. Senin için yeni bir liste yaptım.”

Flannaghan beklentiyle gülümsedi. Listelerini sevmeye başlamıştı, çünkü Alesandra'nın onu, düzene girmesine yardımcı olacak kadar önemseydiğini içten içe biliyordu. Onun gün içinde tamamlamak istediğini düşündüğü işler için bulunduğu önerilerin arasına her zaman küçük övgüler de ekliyordu. Prenses her zaman kıymet bilen biriydi ve nazıkçe iltifatlarda bulunuyordu.

Kâğıt yığınına karıştırmasını izledi. Alesandra nihayet üzerinde Flannaghan'ın adının yazılı olduğu kâğıdı bulup ona uzattı.

Baş uşak listeyi cebine koydu ve alt kata kadar ona eşlik etti. Giriş salonundaki masada duran paketi fark etti ve bunu ona vermesi gerektiğini o zaman hatırladı.

"Bu kutu birkaç dakika önce ulaştı," dedi ona. "Şimdi mi açmak istersiniz, sonra mı?"

"Sonra, lütfen," diye yanıtladı genç kadın. "Colin'in ortalığıyla tanışmak için fazlasıyla sabırsızlanıyorum."

O salona girdiğinde, Colin kalkıp karısının yanına gitmek üzereydi. Erkekler hemen ayağa kalktı. Alesandra, Jade'in yanına gidip elini tuttu ve onu görmekten ne kadar memnun olduğunu söyledi.

"Kahretsin, iyi bir iş çıkarmışsın Colin."

Bu övgüyü Nathan fısıldamıştı. Alesandra bu yorumu duymadı. Genç kadın nihayet kocaman adamın yanına yürüyecek cesareti topladı ve başını kaldırıp ona gülümsedi.

"Bir prenses karşısında başımı eğmeli miyim?" diye sordu Nathan.

"Eğer bunu yaparsanız, takdirimi göstermek için sizi yanağınızdan öpebilirim. Aksi takdirde bir merdivene ihtiyacım olacak."

Nathan kahkaha attı. Eğildi, yanağına bir öpücük ka-

zandı ve tekrar doğruldu. “Şimdi takdir derken neyi kastettiğini açıklasana,” diye emretti.

Tanrım, bu adam yakışıklı bir şeytandı. Ve fena halde tatlı dilli. “Colin’e katlandığınız için duyduğum takdir elbette. Ortaklığınızın nasıl bu kadar iyi işlediğini şimdi anlıyorum. Colin inatçı olan kişi ve elbette siz de şirketteki arabulucusunuz.”

Colin başını geriye atıp içten bir kahkaha patlattı. Nathan biraz mahcup görünüyordu.

“Tam tersinden anlamışsın Alesandra,” diye açıkladı Caine. “İnatçı olan Nathan, Colin ise arabulucu.”

“Bana ejderha diyor,” diye duyurdu Colin.

Bu sırrı ortaya döktüğü için Alesandra kocasına kaşlarını çattıktan sonra yürüyüp kanepede onun yanına oturdu.

“Caine, karına sert bakışlar atmayı kes,” diye emretti Colin.

“Bana çok kızgın,” diye açıkladı Jade. “Ve bu çok saçma, elbette. O ilgiyi teşvik etmedim.”

“Ettiğini hiç söylemedim,” diye karşı çıktı Caine.

Jade, Colin’e döndü. “Çiçekleri dışarı attı. Düşünebiliyor musun?”

Colin omuz silkti. Kolunu Alesandra’nın omuzlarına dolayıp bacaklarını önüne uzattı. “Neden bahsettiğiniz hakkında en ufak bir fikrim yok.”

“Sara’yla Joanna’yı evinize getirmeden önce bu tartışmayı halletseniz iyi olur. Kız çocuklarının huzurlu bir çevrede olması gerekir.”

Bu sözleri Nathan söylemişti. Caine ve Colin dönüp ona baktılar. İkisi de inanamıyor gibiydi. Nathan onları görmezden geldi.

“Baba olacağını öğrendiğinde memnun olmuş muy-

dun?" Alesandra bu soruyu Nathan'a sorarken sesini oldukça sıradan tutmaya çalıştı. Ellerini kucağında birleştirdi.

Eğer Nathan onun sorusunun tuhaf olduğunu düşündüyse bile bu konuda bir yorum yapmadı. "Evet, çok memnun olmuştum."

"Ama ya beş yıllık programınız?" diye sordu Alesandra.

"Ne olmuş ona?" diye karşılık verdi Nathan, kafasının karıştığı belliydi.

"Bebek, şirket planlarınızı bozmadı mı?"

"Hayır."

Genç kadın ona inanmadı. Eğer bebek olmasa Nathan asla şirket hisselerini satmazdı. Colin, onun ailesi için bir ev almak istediğini söylemişti.

Ama Alesandra bu hassas konuyu gündeme getirecek değildi. "Anlıyorum," dedi. "Böyle bir olasılık için programınızda birtakım giderler koymuşsunuzdur."

"Colin, karın neden bahsediyor?"

"Alesandra'yla tanıştığımızda, ona önümüzdeki beş yılda evlenmeyeceğimi söylemiştim."

"Ya da bir aile kurmayacağını," diye araya girdi genç kadının başını sallayarak.

"Ya da bir aile kurmayacağımı," diye tekrar etti Colin, sırf onu memnun etmek için.

Caine'le Jade baktılar. "Ne kadar da planlısın," dedi Caine, kardeşine.

Alesandra, Colin'in abisinin az önce bir iltifatta bulunduğu inanıyordu. "Evet, çok planlıdır," diye coşkuyla onayladı.

"Planlar değişimin bir yoludur," dedi Jade. Bunu söylerken Alesandra'ya bakıyordu. İfadesi anlayışla doluydu.

Alesandra aniden perişan görünmeye başlamıştı. Jade bunun nedenini bildiğini sanıyordu.

“Bebek, bir kutsamadır,” dedi pat diye.

“Evet,” diyerek ona katıldı Nathan. “Planların değişimin bir yolu olduğunu söylerken Jade haklı,” diye ekledi başını sallayarak. “Colin ve ben, şirketin kaynaklarını güçlendirmek için karımın Kral’dan gelecek mirasına bel bağlamıştık ama Veliht Prens parayı kendine saklamaya karar verdi, biz de kafamızı başka çözümler aramaya yorduk.”

“Beş yıllık program da bu yüzden var,” diye açıkladı Colin.

Alesandra gözyaşlarına boğulmak üzere gibiydi. Caine, kardeşini boğazlamak üzereydi. Eğer Colin genç kadının yüzüne bir kez olsun baksa, bir şeylerin fena halde yanlış olduğunu anlardı. Ama kardeşinin belli ki hiçbir fikri yoktu ve Caine araya girmesi gerektiğini düşünmüyordu... henüz.

Alesandra kendi düşüncelerine dalmıştı. Nathan’ın sıradan bir tavırla söyleyiverdiği sözlerle sinirlendiğini hissedebiliyordu. Sara’nın mirasını kullanma konusunda hem onun hem de Colin’in bir huzursuzluk yaşamadığı ortadaydı. O zaman neden Colin onunkinin birazını olsun kullanma fikrine bu kadar inatla direniyordu?

Colin tekrar konuştuğunda onun dikkatini çekti. “Caine, karına kaşlarını çatmayı kesecek misin?”

“Beni suçluyor,” diye duyurdu Jade.

“Seni suçlamıyorum,” diye karşı çıktı Caine.

“Seni neyle suçluyor?” diye sordu Colin.

“Bu sabah bana bir demet çiçek geldi. Üzerinde not yoktu, sadece bir imza vardı.”

Nathan ve Colin aynı anda kaşlarını çattılar.

“Başka bir adamdan sana çiçek mi geldi?” diye sordu Nathan, hayreti belliydi.

“Evet.”

Nathan dönüp eniştesine baktı. “Bu konuda kahrolası bir şeyler yapsan iyi olur Caine. O senin karın. Başka bir adamın ona çiçek göndermesine izin veremezsin. O piç kurusunu ne halt yemeye öldürmedin ki?”

Nathan’ın kendi tarafını tutması Caine’i memnun etti. “Onun kim olduğunu öğrenir öğrenmez gidip geberteceğim.”

Colin başını iki yana salladı. “Kimseyi öldüremezsin,” diye bildirdi çileden çıkarak. “Bu konuda mantıklı davranmalısın Caine. Çiçek göndermek suç değil. Muhtemelen karasevdaya tutulmuş genç bir delikanlıdır.”

“Mantıklı davranmak senin için kolay Colin. Jade senin karın değil.”

“Çiçekler Alesandra’ya gönderilmiş olsaydı da mantıklı davranırdım,” diye karşı çıktı Colin.

Caine başını iki yana salladı.

“Bize onun adını söyle Jade,” dedi Nathan.

Kimse Alesandra’yla ilgilenmiyordu. Genç kadın onların bu ilgisizliklerine minnettardı. Olasılıklar zihninde dönüp duruyordu. Colin, gönderenin kara sevdaya yakalanmış genç bir adam olduğunu tahmin ederken, genç kadın başını iki yana sallamıştı.

“Evet,” diye sordu Colin o sırada Jade’e. “Kim göndermiş?”

“Tüm kartlarını Gizli Hayranın diye imzalıyor,” dedi Alesandra.

Herkes aynı anda dönüp ona baktı. Jade’in ağzı açık kalmıştı.

“Bu doğru mu Jade?”

Eltisi başıyla onayladı. “Nereden biliyorsun?”

Nathan koltuğunda geriye yaslandı. “Ortada hayranlıktan daha fazlası var, değil mi?”

Uzun bir an için kimse tek kelime etmedi. Alesandra o sırada Flannaghan’ın geldiğini söylediği paketi hatırladı. Gidip getirmeyi denedi. Colin onun hareket etmesine müsaade etmedi. Omzundaki tutuşunu sıkılaştırdı.

“O adamın bana bir şey yollamış olabileceğini düşünüyorum,” diye açıkladı Alesandra. “Giriş salonunda bir paket var.”

“Göndermişse ne olayım. Flannaghan!”

Colin kükremişti. Alesandra’nın kulakları çınlamaya başladı. Flannaghan koşarak geldi. Konuşmayı dinlediğini gösterecek şekilde paket elindeydi. O şeyi Colin’e doğru fırlattı.

Alesandra paketi almak üzere uzandı. Colin’in bakışını görünce fikrini değiştirdi. Kanepede geriye yaslanıp ellerini kucağında birleştirdi. Colin ileri uzanıp kutuya saldırdı. Nefesinin altından bir şeyler mırıldanarak fiyongu dağıttı, kapağı koparırcasına açıp içine baktı. Alesandra orada ne olduğunu görmek için kocasının omzunun üzerinden bir göz attı. Colin kapağı tekrar kapatmadan önce genç kadın süslü bir şekilde boyanmış bir yelpaze görür gibi oldu.

“Onun bunun çocuğu!” diye kükredi Colin. Bu küfrü ikinci kez tekrarladı. Kocası bu kötü sözleri her söylediğinde, Nathan’ın da başıyla onayladığını fark etti Alesandra. Belli ki onun fikri de bu yöndeydi.

Colin kartı eline alıp baktı.

“Bu konuda mantıklı davranmayacak mısın?” diye meydan okudu Caine.

“Kahretsin, hayır.”

“Kesinlikle,” diye mırıldandı Caine.

“Bir kişi daha katılırsa, bir linç grubu kurabilirsiniz,” diye bildirdi Jade. “Kocalarımızı görüyor musun Alesandra? Tüm bu meseleyi nasıl da abartıyorlar. Böylesi bir kıskançlık yersiz,” diye ekledi.

Alesandra’nın ona katılmasını bekliyordu ve bu yüzden eltisinin başını iki yana salladığını görünce şaşırdı.

“Colin ve Caine kıskanmamalılar,” diye fısıldadı Alesandra. “Ama endişelenmeliler.”

“Karttaki imzayı nasıl bildin?” diye sordu Nathan. “Başka hediyeler de mi gelmişti?”

Colin dönüp ona baktı. İfadesi dondurucuydu. Konuşurken sesi de öyle çıktı. “Başka hediyeler alsan bana söylerdin. Öyle değil mi Alesandra?”

Genç kadın onu onaylayabildiği için minnettardı. Colin’in öfkesi azıcık korkutucuydu aslında. “Evet, sana söyledim ve hayır, başka hediye almadım.”

Colin başını salladı. Arkasına yaslanıp kolunu tekrar onun omuzlarına sardı ve onu sıkıca kendine çekti. Genç kadın, kocasının sahipleniciliğini o an rahatlatıcı buldu ve onun dikkatsizce nefesini kesecek kadar sıkıyor olması da hiç umurunda değildi.

“Anlattığından daha çok şey biliyorsun,” dedi Nathan.

Alesandra başıyla onayladı. “Evet,” diye yanıtladı. “Ve çok uzun süredir birinin beni dinlemesini sağlamaya çalışıyorum. Sör Richards’tan bile yardım istedim.”

Dönüp kocasına kaşlarını çattı. “Söylemek zorunda olduklarımı dinlemeye hazır mısın?”

Colin karısının sözleriyle biraz şaşırmıştı elbette, ama öfkeli ses tonu karşısında afalladı.

“Bana ne söylemeye çalışıyordun?”

“Victoria gizli bir hayrandan mektuplar ve hediyeler alıyordu.”

Colin bu hatırlatmayla şaşırdı. Alesandra ona arkadaşı için neden endişelendiğini açıklamaya çalışmış ve kendisi ona izin vermemişti. Onu dinlemesi gerekirdi, bunu şimdi fark ediyordu.

“Victoria kim?” diye sordu Caine.

Alesandra ona cevap verdi. Victoria’yla nasıl tanıştığını anlattı. “O İngiltere’ye döndükten sonra, bana en az ayda bir kez yazardı. Ben de ona hemen cevap yazardım elbette ve ondan haber almayı severdim. Çok heyecan verici bir hayatı vardı. Ama son birkaç mektubunda ona hediyeler yollayan gizli bir hayrandan bahsediyordu. Bunun çok romantik olduğunu düşünüyordu. Son mektubu eylül ayının başlarında geldi.”

“Peki, bu mektupta ne diyordu?” diye sordu Caine.

“Adamla tanışmaya karar vermişti,” diye yanıtladı Alesandra. “Elbette dehşete düştüm ve ona hemen yazdım. Tedbirli olmasını tembihledim ve eğer hayranının kim olduğunu bulmaya kararlıysa, abisini de yanına almasını söyledim.”

Alesandra titremeye başladı. Colin içgüdüsel olarak ona sarıldı. “Victoria’nın mektubumu alıp almadığını bile bilmiyorum. O zamana kadar çoktan göçüp gitmiş olabilir.”

“Gitmiş mi? Nereye gitmiş?” diye sordu Jade.

“Victoria’nın Gretna Green’e kaçtığı söylendi,” diye açıkladı Colin. “Alesandra buna inanmıyor.”

“Hiçbir evlilik kaydı yok,” diye karşılık verdi Alesandra.

“Ona ne olduğuna inanıyorsun?”

Bu soruyu ona Nathan sormuştu ve o ana kadar Ale-

sandra kendine asıl korkusunu dillendirme iznini hiç vermemişti. Sakinleşmek için bir nefes alıp bakışlarını kocasının ortağına çevirdi.

“Öldürüldüğüne inanıyorum.”

Öfkeyle kütüphanede volta atıyordu. Hiçbiri onun hatası değildi. Hiçbiri. O durmuştu. Şiddetli arzusunu yok saymıştı, dürtüye teslim olmamıştı. Hayır, sorumlu olan o piç kurusuydu. O bir daha asla öldürmeyecekti... bir daha asla dürtüye teslim olmayacaktı.

İntikam. Ona gösterecekti. Durumu eşitleyecekti. Onu mahvedecekti. Değer verdiği her şeyi almakla başlayacaktı. Onun acı çekmesini sağlayacaktı.

Beklentiyle gülümsedi. Kadınlarla başlayacaktı.

On Üçüncü Bölüm

Bu yorum anında karşılık buldu.

“Yüce Tanrım,” diye fısıldadı Caine.

“Bu mümkün olabilir mi?” diye sordu Nathan.

“Fark etmemiştim...” diye fısıldadı Jade ve elini kalbinin üzerine koydu.

Colin en son tepki veren kişiydi ve tepkisi de en mantıklı olandı. “Neden buna inandığını açıklasana,” dedi.

“Flannaghan, lütfen yukarı çıkıp bana listemi getirir misin?”

“Arkadaşının öldürüldüğünden neden şüphelendiğine dair bir listen mi var?” diye sordu Caine.

“Her şeye dair bir listesi var.”

Bunu Colin söylemişti ama genç kadın onun sesinde hiç küçümseme olmamasına memnun oldu.

“Evet, bir listem var,” dedi Alesandra. “Victoria’nın ortadan kayboluşuyla ilgili düşüncelerimi toparlamak istedim ve bir çeşit plan kurmaya çalıştım. Onun evlenmek için kaçtığını duyduğum an bir sorun olduğunu biliyordum. Victoria asla böyle bir şey yapmazdı. Verdiği görüntü onun için aşkından daha önemliydi. Ayrıca, kendine hayatta kendisinden daha aşağıda olduğuna inandığı birine

âşık olma izni vereceğini de sanmıyorum. Bazen biraz sığ düşünceli ve biraz da züppe olabiliyordu, ama bunlar tek kusurlarıydı. Oldukça çok iyi kalpliydi.”

“Sosyeteden biri olmalı,” diye bir karara vardı Nathan yüksek sesle.

“Evet, ben de öyle düşünüyorum,” diyerek Alesandra ona katıldı. “Ayrıca adamın ona bir yerde buluşmak için yalvardığını ve Victoria’nın merakının da ona tedbirli davranmayı unutturduğuna inanıyorum. Adamın ilgisiyle kesinlikle gururu okşanmıştı.”

“Fena halde saf biri olmalı,” diye belirtti Jade.

“Catherine de öyle.”

“Catherine mi? Kız kardeşimin bununla ne alakası var?”

“Söylememem için bana söz verdirdi ama konu onun güvenliği ve güvenine ihanet etmek zorundayım. Ona da bu sabah çiçek gelmiş.”

“Kahretsin, bir brendiye ihtiyacım var,” diye mırıldandı Caine.

Flannaghan salona tam o an geldi. Alesandra’ya uzatması için Colin’e bir yığın kâğıt verdi. Caine’in ricasını duydu ve anında brendi getireceğini söyledi.

“Şişeyi getir,” diye talimatta bulundu Caine.

“Tanrı’dan dilerim, hepimiz yanlış sonuca varıyoruz,” dedi Nathan.

“Öyle olsa iyi olur,” diye karşılık verdi Caine. “Ailemizdeki üç kadına o piç kurusu tarafından kur yapılıyor. Bu yüzden en kötü planı düşünün,” diye ekledi sert bir baş onayıyla.

Colin tartışmalarıyla alakalı listeyi bulmak için kâğıt yığınını karıştırıyordu. Bir kâğıdın üstünde kendi adını görünce duraksadı.

Alesandra o an kocasıyla ilgilenmiyordu. Bakışları onun abisindeydi.

“Caine, sadece üç tane olduğunu varsaymaya yetecek kadar bilgi yok elinde,” diye açıkladı. “Bu adam Londra’nın her yerindeki kadınlara düzinelerce hediye gönderiyor olabilir.”

“Bu konuda haklı,” diyerek ona katıldı Nathan.

Caine başını iki yana salladı. “İçimden bir ses, onun içimizden birinin peşinde olduğunu söylüyor.”

Colin, Alesandra’nın listesini okumayı henüz bitirmişti. Hiçbir tepki göstermemek, tüm iradesine mal oldu. Kâğıdı yığının en altına koyarken eli titriyordu.

Baba olacaktı. O kadar lanet derecede memnundu ki, Alesandra’yı kollarına alıp öpmek istiyordu.

Ve bunu öğrenmek için ne zamanlama ama, diye düşündü kendi kendine. Colin, listesini okuduğunu onun öğrenmesine izin vermeyecekti elbette. O söyleyene dek bekleyecekti. Bu geceye kadar ona zaman verecekti, yatakta beraber olduklarında...

“Neden gülümsüyorsun Colin? Bu konuya çok tuhaf bir tepki,” dedi Caine ona.

“Başka bir şey düşünüyordum.”

“Dikkatini ver,” diye rica etti Alesandra.

Colin dönüp ona baktı. Genç kadın, kocasının gözlerindeki sıcak ışıltıyı gördü ve Tanrı aşkına, onun bu tepkiye neden olacak ne düşündüğünü merak etti. Daha ona sormadan genç adam eğilip onu öptü.

Alesandra daha tepki veremeden sona eren, hızlı ve sert bir öpücüktü.

“Tanrı aşkına Colin,” diye mırıldandı Caine.

“Biz yeni evliyiz,” dedi Alesandra pat diye, kocasının sevgi gösterisine bir mazeret bulmaya çalışarak.

Flannaghan, içinde kadehler ve büyük bir sürahi bren-di olan bir tepsiyle geldi. Tepsiyi Alesandra'nın yanındaki masaya koyup kulağına fısıldamak için ona doğru eğildi.

"Aşçı döndü."

"Verecek haberi var mı?"

Flannaghan hevesle başını salladı. Caine kendine bir içki doldurup büyük bir yudum aldı. Nathan'la Colin, brendiyi reddettiler.

"Ben bir içki alabilir miyim lütfen?" diye sordu Alesandra. Özellikle brendinin tadından hoşlandığı söyle-nemezdi ama sıcak içkinin içindeki üşümeyi alacağını düşünüyordu. Midesinin bulandığını da hissediyordu ve bunun sebebinin cinayet hakkında konuşmaları olduğun-dan emindi.

"Flannaghan, Alesandra'ya biraz su getir," diye emretti Colin.

"Brendi içmeyi tercih ederim," diye karşı çıktı genç ka-dın.

"Hayır."

Alesandra onun bu vurgulu reddi karşısında açıkça şaş-şırdı. "Neden?"

Bu sorusuna Colin'in hızlı bir cevabı yoktu. Ona, brendinin bu hassas durumu için muhtemelen iyi olmayacağını söylemek istiyordu. Söyleyemedi elbette, çünkü genç kadın ona henüz bebekten bahsetmemişti.

"Neden gülümsüyorsun? Bak söylüyorum Colin, sen çok kafa karıştırıcı bir adamsın."

Genç adam kendini ellerindeki konuya odaklanmaya zorladı. "İçmenden hoşlanmıyorum," diye duyurdu.

"Ben asla içmem."

"Bu doğru," diyerek ona katıldı Colin. "Ve şimdi başla-mayacaksın."

Flannaghan, Alesandra'nın omzuna vurarak ona mesajını hatırlattı.

"Bana bir dakika izin verir misiniz?" diye sordu genç kadın. Listelerinin kocasının elinde olduğunu fark etti o sırada. "Sen onlarla ne yapıyorsun?"

"Senin için tutuyorum," diye yanıtladı Colin. "Victoria'ya duyduğun endişe yüzünden yaptığın listeyi bulmak için içlerine bakmamı ister misin?"

"Hayır, teşekkür ederim," diye karşılık verdi genç kadın. Kâğıtları aldı, Victoria'nın listesini baştan ikinci sırada bulduktan sonra kalkmaya yeltendi. Colin başını iki yana sallayıp onu tekrar kendine çekti.

"Hiçbir yere gitmiyorsun."

"Aşçıyla konuşmam gerek."

"Flannaghan onun sorularına yanıt verebilir."

"Anlamıyorsun," dedi Alesandra alçak sesli bir fısıltıyla. "O benim adıma ufak bir iş için gitti ve ben de sonuçları öğrenmek istiyorum."

"Ne işi?" diye sordu Colin.

Genç kadın ona cevap vermeyi bir-iki dakika düşündü. "Kızacaksın," diye fısıldadı.

"Hayır, kızmayacağım."

Genç kadının ifadesinden ona inanmadığı anlaşılıyordu.

"Alesandra?"

Colin onun adını, karısının mümkün olan tüm acelesiyle cevap vermeyi isteyeceğinden emin olduğu, uyarıcı bir tonla söylemişti ama Alesandra ona gülümseyince, aslında pek de etkilenmediğini anladı.

"Lütfen söyle bana," dedi Colin.

Rica etmişti, emretmemiştir ve bu, genç kadının fikrini

tamamen değiştirmesine neden oldu. Ona anında cevap verdi. "Onu Vikont Talbolt'un konağına gönderdim. Bu yüzden sinirlenmeden önce Colin, şunu hatırla. Sen bana Vikont'la konuşmama emri verdin. Ben senin isteklerine sadık kaldım."

Genç adamın akı tamamen karışmıştı. "Hâlâ anlamıyorum," diye itiraf etti.

"Aşçıyı, Leydi Roberta'nın çalışanlarıyla konuşması için gönderdim. Ortadan kaybolmadan önce herhangi bir hediye alıp almadığını öğrenmek istedim. Kocacığım, ikimiz de onun kocasından kaçmadığını biliyoruz. Böyle bir sebep düşünülemez."

"Hediye almış," dedi Flannaghan pat diye. "Vikont da bir öfke nöbeti geçirmiş. Çalışanlar, Leydi Roberta'nın bir talibiyle kaçtığına inanıyorlarmış. Vikont konuşmuyor, ama çalışanları onun da karısının kaçtığına inandığını düşünüyor. Üst kat hizmetçisi aşçıya, Vikont'un çektiği işkenceyi dindirmek için kendini içkiye verdiğini ve gece gündüz kütüphanesinden çıkmadığını söylemiş."

"Burada ne halt dönüyor?" diye sordu Caine. "O iki kadın arasında bir bağlantı olabilir mi?"

"İkisi de ortadan kayboldu," diye hatırlattı Jade kocasına. "Bu yeterli bir bağlantı değil mi?"

"Demek istediğim o değil hayatım."

"Belki rastgele seğıyordur," diye tahminde bulundu Nathan.

"Her zaman bir nedeni olur," diye karşı çıktı Caine.

"Belki de ilkinde vardır," diyerek kabul etti Nathan.

Alesandra'nın bu yorumla akı karışmıştı. "Neden ilkinde nedeni olsun da ikincisinde olmasın?"

Nathan cevap vermeden önce Colin'e baktı. Colin ba-

şıyla onayladı. “İlk cinayetin arkasında muhtemelen bir sebep vardı,” diye açıkladı Nathan. “Ama sonra öldürmenin tadını aldı.”

“Bazıları bunu yapar,” diye kabul etti Caine.

“Yüce Tanrım,” diye fısıldadı Jade. Gözle görünür bir şekilde titriyordu. Caine hemen ayağa kalkıp karısının yanına gitti. Onu koltuğundan çekip kaldırdı, kendisi oturduktan sonra onu da kucağına yerleştirdi. Genç kadın ona yaslandı.

“Yani sen bana, onun öldürmekten hoşlandığını mı söylemek istiyorsun?” diye sordu Alesandra.

“Olabilir,” diye yanıtladı Nathan.

Alesandra’nın midesi tekrar bulanmaya başladı. Sıcaklığından daha fazla yararlanmak için kocasının yanına sokuldu. Onun yanında olunca kendini güvende hissediyordu -ve rahat. İşte aşk böyle bir şey, diye düşündü kendi kendine.

“Çok daha fazla bilgi edinmek zorunda kalacağız,” diye duyurdu Caine.

“Victoria’nın abisiyle konuşmaya çalıştım ama hiç yardımcı olmadı,” dedi Alesandra.

“Ben onunla konuşunca çok yardımcı olacak,” dedi Colin sertçe.

“Neden işbirliği yapacağını düşünemiyorum,” diye karşılık verdi Alesandra. “Onunla son kez konuştuğunda, adamı kaldırırma atmıştın.”

“Peki ya Richards’tan yardım isteme meselesi?” diye sordu Nathan.

Alesandra gözlerini kapatıp tartışmayı dinledi. Colin dalgın bir tavırla kolunu okşuyordu. Dokunuşu muhteşem bir şekilde yatıştırıcıydı. Harekât planlarını oluşturur-

larken adamların sesi alçaktı ve genç kadın nihayet kocasının işbirliğini kazanmanın ne kadar hoş bir şey olduğunu düşündü. Victoria'ya ne olduğunu... ve neden olduğunu onun bulacağını biliyordu. Colin'in suçluyu yakalama konusundaki yeterliliğinden şüphesi yoktu çünkü İngiltere'nin en zeki adamıyla evlendiğine inanıyordu. Muhtemelen en inatçısıydı da, fakat bu kusur şimdi fazlasıyla kullanışlı olacaktı. Colin istediği cevapları alana dek durmazdı.

"Daha başka ne halt edeceğiz?" diye sordu Caine.

Alesandra ona cevap vermeden önce listesine baktı. "Sen, Victoria'nın ölümünden kimin çıkar sağladığını bulursun. Colin, sen herhangi bir polisenin ortaya çıkıp çıkmadığına bakabilirsin. Dreyson sana yardım etmekten mutlu olur."

Üç adam aynı anda gülümsedi. "Uyuduğunu sanıyordum," diye belirtti Colin.

Alesandra bu yorumu yok saydı. "Diğer tüm nedenleri de göz önünde bulundurmalısınız... genel olarak," diye açıkladı. "Kıskançlık ve reddedilme iki neden. Neil, kız kardeşinin pek çok evlenme teklifini geri çevirdiğini söylemişti. Belki o adamlardan biri hayır cevabını almaktan hoşlanmamıştır."

Jade, Alesandra'nın gerçekten keskin bir zekâya sahip olduğunu fark etti. Colin sırtıyordu, bu Jade'e, karısının zekâsından onun da haberdar olduğunu anlatıyordu. Ama Nathan ve Caine henüz bunun farkında değildi.

"Evet elbette, mümkün olan her nedeni göz önünde bulunduracağız," dedi Caine. "Keşke elimizde biraz ipucu olsaydı."

"Ah, ama var," diye karşılık verdi Alesandra. "Ailenizden

üç kadının hediyeler almış olması yeterli bir ipucu Caine. Ben şunu anlıyorum, siz erkeklerden ya da biz kadınlardan biri adamı gücendirdik.”

Colin başıyla onayladı. “Bu fikir benim de aklıma geldi,” dedi. “Daha dikkatsiz davranmaya başlıyor.”

“Ya da daha cesur,” diyerek lafa karıştı Nathan.

“Herkes önemli bir gerçeği unutmuyor mu?” diye sordu Jade.

“Nedir o?” diye sordu Caine, karısına.

“Ortada hiç ceset yok. Gerçekten de yanlış sonuca varıyor olabiliriz.”

“Yanlış sonuca vardığımızı düşünüyor musun?” diye sordu Alesandra.

Jade bir an bunu düşündükten sonra fısıldadı. “Hayır.”

O sırada Colin idareyi ele aldı. Alesandra hariç herkeşe bir görev verdi. Jade’e, sosyeteden mümkün olduğunca kadınla konuşup başka birinin hediye alıp almadığını öğrenmesini söyledi. Onu, Catherine’in ve Alesandra’nın aldığı hediyelerden diğer kadınlara bahsetmemesi için uyardı çünkü bazı aptal kadınlar bunun bir çeşit rekabet oyunu olduğunu düşünebilirdi.

Nathan’a, Colin cevapları aramakla meşgulken ofislerle ilgilenme görevi verildi.

“Caine, Alesandra haklı. Neil benimle konuşmaz. Onunla sen ilgilenmek zorunda kalacaksın.”

“İlgilenirim,” diyerek kabul etti Caine. “Talbot’la da konuşmalıyım,” diye ekledi. “Oxford’a beraber gitmiştik, beni dinlemeye daha açık olabilir.”

“Ben babamla konuşacağım,” dedi Colin o sırada. “O piç kurusu yakalanana dek Catherine’e göz kulak olması gerekecek.”

Alesandra, Colin'in ondan ne yapmasını istediğini söylemesini bekledi. Sabırsızlığı onu ele geçirmeden birkaç dakika geçti. Dikkatini çekmek için kocasını dürttü.

"Beni unutmadın mı?"

"Hayır."

"Benim görevim ne Colin? Benim ne yapmamı istiyorsun?"

"Dinlenmeni tatlım."

"Dinlenmek mi?"

Sesi öfke doluydu. Colin onun kendisiyle tartışmasına müsaade etmeyecekti. Caine gitmeye hazırdı. Karısını kucağından kaldırıp ayağa kalktı. Nathan da kalkıp kapıya doğru yürümeye başladı. "Hadi gel Alesandra. Biraz kestirmeye ihtiyacın var," dedi Colin.

Kesinlikle biraz kestirmeye ihtiyacım yok, diye düşündü genç kadın kendi kendine, bu kadar yorgun olmasa bunu ona söylerdi de. Ama kocasıyla tartışmak güç gerektiriyordu ve görünüşe göre Alesandra'nın hiç gücü kalmamıştı. Bu karanlık tartışma tüm enerjisini alıp götürmüştü.

Caine ona gülümsüyordu. Alesandra onun kendisini aciz biri olarak düşünmesini istemiyordu ve Colin'in ona dinlenmesi için ısrar edişini duyduğunu biliyordu. Listesini ona verdi. "Burada yazmış olduğum, göz önünde bulundurmak isteyebileceğin diğer nedenler var," dedi.

Caine ona teşekkür edemeden genç kadın hızla devam etti. "Biraz yorgunum ama bunun tek nedeni, Colin'le her gece geç saate kadar ayakta kalmamız. O da yorgun," diye ekledi başını sallayarak.

Caine ona göz kırptı. Alesandra bundan ne çıkaracağını bilemedi. Colin onu basamaklara doğru iteleyince dikkatini çekti. Misafirlerini Flannaghan yolcu etti.

“Neden bana yatalakmışım gibi davranıyorsun?”

Genç kadın bu soruyu odasında sormuştu. Colin onun elbisesinin düğmelerini açıyordu. “Yorgun görünüyorsun,” dedi. “Ve ben seni soymaktan hoşlanıyorum.”

Colin ona fena halde nazik davranıyordu. Onu beyaz ipek iç gömleğine kadar soyduktan sonra öne eğilip genç kadının saçlarını ensesinden çekti ve oraya bir öpücük kondurdu.

Örtüleri kaldırıp onu yatağa yatırdı. “Sadece birkaç dakika dinleneceğim,” dedi Alesandra. “Uykuya dalmaya cüret etmem.”

Colin öne eğilip onu alnından öptü. “Neden?”

“Eğer şimdi uyursam gece uyuyamam.”

Colin kapıya doğru yürümeye başladı. “Pekâlâ tatlım. Sadece dinlen.”

“Sen de dinlenmek istemez miydin?”

Colin güldü. “Hayır. Yapacak işlerim var.”

“Üzgünüm kocacığım.”

Colin kapıyı henüz açmıştı. “Ne konuda üzgünsün?”

“Görünüşe göre sürekli işinin arasına girip duruyorum. Bunun için üzgünüm.”

Genç adam başıyla onaylayıp kapıya doğru yürümeye başladı ama sonra fikrini değiştirdi. Dönüp tekrar yatağın yanına yürüdü. Karısının, işini böldüğü için ondan özür dilemesi saçmaydı ve bunu ona söyleyecekti. Ne de olsa Alesandra onun karısıydı, baş belası uzak bir akraba değil.

Colin tek kelime etmedi. Karısını bilgilendirmek için genç kadının onu dinleyeceği zamanı beklemesi gerekcekti. Alesandra uyuyordu. Genç adam onun bu kadar hızla uyuyakalması karşısında biraz şaşırdı, onu her gece dışarıya çıkardığı için ani bir suçluluk duydu. Kahretsin, ona çok narin ve savunmasız görünüyordu.

Colin, Alesandra'yı izleyerek orada ne kadar öyle durduğunu bilmiyordu. Akli, onu koruma ihtiyacıyla dolup taşıyordu. Asla bu kadar sahiplenici hissetmemişti... *ya da bu kadar mutlu*, diye fark etti aniden.

Alesandra onu seviyordu.

Ve Tanrım, Colin onu nasıl da seviyordu... Bu gerçek, gizlice arkasından yaklaşıp ensesine bir tane patlatmamıştı, gerçi bu görüntü onu gülümsetecek kadar hayal ürünüydü. Onu sevdiğini uzun zamandır biliyordu, bunu açıkça kabul etmeyi reddettiği zamanlarda bile. Tanrı biliyor, âşık bir adama dair tüm belirtileri gösteriyordu. Onunla tanıştığı andan beri fena halde sahiplenici ve korumacı davranıyordu. Ellerini ondan uzak tutamıyordu ve uzun süre, sadece basit bir şehvetin onu yakıp kül ettiğini düşünmüştü. Bir süre sonra, bundan daha akıllıca bir sonuca vardı. Bu, hiç de şehvet değildi.

Ah evet, onu uzun zamandır seviyordu. Alesandra'nın onu neden sevdiğini hayal dahi edemiyordu. Eğer uyumuyor olsaydı, o an oracıkta sorardı. Genç kadın bir başkasıyla kesinlikle daha iyi olurdu. Unvanı olan biriyle... arazisi ve mirası olan biriyle... sağlam ve sağlıklı vücudu olan biriyle.

Colin kendini romantik biri olarak düşünmüyordu. O, yeterince sıkı çalışırsa başarıya ulaşabileceğini öğrenen, mantıklı ve becerikli bir adamdı. Tanrı'nın ona sırtını döndüğüne dair bir düşünce, zihninin karanlık bir köşesinde demir atmıştı. Bu mantıksız bir düşünceydi ama bacağı neredeyse mahvolduktan sonra kök salmıştı. Doktorun onun bacağına kesme gerekliliğini fısıldamasını hatırlıyordu -arkadaşının hararetle itirazını reddini de hatırlıyordu. Nathan, Sör Winters'ın onun bacağına dokunmasına izin vermezdi ama Colin yine de, tekrar uyandığında bir bütün

olamayabileceği korkusundan dolayı uyumaktan lanet derecede ürkmüştü.

Bacak kurtulmuştu ama şimdi yaşadığı o değişmeyen ağrı, bu zaferi gerçekten sığlatıyordu.

Mucizeler diğer insanlar içindi, Colin her zaman buna inanmıştı -Alesandra hayatına girene dek. Prensesi onu gerçekten seviyordu. Kalbinin derinlerinde, genç kadının aşkını kuşatan bir kısıtlama ya da koşul olmadığını biliyordu. Eğer tek bacaklı bir adamla karşılaşmış olsaydı da Alesandra'nın onu yine aynı derecede seveceğini biliyordu. Öyle bir durumda genç kadın ona anlayışlı davranırdı belki, ama kesinlikle acımazdı. Alesandra'nın her hareketi gücünü ve onunla ilgilenmeye dair kararlılığını gösteriyordu.

Alesandra her zaman orada onun yanında olacak, dırdır edecek, onunla tartışacaktı -ve ne olursa olsun sevecekti.

Ve bu, diye karar verdi Colin, kesinlikle bir mucize.

Tanrı onu hiç de unutmamıştı.

Genç kadın onu terk etmek istiyordu. Alesandra mantıklı davranmadığını biliyordu, ama içten içe o kadar üzgündü ki ne yapacağını pek düşünemiyordu. Nathan'ın, onunla Colin'in gemicilik şirketlerine yardımcı olması için Sara'nın mirasına nasıl bel bağladıklarına dair öylesine yaptığı yorum, ağlayacak hale gelene dek genç kadının zihninde dönüp durdu.

Colin'in onu mümkün olan aşamada reddettiğine karar verdi. Şirket defterlerine yardım etmesini istemiyordu, mirasını istemiyordu ve özellikle aşkını istemiyordu -ihtiyaç duymuyordu. Görünüşe göre kalbi kalkanlarla çevriliydi ve Alesandra onun aşkını kazanabileceğine inanmıyordu.

Genç kadın zavallıca davrandığını biliyordu. Umurunda değildi. Başrahibe'nin mektubu bu sabah ulaşmıştı ve Alesandra o şeyi şimdiden en az on kez okumuştı.

Eve gitmek istiyordu. Rahibeleri ve orayı o kadar özlemişti ki gözyaşlarına boğuldu. Bunda hiçbir sorun olmadığını düşündü. Ne de olsa yalnızdı ve Colin de çalışma odasının kapısını kapatmış çalışıyordu. Onu duyamazdı.

Yüce Tanrım, keşke şu günlerde bu kadar duygusal olmasaydı. Hiçbir konuda mantık yürütemiyor gibiydi. Sabahlığı ve geceliğiyle pencerenin önünde durmuş dışarı bakıyordu, aklı endişelerine o kadar dalmıştı ki kapının açıldığını bile duymadı.

“Sorun ne tatlım? İyi hissetmiyor musun?”

Colin'in sesi endişeyle doluydu. Genç kadın yatıştırıcı, derin bir nefes aldı ve dönüp ona baktı.

“Eve gitmek istiyorum.”

Colin bu ricaya hazırlıklı değildi. Fazlasıyla şaşırdı. Hızla toparlandı. Kapıyı kapatıp ona doğru yürüdü.

“Evindesin.”

Alesandra onunla tartışmak istiyordu. Yapmadı. “Evet, elbette,” diye kabul etti. “Ama Kutsal Haç'ı ziyaret etmeme izin vermeni istiyorum. Manastır, Stone Haven'dan yürüyüş mesafesinde ve ailemin evini tekrar görmek istiyorum.”

Colin onun yazı masasına yürüdü. “Tüm bunların gerçek sebebi ne?” diye sordu. Cevap vermesini beklerken masanın kenarına yaslandı.

“Bugün Başrahibe'den bir mektup aldım ve aniden ev hasreti çektim.”

Colin onun ricasına görünür bir tepki vermedi. “Şu ara buna zaman ayıramam...”

“Stefan ve Raymond benimle gelir,” diyerek lafını kesti genç kadın. “Senin de gelmeni beklemiyorum. Ne kadar meşgul olduğunu biliyorum.”

Colin öfkelenmeye başlamıştı. Karısının, yanında o olmadan böyle bir yolculuğa çıkması fikri onu afallattı. Ancak ricasını hemen reddetmemek için kendini tuttu, çünkü onu gerçekten de daha önce hiç bu kadar üzgün görmemişti. Hassas durumunu da göz önünde bulundurca bu onu lanet derecede endişelendirdi.

Eğer yanında kendisi olmadan bir yere gitmesine izin vereceğini sanıyorsa, aklını kaçırmış demektir. Ona bu görüşünü de söylemedi.

Anlamasını sağlamak için mantığı kullanmaya karar verdi. “Alesandra...”

“Colin, bana ihtiyacın yok.”

Bu saçma sözlerle Colin donakaldı. “Sana ihtiyacım yoksa ne olayım,” diye karşı çıkarken neredeyse bağırmişti.

Alesandra başını iki yana salladı. Colin başıyla onayladı. O zaman genç kadın ona arkasını döndü.

“Bana asla ihtiyacın olmadı,” diye fısıldadı.

“Alesandra, otur.”

“Oturmak istemiyorum.”

“Seninle konuşmak istiyorum, bu... konuda,” Genç adam ona neredeyse bu ‘saçma fikrin konusunda’ diyecekti, neyse ki tam zamanında kendine engel oldu.

Alesandra onu görmezden gelerek pencereden dışarı bakmaya devam etti.

Colin onun masasının üzerindeki kâğıt yığınlarını fark etti ve ne yapacağını bir anda buldu. Tepesinde adının yazdığı kâğıdı bulana dek listelerini hızla karıştırdı.

Genç kadın ona dikkat etmiyordu. Colin kâğıdı ikiye

katlayıp cebine koydu. Ardından ona tekrar oturmasını söyledi. Sesi daha sert, daha ısrarcıydı.

Alesandra itaat ederken oyalandı. Ellerinin tersiyle yüzündeki yaşları sildi ve sonra yatağın yanına yürüdü. Oturdu, ellerini kucagında birleştirdi ve başını eğdi.

“Beni sevmekten aniden vaz mı geçtin?”

Colin endişeyi sesinden uzak tutamamıştı. Alesandra onun sorusuyla o kadar şaşırды ki, başını kaldırıp ona baktı. “Hayır, tabii ki seni sevmekten vazgeçmedim.”

Colin başını salladı, hararetli cevabını duymak onu hem memnun etmiş hem de rahatlatmıştı. Masadan doğrulup ilerledi ve karısının önünde durdu.

“Albert Amca diye biri yok, değil mi?”

Konu değişikliği Alesandra’nın kafasını karıştırdı. “Eve gitme ricamla Albert Amca’nın ne alakası var?”

“Kahretsin, senin evin burası,” diye karşı çıktı Colin.

Alesandra başını tekrar eğdi. Colin anında öfke patlamasından pişman olup sakinleşmek için derin bir nefes aldı. “Sadece bir dakika bana sabır göster Alesandra ve soruma cevap ver.”

Alesandra ona gerçeği söyleme konusunu uzun süre düşündü. “Hayır, Albert Amca diye biri yok.”

“Ben de olduğunu düşünmemiştim.”

“Neden düşünmemiştin?”

“O adamdan buraya hiç mektup gelmedi ama yine de Caine’e ondan bir mektup aldığını söylediğini duydum. Onu uydurmuşsun, nedenini öğrenmek istiyorum.”

“Bunu gerçekten konuşmak istemiyorum. Bu gece çok yorgun olduğumu fark ettim. Saat çok geç, neredeyse on oldu.”

Colin onun bu konuşmadan sıyrılmasına izin verecek değildi. “Bugün dört saat kestirdin,” diye hatırlattı.

“Uykumdaki açığı kapatıyorum,” diye duyurdu genç kadın.

“Dreyson bir kadından hisse siparişi almazdı, değil mi? Sen de Albert’i icat ettin, adının baş harfleri seninkiyle aynı olan, kullanışlı bir münzevi.”

Alesandra onunla tartışacak değildi. “Evet.”

Colin tekrar başını salladı. Ellerini arkasında kavuşturup kaşlarını çatı. “Zekânı saklıyorsun, değil mi Alesandra? Borsa konusunda bir yeteneğin olduğu belli, ama yatırımlar konusundaki becerinle böbürleneceğine, övgüleri toplaması için başka bir adam uydurdun.”

Alesandra başını kaldırınca Colin onun kaşlarını çatışını gördü. “Erkekler diğer erkekleri dinler,” diye bildirdi. “Bir kadının böyle şeylerle ilgilenmesi kabul edilmez. Bunun hanımlara yakıştığı düşünülmez. Ve bu bir yetenek değil Colin. Gazeteleri okuyorum ve Dreyson’un tavsiyelerini de dinlerim. Onun tavsiyesiyle yönlendirilmek için çok parlak bir zekâyâ ihtiyaç yok.”

“En azından epey zeki olduğunu ve çoğu şeyi mantıklı olarak çözümleyebildiğini kabul edecek misin?”

Alesandra bu konuşmanın nereye varacağını merak ediyordu. Kocasını fena halde rahatsız davranıyordu. Alesandra nedenini hayal dahi edemiyordu.

“Evet,” diye yanıtladı. “Epey zeki olduğumu kabul ediyorum.”

“O zaman, Tanrı aşkına, neden tüm bu açık gerçekleri mantıklı bir şekilde çözümleyip seni sevdiğimi anlayamıyorsun?”

Alesandra gözlerini kocaman açarak geriye yaslandı. Ona bir şey söylemek için ağzını açtı ama ne söyleyeceğini hatırlamıyordu.

“Seni seviyorum Alesandra.”

Kalbindekileri söylemek zordu, yine de o sözler bir kez ağızdan çıkınca Colin kendini özgür hissetti. Karısına gülümseyip o kelimeleri tekrar söyledi.

Alesandra yataktan kalkıp ona kaşlarını çatı. “Beni sevmiyorsun,” dedi.

“Lanet derecede eminim ki seviyorum,” diye karşılık verdi Colin. “Eğer biraz olsun mantığını kullanırsan...”

“Mantığımı kullandım,” diye lafını kesti genç kadın. “Ve tam tersi sonuca ulaştım.”

“Tatlım...”

“Sakin bana ‘tatlım’ demeye cüret etme,” diye haykırdı genç kadın.

Colin ona uzandı ama Alesandra tekrar oturarak ondan kurtuldu. “Ah, bu konu üzerine mantık yürüttüm, yürüttüm, yürüttüm. Ulaştığım sonuçları sana söyleyeyim mi?”

Genç kadın ona cevap verecek fırsatı tanımadı. “Sana verdiğim her şeye sırtını döndün. Beni sevdiğini sanmam çok mantıksızca olurdu.”

“Ne yaptım?” diye sordu Colin, onun sesindeki hararet karşısında afallamıştı.

“Her şeyi reddettin,” diye fısıldadı Alesandra.

“Tam olarak neyi reddettim?”

“Unvanımı, pozisyonumu, kalemi, mirasımı -şirketine ettiğim yardımı bile.”

Colin sonunda anladı. Onu çekip ayağa kaldırdı ve kollarını ona doladı. Alesandra onu itmeye çalıştı. Yatağa düştüler. Colin onun üzerine düşerken onu ağırlığından korudu. Genç kadının vücudunun alt kısmını uyluklarıyla yerine sabitledi ve dirseklerinin üzerinde doğrularak başını eğip ona baktı.

Saçları yastıklara dağılmıştı ve gözleri akmamış yaşlarla doluydu; bu onun daha da kırılgan görünmesine neden oluyordu. Yüce Tanrım, çok güzeldi -ona dik dik bakarken bile. “Seni seviyorum Alesandra,” diye fısıldadı. “Ve senin bana vermen gereken her şeyi aldım.”

Alesandra itiraz etmeye başladı. Colin ona izin vermedi. Lafını kesemesin diye elini ağzının üzerine kapattı. “Değerli olan hiçbir şeyi reddetmedim. Sen bana bir adamın isteyebileceği her şeyi verdin. Aşkını, güvenini, sadakatini, aklını, kalbini ve vücudunu verdin. Bunların hiçbirisi maddi şeyler değil tatlım ve eğer seninle gelen tüm o finansal eşyalarının hepsini kaybetesen bile, benim için bir önemi olmazdı. İsteddiğim her şey sensin. Şimdi anladın mı?”

Alesandra, kocasının güzel sözleriyle kendinden geçmişti. Colin’in gözleri nemliydi, Alesandra nasıl hissettiğini söylemenin onun için zor olduğunu biliyordu. Colin onu seviyordu. Genç kadın öyle bir neşeyle doldu ki gözyaşlarına boğuldu.

“Aşkım, ağlama,” diye yalvardı Colin. “Seni böyle perişan görmek benim için fazlasıyla üzücü.”

Alesandra hiç de perişan halde olmadığını açıklamaya yetecek kadar bir süre ağlamayı kesti. Colin elini onun ağzından çekip nazikçe gözyaşlarını sildi.

“Seninle evlendiğimde sana vereceğim hiçbir şey yoktu,” dedi Colin ona. “Ama yine de düğün gecemizde beni sevdiğini biliyordum. Bunu kabullenmekte önce zorluk yaşadım. Bu senin için hiç de adil değil gibiydi. Veliaht Prens hakkında bana söylediğin o sözleri hatırlamalıydım. Bu, ikimizi de büyük bir endişeden kurtarırdı.”

“Hangi sözlerimi?”

“Veliaht Prens’in sana tutulduğunu duyduğumu söy-

lemiştim,” diye karşılık verdi Colin. “O zaman bana ne dediğini hatırlıyor musun?”

Hatırlıyordu. “Onun olduğum şeye tutulduğunu söyledim, olduğum kişiye değil.”

“Ee?”

“Ee, ne?”

Genç adamın gülümsemesi ışık saçıyordu. Alesandra nihayet anladı.

“Epey zeki olduğumu sanıyordum,” dedi Colin kelimeleri uzata uzata.

“Sen beni seviyorsun.”

“Evet.”

Colin eğilip onu öptü. Alesandra onun ağzına doğru iç çekti. Colin geri çekildiğinde genç kadın tamamen ikna olmuş görünüyordu.

“Peki bunu da aklında çözüme kavuşturdu mu?” diye sordu Alesandra.

“Neyi çözüme kavuşturdu mu?”

“Benim, senin olduğun şeye değil, olduğun kişiye âşık olduğumu,” diye yanıtladı genç kadın. “Beni sana çeken, gücün ve cesaretin oldu Colin. İkisine de ihtiyacım vardı.”

Genç adam karısından o kadar memnundu ki, onu tekrar öpmek zorundaydı. “Sana ihtiyacım vardı,” diye itiraf etti.

Colin onu tekrar öpmek istiyordu. Alesandra da konuşmak. “Colin, sen dünyaya kendini bir şirket kurmak için mücadele eden bir adam olarak sunuyorsun.”

“Ben bir şirket kurmak için mücadele eden bir adamım.”

Genç adam yan tarafa yuvarlandı, böylece sabahlıkla geceliği onun üzerinden daha hızlı çıkarabilirdi.

“Sen yoksul değilsin,” diye bildirdi Alesandra. Yatakta oturup sabahlığını omuzlarından aşağı indirmeye başladı. Colin ona yardım etti.

“Defterlerini epey inceledim, unuttun mu? İnanılmaz bir kazancın var ama bunu her bir parçasını tekrar işletmeye koyuyorsun ve sonuç oldukça etkileyici. Bir imparatorluk kurmaya çalışıyorsun ancak sadece bir adım geri çekilip iyice baksan, hedefine çoktan ulaştığını anlayacaksın. Çünkü artık nakliye siparişleri gelecek yıla kadar sarkan yirmiye yakın gemin var ve bu, şirketinin artık mücadele halindeki bir girişim olmadığına seni ikna etmeye yetmeli.”

Colin onun kendisine söylediklerine odaklanmakta zorluk yaşıyordu. Genç kadın sabahlığını çıkarmıştı ve şimdi de geceliğini başından çıkarıyordu. Genç adamın boğazı düğümlendi. Alesandra nihayet bu engelden kurtuldu. Colin anında ona uzandı. Genç kadın başını iki yana salladı. “Önce bir soruma cevap vermeni istiyorum, lütfen.”

Colin başıyla onaylamış olabilirdi, emin değildi. İçinde bir ateş yanıyordu ve istediği tek şey, kendini onun içine gömmektir. Ona dokunmak için o kadar hevesliydi ki, gömleğinden kurtulmaya çalışırken o şeyi kelimenin tam anlamıyla mahvediyordu.

“Colin, ne zaman yetecek?”

Bu soru odaklanmayı gerektiriyordu. Bu, genç adamda hiç kalmamıştı.

“Asla sana yeterince sahip olmuş olamam.”

“Ben de,” dedi genç kadın. “Ama sorduğum şey bu değildi...”

Colin ağzıyla onu susturdu. Alesandra ona bir daki-

ka daha direnemezdi. Kollarını boynuna dolayıp kendini onun tutkusunun... ve aşkının muhteşemliğine bıraktı.

Colin talepkâr, ama aynı zamanda ona karşı inanılmaz derecede nazikti. Dokunuşu sihirliydi ve Alesandra kendi mutluluk dolu teslimiyetinin kasılmalarını yaşarken kocası onu ne kadar çok sevdiğini tekrar tekrar söyledi.

Alesandra da onu sevdiğini söyleyecekti ama Colin onu çok yormuştu, bu yüzden konuşacak gücü bulamadı. Genç kadın sırtüstü uzanıp gözlerini kapadı ve hava, ısınmış vücudunu serinletirken hızla çarpan kalbini dinledi.

Colin yan tarafına uzanıp başını kaldırarak eline yasladı ve ona sırtıttı. Tamamen tatmin olmuş görünüyordu.

Parmağıyla genç kadının çenesinden karnına bir yol çizdi, ardından eli onun düz karnını okşadı.

“Tatlım, bana söylemek istediğin bir şey var mı?”

Alesandra az önce başına gelenler dışında bir şey düşüneyecek kadar halinden memnundu.

Colin, o kendisine bebekten bahsedene dek onu dürtmeye devam edecekti ama o sırada Flannaghan yatak odasının kapısını çalmaya başlayıp bu niyetinin arasına girdi.

“Lordum, abiniz burada. Onu çalışma odasına aldım.”

“Hemen geliyorum,” diye bağırdı Colin.

Abisinin kötü zamanlaması hakkında bir şeyler mırıldandı. Alesandra kahkaha attı. Konuşurken gözlerini açma zahmetine katlanmadı. “On dakika önce olsa kötü zamanlama olurdu. Ben olsam, onun epey düşünceli davrandığını söylerdim.”

Colin bu değerlendirmeye katılıyordu. Yataktan kalkmak üzere harekete geçti ama sonra tekrar ona döndü. Alesandra tam zamanında gözlerini açarak onun eğilip göbeğine bir öpücük kondurmasını izledi. Elini genç adamın

omzuna sürttü. Adamın ensesindeki saçlar parmaklarında kıvrıldı.

Colin saçını tekrar uzatıyordu. Bu ani farkına varış, genç kadına bir anda çarptı. O kadar memnun olmuştu ki neredeyse ağlamaya başlayacaktı. Bunu yapmadı elbette, çünkü Colin onu ağlarken görmenin kendisini üzdüğünü söylemişti ve zaten genç kadın onun anlayacağından da şüpheliydi. Ama o anlamıştı ve önemli olan da buydu. Evlilik, kocası için bir hapisaneye dönüşmemiştir.

Onun yüzündeki bakışla genç adamın kafası karıştı. "Tatlım?" diye sordu.

"Hâlâ özgürsün Colin."

Bu yorumla genç adamın gözleri büyüdü. "En tuhaf şeyleri bulup söylüyorsun."

"Abin bekliyor."

Colin başıyla onayladı. "Ben Caine'le konuşurken senin de sorumu düşünmeni istiyorum. Olur mu aşkım?"

"Ne sorusu?"

Colin yataktan çıkıp pantolonunu giydi. "Bana söyleyeceğin bir şey olup olmadığını sordum," diye ona hatırlattı.

Ayakkabılarını çıplak ayağına giyip yeni bir gömlek almak üzere odasına doğru ilerlemeye başladı. Bu giydiğini parçalamıştı.

"Bunu düşün," dedi ona. Ceketini kapıp ona göz kırptı ve odadan çıktı.

Caine şöminenin yanındaki deri koltuğa yayılmıştı. Colin onu başıyla selamlayıp masasının arkasına oturdu. Kalemle kâğıda uzandı.

Caine kardeşine bir bakış atınca kocaman sırıttı. "Sizi böldüğümü görüyorum. Üzgünüm," diye ekledi.

Colin, abisinin sesindeki kahkaha tınısını yok saydı.

Darmadağın göründüğünü biliyordu. Kravat takma zahmetine girmemişti. Saçını tarama zahmetine de.

“Evlilik sana yaradı Colin.”

Colin ilgisizmiş gibi davranmadı. Başını kaldırıp abisine baktı ve ifadesinden gerçeği görmesine izin verdi. Tüm kalkanları inmişti.

“Ben âşık bir adamım.”

Caine kahkaha attı. “Bunu fark etmen epey sürdü.”

“Senin Jade’i sevdiğini fark etmenden daha uzun sürmedi.”

Caine başını sallayarak ona katıldı. Colin kâğıdına yazmaya devam etti.

“Ne yapıyorsun?”

Colin bir liste yapmaya başladığını söylerken gülümsemesi hafifçe mahcuptu.

“Karımın düzen ve plan takıntısı bana da bulaşmış gibi görünüyor,” dedi. “Vikont’la konuştun mu?”

Caine’in gülümsemesi soldu. Cevap verirken kravatını gevşetti. “Harold enkaz halinde,” dedi, Vikont’u kastederek. “Pek tutarlı değil. Karısını son gördüğünde tartışmışlar ve her anını ona söylemiş olduğu sert sözler yüzünden kendine işkence ederek geçiyor. İstirabını görmek yürek sızlatıcı.”

“Zavallı şeytan,” dedi Colin. Başını iki yana salladıktan sonra devam etti. “Ne hakkında tartıştıklarını söyledi mi?”

“Onun bir âşık edindiğinden eminmiş,” diye yanıtladı Colin. “Ona hediyeler geliyormuş ve Harold da hiç düşünmeden onun başka bir adamla bir ilişkisi olduğu sonucuna varmış.”

“Lanet olsun.”

“Hâlâ fark edemedi Colin. Ona karılarımıza gönderilen

hediyelerden bahsettim ama işin sonuçlarını anlayamayacak kadar içkiye boğulmuştu. Öfkesinin Roberta'yı âşığıyla kaçırmaya ittiğini söyleyip duruyordu."

Colin sandalyesinde geriye yaslandı. "Ekleyeceğin, yardımcı olacak bir şey var mı?"

"Hayır."

Kardeşler sessizliğe gömüldüler, ikisi de kendi düşüncelerine dalmıştı. Colin sandalyesini geriye itip eğildi ve ayakkabılarını çıkardı. Sol tekini çıkardı, sonra sağ teki ve doğrulmak üzereyken sol ayakkabının astarındaki çıkıntıyı fark etti.

"Kahretsin," diye mırıldandı kendi kendine. En rahat ayakkabısı şimdiden yıpranmıştı. Tamir edilip edilemeyeceğini görmek için ayakkabıyı kaldırdı. Kalın eklenti eline düştü.

Hiç böyle bir şey görmemişti. Hemen ayakkabının diğer tekini alıp inceledi. Flannaghan, eğer Caine buna meyilliye bir içki alsın diye yeni bir brendi şişesiyle çalışma odasına girmek için o anı seçti. Colin'in elinde ne tuttuğuna bir bakış attı ve hemen gitmek üzere arkasını döndü.

"Buraya geri dön Flannaghan," diye emretti Colin.

"Bir içki ister misiniz lordum?" diye sordu Flannaghan, Caine'e.

"Evet," diye yanıtladı Caine. "Ama su istiyorum, brendi değil. Bu gece Harold'u gördükten sonra sert bir içkinin düşüncesi bile midemi bulandırıyor."

"Hemen gidip su getireyim."

Flannaghan bir kez daha gitmeyi denedi. Colin onu geri çağırdı.

"Siz de su ister miydiniz?" diye sordu baş uşak, patronuna.

Colin eklentiyi kaldırdı. "Senin bu konuda bir bilgin olup olmadığını öğrenmek istiyorum."

Flannaghan sadakatleri arasında bölünmüştü. O, Colin'in uşağıydı elbette ve kesinlikle ona sadıktı, ama ayakkabıcıyla ilgili tek kelime etmeyeceğine dair Prenses'e söz vermişti.

Flannaghan'ın sessizliği biraz sinir bozucuydu. Caine kahkaha atmaya başladı. "Yüzündeki bakıştan, bu konuda epsey bir şey bildiğini söyleyebilirim. Elindeki ne Colin?"

Colin deri eklentiyi Caine'e attı. "Bunu ayakkabımın astarının altına saklanmış halde buldum. Özellikle sol ayak için yapılmış."

Bakışlarını baş uşağa çevirdi. "Bunun arkasında Alesandra var, değil mi?"

Flannaghan boğazını temizledi. "En sevdiğiniz ayakkabı oldu lordum," diye aceleyle belirtti. "Eklenti, ayakkabınızın topuğunuza daha iyi oturmasını sağlıyor. Yalvarırım bu konuda çok sinirlenmeyin."

Colin hiç de sinirlenmemişti ama baş uşağı bu gerçeği fark edemeyecek kadar gençti ve endişelerine dalmıştı.

"Prenses sizin bacağınız hakkında... biraz hassas olduğunuzu fark etmiş," diye devam etti Flannaghan, "ve bu yüzden ufak bir hileye başvurdu. Umarım onu azarlamazsınız."

Colin gülümsedi. Flannaghan'ın Alesandra'yı savunması onu memnun etmişti. "Peki, 'prensesimizden' buraya gelmesini ister misin? Kapısını hafifçe çal, Flannaghan ve eğer hemen cevap vermezse, uyuyordur diye düşün."

Flannaghan aceleyle çalışma odasından çıktı. Elinde hâlâ içki şişesini tuttuğunu fark edince hızla odaya döndü. Brendiyi kenardaki masaya koyup tekrar çıktı.

Caine eklentiği kardeşine geri attı. "Bu zimbırtı çalışıyor mu?"

"Evet," diye yanıtladı Colin. "Fark etmedim..."

Caine kardeşinin gözlerindeki savunmasızlığı görünce hayrete düştü. Gülümsemesinin ardındakini göstermek Colin'lik iş değildi. Aniden kendini kardeşine daha yakın hissetti ve bunun tek sebebi, Colin'in onu dışarıda bırakmamasıydı. Koltuğunda öne doğru eğilip dirseklerini dizlerine yasladı.

"Neyi fark etmedin?"

Colin cevap verirken bakışlarını eklentinin kalın topuğundan ayırmadı. "Sol bacağımdan sağ bacağımdan daha kısa olduğunu. Bu mantıklı. Kas kaybı..."

Kendini zorlayarak omuz silkti. Caine ona ne söyleyeceğini bilmiyordu. Bu, Colin'in durumunu ilk kabul lenişiydi ve Caine bunu nasıl idare etmesi gerektiğini bilmiyordu. Eğer fazla kayıtsız konuşursa, kardeşi önemsemediğini sanabilirdi. Ama çok hevesli görünür ve onu soru yağmuruna tutarsa, Colin kapıyı tekrar kapatıp konuyu beş yıl daha erteleyebilirdi.

Lanet derecede tuhaf bir durumdu. Ve sonuç olarak hiçbir şey söylemedi. Konuyu değıştirdi. "Babamla Catherine hakkında konuştun mu?"

"Evet," diye yanıtladı Colin. "Onu gözetiminde tutacağına söz verdi. Çalışanlarını da ikaz etti. Eğer başka bir şey gönderilirse, önce babam görecektir."

"Catherine'i uyaracak mı?"

"Onu endişelendirmek istemiyor," diye karşılık verdi Colin. "Ben ısrar ettim. Bunun ciddi bir mesele olduğunu anlaması gerek. Catherine biraz... uçarı, değil mi?"

Caine gülümsedi. "Henüz tam olarak yetişkin sayılmaz Colin. Ona zaman verelim."

“Ve gerçekten büyüyene kadar koruyalım.”

“Evet.”

Alesandra yanında Flannaghan’la beraber kapı eşiğinde belirdi. Onu çenesinden terliklerine kadar örten koyu mavi bir sabahlık giymişti. Çalışma odasına girip Caine’e gülümsedikten sonra kocasına döndü. Colin onun görmesi için eklentiği kaldırdı. Genç kadın yanında gülümsemesini yitirip odadan geri geri çıkmaya başladı. Korkmuş görünmüyordu, sadece temkinliydi.

“Alesandra, bu konuda bir şey biliyor musun?”

Genç kadın onun ifadesinden kızgın mı, yoksa sadece ondan rahatsız mı olduğunu çıkaramadı. Kocasının daha bir dakika önce ona aşk yemini ettiğini kendi kendine hatırlatıp bir adım önce çıktı. “Evet.”

“Evet, ne?”

“Evet, eklenti hakkında bir şey biliyorum. İyi akşamlar Caine. Seni yeniden görmek güzel,” diye ekledi aceleyle.

Kasten aptal gibi davranıyordu. Colin başını iki yana salladı. “Sana bir soru sordum karıcığım,” dedi.

“Sorunu şimdi anladım,” dedi Alesandra pat diye. Öne doğru bir adım daha attı. “Odamdan çıkmadan önce, sana söylemek istediğim bir şey olup olmadığını sormuştun, ben de eklentiği bulduğunu anladım. Peki o zaman. Sana söyleyeceğim. Müdahale ettim. Evet, ettim. Senin için en iyisini yapmak istedim Colin. Bacağın konusunda çok aksi olduğun için üzgünüm ve eğer olmasaydın, Flannaghan’ı ayakkabıcıya göndermeden önce fikrimi seninle konuşabilirdim. Adamını bu görev için zorlamak durumunda kaldım. Sana çok sadık,” diye aceleyle ekledi, genç adam Flannaghan’ın bir şekilde ona ihanet ettiğini düşünmesin diye.

“Hayır Prenses,” diyerek karşı çıktı Flannaghan. “Bu görevi üstlenmeme izin vermeniz için size ben yalvardım.”

Colin gözlerini devirdi. “Bu fikir aklına nereden geldi?” diye sordu.

Genç kadın onun sorusuyla biraz şaşırmış gibiydi. “Topallıyorsun... geceleri, yorgun olduğunda hafifçe topallamaya meyillisin. Colin, sol bacağına yüklendiğinin farkındasın, değil mi?”

Genç adam neredeyse kahkaha atacaktı. “Evet, farkındayım.”

“Epey zeki bir adam olduğunu kabul eder misin?”

Alesandra onun sözlerini ona karşı kullanıyordu. Colin kaşlarını çatmaya devam etti. “Evet.”

“O zaman neden topalladığının sebebini bulmaya çalışmadın?”

Colin omzunu silkti. “Bir köpekbalığı bacağıma ısırды. İstersen bana salak de Alesandra ama topallamamın sebebini bu olduğunu düşündüm.”

Genç kadın başını iki yana salladı. “Bu, yaralanmanın sebebi,” diye açıkladı. “Ayakkabılarının tabanlarına baktım. Her çiftte de sol topuk pek yıpranmamış. O zaman ne yapacağımı anladım elbette.” İç çekti. “Keşke bu konuda bu kadar hassas olmasaydın.”

Dönüp Caine’e baktı. “Ama hassas. Tesadüfen de olsa fark ettin mi?”

Caine başıyla onayladı.

Genç kadın onun onayını aldığı için gülümsedi. “Bu konuda konuşmuyor bile.”

“Şimdi konuşuyor,” dedi Caine ona.

Genç kadın hızla arkasına dönüp kocasına baktı. “Bu konuda konuşuyorsun,” diye haykırdı.

Heyecanlı görünüyordu. Colin buna neyin sebep olduğunu bilmiyordu. "Evet," diyerek onayladı.

"O zaman her gece seninle aynı yatakta uyumama izin verecek misin?"

Caine kahkahayı bastı. Alesandra onu görmezden geldi. "Odana neden geri döndüğünü biliyorum. Çünkü bacağın ağrıyor ve yürümen gerekiyor. Haklıyım, değil mi Colin?"

Genç adam ona cevap vermedi.

"Lütfen bir şey söyler misin?"

"Teşekkür ederim."

Genç kadının aklı büsbütün karıştı. "Neden bana teşekkür ediyorsun?"

"Eklenti için."

"Kızmadın mı?"

"Hayır."

Alesandra onun bu tavrıyla afallamıştı.

Colin onun düşünceliliği karşısında ezilmişti.

Uzun bir an birbirlerine baktılar.

"Flannaghan'a kızmadın, değil mi?" diye sordu genç kadın.

"Hayır."

"Bana neden kızmadın?"

"Çünkü benim için en iyisini yapmak istedin."

"Bu ne hoş bir söz."

Colin kahkaha attı. Alesandra gülümsedi. Flannaghan koşarak çalışma odasına girdi ve bir bardak suyu Caine'in eline tutuşturdu. Dikkati Alesandra'nın üzerindeydi. Genç kadın onun endişeli ifadesini görünce, "Kızmadı," diye fısıldadı.

Caine eve gideceğini duyurunca genç kadının dikkatini çekti. Colin abisine iyi geceler dilerken bakışlarını karısının üzerinden ayırmadı.

"Alesandra, burada kal. Flannaghan, Caine'i geçirir."

"Nasıl istersen kocacığım."

"Tanrım, mütevazı davrandığında bunu seviyorum."

"Neden?"

"Çok nadiren oluyor."

Alesandra omuz silkti. Colin tekrar kahkaha attı. "Bana söylemek istediğin başka bir şey var mı?"

Alesandra'nın omuzları düştü. Bu adam çok fazla kurnazdı. "Ah, pekâlâ," diye mırıldandı. "Tavsiye almak için Sör Winters'la bacağın hakkında konuştum. Gizli konuştuk elbette."

Colin tek kaşını kaldırdı. "Ne için tavsiye?"

"Daha iyi hissetmeni sağlamak için. Onun fikirlerinden bir liste yaptım. Gidip getirmemi ister misin?"

"Sonra," diye karşılık verdi kocası. "Şimdi, o zaman, bana söylemek istediğin başka bir şey var mı?"

Soru geniş bir konu yelpazesıyla örtülüydü. Colin gelecekte bu soruyu ona her hafta sormayı unutmaması gerektiğine karar verdi, böylece onun neyin peşinde olduğunu öğrenebilirdi.

Alesandra onun ne istediğini öğrenene kadar başka bir itiraf yumurtlamayacaktı. "Lütfen daha belirleyici olabilir misin?"

Bu soru, ortada daha başka sırlar olduğunu ele veriyordu. "Hayır," diye yanıt verdi. "Ne sorduğumu biliyorsun. Söyle bana."

Alesandra parmaklarını saçlarından geçirip onun çalışma masasının yanına yürüdü. "Sana Dreyson söyledi, değil mi?"

Colin başını iki yana salladı.

"O zaman nasıl öğrendin?"

“Sen bana söyledikten sonra, ben de nasıl öğrendiğimi açıklayacağım,” diye söz verdi genç adam.

“Zaten biliyorsun,” diye karşılık verdi Alesandra. “Kendimi suçlu hissetmemi istiyorsun, değil mi? Peki, işe yaramayacak. Buharlı gemi siparişini iptal ettirmedim ve müdahale etmen için de çok geç. Üstelik sen bana mirasla ilgili ne istersem yapabileceğimi söylemiştin. Gemi-yi kendim için sipariş ettim. Evet, ettim. Her zaman bir tane istemişimdir. Ama eğer sen ve Nathan benim gemimi bundan sonra hep kullanmak isterseniz, onu sizinle paylaşmaktan mutlu olurum.”

“Dreyson’a siparişi iptal etme emri vermiştim,” diye hatırlattı Colin.

“Ben de Albert’in onu istediğine karar verdiğini söyledim ona.”

“Benden daha başka ne haltlar saklıyorsun?”

“Bilmiyor muydun?”

“Alesandra...”

“Sinirimi zıpllatıyorsun Colin. Beni nasıl incittiğini hâlâ anlamıyorsun,” diye bildirdi genç kadın. “Nathan’ın, seninle onun şirketinizi kurmak için Saranın mirasına nasıl bel bağladığınızı söylediğini duyunca nasıl hissettiğimi düşünebiliyor musun? Ve sen büyük mesele yapıp miras-ıma sırtını çeviriyorsun.”

Colin onu kucığına çekti. Genç kadın anında kollarını ona dolayıp gülümsedi.

Genç adam ona kaşlarını çatı. “O para, Kral tarafından Sara’yla Nathan için bir kenara ayrılmıştı,” diye açıkladı.

“Babam da bu parayı benimle kocam için bir kenara koydu.”

Beni burada köşeye sıkıştırdı, diye düşündü Colin kendi

kendine. Alesandra da bunu biliyordu. "Baban neden hâlâ fonlarımın kendi yönetiminde olduğunu merak ediyor Colin. Bu utanç verici. Bu görevi üstlenmelisin. Ben yardım ederim."

Genç adamın gülümsemesi şefkatle doluydu. "Peki ya senin yönetmene ben yardım etsem?"

"Bu çok hoş olur." Alesandra ona yaslandı. "Seni seviyorum Colin."

"Ben de seni seviyorum. Tatlım, bana söylemek istediğin başka bir şey yok mu?"

Genç kadın ona cevap vermedi. Colin cebinden onun listesini çıkardı. Alesandra ona daha da sıkı sarıldı.

Genç adam kâğıdı açtı. "Benimle her konuda konuşabilmeni istiyorum," diye açıkladı. "Şu andan itibaren."

Alesandra ondan uzaklaşmaya çalıştı ama Colin tutuşunu sıkılaştırdı. "Bacağımla hakkında konuşmayı senin için imkânsız hale getirdim, değil mi?"

"Evet."

"Bunun için özür dilerim tatlım. Şimdi ben sorularına cevap verirken kıpırdamadan dur, tamam mı?"

"Benim hiç sorum yok ki?"

"Sus aşkım," diye emretti genç adam. Onu bir eliyle kendine yakın tutup diğer eliyle de listeyi kaldırdı. Genç kadının ilk maddesini içinden okuyup devam etti. "Victoria hakkındaki endişelerini dinledim, değil mi?"

"Evet, ama neden..."

Colin onu sıktı. "Sabırlı ol," diye emretti. İkinci maddeyi okudu. "Mirasın konusundaki tavrımı yumuşatacağım söz vereceğim." Alesandra parantez içinde inatçı kelimesini yazmıştı. Genç adam iç çekti. "Ve bu konuda katır kafalılık etmeyeceğim."

Üçüncü madde genç adamı gülümsetti. Alesandra ondan, kendisini sevdiğini fark etmek için beş yıl beklememesini talep ediyordu.

Bu maddeyi çoktan yerine getirdiği için diğerine geçti. Baba olacağı için mutlu olmalı ve programını böldüğü için genç kadını suçlamamalıydı.

Hamile eşler rahibe olabilir miydi? Colin önce sonuncuyu cevaplamaya karar verdi.

“Alesandra?”

“Evet?”

Colin onun başının tepesini öptü. “Hayır,” diye fısıldadı.

Sesindeki kâhkaha izi, Alesandra’nın kafasını karıştırdı. Reddi de. “Hayır ne kocacığım?”

“Hamile eşler rahibe olamazlar.”

Eğer Colin ona müsaade etse Alesandra onun kucağından atlardı. O tamamen sakinleşene dek Colin onu sıkıca tuttu.

Genç kadın bir sürü zırvalık sıralayarak laf kalabalığı yaptı. “Biliyordun... tüm bu süre... Ah, Tanrım, liste yüzünden. Onu buldun, beni sevdiğini söylemenin sebebi de bu.”

Colin zorla onun çenesini kaldırıp onu sertçe öptü. “Listeni okumadan önce de seni sevdiğimi biliyordum,” dedi ona. “Bana güvenmek zorunda kalacaksın Alesandra. Kalbine de.”

“Ama...”

Colin’in ağzı onun itirazını susturdu. O geri çekildiğinde Alesandra’nın gözlerinde yaşlar vardı. “Sana son kez soracağım,” dedi Colin. “Bana söyleyeceğin bir şey var mı?”

Alesandra ağır ağır başını salladı. Genç adam fazlasıyla

kibirli bir şekilde hoşnut görünüyordu. Yüce Tanrım, Alesandra onu nasıl da seviyordu. Kendisine bakış şeklinden onun da kendisini bir o kadar sevdiğini anladı.

Ah evet, Colin bebek konusunda mutluydu. Alesandra'nın bu konuda hiçbir endişesi yoktu. Colin'in eli onun karnına düştü ve nazikçe okşadı. Genç kadın onun ne yaptığığının farkında bile olmadığını düşündü. Hareket etkileyiciydi gerçi. Doğmamış oğlunu ya da kızını okşuyordu.

"Bana cevap ver," diye emretti Colin sert bir sesle.

Şimdi hararetle meşgul görünüyordu. Alesandra karşılık olarak gülümsedi. Colin her zaman çok ciddi ve çok kontrollü olmaya çalışıyordu. Alesandra onun bu özelliğini seviyordu elbette ama zaman zaman onun kendini unutmamasına neden olmaktan memnuniyet duyduğunu fark etti.

Genç kadın ona sataşmayı seviyordu, çünkü fazlasıyla şaşkın bir tepki veriyordu.

Colin daha fazla sabredemedi. "Bana cevap ver Alesandra."

"Evet Colin. Sana söyleyeceğim bir şey var. Bir rahibe olmaya karar verdim."

Colin onu boğazlamak istiyor gibi görünüyordu. Bakışları Alesandra'nın kahrkaha atmasına neden oldu. Kollarını tekrar kocasının boynuna dolayıp başını onun çenesinin altına yerleştirdi.

"Bir bebeğimiz olacak," diye fısıldadı. "Bundan bahsetmiş miydin?"

On Dördüncü Bölüm

Sonraki iki hafta boyunca Colin'in dikkati, bitmek bilmeyen bir ziyaretçi akınına yöneldi. Sör Richards o kadar sık uğruyordu ki, evde kendine ait bir yatak odası olması garip kaçmayabilirdi. Caine her öğleden sonra geliyordu, Nathan da öyle. Alesandra gün içinde kocasını pek görmiyordu ama akşamlar ona aitti. Yemekten hemen sonra Colin, araştırmasındaki son gelişmeleri onunla paylaşıyordu.

Dreyson epey yararlı olduğunu kanıtladı. Victoria'nın kayboluşundan sadece dört ay önce ayarlanmış bir polişe buldu. Kontrattaki hak sahibi isim, abisi Neil'di. Polişe, Morton ve Oğulları tarafından ayarlanmıştı.

Colin'in kaynaklarından öğrendiğine göre, Victoria'ya uzak bir teyze tarafından ayrılan büyük miktardaki çeyiz de eğer Londra'ya gelip talep etmezse, Neil'e kalacaktı.

Sör Richards akşam yemeği masasında onlara katılmıştı. Colin öğrendiklerini Alesandra'ya anlatırken onları dinledi, sonra kendi yorumunu yapmak için lafa karıştı.

"Bir ceset bulunmadığı sürece sigorta parasını ya da mirası alamaz. Eğer suçluysa ve nedeni de paraysa, cesedi saklamak için neden o kadar mesafe gitsin ki?"

“Pek mantıklı değil,” diyerek ona katıldı Colin. “Kendi adına büyük bir banka hesabı var.”

Sör Richards başıyla onaylayarak ona katıldı. “Daha fazlasına ihtiyacı olduğunu düşünüyor olabilir,” dedi. “Alessandra bize onun kız kardeşinden özellikle hoşlanmadığını söyledi,” diye ekledi. “Neil’e doğru parmak sallatacak bir kanıt daha var, gerçi tesadüf de olabilir. Görüyorsunuz ya, altı yıl önce Roberta’ya evlenme teklif etmiş ama kadın onu Vikont için reddetmiş. Dedikodulara göre o evlendikten sonra da Neil onun peşinden koşmaya devam etmiş. Bazıları, kadının onunla bir ilişkisinin olduğuna inanıyor. Ve işte anladığınız üzere, bu iki kadın arasında bir bağlantı var.”

“Herhangi bir kadının Neil Perry ile olmak isteyebileceğini hayal dahi edemiyorum,” diye fısıldadı Alessandra. “Pek şey sayılmaz, şey... çekici.”

“Başka hediye aldın mı?” diye sordu Amir.

Genç kadın başını iki yana salladı. “Nathan’la Sara için sipariş ettiğim hediye bu sabah geldi. Colin gemiyi benim sipariş ettiğimi hatırlamadan önce o şeyi neredeyse öfkeyle parçalıyordu. Neyse ki sadece kutuyu parçaladı.”

“Hediyenin altın şeritlerle sarmalandığını söylemeyi atladın,” dedi Colin. “Onu parçalamak için beş adam gerekir.”

Caine aceleyle yemek odasına girerek sohbeti böldü.

“Victoria’nın cesedini bulmuşlar!”

Colin uzanıp Alessandra’nın elini tuttu. “Nerede?” diye sordu.

“Buradan yaklaşık bir saatlik sürüş mesafesindeki bir arazide. Mezarda bir kazma hadisesi olmuş. Kurtlar...” Caine cümleinin ortasında durdu. Alessandra’nın yüzünde-

ki ifade, ıstırabını ele veriyordu. Caine iyice detaylandırarak ona daha fazla kalp sızısı vermeyecekti.

“Yetkililer onun Victoria olduğundan emin mi?” diye sordu Alesandra.

Gözleri yaşlarla doluydu ama kontrolünü elinde tutmak için kendini zorluyordu. Victoria için daha sonra ağlayabilirdi -ruhu için dua edebilirdi- ve ikisini de yapacaktı... onu inciten adam yakalandıktan sonra.

“Taktığı mücevher... kimliği tespit etmede yardımcı olmuş,” diye açıkladı Caine.

Sör Richards cesedin bulunduğu yeri görmek istedi. Sandalyesini geri itip ayağa kalkmaya yeltendi.

“Bir şey görünmeyecek kadar karanlık,” dedi Caine, Amir’e. Alesandra’nın yanındaki sandalyeyi çekip oturdu. “Yarına kadar beklemek zorundasınız.”

“Bulunduğu arazi kimin?” diye sordu Colin.

“Neil Perry.”

“Ne tesadüf,” dedi Colin.

“Lanet bir tesadüf,” diyerek ona katıldı Caine.

“Elimizdekileri kullanacağız,” diye duyurdu Richards. “Sonra ayrılıp gerçeği bulacağız.”

“Adamların ne zaman kazmaya başlayacak?” diye sordu Colin.

“Yarın ilk ışıkla.”

“Kazmak mı?” diye sordu Alesandra. “Victoria zaten bulundu. Peki siz neden...”

“Başka neler bulacağımızı görmek istiyoruz,” diye açıkladı Richards.

“Roberta’nın da orada gömülü olduğuna mı inanıyorsunuz?”

“İnanıyorum.”

“Ben de,” diyerek lafa karıştı Caine.

“Neil, kurbanlarını kendi arazisine gömecek kadar aptal olamaz,” dedi Alesandra.

“Onun muhtemel suçlu olduğuna inanıyoruz,” dedi Caine, “zeki olduğuna inanmıyoruz.”

Alesandra, Caine’in tüm dikkatini çekebilmek için onun eline yapıştı. “Ama öyle,” diyerek karşı çıktı. “Şimdiye kadar zekice davrandı, değil mi? Neden o kadınları kendi arazisine gömsün ki? Hiç mantıklı değil. Hem başka bir şeyi daha unutuyorsunuz.”

“Neyi?” diye sordu Caine.

“Hepiniz sadece iki kadın olduğunu varsayıyorsunuz. Daha fazlası olabilir.”

“İyi bir noktaya parmak bastı,” diyerek ona katıldı Colin. “Tatlım, abimi bırak.”

Alesandra, Caine’in elini sıkıtiğini fark edince hemen bıraktı. Dikkatini Amir’e çevirdi. “Diğer planlarınız ne?”

“Neil kesinlikle suçlanacak,” diye bildirdi Richards. “Bu sadece başlangıç Alesandra. Senin gibi, ben de aradığımız kişinin o olduğuna tam olarak ikna olmadım. Tesadüflerden hoşlanmam.”

Genç kadın onun cevabından tatmin olmuştu. Masadan kalkmak için izin istedi. Caine ayağa kalkıp onun sandalyesini çekti. Alesandra dönüp teşekkür etti. Caine ellerini omzuna koyup eğilince şaşırdı. Daha ona ne yaptığını soramadan genç adam onu alnından öptü.

“Tebrikler Alesandra,” dedi. “Jade de ben de haber karşısında çok mutlu olduk.”

“Ne haberi?” diye sordu Sör Richards.

Alesandra söyleme işini Colin’e bıraktı. Başını kaldırıp Caine’e gülümsedi. “Biz de çok mutluyuz,” dedi.

O kapıya doğru giderken Richards, Colin'in elini sıkıyordu. Ani bir düşünce genç kadının durmasına neden oldu. Dönüp tekrar Colin'e baktı. "Neden ailenizden üç kadının seçildiğini hâlâ merak etmiyor musunuz? Neil'i dışarı attın," diye hatırlattı ona. "Bu, onu intikam arayışına sokacak kadar kızdırmış mıdır?"

Colin öyle düşünmüyordu. Alesandra onu, olasılıkları konuşmaları için Caine ve Richards'la bırakıp üst kata çıktı. Flannaghan onu çalışma odasında bekliyordu. Baş uşağın küçük kız kardeşi Megan da onunlaydı.

"İşte geldi," diye duyurdu Flannaghan, Alesandra içeri girince.

"Prenses Alesandra, bu Megan," diye bildirdi. "İhtiyaçlarınızı karşılamak için epey hevesli."

Flannaghan, kız kardeşini dürttü. Kız hemen öne çıkıp tuhaf bir reverans yaptı. "Size hizmet etmekten mutlu olurum leydim."

"Leydim değil," diye talimat verdi Flannaghan. "Prenses."

Megan başıyla onayladı. Abisine çok benziyordu. Aynı renklere sahipti ve gülümsemesi Flannaghan'inkinin neredeyse tıpatıp aynıydı. Başını kaldırıp gerçek bir hayranlıkla abisine baktı ve bu sevgi ifadesi Alesandra'nın kalbini ısıttı.

"Gayet iyi anlaşıcağız," diye tahminde bulundu.

"Bilmesi gereken şeyleri ona öğretirim," diye bildirdi Flannaghan.

Alesandra başıyla onayladı. "Kate nerede? Yazışmalar konusunda yarın bana yardım etmeye başlamasını ayarladığımı sanıyordum?"

"Hâlâ eşyalarını topluyor," diye açıkladı Flannaghan. "Kız kardeşlerim konusundan kocanıza bahsettiniz mi?"

“Hayır,” diye yanıtladı Alesandra. “Bu kadar endişelenme Flannaghan. O da benim kadar memnun olacak.”

“Megan’ı üst kattaki koridorun en sonundaki odaya yerleştirdim,” dedi Flannaghan. “Eğer sorun olmazsa Kate de onun yanındaki odayı alabilir.”

“Evet, tabii ki.”

“İyi bir oda leydim,” dedi Megan pat diye. “Ve sadece bana ait olan ilk oda.”

“Prenses, leydim değil,” diye abisi onu bir kez daha düzeltti.

Alesandra gülmeye cüret etmedi. Flannaghan’ın pozisyonuna zarar vermek istemiyordu.

“Eğitimine yarın başlayacağız Megan. Sanırım şimdi yatmaya gideceğim. Eğer bir şeye ihtiyacın olursa, abinden iste. Sana iyi bakacaktır. Bana ve Colin’e kesinlikle çok iyi bakıyor. Onsuz ne yapardık bilmiyorum.”

Flannaghan onun bu övgüsüyle kızardı. Megan tam anlamıyla etkilenmiş gibiydi.

Alesandra ona çalışanlarına yapılan eklemelerden bahsedince Colin güldü. Ama Megan’la Kate’in maddi olarak tek desteğinin düşük ücretli baş uşağı olduğunu duyunca hızla ciddileşti. Flannaghan’ın hem annesinin hem de babasının ölmüş olduğunu biliyordu -Sterns, Colin’den yeğenini işe almasını rica ederken ona bunu anlatmış, ama iki kız kardeşten bahsetmemişti. Hayır, bilmiyordu ve kızları eve aldığı için Alesandra’ya minnettardı. Ertesi sabah Flannaghan’ın maaşını yükseltti.

O öğleden sonra Alesandra’ya çiçek geldi. Çiçekleri Dreyson acı kaybı için anlayış dolu bir notla beraber göndermişti.

Alesandra çiçekleri beyaz porselen bir vazoya yerleş-

tirirken Colin notu okuyup kaşlarını çatı. "Bu ne için?" diye sordu.

"Albert öldü."

Colin kahkahalara boğuldu. Genç kadın gülümsedi. "Memnun olacağımı düşündüm."

"Gülmen çok duygusuzca Colin."

Caine yemek odasının girişinde durmuş, kardeşine kaşlarını çatıyordu. Başsağlığı dilemek için Alesandra'ya döndü ve ancak onun da gülümsediğini fark etti.

"Albert senin iyi bir arkadaşın değil miydi?"

"Artık değil," dedi Colin ağır ağır.

Caine başını iki yana salladı. Colin tekrar kahkaha attı. "O hiç var olmadı," diye açıkladı. "Alesandra onu, Dreyson onun hisse siparişlerini alsın diye uydurmuş."

"Ama bana iyi bir tavsiyede bulundu. Kahretsin, onu özleyeceğim. Ben..."

"Alesandra sana iyi bir tavsiyede bulundu. Bir dahakine ona sor," diye önerdi Colin.

Caine afallamışa benziyordu. Alesandra kocasına sana-söylemiştim diyen bir bakış atıktan sonra onun abisine döndü.

"Dreyson, yatırımlar hakkında benimle konuşmaya, sırf bilgileri Albert'e gönderdiğime inandığı için çok daha hevesliydi. Artık iyi fırsatları duyduğunda Colin'le konuşacak. Albert'in var olmadığını duyarsa çok üzülür, bu yüzden yalvarırım bir şey söyleme."

"Neden bir aracı bulma zahmetine girdin ki?" diye sordu Caine, ona inanıp inanmadığından hâlâ emin değildi.

"Çünkü erkekler, erkeklerle konuşmaktan hoşlanır," diye sabırla açıklama yaptı Alesandra.

"Sen neden buradasın?" diye sordu Colin, o sırada konuyu değiştirerek. "Başka haberin mi var?"

“Evet,” diye yanıtladı Caine, buraya geliş sebebini hatırlayarak. “Leydi Roberta’nın cesedini, Victoria’nın mezarının yaklaşık kırk beş metre ilerisinde bulmuşlar.”

“Yüce Tanrım,” diye fısıldadı Alesandra.

Colin kolunu karısının omuzlarına doladı. “Başka birileri de bulunmuş mu?”

Caine başını iki yana salladı. “Şu ana kadar başka birini bulmamışlar ama hâlâ aramaya devam ediyorlar. Neil ikinci cinayetten suçlanıyor. Alesandra’yla konuşmak için avukatına talepte bulunmuş.”

“Bu söz konusu değil.”

“Colin, bence onunla konuşmalıyım.”

“Hayır.”

“Lütfen mantıklı ol,” diye yalvardı Alesandra. “Aranılan kişinin o olduğundan emin olmak istemez misin?”

Colin iç çekti. “O zaman ben gidip onunla konuşacağım.”

“Neil senden hoşlanmıyor,” diye hatırlattı genç kadın, kocasına.

“Benden hoşlanıp hoşlanmaması zerre umurumda değil,” diye yanıtladı Colin.

Alesandra, Caine’e döndü. “Colin onu sokağa attı,” diye açıkladı. “Adamın şimdi onunla neden konuşmak isteyeceğini hayal dahi edemiyorum.”

“Bir adamın Newgate Hapishanesi’nde nasıl değiştiğine şaşarsın,” dedi Caine ona. “Bence ona yardım edebileceğini düşündüğü herkesle konuşacaktır.”

“Sen gitmiyorsun Alesandra,” dedi Colin ona. Genç kadın ona karşı çıkmayı deneyince de, “Ama,” diye aceleyle ekledi, “eğer sorularını yazarsan sen ne bilmek istiyorsan Neil’e sorarım.”

“Çoktan bir liste yaptım,” diye karşılık verdi karısı.

“O zaman git getir.”

“Colin, ben seninle geliyorum,” diye bildirdi Caine.

Alesandra kocasıyla tartışmanın işe yaramayacağını biliyordu. Gözlerindeki bakıştan, onun bu konuda ınatçılık edeceğini biliyordu. Listesini getirmek için üst kata çıktı, kâğıda birkaç soru daha ekledikten sonra hızla aşağıya indi.

“Benim arabamı alacağız,” dedi Caine, kardeşine.

Colin başıyla onayladı. Listeyi karısından alıp cebine koyduktan sonra genç kadına veda öpücüğü verdi. “Evde kal,” diye emretti. “Uzun süre kalmayacağım.”

“Evde kalamaz,” diye lafa girdi Caine. “Unuttum. Nathan onu almak için bir saat içinde gelecek.”

“Neden?” diye sordu Colin.

“Jade, karının Sara’yla tanışmasını istiyor,” diye açıkladı Caine. “Annemle Catherine de evdeler.”

“Nathan, Alesandra’yla olacak mı?” diye sordu Colin.

“Evet.”

Alesandra dönüp merdivenlerden çıkmaya başladı. Elbisesini değiştirmek için acele ediyordu. Sara’yla tanıştığında en iyi halinde görünmek istiyordu.

“Hediyemizi de götüreyim mi?” diye seslendi kocasına.

Colin kapıya ilerliyordu. Bunun iyi bir fikir olduğunu söyledi ama cevaplarırken omuz silkme şeklinden genç kadın onun pek de dikkatini vermediğini söyleyebilirdi.

Megan ona kıyafetlerini değiştirmesinde yardım etti. Flannaghan’ın kız kardeşi gergindi -tuhafı da- ama hanımını memnun etmek için duyduğu heves çok belliydi.

Kısa bir süre sonra Nathan onu almaya geldi. Alesandra, Flannaghan’ın yeniden paketlemiş olduğu hediyeyi merdivenlerden aşağı indirdi. Kutuyu taşıması için Nathan’a verdi ama ne olduğunu söylemedi.

Colin'in ortağının kafası meşgul gibiydi ve Caine'in konağına giderken nerdeyse tek kelime bile etmedi.

Genç kadın sonunda ona neyin yolunda gitmediğini sordu.

"Defterleri gözden geçiriyorum," diye açıkladı genç adam, "tüm o girdilerin nereden çıktığını anlamaya çalışıyorum. Rakamlara kafası basan kişi Colin'dir," diye ekledi. "Muhasebe defterlerini güncel tutmaya çalışıyorum."

"Colin hastayken faturalarını ben girdim," dedi Alessandra. "Belki bir hata yapmışımdır. Bakiyelerin yanlış olduğunu mu düşünüyorsun?"

Nathan başını iki yana salladı. "Colin, onun arayı kapatmasına senin yardımcı olduğunu söyledi," dedi. O sırada gülümseyip uzun bacaklarını esnetti. Genç kadın eteklerini kenara çekip ona daha fazla alan sağladı.

"Yapılan bazı yatırımlarım faturasını bulamıyorum," dedi genç adam.

Alessandra nihayet onu neyin rahatsız ettiğini anladı. Colin'in şirket hesabına yatırdığı para, Savunma Bakanlığı için yaptığı hizmetlerden geliyordu.

"Dört girdi için hiç makbuz yok," diye belirtti Alessandra.

"Evet, tam olarak dört tane," diye ona katıldı Nathan başını sallayarak. "Colin'in parayı nereden aldığını biliyor musun? Gemilerden gelen kazanç belirli ve onun ayrıca bir kazancı olmadığını biliyorum."

"Ona bunu sordun mu?"

Nathan başını iki yana salladı. "Bu muammayı daha bu sabah keşfettim."

"Sen ve Colin... her şeyi paylaşır mısınız? Sormak istediğim şu, ikinizden biri sır saklar mı?"

“Biz ortağız Alesandra. Eğer birbirimize güvenemeysek, Tanrı aşkına, kime güvenebiliriz ki?” Genç kadına delici bir bakış attı. “Paranın nereden geldiğini biliyorsun, değil mi?”

Alesandra ağır ağır başıyla onayladı. “Bunu sana muhtemelen Colin söylemeli -ben değil,” diye sesli bir mantık yürüttü.

“Para senden mi geldi?”

“Hayır.”

“O zaman kimden?”

Nathan konunun kapanmasına izin vermeyecekti. Colin’in sadece ortağı değil, aynı zamanda en yakın arkadaşı olduğu için, genç kadın ona söylemenin sadakatsizlik olmayacağına karar verdi.

“Caine’e ya da Colin’in ailesindeki başka herhangi birine tek kelime etmeyeceğine dair söz vermelisin,” diyerek söze başladı Alesandra.

Nathan başıyla onayladı. Merakı kabarmıştı tabii ki. “Söz veriyorum.”

“Colin hesapları arttırmak için bazı işler yapıyor.”

Nathan öne eğildi. “Kimin için çalışıyor?”

“Sör Richards.”

Genç adamın kükreyişi, Alesandra’nın neredeyse oturduğu yerden düşmesine neden oluyordu. Nathan sadece biraz ilgileniyor gibi görünmüştü, bu yüzden hiddetli tepkisi biraz şaşırtıcıydı. Genç kadın gözle görülür bir şekilde sıçradı. O, karanlık bir küfür mırıldanınca irkildi de.

Nathan kontrolünü kazandı ve kötü bir kelime kullandığı için özür diledi. Gözlerindeki bakış soğukluğunu koruyordu.

“Bence Colin’in açıklamasına izin verirsen iyi olur,”

diye kekeledi genç kadın. "Artık Richards için çalışmıyor Nathan."

"Emin misin?"

Genç kadın başıyla onayladı. "Fazlasıyla eminim."

Nathan uzun bir iç çekip sırtını yasladı. "Bana söylediğin için teşekkürler."

"Colin sana söylerdi, değil mi?"

Sesindeki endişe çok belirgindi. Nathan genç kadının ona söyleme konusunu tekrar değerlendirdiğini düşündü. Gülümsedi. "Evet, bana söylerdi. Aslında kayıp faturalar konusunu bu akşam ona soracağım."

Onun endişelenmeyi bırakması için kasten konuyu değiştirdi. Birkaç dakika sonra Caine'in konağına ulaştılar.

Onlar için kapıyı açtığında Alesandra, Flannaghan'ın dayısı Sterns'le karşılaştı. Fazlasıyla suratsız, yaşlıca bir adamdı, tavırları kolalanmış gibi sertti ama genç kadını selamlarken gözlerinde bir ışıltı vardı. Görünüşe göre Flannaghan, Alesandra'ya övgüler düzüyordu ve Sterns şimdi Kate'le Megan'ın da çalışanlar arasında yerini aldığını duyduğundan bahsetti.

Salon kapıları sonuna kadar açıktı. Önce Caine'in kızı görüldü ve hızla girişe geldi. Dört yaşındaki çocuk, reverans yapma girişiminde bulunurken düşmemek için Sterns'in ellerini yakaladı. Hanımlara yaraşır tavrı kısa ömürlü oldu. Can sıkıcı resmiyetle işinin bittiği an Sterns'i bırakıp kendini Nathan dayısının bacaklarına fırlattı. Genç adam onu kaldırıp havaya atınca da neşeyle çığlık attı.

"Yüksek tavanlar için Tanrı'ya şükürler olsun," dedi Sterns.

Nathan bu yorumu duyunca kahkaha attı. Yeğenini koluna alıp Alesandra'nın peşinden salona girdi.

Jade ve Catherine kanepede yan yana oturuyordu. Düşes kızlarının karşısındaki bir koltuğa oturmuştu. Üç kadın da hızla ayağa kalkıp Alesandra'nın çevresini sardılar.

"Harika haberi yeni duyduk," diye bildirdi Düşes.

Alesandra kahkaha attı.

"Catherine'den duydum," dedi Düşes.

"Ben Jade'den duydum," diye lafa karıştı Catherine.

"Ben asla..." diye itiraz etmeye başladı Jade.

"Annem şüphelerinden sana bahsederken duydum," diye itiraf etti o zaman Catherine.

"Sara nerede?" diye öğrenmek istedi Nathan.

"Joanna'yı emziriyor," diye açıkladı Jade. "Bir-iki dakika burada olur."

Nathan karısını bulmak için gitmek üzere anında döndü. Olivia'yı yere indirmeyi denedi ama küçük kız onun omuzlarını daha sıkı tutup onunla gideceğini duyurdu.

Alesandra hediye paketini yandaki masaya koyup akrabalarıyla beraber koltuklara doğru ilerledi. Kayınvalidesinin yanındaki koltuğa oturdu. Düşes keten mendiliyle gözlerini kuruluyordu.

"Keyiften dört köşeyim," diye duyurdu. "Bir torun daha. Tam bir mutluluk."

Alesandra da bu yorumun üstüne çok mutlu hissetti. Sohbet bir süre çocuklar üzerine ilerledi. Catherine hemen sıkıldı. Alesandra bunu fark edince konuyu değiştirdi.

"Sana gelen çiçeklerden Colin'e bahsettiğim için bana kızgın mısın?"

"Başta kızmıştım ama sonra babam her şeyi açıkladı. Sonra korkmaya başladım. Ama şimdi Neil Perry tutuklu olduğundan artık korkmuyorum, babam da tüm etkinliklere katılmama izin verecek. Sezonun neredeyse bittiğini

fark ettin mi? Taşraya dönmek zorunda kalınca sıkıntıdan öleceğim.”

“Öyle bir şey yapmayacaksın,” diyerek karşı çıktı anesi.

“Bugün Morgan Atkins’le parkta at sürmeye gideceğim.”

“Catherine, daveti reddedip öğleden sonrayı ailenle geçireceğin konusunda anlaştığımızı sanıyordum,” diye hatırlattı annesi ona.

“Kısa bir sürüş olacak, kimse gittiğimi fark etmez bile. Üstelik ailemi her zaman görebilirim.”

“Morgan seni almaya buraya gelecek mi?” diye sordu Jade.

Catherine başıyla onayladı. “O çok harika. Babam da ondan hoşlanıyor.”

Alesandra, Catherine’in bir yere gidiyor olması konusunda huzursuzdu. Ah, Morgan’ın Colin’in bir arkadaşı olduğunu ve Catherine’e göz kulak olacağını biliyordu ama yine de görünmesinin evde kalmasını diliyordu. Suçlunun Neil olduğuna hâlâ ikna olmamıştı. Ama akrabalarını paniğe sokmak istemiyordu. Keşke Colin burada olsaydı. O ne yapılacağını bilirdi.

Kız kardeşinin gitmesine izin vermezdi. Alesandra anında bu sonuca ulaştı. Ama Colin’in bir hataya karşı tedbirli olduğunu düşündü kendi kendine.

“Catherine, burada bizimle kalman gerektiğine inanıyorum,” dedi Alesandra pat diye.

“Neden?”

Nedendi gerçekten? Alesandra’nın zihni bir sebep arıyordu. Sessizce yardım için yalvararak Jade’e döndü.

Caine’in karısı çok kurnazdı. Alesandra’nın gözlerindeki endişeyi gördü ve ona katıldığını hemen belirtti.

“Evet, bizimle kalmalısın,” dedi Catherine’e. “Sterns, Morgan’a, bir aile meselesinin çıktığını ve randevuna gide-meyeceğini açıklayan bir not göndermekten mutlu olur.”

“Ama randevuma gitmek istiyorum,” diyerek karşı çıktı Catherine. “Anne, bu haksızlık. Michelle Marie, Hampton Kontu’yla at binmeye gidiyor. Kız kardeşleri ona ne yapacağını söylemiyorlar.”

“Biz sana ne yapacağını söylemiyoruz,” dedi Alesandra. “Sadece gitmeni istemiyoruz.”

“Neden?”

Düş kırıklığı, Catherine’in sesinin tiz çıkmasına neden olmuştu. Neyse ki Nathan’la karısı odaya girerek herkesin dikkatini çekince, Alesandra bir cevap bulma zorunluluğundan kurtuldu.

Alesandra kelimenin tam anlamıyla ayağa fırladı. Sara’yla tanışmak için aceleyle odada ilerledi.

Nathan’ın karısı güzel bir kadındı. Koyu kahverengi saçları, kusursuz bir cildi ve açık gökyüzü renginde gözleri vardı. Gülümsemesi de büyüleyiciydi. Sıcaklık doluydu.

Nathan ona karısını takdim etti. Alesandra ona resmi bir reveransta mı bulunsun, yoksa Sara’nın elini mi tutsun bilemedi. İkilemi uzun sürmedi. Kadın açıkça sevgi doluydu. Hemen öne ilerleyip Alesandra’yı kucakladı.

Sara’nın yanındayken yabancılik çekmek mümkün değildi. Alesandra’ya uzun süredir görmediği bir arkadaşymış gibi davranıyordu.

“Joanna nerede?” diye sordu Alesandra.

“Olivia onu aşağı getiriyor,” diye açıkladı Sara.

“Sterns’in yardımıyla,” diyerek lafa karıştı Nathan. Sonra karısına döndü. “Hayatım, muhasebe defterlerini halletmek için yukarıya çıkıyorum ben.”

Jade, Sara'ya seslenip yanındaki mindere vurdu. Alesandra onları takip etmedi. Nathan'ın peşinden gitti. Merdivenlerin yarısında ona yetişti.

"Seninle biraz özel olarak konuşabilir miyim?"

"Kesinlikle," dedi Nathan. "Çalışma odası uygun mudur?"

Genç kadın başıyla onayladı. Onun peşinden merdivenlerin geri kalanını çıkıp çalışma odasına gitti. Nathan ona bir koltuğu işaret etti ama genç kadın oturma davetini geri çevirdi.

Oda haritalar ve muhasebe defterleri karmaşası halindeydi. Nathan belli ki Caine'in çalışma odasını ikinci bir gemicilik ofisine çevirmişti. Genç adam odada ilerlerken Alesandra bunu ona söyledi.

"Caine'in kütüphanesi alt katta," diye açıkladı Nathan. "İçeri girmeme izin vermez. Aynı şekilde o da bu odaya girmeyecektir," diye ekledi sırtarak. "Eniştem düzen konusunda tam bir fanatiktir. Dağınıklığa gelemmez. Otur Alesandra ve aklındakini anlat."

Genç kadın oturma davetini yine reddetti. "Bu sadece bir dakika sürecektir," diye açıkladı. "Catherine, Morgan Atkins'le at sürmeye gitmek istiyor. Adam onu almaya gelecek. Gitmesine izin vermenin iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum Nathan, ama buna uygun bir neden de bulmıyorum. Çok kararlı."

"Gitmesini neden istemiyorsun?"

Alesandra bunu uzun uzadıya sıralayabilirdi ve elbette kafa karıştırıcı açıklaması hiç mantıklı gelmeyecekti, ama Nathan'ın zamanını boşa harcamamaya karar verdi.

"Sadece bu konuda huzursuzum," dedi. "Ve Colin'in onun gitmesine izin vermeyeceğini biliyorum. İkimiz de

suçlunun Neil Perry olduğuna ikna olmuş değiliz ve ikna olana dek Catherine'in bir yere gitmesini istemiyoruz. Colin kardeşine hayır demek için burada yok ve annesi de onu tutabilecek durumda değil. Lütfen bu konuyu halleder misin? Catherine'in sana karşı çıkmaya cüret edeceğini sanmıyorum."

Nathan kapıya doğru yürümeye başladı. "Yani Colin bu Atkins'e güvenmiyor mu?"

"Ah, hayır, bunu ima etmek istemedim," dedi Alesandra. "Morgan, Colin'in bir arkadaşı." Eklerken sesini alçalttı. "Colin'in departmandaki pozisyonunu Sör Richards'ın gözetimi altında o devraldı."

"Ama sen, Colin'in kız kardeşinin gitmesini istemeyeceğini düşünüyorsun, öyle mi? Pekâlâ. Ben ilgilenirim."

"Ona ne gibi bir sebep göstereceksin?" diye sordu Alesandra, dev adamın arkasından koştururken.

"Hiç," diye yanıtladı Nathan. O sırada gülümsedi, aslında tam bir serseri gülümsemesiydi. "Bir sebebe ihtiyacım yok. Sadece ona burada kalacağını söyleyeceğim."

"Peki ya karşı çıkarsa?"

Nathan güldü. "Mesele ona ne söylediğim değil, nasıl söylediğim. Güven bana Alesandra. Karşı çıkmayacak. Bu dünyada gözünü korkutamadığım sadece iki kadın var. Kız kardeşim ve karım. Endişelenme, çaresine bakacağım."

"Aşlına bakarsan Nathan, üç tane var. Jade'in, Sara'nın ya da benim gözümü korkutamazsın."

Alesandra onun gözlerindeki şaşkınlığa gülümsedi ama kahkaha atmaya cesaret edemedi.

Düşes, Nathan'la Alesandra'ya veda etmek için giriş salonunda bekliyordu. Önemli bir akşam yemeği balosuna hazırlanması gerektiğini söyledi. Alesandra'yı yanağından

öptükten sonra Nathan'ı da öpebilmek için genç adamın eğilmesini sağladı.

Alesandra, Catherine'in hâlâ salonda olduğunu düşünüyordu. Müdahale ettiği belli olmasın diye Nathan'dan önce içeri girmek için döndü. Ona olan sözünü bozduğu için Catherine ona zaten kızmıştı ve Alesandra, listesine bir yenisini eklemek istemiyordu.

Sara kanepede oturuyordu. Küçük Olivia onun yanındaydı, bebeği de kucağına almıştı.

"Umarım Joanna da senin kadar güzel olur," dedi Sara, Olivia'ya.

"Muhtemelen olmaz," diye karşılık verdi Olivia. "Benim kadar güzel olmasına yetecek kadar saç yok."

Jade gözlerini devirdi. Sara gülümsedi. "O henüz küçük," dedi. "Daha çok saç çıkabilir."

"Catherine nerede?" diye sordu Alesandra odada ilerlerken. "Nathan onunla iki çift laf etmek istiyor."

"Birkaç dakika önce çıktı," diye yanıtladı Jade.

Alesandra hemen, onun annesiyle çıktığı sonucuna vardı. Olivia'nın yanına oturup bebeğe baktı.

"Planlarına müdahale ettik diye çok kızdı mı? Muhtemelen şu an annesine sinir krizi geçiriyordur. Ah Sara, Joanna çok güzel. Çok minik."

"Büyüyecek," diye bildirdi Olivia. "Bebekler büyür. Annem öyle söylüyor."

"Alesandra, Catherine annesiyle eve gitmedi. Morgan'la gitti. Fikrini değiştirmesi için uğraştık ama öne sürülecek geçerli bir sebep olmadığından annesi yumuşadı. Catherine dokunsalar ağlayacak durumdaydı ve sanırım annesi bir olay çıksın istemedi."

Bebek mızırmızlanmaya başladı. Sara kızını kucağına alıp

ayağa kalktı. "Uyku vakti geldi," diye duyurdu. "Hemen dönerim. Sterns yapabileceği en kısa sürede onu elimden çıkar. Adam bebeklerle harikalar, değil mi Jade?"

"Dört yaşındaki çocuklarla da öyle," diye karşılık verdi Jade. Dikkatini kızına çevirdi. "Senin de uyku vaktin geldi Olivia."

Kızı gitmek istemedi. Jade ısrar etti. Olivia'nın elinden tutup çekti.

"Ben bebek değilim anne."

"Olmadığını biliyorum Olivia," diye yanıtladı Jade. "Ve bu yüzden, gün içinde sadece bir kez uyuyorsun. Joanna iki kez uyuyor."

Alesandra kanepeye oturup Jade'in kızını odadan dışarı çıkarmasını izledi. Nathan eşikte durdu.

"Catherine'in arkasından gitmemi ister misin?" diye sordu.

Genç kadın başını iki yana salladı. "Sadece evham yapıyorum Nathan. Eminim her şey yolundadır."

O sırada ön kapı açılıp Caine'le Colin içeri girdiler. Caine, Nathan'la konuşmak için giriş salonunda durdu ama Colin hemen salona, karısının yanına gitti. Yanına oturdu ve onu kendisine çekip öptü.

"Pekâlâ?" diye sordu Alesandra, kocası burnunu boynuna sürtmeye başlayıp ona hemen cevap vermeyince.

"Muhtemelen suçlu o," diye duyurdu Colin.

Caine ve Nathan o sırada içeri girip onlara katıldılar. Alesandra, kulağını dişlemeyi kessin diye Colin'i dürttü. Kocası iç çektikten sonra doğrularak ondan uzaklaştı. Genç kadının kızarmış olduğunu görünce gülümsedi.

"Nedeni ve fırsatı vardı," diye belirtti o sırada Colin.

Caine kardeşinin sözlerini duydu. "Bence bunu oldu-

ğundan daha da karmaşıklştırıyoruz. Ben bunun... kolay olduğunu söyledim.”

Colin başıyla onayladı. Listesini çıkardı. “Pekâlâ hayatım. İşte cevapların. Birincisi, Neil kız kardeşiyle beraber kendine gizli hayran diyen bir adamı görmeye gittiğini reddediyor. İkincisi, bir sigorta poliçesiyle ilgili hiçbir şey bilmediğine yemin ediyor. Ve üçüncüsü, Leydi Roberta’yla bir ilişki yaşadığını şiddetle reddediyor.”

“Bu cevapları bekliyordum,” diye bildirdi Alesandra.

“Victoria’ya pek de abilik etmemiş,” diye lafa karıştı Caine. Oturup gürültüyle esnedi.

“Neil’e olan diğer sorum ne oldu?”

“Hangisiydi o?” diye sordu Colin.

“Victoria’nın reddettiği taliplerin adını istedim. Beni ziyarete geldiğinde üç tane olduklarından bahsetmişti, ben de bu retlerin önemli olduğunu düşündüm. Gerçekten Colin, ona sormayı unuttun mu?”

“Hayır, unutmadım. Burke varmış -o artık evli, bu yüzden sayılmaz- ve Mazelton.”

“O da kısa süre içinde evleniyor,” diye araya girdi Caine.

“Ve?” diye sordu Alesandra, Colin devam etmeyince.

“Üçüncü adam kimmiş?”

“Morgan Atkins,” dedi Caine. Colin başıyla onayladı.

Alesandra, Nathan’a bir bakış attı. Genç adam kaş çatıyordu. “Colin, Atkins senin arkadaşın değil miydi?”

“Kesinlikle hayır,” diye yanıtladı Colin. “Muhtemelen beni boğazlamak istiyordur şu an. Gelişen bir durumdan ötürü işleri berbat etti ve beni suçluyor.”

Nathan öne eğildi. “Karının peşinden gelecek kadar mı suçluyor?”

Colin'in ifadesi değişti. Başını iki yana sallamaya başladı ama sonra kendini durdurdu. "Bu, olasılık dâhilinde," diye kabul etti. "Uzak bir ihtimal, ama... aklından ne geçiyor Nathan?"

Ortağı, Alesandra'ya baktı.

Aynı anda onun adını söylediler. "Catherine."

On Beşinci Bölüm

“Paniklemedik.”

“Evet, panikledik,” diye karşılık verdi Alesandra. Kocasını yalanlarken ona gülümsedi, sonra dikkatini görevine verdi.

O ve kocası yataktalardı. Colin sırtüstü uzanmış, başının altına yastık koymuştu. Alesandra yatağın ayak ucuna diz çökmüştü. Bir pamuklu kumaşın daha suyunu sıkıp kocasının bacağına uyguladı. Suyun sıcaklığı, genç kadının parmaklarının kızarmasına neden olmuştu ama bu ufak rahatsızlık, Colin’in zevk dolu uzun iç çekişleriyle kesinlikle ödüllendiriliyordu.

Sör Winters’ın sunduğu öneriler listesini verdiğiinde kocası pek de şikâyetçi olmamıştı. Ağrı kesicilerle içkiyi reddetti ama zaman ayırıp nedenini de açıkladı. Bunlardan birine bağımlı hale gelmek istemiyordu, bu yüzden bacağı ne kadar ağrırsa ağrısın hiç kullanmadan devam ediyordu.

Ama sıcak kumaşlar baldırındaki krampları azaltıyordu ve genç kadının onu başka bir şeyi düşünmekle meşgul edebildiği sürece Colin yaraları konusunda hassas veya utangaç olmayı unutuyordu.

Vücudunun geri kalanı konusunda kesinlikle utangaç

değildi. Biraz teşhirciydi de. Alesandra, aşırı ciddi pembe-beyaz, yüksek yakalı bir gecelik ve ona uyan bir sabahlık giymişti. Colin hiçbir şey giymiyordu. Elleri başının altında kenetlenmişti ve bir kez daha uzun uzun iç geçirirken, Alesandra onun kendisinin yanında tamamen teklifsiz davrandığına karar verdi... ve bundan memnundu da.

“Caine için eli ayağına biraz dolandı diyebilirim ama o da sırf, Morgan’ın bu işin içinde olabileceğine dair en ufak bir ihtimal olması yüzündendi.”

“Eli ayağına biraz mı dolandı? Kesinlikle şaka yapıyor olmalısın Colin. Adam karısını kaldırıp açık arabasına tıktı, sonra da hızla Catherine’in peşinden parka sürdü.”

Colin bu görüntü karşısında sıırttı. “Pekâlâ, o panikledi. Ben paniklemedim ama.”

Alesandra hiç de zarif olmayan bir şekilde homurdandı. “Yani, geride kalmamak için onların arabalarına yandan atlarken gördüğüm kişi sen değildin?”

“Güvende olmak, üzgün olmaktan daha iyidir Alesandra.”

“Ve hepsi bir hiç içindi,” dedi genç kadın. “Caine ya da sen ona yetişseydiniz, Catherine küçük düşmekten ölebilirdi. Tanrı’ya şükürler olsun, abileri ona yetişmeden Morgan onu eve bıraktı. Hepsi benim kabahatim bu arada.”

“Ne senin kabahatin?”

“Herkesi ayağa kaldırdım,” diye itiraf etti Alesandra. “Akrabalarını bu kadar endişelendirmemeliydim.”

“Onlar senin de akrabaların,” diye hatırlattı Colin.

Alesandra başıyla onayladı. “Sence Victoria, Morgan’ı neden reddetmiştir?”

Konu değişikliği Colin’i etkilemedi. Karısının aklının

o düşünce-den bu düşünceye atlayıp durma şekline alıştı-yordu. O son derece mantıklı bir kadındı -lanet derecede zeki-ydi de- ve bu sebeplerden genç adam onun sahip olabileceği herhangi bir endişeye daha fazla omuz silkme-yecekti. Eğer o, suçlunun Neil olduğuna tamamen ikna olma-dıysa, Colin de ikna olmamış demekti.

“Morgan’ın borcu gırtlığına dayanmış ve mülklerini kaybetme şansı epey yüksek.”

“Bunu nereden biliyorsun?”

“Richards söyledi,” diye yanıtladı genç adam. “Belki de Victoria daha iyisini bulabileceğini düşünmüştür.”

“Evet,” diye ona katıldı Alesandra. “Sanırım bu mümkün.”

“Hayatım, hadi yatalım.”

Genç kadın yataktan fırlayıp su kâsesini pencerenin yanındaki sıraya koydu. Sonra ıslak kumaşları Colin’in bacağından aldı, katladı ve kâsenin yanına koydu.

“Colin, seninle Victoria konusunu konuşmaya çalıştığım-da beni dinlemediğin için suçluluk mu duyuyorsun?”

“Kahretsin evet, suçluluk hissediyorum. Konuyu her açtığında sana işin peşini bırakmanı söyledim.”

“Güzel.”

Colin tek gözünü açıp ona baktı. “Güzel mi? Suçluluk duymamı mı istiyorsun?”

Alesandra gülümsedi. “Evet,” diye cevap verdi. Sabah-lığını çıkarıp yatağın kenarına koydu ve geceliğinin düğ-melerini çözmeye başladı. “Çünkü şimdi müzakere-deki güçlü el benim.”

Genç adam onun kelime seçimleri ve yüz ifadesi karşısın-da sıırıttı. Alesandra çok ciddi görünüyordu. “Tam olarak neyi müzakere etmek istiyorsun?”

“Uyku düzenlememizi. Bütün gece senin yatağında uyuyacağım Colin. Tartışmanın sana bir faydası dokunmaz.”

Alesandra geceliğini çıkarmaya çalışmaktan vazgeçip aceleyle yatağa girdi. Eğer çoktan yanına yerleşmiş olursa, Colin’in onun talebini geri çevirmesinin daha zor olacağını düşünüyordu. Örtüleri üzerine çekip yastığını kabarttıktan sonra konuşmaya başladı. “Eğer suçluluk duygusu seni etkilemeyecekse, o zaman sana hassas durumumu hatırlatmak zorunda kalacağım. Çocuğunun annesini hiçbir şekilde geri çevirmezsin.”

Colin kahkaha attı. Yan dönüp kolunu karısına doladı. “Tam bir küçük müzakerecisin,” dedi uzata uzata. “Aşkım, benimle uyumanı istemediğimden değil ama bütün gece uyanıp duruyorum ve seni uyandırmak istemiyorum. Dinlenmen gerek.”

“Beni uyandırmazsın,” diye karşılık verdi Alesandra. “Bugün Başrahibe’den uzun bir mektup geldi,” dedi o sırada konuyu değiştirerek. “Okuyasın diye çalışma masanın üzerine bıraktım. Şu sıralar Stone Haven’ın her yerindeki güller açmış. Belki gelecek sene, sen kalemizi görmek için beni götürdüğünde, tüm çiçekler bütün görkemleriyle açmış olurlar. Çok güzel bir manzaradır kocacığım.”

“Tanrım, benim gerçekten de bir kalem var, değil mi?”

Alesandra ona daha da sokuldu. “Başrahibe fonlarımın bankadan salınmasını sağlayabilmiş. Onun yeteneklerinden asla şüphem olmadı elbette. İstedığında çok ikna edici olabilir.”

Colin bu haberden memnun oldu. General’in, Alesandra’nın mirasından bir parçayı bile ele geçirmesini istemiyordu. “Dreyson endişesine bir son verir,” dedi. “Para buradaki bankada güvende olunca...”

“Yüce Tanrım, Colin, Başrahibe’nin fonları buraya, bize yollayacağını düşünmüyorsun, değil mi?”

“Ben sandım ki...” Genç kadının kahkahası Colin’i durdurdu. “Bu kadar komik olan ne?”

“Parayı General’dan uzaklaştırmak hiç de zor değildi ama Başrahibe’nin fonları göndermesini sağlamak epey imkânsız olacak.”

“Neden?” diye sordu genç adam, kafası hâlâ karışık.

“Çünkü o bir rahibe,” diye yanıtladı Alesandra. “Ve rahibeler para talep eder. Paradan vazgeçmezler. General, Başrahibe’nin dengi değildi, sen de değilsin kocacığım. Tanrı onların para sahibi olmalarını ister,” diye ekledi. “Üstelik o bir hediye idi, değil mi? Ve parayı kesinlikle iyi bir amaçla kullanabilirler. Dreyson bir süre surat astıktan sonra hepsini unuttur.”

Colin öne eğilip onu öptü. “Seni seviyorum Alesandra.”

Genç kadın bu ilanı duymayı bekliyordu ve hemen üzerine atladı. “Belki beni biraz seviyorsundur ama kesinlikle Nathan’ın Sara’yı sevdiği kadar çok sevmiyorsun.”

Bu açıklama genç adamı afallattı. Onun yüz ifadesini görmek için bir dirseğinin üzerinde doğruldu. Genç kadın gülümsemiyordu ama gözlerinde belirgin bir ışıltı vardı. Bu küçük kadın bir şeylerin peşindeydi, evet.

“Neden böyle bir şey söyleyesin ki?”

Alesandra onun sesindeki homurdanmadan ya da yüzündeki kaş çatışından zerrece etkilenmemiştir. “Yine müzakere yapıyorum,” diye açıkladı.

“Şimdi istediğin şey ne?” Colin kaş çatışını kontrol etmekte zorlanıyordu. Kahkaha atmak istiyordu.

“Sen ve Nathan, Kral’ın Sara’ya verdiği hediyeyi kul-

lanacaktınız ve ben senden mirasımdan o paranın tam miktarı kadarını almanı istiyorum -hayır talep ediyorum. Ancak böylesi adil olur Colin.”

“Alesandra...”

“Hiçe sayılmaktan hoşlanmıyorum kocacığım.”

“Hiçe sayılmak mı? Tanrı aşkına, bu fikre nereden vardın?”

“Şimdi çok uykum geldi. Teklifimdeki adaleti düşün ve yarın bana bildir. İyi geceler Colin.”

Teklif mi? Colin bu sözcüğe dudak büktü. O talep etmişti ve olan da buydu. Colin, onun kararını verdiğini söyleyebilirdi ve bu kadın kendi hayrına olmayacak kadar inatçıydı. Bu meselenin kapanmasına da izin vermezdi. Hiçe sayıldığını düşündüğü durum yüzünden duygularının incindiğini Colin onun ses tonundan anlamıştı.

“Bunu düşüneneceğim,” diye söz verdi nihayet.

Genç kadın onu duymadı. Çoktan uykuya dalmıştı. Colin mumları söndürdü, karısını daha yakına çekti ve birkaç dakika sonra uyuyakaldı.

Ev halkı henüz gece için odalarına çekilmemişti. Flannaghan hâlâ aşağıda, kız kardeşinin işlerine son rötuşlarda bulunuyordu. Meg’e salonun tozlarını alma görevini vermişti, şimdi de onun gözden kaçırdığı yerleri özenle temizliyordu. Flannaghan evhamlı biriydi, aynı zamanda mükemmeliyetçiydi ve kız kardeşleri evin rutinini öğrenene dek yaptıkları işleri onun standartlarına uyup uymadığını görmek için dikkatle kontrol edecekti.

Salonu bitirip mumları söndürdüğünde saat gecenin biriydi. Ön kapının çalındığını duyduğunda giriş salonuna yeni ulaşmıştı.

Saat geç olduğundan, geleni görmek için kapıyı açmadı.

Önce pencereden gizlice dışarı baktı, patronunun arkadaşını tanıyınca sürgüyü açtı.

Morgan Atkins aceleyle içeri girdi. Flannaghan, Colin'le Alesandra'nın gece için odalarına çekildiklerini açıklayamadan Morgan konuşmaya başladı. "Saatin geç olduğunu biliyorum ama bu acil bir durum ve Colin'i hemen görmeliyim. Sör Richards birkaç dakikaya burada olur."

"Ama lordum çoktan yatmaya gitti," diye kekeledi Flannaghan.

"Uyandır onu," dedi Morgan tersçe. Devam ederken sesini yumuşattı. "Şu an bir kriz var. Ne olduğunu bilmek isteyecektir. Bu konuda acele et dostum. Richards her an burada olabilir."

Flannaghan onunla tartışmadı. Hızla dönüp merdivenlerden çıkmaya başladı. Morgan peşindeydi. Flannaghan, Kont'un çalışma odasında beklemek istediğini düşündü. Salonda oturmasını söylemek üzere ona doğru dönmeye yeltendi.

Kafasının içinde kör edici bir ışık patladı. Acı o kadar yoğun, o kadar şiddetliydi ki, onu boğdu. Uyarmak için bağırmaya yetecek zaman ya da dövüşmeye yetecek gücü yoktu. Flannaghan başının arkasına darbe indiği an, karanlığa sürüklendi.

Geriye doğru düştü. Morgan, baygın adam yere düşerken ses çıkarmasın diye onu kollarının altından yakaladı, sonra da tırabzana yasladı.

Onu sadece sersemletmediğinden emin olmak için bir an orada durup baş uşağı baktı. Sonra onun yakın bir zamanda uyanmayacağından tatmin olarak dikkatini elindeki önemli göreve verdi.

Sessizce merdivenlerden çıktı. Cebindeki hançeri Ale-

sandra'nın üzerinde kullanmayı planlamıştı. Diğer cebindeki tabanca ise Colin'i öldürmek içindi.

Hevesi onu daha dikkatsiz yapmıyordu. Hiçbir kusur kalmayana dek planını zihninde oynatıp durmuştu.

Dürtüye teslim olup onu daha erken öldürmediğine şimdi memnundu. İstemişti ki... ah evet, istemişti ama dürtüye teslim olmamıştı. Hatta bu yüzden Morton ve Oğulları'na gidip kontratı yaptırmış ve elbette hak sahibi olarak Colin'in adını yazmıştı, böylece onun ölümünden kazanç sağlayacak tek kişi kocası olarak görünecekti. Ah evet, yapacakları konusunda oldukça zekice davranmıştı. Tanıştığı andan itibaren Prenses onun merakını uyandırmıştı. Kraliyetten birilerini öldürmek, daha güçlü bir heyecan yaratır mıydı?

Beklentiyle gülümsedi. Sadece birkaç dakika sonra cevabını alacaktı.

Hangi odanın Alesandra'ya ait olduğunu biliyordu. Bu ilginç gerçeği, Colin'e ilk uğradığı zaman keşfetmişti. Alesandra'yla kütüphanenin dışındaki koridorda karşılaşmış, onun odasından bir şeyler getirmekle ilgili bir şeyler mırıldandığını duymuş ve sonra da koridordan aşağı doğru aceleyle ilerleyerek ilk kapıyı geçip ikinciye doğru gitmesini izlemişti. Ah, zeki bir adamdı, evet. Mümkün bir gelecekte kullanmak üzere bu bilgiyi bir kenara yazmıştı ve şimdi bu ona başlayacağı noktayı sağlıyordu.

Önce Alesandra'yı öldürmek istiyordu. Kesinlikle iki oda arasında bir bağlantı kapısı vardı, yoksa da koridora açılan kapı ona aynı şekilde hizmet edebilirdi. Alesandra'ya dehşet ve acıyla çılgılık attırmak ve sevgili karısını korumak üzere Colin'in odaya dalışını izlemek istiyordu. Morgan, Colin her şeyi anlayana ve Alesandra'nın vücudundan

akan kanı görene kadar bekleyecekti, Colin'in gözlerindeki korku ve çaresizliğin tadına vardktan sonra onu kalbine yapacağı tek atışla öldürecekti.

Colin yavaş ve ıstıraplı bir ölümü hak ediyordu ama Morgan bu riski almaya cüret etmedi. Colin tehlikeli bir adamdı ve bu sebeple onu hızla öldürecekti.

Yine de karısının öldüğünü fark edince yüzünde oluşacak ifade, Morgan'ın aklında uzun, çok uzun bir süre yer edecekti. *Ve bu yeterli olmalı*, diye karar verdi, karanlık koridorda yolunu bulurken.

Çalışma odasını, sonra da ilk yatak odasının kapısını geçti, şimdi bir kedi kadar sessizdi, Alesandra'nın açışını izlemiş olduğu kapıya ulaşana dek neredeyse nefes bile almadı.

Artık hazırды, sakın ve... yenilmez! Ve yine de bekledi, kısa bir süre sonra sadece kendisine ait olacak bir ödülün beklentisiyle kendini daha çok heyecanlandırıyordu. Uzun dakikalar boyunca sessizliği dinledi... bekledi... ateşin onu ele geçirmesine, yakmasına, güçlendirmesine izin verdi.

İkisi de ölmeyi hak ediyordu -Alesandra elbette bir kadının olduğu için, Colin de onun Savunma Bakanlığı'ndaki başarı şansını mahvettiği için. Richards artık ona güvenmiyordu ve başaramamış olması Colin'in suçuuydu. Eğer Colin göreve onunla beraber katılsaydı, Fransız'ın kız kardeşini fark edince içinde kükreyen ateşe teslim olmazdı. Kızın teninin ne kadar pürüzsüz görüldüğünü ya da gözlerindeki savunmasızlığı düşünmezdi. Ellerindeki bıçağıyla ona dokunma ihtiyacını kontrol edebilirdi... Ama Colin onunla gelmemiş ve şans bu defa onun yanında olmamıştı. Kadının abisi, şehirden kararlaştırılandan daha erken dön-

müş ve ona şiddetli bir zevk veren kendi çiftleşme ritmiyle bıçağı içeri dışarı, içeri dışarı sokup çıkarırken oraya gelmişti. Çığlıklar -onun tutkusunu besleyen, o gerekli ve heyecan verici çığlıklar- adamı harekete geçirmişti ve eğer Colin orada olsaydı şimdi hem kadın hem de kadının abisi hâlâ hayatta olurdu. Kendini kontrol edebilirdi -evet, evet, ederdi- ve ah, Tanrım, kız o kadar tatlıydı ki...

Vücudu, onun çelik kadar sert ereksiyonunda tereyağı gibi hissettirmişti ve Alesandra'nın vücudunun da o kadar yumuşak olacağını biliyordu. Kanı ellerine fışkırırken sıcak ve ıslak olacaktı, sıcak ve ıslak...

Daha fazla beklemeye cesaret edemedi. Richards, Colin'le beraber, onun bu işe uygun olmadığına karar verdiklerini söylediğinde Morgan hayal kırıklığına uğramış gibi yapmıştı. İçten içe ise, öfkeyle yanıyordu. Ne cüretle onun değersiz olduğunu düşünürlerdi? Ne cüretle!

İkisini de öldürmeye o an, oracıkta karar vermişti. Hem de planlarını yaparken fena halde zekice davranmıştı. Hem Colin hem Richards trajik kazalarda öleceklerdi tabii ki, ama bugün Colin'in kız kardeşini parka at sürmeye götürdüğünde kız ona Alesandra'nın onun gidişine engel olmaya çalıştığını söyleyince planlarını değiştirmişti.

Salak kız her düşüncesini ona söylüyordu. O zaman Morgan onların kendisinden şüphelenmeye başlayacaklarını biliyordu. Onu o kadınların herhangi birine bağlayan en ufak bir kanıt parçası yoktu... değil mi? Hayır, hayır, kendini öyle savunmasız hissetmesi yanlıştı. Kendinden şüphe bile etmeyecek kadar kurnazdı.

Planlarını derhal değiştirmişti gerçi. Her detay üzerine çalışmıştı. Katıksız zevki yaşamak için önce Alesandra'yı öldürecek, sonra Colin'i öldürecek ve evden çıkarken baş uşağın bir daha uyanmamasını sağlayacaktı.

Kimse onu işaret edemeyecekti. Kusursuz bir tanığı vardı. Geceyi sürtük Lorraine ile geçiriyordu ve kadın soran herkese onun yataktan hiç çıkmadığını söyleyecekti. Morgan onun içkisine büyük bir doz afyon tentürü karıştırmış ve fahişenin kulübesinin arka penceresinden kaçmıştı. Kadın ilaçlı uykusundan uyandığında, o da yanına dönmüş olacaktı.

Ah evet, her şeyi düşünmüştü. Tatminle gülümsemek için kendine izin verdi. Hançeri cebinden çıkarıp kapı koluna uzandı.

Colin, kapının açılırken çıkardığı gıcırtyı duydu. Çoktan uyanmıştı ve örtülü ses dikkatini çektiğinde bacağına nabız gibi atan krampı yürüyerek açmak için yataktan çıkmak üzereydi.

Daha fazla ses duymak için zaman kaybetmedi. İçgüdüleri uyarıyla çılgık atıyordu. Şu an biri Alesandra'nın yatak odasında ve bu kişinin çalışanlardan biri olmadığını biliyordu. Hizmetkârları yatak odalarından hiçbirine izin almadan girmeye cesaret etmezlerdi.

Colin yıldırım hızıyla harekete geçti ama hiç ses çıkarmadı. Komodinin çekmecesinde tuttuğu dolu tabancasını çıkardıktan sonra karısına döndü. Bir elini onun ağzına kapatıp genç kadını yatak boyunca çekti. Bakışları ve tabancası bağlantı kapısına yönelmişti.

Alesandra irkilerek uyandı. Pencerelelerden içeri giren ay ışığı, kocasının yüzündeki bakışı görmesine yetecek kadar parlaktı. İfadesi dehşet vericiydi. Genç kadının zihni hemen ayıldı. Bir şeyler korkunç derecede yolunda değildi. Colin onun ağzındaki elini çekerek odanın karşısına gitmesini işaret etti. Asla doğrudan ona bakmadı. Bakışları

Alesandra'nın odasının kapısına odaklanmış halde durmaya devam etti.

Alesandra onun önünden geçmeye çalıştı ama Colin izin vermedi. Onu kolundan yakalayıp nazikçe arkasına doğru itti. Odanın diğer tarafına giderken onu takip etti, tüm bu süre boyunca sırtı genç kadına yaslanmıştı. Sonra onu duvarla ağır gardırobun arasındaki dar köşeye itti. Doğrudan gelecek bir saldırıdan onu koruyacak şekilde önünde durdu.

Orada ne kadar durduklarına dair Alesandra'nın bir fikri yoktu. Ona sonsuzluk gibi geldi ama sadece birkaç dakika geçmiş olduğunu tahmin edebiliyordu.

Sonra kapı yavaşça açıldı. Haliya bir gölge düştü. Ardından belirsiz bir şekil geldi. Davetsiz misafir odaya süzülüyor, resmen bir şeytanın hızı ve kararlılığıyla hareket ediyordu.

Adamın çıkardığı alçak sesli, gırtlaktan gelen çığlık, Alesandra'nın sırtından aşağı ürpertiler gönderdi. Gözlerini sımsıkı kapatıp dua etmeye başladı.

Morgan bir eliyle bıçağı başının üstünde tutuyordu, diğer elinde tabancası vardı. Odaya hızla girdiği için, boş olduğunu anlamadan çok önce yatağın ucuna kadar gelmişti. Çıkardığı ses, kontrol edemiyor gibi görüldüğü o Tanrı'nın cezası miyavlama gibi insanlık dışı ses, avını kaçıran bir hayvanın öfkeli çığlığına benzer bir şeye dönüştü. Morgan biliyordu, daha dönmeden önce biliyordu ki Colin orada onu bekliyordu. Kendini korumak için en fazla bir saniyesini olduğuna şüphesi yoktu ama çok zeki ve çok üstündü... tek ihtiyacı olanın o saniye olduğuna emindi.

Ne de olsa o yenilmezdi. Tek bir akıcı hareketle döndü, tabancası hazırda, parmağı tetiği okşuyordu...

Ölümü bir anda oldu. Colin'in tabancasından çıkan kurşun, Morgan'ın kafasına sol şakağından girdi. Yere yığıldı, gözleri kocaman açılmıştı, silahları hâlâ ellerindeydi.

"Kıpırdama Alesandra."

Colin'in emri sert ve güçlüydü. Genç kadın başıyla onaylamaya başladı ama sonra onun arkası dönük olduğu için bunu göremeyeceğini fark etti. Elleri ağrımaya başladı. Ellerini göğsünde sımsıkı birbirine kenetlemişti. Kendini rahatlamaya zorladı.

"Dikkatli ol," diye fısıldadı, Colin'in bile duyacağından şüpheli olduğu alçak bir sesle.

Colin cesede doğru yürüdü, Morgan'ın elindeki tabancayı tekmeleyerek uzaklaştırdıktan sonra onun öldüğünden emin olmak için tek dizinin üzerine çöktü.

Uzun bir iç çekti. Kalbi öfkeli bir ritimle çarpıyordu. "Piç kurusu," diye mırıldandı ayağa kalkarken. Alesandra'ya dönüp ona elini uzattı. Genç kadın köşeden çıktı, bakışları Morgan Atkins'e kilitlenmişti ve yavaşça kocasına doğru yürüdü. Colin onu kollarına çekip görüşünü engelledi.

"Ona bakma," diye emretti.

"Öldü mü?"

"Evet."

"Niyetin onu öldürmek miydi?"

"Kahretsin, evet."

Genç kadın ona yaslandı. Colin onun titrediğini hissedebiliyordu. "Artık bitti hayatım. Başkasını incitemez."

"Ölmüş olduğundan emin misin?" Alesandra'nın sesi endişeyle titriyordu.

"Eminim." Genç adamın sesi hâlâ öfkeyle sert çıkıyordu.

“Sesin neden bu kadar kızgın geliyor?”

Colin ona cevap vermeden önce derin ve tazeleyici bir nefes aldı. “Sadece bir tepki,” dedi. “Bu piç kurusunun büyük planları vardı Alesandra. Eğer sen kendi odanda ya-tıyor olsaydın...”

Devam edemedi. Ona neler olabileceğinin düşüncesi, Colin için aklından bile geçiremeyeceği kadar dehşet ve-riciydi.

Alesandra kocasının koluna girip onu yatağa doğru götürdü. Onu nazıkçe omuzlarından bastırıp oturmasını sağladı. “Ama içgüdülerin sayesinde bana bir şey olmadı. Onu diğer odadan duydun, değil mi?”

Karısının sesi yatıştırıcı bir fısıltı halindeydi. Colin ba-şını iki yana salladı. Karısı gerçekten de onu teselli ediyor-du... ve her şeye lanet olsun, buna ihtiyacı vardı.

“Sabahlığını giy hayatım,” dedi Colin. “Üşümeni iste-miyorum. İyi misin?”

Ona bunu sorarken genç kadını kucığına çekti. “Evet,” diye yanıtladı Alesandra. “Sen iyi misin?”

“Alesandra, eğer sana bir şey olsaydı, Tanrı aşkına, ne ya-pardım bilmiyorum. Sensiz bir hayatı düşünemiyorum.”

“Ben de seni seviyorum Colin.”

Onun bu sözleri kocasını yatıştırdı. Memnuniyetle ho-murdanarak onu kucığından kaldırıp yatağa yanına oturt-tu.

Bir başka derin nefes aldıktan sonra ayağa kalktı. “Flan-naghan’ı uyandırıp Richards’a yollayacağım. Sen burada oturup...”

Alesandra ayağa fırlayınca o da talimatını yarına kesti. “Ben de seninle geliyorum. Burada... onunla kalmak iste-miyorum.”

“Pekâlâ aşkıım.” Colin kolunu onun omuzlarına dolayıp kapıya doğru yürümeye başladı.

Alesandra yine titriyordu. Colin korkunun onu tekrar ele geçirmesini istemedi.

“Morgan’ın gerçekten etkileyici biri olduğunu söylememiş miydin?”

Genç kadının nefesi kesildi. “Ben kesinlikle böyle bir şey söylemedim. Catherine onun etkileyici olduğunu düşünüyordu. Ben hiç öyle düşünmedim.”

Colin onu yalanlamadı. Evlilik adayları listesine onu eklemiş olduğunu ona hatırlatmanın sırası olduğunu sanmıyordu. Bu onu daha fazla üzerdi sadece.

Bu sözleri, onun dikkatini odadan çıkarken yanından geçmek zorunda oldukları ölü adamdan çekmek için söylemişti. Taktığı işe yaradı. Alesandra, Morgan’dan tarafa dönüp bakmadı bile. Dikkatini tamamen kocasına kaç çatmaya vermişti. Yüzüne de renk gelmişti.

“Onunla tanıştığım andan beri Morgan’dan şüpheleniyordum ben,” diye bildirdi. “Şey, yani neredeyse tanıştığım andan beri,” diye ekledi, Colin kuşkulu görününce.

Genç adam onunla tartışmadı. Colin hiçbir şey giymiyor olduğunu fark edene dek koridora çıkmışlardı bile. İçeri geri dönüp üzerine bir pantolon geçirdikten sonra gardıroptan bir örtü çıkarıp Morgan’ın üzerine attı. Alesandra’nın o piç kurusunun yüzünü bir daha görmesini istemiyordu. Kendisi de ona özellikle bakmak istiyor sayılmazdı.

Flannaghan odasında değildi. Onu giriş salonunun yanındaki basamaklarda yere yayılmış halde buldular. Alesandra baş uşağın durumuna Morgan’ın ölümünden çok daha fazla üzüldü. Colin onu Flannaghan’ın aldığı dar-

beyle sadece derin bir uykuya daldığını ikna edinceye dek, baş uşağın eline yapışıp gözyaşlarına boğuldu. Flannaghan alçak sesle inleyince genç kadın kontrolünü tekrar kazanacak duruma geldi.

Bir saat sonra konak ziyaretçilerle doldu. Colin oradan geçen bir kiralık arabayı durdurarak sürücüyü Sör Richards, Caine ve Nathan'ı alması için göndermişti. Bu üç adam beş dakika içinde ayrı ayrı geldiler.

Richards önce Flannaghan'ı sorguladı, sonra onu yatağa gönderdi. Alesandra kanepede oturuyordu, bir yanında Nathan, diğerinde Caine vardı. İki adam, onu yatıştırma girişimleri konusunda birbirleriyle yarışa girdiler. Genç kadın onların endişelerinin fena halde tatlı olduğunu düşünüyordu, bu yüzden Nathan'ın tuhaf ve can yakan pat pat vurmalarına ve Caine'in pek de anlamlı olmayan tek tük anlayış dolu sözlerine katlandı.

Colin salona girdi ve üçlüyü görünce öfkeyle başını iki yana salladı. Karısını neredeyse göremiyordu bile. Caine ve Nathan geniş omuzlarıyla onu kelimenin tam anlamıyla kanepeye çivilemişlerdi.

"Nathan, karım nefes alamıyor. Kıpırda. Sen de Caine."

"Onu ihtiyacı olan bu sürede rahatlatıyoruz," diye bildirdi Caine.

"Aynen öyle yapıyoruz," diyerek ona katıldı Nathan.

"Çok korkmuş olmalısınız Prenses."

Bu değerlendirmeyi eşikte duran Sör Richards yapmıştı. Hızla odada ilerleyip genç kadının karşısındaki koltuğa oturdu.

Amir kendini pek toplamış sayılmazdı. Haber geldiğinde uyuduğu belliydi, çünkü saçlarının uçları havadaydı ve gömleği pantolonunun içine kısmen sokulmuştu. Ayakka-

bıları da birbirinden farklıydı. İkisi de siyahtı ama birinde püskül vardı. Diğeri sadeydi.

“Elbette korktu,” dedi Caine.

Nathan yine onu yatıştırma girişimiyle dizine hafifçe vurdu. Alesandra, Colin’e baktı. Genç kadının gözlerindeki ışıltıdan kahkaha atmasına az kaldığı anlaşılıyordu. Genç adam onun gülümsüyor da olabileceğini düşündü, ama tam olarak söyleyemiyordu çünkü yüzünün alt kısmı Caine’le Nathan’ın omuzlarının arkasında kalmıştı.

“Kalk oradan Nathan. Karımın yanına oturmak istiyorum.”

Nathan ona son bir darbe vurduktan sonra kalkıp başka bir koltuğa geçti. Colin hemen oturup karısını yanına çekti.

“Onu nasıl öldürdün?” diye sordu Nathan o sırada.

Caine, Alesandra’yı işaret edip kayınbiraderine başını salladı. Genç kadın bu hareketi kaçırdı. Başka biri Nathan’ın sorusuna cevap vermeye istekli görünmediğinden bunu kendisi yapmaya karar verdi. “Tek bir temiz atış, doğrudan sağ şakağa,” dedi.

“Colin her zaman fazlasıyla titiz olmuştur,” diye övdü Sör Richards.

“Morgan olması sizi şaşırttı mı Sör Richards?” diye sordu Alesandra.

Amir başıyla onayladı. “Onun böyle bir pislik yapabileceği hiç aklıma gelmemişti. Tanrım, departmanımda çalışması için onu işe aldım. Kendisine verilen görevde çuval-lama şekli, hiç içgüdüğü olmadığını gösterdi bana. Bir abi ve kardeş onun beceriksizliği yüzünden öldü.”

“Belki de beceriksizlik yüzünden değildir,” dedi Colin. “Richards, sen bana kız kardeşin kazara arada kaldığını

söylemiştin. Şimdi ben, Morgan'ın onu kasten öldürüp öldürmediğini merak ediyorum. Raporu o vermişti, değil mi?"

Richards öne eğildi. "Gerçeği bulup çıkaracağım," diye bildirdi. "Tanrı şahidimdir, yapacağım. Merak ediyorum da, bu gece onu ne harekete geçirdi acaba? Neden Alesandra'ya ulaşmak için kendini ele verdi? Diğer kadınları ıssız bir yere çekmek için yemliyordu ama ona ulaşmak için buraya geldi. Belki de giderek daha cesurlaştı, diye ekledi.

"Risk almasının sebebi muhtemelen Catherine'dir," diyerek lafa girdi Caine. "Alesandra'nın onunla at sürmeye gitmesini engellemeye çalıştığını Morgan'a söylemiş olmalı. Catherine bildiği her şeyi herkese anlatmayı sever. Muhtemelen Morgan ondan şüphelendiğimiz sonucuna ulaşmıştır."

Nathan başını iki yana salladı. "Piç kurusu kafayı yemiş."

Colin bu değerlendirmeye katılıyordu. "Koşarak yatak odasına girdiğinde çıkardığı ses, onun aklını kaçırdığını düşünmemen neden oldu."

"Bundan gerçekten keyif alıyormuş."

Caine bu sözleri vurgulu bir tonla söylemişti.

Alesandra, bir insanın başka birinin acısından keyif alması fikri karşısında hayrete düştü.

"Bu gece Alesandra için gelmeseydi, gerçeği hiç keşfedemeyebilirdik," dedi Nathan. "Neil işlemediği iki cinayet yüzünden darağacına gidebilirdi."

"Morgan'ın Leydi Roberta'yla bağlantısı ne? Onunla ilişkisi mi vardı, yoksa rastgele mi seçilmişti?" diye sordu Alesandra.

Kimsenin onun sorusuna verecek hızlı bir cevabı yoktu. Richards tahmin yürütmeye karar verdi. "Vikont'la karısının sıkıntı yaşadığı herkesçe biliniyordu. Belki de Morgan, Roberta'nın zaafının üzerine atlamıştır. Gizli bir hayrandan gelen notlar ve hediyeler muhtemelen kadını heyecanlandırmıştır."

"Morgan'ı eninde sonunda yakalardık," dedi Caine. "Daha fazla hata yapacaktı. Kontrolden çıkmıştı."

"Catherine onun etkileyici olduğunu düşünüyordu."

Nathan bu sözleri karanlık bir şekilde kaşlarını çatarak söylemişti. Caine başıyla onayladı.

"Evet," dedi Colin ağır ağır. "O gerçek bir kadın avcısıydı."

On Altıncı Bölüm

Morgan'ın ölümünün üzerinden aylar geçmişti ve Alesandra yine de o korkunç adamı günde en az bir kez düşünüyordu. Başrahibe ona günahkârların ruhu için dua etmeyi öğretmişti çünkü onlar duaya azizlerden daha çok ihtiyaç duyardı ancak Alesandra henüz Morgan için dua edecek duruma gelmemişti. O geceki korkuyu arkasında bırakmaya çalışıyordu. Victoria'yı asla unutmak istemiyordu gerçi ve her gece yatmadan önce onun ruhu için dua ediyordu. Roberta için de dua ediyordu. İki kadının da acılarını bu dünyada Morgan'ın ellerinden çektiğine ve bu yüzden şimdi Tanrı'yla beraber cennette huzur içinde olduklarına inanmak istiyordu.

Nathan ve Sara, adadaki evlerine olan yolculuklarına hazırlanıyorlardı. Caine, Alesandra'yla Colin'i ailenin geri kalanıyla beraber bir veda yemeği için konaklarına davet etti. Yemek zarif ve aynı zamanda epey zengindi, ikinci tabaklar servis edilirken Jade'in rengi yeşile döndü. Genç kadın aniden masadan fırlayıp yemek odasından koşarak çıktı. Caine karısının aşikâr rahatsızlığına pek de anlayış göstermedi. Aslında erkeksi bir kibirle sırtıyordu.

Bu kadar duyarsız olmak Caine'in huyu değildi ve Ale-

sandra ona karısının sağığı konusunda neden biraz olsun endişelenmediğini sorunca genç adamın gülümsemesi tam teşekküllü bir gülümsemeye dönüştü. Jade'in yine hamile olduğunu açıkladı ama genç kadın durumu konusunda ne kadar heyecanlı olsa da alışılmış sabah ve akşam bulantıları sırasında kocasının etrafında dolaşıp durmasından hoşlanmıyordu.

Caine'in omuzlarına birçok kez vuruldu. Kadehler de kaldırıldı, sonra Nathan ve Colin yanlarında karılarıyla beraber salona geçtiler.

Sara, sabırsız kızını emzirmesi için Sterns tarafından üst kata çağırıldı. Alesandra kocasının yanına oturup ortaklar arasındaki iş konuşmalarını dinledi. Şirketin banka hesabına yapılan büyük girdinin konusu açıldı. Nathan paranın nereden geldiğini bilmek istedi. Colin arkadaşının sesindeki öfkeye şaşırdı. Alesandra, Nathan'ın tepkisini anlıyordu. Onun, Colin'in Amir'le tekrar çalışmaya başladığına inandığını biliyordu.

Colin, mirası konusunda Alesandra'nın hislerini açıkladı ve Sara'nın parasını kullanmaya gönüllü oldukları halde onunkini kullanmamaları karşısında kendini hiçe sayılmış hissettiğini anlattı.

"Bu girdi, eğer ağgözlü hükümdarımız kendine saklamaya karar vermeseydi Sara'nın alacağı miktarın aynısı," diye belirtti Colin.

Nathan başını iki yana salladı. "Alesandra, Joanna'ya aldığı hediye yeter de artar bile," diye karşı çıktı. Başını kaldırdı ve şömine rafının ortasında duran, en sevdiği gemisi Zümrüt'ün altından minyatürüne baktı.

Colin de başını kaldırıp esere baktı. Nathan'ın hediyeyle oraya yerleştirmiş olması onu gülümsetti. "Güzel bir şey, değil mi?"

“Onu arzulamayı kesebilirsin,” diye karşılık verdi Nathan sırıtarak. “Onu yanımızda eve götüreceğiz.”

“Beğenmenize memnun oldum,” dedi Alesandra. Aynı ustadan onun için de başka bir tane yaptırmasını ister mi diye sormak üzere kocasına döndü ama Nathan, ne onun ne de Colin’in şu anda onun mirasına ihtiyaç duyduğunu söyleyerek onun bu düşüncesini böldü. Ekonomik olarak yeterince sağlamlardı.

“Parayı Colin’in senin için aldığı konağa koy,” diye önerdi.

Genç kadın başını iki yana salladı. “Kocam, sigorta poliçesinden aldığı yüklü miktardaki parayı kullandı Nathan ve kalede de yapılacak çok az iş var. Keşke gitmeden önce orayı görebilseniz. Kiralık evimizden bir blok ötede, çok büyük ve fazla odası var.”

Colin dikkatini gemiden, karısına çevirdi. “Orası bir kale değil hayatım.”

“Ah, ama öyle,” diye karşı çıktı Alesandra. “Orası bizim evimiz ve bu yüzden bizim kalemiz.”

Genç adam bu kafa karıştırıcı mantık kırıntısında hata bulamadı. “Yani şimdi benim iki tane kalem var,” dedi kahkaha atarak. “Bir tane de prensesim.”

Bacaklarını esnetip kolunu karısının omuzlarına attı. Nathan para konusunda tartışmaya devam etmek istiyordu ama Alesandra’nın mesele karşısında vazgeçmeyeceğini anlaması uzun sürmedi.

Sonunda yenilgiyi kabullendi. “Kahretsin,” diye mırıldandı.

“Şimdi ne var?” diye sordu Colin.

“Eğer karının mirasından alacağımız hediyeyi bilseydim, hisseleri satmayı asla önermezdim. Hisselerin sahi-

binin kim olduğunu öğrenebildin mi? Belki tekrar alabiliriz.”

Colin başını iki yana salladı. “Dreyson söylemiyor,” diye açıkladı. “Bunun müşterisinin güvenini kıracağını söylüyor.”

“Bırak onunla ben konuşayım,” diye teklif etti Nathan. “Bana Dreyson’la baş başa beş dakika ver, sonrasında söz veriyorum söyleyecek.”

Alesandra hemen Nathan’ın öfkesini dindirmeye çalıştı. “Dreyson fazlasıyla ahlaklıdır. Babam onun onurlu olduğuna inanmasa, asla onunla iş yapmazdı. Ben babamın kızıyım Nathan, bu yüzden onun adımlarını izlerim. Ayrıca onun dürüstlüğüne güvenim tam. Sahip olduğum her kuruşa bahse girerim ki onun bir sözü bozmasını sağlayamazsın. Hatta vazgeçersin.”

“Colin’le benim hisse sahibinin kim olduğunu bilmeye hakkımız var,” diye karşı çıktı Nathan.

Colin bu konuşmayı dinlerken gözlerini kapatıp gürültüyle esnedi. Karısının az önce söylediği bir söz tüm dikkatini ele geçirdi.

O, babasının kızıydı. Colin gözlerini açıp ağır ağır başını çevirerek tekrar gemiye baktı.

Babasının şömine rafında duran kaleyi hatırladı... Ve Alesandra’nın babasının senetleri içeri koyarak oynadığı küçük oyunu.

O an biliyordu. Babasının kızıydı, evet. Hisse senetleri geminin içine gizlenmişti. Colin bu aydınlanmayla afalladı. Karısına döndüğünde yüzündeki bakış, şaşkınlığını ele veriyordu.

“Bir sorun mu var Colin?”

“Bana yalan söylemezsin, değil mi hayatım?”

“Hayır, elbette söylemem.”

“Bunu nasıl yaptın?”

“Neyi yaptım?”

“Hisselerin sahibi sen değilsin. Dreyson’a sordum ve hisse sahibinin sen olmadığını söyledi. Sen de bana onların sahibi olmadığını söyledin.”

“Değilim. Tanrı aşkına neden...”

Colin gemiyi işaret edince Alesandra durdu. Kocasının sonunda gerçeği tahmin ettiğini anlamıştı.

Hamileliğinin altıncı ayındaydı ve her gün daha da sakarlaşıyordu ama ihtiyacı olduğunda hâlâ hızlı olabiliyordu. Aceleyle ayağa kalkıp eşige doğru ilerlemeye başladı. “Sanırım Sara nasıl diye gidip bakmalıyım. Küçük Joanna’yı kucığıma almayı çok seviyorum. En güzel gülümsemeye sahip.”

“Buraya gel.”

“Gelmemeyi tercih ederim Colin.”

“Seninle konuşmak istiyorum. Şimdi.”

“Colin, karını üzmemelisin. Kadın hamile, Tanrı aşkına.”

“Ona bir bak Nathan. Sana üzgün gibi mi görünüyor? Bana lanet derecede suçlu görünüyor.”

Alesandra öfkesini kocasına gösterdi. Tekrar kanepeye doğru gelirken Nathan ona göz kırptı. Genç kadın ellerini önünde birleştirip kocasına kaşlarını çattı. “Kızmasan iyi olur Colin. Bebeğimiz üzülebilir.”

“Ama sen üzgün değilsin hayatım, değil mi?”

“Hayır.”

Colin yanındaki yere pat pat vurdu. Alesandra oturup elbisesini düzeltti.

Yere bakıyordu. Genç adam gözlerini ona dikti. “Geminin içindeler, değil mi?”

“Ne geminin içinde?” diye sordu Nathan.

“Hisse senetleri,” diye yanıtladı Colin. “Alesandra, sana bir soru sordum. Lütfen bana cevap ver.”

“Evet, geminin içindeler.”

Rahatlama Colin’in üzerine çöktü. Hisselerin bir yabancıya satılmamış olmasına o kadar mutlu olmuştu ki, kahkaha atmak istiyordu.

Hafif bir kızarıklık Alesandra’nın yüzüne yayıldı. “Nasıl yaptın?” diye sordu Colin.

“Ne yaptım?”

“Benim adıma mı senetler? Dreyson’a asla bu soruyu sormadım. Sahibi ben miyim?”

“Hayır.”

“O zaman Nathan’ın adına mı?”

“Hayır.”

Kocası uzun bir an onun itiraf etmesini bekledi. Alesandra inatla sessiz kaldı. Nathan’ın kafası büsbütün karışmıştı.

“Sadece eğer hisseleri bize geri satmak ister mi diye hisse sahibiyle konuşmak istiyorum Alesandra. Gözünü korkutmayacağım.”

“Hisse sahibi seninle konuşamaz Nathan ve hisseleri size satması yasal olarak mümkün değil -en azından şimdilik.”

Dönüp kocasına baktı. “Birazcık müdahale ettiğimi kabul ediyorum kocacığım, ama o sıralarda mirasım konusunda fazlasıyla katır kafalılık ettiğini hatırlatırım. Ben de biraz hileye başvurmak zorunda kaldım.”

“Baban gibi,” diye karşılık verdi Colin.

“Evet,” diyerek ona katıldı Alesandra. “Babam gibi. O bana kızmazdı. Sen kızıyor musun?” diye sordu tekrar.

Colin karısının bu ihtimal karşısında pek de endişeli görünmediğini fark etti. Gülümsüyordu, Colin'in nefesini boğazında bırakan ılık saçan bir gülümseme. Şu günlerde genç kadın onu kesinlikle delirtecekti ve Colin daha harika bir şey düşünemiyordu.

Öne eğilip onu öptü. "Git ve Sara'yla vedalaş. Sonra senle ben kalemize gideceğiz. Bacağımın biraz senin şımartmana ihtiyacı var."

"Colin, bu senin bacağından ilk kez bahsedişin," diyerek lafa karıştı Nathan.

"Bu konuda eskisi kadar hassas değil artık. Bacağındaki ağrı hayatımızı kurtardı ne de olsa. Bacağındaki zonklama onu uyandırmasaydı, Morgan'ı duymayabilirdi. Başrahibe bana her şeyin bir sebebi olduğunu söylerdi. Sanırım haklı. Belki de köpekbalığı, sen beni ve oğlumuzu kurtarasın diye senin bacağından bir ısırık aldı."

"Oğlum mu oluyor?" diye sordu Colin, Alesandra'nın fazlasıyla gerçekçi sesine gülümseyerek.

"Ah evet, öyle olduğuna inanıyorum." diye yanıtladı Alesandra.

Colin gözlerini devirdi. "Ona bir isim de verdin mi?"

O ısıltı genç kadının gözlerine tekrar yerleşti. "Ona yunus ya da ejderha demeliyiz. İki isim de uygundur. Ne de olsa babasının oğlu."

Alesandra odadan çıkarken kocasının kahkaha sesi duyuluyordu. Genç kadın şişmiş karnını sıvazlayıp fısıldadı. "Bana gülümseyip nazik tarafını gösterdiğinde seni yunusum olarak düşüneceğim ve istediğini yapamadığın için kızdığında ejderhama dönüştüğünü bileceğim. Seni tüm kalbimle seveceğim."

"Ne hakkında fısıldıyor?" diye sordu Nathan, Colin'e.

Alesandra dönüp merdivenlerden çıkmaya başlayana dek iki adam onu izlediler. "Oğlumla konuşuyor," diye itiraf etti Colin. "Onun kendisini duyduğuna inanıyor."

Nathan kahkaha attı. Hiç bu kadar saçma bir şey duymamıştı.

Colin ayağa kalkıp şömine rafına ilerledi. Geminin yanındaki tavan kapağı tarafından zekice gizlenmiş mandalı bulup açtı. Hisse senetleri rulo yapıp pembe kurdeleyle bağlanmıştı.

Nathan onun kâğıtları dışarı çıkarmasını, ruloyu açmasını ve hisse sahibinin adını okumasını izledi.

Sonra Colin kahkahalara boğuldu. Nathan ayağa fırladı. Merakı onu öldürüyordu. "Sahibi kim Colin? İsmi ver, ben de adamla konuşayım."

"Alesandra hisse sahibinin seninle konuşamayacağını söyledi," diye yanıtladı Colin. "Bu konuda haklıymış. Beklemek zorundasın."

"Ne kadar süre?" diye sordu Nathan.

Colin senetleri ortağına verdi. "Kızın konuşmayı öğrenene kadar sanırım. Hepsi Joanna'nın adına Nathan. İkimiz de hisseleri geri alamayız. İkimiz de ortak vasi olarak adlandırılmışız."

Nathan hayrete düştü. "Ama nereden bildi? Hisseler o daha Sara ya da Joanna'yla tanışmadan önce satılmıştı."

"Mektubunda bana kızının adından bahsetmiştin," diye hatırlattı Colin, arkadaşına.

Nathan oturdu. Yüzüne ağır ağır bir gülümseme yayıldı. Şirket dışarıdan kimselere karşı güvendeydi.

"Nereye gidiyorsun Colin?" diye sordu, ortağı odadan dışarı çıkarken.

"Kaleme," dedi Colin. "Prensesim'le."

Karısını almak üzere merdivenlerden çıkmaya başladı. Genç kadının kahkahasının sesi ona ulaşınca onun neşesinde boğulmak için biraz duraksadı.

Prenses, ejderhayı evcilleştirmişti.

Ama yine de zafer ejderhamındı. Prenses'in aşkını ele geçirmişti.

Halinden memnundu.

*Masum âma sınırlarını zorlayan, keskin zekâya sahip,
dünya güzeli bir prenses...*

Gururlu, özgürlüğüne ve yalnızlığına düşkün, yakışıklı, genç bir adam...

İngiltere’de gizlice dolaşan, kötü kalpli, gerçek bir kadın avcısı...

Üçünün yolu elbet kesişecek...

Annesiyle babasını kaybeden Prenses Alesandra’nın, topraklarındaki kargaşadan kurtulması için tek yol vardır: bir İngiliz erkeğiyle acilen evlenmek. Prenses, koruyucusunun oğlu, Caineswood Markisi’nin yakışıklı kardeşi, sosyete de giderek adından bahsettiren ve küçükken birlikte oynadığı Colin’le evlenmek ister ama özgür ruhlu Colin ilk başta bunu kabul etmez.

Bir gece Alesandra, onunla zorla evlenmek isteyen General Ivan’ın adamları tarafından kaçırılmak üzereyken son anda Colin adamlarla büyük bir kavgaya tutuşur ve Prenses’i kurtarır. Bu olay, Colin’in içindeki duyguları körükler. Genç adam bu duyguları inkâr etse de Prenses kalbini çalmıştır. Tatlı ve meraklı meleği, ortalıkta dolaşan büyük tehlikenin peşinden gittikçe Colin onu korumak için hayatını bile riske atmaya hazırdır.

“Mükemmel diyaloglar, nefis karakterler ve sürükleyici hikâyesiyle büyüleyici ve eğlenceli bir roman.”

-Romantic Times



Sister's Planet

₺25



[instagram.com/EpsilonYayinevi](https://www.instagram.com/EpsilonYayinevi)



[facebook.com/EpsilonYayinevi](https://www.facebook.com/EpsilonYayinevi)



twitter.com/EpsilonYayinevi

www.epsilonyayinevi.com
online alışveriş: kitap365.com